

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times
Bestselling Author

FREE

KRISTEN ASHLEY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

New York Times
Bestselling Author

KRISTEN
ASHLEY

P R E S S

Ücretsiz

Telif Hakkı© 2019 yazan Kristen Ashley
ISBN: 9781731342874

Kapak resmi:

[PixelMischief](#)

İç Tasarım ve

Christine Borgford, [A Tipi Biçimlendirme](#)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

İçindekiler

ÜCRETSİZ

Önsöz Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Üçüncü

Dördüncü

Beşinci Altıncı

Yedinci Sekizinci

Dokuzuncu

Onuncu Bölüm

Onbirinci Bölüm

Bölüm Onüçüncü

BölümOniki

On Dört Bölüm On Beş

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Yirmi Bir BölümOn Altı

On Yedi On Sekiz On

Dokuz Yirmi

-

Yirmi İkinci Bölüm Yirmi

Üçüncü Yirmi Yirmi Yirmi

Yirmi Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Yedinci

Bölüm Dördüncü

Beşinci Altıncı Sonsöz

The Hookup'tan bir alıntının tadını çıkarın

Kaos Serisinin Diğer Kitaplarını Keşfedin

Yazar Hakkında Kristen

Ashley'in Kitapları

Kristen Ashley ile bağlantı kurun

PROLOGUE

Kızıl saçlı kim?

Rush

Rush, babası yanında yürürken, sessizce kenarda duran iki adama doğru ilerledi.

Hawk onların yaklaşmasını izlemek için belinden döndü.

Adamı Mo'nun gözünde dürbün vardı ve Cherry Creek Alışveriş Merkezi'nin otoparklarından birinin yanındaki ofis binasının çatısında bulundukları yerden aşağıya doğru bakıyorlardı.

"Neyimiz var?" Rush'ın babası Tack, Hawk ve Mo'nun yanına varıp durduklarında sordu.

"Bir bak," dedi Hawk ve sanki emri o vermiş gibi Mo dürbününü Hawk'a, o da Tack'e uzattı.

Tack onları aldı ve Mo'nun bakışlarını yönelttiği yere doğrulttu. Birkaç saniye sürdü ama sonunda hedefe odaklandı.

"Kızıl saçlı kim?" diye sordu. "Adı

Rebel Stapleton." Rebel.

Harika bir isim.

Rush babasının baktığı yöne döndü ama garaj aydınlık olsa bile karanlıkta onların mesafesinden pek bir şey göremiyordu.

Tack dürbünü gözlerinden çıkarıp Rush'a uzattı. Rush onlara baktı ve park yapısını taradı. "Bu çatıya çıkmamızın acil olmasının bir nedeni vardı.

Harrietta Turnbull harika bir ismi olan kızıl saçlı biriyle mi konuşuyor?"

Tack sordu.

Babası Rush'ın düşündüğü şeyi söylediğinde Rush dudaklarının kıvrıldığını hissetti.

.

Ve sonra onları görünce dondu kaldı.

Kapalı otoparkın ışıklarıyla aydınlanan kadın tam renkli görünüyordu ve yüksek güçlü dürbünüyle sanki bir metre ötede duruyormuş gibiydi.

Kesinlikle kızıl saçlıydı ama bu saçının rengini tanımlasa bile, o dalgalı kumral kocaman yelesi onu tanımlamak için çok daha fazla kelimeyi hak ediyordu.

Uzun

boyluydu.

O inşa edildi.

Ve lanet olsun.

Hayatında gördüğü en güzel kadındı.

Hawk babasına, "Rebel Stapleton birkaç yıldır Denver'da isim yapıyor," diye cevap verdi. "Düğünlerle başladı. Partilerle. Ama hırslıydı. Bazı riskler aldı. Gruplarla bazı şeyler yaptı. Bazı DJ'lerle. Kulüplerle. YouTube'da paylaşım yapan blog yazarları, çoğunlukla moda işleri."

Rush babasının sabrının tükenmekte olduğunu anlayabiliyordu. "Neden bahsediyorsun Hawk?"

"Tarzıyla bazı dalgalar yarattı. Birkaç ödül kazandı," diye devam etti Hawk, sanki Tack hiç konuşmamış gibi. "Küçük ödüller. Yerel ve çevrimiçi, ama bu şey yeni ve o da en ileri noktadaydı."

Rush, Harrietta Turnbull'un çılgınca el kol hareketleri yaptığını belli belirsiz fark etti.

Ama Rebel Stapleton çok havalıydı. Güzel yüzündeki ifade sıkılmışlığın bir adım ötesindeydi. Beden dili kapalıydı; kollarını göğsünde kavuşturmuş, gövdesini hafifçe geriye sallıyordu.

Turnbull'un ağzından onlarcası dökülürken, Rebel'in o dolgun dudaklarını bir kez olsun açıp bir kelime oluşturduğunu fark etmemişti.

Harika dudakları vardı.

Ve adamım, kadının *inanılmaz* elmacık kemikleri vardı.

"Şimdi," diye devam etti Hawk, "Luxe Films tarafından yapılan tüm filmlerin baş yapımcısı ve özel yönetmeni ve görüntü yönetmeni."

Hawk'ın anonsu üzerine boğazına asit doldu.

Rush dürbünü bıraktı ve gözlerini Hawk'a dikti. "Ne diyeceksin?" diye sordu.

Hawk ona baktı. "Benito Valenzuela'nın yeni porno serisi. Yasal işlere giriyor. Daha yüksek bütçeler. Daha iyi üretim değeri. Gerçek hikayeler. Sadece sikişen değil, rol yapabilen aktörler. Görünüşe göre kadınlar pornoya merak salıyor ama oral seks görüntülerine aşk hikayelerinin de eklenmesini istiyorlar."

"Luxe Films'in ne olduğunu biliyoruz Hawk," dedi Tack ona. "Bana o kadının Valenzuela ile aynı yatakta olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Tam anlamıyla değil," diye yanıtladı Hawk.

Rush başını tekrar otoparka çevirdi ama dürbünü kaldırmadı.

Rebel Stapleton'ın Valenzuela ile çalışmasının bir kayıp olduğunu düşünüyordu.

Ama onu huzursuz eden şey, kadını sadece bir dürbünle gördükten sonra bu düşüncenin onu ne kadar hasta ettiğiydi.

"Jenerikte adı Tallulah Monroe olarak geçiyor," diye konuşmaya devam etti Hawk.

Tack, "Demek ki her şeyi kabul etmemiş," diye mırıldandı.

Hawk, "Adını pornoya koymuyor," diye cevap verdi. "Ama Valenzuela'nın Luxe Films için iyi niyetli bir maaş bordrosu var. Yeni bir sayfa açıyor. IRS'ye rapor veriyor. Ve maaşı Tallulah Monroe'ya ödeniyor."

Tack, "Bunun bizim için neden bir sık anlamına geldiğini çöz," diye sordu.

"Tallulah Monroe'nun sahte bir sosyal güvenlik numarası var, Tack," diye paylaştı Hawk ve Rush'ın bakışlarını tekrar üzerine çekti. "Gerçi Denver Polis Departmanı'ndan Teğmen Hank Nightingale'in gizli muhbiri olduğunu düşünürsek IRS'in neler döndüğünü bildiğini tahmin ediyorum. Neler olup bittiğini bilmeyen tek kişi Valenzuela."

Rush'ın gözleri tekrar otoparka kaydı ve bu kez dürbünü kaldırdı.

Bunu hala hasta hissederek

yaptı. Ama farklı bir

nedenden dolayı.

Ayrıca "Tanrım, kahretsin." diye bir kupür yaptı.

"Neden ve siktir yok Nightingale var a CI içinde

Valenzuela'nın işi mi?" Tack sordu. "O davada değil. Slim ve Mitch ilgileniyor."

Turnbull şimdi Rebel'in karşısındaydı, parmağını kaldırmış ve dürtüyordu.

Rebel kılını bile kıpırdatmamıştı ama artık sıkılmaktan bir adım öteye gitmiş gibi görünmüyordu.

Kızıl saçları sadece genetiğin bir ürünü değilmiş gibi görünüyordu ve kişiliği hakkında ne söylediğini açığa vurmak üzereydi.

"Anladığım kadarıyla, bunu Slim ve Mitch'ten duydum, Hank'in başka seçeneği yoktu. Ya onu gönderdi ve o da bulduklarını polise bildirdi ya da kendi başına gitti ve Valenzuela'yı tek başına yakaladı," diye cevap verdi Hawk.

"Tanrım, lanet olsun," diye homurdandı Rush ve Rebel'in tek yapması gereken kollarını açıp Turnbull'a doğru eğilmekte, muhteşem yüzü öfkeyle sertleşmişti ve Turnbull solgunlaşıp bir adım geri çekildi.

Ne olursa olsun, en azından Turnbull onun bir baş belası olduğunu düşünüyordu.

Sorun şu ki, Benito Valenzuela uyuşturucu satmaktan, porno üretmekten ve fahişelere pezevenklik yapmaktan kendisini alıkoyan bir eğlenceye sahip bir psikopattı ve bu eğlence patolojik kadın düşmanlığının çeşitli uç noktalarını keşfetmeyi içeriyordu.

Rebel Stapleton'ın gerçekten bir baş belası olduğunu düşünmezdi. tam bir baş belasıydı.

Ve eğer kızın onunla oynadığını ve onu polise ihbar ettiğini öğrenirse, kızın boğazını keserdi.

Ama ancak o ve adamları ona toplu tecavüz ettikten sonra, kadın kanını akıtması için yalvarmış.

Sikeyim.

Hawk, "Hank, Eddie ve Jimmy, eğer içeri girecekse en azından arkasında polislerin olması gerektiğine karar verdiler, ancak bu şekilde olabilirdi," diye sözlerini tamamladı.

"Valenzuela'yla derdi ne?" Tack sordu.

Hawk ona, "Valenzuela ile bir sorunu olduğundan emin değilim," dedi.

Rush dikkatle dinledi ve Rebel Stapleton'ın Harrietta Turnbull ile konuşmasını bitirdiğini açıklamasını daha yakından izledi.

Bunu sadece botunu açıp uzaklaşarak yaptı. Ve bu harika değil miydi?

Ayrıca muhteşem bir kıcı vardı.

Düşük bel kot pantolon, kalın kemer, çiçekli bluz ve kovboy çizmeleri giyerek 70'li yılların rock gruplarından biriymiş ve Jim Morrison'ın ilham perisiymiş gibi giyinmesinden bahsetmiyorum bile.

Rush dürbünü indirdi ve Hawk'a baktı. "Onun derdi kiminle?"

Hawk omuz silkti ama bakışları Rush'ın babasının üzerindeydi. "Benim tahminim? Arthur Lannigan."

Rush katılaştı ve babasının aynı şekilde katılaştığını hissetti.

Tanrım.

Ve bu daha da kötüleşti. Hem

de çok daha kötü.

"Çiğnemek mi?" Tack sordu.

"Chew," diye onayladı Hawk. "Stapleton için Valenzuela sadece krema olacak. Hakkında öğrendiklerimize göre Valenzuela'nın büyük bir hayranı değil. Yine de Lannigan'ı alt etmek istiyor."

Rush vücudunu tamamen Hawk'a çevirdi. "Kadınların Valenzuela ve Chew'in etrafında sinek gibi uçuştüğünü biliyor mu?"

Hawk, "Bu karmaşa yüzünden en az bir kadının hayatını kaybettiğini biliyor," dedi ve bunu söyleme şekli Rush'ın boynunun gerilmesine neden oldu.

"Natalie'yi tanıyor mu?" Tack tahmin

etti. Hawk başını salladı.

"Camilla Turnbull?" Rush sordu.

Hawk başını salladı.

Babası sabrını kaybetti ve "Dökül Şahin, Tanrım" diye bağırdı.

"Bir dosyam var," dedi Hawk ona. "Sana veriyorum. Okuyacaksın. Sonra da o kızıl saçlı kadını porno setindeki yönetmen koltuğundan kaldırıp Denver'in kuzeyindeki bohem, çorak evine geri götür. Hank'in başı dertte. Eddie ellerini bağladığı için kızgın. Jimmy emekliliği düşünüyor. Hepsi onun gitmesini istiyor. O yerinden kıpırdamayacak. Sanırım Kaos'un dokunuşu olacak."

Evet.

Kaos dokunacaktı. Hawk konuşmaya

devam etti.

"Çirkinliğin giderek daha da çirkinleştiğini söylememe gerek yok. Göz önünde bulundurmamız şey, tüm bu saçmalıkların

Kaos'la doğrudan ilişkisi olmayan insanların hayatlarına dokunuyor ve kalplerini kırıyor. Rebel Stapleton da o insanlardan biri. O sadece bunu sineye çekmesine izin vermeyecek şeylerden oluşuyor. Mo, dosyayı getir," diye emretti Hawk adamına.

Mo hareket etti.

Rush park yerine, Rebel'i en son gördüğü noktaya baktı.

"İşinizin başınızdan aşkın olduğunu biliyorum. Müdahale ederdim ama neden edemeyeceğimi ikiniz de biliyorsunuz," diye devam etti Hawk.

Evet, biliyorlardı.

Rush, o konuşmaya devam ederken Hawk'a baktı.

"Ama birinin onu dışarı çıkarması gerekiyor. Valenzuela ya da Lannigan onun söylediği kişi olmadığını anlarsa, Kaos'a teslim edilip piknik masanıza yatırılmayacak. Ortadan kaybolur. Indiana'daki ailesiyle değil ama Phoenix'te kardeşine bir şey olursa deliye dönecek ağabeyi var. O adamın ve ortağının resimlerini gördüm ve eğer bu ikisi Denver'a girerlerse, işleri bittikten sonra burayı tanıyamayabiliriz. Daha da kötüsü, bu çocukların şu anda oyun dışında olan tanıdığım bir iş bitiriciyle bağlantıları var. Bu iş bitiriciye bir şeyler ifade eden bir kadının başına bir şey gelirse, o da olaya dahil olacak ve piknik masalarında alnına notlar yapıştırılmış ölü kadınların bulunduğu eski günleri özleyeceğiz. Siz çocuklar Rebel Stapleton' konuşmayın, bu bok tamamen yarılacak. Ve bu bok zaten ciddi bir bok. Biraz daha ciddileşirse, şehri boşaltmak zorunda kalacaklar."

Mo elinde bir klasörle geldi.

Tack'uzatmaya başladı ama Rush uzanıp aldı.

Çenesini eğip dosyayı açtı ve Rebel'in yüzünün 8'e 10'luk yakın çekim fotoğrafını gördü.

Ray-Ban gözlük takmış ve dudaklarını parlatmıştı. Siyah beyazdı ama parlaticı sürdüğünü sadece dudakları parlak olduğu için değil, hareket halindeyken başını çevirdiği sırada çekildiği anlaşılan fotoğrafta saç tellerinin onlara takılmış olmasından da anlıyordu, o olağanüstü saç yelesi arkaya doğru uçuşuyordu.

Lanet bir güneş gözlüğü reklamına benziyordu. Ya da dudak parlatıcısı.

"Bu elinizde mi?" Hawk sordu.

Tack, "Evet, bunu ," diye cevap verdi. "Güzel.

Çıktık," diye mırıldandı Hawk.

Tack, "Sonra," dediğinde Rush başını kaldırmadı ve diğer adamların gittiğini hissetti.

Dosyayı karıştırdı ve daha sonra okuyacağı bir sürü şeyin yazıldığını gördü.

Daha fazla resim arıyordu.

Babası, "Boncuğum, o dosyaya olan hayranlığına bakılırsa, liderliği ele almak niyetindesin," demeden önce bir saniye mi yoksa on dakika mı geçtiğini bilmiyordu.

Rush babasına baktı.

"Shy, Joke, Snap, Dutch ve Jag'a ihtiyacım var."

Tack başını salladı. "Dutch ve Jag acemi." "Onlara ihtiyacım var."

"Keely'ye söz verdim."

"Onlara ihtiyacım var."

Tack ağzını kapattı.

"Tehlikede olmayacaklar ve yamalarını hak etmek için dükkanda çalışmaktan ve motorcu tavşan kusuğunu temizlemekten daha fazlasını yapmaları gerekiyor."

Rush, Tack'in kısa bir süre başını sallayıp "Chill'i ister misin?" diye sorduğunda bu gerçeği anladığını biliyordu.

"Bir arabayı çevrelemek için sadece altı bisiklete ihtiyacım var."

Rush babasının keçi sakalının etrafına yayılan yavaş gülümsemeyi izledi.

Sonra Tack oğlunun omzuna bir tokat attı. "Onu fazla korkutma, evlat."

Onu korkutmazdı. O

kadar da kötü değil.

Bu, onu yatağına atma planlarını bozabilirdi.

ONE

Sığ

Asi

Dokuz ay önce . . .

Memurların bana söylediği gibi arabamda oturdum, gözlerimi Diane'in köhne, boktan evinden ayırıp sadece gösterge paneline baktım ve saati kontrol ettim.

İlk ekip arabası ben 911'i aradıktan yaklaşık dokuz dakika sonra .

İkinci ekip, onlar gittikten yaklaşık on altı dakika sonra geldi. içinde.

4Runner bundan yirmi bir dakika sonra geldi.

Bundan yedi dakika sonra bir minibüs geldi, siyah bir minibüs.

Ram kamyonu yanaşıyordu ve gelen ilk memurlardan biri, arabama gelip eve girmeden önce olduğum yerde kalmamı söyleyen memur, evden çıkıp arabama doğru yürüyordu.

Dışarı çıkmadım. Bana içeride kalmamı söyledi.

4Runner'dan inen, bir defans oyuncusunun vücuduna ve Diane'e ne olduğuna dair dehşetimi bile delen bir kot pantolon giyme tarzına sahip olan siyah saçlı adam, üniformalı memurla aynı yörüngede evden çıktığında onu izlemeyi bıraktım.

Uzun boylu ve kot pantolonlu olana o kadar odaklanmışım ki, arabama geldiğini anlamadan önce polis memuru parmaklarını camıma vurdu.

Aşağı indirmek için düğmeye bastım ve ona baktım.

"Arabamda kaldım," dedim anlamsızca.

Bana sıkı bir gülümseme verdi ve mırıldandı, "Güzel, hanımefendi. Şimdi çıkmanızı rica edebilir miyim, lütfen?"

Başımı salladım. Bunu çok ve hızlı bir şekilde yaptım, sonra ben kapımı itip açarken o yoldan çekildi.

"Arabayı kapatmak isteyebilirsin," diye önerdi. Kış mevsimiydi.

Hava soğuktu.

Isınmak için çalıştırmıştım.

Ayrıca, bu harika mahallede birileri gelip merhaba demek isterse diye, etrafta polisler olsa bile onu çalışır durumda tuttum ve onlar gelmeden önce oradan uzaklaşabilirdim.

Ama orada polisler vardı, bu yüzden artık güvende olduğumu düşündüm.

Telefonu kapattım ve defans oyuncusunun bize katılması için tam zamanında arabadan çıktım.

Yüzü vücudundan daha iyiydi.

Ayrıca çok geniş, altın bir takıyordu. Tabii ki.

"Hanımefendi," dedi bana.

"Uh, hey," diye cevap verdim, kapımı arkamdan çarparak kaldırıma çıktım.

"Buradan sonrasını ben hallederim, Leahy," dedi defans oyuncusu.

"Tamam, Hank," diye mırıldandı polis memuru ve topallayarak uzaklaştı. Defans oyuncusu bana döndü.

Gözleri viski rengindeydi. "911'i aradınız mı?" diye sordu.

Başımı salladım.

Başını geriye doğru salladı. "O evde yaşayan kadını tanıyor musun?"

Yaşıyor.

Tamam, *yaşıyor* dedi.

Şimdiki zaman.

Yani . . .

"Evet." Boğazımda bir kurbağa vardı. Onu temizledim. Tekrar başımı salladım ve tekrarladım, "Evet. Diane. Adı Diane Ragowski. Benim bir arkadaşım."

"İsminizi öğrenebilir miyim?"

"Ben Rebel. Rebel Stapleton."

Bana bir adım daha yaklaştı.

Bir kulüpte olsam, bir adım geri çekilir ve ona alyans taktığını hatırlatacak birkaç kelime bulurdum.

Tam o anda kalbim göğsüme çarptı ve karnım .

Hayatlar demişti.

Hayatlar, hayatlar, hayatlar.

"Üzgünüm, Bayan Stapleton, ama size arkadaşınızın öldürüldüğünü bildirmek zorundayım."

Öldürüldü. Geçti

değil.

Hayır, *artık bizimle değil.*

Öldürüldü.

Bu da cinayeti birinin işlediği anlamına geliyor.

İşte o zaman bir adım geri çekildim, eve, ayaklarıma, arabama, yolcu koltuğundaki telefonuma, tekrar Diane'in evine baktım.

Sonra da o.

Ama *hayat* demişti.

Birden ağzıma dolan tükürüğü yuttum ve "Öldürüldü mü?" diye sordum.

"Merkeze gelip birkaç soruya cevap verecek vaktiniz var mı?"

Ben .

Kim

yaptı?

Kimin karakola gidip ölü arkadaşıyla ilgili sorulara cevap verecek vakti vardı? Cevapları olmayan sorular çünkü arkadaşlarının *ölmemiş olması gerekiyordu.*

Ama şaşırmadım. Tanrım.

Diane.

Neden *öldüğüne* şaşırmamamı *sağladın?* Daha da kötüsü.

Neden *öldürüldüğüne* şaşırmamamı ? "Evet," dedim.

"Araba kullanabilir misin? Yoksa bir memurun sizi götürmesini mi istersiniz?" diye sordu.

"BEN-BEN ..." Kekeledim. "Sadece nefes almaya ihtiyacım var."

Bana gülümsedi. O da sıkıydı. Gözlerine ulaşmıyordu. Hâlâ çekiciydi ama beni rahatlatmasının nedeni bu değildi.

Gözleri nazikti.

Burada olmak onun işiydi.

Ama bir şekilde biliyordum ki, bunu her gece görse bile, ne tam olarak biliyordu ve bundan hoşlanmıyordu.

Hiç de değil.

Ve bunu hissetmememi diledi. Hiç hissetmemeyi.

"Nefes alsan iyi olur," dedi kardeşçe bir takılmayla. "Bunu yap. Benim için birkaç tane büyük, tamam mı?"

Tekrar başımı salladım ve söyleneni yaptım.

Gerçekten çok zordu. Ciğerlerimi tıkayan bir şey var gibiydi.

"Kolay değil," diye fısıldadım.

Hay aksi.

Gözlerime bir şeyler oluyordu.

Becerikli bir el ile cebinden lacivert bir mendil çıkardı ve bana uzattı.

Başımı salladım.

"Ağlamayacağım," dedim ona.

"O zaman nefes al, Rebel. Benimle misin? *Nefes al.*"

Nefes aldım. İçeri. Dışarı. Sığ. İçeri. Dışarı. Hepsi sığ. Tekrar dene. İçeri.

Dışarı.

İşte .

Uzun bir tane çektim.

Sonra bıraktım.

"Güzel," diye , mendili tekrar cebine sokarken. "Tekrar."

Yine yaptım.

Tamam.

Kendimi toparlamıştım.

"Araba kullanabilirim," dedim ona.

"Doğru. Ben Teğmen Hank Nightingale. Sen içeri gir," arka cebinden cüzdanını çıkarıyordu, "onlara senden

benimle konuşmak için. Arayacağım. Seni bekliyor olacaklar. Seninle ilgilenecekler. Ama seni fazla bekletmeyeceğim. Tamam mı?"

Başımı salladım ve bana uzattığı kartviziti aldım. "Hank

Nightingale," diye tekrarladı.

"Hank Nightingale," diye papağan

gibi tekrarladım. "Yakında

görüşürüz, Rebel."

Daha fazla kafa sallama ve "Evet."

Bir hamle yapmamı bekliyordu, ya polis-şok geçirmiş-ve-yeni yas tutan-arkadaş şakası yapıyordu ya da bir centilmendi.

Ya da ikisini de.

Arabama döndüm. Arabaya bindim. Kontağı açtım. Camdan ona baktım ve başımı salladım.

O da başını salladı ve ağzından "*Nefes al. Nefes al.*

Dışarı. Al. Dışarı.

Büyük olanlar. Derin

olanlardan. İyiydim.

Arabayı vitese taktım.

Döndü ve Diane'in evine doğru ilerledi.

"Asi mi?"

Yan tarafında beyaz çizgilerle Denver yazan ve altında altın bir rozet bulunan siyah kahve fincanından başımı kaldırdığımda Teğmen Hank Nightingale'in bana doğru yürüdüğünü gördüm.

Çantamı aldım, askısını omzuma attım ve yerimden fırladım. "Selam. Selam. Selam."

Lanet olsun.

El salladım.

Lanet olsun.

Bana bir gülümseme daha attı, bu seferki kısmen eğlenmiş, kısmen acı çekmiş, kısmen de zoraki bir gülümsemeydi. Sabahın dördünde bir karakolda oturdukları için gergin olan kadınlardan pek hoşlanmadığı anlaşılıyordu, çünkü bir başka gerçek daha vardı, o da arkadaşlarının öldürülmüş olmasıydı.

Hala komik olduğumu
düşünüyordu. Kahretsin.
"Benimle gelir misin?" Başımı
salladım.

Kendimi bunu yapmayı bırakmaya zorladım ve "Evet. Tabii. Evet."
dedim.

Kolunu salladı ve ben de ona doğru ilerledim, ama o önden gitmedi.
Yanımda adım attı.

Ayrıca beni bir sorgu odasına da götürmedi, ki son on beş dakikadır
bekleme alanında oturmuş, üniformalı hoş bir İspanyol polis tarafından
kahve getirilirken ve "Hank "in beni fazla bekletmeyeceğine dair güvence
verilirken zihnim bir sonraki adımın bu olduğunu düşünmüştü.

Ama tabii sorgulanacak bir şeyim yoktu.

Beni bir sürü masanın, bir ucunda camdan duvarları olan bazı ofislerin
ve bunların etrafında bir sürü dosya dolabının, beyaz tahtanın ve bir
kanepenin olduğu büyük bir odaya götürdü.

İnsanlarla dolup taşmıyordu ama Perşembe sabahı saat dörtte
olması gerektiğini düşündüğümünden daha kalabalıktı.

Sonra tekrar, Denver bir şehirdi, Podunk kasabası değil. Suç
şehirlerde işlenir.

Sadece beni hiç dahil
etmedi. Ve sonra Diane
vardı.

Beni başka bir Hispanik adamın masaya götürdü. Bu Hispanik
adamın üzerinde sivil kıyafetler vardı ve eğer başka bir ruh halinde
olsaydım, bu ruh halini mutlulukla hangisinin kot pantolon içinde daha
iyi görüldüğüne karar vermeye yöneltirdim: mendil taşıyan defans
oyuncusu sevgilisi mi yoksa bazılarının tıraşa ihtiyacı olduğunu
söyleyebileceği sinirli Latin seksi mi, ama ben bunu yapmazdım.

"Oturun." Nightingale masanın duran sandalyeyi işaret etti.

Oturdum, çantamı kucağıma sıkıştırdım ve kahve fincanımı
masasının üzerine koydum.

"Bu benim ortağım, Teğmen Eddie Chavez," diye tanıttı.

"Merhaba," dedim.

"Hey," diye cevap verdi Teğmen Chavez.

Nightingale masanın döner koltuğuna oturdu, bana yakın değildi ama bana dönüktü.

"Çok fazla vaktinizi almayacağız. Bazı sorular soracağız. Ben not alacağım," dedi Nightingale ve uzun kolunu uzatıp masanın üzerinde duran deri ciltli yıpranmış bir bloknotu ve yanında duran kalemi aldı. "Ve sizi mümkün olan en kısa sürede eve götüreceğiz."

"Diane'in ailesine kim söyleyecek?" Ben sordum.

Hem Chavez hem de Nightingale bana odaklandı. Vay be.

Bu iki adamın odadaki enerjinin yarısını emecek şekilde odaklanabildikleri gerçeği dışında, tam olarak anlamadığım bir ateş basması yaşadım.

"Diane'in ailesini tanıyor musun?" Chavez sordu.

Ona başımı salladım. "Ve ben de ... biz ... Onları tanıyorum. Çok yaklaştık. Diane'i almak için çalıştık. ."

Sözümü kestim.

"Diane'i elde etmeye çalışmak için . . . ne?"

Chavez sorguladı. "Yaptığı şeyi durdurmak için."

"Ne yapıyordu?" Nightingale sordu. Nefes aldım.

Sonra gözlerinin içine baktım. "Uyuşturucu. Porno. Porno filmlerde oynamaktan bahsediyorum. Onları izlemek değil. Chantilly. Chantilly ve porno. Bu kelimeleri Google'da aratın. Diane'in bu gece gördüğünüzden farklı bir resmini göreceksiniz."

Nightingale'in çenesi sıkılaştı ve Chavez'e baktığımda, sakallı olanının tik tak ettiğini gördüm.

"Yani ben Söylendiğinde orada olmalıymışım gibi hissediyorum.

Diane'in ailesini kastediyorum," diye sözümü bitirdim.

"En yakın akrabasının yerini tespit ediyoruz. Listemizde sırada bu vardı. Bildirimi yapmak için," diye paylaştı Nightingale. "Eğer gelerseniz ve bunun onları rahatlatacağını düşünüyorsanız, orada olmanızdan memnuniyet duyarız."

"Bunu yapacağım."

Nightingale başını salladı.

Chavez boğazını temizledi ve konuştu.

"Bu gece onun evindeydin. Nedenini açıklayabilir misin?"

"Bir telefon aldım," dedim ona.

"Kimden?" diye sordu. "Ve ne söylediler?"

"Bilmiyorum. Bir kadındı. Sesi tanıdık geliyordu ama nasıl olduğunu hatırlamıyorum. Ayrıca sesi çok korkmuş gibiydi. Sabit hattımdan aradı."

"Sabit hattınız mı?" Nightingale sordu, bana bakarken bile not defterine yazabilmek gibi esrarengiz bir yeteneğe sahipti.

Polis becerileri.

Ona başımı salladım. "Evet. Kimse kullanmıyor. Sadece kablolu yayın ve internetle birlikte aldığım için var, sonra kardeşime paketten bahsettim ve o da yalnız yaşadığımı söyledi, uyurken telefonumu yatağımın yanında mı tutuyorum? Ben de hayır dedim. O da telefonumu yatağımın yanında tutmamı istediğini söyledi. Ben de yatağımın etrafında çirkin kablolar istemediğimi ve telefonumu geceleri şarj ettiğimi söyledim. O da normal bir telefon almamı ve yatağımın yanında tutmamı söyledi. Ben de neden dedim? O da yalnız yaşadığımı ve gece bir şey olursa diye yakınımda bir telefon olursa çok daha iyi söyledi."

Sözümü kestim.

Her iki adam da beni sabırla izledi ve ben de koruyucu kardeşim Diesel hakkında gevezelik etmeyi bırakmaya ve gecenin bir yarısı yalnız kadınların başına gelenler hakkında konuşmayı kesinlikle bırakmaya karar verdim.

Bu sefer gevezelik etmeden devam ettim. "Yani düşünüyorum da, belki de listede ben varımdır. Ve belli ki cep telefonum kayıtlı değil. Yani her kimse, beni bulmaya çalışıyordu ve bu şekilde beni buldu."

"Ne söyledi?" Nightingale sorguladı.

"Eğer hala Chantilly'yi önemsiyorsan, gelip Chantilly'yi görsen iyi " dedi. Sonra da telefonu kapattı. Bu beni sadece sabahın ikisi olduğu ve sabit hattımdan arandığı için değil, bunu söylediği ve açıkça bir uyarı olduğu için de ürküttü. Ama ona Chantilly dedi. Kimse ona Chantilly demez."

"İş yerinde bile mi?" Chavez sordu.

Omuz silktim, başımı salladım. "Bilmiyorum. Ona hiç gitmedim..." Yutkundum, "iş."

"Elbette," diye mırıldandı Nightingale. "Yani telefon görüşmesinden sonra Diane'e mi gittin?"

"Onu aradım," dedim. "Cevap vermedi. Tekrar aradım. Yine cevap vermedi. Kalkıp gidecek kadar korkmuştum. Ben de gittim. Yolda onu tekrar aradım."

Chavez benim yerime "Cevap vermedi," diye bitirdi. Ve ben yine Chavez'e başımı sallıyordum.

Nightingale, "911 çağrısını dinledik," dedi. "İçeri girmediniz mi?"

Başımı salladım. "Evine gittim. Işıklar açıktı. Ama kapıya geldiğimde açıktı." Başımı tekrar salladım. "Açık değil, aralıktı. Çok değil, birkaç santim, ama beni korkuttu. İyi bir mahallede yaşamıyor. Kimse gecenin bir yarısı kapısını aralık bırakmaz. Pencereye baktım, panjurların arasından ışık görünüyordu, bir panjur tam aşağıya inmemişti. Yanan bir lamba gördüm, ama yerdeydi, gölgesi kapalıydı, ama yine de yanıyordu. Bu beni şaşırttı. Endişelendim, Diane iyi arkadaşlıklar kurmuyordu, hem de sadece porno türünden iyi olmayan arkadaşlıklar değil. Arabama koştum, bindim ve 911'i aradım."

Chavez bana, "Yapılacak en akıllıca şey buydu, Rebel," diye bilgi verdi.

"O ... o muydu, yani," daha fazla yutkunarak, lanet olsun, "içeri girmeli miydim?"

"Hayır," dedi Nightingale. "Eddie'nin az önce sana söylediği gibi, yaptığın şey doğrudu."

Tekrar gözlerinin içine baktım. "Sormak istediğim, ona yardım edebilir miydim?"

Nightingale sandalyesinde arkasına yaslandı, bir an için gözleri kederle doldu ve sonra yavaşça cevap verdi, "Hayır, Asi. Sen gelmeden önce gitmişti."

"Emin misin?" diye sordum.

Başını sallama sırası ondaydı.

"Eminim." "*Emin* misin?" diye zorladım.

"Eminim, Asi," dedi sessizce.

Kucağımdaki çantama baktım ve tekrar derin nefes almayı denedim. Sığ geliyordu.

Ve daha sığ.

Sonra gözlerimde bir tuhafılık hissettim. "Asi-" Bülbül usulca seslendi.

Bakışlarımı ona yönelttim ve , "Neden bu kadar *zor Nefes almak* mı?"

"Size bir dakika vereceğiz," diye teklif etti. "Biraz daha kahve ister misin?" "Arkadaşımin ölmemesini istiyorum," dedim ona.

Chavez'e baktı.

"Lanet olası bir terapist olacaktı," diye paylaştım.

Nightingale bana baktı.

"Bilmiyordu, fiziksel, mesleki, hatta konuşma. Fiziksele meyilliydi. Zaten psikoloji diploması vardı. Ama bunu istemiyordu. Ailesi ve ben başa çıkamadığını düşündük. Bilirsiniz, okulda zorlanmıyordu. İyi notlar almak. Bir şey için çok çalışmak. Sonra o kötü düşüşü yaşadı. Voleybol oynarken. Siktiğimin *voleybolu*. Sporla ilgileniyordu. Çok formdaydı. *Tanrım*. Her zaman koşar, yürüyüş yapar, tenis ya da voleybol oynardı. Smaç vurmaya gider, diğer hatuna çarpar, *bam!*"

Nightingale ve Chavez sessizdi.

"Doktorlar ona Oxycontin veriyor."

"Kahretsin," diye mırıldandı Nightingale.

"Evet," diye tükürdüm. "Sonra bir bakmışsın oksi kullanıyor, metamfetamin kullanıyor, esrar içiyor ve *Chantilly* olarak porno filmlerde oynuyor."

Kıçımı koltuğumda geriye doğru ittim ve çantamı karnımın derinliklerine soktum. O kadar derine ki, tokasının etime battığını hissedebiliyordum.

İki adam da konuşmadı. Ben de konuştum.

"Biliyor musun, bir tanesini izledim. Kırk beş dakika içinde dört farklı erkekle seks yapmasını ve oral seks yapmasını izledim. *Her yere* götürdü. Ve tüm bu süre boyunca *gitmişti*. Diane gözlerinde değildi. Kendinden *geçmişti*. *Uyuşturulmuştu*. O kadar uçmuştu ki *kızım*, Diane binayı terk etmişti. Ona ne olduğunu bildiğini bile sanmıyorum. Eğitimli bir köpek gibi, hareket ediyor ve inliyordu. Bu beni hasta ediyordu. Gerçekten. Yıllardır kusmamıştım. DVD bittiğinde tuvalete koştum ve kustum."

O lokmayı sunduktan sonra her şey oldu.

Çenemi boynuma düşürdüm ve çantamı boynuma bastırarak tutamadım. Acı midemi yırttı, içimi yaktı.

Ciğerlerime doldu ve ağzımdan zorla çıkıp boğazımı parçalayarak
hıçkırıklarla dışarı çıktı.

Çantam elimden nazikçe çekildi ve içine lacivert bir mendil sıkıştırıldı.

Öne doğru eğildim, yüzüme doğru kaldırdım ve omuzlarım sessiz
hıçkırıklarla sarsılırken sertçe ağzıma doğru ittim.

"O ... o ... o ... o bir fizyoterapist olacaktı," diye mavi beze doğru
mırıldandım.

"Ben ona biraz su getireyim," diye mırıldandı

Chavez. "Evet," diye mırıldandı Nightingale.

Sonunda botlarının parmaklarının benimkilere yaklaştığını gördüm.
Burnumu çektim, yüzümdeki bezi sildim, başımı geriye doğru eğdim ve
Bülbül'ün dirsekleri dizlerinde, yüzüme değil ama alanıma tecavüz ederek
yaklaştığını gördüm.

Bu da rahatlatıcıydı.

Kahretsin, bunu .

"Bu hikâyeleri çok duyuyorsun," diye fısıldadım.

"Evet," fısıldadı.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" Ben sordum.

"Onların yapamadığını birileri onlar için yapmalı. Bu kadar yanlış
gittikten sonra işleri olabildiğince doğru hale getirmeli. Adaleti bulmalı. Ve
birileri sizin gibi insanlar için cevaplar bulmalı."

"Bunu yapamazdım."

"Çoğu insan yapabildikleri şeylerle kendilerini şaşırtıyor," dedi bana.

"Hem iyi hem de kötü."

Yavaşça başını salladı. "Hem iyi hem de kötü."

"O iyiydi," dedim ona sessizce. "Tanrı şahidim olsun, bu gece onu
nasıl gördüysen, gerçek o değildi. O iyiydi. Tatlıydı. Komik, zeki ve
çalışkandı. Harika bir arkadaştı. Ailesini çok severdi. Tanrım, ailesini
çok severdi, Teğmen Nightingale. Çok yakındılar. Bana da verene
kadar onları kıskanıyordum."

"Hank."

"Ne?"

"Bana Hank de, Rebel."

"Tamam."

"Eddie ve benimle birlikte onları görmeye gitmen gerektiğinden emin değilim." Doğruldu ve başımı salladım.

O da benimle birlikte doğruldu.

"Eğer yanlarında olmazsam bunu öğrenmeleri gerektiğinden emin değilim," diye karşılık verdim.

"Demek onlarla da aranız iyi."

"Bağımlılığa karşı savaş açtığınızda böyle olur," diye onu eğittim, ancak muhtemelen bunu benden çok daha iyi bildiğini tahmin ediyordum. "Müdahaleler yaptık. Her şeyi yaptık. Ama beni zaten daha önce evlat edinmişlerdi." Sarsılarak sırtıttığımı hissettiğimde çok şaşırdım. "Annesi ve ben voleybol maçlarına gizlice bir şişe mojito sokardık. Onları izlemek çok daha kolay olurdu." Tek omuz başımı yana eğdim. "İkimiz de sporla ilgilenmiyoruz."

O da sırtıttı. "Mojitolar pek çok şeyi daha az sıkıcı hale getirmeye yardımcı oluyor."

"Söz veriyorum, polis."

Sırtışı daha da büyüdü.

"Görüyorum ki Hank sihrini konuşturmuş," dedi Chavez elinde kâğıt bir bardak suyla bize katılırken.

Bana uzattı.

Aldım, teşekkür ettim ve bir yudum aldım.

Sonra Hank'in mendilini ona uzattım. "Sende

kalsın," dedi.

Evet, bende kalmalı. Heyecan dolu gecemiz henüz bitmemişti ve içimden bir ses en iyisinin daha gelmediğini söylüyordu.

"Bir yılda bunlardan kaç tane kaybediyorsunuz?" Ben sordum.

"Karım, annesinin kar fırtınasına karşı her zaman hazırlıklı olmamızı emretmesi nedeniyle, asla bitmemesi konusunda takıntılı olduğu tuvalet kağıdının yanındaki keten bunlardan kutular bulunduruyor."

Umarım karısı .

Müthiş olmayı hak ettiğini hissediyordum.

Gerçekten, müthiş.

"Denver'da yaşıyoruz, Alaska'da değil," diye belirttim.

"Sadece tuvalet kağıdı stokluyoruz. Güven bana. Trish'e sürtünmekten daha iyidir," diye cevap verdi Hank.

Chavez tekrar Hank'in masasına oturdu ve ben de ona bakarak, "Muhtemelen devam etmeliyiz. Yapılması gereken işler var."

"Haklısın," dedi Chavez. "Devam edebilir misin?"

Başımı salladım.

"Sadece rutin sorular kaldı, Rebel. Mesela Diane'e zarar vermek isteyecek birini tanıyor musun?" Chavez sordu.

Başımı salladım. "Bildiğim kadarıyla hayır, ama artık onun dünyasının bir parçası değildim. Sana anlattıklarım dışında neyle ilgilendiğini bilmiyorum. Ama kendini o kadar kaptırmıştı ki, kim bilir başka nelere bulaştı."

"Telefondaki ses," diye araya girdi Hank. "Kim olduğunu hatırlıyor olabilir misin?"

Başımı tekrar salladım ama "Umarım öyledir. Eğer bulursam, sana söylerim.

Ama şimdi bana gelmiyor."

"Olabilir," dedi Chavez. "Şu anda her şey çok aşırı, Rebel. Kafan dağılırsa bu olabilir. Sana tavsiyem, kendini fazla zorlama. Kendine, Diane'in ailesine iyi bak ve gelirse gelsin. Baskı yok."

"Doğru," diye cevap verdim.

"Arabayı durdurduğunuzda, kapıya doğru yürüdüğünüzde, arabada oturup polisi beklediğinizde Diane'in evinin etrafında herhangi birinin geldiğini, gittiğini ya da herhangi bir şey yaptığını gördünüz mü?" Hank sordu. "Herhangi bir şey, Rebel. Bir araba, yürüyen biri, diğer evlerden herhangi birinde bir hareket?"

Başımı tekrar sallamak zorunda kaldım. "Hayır, ben de bakıyordum. Korkmuştum. Onun mahallesinde oturup polisleri korkmuştum. Diane'e neler olabileceğinden korkuyordum. Bu yüzden aşırı tetikteydim. Yine de hiçbir şey görmedim."

Hank ve Chavez bana dönmeden önce birbirlerine baktılar.

"Elimizdeki tek şey bu Rebel," dedi Hank. "Suyunu iç. Banyoda tazelen. Eddie ve benim biraz sohbet etmemiz gerekiyor. Sonra da Diane'in ailesini görmeye gideceğiz."

İkisinin arasına baktım ve kalktım.

Ama Chavez'e bakışımı sonlandırdım.

"Hank'e söylediğimi sana da söyleyeceğim. Bu gece evinde olan o değildi. O iyiydi. Diane Ragowski iyi bir insandı. İyi bir kadındı. İyi bir arkadaş. İyi bir evlat. Ta ki olmayana kadar. Ama bu kısmı hep onunla birlikteydi. O böyle biriydi. Onu olmadığı biri yapan şey uyuşturucuydu."

Chavez, "Ona ne olduğunu öğrenmek için kışımı yırtmam için iyi biri olması gerekmiyor, Rebel," diye cevap verdi. "Ama onu seven insanlar olduğunu ve hayatının bir noktasında bunu hak ettiğini bilmekten memnunum."

vardı.

Onu seven insanlar.

Tamam, tekrar derin nefes alma zamanı. "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Söyleyeceklerimi söyledikten sonra, bu muhteşem gece partisinin bir sonraki muhteşem bölümüne geçebilmemiz için sohbet etmelerine izin vermeye karar verdim.

"Banyo mu?" Ben sordum.

"Sana göstereceğim," dedi Chavez, masayı tekrar iterek.

Bana gösterdi. Suyumu içtim, bardağı banyodaki çöpe attım, elimden geldiğince tazelandım, dışarı çıktım ve onlarla Hank'in masasında tekrar buluştum.

Sonra onları Paul ve Amy'nin evine götürdüm ve bu muhteşem gece partisinin bir sonraki muhteşem bölümüne geçtik.

Daha önce yaşadıklarımın yedi milyon kat daha kötüydü. Aynı zamanda asla unutamayacağım bir zamandı.

Ve sonra bunun için memnun olduğum bir zaman geldi.

Çünkü işi bitirdiğimden emin olmak için ne kadar iğrenç olduğunu hatırlamam gerekiyordu.

Hank haklıydı.

Yapabildiğim şeylerle kendimi şaşırttım. İyi şeyler.

Ve kötü.

Her Şeye Rağmen Taşakların Var

Chew

Yedi ay sonra . . .

Omuzlarını arka kapıya dayamıştı. Kız dışarı çıkmıştı. O da izlerdi. Her zaman sinirli bir şekilde dışarı çıkar ve kendi kendine homurdanırdı, çünkü erkeği her şeyi onun istediği gibi tutmuyordu ve bu bir şekilde erkeğinin suçuydu.

Chew o boku almadı.

Eğer bir sürtük bir şeyi kendi istediği gibi istiyorsa, yapmalıdır. Bu konuda erkeğinin kışına tekme basma. O istemiyor. Sen kokmayasın diye çöpün her gece dışarı çıkarılması umurunda değil. Kimin umurunda?

Kokuyu sevmiyorsan, çöpü kendin dışarı çıkar, sürtük.

Ama o yaptı. Ve işte oradaydı, bok gibi sinirli görünüyordu ve erkeğinin ne kadar ezik olduğu hakkında homurdanıyordu.

Elbette, bir yol evindeki uzun bir vardiyadan sonra gecenin bir yarısıydı. Muhtemelen yorgundu. Ve adamı her zamanki gibi işe gelmemişti. Chew onu gözetlemişti ve görmüştü. Yani hem kendi vardiyasını hem de onunkini yapmak zorunda olduğu için muhtemelen çok yorgundu.

Ama çöplerin dışarı atılmasını isteyen oydu, Tanrı aşkına.

Yıllardır bar işletiyordu.

Onu gölgelerin arasında hissetmek için birkaç adım atması gerekmedi.

Dış lambasında hareket sensörü vardı ama ampul patladığı için devreye girmemişti. Chew'in bu olayın gerçekleşeceği yeri keşfederken dikkatini çeken başka bir şey daha vardı.

Muhtemelen, kadının çalışan iki bacağı, çalışan iki kolu varken bunu da değiştirmedikleri için erkeğine kızmıştı,

On parmağı da çalışıyordu ve lanet olası ampulü değiştirebiliyordu.

Durdu ve karanlığın içinden ona doğru baktı. "Siktir et beni,"

dedi . "Ne de olsa taşaklısın." Tamam.

İşi bitmişti.

Silahı eline aldı, nişan aldı ve tetiği çekti.

Yüzünden geriye kalanların üzerine düştü. Yere çarpmadan önce ölmüştü, zar zor doldurulmuş beyaz plastik çöp torbası büyük, üzgün, sönmüş bir balon gibi yanında yere sürükleniyordu.

Chew küçük Maglite'ını çıkardı, yeri aradı, muhafazayı buldu, eldivenli eliyle aldı ve avuçladı. Metal henüz cebine koyamayacağı kadar sıcaktı.

Oraya yakın olmayan bir yere atacaktı.

Yan tarafta bir ışığın yandığını gördü, Mag'ini söndürdü, el fenerini arka cebine soktu, döndü ve kapıdan içeri süzüldü.

Harrietta'nın arabasının park edildiği sokağa gelene kadar sokaktaki arka çitlerin oluşturduğu gölgelere yakın durdu.

Arabaya bindi, çalıştırdı ve hiçbir yeri yokmuş gibi uzaklaştı.

Ve tüm bunları geride bıraktığı cesedi düşünmeden yaptı.

İlk aklıma gelen bu değildi.

Harrietta

Harrietta Turnbull telefonun dinledi.

Sonra son birkaç aydır *milyonlarca* kez duyduğu şeyi dinledi.

"Rush'ı yakaladın. Seni tanıyorum, mesaj bırak. Bana bir şey satmaya çalışıyorsun, siktir git."

Bip.

"Benimle konuşmak istiyorsun, pislik herif," diye ısırdı telefonu. "Beni *geri* ara."

Sonra kulağından çıkardı, bağlantıyı kesmek için düğmeye bastı ve odanın diğer ucuna fırlattı.

Telefon duvara çarptı ve yere düştü. Tarantulalar etrafa saçıldı.

Daha önce de görmüş olmasına rağmen bu manzara karşısında ürperdi.

Son yıllarda *milyonlarca* kez.

"Nerede bu pislik? Saat sabahın dördü amına koyayım," diyerek yerdeki telefonuna baktı.

Lanet olsun, Chew'i yere seren Kaos .

Eğer işin arkasında Kaos varsa, hapiste çürüyeceği yıllar onu yiyip bitirir.

Canlı.

Eğer onu o kıza verirse, bundan *nefret* ederdi. Şu Tallulah. Bir amcık onu polise ihbar ederse çıldırırdı.

Ve o oyalamak zorlaşmaya başlamıştı.

Pornoyla, Valenzuela'yla, tüm bu işle işinin bitmesini istiyordu. Harrietta onu suçlamadı.

O da tüm bu saçmalıkların bitmesini istiyordu. Ama Kaos olmak zorundaydı.

Harrietta, Chew'in onu terk etmesini, Harrietta'nın kendi kızından sadece biraz daha büyük bir kızla çıkmasını, Chew'in yetiştirilmesine yardım ettiği (eğer öyle denebilirse) ve sonra öldürülen bir kızla çıkmasını değil, aynı zamanda onunla sertleşmesini (onun normali, hasta pislik) ve kapışmayı öldürmesini de düşünmedi.

Hayır, bunun ne anlama geldiğini düşünmedi, bunu normal karşıladı.

İtiraf etmeliydi ki, kaltağın, Amerika'daki sapıkların yarısının yakından gördüğü kadar kullanılmış bir amcığa sahip bir porno yıldızı bağımlısı olması biraz acı vericiydi.

Ama yapmasa bile Cammy'nin cinayetinden içeri girecekti.

Ayrıca Natalie'yi öldüren diğer kaltağın da cezasını çekecekti ve bunu da yapmadı.

Ve porno bağımlısının cinayetinden içeri girecekti, yaptığı bir şeydi (iki polisin onu öldürdüğünden nispeten emindi).

diğer evini göstererek olay yerinde parmak izlerinin ve DNA'sının olduğunu söyledi, lanet olsun, ne kadar aptal olabilir ki?).

Son olarak, Natalie'yle birlikte ceset torbasında bulunan o iki kafatası kime aitse onu öldürdüğü için hapse girecekti ve Harrietta o zavallı ölü pisliklerin kim olduğunu bile bilmiyordu. Sadece Chew'in bildiğini ve bunun Kaos'ta geçirdiği yıllarla bir ilgisi olduğunu biliyordu.

Oh, evet.

O da onlar için batacaktı.

Harrietta tüm bunların cezasını çekmesini sağlayacaktı, temelli gidecekti, dışarı çıkmak için ilk şansını kullanmayacaktı.

Ve sadece Kaos'un onu alaşağı etmesini değil, sonunda onu alaşağı edenin *kendisi* olduğunu bilmesini de sağlayacaktı.

Yani, Rush Allen onun lanet *telefonlarına* cevap vermek zorundaydı. Yoksa başka bir şey gerekecekti. Kapı açıldı ve Chew'in içeri girdiğini görmek için döndü. Tanrım, onu görmeye bile dayanamıyordu.

Bunu düşündü, ama şimdi onun "güvenli evim" dediği bu sidik çukurunda asılı zorunda olduğu gerçeğini düşünmedi, ama aslında orada asılı kalmak zorunda *değildi*.

Hâlâ sahip oldukları eski evin kira kontratında sadece onun adı yazılıydı.

Artık her şeyin üzerinde sadece onun adı vardı.

Bununla birlikte, bu yerde kimin adının yazılı olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Sadece kimsenin onları orada bulmadığını biliyordu.

Gerçi Kaos'un karşısında sahip oldukları dairede onun adı yazmıyordu. İşler çığırından çıktığında Chew de aynısını yapmış ve bedelini etiyile ödemişti. Ama yıllarca Chaos'u gözetlemek için orayı kullandıktan, polisler ve Chaos onu bulmaya çalıştıktan sonra daireyi zorunda kalmışlardı.

Bu da Chew'i mutlu etmemişti. Ve bunun için de para ödemişti.

Harrietta, Kaos'un da Chew'in yıllardır motosiklet kulübü harikası adalarında gözü olduğu haberini öğrendiğinde pek memnun olmadığını doğrulayabilirdi.

Bunu doğrulayabilirdi çünkü doğrudan büyük adamın kendisiyle konuşmuştu.

Kaos MC'nin kudretli başkanı Kane "Tack" Allen, arkasına beş adam alarak gelmişti.

O adamlardan hiçbiri Rush değildi.

Tack Allen'ın onun içini görmesi hiç zaman almadı.

Bu yüzden sohbetlerinin yaklaşık beşinci dakikasında, "Onun ortadan kaldırılmasını belki de bizden daha çok istiyorsunuz. Tek yapmanız gereken onu bize vermek."

Ama Tack'in birkaç polisle arası iyiydi ve Harrietta'nın, üzerine yapıştırmak isteyecekleri her ne olursa olsun turuncu giymek gibi bir isteği yoktu. Bir pislik yapmış olsa bile. Chew gözünü kırpmadan onu da kendisiyle birlikte aşağı çekti. Ve düşmanlık havayı bulandırıyordu, Kaos çocukları bu düşmanlıkla boğulmuştu (muhtemelen casusluktan kaynaklanıyordu, onları gerçekten suçlayamazdı, yine de turuncu giymek ve *başkasının* orospusu olmak için hiçbir dürtüsü yoktu, bu yüzden siktir et).

Yönlendirebileceği bir Kaos dilimine ihtiyacı vardı ve Tack kesinlikle o değildi.

Genç biri olmalı.

Pastanın üzerindeki krema ise bir Allen olmasıydı.

Chew, Tack'ten *nefret ederdi*.

Eğer Tack'in altın çocuğu Chew'in çöküşüne yol açıysa, Chew bu yüzden ölecekti, ama bu yavaş bir ölüm olacaktı çünkü hayatının geri kalanında boğulacaktı.

Harrietta bu fikri sevdi.

Peşinde çeşitli suçlardan iki grup polis varken, Valenzuela kıcını isterken, Kaos kıcını isterken ve Ödül MC'si bu karmaşanın içindeyken ve belki de kışkırtıcı sallayanın Chew olduğunu öğrenirken, dikkat çekmemek zorundaydı. Hareketleri ciddi şekilde engellenmişti.

Yine de geceleri dışarı çıkıyordu çünkü aptalın tekiydi.

Ve emredildiği gibi oraya vardığında hâlâ güvenli evdeydi.

Harrietta bu konu üzerinde düşünmediğinden, bunun yılların şartlandırmasından kaynaklandığını fark etmemişti.

Koşabilirdi.

Bu sefer takip edemedi. "Kaos'un ihtişamlı günleri" olduğunu düşündüğü günlerden kalan biraz parası vardı. Tack Kulüp'ü temizlemeden önceki, pezevenklik yaptıkları, silah ve esrar sattıkları günler. Ancak Kaos'u çökertmek için kullandığı ve yüzüstü bıraktığı oyuncularla elinde hiçbir koz kalmamıştı.

Polisler ve suçlular öyle ya da böyle onun ortadan istiyordu.

Ama kaçmadı.

Onun yerine kaldı, çünkü her zaman yaptığı şey buydu. Ama şimdi bunu plan yaparken yapıyordu.

Bunu ona o öğretmişti. Komplo kurmayı.

Yıllarca intikam için yaşamıştı ve Harrietta da onunla birlikte yaşamıştı.

Yani bunu *gerçekten iyi* öğrenmişti.

Ama şimdi intikam için yaşayan oydu. Cammy'nin intikamı.

İntikam için yıllar . koyarak yukarı ile onun lanet olsun ürpertici örümcekler.

Yıllarca onun bokunu yemenin intikamı.

"Yatağa, kaltak," diye emretti, kapıyı çarparak kapattı. "Sevişme havasındayım."

Adamın yüzüne sertçe baktı.

Kahretsın.

bir şey yapmıştı.

Sadece psikopatça bir şey yaptığında bu kadar heyecanlanırdı. Bu acıtacaktı.

Sonunda, kışını yağlamadan aldı.

Adam işini bitirip horlamaya başladığında, kadın banyoda kanlar içindeydi.

İlk seferinde değil.

Evet, acıttı.

Ama o buna alışkındı.

Ve sonunda -Harrietta *İsa'ya* yemin *etti*- daha kötü incinecekti. Çok daha kötü.

Turuncu çocuklar bir motorcuya tecavüz etmekle uğraşmayabilirler.
Ama belki, sadece belki, .

Ve bunu yaptıklarında, belki de, sadece belki de, iri yapılı bir adam kocaman bir aletle kıkına girip onu parçaladığında, kanını akıttığında onu düşünecekti.

Ya da belki, sadece belki, Cammy'yi düşünürdü. Onu fahişelik yaparken. Ona yaptırdığı her şeyi.

Onu nasıl öldürdüğü hakkında.

Hayır, Harrietta kızını bu duruma soktuğu gerçeğini düşünmedi, ne taciz başladığında ne de Chew intikam fantezisine hayat verdiğinde, kızını hiç korumadı.

Bunu düşünmedi.

Chew'in kıkından yediğini ve çok iyi bildiği için hissedeceği acıyı ve birinin orospusu olmaktan nasıl nefret edeceğini, kesinlikle *nefret* edeceğini düşündü.

Ve bu düşünce üzerine, sadece bu tür bir düşüncenin ona yapabileceği gibi, Harrietta Turnbull gülümsedi.

Asi

Ertesi gün . . .

Herkes evine gitmişti ve ben sessiz sette yönetmen oturmuş, elimde senaryo, ertesi günkü çekim için notlarımın üzerinden geçiyordum ki telefonum çaldı.

Kucağımdaydı.

Elime aldım.

Kalın yazı, telefonumu görmemesi gereken biri görürse diye uydurduğum sahte bir isimdi.

Altındaki metin beni .

Mesajı açtım çünkü sinirlenme havasıındaydım.

Yarın olmaz. çalışıyorum. Bana zaman ver. Harrietta.

İşe yaramaz.

"Aptal sürtük," diye ve telefonum elimde çaldığında sarsıldım.

Arayan kişinin ismini gördüğümde de kalbimin sıkıştığını hissettim.

D'den sakladığım vitriol dağlarını yuttuktan sonra, *gerçekten*,
gerçekten hepsini engelleyebilmeyi diledim.

O hariç.

Bunu ona

yapamazdım.

Nedenini

bilmiyordum.

Belki de benim annem olduğu ve Diesel'in de annesi olduğu için düzeleceğine dair umut besliyordum.

Tanrım, bir porno setindeki yönetmen koltuğumdan telefon ettiğimi bilse *buna bayılırdı*.

"Selam anne," diye cevap verdim.

"Asi, kardeşinle konuşmanı istiyorum," diye tersledi.

O an, annemizin oğluyla arasını düzeltmesinin önünü açabilmek için D ile konuşmamı istemek üzere aramadığını gösteriyordu.

Hayır.

Hep aynı şeylerdi. Tanrım.

Tekrar.

Bu sefer Şükran Günü'nde bir aile hakkında konuşuyordu.

Şükran Günü için kabul edeceği "aile" buydu. Kahretsin,

bilmiyormuş gibi değildi. Bilmiyor olamazdı. İnkâr çok saçmaydı.

Bu ne zaman sona erecek?

Sırtım . "Anne-"

"Baban ve Gunner Phoenix'e gitmek için hazırlandılar-" Kahretsin,

kahretsin, *kahretsin*, kahretsin, kahretsin.

Böyle bir şey olamaz.

"Anne, bunu yapmalarına izin verme."

"Oğlumun aklını getirmelerini umursamadığım bir noktadayım" dediğinde inatla çenesini kaldırdığını *duyabiliyordum*.

kırpıştırarak önümdeki zemine baktım.

Doğru mu duymuştum?

Oğlunun aklını başına getirmek mi?

Onu biraz *dövmek* mi?

"Rebel, beni duydun mu?" diye seslendi. "Oğlumun Şükran Günü'ne gelmesini istemek zorunda olan *ben* olmamalıyım. *Yıllardır* eve gelmedi."

Aman Tanrım.

Bu hiç iyi gitmeyecekti.

"Anne-" Denedim.

"Biliyorsun," diye fısıldadı ve ben onun bu sözleri karşısında gerildim.

"Bilmiyormuşum gibi değil. Bir anne bilir."

Aman Tanrım!

"Eve dönmesi gerekiyor," diye devam etti. "O adamdan uzak durması gerekiyor. Ailesiyle birlikte olması gerekiyor. Papazımızla konuşması gerekiyor. Programlar olduğunu duydum-"

Hayır, yapmadı.

"Kapa çeneni ," diye hırladım.

Yaklaşık on beş yıl önce gitmemiz gereken yere gidip bunu bu şekilde yapmayacaktık.

Hayatta olmaz.

Ve bunu yapabilecek olan ben değildim. Diesel'in gereken bir şeydi. Bunu onun için yapmadım.

Bunu onun için yapmak *istedim*. Bunu ondan almak istedim.

Ama bu onundu ve o çizgiyi atlayamazdım.

Annem Şükran Günü'ne onu gerekiyordu. İçimden bir ses bunun bir sonuca varacağını ve bununla başa çıkmak için doğru yerde olması gerektiğini söylüyordu.

Zamanı gelmişti.

Uzun zaman oldu.

Ama kardeşimle *programlar* ya da diğer saçmalıklar hakkında bir şey paylaşmayacaktım.

Bu D'yi kemiğe kadar keser.

Her zamanki gibi, bu işi ustalıkla halletmem gerekiyordu. Elimden geldiğince kardeşimin arkasını kollamalı ve indirebilecekleri darbeleri yumuşatmalıydım.

Ve son olarak, en azından annemin kendine gelmesini umuyordum. Ben bir kadındım. Bir gün anne olacağımı umuyordum. Ve anne , çocuklarının hayatlarında yaptıkları her şeye katılmayan ama ne olursa olsun çocuklarını seven ve destekleyen bir anne olacağımı umuyordum.

"Ben ... bana az önce ne dedin?" diye sordu annem, sesi şok olmuş, kızgın ve yaralı geliyordu.

"Onlara bunu yapmamalarını söyle anne," diye uyardım, sesim öfkeyle titriyordu. "Onlara Diesel'in yanına yaklaşmamalarını söyle. Onu alabilir. Alabilir. Babasına karşı yumruklarını kaldırmakta zorlanacak bir adam o. Gunner, muhtemelen Gunneri haklamaktan çekinmez. Ama baba, yaşlı olduğu için bunu sorun eder. Ama ikisinden biri Diesel'e elini sürse Maddox *onları paramparça* eder."

"O adamın adını bana söyleme."

"Maddox, *Maddox*, *Maddox*," diye karşılık , çocukça ve umursamaz bir tavırla. "Durum böyle. İki seçeneğin var. Eğer *biliyorsan* onu kabul eder ve seversin ya da hayatından çıkarsın. Ben seçimimi uzun zaman önce yaptım, ama sadece söylüyorum, bu bir seçim değildi. Bu sadece bir yol. Fark etmediysen söyleyeyim, kardeşimi seviyorum ve hep seveceğim. Ama yemin ederim anne, eğer beni arayıp bu konuda dırdır etmeyi bırakmazsan, taraf seçmek zorunda kalacağım ve Diesel'i seçeceğim."

"Bu çılgınlık yüzünden oğlumu ve kızımı kaybetmeyeceğim."

Delilik mi?

"Evet, öylesin, durmayacaksın," diye karşılık verdim. "Bu benim son uyarım. Şükran Günü'nü rahat bırak. Bütün bunları düşün. Bir daha ararsan ve bu tür şeylerden bahsedersen, seni engellerim anne. Ve işimiz biter. Geri dönmek yok. Telafi etmek yok. Bu konuda iyi olmanın yolunu bul ya da çeneni kapat yoksa artık bir kızın yok. Seçim senin. Ama beni dinle ve inan. Phoenix'e gidip sorun çıkarırlar ve işler fiziksel bir hal alırsa Maddox aklını kaçıtır ve bu hiç hoş olmaz. Şunu da söyleyeyim, ikisinden biri

Maddox'a elini sürerse, her şey biter. Diesel çözülür. Bu konuda bana güvenin. Kocanızı ve en azından oğullarınızdan birini dünya kadar acıdan kurtarın."

Ve böylece bağlantıyı kestim ve telefonuma ters ters baktım. "Tatsız bir konuşmaya benziyordu."

Sandalyemde sıçradım ve yanımda duran pahalı bir takım elbise giymiş kara kafalı adamı görmek için döndüm.

Kahretsin.

Sikeyim.

Gerçekten de, bu işte gizli görevde olduğumu düşünürsek, kendimi çok daha sıkı tutmam gerekiyordu.

"Benito."

"Benimle konuşmak mı istediniz?"

Ben istemedim.

Hiç.

Tüylerimi diken diken ediyordu. Ama o benim patronumdu.

Yani . . .

"Seninle Meryl'in bana verdiği bir senaryo hakkında konuşmak istiyorum," dedim.

"Senaryonun tüm onayı sende, Tallulah," diye hatırlattı bana.

"Şey, bu Luxe'ün odaklandığı genel alanın dışında."

Başını salladı, döndü, dört adım yürüdü, sonra başka bir yönetmen koltuğunu benimkine doğru sürükledi.

Muhteşem.

Yerleşecekti.

Sandalyeye oturdu, parmaklarını ördü ve dirseklerini sandalyelerin kollarına dayadı, böylece elleri arada asılı kaldı.

"Paylaş," diye ısrar etti, yüzünde dikkatli bir ifade, kara gözlerinde sıcak bir bakış vardı.

Beni

kandıramadılar.

"Bu m/m," dedim.

"?"

"M/m, erkek erkeğe."

Yüzü buruştu.

Evet.

Kandırılmadım.

"Lütfen dinle, Benito."

"Ben gey pornosu yapmıyorum," diye kestirip attı.

"Bunlar yaptığımız erotik aşk hikayeleri. Değil mi?"

"Yeteneğin tartışılmaz, Tallulah. Ancak bildiğiniz gibi, ilk filminiz umduğumuz gibi karşılanmadı. Ancak ikincisi heyecan yarattı, bu da kadın müşterilerimizi ilkinde yönlendirdi ve müşterilerin keşfetmesi için çok sınırlı bir zaman olmasına rağmen, her ikisi de şimdiye kadar ürettiğim en iyi performans gösteren başlıktan daha iyi performans gösteriyor."

Kadın merkezli doların gücü.

Hiç kimse aşk romanı, moda ve kozmetik sektörlerinden ders almamış mıydı?

"Evet, biliyorum." derken biraz hevesli olmaya çalıştım. Ve bu harika."

"Ekip sizinle çok uyumlu. Üretim hızınız olağanüstü, özellikle de elde ettiğiniz kalite göz önüne alındığında. Altı ay içinde üçüncü filmimizin DVD'lerini basmak üzereyiz ve bildiğiniz gibi filmi izledim. Diğer ikisini geride bıraktı ve diğer ikisi de olağanüstüydü. Bir yeteneğiniz var. Bir sonraki film sadece ilgiyi ve alımı arttıracaktır. Programını hafifletmeyi, kurgu için sana daha fazla zaman vermeyi ve vizyon öncesi pazarlama bir bütçe sağlamayı, hatta böyle devam ederse belki bir gala düzenlemeyi düşünüyorum."

Eğer ondan gelmeseydi, bu beni heyecanlandırırdı. Ve porno da değildi.

Gizli görevde olduğum ve birden fazla nedenden dolayı gerçek dünyaya çıkmayacağım gerçeği göz önüne alındığında, bir galaya gitmem ya da röportaj yapmam mümkün değildi.

Benito konuşmaya devam etti.

"Şimdiden bizimkine benzer kalitede filmler üretmek için çabalayan bir rakip tanıyorum. O daha sermayeyi bulamadan biz piyasayı ele geçireceğiz."

"İş planını okudum, Benito." "Ve gay pornosu içermiyor."

"Hedef kitleniz kadınlar," diye hatırlattım ona.

"Dediğiniz gibi, iş planını okudunuz ve bariz yeteneğinizin dışında, hedef kitlem o koltukta oturmanızın nedenlerinden biri."

"Doğru. Bu konuda bana güvenin. Kadınlar m/m aşk hikayeleri ve daha da fazlası, m/m seks sahneleri istiyorlar."

Bana baktı.

"Çok ," dedim.

Bana daha uzun süre baktı ve tam bir şey söyleyecektim ki, "Onlarla ilgileniyor musun?" dedi.

Genel olarak pornoya hiç ilgim yoktu. Yargılamadım, sadece benim için bir şey yapmadı.

Ama porno gerçeklikle ilgili değildi. Porno fanteziyle ilgiliydi.

Çoğu durumda, gerçek dünyada ne yaptığınızla gerçekten bir ilgisi yoktu.

Yani, erkeklerin bol dudak parlaticılı ve üniforması göbeğine kadar açık sürtük hemşireyle seks yapmak istediklerinden hiç şüphem yoktu.

Ya da böyle giyinmiş üç sürtük hemşire. Ama bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyordu.

Yani zihinsel olarak nelerden hoşlandığınızla ilgiliydi.

Ve şu anda, gey ya da heteroseksüel, her ne şekilde sallarsanız sallayın, erkeklerin zihniyeti için üretildi.

Şimdi ateşli bir adam ateşli bir adama gidiyor ve bunu *ateşli* hale getiriyor, ama aynı zamanda bir aşk hikayesi mi?

"Kesinlikle," diye cevap verdim. Yine bana baktı.

Ben aldım.

Sonunda başını salladı.

"Bunu bir ménage yap," diye ilan etti.

Oh lanet olsun.

Bu kemiğe çok yakındı. "I-"

Sümüksü bir sürüngenin yapabileceği tek şekilde taburesinden

kayarak indi. "Senaryoyu yeniden yazdır, bir ménage yap. Okuyacağım ve

düşünün."

Bunu söylemek çok
acı verdi. Ama
söylemek
zorundaydım.

"Teşekkürler, Benito."

Durdu ve beni ürküten bir şekilde inceledi. Kısmen beni çözmüş olmasından endişelendiğim için, yani onu parmaklıklar ardına attırabilecek gördüğüm ya da duyduğum en ufak bir şey hakkında bilgi vermek için orada olduğum için, kısmen de pisliğin benden gerçekten hoşlanmış olmasından endişelendiğim için.

"Lütfen fikirlerini bana iletmekten hiç çekinme Tallulah. Bunu gerçekten beklemediğimi söylerken alınmak istemem ama işbirliğimizi sadece parasal açıdan değil, çok faydalı buluyorum."

Evet, ikincisiydi.

Ve evet, bu beni tamamen ürküttü. "Bunun anlamı çok büyük, Benito."

Kahretsin, ama bunu boğulmadan söyleyebildiğim için kendimle gurur duydum. "Öyle olduğuna sevindim. Şimdi umarım o üzücü arama her neyse

bu işi halletmelisin."

Ne kadarını duyduğunu merak ettim. Gerçekten daha dikkatli olmalıyım.

"Aile meseleleri," diye mırıldandım.

"Her zaman zor," mırıldandı.

Eğer ailesi varsa, bu beni şaşırtırdı. Annesini öldürüp yavrularını yiyecek bir tipe benziyordu.

"Ne yazık ki yapacak işlerim var," diye devam etti. "Belki bir akşam yemeğe çıkabiliriz?"

Tanrım, hayır.

"Bu harika olurdu."

O yağlı takındı, başını bana doğru eğdi ve gitti. Gulk.

Ertesi gün erken gelip notlarımın üzerinden geçmeye karar verdim.

Başka bir deyişle, oradan defolup gidecektim.

Bu çalışmayı yanımda eve götürmedim.

Yalnız yaşıyordum, yani kimse görecektir gibi değildi.

Sadece evimde olmasını istemedim.

Eve dönerken annemle yaptığım konuşmayı, Benito'yla yaptığım konuşmayı ya da bir şekilde eve çekilmek zorunda kaldığım gerçeğini düşünmemeye çalışıyordum.

Ertesi gün arabam çaldığında hassas bir "ilk kez" altmış dokuz sahnesi.

Gösterge paneline baktım, gözlerimi kapattım, açtım çünkü bir araba kazasında kendimi öldürmek istemiyordum ve bu iş bittikten sonra telefon, internet, televizyon (yani porno kanalları yok), sadece bir plaj, bir kulübe ve mai tailerin olduğu bir yere tatile gitmeye karar verdim.

Bir sürü mai tais.

Sonra telefona cevap verdim, cevap vermek istemediğim için kendimi suçlu hissettim.

"Hey, Amy."

"Hey, bebek. Bu hafta akşam yemeği?"

Annem kardeşimi "yeniden programlayabileceğini" düşünen bir deliydi.

Ve Amy beni uyuşturucu, pornografi ve açıkça çok işlevsiz bir ilişki yüzünden kaybettiği kızının yerini doldurmak için kullanıyordu.

Ve işte oradaydım, Amy'nin haberi olmadan, porno film yönetiyordum.

Gizli görev.

Ama de.

"Geceyi ve yeri siz söyleyin, ben ," dedim.

"Mükemmel. Cuma nasıl? Ama bil diye söylüyorum, Paul bize katılmayacak. Başka planları var."

Evet.

Bunu zaten biliyordum.

Bunun nedeni çoğunlukla Paul'ün bir votka şişesinin dibiyle randevulaşmasıydı.

"Cuma harika. Paul konusunda da sorun yok. Ona selam söyle ve bir dahaki sefere görüşmek istediğimi söyle."

"Evet. Tabii ki. Onu özlediğini söylerim."

Özlüyordum.

Çeşitli şekillerde.

"İyi bir hafta geçiriyor musun?" diye

sordu. Berbat bir hafta geçiriyordum.

Hayır.

Boktan bir yedi ay geçiriyordum.

Ve tekrar etmeye değeri.

Yarın hassas bir "ilk kez" altmış dokuz sahnesini yönetmek zorundaydım. Daha iyi olması mümkün değildi.

"Harikaydı."

"Bir süredir bize izleyebileceğimiz bir YouTube linki vermedin," dedi.

"Birkaç şey üzerinde çalışıyorum. Yakında," diye yalan söyledim, bu konuda kendimi berbat hissediyordum. "Çok yeteneklisin, Rebel. Şimdi arıyorum. Sana yardım edeceğim

"Oscar kazandığında elbiseni seç."

Sanki Akademi bir kadına yönetmen heykeli verecekmiş gibi. Kathryn Bigelow'un bu ödülü alması neredeyse uydurma gibiydi. Barbra, *Yentl* için bir selam bile almamıştı.

Gerçi en azından Jane Campion 1993'te bir takım elbise satın aldı ve *The Piano*'nun senaryosunu kaptı.

Arka giden yola girdim. "Bir dosya hazırlayalım, fikir edinelim," diye önerdim. "Bunu çok isterim!"

Amy benim yaptığım bir şeyi izlemek için sabırsızlanıyordu ve bu Diane ölmeden önce de böyleydi.

Annemin tek başıma yaptığım ilk düğünün DVD'sini izlediğinden bile emin değildim.

Lisedeyken o videoyu çektiğimde ve onlardan izlemesini istediğimde babam "Zamanınızı boşa harcıyorsunuz," demişti. "Benimkini boşa harcamayacağım."

"Mm-hmm," diye kabul etti annem.

O mutlu anımda, arabamı arka sokağa çektim.

"Artık evdeyim, Amy. Biraz yiyecek alacağım, sonra da Essence'i kontrol etmek için yan odaya uğrayacağım."

"Tamam. Tamam. Nereye gideceğimizi ve saati mesaj atarım. Meksika yemeği düşünüyorum. Olmaz! Tayland! Tayland'a bayılırsın."

Diane de öyle.

"Kulağa harika geliyor."

"Öyle. Dört gözle bekliyorum. Görüşürüz, bebeğim. Essence'e selamımızı söyle."

". Güle güle, güzelim."

"Güle güle, tatlım."

Bağlantıyı kesti ve ben de ne kadar sürdüğünü bilmediğim bir süre boyunca gösterge panelime baktım.

Sonra arabamdan indim.

Beş kedinin arasından sıyrıldım ve renkli mutfağıma açılan arka kapıyı açtığımda yanımdan geçip gittiği için Ashes'i içeri almaktan başka çarem yoktu.

Boya işi Essence'in fikriydi. Çok tuhaftı. Ama ben beğendim.

Yine de o anda, bana genellikle hissettirdiği şeyi hissettirmedi: Essence'in tuhaf iyiliğinin sıcak karşılama evi.

Sadece arabama binmek ve sürmek istedim. Ve sürmek.

Ve sür.

Ve sonra dünyanın sonuna geldiğimde . . .

Çığlık at.

Elimdeki telefonum çaldı.

Telefonu çıkardım, yine annem olduğunu gördüm, sinirli bir şekilde açtım ve kulağıma götürdüm.

"Anne-"

"Ben baban. Kendi telefonumdan sana ulaşamadığım için annenin telefonunu kullanıyorum. Sana söyleyeyim küçük hanım, annenle bu şekilde konuşman doğru *değil*. Bu aile dramındaki konumunuz akıl almaz. Bir fikrim var-"

"Git kendini becer," diye ısırdım, bağlantıyı kestim, rehberini buldum, onu engelledim ve telefona bakarak orada durdum.

Yine de muhtemelen bir hafta içinde engelini kaldırırdım çünkü ben bendim.

Zayıf değildi.

Onları Diesel'e döneceklerdi ve bunun olmasına izin veremezdim.

Tamam o zaman.

İşte bu kadar. En

azından şimdilik.

Diğerleri?

Ölü bir arkadaşım vardı.

Ve gerçekten babam yoktu ve bunun nedeni bu son değildi.
Bana (ya da D'ye) hiç iyi bir baba olmamıştı.

Ayrıca, gerçekten en büyük ağabeyi yoktu, çünkü Gunner her zaman bir pislikti.

Şimdi içimde bir his vardı, eğer kafasını kışından çıkarmazsa annemi kaybedebilirdim.

Ve bir şekilde Diesel'i tüm bu pisliklerden korumanın bir yolunu bulmalıyım.

Ama ben kederli ebeveynlerin vekil kızıyım; biri, eğer kızının yaşadıkları bir şey ifade , iyileşmemiş alkolizme doğru tek yönlü bir yolculuk yapıyordu.

Ve her gün hayatımı ellerime aldım, porno yönetiyor, uyuşturucu ticareti yapan bir porno yapımcısını alaşağı etmeye çalışıyor ve güvenmediğim kaypak bir kadının bir katilden itiraf almasını sağlamaya çalışıyordum.

Yani evet.

Harika bir
gündü.

Harika bir
hafta.

Son yedi ay harikaydı.

Harika. Ama

bende D. ve

Mad vardı.

Ve Molly.

Sadece yüzlerce mil uzaktaydılar ve başıma gelen haberleri yoktu.

Diane bile.

"Miyav?" Ashes seslendi.

Tercüme: İkramlar nerede? Onu

beslememeliyim.

O benim bile değildi.

Ve Ashes şişmanlıyordu.

Kocaman kedi maması zulama gittim.

Kötü şeyler yapmama konusunda yeteneksizmişim gibi görünüyordu.

Özellikle de sonunda birini mutlu etmek için küçük de olsa bir şansları varsa.

THREE

Bay Allen.

Asi

Günümüz

Olay Speer Bulvarı'nda, Highlands'teki evime gitmek için I-25 köprüsünden üzereyken oldu.

Önce, iki yanımdan iki motosiklet geçti, önümde birlikte hareket ettiler ve yavaşladılar.

Sonra solumda bir hareket gördüm ve sağımda da hissettim.

Bir o yana bir bu yana bakarken her ikisinde de bisiklet vardı.

"Kahretsin," diye fısıldadım, önümdeki sürücülerin deri ceketlerinin arkasındaki aynı yamalara bakarken ayağımı gaz pedalından kaldırdım ve dikiz aynasına baktım.

iki motor daha vardı.

"Kahretsin," diye tısladım.

Bilmem gerekirdi. Hank yaptığım işe pek katılmıyordu ve Eddie de *kesinlikle* .

Sette konuşulanları duyduğumdan bahsetmiyorum bile. Benito ve Kaos Motosiklet Kulübü'yle ilgili bir şeyler dönüyordu ve bu bir süredir devam ediyordu. Yıllar önce her şey başladığında, Kulüp bir kızı ilk porno deneyiminden kurtarmak için prodüksiyonu yarıda kestiğinde orada olan bazı insanlar bile vardı.

Benito böyle bir şeyden hoşlanmazdı. Ve görünüşe göre, hoşlanmamış.

Ayrıca görünüşe göre, onun hoşlanmamışlar.

Motosiklet kulüpleriyle ilgili kutsal olan her şeye rağmen, adlarına sadık olan Chaos'un bazı polislerle arasının sıkı olduğu söyleniyordu.

Kahretsin.

Sola baktım ve yanımdaki motorcunun güneşten camlaşmış gözlerini yakaladım. Elini tutamaktan çekti ve bazı hareketler yaptı.

El hareketlerine dikkat etmiyordum. Yüzüne bakıyordum.

Ben motorcularla büyüdüm. Babam motorcuydu. En büyük ağabeyim motorcuydu. Bir kulüpte değillerdi.

Onlar birer pislikti.

Ama babamın ya da Gunner'ın arkadaşlarından hiçbiri bu kadar dümdüz, göz kamaştırıcı değildi.

Kahretsin, *kahretsin*, *kahretsin*.

İleriye bakıyordu ve profilden de daha az muhteşem değildi.

Harikaydı.

Ayrıca bisikletini arabama doğru yaklaştırdı, bu yüzden dikkatimi onun yakışıklı yüzüne değil yola vermekten ve orta şeritten sağ şeride geçmekten başka çarem yoktu.

Sonra yanımdaki iki motosiklet beni çıkış şeridine ve I-25 çıkış rampasına doğru zorladığında çığlık atmamak için nefesimi tuttum, ikisi de kısmen banketten gidiyordu (bu yolculuğun bir bölümünde, banketin bir tarafı dar ve kısa bir duvarla korunuyordu), ama çoğunlukla yanlarıma sıkıca yapışmışlardı.

Bu bokla kendilerini öldüreceklerdi.

Güvenli bir şekilde otoyola girdikten sonra başımı sola çevirdim ve borularından duyabileceğinden şüphe duyarak camıma vurdum.

Bir şekilde dikkatini çektim ve güneş gözlükleri üzerime düştüğünde bağırdım, "Anladım, göt herif! Sadece önderlik et!"

Pencerem kapalıydı. Bisikleti çok gürültülüydü. Hala çenesini kaldırıyordu.

Yapmadığı şey beni kafese tıkmaktan vazgeçmesiydi. Orospu çocuğu.

Bu şekilde beni 6^{ncı} Cadde'ye ve o uzun, trafiği yoğun, üç şeritli piçten aşağıya, dağ eteklerine kadar yönlendirdiler. Arka köy yollarına açılan küçük dağ kasabası yollarında yan bisikletlerimi kaybettim, soldaki adam sürüye liderlik etmek için ileri gidiyor, sağdaki adam geri düşüyordu.

Hiçliğin ortasında, dolambaçlı ve bir tatil dinlenme istasyonu rolünü oynamak için kurulmuş gibi görünmeyen uzak bir kulübede sona eren çakıllı bir yola girdiğimizde kendimi rahat ve mutlu hissettirmedim.

Daha çok Jason'ın baltayla gösterebileceği bir yer gibi. Motorlar durdu.

Durdum, Subaru'mun kontağını kapattım, kapımı açtım, kendimi dışarı attım, kapımı kapattım ve sürünün lideri olduğunu tahmin ettiğim kişiye doğru hızla ilerledim.

Solumdan gelen adam.

Oraya gittiğimde bisikletinden inmişti.

Ayrıca tahmin ettiğimden daha uzun boyluydu. O deri ceketini kesinlikle sallıyordu.

Ve aşırı uzun, gür, siyah saçları vardı. O kadar uzundu ki, ön tarafının bir tarafı kulağının arkasına ve arkası bir kadının tutması için adeta yalvarırcasına dağınaktı.

Ben tutmadım.

Botlarımın parmak uçlarına kadar yükseldim ve yüzüne doğru bağırdım, "Kendini öldürebilirdin, pislik!"

"Sakin ol," diye homurdandı.

Oh, evet.

Hırladı.

Sesi derin ve , neredeyse izini sürebileceğim bir şekilde göğsünden yukarı ve ağızdan dışarı gürlüyordu.

Bu motorcuyu motorcu yapan bu ek muhteşemliği görmezden geldim ve bağırdım, "Sakin ? *Sakin* mi olayım? *Delirdin* mi sen?" Bir adım geri attım ve iki kolumu birden açtım. "Şu anda evde meditasyon falan yapıyor olmam gerekirken Jason's Lodge o' Ax Murdering Fun'da bir grup motorcuyla birlikte ortadayım."

Başını yana eğdi. "Meditasyon mu yapıyorsun?" Buna cevap vermedim.

Dedim ki, "Flaş haber. Yamalı deri ceketler giyen bisikletli bir grup adam bir kadının arabasının etrafını sardığında, Speer Bulvarı'ndan I-25'e çıkış rampasında, şehrin tam kalbinde, kızılarına *Thelma ve Louise* gibi davranmayacaktır.

Denver trafiğinin tam ortasında demek. *Onlara* zarar verebilir. Daha çok, *kendine* zarar verebilir. Ama en çok, çocuklarını doyurmak için işten eve dönen ve daha sonra sekreteriyle yatan beleşçi babalarını seçtiği için hayıflanan masum bir bekar anneyi incitebilir."

"Burada güvende olduğumuzu anlayacak mısın, bana bağırmayı bırakabilir misin?" diye sordu.

"Güvende miyim?" Ben sordum.

"Bunu sormak zorundasın, Kaos'u bilmiyorsun," diye karşılık verdi.

"Bir haber daha, aygır, Kaos'u tanımıyorum," diye karşılık verdim.

Bana doğru eğildi.

Deri, temiz hava ve keskin, keskin bir tıraş losyonunun kalıntılarını kokladım, şaka *yapmıyorum*, aslında klitorisimi sıktı.

Lanet olsun.

"Eh, Kaos'u öğrenmek üzeresin, yüzden buna başlayalım," diye gürledi bana. "İçeri gir."

"O kulübeye girdiğimde beni baltayla öldürmeyeceğine dair burada söz vermeni istiyorum," diye tersledim.

İç çekti.

Etrafımızdan derin bir kıkırdama duydum, aslında birkaç tane. "Seni baltayla öldürmeyeceğiz." Sesi kuşatılmış gibiydi.

Sesi kuşatılmış gibiydi. Doğru.

Bu adama bağırarak eve gitmeyi ve meditasyon yapmayı geciktiriyordum (ve *şimdi* meditasyon yapmaya ihtiyacım vardı).

Bu yüzden döndüm ve tüm erkeklere şöyle bir göz attım, hepsinin çeşitli şekillerde delicesine yakışıklı olduğunu belli belirsiz fark ettim (Kaos MC hakkında bunu şimdiye kadar nasıl bilmiyordum?) ve kulübeye doğru yürüdüm.

Sürünün lideri, "Kapı diğer ," diye .

Omzumun üzerinden öldürücü bir bakış attım ve yönümü değiştirdim.

Köşeyi döndüğümde kulübenin bir verandası olduğunu gördüm, verandada mobilya yoktu, örümcek ağları vardı -tamamen baltalı katillerin evi güzel ev malzemesi.

Kapıya varıp tokmağı denediğimde, kapının kilitli olduğunu gördüm.

Sürünün lideri bana doğru eğildiğinde deri, temiz hava ve keskin kokularla karşılaştım.

Elini uzatıp kapının kilidini açarken kulağımın dibinde "Anahtar" diye mırıldanmasının yarattığı heyecana da katlanmak zorunda kaldım.

Düğmeyi çevirdi ve içeri itti.

Ondan uzaklaşmak için açık kapıdan içeri daldım.

Burası karanlıktı ve küf kokuyordu.

Adamlardan biri tek, açıkta duran, yüksek watt'lı, tepedeki ampulü yaktığında karanlık kayboldu.

Paketi açtım. Altı tane.

Tamamen .

"Peki, seni bu işe kim bulaştırdı?" Kollarımı göğsümde kavuşturarak sordum. "Hank olmadığını biliyorum. düşünürdü ama yapmazdı. Tahminimce Eddie'ydi. Joker Jimmy. 'Düzgün düşünemeyen çılgın kadınlardan' bıkmış. Jimmy'nin iyi bir adam olduğunu bilsem ve hikayeleri bilmesem de, onlar hakkında kitaplar yazılacak kadar çılgın olduklarını biliyorum ve yine de bu saçmalık beni kızdırıyor çünkü ne yaptığımı biliyorum. Ama daha da önemlisi, bunu yapmak için bir nedenim var."

", Asi," diye emretti lider.

Arkama baktığımda basit bir tahta sandalye gördüm.

Etrafa dağılmış birkaç tane daha vardı ama bir lavabo, küçük bir buzdolabı ve iki gözlü dar bir ocağı olduğu gerçeğini saymazsanız, tek odalı kulübenin dekoru bu kadardı.

Oturmadım.

Ayrıca çalınacak bir şey yokken neden burayı kilitlediklerini de sormadım, tabii birileri o korkunç, tozlu sobaya duygusal olarak bağlanmadıysa.

Lidere döndüm ve "Bunun nasıl olacağını sizinle paylaşayım. Bir sürü şey söyleyeceksin. Ben aynı fikirde olmayacağım. Yadda, yadda, yadda. Bir sürü zaman boşa harcanacak. Yollarımızı ayıracağız. Ben kendi işimi yapacağım. Ve şimdi olduğu gibi, bu seni ilgilendirmez. Son. O yüzden gitmeme izin vererek zaman kazanalım, sonra da kaçıp Hank ve Eddie'ye iyi bir kız olduğumu ve beni dinlediğini söylersin."

Ben konuşurken yakınlaştı ve ben bitirdikten sonra da yakın kaldı.

O kadar yakındı ki ne söylediğimi unuttum çünkü kokusunu tekrar alabiliyordum.

Ve bir kez daha ne kadar uzun olduğunu hatırladı.

Ben biraz uzundum, o yüzden benden çok daha uzun olması onun da *uzun* olduğu anlamına geliyordu.

Gözlüklerini çıkardığını fark ettiğimde daha da kötüleşti.

Berrak, açık mavi gözleri vardı. Kristal berraklığında. Parlayan iki değerli taşa bakmak gibiydi.

Kutsal Ana.

"Asi," dedi sessizce.

O gözlerden uzaklaşmanın daha akıllıca olacağını düşündüm ve bir adım geri attım, iki, bacağım sandalyeye çarptı ve oturdum.

Diğer motorculardan biri bir sandalyeyi ona doğru kaydırdı, sandalyeyi yakaladı ve bana doğru koydu, yakındı, neredeyse dizlerimiz birbirine değecekti ama tam değmeyecekti ve oturdu.

Haklıydım. Dizlerimiz fırçalanmadı.

Bunu hayal kırıklığı olarak gördüm.

Diğerleri etrafa dağıldı ve ayakta kaldı.

Tamam, itiraf etmeliydim, her ne kadar bu işin arkasında Eddie'nin (ya da Jimmy'nin ya da şans eseri Hank'in) olduğunu bildiğim için kendimi tehlikede hissetmesem de ve bana kızabilirlerdi ama benden hoşlanıyorlardı, motorcu çevresi göz korkutucuydu.

"Benim adım Rush Allen," dedi sürünün lideri.

"Adımı zaten biliyorsun, o yüzden farz et," diye karşılık verdim.

Bir kez başını salladı. "Benito Valenzuela ile ne yaptığınız hakkında konuşmamız gerekiyor."

"İşte burada anlaşıyoruz, Bay Allen."

Öne doğru eğildi, derisi gıcırdadı, dirseklerini dizlerine dayadı ve koyu renk başını geriye doğru eğdi.

Bu kötü bir pozisyondu. Bacakları açıktı, solmuş kot pantolonu dizlerini sıkıca sarıyordu, oluşumlarını görebiliyordum ve onunla ilgili her şey gibi bu da seksiydi. Özellikle de kalın kalçalarına doğru uzanıyordu. Özellikle de uzun parmaklı, kaba, damarlı elleriyle. Ve tüm bunlara ek olarak, boynunun kavisıyla, kaslı boğazının sütunu krem rengi termal yakasının üzerinde açıktaydı,

Ve eğer saçları parmaklarınızı saçlarına gömmenizi istiyorsa, boğazı da dudaklarınızı boğazında gezdirmenizi istiyordu.

Gözlerimin onun paketinde dolaşmasına izin veremezdim. Eğer o da diğerleri kadar iyiye, işler benim için hızla kötüye gidebilirdi.

Dostum, başım beladaydı.

"Diane'i biliyorum," dedi yumuşak bir sesle.

Bakışlarım boğazından kristal gözlerine kaydı ve ses tonundan dolayı nefesim göğsümde düğümlendi.

Çok güzeldi, sıcaklık, hüznün ve anlayış doluydu.

O kadar ki, Diane öldüğünde orada olsaydı ve bana o sesle mırıldansaydı (belki de beni kollarında tutarken ve ben deri ve tang kokarken), belki her şey farklı olurdu. Belki o ateşin karnımda tutuşmasına izin vermezdim. Belki de o alevleri, benim bile kontrolüm dışında gelişen bir cehennem olana kadar körüklemezdim.

Omurgamı dikleştirdim.

"Diane'e dönüşmemek için geri çekilmelisin, Rebel," diye tavsiyede bulundu.

"Arkadaşımı Benito Valenzuela öldürmedi," diye bilgilendirdim onu. "Bunu kimin yaptığını bilmiyorsun," diye beni bilgilendirdi.

"Biliyorum. Ve Benito Valenzuela değildi." "Arthur Lannigan olduğunu düşünüyorsun."

Ona doğru eğildim. "Hayır. Arthur Lannigan olduğunu *biliyorum*."

"Bırak da Hank ve Eddie bunu kanıtlasın," diye ısrar etti.

Oh, evet.

Hank ve Eddie'yi tanıyordu.

Kahretsin.

"Buldular." (Çoğunlukla.) "Sadece onu bulamıyorlar." "Ve sen bulabileceğini sanıyorsun."

"Yapabileceğimi biliyorum."

"Ona ulaşmak için Valenzuela ve Harrietta Turnbull'u oynayarak mı?" "Ne yapmam gerekiyorsa onu yaparak."

"Yani sen ölürsen, Diane'inki gibi boynun kırılırsa, Diesel ne yapacak?" Aniden sandalyemde geriye yaslandım. Lanet Eddie Chavez.

Bu adama her şeyi verdi.

"Diesel, Maddox ve Molly," diye devam etti. "Kendilerini kaybedecekler. Tatlı Molly bile. Tüm bu saçmalıklara kapılırlar. Ve sonra biri, ikisi ya da hepsi ortadan kaldırılır. Bununla iyi misin?"

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorlar," diye tersledim.

"Boynunuzu kırarlar ya da boğazınızı keserler."

Yan tarafa, diğer motorculardan birine ait bir çift çekici yeşil göze doğru baktım.

Tetikte ama aynı zamanda endişeli

görünüyordu. Endişesi çok tatlıydı.

Kahretsin, Kaos çocukları çok

tatlıydı. Bu nasıl mümkün olabilir

ki?

Dikkatimi kirli, pürüzlü, ahşap döşemeli zemine çevirdim. "Asi," diye seslendi Rush Allen.

Gözlerimi ona kaldırmadım.

Onun için fark etmezdi.

Konuşmaya devam etti.

"Anlıyorum. Diane ile yaşadıklarını anlıyorum. Diane, Amy ve Paul ile. Babamla aram iyidir. O harika bir babadır. İyi bir adam. Kız kardeşimle aram iyidir. O bir erkeğin sahip olabileceği en iyi kız kardeş. Annem beni severdi ama kız kardeşimden ve babamdan nefret ederdi, onlara çöp gibi davranırdı. Bunu izlemek zorundaydım, sevgisini kazanmak ve hayatımdaki en önemli iki insanı istismar etmesini izlemek. İki arada bir derede kalmıştım. Ta işi çok ileri götürene ve artık parçalanmayana kadar ve şimdi bir annem yok. herhangi biriyle bir şey yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu tam olarak anlayamıyorum. Bir ebeveynle sorun yaşamayı anlıyorum. Ve bir kız kardeşe sahip olmayı ve o kız kardeşi sevmeyi ama bir erkek kardeş istemeyi de anlıyorum."

Devam etmeden önce görüş alanımda sallanan kolunu yakaladım.

"Ben de kardeşler buldum. Senin bir kız kardeşin yoktu. Bir kız kardeş buldun ve onunla birlikte seni anlayan iki ebeveyn geldi. Seni seven. Ailenin dolduramadığı boşlukları dolduran. Sonra kız kardeşin incindi, bu da onları incitti ve sen konuda bir şeyler yapmak istedin."

Tüm bunlar hakkında bir şeyler söylenebilir.

Beni biraz bile tanımaması berbattı ama yine de beni çözmüştü.

"İşin bu kısmını anlamıyorum ama çarpıtabilirim ve nasıl olduğunu görebilirim," diye devam etti. "Baban ve kardeşin, ikisi de ırkçı. İkisi de yobaz. İkisi de o kadar dar görüşlü ki, neredeyse kör sayılırlar. Bu da ikisinin de pislik olduğu anlamına geliyor. Annen de onların çizgisinde. Ben bir motorcuyum. Bu benim kanımda var, ama bunun için doğmamış olsam bile, içimde o kadar derinlerde var ki, de öyle olacağımı düşündüm. Etrafımda bunu anlamayan insanlar vardı, bu beni derinden yaralar. Sen yaratıcısın. Bunu ruhunun bir parçası olarak almışsın. Ve bahse girerim bunu anlamamışlardır. Kim olduklarını, *nasıl* olduklarını, senin bu yanını hiç anlamadıklarına bahse girerim."

Evet.

Beni tamamen .

Kendimi toparladım, yüzümü kararttım, başımı çevirdim ve gözlerinin içine baktım.

Ama hiçbir şey söylemedim.

"Daha da kötüydü, değil mi?" diye sordu. Ben

hala bir şey söylemedim.

"Diğer kardeşin
biseksüel." Dişlerimi
sıktım.

"Bunu biliyordunuz, muhtemelen o size söylemeden önce bile," diye devam etti.

Ona ters ters baktım.

Bütün bunları nereden biliyordu?

Hank ve Eddie bile tüm bilmiyordu ve ben onlara her şeyi anlattım (tabii ki her şeyi değil ama çoğunu).

"Diane'i kaybettin," dedi sessizce. "Amy ve Paul'ün Diane'i kaybetmesine tanık olmak zorunda kaldın. Sonra ailenle, Diesel ve ortaklarıyla sonunda onlara açıldığında işler patladı ve aileni kaybettin. Büyük bir kayıp değil ama kalbin bunu bilmiyor, değil mi? Kardeşinin sırtını yere getirdin ve onunla işleri bitti ama onun sırtını yere getirdiğin için seninle de işleri bitti. İki büyük darbe, Rebel. İki büyük kayıp. Zor."

"Beni tanımıyorsun," diye tükürdüm.

"Bebeğim, kalbindeki insanlara duyduğun sevgi her yerinde yazılı," diye fısıldadı.

Tanrım, bu iyi hissettirdi.

İyi hissettirmesine izin veremezdim.

Bu adamdan iyi bir şey çıkmaz.

Diğer tarafımdaki yere baktım ve o kadar çok nefes aldım ki kendi göğsümün yükseldiğini hissettim.

"Benito Valenzuela'yla bu saçmalığa bir son vermelisin, Rebel," dedi. Ona baktım. "Yaşlı erkeklere karşı bir şeyler hissediyordu."

Dudaklarını birbirine bastırdı.

"Çok şey biliyorsunuz Bay Allen, gördünüz mü? Onun resimlerini gördünüz mü? Evinin? Ne giydiğini? Ona orada ne olduğunu gördünüz mü?"

"Asi-"

Arkama yaslandım ve şöyle dedim: "Biliyor musun, en sevdiğim kısım adli tabibin bunu tam olarak adlandıramaması. Bilirsin işte. Ne iş yaptığını. Söyleyemedi. Sonuçlar ölümünden önce vahşice tecavüze uğradığını gösteriyordu. Ama bir porno yıldızı olduğunu düşünürsek, bu sadece günlük işinin bir parçası olabilir. Ya da bir uyuşturucu bağımlısı olduğu düşünülürse, bunu elde etmek için vazgeçmek istediği şey bu olabilir."

Rush Allen irkildi. Ve

evet.

Bu bir irkilmeye değirdi.

Bunu okuduğumda hiç irkilmedim.

Beni parçaladı.

Yani işim

bitmemişti. .

Yapılacak çok şey vardı.

"Ama gördüm. Hank masasından ayrıldı ve bu doğru değildi. Yasal olduğundan bile emin değilim. Ama dosyaya baktım, *okudum* ve *gördüm*. Ve buna karşı çıktığını biliyorum. Tecavüze uğradığını *biliyorum*. Buna katlandığını ve *vahşice tecavüze uğramadan önce, tecavüz sırasında ya da sonrasında dayak yediğini biliyorum*. Adam kazara ya da bilerek boynunu kırmadan önce. Ve sonra, bitti. Onu o pislikten kurtarmak için daha fazla şans yok. Onu temizlemek için daha fazla şans yok. Hayatında bir şeyler yapmak için daha fazla fırsat yok. Onu hayallerine giden yola geri döndür. Onu seven iyi bir adam bulacaktı.

daha yaşı." Omuz silktim. "Kimin umurunda? Ona hâlâ bebek verebilir. Bırakın Diane'i harika yapan şeyleri gelecek nesiller için dünyayla daha fazla paylaşsın."

"Bu berbat bir şey olmalı," diye mırıldandı.

"Bunun ne kadar berbat bir olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, dostum," diye ısırdım.

Sandalyesinde dik oturmak için dizlerini kaldırdı ve "Natalie Harbinger'ı tanıyor musun?" diye sordu.

Konunun bu şekilde değişmesine şaşırarak başımı salladım.

"Hayır." "O öldü," diye paylaştı.

"Tamam," dedim yavaşça.

"Benito Valenzuela onu öldürdü."

İşte başlıyoruz.

Tilavet.

Sırtımı sandalyeye yasladım ve bana zaten bildiğim şeyi söylemesi için yerleştim.

Benito Valenzuela bir canavardı.

"O Tabby'ydi, kız kardeşimin en iyi arkadaşı," dedi. "Kendimi bildim bileli en iyi arkadaşımdı."

Lanet olsun.

"Yani o da uzun bir süre benim hayatımdaydı," dedi bana. "Sürüklendiler. Bunu biliyorsun. Biriniz uyuşturucu bağımlısı olduğunda böyle şeyler olur. O kadar bağımlı olur ki, satıcılarına gırtlığına kadar borçlanır ve pornoya yönelmek zorunda kalır."

Kaos'un kurtardığı kız.

Şimdi ölü.

Kaos'un Diane'i tanımaması çok kötü.

Yine de sonuçlar aynı olacak gibi görünüyordu. Hiçbir şey söylemedim.

Rush Allen etti.

"Tabby'yi parçaladı. Kendini suçluyor. Onların sürüklenmesine izin verdi. Tek suçlu o değildi ama suçluluk duyan ve bir fark yaratabileceği yollar uyduran tek kişi o kaldı. Tarihi değiştirebilirdi. Müdahale etmeye devam etseydi Natalie'yi kurtarabileceğinden emin."

Gözlerimin içine baktı.

"Yapamazdı," diye bitirdi sözünü, ne demek istediğini belli belirsiz bile gizlemeden.

"Senin arkadaşın benim değil," diye karşılık verdim. "Camilla Turnbull'u tanıyor musun?" diye sordu. Omuzlarımın gerildiğini hissettim. "mi?" diye itti. "Hayır," diye zorladım. Turnbull.

Harrietta ile ilgili bir şey mi?

"O Harrietta'nın kızı," diye bilgilendirdi beni. Siktir, siktir, *siktir*.

"Lannigan için Valenzuela'yı oynamaya gönderildi," diye devam etti. "Oyuna getirildi ve sonunda boğazı kesilerek Kaos'taki yerleşkemizde bir piknik masasına yatırıldı ve alına bir not zımbalandı."

Vay be.

"Bay Allen-"

Bana doğru eğildi ve yakınımnda duran adamlarının bile muhtemelen duyamayacağı bir şekilde sesini alçalttı.

"Bu saçmalığı kullanarak kendini benden uzak tutmaya çalışabilirsin tatlım. Ama burada ne olduğunu ikimiz de biliyoruz. Ben Rush'im. Bana bir daha Bay Allen dersin, odayı boşaltırım ve farklı bir ders alırız."

Ve yine, demek istediğini gizlemeye çalışmadı. Ve söylemek istediği şey klitorisimin gerilmesine neden olmadı.

Meme uçlarımın sıkışmasına ve klitorisimin karıncalanmasına neden oldu.

Arkasına yaslandı ve ben de meme uçlarıma (ve diğerlerine) uslu durmalarını söyledim. "Scruff's Roadhouse'u biliyor musun?" diye sordu.

kahretsin.

"Hayır," diye .

"Natalie'nin cesedi bir ceset torbasına arkasına atılmış. Sahibi olan kadının adı Reb. Sana Reb diyen oldu mu?" diye sordu. "Eğer kardeşim, onun adamı ya da onun kadını değilse dişlerini korumak istiyorlar."

Birdenbire sırttı.

Yüzünü köşeli, yontulmuş ve muhteşem olmaktan çıkarıp eğlenceli ve neredeyse çocuksu bir hale getirdi.

Ve muhteşem.

Sırtışı kayboldu.

"Reb etin cevizdi. Ve barının arkasına bir ceset atılmasından pek hoşlanmazdı. Hiçbir zaman Chew'in büyük bir hayranı olmamıştı. Chew'i tanıyor musun?"

Hiçbir şey bilmiyor . O da bunu biliyordu.

Hangi patladı.

Ama her neyse. Zaten bildiği bir şeyi , o yüzden denemedim.

"iğnemek mi?" Ben sordum.

"Chew. Arthur Lannigan için motorcu ismi çünkü adamın tarantulalara karşı bir ilgisi var."

Tarantulalar mı?

Aman

Tanrım.

"Reb, Chew'i *hiç* sevmezdi. Natalie'nin ceset torbasında tarantulalar vardı. Reb, Chew'in cesedi barının arkasına attığını, Valenzuela'nın Chew'i suçlamak için böyle bir şey yapmadığını düşündü ve Reb ağzını polise açtı. Birkaç ay önce  p n  atarken, kendi arka bahçesinde yürürken, yüzüne bir kurşun yiyince o ağzını kaybetti. şimdi o," tekrar bana doğru eğildi, "*hepsi* Chew'in işiydi."

Kalbimin hızlandığını hissederek ona baktım.

Bunların hiçbiri hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

"Kadınlar  l yor, Rebel," dedi. "şimdi anlamanı sağlamaya çalıştığım şeyi daha da netleştireceğim. Bu boka bulaşmış başka bir kulüp var ve bir kadın bize onlarla ilgili neler olduğu hakkında bilgi veriyordu. O bizdendi. Bizim korumamız altındaydı. Ve biz bu işte başarısız olduk ve o bir beton zeminde bırakıldı, bütün bir motorcular kulübü tarafından dövüldü, hastaneye kaldırılmak zorunda kaldı, kemikleri kırıldı, yara izleri kaldı. Başka bir kadın, bizden biri, kaçırıldı. Yaralanmadı ama Valenzuela'nın kendi adamlarından ikisinin öldürülmesi emrini verdiğine ve ölümlerine şahit oldu. şimdi iyi, ama çok fazla bakım ve ciddi bir danışmanlıktan sonra. Burada bir şablon görüyor musunuz?"

Bir model gördüm.

Bunu teyit etmedim.

Ona bakmaya devam ettim.

"Bunların hepsi am, bebeğim," dedi sessizce. "Bu karışımında tek bir penis bile yok. Şimdi tüm bunları Kulübümüze bir uyarı olarak kabul edebilirsiniz, biz de böyle kabul ettik ve size söz verebilirim, kadınlarımıza göz kulak olmak için de adımlar attık. Bunu kesinlikle olduğu gibi de kabul edebilirsiniz. Harcanabilir olanlar var. Ve bu konuda kaba davrandığım için beni bağışlayın, bunu bir noktaya değinmek için yapıyorum, ama harcanabilir olanlar kapışır."

"İşimiz bitti mi?" Ben sordum.

Bana bakma sırası ondaydı.

Sonra bana ters ters baktı.

Sonunda arkasına yaslandı ve iç çekti.

"İşimiz bitti," dedim ve ayağa kalktım.

Konuştuğunda sandalyesinin yanına doğru bir adım atmıştım.

"Onu geri getiremezsin."

Ona baktım.

Bana bakıyordu.

"Tatlım, onu geri getiremezsin," diye fısıldadı.

Kıpırdamadan durdum ve onun kristal mavisi gözlerinin derinliklerine baktım. Onlar da endişeliydi.

Çok tatlıydı.

Tatlı için zamanım yoktu. Ya da sıcak.

Ya da meme uçlarımın sıkışması, klitorisimin karıncalanması ya da güzel seslerle öterek ve gözlerinde tatlılıkla bana bakarak acıları yatıştırabilen erkekler.

"Amacım onu geri getirmek değil," diye onu eğittim.

"Bu senin hakkında çok şey söylüyor. Cesaretin var. Bu övgüye değer. Sonunda ölene kadar da övgüye değer olacak," diye devam etti.

İşte bu beni . "Bana patronluk taslama."

Biraz çaba sarf etmem gerekti ama o sandalyesinden doğrulup motosiklet botlarıyla ayağa kalkıp artık benim alanıma girdiğinde kıpırdamadan durdum.

Gözlerime kilitlenmek için çenesini aşağı eğdi.

"Bu büyüklük taslamak değil." Sesi kötüleşiyor, sabrının tükenmekte olduğunu paylaşıyordu. "Bu akıllı olmanı istemek, ki bu da aptal olduğunu düşündüğüm anlamına geliyor. Ve Rebel, bununla bir sık ima etmeyeceğim. Yapacağım.

Açıkça söyle. Aptal değilsin. Gerçekten aptalca . Dediğim gibi, bu patronluk taslamak değil."

Harika.

Yani hassas, anlayışlı, dürüst ve çok zekiydi. Ama o benim aptal olduğumu düşünse bile, ben daha iyi biliyordum.

"Sen ve kardeşlerin bu konuda bir şeyler yapıyor musunuz?" "Evet, Rebel, ve bu bir söz."

Bir kez ters bir şekilde başımı salladım.

"Ve hepiniz ... ne? Eski kolluk kuvvetleri mi? Gaziler mi?

Eğitilmiş komandolar mı?" Ben sordum.

Ağzı gerildi.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye tersledim, ayak parmaklarımda üzerinde hafifçe yuvarlandım ve ısırıldım, "Patronluk taslıyor."

"O kadınların öldüğünü biliyor muydun?" diye sordu.

"Bilmediğimi biliyorsun."

"Yani neyle uğraştığınızı bilmiyorsunuz. Biz biliyoruz. Geçmişimiz var. Sokaklarda geçirdiğimiz zamanlar var. İkisine de sahip olmadığınız için bunların ne anlama geldiğini bilemezsiniz ama inan bana, bunlar bir kameramanın kendini kaptırıp Denver'ın gördüğü en rahatsız suçlulardan birinin işlerine gizli görevle girmesinden çok daha fazla şey ifade ediyor."

Kafamın patlamasını engellemek için hem "iç çamaşırı" yorumunu hem de lanet olası bir *film yapımcısı* olduğum için "kameraman" yorumunu görmezden geldim ve bunun yerine "O zaman bana yardım et, arkamı kolla ve bu işi halletmek için birlikte çalışalım" önerisinde bulundum.

Daha fazla hırıltı. "Bu olmayacak." "Neden? var diye mi?"

"Şey ... evet."

"Cinsiyetçi," diye tükürdüm.

"Gerçekçi," diye karşılık verdi.

I baktı etrafta, numara yapmak gibi Ben olsam unutulmuş ve Tren bir konuşma. "İşimiz bitti demedim mi?"

"Asi-" diye gürledi.

Rush Allen'a baktım.

"Toodles," dedim civil civil.

Ve böylece, sessiz ekibinin tek bir üyesine bile bakmadan Jason'ın Locası'ndan çıktım, Subaru'ma koşmadan olabildiğince hızlı bir şekilde yer ayırttım, bindim, çalıştırdım ve oradan uzaklaştım.

Eve dönerken kayboldum.

Ve sonunda oraya vardığımda meditasyon yapmadım.

Bunun yerine tekila içtim ve Diesel ile Maddox'u arayıp Denver'a gelmelerini ve arkamı kollamalarını istemeden önce her şeyi anlatma dürtüsüyle savaştım.

Ama yaparlardı, bir atışta.

Bu da onları tehlikeye atacaktı, ki bu hiç iyi değildi.

Ayrıca beni yaptığım şeyden vazgeçirmeye çalışırlardı ve Rush Allen'ın yaptığı kadar nazik davranmazlardı.

Hatta beni kaçırıp misafir odalarına hapsedebilirler, bu da onların seks maceralarını dinlemek zorunda kalacağım anlamına gelirdi, çünkü üçü de (Molly dahil) sağlıklı bir şekilde birbirlerine girmemekten tamamen acizdi ve ben zaten kazara bir kısmını duydum ve zar zor hayatta kaldım.

Yani tek başına devam edecekti.

Hank (bana kızgın olsa da), Eddie (bana öfkeli olsa da) ve Jimmy (beni biraz sarsmak istese de) vardı.

Ve bir kenara, şimdi *hepsine* kızgındım.

Neden bana Natalie, Camilla ve Reb adındaki kadından bahsetmediler?

Lanet olsun.

Ama her

neyse. Bana

bir şey olmaz.

Ben .

Ve Diane, Paul ve Amy hak ettiklerini alacaklardı. Adalet.

FOUR

İyi Olmayan Çocuk

Beck

İki ay önce. . .

Beck kulüp toplantılarında "kardeşleriyle" birlikte oturuyordu.

"Artık resmileşti. Tüzüğümüzü iptal ettiler. Canları cehenneme," diye homurdandı Web ve kulüp masasını oluşturan üç masadan biri olan büyük katlanır masanın üzerine bir mektup fırlattı.

Katlanır
masalar.

Tamamen
boktan.

Tama
m.

Tama
m.

Ana charter konuşmuştu.

Motosiklet kulübü artık Bounty değildi. Onlar
hiçbir şeydi.

Neredeyse her zaman ata binmeyi seven ve belalı olduklarını iddia
eden bir grup adamdan başka bir şey olmamışlardı.

İlkini yapabildiler.

Sonuncusunda berbattılar.

"Yeni bir kulüp ismi bulmalıyız. Ve yeni tüzük.

Ve lanet olsun," diye devam etti Web.

Pislik herifin ne yaptığından haberi yoktu.

Beck onu inceledi ve bu eziklerin oyununa gelmesine nasıl izin
verdiğini ilk kez merak etmedi.

Ata binmeyi severdi.

Kardeşini Afganistan'da kaybetmişti.

Kardeşini sevmişti.

Annesi, en sevdiği çocuk kumda kendini kaybetmiş ve bunun acısını
Beck'ten çıkarmıştı.

Böylece iki yaşından beri yaptığı şeyi yapmış oldu.

O Çocuk İyi Değildir kehanetini yerine getirdi, her şeyini özenti bir tek merkezli MC'ye bağladı ve bağırsakları onu serbest bırakıp özgür kalması için çığlık attığında tamamen görmezden geldi.

O lanet kulübün.

Kardeşinin çok genç yaşta, onu seven insanlardan çok uzakta ölmesinin acısını.

Ve annesinden.

Beck, bu şerefsizler çetesiyle geçirdiği süre zarfında lemmingleri anladığını öğrenmişti.

Etrafınızdaki herkes tek bir yöne giderken, tehlikeli bir yöne gittiğiniz anlamına gelse bile, o pislik için dümdüz koşarken, onlarla birlikte koşmazsanız ezilirsiniz.

Onlarla birlikte

koşardı. Yine de ezildi.

Ve bu onun suçuydu.

Hepsi onun suçuydu.

"Throttle, isim konusunda bir fikrin var mı?" Eightball ona sordu.

Throttle.

Motorcu adı.

Bu isimden nefret ediyordu.

Odaya girdi ve tüm erkeklerin dikkatinin üzerinde gördü.

Onların saygısını kazanmıştı. Gençlerden biri olsa bile, yaşlı bir devlet adamı gibi bir şeydi.

Bu da midesindeki asidin çalkalanmasına neden oldu çünkü bunu tutuklanarak yapmıştı.

Koca

adam.

Belalı.

Tutuklanmak. Aman

Tanrım.

Bunu Rosalie'yi onlara teslim ederek de yapmıştı. Yaşlı karısını. Yatağını paylaştığı kadın. Sevgisini hak ettiği güzel, tatlı kadın ve kulübünün nereye gittiği, kendisine, *onlara* -ona ve Rosalie'ye- ne yaptığı konusundaki endişelerini dinlemediğinde sevgisini boşa harcamıştı ve sonra bu konuda bir şeyler yapmaya koyulmuştu.

İçindeki adam ve motorcu, kadının ona ihanet etme şeklini Onu nasıl kullandığını ve kulübünü başka birine nasıl ihbar ettiğini.

İyi değildi.

Ona başka seçenek bırakmadığını anlamıştı. Onu dinlememişti. Onu içeri almamıştı.

Yine de onların dünyasını biliyordu. Yani hala iyi değildi.

Bu gerçek bile onun misillemesini doğru kılmıyordu.

Ona annesinden bahsetmeliydi. Kardeşini. Kafasını siken şeyleri.

Dinlerdi.

Tüm harika olurdu.

Onun iyileşmesine yardımcı olmak için elinden geleni yapacak, hayatını hedeflemenin doğru yolunu ve bu yolculukta onunla birlikte olacaktı.

Ona iğne yapmadı. Ve onu dinlemedi.

Bunun yerine, İyi Olmayan Çocuk onu kulübüne teslim etti, ancak darbelerini ilk indiren o oldu.

Bu bir savunma değildi, gururu incinmişti, ki bu bir savunma değildi, ama onun başka bir adama aşık olduğunu düşünmüştü.

Bu konuda haklı olduğunu, sadece hangi adam olduğu konusunda yanıldığını anlamıştı. Ayrıca onu o adama götürenin de kendisi olduğunu anlamıştı.

Ama sonuç olarak, yaptığı şey, ona verdiği acı doğru değildi.

Tanrım, aylardır uyumamıştı.

Tanrım, onu onlara götürdüğünde yaşadığı korkunun tadını ağzından çıkaramıyordu, kardeşlerinin ona saldırışını, boynuna dolanan elini, içindeki canavarı gördüğünde yüzünde beliren ifadeyi.

Eğer korkak olmaya devam ederse, o canavarı annesinin üzerine atabilirdi.

Eğer bir pislik olmaya devam ederse, o canavarı kulübünün üzerine atabilirdi.

Eğer hıyar gibi davranmaya devam etseydi, o canavarı ortaya çıkardığı için kederini ve ruhunun derinliklerinde hissettiği, genç yaşta ölenin, bu dünyadan silinenin kendisi olması gerektiği ve bunun bir kayıp olmayacağı bilgisini suçlayabilirdi, bir kayıp *olan* kardeşini değil.

Ama o canavarı serbest bırakan oydu. Yani hepsi onun suçuydu.

"Throttle?" Web aradı.

Rüzgâr, Sürüş, Ateş,
Özgürlük. Kaos'un
sloganı.

"Bir tür görevimiz olmalı," diye homurdandı. "Neyle ilgili olduğumuzu belirlersek, bir isim ortaya çıkar."

"O haklı," dedi Rainman.

"Bir tür ... komiteye ihtiyacımız var mı? . *bir komitenin* bir görev tanımı oluşturmaya ihtiyacımız var mı?" Griller sordu.

Görev demişti.

Görev *tanımı* değil.

Banka değillerdi, Tanrı aşkına. Tanrım, bu adamlar ezikti.

Web, "Throttle, ben, Spartan, Eightball ve Muzzle bu komitede," diye açıkladı. "Herkesin fikirlerini sunmak için Cuma gününe kadar vakti var."

Fikirlerini teslim etsinler.

Ev ödeviymiş gibi. Tamamen ezikçe.

Lanet olsun, zaten ne hakkında olduklarını bilmiyorlarsa, hiçbir komite bunu onlara açıklamayacaktı.

Ve ne hakkında olduklarını bilmiyorlardı. Hiçbir fikirleri yoktu.

Bu pisliklerle bu iş bir yıl sürecekti. Bu konuda tartışacaklar, sonunda kötü olduğunu düşündükleri ezik bir isim ve kışkırtıcıları tekmelediğini düşündükleri ama öyle olmayan bir ifade bulacaklardı. Hiçbir şey ifade etmeyecek, daha az anlamlı olacak ve hepsi kulübü bulduklarında oldukları gibi kaybolacaklardı.

Rüzgar, Sürüş, Ateş,
Özgür. Ne yazıyordu?
Her şeyi.
At binmeyi
severiz.

koparmayı severiz.

Biz neysek oyuz ve kimse bunun hakkında bir şey söyleyemez. Yaptığımız şeyi yaparız ve kimse bizi durduramaz.

Birlikte güçlü duracağız ve kimsenin bizimle uğraşmasına izin vermeyeceğiz. Dört kelime.

Bu sözleri eylemle desteklediler ve her şeyi söylediler. "İşimiz bitti mi?" Beck sordu.

"Yapacak bir işin mi var?" Muzzle karşılık verdi.

"*Birisi*," diye kıs kıs güldü Pacino.

Beck, Pacino'ya bir bakış attı. Pacino başka tarafa baktı.

Küçük çakal muhtemelen yıllardır biriyle yatmamıştı. Bok suratlı bir motorcu hayranı bile o kalem sikten uzak dururdu.

Çünkü adamın kalem gibi bir aleti vardı ve geniş olduğu biliniyordu (aslında gelinciğe benzediğinden bahsetmiyorum bile).

Muhtemelen yatağına uzanıp Beck'in kendine bir şeyler almasıyla ilgili uydurduğu şeyi dinleyerek otuzbir çekmiştir.

O asit midesinin derinliklerinde çalkalandı.

Web, "İşimiz bitti, Throttle," dedi. "Açıklamayı tartışmak için Cumartesi günü buluşalım mı?"

İfadeyi tartışın. Takım

elbise giyerdi.

Sikeyim.

"Evet," diye homurdandı.

Web o aptal tokmağını masaya vurdu ve "Oturuma ara verilmiştir" dedi.

Beck kendini geriye itti ve tam ayağa kalkacaktı ki gözleri Digger'a takıldı.

Digger masaya çıplak bir kadın resmi kazınmış gibi bakıyordu.

Çirkin bir tane.

O adamı aylardır olduğu gibi görünce Beck'in içgüdüleri ona bağırdı.

Adamda yolunda gitmeyen bir şeyler vardı ve bu, Valenzuela için nakliye yaparken yakalanmalarıyla ilgili değildi. Ya da Rosalie'yi dövdükleri için tutuklanmaları. Ya da adamlarının yarısının

ya da anlaşma yapmak ya da mahkeme kararıyla Bounty üyeleriyle ya da her kimlerse onlarla ilişki kurmamak.

Adam tam bir skeeve'di.

Yaşa ve bırak yaşasın. Annesinin beklentilerinden (ya da beklentisizliğinden) kurtulmanın yolunu bulmaya çalışan Beck, ihtiyacı olan şeyi ararken ve sonunda o iti becerip Bounty'yi bulduğunda aradığı şey buydu. Yani ellili yaşlarına merdiven dayamış, reşit görünmeyen her motorcu tavşana ağzının suyu akan o adam, Beck'in peşini bırakmalıydı.

Ama reşit olmamak reşit olmamaktı, dostum.

Elli beş ya da yirmi beş yaşındaydınız, o kedi çoğunluğa ulaşana kadar beklediniz.

Sonra sen vurdun.

Digger onu hep ürpertmişti. Rosalie ondan uzak durmuştu.

Beck, Rosalie'nin kalbini ve aklını dinlediğini öğrenmişti.

ve onun bağırsakları.

Ondan hiçbir şey almaya hakkı yoktu, artık yoktu. Ama bu dersi öğrenecekti.

Ve Beck'in bu adamlarla yapması gereken şeyler vardı. Eğer olmasaydı, o piçlerin yakınında bile olmazdı.

Değişiklik yapılması gerekiyordu.

Yaptığı şeyi, İyi Olmayan Çocuk'tan asla kazıyamazdı.

Rosalie ondan nefret etmiyordu. Onun için o kadar az şey ifade ediyordu ki, Rosalie ondan uzaklaşmış ve arkasına bile bakmamıştı.

Ama kardeşi ne yaptığını bilecek kadar yaşasaydı, Beck'le bir daha asla konuşmazdı.

Aynada kendine bakabilmenin bir yolunu bulmalıydı ve bu, Kaos MC'sinin Tazısı kardeşinin Rosalie'yi alaşağı ettikten sonra yüzüne kazıdığı yara iziyle yüzleşmekle ilgili değildi.

Bu, kendisiyle yaşamının bir yolunu bulmakla ilgiliydi. Ya da en azından uyumanın.

Digger gibi bir sapığın daha da garip davranmasına neden olan boktan şeylere ayıracak zamanı yoktu.

Ama içgüdüleri konuşuyordu.
Ve dinlemediğinde bunun ne anlama geldiğini öğrenmişti.
Ama en önemlisi, etrafındaki herkes tek bir yöne doğru koşuyor olsa
bile, durup akıntıya karşı savaşırsa ve ezilirse, bunun sorun olmadığını
öğrenmişti.
Çünkü bu onun seçimi olacaktı.
Onun.
Yani Beck içgüdülerini dinleyecekti.
Güzel bir değişiklik olacaktı.

Beck sırtını yatak başlığına dayamış, dizlerini bükmüş, bacaklarını açmış
bir halde oturuyor ve onun üzerine inişini izliyordu.

Ağzını iyi kullanamıyordu.
Ama olmak istedi, her şeyini verdi ve ağzı tüm çabayla yorulmak
zorunda kaldı, ama pes etmedi.
Sarı saçları adamın kasıklarının üzerindeydi ve gözleri konsantrasyon
içinde kapalı, ağzı adamın sikiyle dolu olan güzel yüzü yardımcı oldu.
Sonunda oraya götürdü ve elini yanağında gezdirdi ve nerede
olduğunu paylaşmak için çenesini kavradı.
Yutkunmayı sevmezdi.
Bu yüzden onu dışarı kaydırıp, sıkı bir yumrukla bitirmek için onu
kaldırdı (bunda daha iyiydi) ve karnının her tarafına boşaldı.
Şimdiye kadar yaşadığı en iyi orgazm
değildi. Ama denedi.
Ne zaman o geldi Aşağı, o gördüm o oldu
arama onun umutlu bir yüz.
Bu umut onunkini almakla ilgili değildi.
Umarım bunu ona sevdiği gibi vermiştir. "Buraya
gel, bebeğim," diye mırıldandı.
Onun kucağına emekledi.
Parmaklarını külotunun ön kısmına kaydırıp klitorisini parmaklamaya
başlarken onu öptü.
Onun ağzına doğru iç çekti.
Çok tatlıydı.

Onun için soyunmaktan de çok hoştu.

Onu sütyeninden çıkarmaya ikna edebilirdi ama sadece onu bölgeye soktuktan sonra.

Onu becermediğı sürece, külot kalıyordu.

İşinin Valenzuela'nın porno işi için kostüm, makyaj ve bu tür şeylerle uğraşmak olduğunu düşünürsek, bu çılıncaydı. Sürekli seks ve çıplaklıkla iç içeydi.

Buna rağmen, içinde bir parça kare vardı. Beck bunu sevimli buldu.

Onu öptü, göğüslerini emdi ve klitorisini çalıştırdı, yaklaştığında onu biraz parmakladı, böylece onu çekip daha yoğun hale getirebildi.

Kız onun için gitti ve adam izledi. Güzeldi, ama onu boşalttığında çok daha güzeldi.

Yanağını Beck'in yanağına dayadı, yüzünü Beck'in boynuna dayadı ve Beck sağduyusuna ve onu korumak için koyduğu gardına rağmen bunu hissetmesine izin verdi. Onun sevimliliğini özümsemesine izin verdi. Sevimliliğini. Sevmek istediğinin göstergesi. Ve bir kereliğine onun dölüne karşı duyduğu isteksizliği görmezden gelerek kollarını ona doladı, onu kendine çekti ve aşağı inerken sırtını okşadı.

Saçları bal ve hindistan cevizi gibi kokuyordu. Bu, hem tatlı hem de tatil gibi koktuğı anlamına geliyordu.

Onun bu yönünü seviyordu.

O her zaman esmerlerle ilgiliydi. Özel. Rosalie esmerdi.

Yani esmerlerle işi bitmişti. "İyi mi?" diye mırıldandı.

"Evet Beck," diye fısıldadı onun tenine. "Seni temizleyeceğim," dedi.

"Ben ."

Boynunu büktü ve çenesini öyle bir eğdi ki, kadının başını onun omzuna doğru kaydırmaktan başka çaresi kalmadı.

Onun gözlerini yakaladı ve elini yüzüne doğru kaydırđı.

Saçlarını kirpiklerinden çekip düzeltti, sonra tekrar çenesini kavradı. "Seni temizleyeceğim," diye tekrarladı.

Bunu da Rosalie ile öğrenmişti. Ya da Rosalie'den sonra.
Kadınınla ilgileniyorsun. Nasıl olduysa oldu.
O kadın gerçekten senin kadının olmasa bile.
Size bir şey veriyorsa -zamanını, bedenini, kalbini, çok da iyi olmayan bir saksoyu- onunla ilgilendiniz.
gözlerinin içine baktı, gözlerinde hüzün vardı.
Son kadınına o kadar yanlışı yaptıktan sonra iyi olanı elde ettiğini biliyordu.
Başta onu merak etmişti, Rosalie'ye yaptıklarından sonra onu neden kabul ettiğini, Rosalie'ye ne yaptığını herkes, hatta kendisi bile biliyorken. Onun acıyla ilgili olacağını, onu zor, tacizden zevk alacağını düşünmüştü.
bir şey olmamış olması onu şok etmişti.
Kulübüne yaklaşmak istemiyordu. Ona izin vereceğinden değil, ama tuhaf olduğu tek şey buydu. Onunla birlikte olmaktan hoşlanıyordu (gerçekten hoşlanıyordu) ama kulübüyle ilgili hiçbir şey yapmak istemiyordu.
Bu sürpriz olmadı.
Rosalie'den sonra değil.
Ama bu konuda kışkırtıcı olan oydu ve bunu anlamadı. Bu onun lehine işledi, bu yüzden sorgulamadı.
Ayrıca uzun sürmeyeceğini de biliyordu. Sık sık geceyi burada geçirmezdi. Geldi. Kadın onu besledi. İkisi de öyle ya da böyle geldi. Ve o dışarıdaydı.
Bilmediği şey, geçici olduklarını açıkça belirtmenin -ki kesinlikle geçiciydiler- Beck'in ona iyilik yapmak olduğuydu.
Daha iyisini hak ediyordu. "Tamam," dedi.
Eğildi ve ona hafif bir öpücük verdi.
Sonra onu bir kenara bıraktı, çarşafı üzerine çekti ve banyoya yöneldi.
Daha sonra, onu külotundan çıkarmaya ikna ettikten, onu başka bir orgazma kadar yedikten, sonra her ikisi için bir tane daha becerdikten ve gece kalmasını istedikten sonra, bir kez olsun rahatladı.

Şimdi uyuyordu.

Yatağından kalktı, kot pantolonunu çekiştirdi ve oturma odasına gitti.

Yatak odasının kapısını kapattığından emin oldu.

Aramasını yaptıktan sonra oturma odasının penceresinden dışarı

baktı. Denver Polisi'nden Brock "Slim" Lucas açtı.

"Geç oldu Beck," diye .

"Durum böyle," diye iç geçirdi Beck.

"Benim için bir şeyin var mı?"

Beck Digger'ı düşündü.

Ama Beck Digger hakkında hiçbir şey söylemedi.

"Bounty tüzüğünü kaybetti. Dağılmıyorlar. Kendi kulüplerini kuracaklar."

"Bu MC'nin organizasyonel giriş ve çıkışları umurumuzda değil."

Beck, "Öyle olmalı, çünkü o darbeyi alıp gecenin karanlığında sessiz kalmayacaklar," diye cevap verdi. "İşleri bitmedi. Ve onlar moron. Bundan sonra ne yapacaklarını kim bilebilir?"

"Valenzuela'dan haber var mı?"

" ve net bir şey yok. Bu şerefsizlerin yaptığı tek akıllıca şey Valenzuela konusunda temkinli davranmak oldu. Ortadan kaybolmadan önce ve sonrasallanmamıza izin verdi, tüm bunlar oldu. Ama birileri hâlâ onunla birlikte. Kulübün dışında hâlâ bir şeyler oluyor, bunu hissediyorum. Ve ben de yeni tüzüğümüzün hayalini kuran ekipteyim," *komite* demeyecekti, "Web de öyle. Web de öyle, bu yüzden onunla başlayacağım ve bu konuda onu araştıracağım."

"Lannigan'ın kimin iplerini çektiğini biliyor musun?" Lucas sordu.

Beck yine Digger'ı düşündü.

Ama dedi ki, "Bunu vurmak daha zor, dostum. Valenzuela ile tanışmamızın arkasında eski bir Chaos'un olduğu ortaya çıkınca kulübün havaya uçtuğunu söylemiştim. Kimse bunu kabul etmiyor."

Sonra Lucas'ın iç çektiğini duydu, "Janna'dan bir haber var mı?" Yatağındaki kızıdan.

Valenzuela'nın porno işi için kostüm ve makyaj.

İstihbarat için onun peşine düştü, savunma anlaşmasının bir parçası, Rosalie'yi dövdüğü için birkaç hafta dışında yatmamasının nedeni

ve "kardeşlerini" en az zamanda serbest bırakmayı başardı, böylece berbat edebildiler ve sonra gerçekten battılar.

O bir muhbirdi.

Rosalie'ye yaptığı şey için. Onun kefareti.

Pişmanlığını.

Janna'yı hedef almıştı çünkü ondan hoşlanıyordu. Ve o zayıf görünüyordu.

Onu bilgi için beceriyordu.

Ama sonra ona bakmaktan hoşlandığını fark etti. Onun iyi bir oral seks yapmak için bu kadar uğraşması hoşuna gitmişti. Onu cidden azdırmadıkça külotunu çıkarmasına izin vermemesi, hayatında ilk kez iyi bir şey kazanmak için çok çalışmasını sağlaması hoşuna gitmişti. En sevdikleri olduğunu bildiği için onu ekstra çıtır çıtır kızartması ve onu beslemesi ve onu becermesi için evine girdiğinde utangaç ama mutlu bir şekilde gülümsemesi hoşuna gitti.

Yani .

Ama o iyi bir kızdı. Bir şekilde porno işine bulaşmış iyi bir kız ama yine de iyi bir kızdı.

yüzden onu serbest bırakması gerekecekti.

Bu, ondan alabileceği her şeyi alması ve sonra da ona doğru olanı yapacak ve o kırıışık kesikleri hak edecek gerçek bir adam bulması için onu özgür bırakması gerektiği anlamına geliyordu.

"çalışıyorum," diye mırıldandı.

"Daha çok çalış, Beck. Anlaşmamız sadece bize iyi mal verirken geçerli olur. Bize bir sik vermiyorsun."

Beck, Lucas'ın tehdidine aylar önce yapacağı gibi sinirlenmedi.

Gurur yüzde yüz düşüşten önce gelir.

Ayaktaydı, ama alçakların en alçağıydı. Ve bunu biliyordu.

". "

"Doğru. Yani yakında senden daha fazlasını bekleyebilir miyim?" "Evet."

"Harika. Sonra görüşürüz."

Adam veda etmedi.

Beck Janna'nın yatağına geri döndü, telefonunu komodinin üzerine koydu, kot pantolonunu çıkardı ve yanına uzandı.

Sırt üstü yattı ve onu kendine doğru çekti. Kız orada kaldı.

Sıcak ve yumuşaktı, bal ve hindistan cevizi gibi kokuyordu. Bu yüzden onu orada tuttu.

Tam uykuya dalmak üzereydi ki kadın kıpırdadı, hiç de nazik değildi ve gözleri açıldı.

Tekrar seğirdi, sertleşti ve daha da şiddetli bir şekilde sarsıldı. Bu şekilde uyumaya devam etmesine imkân yoktu.

"Bebeğim?" diye seslendi.

"Tanrım," diye nefes aldı, uykuluydu ama sesi gibi geliyordu.

Onu daha yakına çekti ve gölgelerin arasından göğsünün üzerindeki saçlarına baktı.

"İyi misin?"

Titredi.

Ne oluyor lan?

Onu sıktı. "Janna."

"Sadece kötü bir rüya, tatlım." "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Tereddüt etti.

Sonra onun içine yerleşti ve "Hayır. Ben iyiyim. Uyumaya devam et."

"Emin misin?"

Bir tereddüt daha ve "Hayır, böyle iyiyim." Ona doladığı kolunu sıkılaştırdı ve ona sokuldu. "Her şey yolunda."

Yalan söylüyordu.

Bunu sadece tereddütleriyle değil, aynı zamanda şu gerçeğiyle de biliyordu
tekrar uyumadı.

Ve Beck onun yatağında sırtüstü yatarken, kadın göğsüne sarılmıştı, uyumuyordu, uyumadığını biliyordu, içinde ona kırışık kesikler atan ve kapısından içeri girmesinden hoşlandığını göstermekten çekinmeyen güzel bir kadınla başa çıkabilecek adamı bulmaya çalışıyordu, o anda içine boşalmıştı ama kötü bir rüya görüyordu ve bunu düzeltmek onun işiydi.

Beck o adamı bulmadan önce uykuya daldı.
Bu da Beck'in hiç uyumadığı anlamına
geliyordu.

Papa

Aynı zamanda Boulder, Colorado'da. . .

Pope, ortasında Range MC'nin amblemi bulunan kulüp masasına oturdu ve kapının açılmasını, Spooks'un içeri girmesini izledi.

Spooks etrafına bakındı, ağzı gerildi ve kapıyı kapatıp Pope'un karşısındaki masaya doğru yürüdü ve kollarını kavuşturdu.

"Gece geç saatte buluşma, başka bir kardeş bile yok mu?" Spooks sordu. Pope ona "Bu sadece sen ve ben olacağız," dedi.

Spooks'un gözleri kısıldı.

"Bu işin doğru olmadığını biliyorsun," dedi.

Pope, "Onu vurun," diye emretti.

Spooks'un bütün yüzü gerildi. "Bana kiminle yatacağımı söyleyemezsin kardeşim."

"Onu seviyor musun?"

Spooks'un yanağında bir kas

kıpırdadı. Onu sevmiyordu.

Sürpriz değil, kaltak bir kaltaktı.

"Sana bir şey ifade ediyor mu, dostum?" Pope sordu. "Evet.

O harika bir kadın."

"O radyoaktif."

"Ve biz umursuyoruz . . neden?"

"O bir amcık. Sürekli kötü bir ruh hali içinde ve bunu etrafa yaymakta çok başarılı. Bütün erkekler ondan nefret ediyor. Bütün yaşlı kadınlar onu görmeye dayanamıyor."

"Ve umurumda bile değil. . . neden?"

"Taz'dan intikam almak için onu beceriyorsun, Taz'ı becerdikten sonra bunu yapıyorsun ve o senin kışından vuruldu ve sen

kendimi bir pislik gibi hissettim ama bunun bedelini Taz'ın ödemesini istiyorum."

Spooks ağzını açtı ama Pope ona bir el kaldırdı ve konuşmaya devam etti.

"Aşk hayatın umurumda değil kardeşim. Kimi istersen sık. Kimi istersen siktir et. Taz hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. O senin için iyiydi. Sana *karşı* iyiydi. İşler yolunda gitmedi, beni ilgilendirmez. Genel olarak, sikini nereye koyduğun umurumda değil. Ama onunla kardeşlerimizin sikini kaldırabilecek bir şey yaparsan, işte o zaman umurumda olur."

"Naomi Allen kimsenin umurunda değil."

"Doğru, Spooks. Kaos MC ile doğrudan ilişkisi olmayan ama Kaos MC ile bağlantıları olan üç kadın öldü. Bir kadın Kaos'un sikini yiyorsa, o kadın korunuyor demektir. Kaos'un geçmişiyle, bugünüyle ya da bu orospu çocuklarının şeytanla anlaşma yapıp kristal küreyi okuyabilmeleri ihtimaline karşı, geleceğiyle bir ilgisi olan her kadın kaçmalıdır. Size şunu söyleyeyim, Naomi Kaos'tan yasaklandı. Kaos'tan tek bir kardeş bile onun dayak yemesi için gözyaşı dökmez. Ama Rush Allen ve Tabitha Cage annelerini kaybederler ve bu da kesilir. Bu da Tack'i keser. Bu da o kaltağın sırtında bir hedef olduğu anlamına geliyor."

"Bana öyle geliyor ki, Denver'daki karmaşa Naomi'yi de içine çekiyor, umurunda olmayacak."

"Kardeşlerimden birini beceriyor. Range'in aletini alan kadının Range koruması vardır. Bunu sen yaptın, ben de önemsemek zorundayım," dedi Pope.

Spooks çenesini kapattı.

Pope kapatmadı.

"Söylentilere göre Kaos, Denver'da kıyametin kopmasını engelliyor. O mantar bulutu buraya, Boulder'a inmeyecek, Spooks. *Vurun şu kaltağı.*"

Spooks gururunun kaldırabileceği kadar uzun bir süre konuştuktan sonra, "Aslında bir kayıp sayılmaz. Bir profesyonel gibi sikişiyor ama tam bir baş belası."

"Bu gece, Spooks. Eve git ve onu gönder." "Her neyse," diye mırıldandı Spooks ve gitmek için döndü.

Pope arkasından seslenerek, "Kardeşin olarak sevgimi kazandın dostum, bu yüzden Taz'la aranı düzeltmeni de ekleyeceğim," dedi.

Spooks, "Her neyse" diye tekrarlayıp kapıyı çarparak çıkmadan önce omzunun üzerinden başkanına attığı bakıştaki kızgınlığın ardındaki acıyı gizleyemedi.

Yaşlı özlemiş. Aptal,
gururlu pislik.

Ama Pope iç çekti.

Tack Allen'in eski karısı, korkunç Naomi, Denver'da köprüleri yakıp kül ettikten sonra, kim bilir ne kadar zamandır Boulder'ın motorcuları arasında dolaşıyor, Cain'i yetiştiriyor, kargaşaya neden oluyor ve o ruhsuz kaltağın yönetebildiği kadar çok kalp kırıyordu.

Ancak bazı sorunları yanlış şekilde çözmeye çalışan Spooks dışında hiçbir Range kardeşi ona dokunmazdı.

Artık bu iş bitmişti.

Yani o hasta herif Valenzuela ya da intikam peşindeki Chew gözlerini kuzeye çevirmiş olsalardı, odakları daralacaktı.

Artık Pope uyuyabilirdi.

FIVE

Kraliçesi

Valenzuela

Günümüz

Benito Valenzuela setin arka tarafından içeri girdi, gözleri sarışının yanında duran Tallulah'ın üzerindeydi, diğer yönetmen Rodrigo onu kabartıcı olarak işe almak istemişti ama o lisanslı bir güzellik uzmanı olduğunda ve lüks bir mağazada stilistik yaptığında ısrar etmişti, bu yüzden makyaj yapıyordu.

Ya da öyle bir

şey.

Shanna mı?

Dana mı?

Tallulah'nın, "Bu işe yarar Janna," dediğini duydu. İşte bu kadar.

Janna.

Sarışın, askıda bir kıyafet tutarak orada durdu ve Tallulah'a tarikatının lideriymiş gibi gülümsedi.

Benito buna saygı

duyuyordu. Hayranlık

duyuyordu.

Tallulah Monroe onun diğer operasyonunu da gözden geçirmiş, istediklerini seçmiş (hepsi çöp), onları yeni üretim tesislerine getirmiş ve emirlerini yerine getirmek için can atan yardımcılarıyla birlikte küçük kraliçeliğini kurmuştu.

Oh, evet.

Benito buna saygı

duyuyordu. Hayranlık

duyuyordu.

Ona zaten sahip olduğundan daha fazla şekilde sahip olmak istedi.

Yüzünü becermek, önünde elleri ve dizleri üzerindeyken saçlarını çekmek, sikini almak, yalvartmak istiyordu.

Setin arka tarafındaki bir sandalyeye doğru ilerlerken, etrafını saran ve kendisine geniş bir alan bırakan ekibin başını sallamasını ve neredeyse selam vermesini bekledi.

Yavaşça hareket etti.

Bu onun topallamasını gizlemek içindi.

Aletini emerken, o küçük amcık Camilla uyluk atardamarını kesmişti.

Ama aptal pislik bunu yapacak cesarete sahip değildi. Hastalandı, kanıyla ıslanmış yatağın üzerine kustu ve işin bittiğinden emin olmadan çekip gitti.

Hemen hemen herkes lanet olası bir turnikenin nasıl yapılacağını biliyordu.

Ve onun işindeki herkes Dr. Baldwin'e doğrudan ulaşabiliyordu.

Adam ev ziyaretleri yapıyordu.

Fazladan beş bin dolar karşılığında kapsamlı tesislerine ulaşım sağladı.

Günde on bin dolar, haftada bir taze çiçek getiriyorlardı ve iyileşme odanızda kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği için şehirdeki herhangi bir menüden sipariş veriyordunuz.

Fazladan yirmi bin dolar ve iyi kalpli doktor çenesini kapalı tutma konusunda bir ustaydı.

Camilla kendi adamlarını göndermiş ve gelip onun arkasını temizlemelerini istemişti.

Dr. Baldwin'in personeli, eğer fiyat uygunsa, bilgi kaynağıdır.

Haberi almıştı ve o anlaşmaları yaptığında kan naklinin ortasındaydı ve ağrı kesici ilaçların etkisiyle bayılmak üzereydi.

Bağılılıklarını yeniden kazanmasını sağlamak için daha fazla para (büyük bir miktar) gerekmişti ve bunu yaptığında, onlara işi hallettiklerini ve cesedin bulunmayacağını söyletmişti.

Sonunda iyi para harcadım.

Ve ilk olarak Camilla'nın kapkaçı ve onlara verdiği sözler için döndüklerinden beri, şu anda işaretlenmiş bir mezarda sonsuza dek dinleniyor olsa da, şimdi tamamen geri döndüğüne göre, değillerdi.

Cesetleri asla bulunamayacaktı.

Benito hata yaptığını kabul etmeyi reddeden bir adam değildi. Eğer bu itirafları yapamazsanız, hiçbir şey öğrenemezsiniz. O da hatalar yapmıştı.

Ordusuna sadakat aşılammamak da bunlardan biriydi.

Açgözlülüğten zevk alıyordu, onunla doluydu. Bu onu besliyordu ve etrafındakilerin bu sunakta ibadet etmesiyle ilgili bir sorunu yoktu.

Ama başka bir kaltağın onu kesmesini istemiyorsa, daha fazlasına ihtiyacı vardı. Şimdi, daha fazlasını elde ediyordu.

Tallulah'ın kalkışını izleyerek yerine oturdu.

"Aktörlere" doğru ilerledi.

Her ikisi de Tallulah onlarla konuşurken, sanki Oscar ödüllü bir performans çekeceklermiş, insanlarla dolu bir odada birbirlerine girmeyeceklermiş gibi, yüksek sesle ve iğrenç bir şekilde boşalana kadar dinlerken ve başlarını sallarken ciddi yüzler takındılar.

Bu set Rodrigo'nun setindeki havadan hiçbirine sahip değildi ve Benito arkada kendisi için ayrılmış sandalyede oturmaktan hoşlandığını fark etti.

Orada olmak onu sakinleştirdi.

Tallulah'ı çalışırken izlemek onu heyecanlandırırdı. Aynı zamanda ona talimat verdi.

Tallulah, sadakati nasıl aşılayacağını biliyordu.

Dikkat.

Dinleyen bir kulak.

İnsanların söyleyeceklerini önemserdi.

Benito zayıflıklarının farkındaydı.

Hatalarınızdan ders almazsanız hiçbir yere varamayacağınız gibi, zayıflıklarınızı anlamazsanız da hiçbir şey elde edemezsiniz.

Tallulah'ın yaptıklarının hiçbirini yapamazdı.

Ama taklit edebilirdi.

Göğüs cebindeki telefonu titredi ve onu çıkardı. Açtı ve metni inceledi.

Gülümsedi.

Ortak düşmanlar iyi arkadaş olur. Harrietta.

Kadın kızından bile daha aptaldı.

Camilla'nın ona yaptıklarından sonra onu görmeyi nasıl hazmedebildiğini Benito gerçekten anlayamıyordu.

Ama o yaptı.

Ve öyle olduğu için, bu onun amacına hizmet etti.

Kızı tarafından oyuna getirilmiş ve Arthur tarafından da oyuna getirilmişti, bu aşağılayıcıydı ama gerçek gerçektir.

Onları hafife almıştı.

Neyse ki onlar da aynı şeyi yapmıştı. Şimdi oynama sırası ondaydı.

Ve eğer Kaos ortak düşmanların iyi dostlar olduğunu anlayabilseydi, Harrietta'yla ve onun aracılığıyla Arthur'la oynadığı tüm oyunlardan onlar da zevk alabilirdi.

Benito Kaos'u zorlamıştı. Hırslıydı. Her şeyi istemişti. Denver'ın tamamını. Her şey onun kontrolünde olsun.

Bu da Kaos'u yamadan vazgeçmeye ikna etmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Gerçekten, çok şey mi istedim? Onlar bir motosiklet kulübüydü.

Küçük adalarında fahişelere ve uyuşturucuya izin vermiyorlar mı?

Çok saçmaydı.

Görünüşe göre, yapmazlarmış.

Ama Arthur ona geri dair güvence vermişti. Arthur ona, kardeşlerini ve ailelerini korumak için Kane Allen'ın geri çekileceğini söylemişti.

Ve daha fazla güvence vermek için Benito'ya kemiklerin nerede yattığını göstermişti.

O kemikler. Kaos'un gömdüğü kemikler. Çok önemli kemikler.

Kimsenin bulamayacağı kemikler.

Kane Allen geri çekilmedi.

Benito, Arthur Lannigan'ın Kane Allen'ı neyin yarattığını bilmediğini sonradan öğrenmişti.

Benito, Kane Allen'ın asla geri çekilmeyeceğini sonradan öğrenmişti.

Benito'nun operasyonlarını kontrol altına aldığı anda, Camilla Kaos'tan geri çekilmişti.

Lannigan onun iplerini elinde tuttuğuna göre, bu onun Kane Allen ve Kaos MC hakkında gerçekte ne bildiği hakkında çok şey söylüyordu.

Evet.

Aşağılayıcı.

Kontrolü geri aldığı anda, Benito o şekilde bıraktı.

Çok yorucuydu ve gerçekten buna değmezdi.
Dahası, bu yeni girişim Tallulah'nın yaptığı kadar umut verici olmaya devam ederse, Benito yeni bir gelecek düşünecekti.
O geleceği gördü ve çok parlaktı.
Konferanslara gidebilirlerdi.
Atölye çalışmaları yapabilir.
Oyuncuları masalara oturup imza dağıtabiliyor ve fotoğraf çektirebiliyordu.
AVN Ödülleri'ne giderken ona göz alıcı bir elbise koluna taktı.
Şu piç dersini ver.
Ama bunu yapmak için uyuşturucu ve fahişeleri geride bırakması gerekiyordu. Ona iyi hizmet etmişlerdi.
Porno paraları gelmeye devam ettiği sürece, o gün emekli olsa bile alıştığı hayatı yaşayabilirdi.
Ve bu, bir kartelle (hepsi deli ve o kadar paranoyaktı ki gülünçtü) bir kez daha buluşmak zorunda kalmayacağı, başka bir çeteyle ya da MC'yle ya da ateş gücüne ve nakliyeyi idare edecek araçlara sahip olan her türlü toplumsal döküntü ile uğraşmak zorunda kalmayacağı ya da başka bir satıcının ya da pezevengin sızlanmalarını dinlemek zorunda kalmayacağı anlamına geliyordu.
Her şeyden bıkmıştı.
Ama emekli olup para kazanmaya devam edebilirdi. Tallulah ile.
Ve sahip olduğunda, setten eve gelirdi ve onu dizlerinin üstüne çöktürüp sikini yalatırdı.
Evet.
O gelecek parlaktı.
Sonra onu çıplak uyutur, muhtemelen yatağına bağlar, böylece ona istediği her şeyi yapabilirdi.
Sabah, onun kalkmasına ve kendisine daha fazla para kazandırmasına izin verecekti. Oh, evet.
Bu gelecek vizyonu hoşuna gitmişti.
Ne yazık ki, ona saygısını göstermek zorunda kalabilir. Dikkatini ona ver.
Dinliyormuş gibi yap.
Onun söylediklerini önemsiyormuş gibi davran.

Ama ona sahip olduşunda, onu dize
getirecekti. Ve ona sahip olacaktı.

Benito, Harrietta'ya cevap vermeden telefonunu cebine geri koydu ve
Tallulah'nın aktörleri işaret etmesini izledi, her ikisi de nedense tamamen
giyinikti ve her ne yapacaklarsa bir duvara karşı yapacakları anlaşılyordu.

Duvar seksi.

Gash muhtemelen hoşuna gitmiştir.

Ve adam hiç şüphesiz bir noktada dizlerinin üzerine çökecekti.

Evet, Gash muhtemelen bundan hoşlanıyordu.

Benito dudağını kıvrırmakla mücadele etti ve bunu yapmak için
Tallulah'nın setini aldı.

Filmleri için çok yüksek bütçeleri vardı (pornografi için).

Yine de onları alttan getirdi (ona saygı duymasının bir başka nedeni).

Öyle bile olsa, bir gözü

vardı. Ya da set

tasarımcısının vardı.

Ama set tasarımcısını o tutmuştu, bu yüzden Benito ona kredi verdi.

Gerçek bir filmde görebileceğiniz çekici bir daireye benziyordu.

Etkilendi.

Benito, oyuncuların yönetmenlerine olan dalkavukça ilgisine olan
ilgisini kaybetti ve Arthur Lannigan için bir sonraki adımın ne olacağını
düşündü.

Cinayetin zaman aşımı yoktu.

Ve Arthur tembeldi. Yıllardır çalışmamıştı ve parası tükenmek
üzereydi.

Bu yüzden açgözlölük yaptı ve kendisine ait olmayanı almak için
sahip olduklarını kullandı.

Ama aptal orospu çocuğı . . . Yüce

Tanrım.

İnanca meydan okuyordu.

Adam kemikleri bırakmıştı.

Artık kemikler Benito'daydı ve onlarla ne isterse yapabilirdi.

Kaos'u yere serebilir. Ya da

Arthur'u yere serebilir.

Arthur'a doğru eğiliyordu.

Kaos, uyluk kemiğini kesmek için bir yara göndermemişti ve bunu yaparken bazı tendonları da kesmiş, onu hayatının geri kalanında sahip olacağı hafif bir topallıkla bırakmıştı.

O esrarkeşi setinden sürüklemek dışında, aslında Kaos ona hiçbir şey yapmamıştı.

Yani MC'ye karşı iyiliksever hissediyordu.

Bu düşünce üzerine Tallulah oyuncularına döndü ve onu arkada gördü.

Bir adım bile atmadan çenesini ona doğru kaldırdı.

Ondan korkmuyordu.

Herkes ondan

korkuyordu. O

korkmuyordu.

Bu hoşuna

gitti. Saygı

duydu.

Hayranlık

duydu.

Ona *sahip olmak* istedi.

Sonunda, onu dize getiremeyebilir.

Yanında denginin olması ilginç olabilir. Ya da en azından bir süreliğine ona öyle davranmak.

Bağlanan Benito olsaydı ne yapacağını merak etti.

Bu düşünce üzerine, ilginç bir şekilde, sikiinin sertleşmeye başladığını hissetti ve yönetmen koltuğuna geri dönerken kot pantolonunun içindeki kalçalarını izledi.

Oturdu ve seslendi, "Hazır . İşaret ver."

Aktörler duvara dayanmışlardı; kadın sırtını duvara dayamıştı, adam ona dönüktü ve bir eli başının üzerindeki duvara dayanmıştı.

Benito gözlerini devirerek mücadele etti.

Meslektaş gibi sohbet ediyorlardı, göz teması, hürmet. Tanrım, onlar porno yıldızıydı.

Porno yıldızları bile.

Tallulah sanal bilinmeyenler istemişti.

Bu yüzden sanal bilinmeyenleri seçmesine izin verdi. Temiz olanları.

Uyuşturucu yok.

Orada çizgiyi çekmişti.

Aslında, tüm set temizdi - oyuncu kadrosu, ekip, mekan. Uyuşturucu kullanılmayan bir bölgeydi.

Nedenini ama umurunda da değildi. Ona istediğini verdi.

Aktris Tallulah'a başını salladı.

"Sharon," dedi Tallulah yüksek sesle ve saç ve kıyafet için bir stiliste ihtiyacı olan iri yapılı bir kadın, üzerinde yazılar olan bir tabela tutarak çiftin önüne atladı ve konuştu.

"Aradığım *Sensin*, sahne on bir, çekim bir" diye bağırdı. Sahne 11.

Tanrı aşkına.

Çok fazla porno izlemiş.

On bir sahnesi olan hiçbir film izlememişti. Sharon yolundan çekildi.

"Hazır mısınız?" Tallulah

seslendi. Başını salladı.

"Yuvarlan," dedi

Tallulah.

Kameramanlar . . .

Bunu yaz.

Bir kameraman ve iki kameraman kadın alarma geçti.

"Motor," diye emretti Tallulah.

Bir sürü kelime söylediler ve Tallulah'ın istediği gibi olsun diye, adam sonunda dizlerinin üzerine çöküp kaltağı yemeden önce beş çekim yaptılar.

Benito için hiçbir şey yapmadı.

Tallulah'nın dönüşümlü olarak onları ve sandalyesinin yanındaki monitörleri izlemesi Benito'yu sertleştirdi.

Ereksiyonunun acısından zevk alıyordu.

O gece icabına bakacaktı. Tallulah'a yeterince benzeyen mavi gözlü kızıl saçlı fahişesi vardı, rol yapabiliirdi.

Neredeyse onu yemeğe çıkarma vakti gelmişti. Şimdi olmaz.

Bir nedene ihtiyacı olduğunu hissediyordu ve beşinci filmlerinin tamamlanması bu amaca hizmet edecekti.

Gerçek bir Porno Kralı olma fikri hoşuna gitmişti. Ve kraliçesinin kim olacağını biliyordu.

Asi

"Asi."

"Hank, gafil avlandım."

Kulağıma iç çekti.

"Yani, ne yaptığımı biliyorsun. Ve kadınlar ölüyor mu?" diye sordum.

"Tamam, beni dinle, Rebel."

Uh-oh.

Karısına karşı kullanmadığını bildiğim bir ses tonu vardı çünkü bir gün istasyonda Roxie'yle karşılaşmıştım ve karısına karşı bu ses tonunu kullanmasına imkân yoktu.

Bazen bana karşı kullandığı bir ton.

Sanki ona önemli bir hayat dersi için ağabeyine ihtiyacı olan küçük kız kardeşiymişim gibi.

"Seni bu karmaşada istemiyorum. Eddie seni bu pisliğin içinde istemiyor. Jimmy seni o pisliğin içinde istemiyor. Seni o pisliğin *yakınında bile* istemiyoruz. Sik falan almayacaksın. Sana Valenzuela'nın böyle pasaklı olmadığını söylemiştik. Sana sik vermeyecek. Bu yüzden o karmaşadan çekilmelisin. Ve dikkat et Rebel, seni o karmaşadan uzak tutmamızın en büyük nedeni kadınların ölüyor olması."

"Ve belki bunu benimle paylaşabilirdin?" "Şu anda ne kadar korkmuş durumdasın?" diye sordu.

"Çok korktum," diye cevap verdim.

"Ve sen Valenzuela'nın bunu koklamayacağını mı düşünüyorsun?" Çenemi kapattım.

"Sete sık sık geldiğini söylemiştin," Hank. Eskisinden daha sık geliyordu.

Bunu eğlenceli bulmadım.

Yine de onu etmek için orada *olduğumdan* faydalıydı. "Evet," diye onayladım Hank'e.

"Seni orada istemiyoruz. Seni *gerçekten* orada istemiyoruz, korkmuş, Valenzuela bunun kokusunu alır, daha derine iner ve

Seni koruduk. Ama bu tam olarak bir CIA operasyonu değil. DPD'nin derin bir dalışı sürdürecek sahte bir kimlik yaratacak kaynakları yok. Bu yüzden seni korkutacak ve yakalanmana neden olacak şeyleri senden saklayarak içerideyken seni güvende tutarken dışarı ıkman için üzerinde çalışmak, gitmeye karar verdiğimiz yoldu. Ve eğer hoşuna gitmezse, Rebel, zr dilemeyeceğim. Sadece Kaos'un olaylarla başa çıkma yönteminin kafana girdiğini ve bu ölüm arzunu yeniden düşündüğünü umacağım."

"Bu bir ölüm dileği değil, Hank," diye tersledim. "Değil mi?"

Aman Tanrım.

Sıcak viski gzly güvenilir sevgilinin sabrı tükeniyordu.

Eddie, bu yaklaşık sekiz ay önce olmuştu (yaklaşık olarak, yeni ve daha zevkli bir pornografi serisinin büyük bir fon alacağını ve edecek itici bir yaratıcı g aradıklarını duyduktan bir iki beş saniye sonra, fikrimi aldım ve onlarla İntikam Planımı paylaştım).

Hank hem benimle çalışmaya çalıştı hem de beni vazgeçirmeye çalıştı (ikincisi daha çok çaba sarf etti).

şimdi sevgiyi hissetmiyordu.

"Hank-"

"Valenzuela boyun kırmaz, Rebel. O boğaz keser. lene kadar Diane'i hatırlayacağım. Bu işin doğasında var. Kendi kanında yattığın anları da eklediğimde ne hissedeceksin? Bir dakika. Bir bok hissetmeyeceksin. Çünkü ölmüş olacaksın."

Vay be.

"ık dışarı," diye kestirip

attı. Aklıma Hank geldi.

Hank'i severdim. İyi bir adamdı.

Eddie'yi düşündüm.

Biraz daha yıpratıcıydı ama bunun nedeni benim güvende olmamı istemesiydi.

Eddie'yi severdim. Çünkü iyi bir adamdı. Rush

Allen'ı düşündüm.

Rush Allen'ı düşünmeyi bıraktım.

"Bunu düşüneneğim."

"şükür," diye mırıldandı Hank.

"Çıkmamı istediğini biliyorum ama Rush Allen'a verdiğin şey hiç hoş değil Hank," diye paylaştım.

"Rush ya *da* Chaos'a sik vermedik. Ama Kaos'u kışınıza indirme fikrini kim bulduysa, ona bir bira ısmarlayacağım."

Bununla birlikte, telefonu kapattı.

Evet, tatlım Hank bunu aşmıştı. Kahretsin.

Kaçırılmamın ertesi günüydü. Benito sete gelmişti.

Hank ile o eğlenceli sohbeti yapmıştım.

Ve şimdi evimdeydim, sakinleşmeye çalışıyordum, hayatım darmadağınktı ...

Ve tek düşünebildiğim, o kocaman saçlı ve kristal mavisi gözlü adamla keşke başka koşullar altında tanışmış olsaydım.

Odama gittim, kot pantolonumu, gömleğimi ve botlarımı çıkarıp bir jean etek ve rahat bir üst giydim ve saçımın tepesine ilginç bir ipek eşarp sardım çünkü Essence'e gidecektim.

Essence pratikte bir şekilde korkak olmanızı talep ediyordu.

Ve herkesi sakinleştirebilirdi.

Tam çıkmak üzereydim ki telefonum çaldı.

Yatağımın üzerine attığım yerden aldım, gülümsedim, kıcıımı yatağımın ucuna oturttum ve telefona cevap verdim.

"Yo, D," dedim kardeşime. "Hey, abla. Nasıl ?"

Alçak ve sarkık duruyordu. "Her zamanki gibi harika," diye yalan söyledim.

"Güzel, dinle, Mol kararını verdi ve ... nedime yok. Kimsenin elbise parası ödemesini istemiyor."

Arayan Molly'ydi.

Kimseyi hiçbir şey için zor durumda bırakmazdı.

"Eğer refakatçi istiyorsa, bu benim için bir onurdur ve bir elbise almamın sakıncası yok" dedim.

Yaptım ama kardeşimin bunu bilmesine gerek yoktu. Ve ben sadece para azaldığı için yaptım. İyi paraydı.

Porno parası değildi.

Ama yakında baldızım olacak kızın nişan töreninde porno parasıyla alınmış bir elbiseyle ayakta durmak için bir elbise satın almıyordum.

Molly fikrini değiştirirse, belki plazma satabilirim.

D bana "Rebel, bebeğim, sanırım sadece basit bir şey istiyor," dedi.

", D. Molly ne isterse."

"Evet," diye mırıldandı, ses tonunda mutluluk vardı.

Molly'ye istediğini vermek için ölür ve öldürürdü.

Gözlerimi kapattım.

Bu hoşuma gitti.

Bunu dört gözle beklemesini sevdim. Özgür. Onu tutan hiçbir şey yok.

Sadece sevgi, neşe ve buldukları tüm güzellikleri kutlarken herkesin geçireceği iyi bir zaman.

Sonunda.

"Peki senin neyin var?"

Diesel'in sorusu üzerine gözlerimi açtım.

Ve Rush Allen'ı tekrar düşündüm.

Kadınlar ölüyordu.

Ve Diane'i geri getiremedim.

Hank şimdi kızgındı (ya da *daha* kızgındı).

Hoşlandığım bir adamla tanışmıştım ama gizli görevde olduğum ve o da benim gizli görevde olmama karşı olduğu için ona gidemedim.

Görüşmemiz sırasında bana çıkma teklif etmediğinden bahsetmiyorum bile. Bluh.

Oh!

Kardeşimin tüm bu olanlardan haberi yoktu ve bu durum ne kadar uzun sürerse o kadar yalan gibi geliyordu.

Onu endişelendirecek bir şey söyledi. "Fazla değil," diye cevap verdim.

Evet.

Bir

yalan

.

"İyi çalışıyor musun?"

"Meşgulüm."

"Los Angeles'ta olmalısın, Denver'da değil."

"Kevin Smith *Clerks* filmini New Jersey'de çekti."

"Lütfen *Clerks*'e özenme," diye yalvardı.

Sırıttım. "Çok komik."

Kardeşim, "Lütfen *memurluğa* heveslenmeyin," diye tekrarladı.

"Tamam, *Blood Simple* Austin ve Hutto, Texas'ta derme çatma bir fonla çekildi. Hutto, Texas'ı hiç duydun mu?"

"Daha iyi," diye

homurdandı Diesel.

Sırıtmaya devam ettim.

"İyi misin?" diye sordu.

Kaşlarımla çatıldığını

hissettim.

Emin değildim ama bunu zaten cevapladığımı sanıyordum. "Evet," diye cevapladım.

"İyi misin, Rebel?" diye sordu. Oh,

kahretsin.

"Evet, D," diye tekrar cevap verdim. Sessizliğe gömüldü.

Tamam, tamam, .

Ağabeyim ta başka bir eyaletten durumu okuyordu.

Onu oraya koydu. Ya

da bir kısmını.

"Annem, babam ve Gunner seni yalnız mı bırakıyor?"

"Evet, D," diye tekrarladım, bu sefer yumuşak bir sesle, ama bunun onları engellediğim için olduğunu paylaşmadım.

Ve tüm e-postalarını okumadan

sildim. Ve bunu engelledim.

Oh . . .

Ve annemin gönderdiği mektubu açmadan çöpe attı.

"Benim için onların pisliklerini almak zorunda değilsin."

"Değilim," diye güvence verdim.
En azından bu bir yalan
değildi. Pek sayılmaz.
"Aşağı gelmelisin," dedi.
Gelmeliyim.
Ve kal.
Tüm bu delilikten çok çok uzakta.
Ama o zaman Essence'in kedilerine kim ödül verir ki?
Rush Allen'la Phoenix'te tekrar nasıl karşılaşabilirim ki? Doğru ya.
Hatırlatma.
Rush Allen'ı düşünmüyorum.
"Öyleyim. Tören için," diye hatırlattım kardeşime. "Daha
önce."
"İşim var."
"Öyle mi?"
Ugh.
"Evet."
"Bir erkeğin var mı?"
Bunu söylerken canı yanmış gibiydi.
"Dostum, Maddox'un sana ve Molly'ye saldırdığını duydum. Kız
kardeşinin biraz alabileceği düşüncesiyle kusacakmış gibi konuşma."
"Tamam, açtığımı unut."
Bir kez daha sırttıktan sonra ona sessizce, "Ben iyiyim
Diesel," dedim. "Molly endişeleniyor."
Saçmalık.
Öyle olduğuna emindim.
Ama bu da .
"Ben iyiyim," diye söz verdim (yalan). "Essence çılgındır. Ve çılgınca
sevimli. İlginç bir işim var. Kedilerin hepsi şişmanlıyor ve takılacakları
harikalar diyarı gibi bir evleri ve bahçeleri var, ama hepsi burada
olmak istiyor, bu yüzden çoğu zaman bir arkadaşım var, her ne kadar
kedi olsa da. Ama kediler canıma okuyor. Bu yüzden mutluyum."
Essence ve kedileri dışında hepsi yalandı.
Cehenneme gidecektim.

"," diye oldu.

"Ve Molly'ye söyle nedime işi için endişelenmesin. Bir avlu dolusu insanın önünde durup mutluluktan hüngür hüngür ağlamak istemem. Bunu Erin'in yanında oturarak da yapabilirim."

"Ona söyleyeceğim."

"Ve ona benden bir kucak ver. Maddox'a da."

"Molly'ye sarılacağım. Ama Mad'e sarılmam.

Onu beceririm." O ağabey alayını duyabiliyordum.

Ben de yakın zamana kadar Diesel'den bu açıklığı hiç görmemiştim. Maddox'a (ve diğerlerine) duyduğu sevgi her zaman *Dude* tarafından örtülmüştü.

bir sır değildi.

Seviştikleri pek belli olmuyordu. Ama şimdi, bu sevgiyi Mad'e açıkça veriyordu. Ve Mad'e duyduğu aşkı herkese.

Bu yüzden kardeşimin seks hayatı hakkında benimle alay etmesini istemiyordum. Eğer , bu bir alay olmazdı.

Yine de sonunda onunla bütünleştiği için mutluydum. Ve gerçekten, bunu umursamadım.

Ben de ağlayarak karşılık verdim, "Aman Tanrım! Vur beni!"

"Molly'i de beceririm."

"Dur!"

"Sana bir adam bulmam lazım," diye durakladı, "ve başka bir adam."

"Ben bir kediye bile bakamam, D. Koca yürekli olan sensin. Ben ise harika bir gardırop arzulayanım."

"Küçük kardeşim çok boktan biri."

Tamamen takılıyorum.

"Git . Meditasyon yapmam gerek."

"Ne diyeceksin?"

"*Meditasyon* yap."

"Bunu yapmaya ne zaman başladın?"

En yakın arkadaşımın öldürüldüğü sıralarda. "Zihni temizler. Seni merkeze alır."

"Boulder'a taşındınız ve bize söylemediniz mi?" Yine sırtıyor. "Hayır."

"Tanrım, Esans'ın aklına girmesine izin verme."

"O bomba diggity."

"O bir deli. Ona sevgilerimizi iletin. Benim gitmem gerek. Mad evde. Ve Mol akşam yemeğini hazırladı."

"Tamam, kardeşim. Seni seviyorum. Onları seviyorum. Ve kutlama için sabırsızlanıyorum."

"Ben de, . Ben de seni seviyorum."

"Evet!" Molly'nin D'nin telefonundan bağırdığını duydum. "Seni seviyorum, Rebel."

Sonra bir itiş kakış duydum ve Maddox'un derin, sert sesi bana doğru geldi. "Hey, bebeğim. İyi misin?"

Tekrar yatağa uzandım ve tavana baktım. Ben de gülümsedim.

"Evet, Mad. Ben iyiyim." "İyi mi çalışıyorsun?"

Gülmeye

başladım. Hayır.

Plaj ve mai tais değil.

Bu iş bittiğinde Phoenix'e taşınyordum.

Sevgiye ihtiyacım vardı, işlevsel bir sevgiye ve sahip olduğum tek sevgi onlarınkiydi.

Ve çok fazla vardı.

"Evet Maddox. İş iyi. Ya sen?" Sesi bana doğru gürledi.

Diesel, Maddox ve Molly, kendilerini kaybedecekler.

Hank oraya girmedi. Eddie de girmedi.

Jimmy'de de yoktu.

Ama Rush Allen, saçları, gözleri, deri kokusu, temiz hava ve keskin tadı . . .

Lanet olsun.

Yatak odamın tavanına baktım ve kardeşimin erkeğinin bana olan aşkını paylaşmasını dinledim.

Buna ihtiyacım vardı.

Ben de özümsedim.

Ama bir şekilde, bir motorcu tarafından kaçırıldıktan sonra, daha fazlasına ihtiyacım olduğunu fark ettim.

Ve onu almak için muhtemelen hayatta olmam gerekir.
Yani evet.
Lanet olsun.

Chew

Amcık ölmüştü.

Öldü.

Chew, Harrietta'nın Millie'nin alışveriş arabasıyla LeLane'den çıkışını izlediğini gördü.

Bu kaltak oldu oynamak onu ile Valenzuela, ile o porno yönetmeni amcığı ve şimdi Millie'yi izliyordu.

Onun değersiz gözleri Millie'yi izleyemedi.

Olamaz.

Yok artık.

Amcık ölmüştü.

Onu yanında tutmasının tek nedeni yemek pişirmesi, temizlik yapması ve nasıl verirse versin sikini almaktan çekinmemesiydi.

Cammy'nin boğazını kestiği için ona kızgın olduğunu bilmediğini mi sanıyordu?

Aptal mıydı?

Evet. O aptaldı.

Hamle yaptığını biliyordu.

Votkasını yudumladıktan sonra kendinden geçti, hepsi lanet telefonundaydı.

Takip etmede iyiydi, nadiren yakalanırdı ama kuyruğu olup olmadığına baktığını bile sanmıyordu.

Aptal amcık.

O gitmişti.

Ama başka birini bulacaktı.

Kadınlar, kendilerini geçindiren bir adam için böyle şeyler yapmaktan hoşlanırdı. Yani kaynakları azalıyordu.

Kendini .

Sadece kendini toparlaması gerekiyordu.

Yapardı.

Bir yolunu bulacaktır.

O kemikleri aldıktan ve Tack'i yolundan çektikten sonra her şey yeniden altın olacaktı.

Kaos o kemikler için çok para öder.

Kocaman.

Ve planları vardı.

Crank nerede *olduğunu* biliyordu.

Sadece Snatch'i bu işe bulaştıracak kadar aptaldı. Snatch

her şeyi mahvetti.

Snatch, Crank'i öldürdü.

Ya da Tack ve Crank'in kendi kardeşleri

yaptı. İsyan.

Chew'i hasta etti.

Üzerinden neredeyse yirmi yıl geçmişti ve eğer üzerinde uzun uzun düşünmesine izin verirse, hâlâ kendini öfkelenmekten zor alıkoyabiliyordu.

Şimdi Chew, Crank'in yöntemini kullanacaktı, akıllıca yapacaktı, tamamen o, kapışmak yok, Kulübü parçalayacak, onları *mahvedecek*, sersemletecekti.

Tam yolunu biliyordu.

Yani . . .

Evet.

Yakında her şey altın olacaktı. Ama o sürtük gitmişti. Millie mi?

Kimse Millie'yi takip etmedi. Ondan başka kimse.

Kediler Onu Kraliçeleri Olarak Gördü

Rush

Aynı gece . . .

Rush bisikletini Rebel Stapleton'ın yaşadığı evle aynı numarayı paylaşan evin karşısındaki sokağa çekti.

Ama Rebel'in numarasında bir "3/4" vardı. Hiç böyle bir adres görmemişti.

Şimdi anladığını hissetmeye başlamıştı.

Ev, kardeşi High ve karısı Millie'nin yaşadığı devasa konuttan yaklaşık beş blok ötedeydi.

Bu ev de onlarınki gibiydi, büyüktü ve devasa bir arsa üzerindeydi.

Ayrıca beyaz süslemeli Pepto Bismol pembesiydi ve tüm arazi, Mile High City'nin kurak iklimine değil de Florida'ya aitmiş gibi yeşillik yığınlarıyla büyümüş görünüyordu.

Bisikletinden indi, caddenin karşısına geçti ve koşarak merdivenlerden yukarı ; verandada boğucu bir şekilde ekili saksılar ve çeşitli mobilyalar vardı; bunların bir kısmı (masalar) daha fazla saksı, şamdan, fener ya da diğer ıvır zıvırla kaplıydı, bir kısmı (sandalyeler, şezlonglar ve salıncaklar) eşarplar, battaniyeler ya da parlak renkli yastıklarla örtülüydü.

Zile vurdu ve içeriden gelen, gonglara vurulmuş gibi ses çıkaran farklı notaların yüksek, uzun ve yavaş bir şekilde art arda geldiğini duyunca vücudu otomatik olarak şaşkınlıkla sarsıldı.

Kapıdaki şal desenli bir şeyle kaplı pencereye baktı.

Bekledi.

O zili bir daha çalmak istemiyordu ama kapıyı kimse açmıyordu.

Sola baktı, verandadan inen basamakların yan bahçedeki çalılıklara çıktığını gördü ve kendisini ¾'e götüreceğini düşünerek o tarafa yönelmek üzereydi ki bir hareket hissetti.

Kapıya döndü, aşağı baktı ve kısa boylu yaşlı bir kadının şalvarı geri çektiğini gördü.

Onun bile tavsiye etmeyeceği bir şekilde, kapıyı hemen uzun boylu, fit ve tanımadığı bir kulüp kıyafeti giymiş bir adama açtı.

Ancak kapı açıldığında, bir adım geri çekilmek için mücadele eden Rush oldu.

Bir *I Dream of Jeannie* kıyafeti giyiyordu, ama tamamen morlar ve yeşiller içindeydi ve harem pantolonu yerine, alt kısmı filmsi eşarplardan yapılmış bir etekti.

Ne oluyor lan?

"Merhaba!" diye

bağırdı.

"Uh, hey," diye cevap verdi. "Rebel St'i arıyorum-"

Bunu söyleyemedi.

Mavi gözleri parladı, ağzı kocaman bir gülümsemeyle açıldı ve iki elini birden kaldırdı.

Cha-ching!

Tanrım, parmak zilleri vardı.

"Benim Asi kızın vara Sıcak bir tane!" o

haykırdı. Kadın Sonra gözlerini ona dikti. "Lütfen bana onunla yattığını söyle."

Tekrar.

Ne oluyor lan?

"Uh-"

Ne diyeceğini bilemediği için onun sözünü kesti. "Ya da onunla *istiyorum.*"

Rush kapattı.

Tekrar parladı ve bir *şangırtı* daha! "Mükemmel!"

diye bağırdı.

"Anladığım kadarıyla burada yaşıyor," diyerek konuyu ilerletmeye çalıştı. Kadın başıyla onayladı. "Arka tarafta." *Cha ching.* "Sana göstereyim."

Adam ona kendi yolunu bulabileceğini söyleyemeden (o yeşil arapsaçında bulabileceğinden emin olmasa bile), çıplak ayaklarıyla verandaya çıktı, ayak parmakları farklı tonlarda boyanmıştı, hepsi bir

Gökkuşığı, kapıyı arkasından kapattı ve Rush'ı yolundan çekilmeye zorladı.

Sonra Rush'ın basamakları gördüğü tarafa doğru aceleyle ilerledi. Başka seçeneği olmayan Rush onu takip etti.

"Tamam, Kulüp kesiminizle geleneklere, bilirsiniz, geleneklere ya da yargılara bağlı olmadığınızı varsayıyorum, ancak özellikle Asi bir horoz engelleyici olmamak benim için önemlidir, bu yüzden onu benimle ."

I Dream of Jeannie kıyafeti giymiş, büyükanneye benzeyen bir kadın "horoz engelleyici" kelimelerini söyleyerek ve kesmenin ne olduğunu bilerek işlem yaparken, vahşi doğaya doğru bir adım aşağıda durdu ve ona baktı.

"Yetmiş üç yaşındayım, eminim bunu tahmin edemezsiniz."

Küçücük bedeninde uzun, kalın, kıvrık, çekici ama çok kırışmış saçlarının çerçevelediği sevimli ama çok çizgili yüzüne baktı ve açıkta kalan, sarkmış derisini görebiliyordu ve cevap vermemeye karar verdi.

Kalçalarını döndürdü. "Diğer şeylerin yanı sıra göbek dansı yaparak genç ve esnek kalıyorum. Woodstock'ta bir seks partisine de katıldım." Ona doğru eğildi. "Woodstock. Kafam iyiydi. Primo LSD. hatırlamıyorum. Filleri izlediğimi hatırlıyorum ama gerçek olmadıklarına eminim. Seks yine de *harikaydı*."

Bu *çok fazla* bilgiydi.

"Başka bir deyişle," *cha-ching*, "ben yünleri boyalı bir hippiyim," diye ilan etti.

"Doğru," diye mırıldandı, parmak zillerinin ve gökkuşığı ayak parmaklarının zaten bunu anlattığını söylememeye karar verdi.

Diğer bir sürü gibi.

Döndü ve zarif bir şekilde merdivenlerden aşağı atladı. onu on altı gibi gösteriyordu.

Bunu konuşarak ve onu takip ederek yaptı.

"Asi kızın *çok uzak* bir aurası var. Tamamen pembe, turuncu ve mavi." Omzunun üzerinden ona baktı. "Ve *tonlarca* kırmızı."

Ne sikimden bahsettiğini biliyormuş gibi göz kırptı ve tekrar ileri dönerek onu bir patikadan geçirdi.

Geniş, rastgele yerleştirilmiş taşlar, doğrudan topraktan büyüyen bir ormana ve irili ufaklı tonlarca saksıya doğru uzanıyordu.

Bu alan, mobilya, battaniye, ped, yastık ya da yerdeki puflardan oluşan çeşitli oturma alanları ile noktalanmıştır.

Dallardan sarkan çeşitli şeyler de vardı: rüzgâr çanları, mumluklar, boncuklar, vitraylar, rüya yakalayıcılar, Çin fenerleri. Ve toprağa serpiştirilmiş başka şeyler: cüceler, tanrıça heykelleri, gülen Buda'lar, Kokopelli, güneş kadranlı. Ve ağaç gövdelerine yapıştırılmış başka şeyler: yeşil adamlar, Barış, Sevgi ve Peri Tozu yazan bir batik tabela, Frida Kahlo'nun bir portresi.

İsa.

Adam yanından geçerken alçak bir dalı yolundan çekmek için durdu, sonra tekrar önden gidebilmesi için durdu, bir yandan da gevezelik ediyordu.

"Eskiden sahip olduğu yeşili kaybetti ve uzun süredir çok fazla gri var, itiraf etmeliyim ki bunu endişe verici buluyorum, ancak hiçbir şey onun çok renkli azaltamaz."

"Doğru," diye mırıldandı yine.

Kadın yine durdu, bu sefer aniden ve bitki örtüsüyle çevrili dar patikada adamın da onunla birlikte durmaktan başka çaresi yoktu.

"Ama çok pembe olsa da çiçek çocuk değil." "Tamam," dedi.

Gözleri adamın boyunda bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu. "Onu *kesinlikle* bir motorcu bebek olarak görebilirim."

Rush hiçbir şey söylemedi.

Ona doğru eğildi, bu sefer komplocu bir şekilde, bildiği kadarıyla yakınlarda kimse olmamasına rağmen. "Onun kızıl saçlarındaki rüzgârı hayal edebiliyor musun?"

O saçlarda bir şeyler hayal edebiliyordu, ama onu bisikletinin arkasında ne kadar istese de, parmaklarıyla başlamak istiyordu.

"Evet," diye cevap verdi.

Tekrar gülümsedi. "Eminim yapabilirsin." Yeniden yürümeye başladı. "Onu seviyorum. Ona tapıyorum. Sadece *harika* bir kiracı değil, o benim yin'im."

"Neyiniz?"

Tekrar durdu ve ona döndü. "Yang'ımın Yin'i. Ben peri tozuyum. O ise çelikten bukeler. Hâlâ narin ve güzel ama güçle yoğrulmuş. Büyü değil. Ben hava ve suyum. O toprak ve ateş. Ben bir taç yaprağıyım. O kök. Ben bir güneş ışını. O bir ay ışını. Zıt kutuplar birbirini çeker, oğlum." Zilin bir tarafıyla tamamlanmış kemikli bir parmağını ona doğru salladı. "Bunu unutma."

Tekrar yürümeye başladı ve neyse ki çok fazla ilerlemeden, üç yaşındaki bir çocuğu bile içine almayacak, yeşil yapraklı bir sarmaşıkla sarılmış ve rastgele birkaç çitada bir, tepesine gökkuşağı rengine bir barış işareti çizilmiş alçak, beyaz bir çite rastladılar. Onun ötesinde, daha küçük, yeşilliklerle çevrili başka bir eve giden taş yol vardı. Turkuaz rengine boyanmıştı ve içinde çiçek ve bitkilerle dolu kutular vardı. her pencere.

"İşte burada!" diye bağırdı.

Sarhoş bir şekilde açık ve işe yaramaz bir şekilde asılı duran alçak bir kapıdan atladı ve sadece sarmaşıklarla boğulmuş olduğu için değil, Rush'ın bir Peter Jackson filminde gördüğüne yemin edebileceği ön kapiya doğru ilerledi.

O sırada etrafta dolaşan kedileri gördü. Gri bir kedi pencere kenarındaki bir kutunun üzerinde süzülüyordu.

Meditasyon yapan büyük bir cücenin kucağında uyuklayan siyah bir cüce.

Kapının yanındaki gölgede kuyruğu seğirerek oturan siyah beyaz bir tane.

"O bir kedi kadın değil, ben öyleyim. On iki tane var. Benim onların kölesi olduğumu biliyorlar. Bu yüzden Rebel'e yöneliyorlar çünkü onu kraliçeleri olarak kokluyorlar," dedi kadın kapıyı çalmadan ve "Rebel kız!" diye bağırmadan önce. Aç . Ve umarım prezervatifin vardır!"

Yüce .

Kapı açıldı ve Rebel, başının tepesine sarılmış renkli ipek bir eşarp, altından dökülen muhteşem saçlarının geri kalanı, kalçalarına kadar düşen koyu pembe büyük, şekilsiz bir tişört, bir omzundan düştüğü için seksi hale getirilmiş ve dar, solmuş bir jean etek giymiş, yırtık etek ucu üst uyluklarına çarpıyor gibi oraya aitmiş gibi görünüyordu.

Ayak parmakları tek renge boyanmış çıplak ayaklar.

Kırmızı.
Harika
bacaklar.
Tabaklanm
ış.
Uzun.
Hiç
şaşırmadım.
Hepsi
muhteşem.

Kadın, "Eğer yoksa, sevgilim, bende bol miktarda var," diye açıkladı.
Rebel güzel mavi gözlerini Rush'tan ayırdı ve ev sahibesine baktı.
"Tanrım, Essence, tüm bu hippie saçmalıklarıyla onun aklını mı
çeldin?" "Elbette canım. Ateşle imtihan," diye yanıtladı kadın.
"Lütfen bana Woodstock seks partisi hikayeni paylaşmadığını söyle,"
diye yalvardı.

"Paylaştığım ilk şey," diye övünüyordu görünüşe göre adı Essence
olan kadın.

Asi, Rush'ın şüphelendiği ama dolambaçlı yoldan gittikleri için emin
olamadığı, uzun zamandır ormanda gözden kaybolmuş olan Pepto
Bismol evine doğru parmağıyla işaret etti. "Git Binbaşı Nelson'ı bul."

Essence başını geriye attı ve kükredi. O bunu yaparken,
Asi ona gülümsedi.

Ve yeryüzü hareketsiz kaldı.

Onu tanııyordu. Onu iki kez görmüş, bir kez gerçekten yanında
bulunmuş ve birkaç fotoğrafına göz atmıştı.

Yüzünde taşıdığı ağırlık hakkında hiçbir fikri yoktu. O
zamana kadar.

Ta ki mizahla ve bu çılgın yaşlı kadına duyduğu açık ve gizli şefkatle
hafifleyip inanılmaz derecede güzelleşene kadar.

Oh, evet.

Eğer bu ateşli adamla ilk karşılaşması onu sıkmadıysa (sıkmıştı),
bu sıkılmıştı.

Kesinlikle onu beceriyordu, birden fazla kez.

Eğer iyi bir kadınsa ve ona gülümsüyorsa, Rebel Stapleton'ı uzun
süre yanında tutacaktı.

Esans gülmeyi bıraktı ve Rebel'in yürüyüşünün ortasında durduğu yere doğru ilerlemeye başladı.

"Siz iki gencin bir araya gelmesine izin vereceğim." Kadın durdu, başını kaldırdı ve adam hazırlandı çünkü hippie dippie gitmişti. Yapraklardan ve peri tozundan yapılmış olabilirdi ama kadının çelikten bir damgası vardı. "Ona zarar verirsen, Cehennem Melekleri'ni tanırım ve seni parçalarlar," diye alçak sesle uyardı, yüzünü yeniden düzenledi, omzunun üzerinden Rebel'e bir gülümseme attı ve kapıya doğru sıçrayıp açıklıktan geçmeden ve şehrin vahşi doğası tarafından yutulmadan önce "Barış" diye seslendi.

"Buradan ıkış yolunu bulabilir misin?" Rebel sordu ve ona doğru döndü. "Yoksa kapıyı suratına kapatırsam, Essence'in peri bahçesinde sonsuza dek kaybolur ve motorcu bir cüce mi olursun?"

"ğrenmek istemiyorum" diyerek yürüyüş yolunun geri kalanında ilerledi.

Kadın kapıdan çıkmayınca, adam kapıda durmak zorunda kaldı ve sarmaşıkların saçlarına dolandığını hissetti.

Tanrım.

"Bu sürpriz ziyaret beni kızdıracak mı?" diye sordu.

"Muhtemelen," diye yanıtladı.

Başını sallamaya başladı. "Acele et-"

"Bebeğim, içeride çocukları pişirdiğin bir fırın yoksa, içeri girmeme izin ver ki istediğim şeyi yapman için seni silahlandırmadan konuşabilelim."

İşte o zaman oldu.

Ona gülümsedi ama bu gülümseme yaşlı deli kadına gösterdiği şefkati göstermiyordu.

Ama mizah vardı.

Göğsünde ve aletinde hissetti. Yani

kesinlikle işe yaramıştı.

Yeterince elini karnına soktu ve içeri itti.

Ona izin verdi, içeri girebilmesi için yana doğru döndü.

Ne yazık ki bu, elinin düşmesi ve artık onun sıcaklığına bağlı olmaması anlamına geliyordu.

Anlaşırdı.

şimdilik.

Kapıyı kapattı.

Etrafına bakındı.

Hawk'ın sözlerini hatırlayarak yaptı.

Bohem çorak topraklar.

Hawk'ın ya da onun için keşif yapan kişinin gerçekten içeride bulunup bulunmadığını ya da bu değerlendirmenin sadece Essence'ın evinden ve onun çürümüş bahçesinden mi yapıldığını merak etti.

Gördüklerinden bunun evet olduğunu, içeride olduklarını tahmin ediyordu.

"Lütfen bana buranın mobilyalı olduğunu söyleyin," diye yalvardı.

"Altı yıldır burada yaşıyorum. Burası tamamen benim," diye cevap verdi, hareket halindeyken. "Çay ister misin?"

Çay mı?

Kafasını alçak lentolara çarpmamaya çalışarak onu takip etti. Büyük ev muhtemelen 1800'lerde inşa edilmişti.

Burası 1500'lü yıllarda inşa edilmiş gibi

görünüyordu. "Meditasyon yapıyorsun, değil mi?"

"Evet," dedi, 1932'de yapılmış olması gereken bir sobanın gaz ocağına tereyağı sarısı bir çaydanlık koydu ve eğer onu yakarken görmeseydi ve gazı yakalamak için çakmak taşının tıkırtısını duymasaydı, odun yaktığını düşünebilirdi.

Dolapları flamingo pembesi ve gök mavisine boyanmış, içine birkaç kırmızı çekmece atılmış, duvarları kobalt mavisi fayanslarla kaplı, çiftlik lavabosunun üzerindeki çift penceresi ardına kadar açılmış ve içinde kesme kır çiçekleri bulunan irili ufaklı vazolarla dolu küçük mutfakta durdu.

Bu, porno film yöneten bir kadın değildi. Bunu

yapmak muhtemelen onu yavaş yavaş

öldürüyordu.

Onu dışarı çıkarmak için bir sebep daha.

"Essence bana senin bir hippie olmadığını söyledi," dedi.

"Değilim," diye yanıtladı uyumsuz kahve fincanlarını indirirken. "Ben Chi'mle bir bütünüm."

Ona baktı.

Gülmeye başlamadan önce bir süre arkasına baktı, kollarını ortasına doladı, iki büklüm oldu.

Vücudu kalkmasa bile başı kalktı ve hâlâ gülüyordu.

Onun yüzüne baktı.

Ve oh evet.

Evet'e lanet olsun.

Onu uzun bir süre elinde tutacaktı. "Yüzün," diye sıçradı.

Kalçasını bir dolaba yasladı ve dudaklarının seğirdiğini hissederek kollarını kavuşturdu.

Doğruldu, kendini toparladı ve itiraf etti: "Chi'nin ne olduğundan emin değilim. Hâlâ meditasyon yapıyorum. Rahatlatıcı ve kafanızdaki çöpleri temizliyor."

"Doğru."

"Sen de denemelisin," diye önerdi.

"Öyle bir şey olmayacak."

Gözleri parladı ve çay almak için başka bir dolaba yöneldi.

"Bebeğim, ben çay içmem," dedi ona.

Ot gibi görünen bir poşeti havaya kaldırdı, hani şu içilenlerden, ama daha renkli. "Bu Starbucks'tan daha kafeinli."

"Asi, bebeğim," dedi alçak sesle, "ben çay içmem."

Yüzünde hoşuna giden bir ifadeyle onu içeri aldı, başını yana eğdi, saçlarının çıplak omzunun üzerinden koluna doğru kaymasına neden oldu, bu da hoşuna giden ve aletinde hissettiği başka bir şeydi ve "Kahve?" diye sordu.

"Elbette."

Dudakları yukarı kalktı ve dolaba dönüp su rengi seramik bir Fransız presiyle geldi.

Kadının eski moda görünen, mandalina renginde bir buzdolabına doğru ilerleyişini izledi, ama bunun eve ait eski bir buzdolabı olmadığını biliyordu çünkü pırıl pırıl yeniydi, çok turuncuydu ve üzerinde SMEG yazan harfler vardı.

Elinde kahve olduğunu umduğu çiçekli bir kutuyla çıkageldi.

"Biliyorsun, güçlü bir silah olmasa bile, bu konuşma diğeriyle aynı şekilde gidecek," dedi ona, şimdi gözlerini yakalayamadı, kelimeler onları söylemek istemiyormuş gibi çıktı, ama yapmak zorundaydı.

"Yine de deneyeceğim," dedi usulca.

"Doğru," diye fısıldadı.

Devam etmeden önce ona bir dakika verdi.

"Ve neden burada olduğumu biliyorsun, Rebel." Sonra ona baktı.

Ağzını açmaya başladı ama adam ondan önce davrandı.

"Ve bunu inkar etme."

Çenesini kapattı.

"Hissettin," diye açıkladı.

Tenekeye geri döndü ve üstünü çıkardı.

Bir yandan o oldu kepe Kahve içine ve
Fransızca Basın, "Asi, itiraf et, hissettin." diye tekrarladı.

"Ne hissettin?" diye sordu kahveye.

"Kemiklerimi zıplatma ihtiyacı."

Başını ona doğru salladı.

"Kendini çok fazla düşünüyorsun, aygır," diye

tersledi. Ama yanaklarında pembelik vardı.

Tamamen kemiklerine atlamak istedim.

"Arabandan fırladın ve yüzüme doğru geldin, Speer'da seni kaçırarak kendimi tehlikeye attığım için çok kızmıştın. Seni kaçırdığımıza ve *seni* tehlikeye atmadığımıza değil, *bana* kızdın" dedi.

"Siktir," diye mırıldandı ve kahveye geri döndü.

Evet, ona söylediği ilk sözlerle her şeyi ele vermişti.

"Ve hangi kadın kaçırılır ve kendisini kaçırın adama tam olarak *nasıl kaçırılacağı* konusunda ders verir, çünkü ona ve kardeşlerine zarar verebileceği için *Thelma ve Louise*'e gitmediğini görür?"

Tenekenin üstünü dikkatlice yerine koydu ve hiçbir şey söylemedi.

"Başından beri tehlikede olmadığını biliyordun," diye devam etti.

"Benim için endişeleniyordun. Hiçbir kadın yeni tanıştığı bir adam için endişelenmez, onu kaçırmış olsun ya da olmasın, eğer onunla yatmak istemiyorsa."

"Aptalca, güçlü bir adam, motorcu numarasıydı Rush, gördüğün gibi," dedi buzdolabına geri dönerken, "Essence seni doğruca kapıma götürür ve prezervatif teklif ederdi."

"Bunu bilemezdim."

Buzdolabının kapağını açtı ama etrafından ona baktı. "Yani beni Jason'ın evine gitmeye sen mi zorladın? Yani, en az otuz mil uzaktaydı. Yeterince benzinim olduğundan nasıl emin olabildin?"

"Jason's Lodge "dan bahsederken gülümsemesini tıpkı daha önce duyduğunda yapması gerektiği gibi kontrol etti ve "Eve dönerken deponuzu doldurmanızı izledik" dedi.

Boğazından sinirli bir ses çıkardı ve buzdolabının kapısının arkasında kayboldu.

Yeniden ortaya çıktı ve tezgâhtaki yerine geri dönerek, "Yani benim ödümü koparma ihtimali senin için sorun değil miydi?" dedi.

"Tatlım, motorcu bir aileden geldiğini ve yeni bir porno serisinin baş yapımcısı, özel yönetmeni ve görüntü yönetmeni olarak gizli göreve gittiğini biliyorum, bu klas bir porno olabilir ama yine de porno. Yanılıyorsam beni düzelt ama senin daha sert bir yapıya sahip olduğunu düşünmüştüm."

Çok tatlı bir "huh" sesi .

Hedeyten şaşmamak için, gerçekten sevimli olanları görmezden gelmek zorundaydı. "O kulübede birbirimize bağlandık bebeğim," diye hatırlattı ona.

Üzerinde delikler olan dar, silindirik gümüş bir şeyin içine çay doldurdu.

Yapmadığı şey konuşmaktı.

"Rebel, kulübede birbirimize bağlandığınızı biliyorsun," dedi alçak sesle. "Tamam, belki bir kıvılcım hissettim."

Bir kıvılcım.

İki kez onun üzerine atlayacağını düşündü. Ya da belki üç kezdi.

Bu onu gülümsetti.

"Bu kıvılcımı araştırıyoruz" demeden önce onu söndürdü.

Başını tekrar ona doğru çevirdi. "Bana ne yapacağımı söyleyebileceğini sanıyorsan, hayır."

"Doğru, tatlım, bu kıvılcımı keşfetmek konuşmak, birbirimizi tanımak ve sevişmek demektir. Bir kadını yatağa atıp sonra da porno setinde çalışmak için çıkmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Bana her şeyi yaptırabileceğini düşünen bir adamla yatağa gireceğimi mi sanıyorsun?"

Açıklamasına şunları da ekledi. "Neyin peşinde olduğunu öğrenirse ona tecavüz edecek, işkence edecek ve sonunda öldürecek taş kalpli bir suçlunun sahibi olduğu bir porno seti mi?"

"Acele et-"

"Asi, Molly'yi olduğun yere koy."

Ağzını kapattı.

"Soruşturma geçirdin, sanırım bunu anlıyorsun," dedi ona. Bunun üzerine kadın ağzını açtı.

"Evet, Hank'le konuştum ve ne o ne Eddie ne de Jimmy bunların hepsini sana vermedi, bu yüzden bunları nereden aldığın hakkında da konuşmamız gerekecek."

"Hawk adında bir adam verdi onu bana. Onu sana daha sonra açıklayacağım. Ama önce, Molly'nin senin için kim olduğunu biliyorum. Senin için ne ifade ettiğini biliyorum. Daha da fazlasını ifade ettiğini biliyorum çünkü kardeşin ona sırlıslıkla aşık ve hayatının geri kalanını onunla geçirecek. Yani o aileden biri. Ve biliyorum ki Molly sevdiği birini kaybetseydi ve senin yaptığın gibi katili bulmak için her şeyi yapsaydı, bir saniye bile düşünmeden onu kurtarırdın."

Çaydanlık ısıklık çalmaya başlayınca Asi onu kapatmak için yanına gitti. Avantajlı bir şekilde, bu onu ona daha da yaklaştırdı.

Rush uzandı, bileğini yakaladı ve onu daha da yakına çekti.

Yeterince karar verene kadar mücadele etmedi, daldı ve çekmeyi bıraktı.

Ama bileğinin gitmesine izin vermedi.

"Ben senin hakkında çok şey biliyorum ama sen benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun ve bu hiç adil değil. Bu yüzden oyun alanını eşitleyelim, tamam mı?"

"Evet," diye bağırmaya çalıştı ama sesi nefes nefese çıktı. Onun dokunuşundan hoşlanmıştı.

Bildiğim iyi oldu.

Bunun neden olduğu gülümsemeyi de geri püskürttü.

"Sana annemden bahsetmiştim," diye hatırlattı ona. "Babam için nasıl bir kaltak olduğunu. Babam yeniden evlendi."

Adam başka bir şey söylemeyince "Tamam," dedi.

"Adı Tyra. Çok güzel bir kadın. Ona altın gibi davranıyor. Babamın canını sıkıyor ama babam buna bayılıyor ve Tanrı şahidim olsun, bir kadının bir erkeği babamı sevdiği kadar sevdiğini hiç görmedim."

"Bu harika," dedi usulca, onun sözleriyle, dokunuşuyla rahatlayarak. Rush da bundan hoşlanmıştı.

"Evet," diye kabul etti. "Annemle yemek zorunda kaldığı o boktan şeyden sonra ona bunu vermesi çok hoşuma gitti. Ona aşık oldu, ona bunu verdi ve sadece sevimli bir kadın olduğu için. Kız kardeşime iyi davrandı, yıllarca ona yanlış yapan bir anneye sahip olduktan sonra ona doğru davrandı. Ailemizi bir bütün yaptı. Bana iki erkek kardeş verdi. Ve babam çocukları sever. Onu sadece kendisi mutlu etti ama Rider ve Cutter'ı vererek daha da mutlu etti."

"Güzel," diye mırıldandı, gözlerinin içine bakarak.

"Ve arkadaşının bulaştığı bir pislik onu da içine çekmiş. Kaçırıldı, bir sandalyeye bağlandı ve defalarca bıçaklandı. Neredeyse kan kaybından ölüyordu. Hayatta kalması bir mucizeydi."

Vücudu gerildi, eli adamın pençesinde büküldü ama adam tutmaya devam etti.

"Buna katlanmak zorundaydım," dedi ona. "Tabby'nin, hayatı boyunca annemizden duygusal taciz gördükten sonra ona sevgi ve şefkatle, hatta Tab aptalca şeyler yaptığında sertlik ve güçle davranan, ama aynı sevgi ve şefkatle dolu bir kadından haber almak için saatlerce beklemesini izlemek zorunda kaldım. Ama hepsinden kötüsü, babamın haber beklemesini izlemek zorunda kaldım; yenilgiyi asla kabul etmeyen bir adamın, kırk yıldan fazla bir süredir gerçekten sevdiği tek kadını kaybettiğini düşünerek yenilgiye uğradığını görmek hiç de iyi görünmüyordu."

"Kahretsin, Rush," diye fısıldadı. "Berbattı," dedi ona.

"O iyi mi?" diye sordu.

"Hiç sorun değil," diye cevap verdi ama kızın peşini bırakmadı. "Diesel'e bunu yapma. Ne Diesel'e ne Maddox'a ne de Molly'ye, seni kan gibi seven o son ikisine."

Bileğini çekti. O da bıraktı.
Çaydanlığa doğru ilerledi ve onu tezgâhtaki yerine götürdü.
"Bebeğim, seni çok az tanıyorum ama senden hoşlandığımı biliyorum," diye paylaştı. "O yüzden beni bu duruma sokma."
Fransız presine su doldurdu, buhar yüzüne doğru yükseldi.
"Asi, beni duyuyor musun?" diye seslendi.
Çay bardağındaki çelik şeyin üzerine su döktü. "Asi mi?"
Çaydanlığı tekrar ocağa koydu, sonra çelik şeyin sapını aldı ve fincanın içinde daireler çizdi.
Tam onu tekrar arayacak ya da yanına gidip dikkatini başka bir şekilde çekecekti ki, kadın konuştu.
"Artık çok geç. Çok derindeyim."
Tanrıya şükür.
Bunu düşünüyordu. "Sadece uzaklaş."
Başını çevirip ona baktı. "Benito Valenzuela'yı öylece bırakıp gidemezsin."
Kahretsin, ama bu hakkı vardı.
"O zaman senin çıkış stratejini belirleyeceğiz." "Yaklaştım."
"Bu şey yarın sabah saat sekizde kırılacak gibi mi?" diye sordu.
"Hayır," dedi kısaca.
"O zaman yeterince yakın değil."
"İtiraf etmesine ihtiyacım var, kasette ve Harrietta bunu benim için yapacak."
Şimdi bir yerlere varmaya başlamıştı çünkü kızın ne kadar derinde olduğunu bilmesi gerekiyordu ki onu çıkarabilsin.
Kollarını göğsünde kavuşturdu ve "Açıkla" dedi.
Vücudunu ona doğru çevirdi ve kalçasını tezgâha yasladı. "İki erkekle görüşüyordu. Diane görüşüyordu. Biri Arthur Lannigan'dı. Şu Chew denen adam. Diğeri de bir başka sik kafalıydı.

Her parmak izleri ve DNA'sı olan bir sistem. Adı Wayne Benson."

Rush omurgasında bir ürperti hissetti.

Wayne Benson'ı tanıyordu.

Ama onu Digger adıyla tanıyordu. Rush'ın

babasından daha yaşlı olmalıydı.

Ve Bounty'nin bir üyesiydi.

"Görünüşe göre Aurora'da yaşayan yaşlı bir adam," diye devam etti.

Sikeyim.

Bounty Aurora'da koştu.

Bu bir tesadüf değildi.

Benson hakkında bildiklerini paylaşmamıştı. Bunu Rebel'den saklamak akıllıca olmayabilirdi ama Rebel'i bu konuda kızdırmadan önce babasıyla bu bilgi hakkında konuşması gerekiyordu.

Bunun yerine, "Benson olmadığını nereden biliyorlar?" diye sordu.

Baskı makinesine basmak için tezgâha geri döndü. "Bir mazereti olduğunu söylüyor. Ama bu mazeret Hank ve Eddie'nin güvenmediği biri olduğu için buna inanmıyorlar. Ne yazık ki, kızın evinde her iki erkeğin de DNA'sı bulunmasına rağmen, ikisinin de kızla görüştüğü ve o gece ona tecavüz eden kişinin prezervatif kullandığı biliniyor." Basını işaret etti. "Krema mı şeker mi alırsınız?"

"Siyah," dedi. "Bebeğim, Harrietta'nın Chew'in yaşlı karısı olduğunu biliyorsun."

Başını salladı ve kahvesini doldurdu. "Buralara geliyor. Valenzuela'yla birlikte. Her iki açıdan da çalışıyor. Bana Valenzuela'nın kızını öldürdüğünü söylediğini düşünürsek, anlamadığım bir şey var."

Rush bunu da anlamadı. Ve bundan

hoşlanmadı.

Asi konuşmaya devam etti.

"Tabii bunu bilmiyorsa."

Rush bu boktan oyundaki tüm oyuncular arasında Harrietta'nın her şeyi bildiğini düşündü.

Rebel paylaşmaya devam etti.

"Arthur'un da hayranı olmadığı için ne yapılmasını istiyorsa onu yapması için ona para ödüyor, ama onunkiyi oynamayı sevdiğini anlıyorum.

Av. Bir şeyler duydum. Bir yaklaşım yaptım. Babasının Diane ile onu terk ettiğini söyledi. Şaşırmış görünmüyordu. Cinayetle bağlantılı olarak aranmasına da şaşırmış görünmüyordu. Ama aynı zamanda aşkı da hissetmiyordu ve ben bunu cinayetten bahsetmeden önce hissetmiştim. Valenzuela'yla birlikte olmasının nedeni de bu olabilir. Çünkü aşkı hissetmiyor derken, *gerçekten* aşkı hissetmiyor demek istiyorum. yüzden, Hank ve Eddie'ye verebilmem için ona itiraf ettireceğini söyledi. İşte *bu* yüzden Lannigan olduğunu düşünüyorum."

Çelik şeyi çayından çıkardı, iki fincanı da aldı ve ona doğru yürüdü.

Ona kahvesini ikram etti.

Onu aldı ve "Neden Valenzuela'nın yanına girdin?" diye sordu.

Omuz silkti, çayına üfledi ve cevap verdi, "Okuduğum dosyada onun adı vardı. Pornonun ve uyuşturucunun arkasındaki adamın o olduğunu, Diane'in başına gelen tüm kötülüklerin kaynağı olduğunu biliyordum, bu yüzden ilk hedefim oydu. Harrietta'nın buraya gelmesi ve Valenzuela'nın Lannigan'ın adından bahsetmesi şans eseri idi. Piyango bana vurdu sandım."

Bir yudum aldı.

Rush almadı.

"Yapmadın tatlım, bunu biliyorsun, değil mi? Bu iş karmakarışık ve tamamen boka sardı. Kızgın bir aslanın da bulunduğu bir engerek inine adım attın."

"Eğer bana bu itirafı kasete alırsa, *Indiana Jones* ve Ben özgür kalana kadar *gladyatörlük* yap."

"Bu bir film değil."

"Evet, gerçek hayatta tanıdığınız ve sevdiğiniz birinin boynunun kırıldığını görmek çok daha kötü. Bunu hiç gördün mü Rush? İyi bir görüntü değil. Valentino bahar koleksiyonunun reklam kampanyası için modellerinden bunu istemeyecektir."

"Bebeğim," dedi alçak sesle. "Senin çıkış yolunu planlayacağımızı sanıyordum."

"Öyleyiz. Valenzuela'dan kurtulabilirim ve Harrietta bana hâlâ o itirafı getirebilir. O bu konuda hiçbir şey bilmiyor."

Rush o kadar emin değildi.

"Ne zamandır bu işte çalışıyorsun?" diye sordu.
Kadın sustu ve çayını yudumladı.
Kahvesini bir kenara koydu. "Ne süreceksin, Rebel?"
Yutkundu ve "Hawk denen adamın benimle ilgili dosyasında bu bilgi yok muydu?" diye sordu.
"Beş ay olduğunu düşünüyör." "Hmm . . ."
"Daha uzun zaman oldu," diye mırıldandı, onu yakından izlerken.
Gözlerini ondan başka bir yere dikerek çayını yudumladı.
Daha uzun sürmüştü.
"Bebeğim."
Bardağı ağzından aldı, yutkundu ve "Ne?" diye sordu. "Bu kadın seni .
Polislere de söylüyor,
ve Kaos, Chew'in nerede dair hiçbir fikri yok." Yüzü
biraz renk kaybetti. "Ne?"
"Kefaletle serbest kaldığını düşünüyoruz."
Gözleri büyüdü ve "Ne?" diye tekrarlarlarken sesi daha da yükseldi.
"Altı cinayetle bağlantılı olarak aranıyor, bu davalarda çalışan dört polisi var ve Reb'in ölümü dışında aylardır Denver'da ondan hiçbir iz yok."
Fincanını onunkinin yanına tezgahın üzerine koydu, fincana baktı ve sonra "Lanet olsun!" diye bağırdı.
"Asi," diye .
Ona döndü, gözleri parlıyordu. Ve işte ateş topu oradaydı.
"O kaltak benimle oynuyordu," diye tersledi. "Ona para mı veriyorsun?"
Kadın ağzını kapattı. "Lanet olsun," diye tısladı. "Bunu tekrar söyleyebilirsin."
"Bebeğim, şimdiye kadar herkes senin bu oyunu akıllıca oynadığını düşündü. Ya da senin gibi birinin oynayabileceği kadar akıllıca."
", " diye tükürdü.
"Harrietta Turnbull'a para verirsen olmaz," dedi ona.

"Bunun dışında," diye karşılık verdi. "Onun Tanrı'nın kadını olduğunu düşünmüyordum ama yemin ederim Rush, o adama karşı saf nefretten başka bir şey hissettiğine dair hiçbir belirti vermedi. Sanırım ondan benden bile daha çok nefret ediyor."

"Ondan nefret edebilir ve onu alaşağı etmek isteyen herkesin kanını kurutabilir, ta ki bunu sonuna kadar zorladığını hissedene kadar ve sonra onu en yüksek teklifi verene satacaktır."

"Bu da Kaos olurdu," diye belirtti.

"Bilmiyorum. Valenzuela'ya pislik yaptı ve adam çok kızgın. Yıllardır Kaos'la uğraşüyor. Chew onu maniple etti, Valenzuela'nın işine kendi oyuncusunu yerleştirdi, bu oyuncu Harrietta'nın kızıydı, ancak Chew her zamanki aptallığını yaptı ve dışarı çıkmanın *dışarı* çıkmak anlamına geldiğinden emin olmadı. Böylece Valenzuela geri döndü ve Chaos'un sonunu getirmek için onunla ittifak yapmayı teklif edecek kadar sinirlendi. Valenzuela'nın da parası var. Eğer iş bir teklif savaşına dönerse, teklifimizi geçebilirler. Böyle bir şey olamaz çünkü Chew bedelini nefes alırken çürüyerek ödemeli, ölü olarak ve isimsiz bir mezarda değil, dolayısıyla acısız olur."

"Bu konuda söz veriyorum," diye .

"Kahretsin tatlım, bir konuda hemfikiriz." Kadın ona ters ters baktı.

Onu öpmek için hiç de uygunsuz bir zaman olmamasını diledi.

Ne yazık ki .

"Kahveni içecek misin? Çünkü bu çok sıcak, biraz lahanaya mal oluyor ve onu dökmek zorunda kalmam çok kötü olur."

Gözlerini ona dikti. "Turnbull'a ne kadar veriyorsun?"

"Çok fazla," diye tersledi.

"Canın acıyor mu?"

"Hayır, çünkü porno yönetmenliği iyi para kazandırıyor," diye zorladı tadı kötüymüş gibi. "Mesele şu ki, o paranın bir kısmını Harrietta'ya vermek dışında kullanmayı reddediyorum ve altı aydır paranın kirli olmadığı herhangi bir ödeme işi yapmadığım için, kasamdaki altın ."

"Seni buradan ," diye homurdandı.

"Harrietta'yı bulmalı ve bu işe bir son vermesini sağlamak için kaltağın aklını başına getirmeliyim," diye karşı çıktı.

"Rebel, öncelikle Chew şu anda Meksika'da olabilir. İkincisi ve daha da önemlisi, benimle ya da Kaos'tan biriyle konuştuğunu bilmemeli," diye uyardı. "Chew eskiden Kaos'tu. Kulüpten ayrıldı. Bu uzun bir hikâye ama *tüm* bu olaylar onun kardeşlerime karşı bir kan davası gütmesine, neyse ki o pisiği mahvetmesine ama doğrudan ve dolaylı olarak her yere Chaos'u sürüklemeye devam eden cesetler bırakmasına dönüyor."

O konuşurken güzel mavi gözleri büyüdü ve "O lanet şey eskiden Kaos muydu?" diye sorarken sesi tizleşti.

"Tatlım," diye mırıldandı yatıştırıcı bir şekilde, bir elini kalçasında gezdirerek.

"Siz bu işte ne kadar derinsiniz?" diye sordu. "Senden daha derin. Diane'den daha derin. Hatta belki de Harrietta."

"Bunu açıkla."

"Yapamam. Sana sadece kendi kuyumuzu kazdığımızı söyleyebilirim ve bu arada çekilmemiş bir snuff filminde oynayan güzel bir kızıl saçlı hakkında endişelenmek zorunda olmasaydık bu çok daha kolay olurdu. Ya da daha kötüsü, Valenzuela'yı ve ne şekilde olursa olsun paraya ne kadar düşkün olduğunu bildiğimizden, filme çekilmiş bir film."

Dudakları "Ah" diye büküldü.

Kaşlarını kaldırdı. "Bok yok mu?"

"Bir snuff filmde oynamayacağım, Rush."

"Bundan emin olalım, tamam mı?"

Ona bir bakış attı ve ardından "Kahveni içmiyorsun" şeklinde bir talepte bulundu.

Elini kızın kalçasında bıraktı ve diğer eliyle bardağı kapıp bir yudum aldı.

Haklıydı. O kızartma her , çok sıcaktı.

Elini kızın kalçasına koyarak onu kendine yaklaştırdı ve kızın karşı koymamasından oldukça memnundu.

"Haklısın, bebeğim. Bu kahve harika."

Elini göğsüne koyarak ona çok söyledi.

Ama onu göğsünde bıraktı.

"Biliyorum."

"Bir yudum daha almadan önce kupasına doğru mırıldandı ama gözleri kızın üzerindeydi.

"Enfiye filmlerden bize bağlanmaya atlayamazsın, aygır."

Bardağı bıraktı, yutkundu ve sırttı.

Sonra sordu, "Bu 'damızlık' da neyin nesi?"

"İlk düşüncem 'damızlık muffin' idi," diye paylaştı. "Kısalttım o."

"Mecburum."

"Alternate 'dreamboat' idi, ama sana lakap taktığımda, ben kötü görünme ihtiyacı hissetti."

Kıkırdamaya başladı ve onu daha yakına çekti.

Kalçaları onunkilere çarpana kadar durmasını belirtmek için göğsüne bastırmadı.

Anlatmak istediği bir şey vardı ama şu anda snuff filmlerden bahsettiği için pişmanlık duyuyordu.

"Seni dışarı çıkarmak istiyorum," diye

fısıldadı. "Motorcular çıkar mı?" fısıldadı.

"Başka şekilde ifade edeyim. Seni evime götürmek, beslemek, sonra da bayılmamız için ne kadar zaman geçerse geçsin seni kaç kez görmek istiyorum."

Çok narindi ama onun titrediğini

hissetti. Bunu teklifine bir evet olarak

kabul etti.

"Bunu ne zaman yapacağız?" diye sordu.

"Beni tokatlayıp boyun eğdirmeye çalışan entrikacı bir kaltak var. Ondan sonra bir ara."

"Asi," dedi alçak sesle.

"Uh .." diye mırıldandı gözleri uzaklaşırken.

"Bebeğim," diye seslendi.

Tekrar ona baktı. "Son zamanlarda çok fazla *performans* izlediğimi düşünürsek, *performans* gösterebileceğimden emin değilim. Demek istediğim, iş gününe kabartan kabartan bir denizin içinden geçerek başlıyorum."

"Ciddi misin?" diye sordu.

"Bu biraz iğrenç, Rush," diye fısıldadı.

"Bebeğim," diye mırıldanarak elini kızın sırtının alt kısmına doğru kaydırıldı.

"Akli başında olmalarını talep ediyorum. Bilirsiniz, profesyoneller. İlk oyuncu seçimimizi yaptığımızda, bu işte yaptıkları işi ciddiye alan ciddi insanlar olduğunu görmek beni çok etkiledi. Ve erkekler için temel biyoloji dışında, bu işten *gerçekten* zevk alıyorlar. Ve Benito'nun daha klas olması için bu işe para akıtmasını çok beğeniyorlar. Yine de, sadece tanık olduğum değil, *yönettiğim* oral seks ve oral seks sayısını unuttum."

Ona sıırttı ve daha yakına çekti. "Ağzım bacaklarının arasındayken bana patronluk mu taslayacaksın?"

Bir başka ürperti, bu seferki daha az hassas olsa da, "Olabilir," diye yanıtladı.

"Bebeğim, güven bana, böyle bir şey ."

Gözlerinin içine baktı ve sessizce sordu: "Nereden biliyorsun?"

"Sadece biliyorum."

"Kendini beğenmişsin."

"Tatlım, uygun bir karşılık almak istemiyorsan böyle şeyler söyleme."

Ona sıırttı. "Uygun ." O da sıırtarak karşılık verdi.

"Evet. Uygun olan benim."

"Porno sektöründen çıkış stratejimi belirleyecek miyiz?" diye sordu.

"Bunu söyleyeceğim aklımdan ucundan bile geçmezdi ama porno sektöründen çıkışını görmeyi planladığım kadın hakkında babamla konuşacağım." Eğlenen gülümsemesiyle onu sıktı ve güvence verdi, "O zeki bir adam, bu karmaşadaki tüm oyuncularını tanıyor bebeğim. kalsın, sana bir çıkış yolu bulacağız."

Başını salladı.

Sadece başını salladı, geri adım atmadı, inkar etmedi. Şükürler olsun. etme zamanı.

"Seni öpmem için snuff filmlerden yeterince uzaklaştık mı?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdi.

Ağzının bu kelimeyi oluşturmasını izledi.

"Beni yine de öpeceksin, değil mi?" diye nefes aldı o pembe dudaklar.

"Evet."

"Rush," diye fısıldadı.

Onun adını ağzına aldı.

Buna hazırdı, onu zorlamadı bile, sadece dudaklarını ayırdı, lanet olsun, çok tatlıydı.

Dilini içeri kaydırđı. Ve işte oradaydı.

Daha

tatlı.

Yüce

İsa.

Beklediğinden daha iyiydi ve onun çok iyi olmasını bekliyordu.

Elini göğsünden boynuna doğru kaydırđı ve sıkıca kavrayarak yakınına bastırđı.

Her iki kolunu da ona doladı, onu derinlere çekti ve öpücüğö daha da derinlere götürdü.

Bunu, kız çok hoşuna giden küçük bir ses çıkarana kadar yaptı, bu ses ağzını doldurdu ve öpücüğö kesmeden önce bundan daha çok hoşlandı.

Gözleri yavaşça açıldı. Bu da çok hoşuna gitmişti.

"Yarın akşam seni alacağım. Altıda. Benim evimde akşam yemeğđ. Çantayı hazırla."

"Kendini beğenmiş," dedi usulca.

Adam sırtıttı.

Onun kollarındaydı. İyi kahve biliyordu. Valenzuela'nın altından çıkmayı kabul etmişti. Sevdğđ belli olan çılgın bir ev sahibesi vardı. Harika giyiniyordu. Fırını büyüktü ama çocukları kızartacak kadar büyük değildi. Kediler onu kraliçeleri olarak görüyordu. Ertesi gece onun yatağında olacaktı.

Ve tatlı bir ağzı vardı.

Son olarak, tekrar etmeye değerdđ, onun kollarındaydı ve orada kendini iyi hissediyordu.

Meditasyonu görmezden gelebilirdi.

Yani sorusunun tek bir cevabı vardı. "Evet."

SEVEN

Bir Macera

Rush

Ertesi gün . . .

"Hey, konuşmak mı istedin?"

Rush üzerinde çalıştığı motordan başını çevirdiğinde Ride'ın garajında bulunduğu bölmede babasının kendisine doğru ilerlediğini gördü.

Böylece bedenini kaputun altından çıkardı ve çamurluğun üzerine serdiği bez parçasına uzandı.

Tack oğlunun yanında durdu ve arabaya baktı.

"Güzelmiş."

Rush yanındaki Hemi 'Cuda'baktı.

Son sahibinin o bebeğe davranış şekli yüzünden tüm parmakları kırılmalı.

Ama Rush onu . Tekrar babasına baktı.

"Evet," diye kabul etti ve "Birkaç dakikan var mı?" diye sordu.

Tack kollarını göğsünde kavuşturarak yerleşti ve "Her zaman" diye cevap verdi.

Bu onun .

Her zaman birkaç dakikası vardı. Rush için. Tabitha için. Ty-Ty. Rider. Kesici. Kardeşlerinden herhangi biri. Kadınlarından herhangi biri. Çocuklarından herhangi biri.

Kalbindeki herkes.

Rush'ın adamın bunu nasıl başardığına dair hiçbir fikri yoktu. Sanki on varmış da bir yandan kulüp işletiyor, devasa bir işletmenin operasyon müdürü oluyor ve bir yandan da hayatındaki insanlara elinden geleni yapıyormuş gibiydi.

Ama yine de Yerleşke'deki kardeşleriyle birkaç kadeh atacak ve kadınının ona kıyafetlerini yırtmak istiyormuş gibi bakmasını sağlayacak zamanı bulmayı başardı.

Evet, bunca yıl sonra bile.

Babası ve üvey annesiydi, ama Rush bunun iğrenç bir şey olduğunu düşünecek cesareti kendinde bulamıyordu. Eğer hayatınız iyiye ve doğru seçimler yaptıysanız, bu bir yaşam biçimiydi.

Rush ismini almış olabilir çünkü her zaman istediğini elde etmek ya da gitmek istediği yere ulaşmak için acele ederdi.

Ama bu dikkatini vermediği anlamına gelmiyordu. Özellikle de babasına.

Onu almak için ne istediğinizi bilmeniz gerekirdi. Peşinden gitmeden önce bunun doğru olduğunu bilmeliydiniz. Onu sizin yapmak için her şeyi göze almanız gerekiyordu. Ve onu aldığınızda ona doğru davranmanız gerekiyordu.

Tack ona tüm bunları öğretmişti.

Ve bu düşünceler üzerine. . .

Babasına "Rebel Stapleton'la bir konuşma daha yaptım, bu sefer teke tek" dedi.

Tack'in dağınık keçi sakalının arasındaki dudakları kıvrıldı ve "Bu beni neden şaşırtmıyor?" diye mırıldandı.

Rush bunu görmezden geldi. "Dışarı çıkmaya hazır."

Tack ciddileşti ve "Güzel" derken de ses tonu aynıydı.

"Ama nasıl yapılacağını bilmiyor."

Tack kalçasını 'Cuda'nın çamurluğuna yasladı ve cevap vermeden önce nefes çekti, "Endişelerini anlıyorum. Söylentilere göre, bu porno işi iyi gidiyor. Valenzuela onu kaybetmek istemeyecektir."

"Evet."

"Ama bildiğimiz kadarıyla, Rush henüz işe alınmadı. O bir çalışan. İstifa edebilir."

Valenzuela'yı "öylece bırakan" birini hiç tanımamıştı. "O kadar kolay olacağını mı sanıyorsun?" diye sordu.

"Valenzuela bir suçlu ve hasta bir pislik ama aynı zamanda bir iş adamı. Bu uyuşturucu ya da fahişelerle ilgili değil. Bu yasal bir iş. Kefaletini ödemek istediği için bir yönetmeni vuruyor,

başka bir yönetmen tutmakta zorlanacaktır. Bildiği kadarıyla, onun hakkında bir rakibe ya da polise verebileceği hiçbir şey yok, bu da onu kontrol altında tutmak ya da kendini güvende tutmak için onu dışarı çıkarmak istemesine neden olabilir. Bu koparılabilecek profesyonel bir ilişki." Omuz silkti. "Bildirimde bulunur, o rolü oynar, tamamen çıkmadan önce o bildirimini çözmesi ve yakın durması berbat olur." Keçi sakalı bir kez daha seğirdi. "Ama sanırım onu koruyacaksın."

sahip olacaktı.

Rush, "Öyleyse istifa edin," dedi.

"O kadar kolay olmayabilir ama bununla başlayabilir. İzlemeye edeceğiz. Bir sebepten dolayı işler kötüye giderse, onu geri getireceğiz."

Rush başını salladı.

Bununla başlarlar.

Tack, "Shy ile konuştum," . "Onun çok olduğunu söyledi."

Rush ellerini bez parçasına bıraktı ve onu çamurluğun üzerine fırlattı.

"Tam bir ateş parçası."

"Hawk'ın dosyasını ben de okudum Rush," dedi babası sessizce.

"Böyle bir kadınla başa çıkmak için belli bir tür erkek gerekir."

Babasının gözlerinin içine baktı. "Bunu açıklamak ister misin?" Tack yaptı çünkü hiç tereddüt etmedi.

"Ölen bir arkadaşı için canını dişine taktı. Kardeşinin arkasını almak için ailesiyle birlikte kuma bir çizgi çizdi. Bu, her şeyi göze alan bir kadın evlat. Bu durumlar aşırı ve onun için umarım bir daha böyle bir şeyle yüzleşmek zorunda kalmaz. Ama böyle bir kadın için her şey olabilir. Doğru muamele görmeyen bir çocukla tanışır. Sokakta yiyecek arayan bir köpek."

Tack oğluna yaklaştı ve konuşmaya devam etti.

"Bu kadar derin sevebilen, omurgasında bu tür bir çelik olan bir kadın, bunu anlayan erkek, bu sevgiyi kazanmak, korumak ve ona sahip olmak iyi hissettirecektir. Ama onu kadın yapan şeyin ne olduğunu anlamalı ve bir ömür boyu yangınları söndürmek, duygusal serpintilerle uğraşmak ve yükü ağırlaştığında onu desteklemek zorunda kalacaktır."

"Daha dışarı bile çıkarmadığım bir kadın için beni uyarıyor musun?" "Onu dışarı mı çıkaracaksın?"

"Ona bu akşam benim evimde yemek hazırlıyorum."

Tack başını salladı. "Sadece neye bulaştığını bildiğinden emin olmak istiyorum."

"O komik biri."

"Kolay yanı sıra buna da sahip olduğunu bilmek güzel." "Ve daha fazlası."

Tack onun gözlerinin içine baktı. "Biliyorum, Rush. O çok daha fazlası."

"Doğru. Bilmek istediğim şey şu baba, daha azına sahip olmamı ister miydin?"

"Kesinlikle hayır."

Babasının verdiği yanıtın netliği karşısında Rush'ın sırtı dikleşti.

Tack konuşmaya devam etti.

"Yılların var evlat, tecrüben de var. Ama hala gençsin. Ve bunun farklı olduğunu görmek için oğlunu seven ve tanıyan bir baba olmaya gerek yok. Açıkçası, hem senin hem de kız kardeşinin hayatını planlayabilseydim, yerleşmeden önce daha fazla zamana ve daha fazla deneyime sahip olmanı isterdim. Kız kardeşin için böyle bir şey olmadı. Ne istediğini biliyordu, onu elde etti ve şu an çok mutlu. Yani ben iyiyim. Ama bu işin nereye gittiğini görüyorum Rush ve sadece hazırlıklı olmanı istiyorum."

"Henüz bir randevumuz bile olmadı, baba."

Babasının başı yana kaydı. "Bunu yanlış mı okuyorum?" O hiçbir şeyi yanlış okumazdı.

Rush ona "Hayır," dedi.

Tack boynunu dikleştirdi. "Sana ne yapacağını söylemiyorum. Sadece gözlerinin açık olduğundan emin olmak istiyorum."

"Bir avuç dolusu

istiyorum." Tack

hiçbir şey

söylemedi.

"Bu sadece bir yol ve bu iyi bir yol ve ne demek istediğimi biliyorsun baba. Bir avuç dolusu istiyorum," diye etti Rush. "günün ne getireceğini bilmemek istiyorum, çünkü o günü bir macera haline getir. Çocuklar istiyorum ve onları birlikte yapacağım kadının da onlarla ilgili olmasını istiyorum. Dünyadaki tüm sevginin onlar için olmasını. Bunu bilmelerini ve bundan asla şüphe etmemelerini sağlamak için. Bunu neden istediğimi biliyorsun."

"Evet," diye fısıldadı Tack ve Rush onun çocuklarına bunu vermeyen bir kadınla bebek yapmak hakkında her şeyi bildiğini biliyordu.

"Ve ben onun daha fazlasına sahip olmasını istiyorum. Çocukları, ben ve bir hayatı olsun istiyorum. Kızlarla içki içsin, film ya da ne , umurumda bile değil, yeter ki buna ihtiyacı olan, bunun peşinden giden ve bunu elde eden bir kadın olsun. Sinirlenmek istiyorum, meydan okunmak istiyorum, şaşırmak istiyorum, taşaklarımın patlamasını istiyorum, aklımın uçmasını istiyorum ve çok gülmek istiyorum. Hepsini istiyorum baba. Sende ne varsa bende de olsun ama benim istediğim gibi olsun ve hepsi benim olsun istiyorum."

Tack, "Rebel Stapleton'ın bir macera olmayacağını düşünmüyorum," diye mırıldandı.

"Kesinlikle," diye Rush.

Tack gerginleşti.

Rush buna alışık olsa da kendini .

"Üvey annen iki kez kaçırıldı. Bir keresinde bıçaklanarak neredeyse öldürüldü, arkadaşının peşinden gitti ve yıldızını bana bağladı."

"Bunu unutmadım baba. Elimden gelse sen ve Tyra için bunu silerdim ama yapamam. Bununla birlikte, sonuç olarak, Lanie aptalca seçimler yaptığında ellerini Lanie'den ya da sana karşı hissettiği şey senin sürdüğün hayata dayanamadığı için senden temizleseydi, onu istemezdin ve açıkçası onunla sahip olduğun hayatı kurmaya devam etmezdin. Başka bir deyişle, başka türlüünü istemezsiniz ve bunu bilerek gittiniz. Rebel ile ne olacağını bilmiyorum. Henüz bir randevumuz bile olmadı. Ama bilesin diye söylüyorum, neye bilerek gidiyorum. Ve eğer onun vaadi gerçekse, dikkat et. Çünkü ben zaten bunu istediğimi biliyorum."

Tack birkaç onu inceledi. Sonra

başını salladı.

Doğru.

Rush babasını

tanıyordu. Babası onu

tanıyordu.

Ona Rush lakabını ilk takan Tack olmuştu. O iş bitmişti.

etme zamanı.

"Harrietta Turnbull'a para veriyor, çünkü Harrietta ona Chew'in arkadaşının cinayetini itiraf etmesini sağlayabileceğini söylemiş."

Tack'in ağız sıkıştı. Evet.

Onun tepkisi de bu olmuştu.

"Şu anda kendisiyle oynandığını ve bunun ereceğini biliyor. Ama Harrietta'nın da Valenzuela ile birlikte olduğunu söylüyor," diye devam etti Rush.

Bu, babasının kaşlarının kalkmasına neden oldu. "Ciddi misin?"

Rush başını salladı. "Rebel bunun aynı zamanda Valenzuela'nın Chew'i istemesi ve Harrietta'nın onu ikisine de sallaması yüzünden olduğunu düşünüyor."

Tack, "Tam da bu işin daha fazla boka saramayacağını düşündüğün anda sarıyor," diye mırıldandı.

"Ve Diane Ragowski cinayetinde bir şüpheli daha var. Bounty'den Digger Benson."

"Kahretsin, lanet olsun," diye homurdandı Tack.

"Evet. Bu bir tesadüf değil, Digger ve Chew o kadına saldırıyor."

Tack başını salladı. "Bu ikisi arasında husumet var, Rush. Eskiden Chew, Chaos tarafından ele geçirilmişti, Digger ise büyük bir pastı. Araları iyiydi. Chew yeni kulübü için onu kazımıştı. Digger bundan pek hoşlanmadı."

"Chew Kulüp'ten ayrıldıktan, bizim zarar görmemizi istedikten ve bunu yapmaya başladıktan sonra telafi etmeleri mantıklı geliyor."

Tack çenesini kaldırdı ama "Hiç mantıklı değil Rush. Chew'in paylaşmayı düşünmediğini sanmıyorum. Ama Digger'ın Kaos için bir geçiş olmasının nedeni, o zamanlar bile, Crank baştayken, Kaos malzemesi olmamasıydı. Adam sapkın. Bunu söylemek zorundaydım, düpedüz pedofil. Fotoğraflarını gördüm. Diane Ragowski ona göre değildi. Uyuşturucuya yenik düşmüştü ama tam bir kadındı."

Rush ona, "Öldüğünde üzerinde okul üniforması vardı, baba," diye hatırlattı.

"Okul üniforması ve kız öğrenci iki farklı şeydir, Rush." derken babasının ağız buruştu.

"Bir yozlaşmışın aklının nasıl çalıştığını bildiğimi söyleyemem ama belki de alabileceğini almıştır. Ama sonuçta Bounty, Valenzuela ve Chew arasında bir bağlantı var. Bu Digger ve Digger'ın kulübünü bu pislige bulaştırmaktan daha fazla ortak var."

Tack nefesini tuttu ve "Mitch ve Slim'e söylerim," diye cevap verdi.

"Rebel çıktığında, tüm bu pisliği onlara teslim etmemiz gerekiyor."

"Rush," diye iç geçirdi Tack.

"Valenzuela Kaos'un dışında. On mil yarıçaplı alandan kendimize ait olduğunu iddia ettiğimiz beş mil yarıçaplı alana geri çekilebilir ve suçlularla uğraşmak için para alan insanlara suç işlerini devredebiliriz. Sonra her şey bittiğinde, bu kanunsuz işi tamamen bırakabilir ve sadece Ride'ı çalıştırabiliriz."

"Chew'i bulup bu işin sonunu görene kadar bunu masaya yatırmaya ne dersiniz?"

"Slim ve Mitch ya da Hank ve Eddie'nin Chew'i bulmasına izin versek, Rebel'i dışarı çıkarsak ve sonunu görsek nasıl olur?" Rush geri döndü.

"Oğlum-"

"Piknik masamızın üzerinde cesetler mi var baba?" Rush itti. Tack arkasına yaslandı ve gözlerini oğluna dikti.

Rush artık on bir yaşında değildi.

Babasının bakışları artık işe yaramıyordu. Bu yüzden ona saldırmaya devam etti.

"Natalie öldü mü?"

"Bunu biz yapmadık," diye homurdandı Tack.

"Valenzuela'da Kaos'un öldürdüğü iki adamın kemikleri var. O zamanlar kardeş olan her kardeş bunun için tehlikede. Özellikle de Hound."

"Neredeyse yirmi yıl oldu ve o kemikler taşındı, Rush. Suç mahallerini bulamayacaklar. Silahları yok. Tanıkları yok. Kahretsin evlat, o kafataslarını bile teşhis edemediler."

"O kafataslarından biri Crank, bunu öğrenirlerse Kaos'a bakarlar. Ve Chew onların kim olduğunu, nerede yaptıklarını biliyor ve sonunda onu ele geçirecekler."

"O orada değildi. Dick'i tanımıyor. Onları olay yerine götürse bile, olay yeri temizlenmiş olacak. Bulacak bir şey olmayacak."

"Savunmasızız."

Tack kollarını kavuşturdu, arabadan doğruldu ve ellerini kalçalarına götürdü. "Bu her ne kadar berbat olsa da Rush, bu bir gerçek ve sen

bunu öğrenmelisin. Sert olabilirsin. Belalı olabilirsiniz. Tepeden tırnağa silahlı olabilirsiniz. Eğitimli olabilirsiniz. Uyanık olabilirsiniz. Ama öyle ya da böyle, *her zaman* savunmasız olacaksınız. Savunmasız olduğum tüm yolları saymak için lanet olası bir abaküs gerekir. Ama şimdi beş tanesini paylaşacağım. Tyra. Tab. Sür. Kestik. Ve *sen*. Tek seçeneğiniz zayıflıklarınızı korumak ve yine de lanet işi yapmak. Geri çekilebilir, hiçbir şey yapmayabilir, başkasının halletmesine izin verebilirsiniz, ancak bu şekilde işin yapıldığını ve doğru yapıldığını bilemezsiniz. Biz geri çekilmeyeceğiz, hiçbir şey yapmayacağız ve sorunumuzla başkasının ilgilenmesine izin vermeyeceğiz. İşin yapıldığından emin olacağız."

"Hangi fiyata?" Rush kırptı.

Tack arkasına yaslandı. "Geleceği göremiyorum. Sadece yapabileceklerimi yapabilirim. Zayıf noktalarımı korumak ve lanet olası işi bitirmek."

Birbirlerine baktılar.

Bu konuşmayı ilk kez yapmıyorlardı. Muhtemelen son da olmayacaktı.

Babası sesini alçaltarak şöyle dedi: "Sen daha çocuktun. Bu işte hiçbir payın yoktu. Her şey bittiğinde söz hakkı yok. Çekilmen ve adamlara izin vermen gerektiğini anlayabiliyorum-"

Oh . . .

Yok artık.

"Ben Kaos'um," dedi Rush. "Ya hep varım ya hiç yokum. Kulübün gidişatı bu, ben de buna uyuyorum. Ama bundan zorunda değilim ve hoşlanmadığım konusunda ağzımı kapalı tutmak zorunda da değilim."

Önce bir dudak bükme daha, "Hayır. Bunu yapmak zorunda değilsin." Rush'ın bu konuşmayla işi bitmişti.

"Pekâlâ, bugün bu arabada yapmak istediklerimi halletmem ve ardından Rebel için yiyecek almak üzere markete gitmem gerekiyor. İşimiz bitti mi?"

"İşimiz bitti."

Rush arabaya geri döndü.

Babasının gitmediğini hissetti ve ona baktı.

"Hayatımda yaptığım en iyi şey," diye mırıldandı Tack.

"Ne?" Rush sordu.

"Ya da en iyilerinden biri, ama ilk beşte." "Ne?"

Rush tekrarladı.

"Onu bana ver. Tyra. Tabby. Kardeşlerini. Hepsini, kan ya da yama."
Rush tamamen ona döndü ve "Ne?" diye .
Tack ona bir süre baktıktan sonra, "Seni özverili ve acımasız yaptım," dedi.
Bunun üzerine babası çizmelerini giyerek uzaklaştı.

Asi

Amy ve Paul ile evlerinde porno setinden öğle yemeği molası.
Bunu neden kabul etmişim?
Muhtemelen Amy çaresiz görüldüğü içindir.
Ve gösterdiğimde, korktuğum şeyin doğru olduğu kanıtlandı.
Çaresizdi.
Öğle vaktiydi ve Paul sarhoştı. Yani o kadar çaresizdi.
Önümde lezzetli görünen hindi, kriko ve kavrulmuş şili panini ile mutfak masalarına oturdum ve Paul'e baktım.
"Bu panini makinesini aldım ve onunla çok eğleniyoruz," diye geveledi Amy. "Öyle değil mi Paul?"
Paul mutfak lavabosunun başında durmuş, pencereden dışarı bakıyordu, yüzü tamamen bomboştı.
Tanrım, beni öldürdü.
Beni öldürdü.
"Öyle değil mi Paul?" Amy daha yüksek sesle sordu.
"Evet," dedi ve neyi kabul ettiğine dair hiçbir fikri olmadığını biliyordum.
için.
Panini makinesi, neden buraya gelmek *zorunda olduğumun* bahanesiydi.
öğle yemeği için.
Öğle yemeğine gelmemin nedeni Paul'ün çok yorgun olmasıydı, saat öğleydi ve Amy'nin sadece yarı zamanlı bir işi vardı ama Paul'ün tam zamanlı bir işi vardı ve işinde değildi. Evdeydi. Zıyan olmuştu. Öğlen vakti.
"Paul?" Ben .

Benim sesime döndü.

Gözleri yarı yarıya bana odaklandığında yüzü yumuşadı. "Ne var tatlım?"

Beni görüp görmediğini merak ettim. Ya da kızını görüp görmediğini. "İyi misin?" diye sordum.

İyi misin?

Ezik!

"Evet, Rebel." Gözleri karısına kaydı. "Kuş yemliğinin doldurulması gerekiyor. Gidip dolduracağım."

Sonra dengesizce arka kapıya doğru ilerledi.

"Ama öğle yemeğin burada," dedi Amy sırtına doğru. "Ve Rebel de burada."

"Sonra," diye mırıldandı. "Hemen döneceğim." Kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Kesinlikle geri gelmeyecekti.

Amy'nin beni yemeğe davet etme oyunu da kocasını ayıltmadı.

"Kilo kaybediyor gibi görünüyor" demeden önce bir an düşündüm.

"Evet, içkide çok fazla kalori var ama görünüşe göre, tek kalori alımınız buysa, kilo veriyorsunuz," diye tersledi Amy, panini'sine bakarak.

Onu izledim, aylardır bu konudan bahsetmezken bunu ortaya atmasına biraz şaşırmıştım ama şimdi ne yapacağımı bilemiyordum.

Ben bir şey söyleyemeden dikkati bana yöneldi. "Diane'e bunu yaparı bulmak zorundalar," dedi.

"Amy," dedim usulca.

"O iki dedektif ne yapıyor?" diye tükürdü. "Muhtemelen çörek dükkanlarında ya da lokantalarda garson kızlarla flört ediyorlardır."

"İkisi de evli, Amy. Mutlu bir şekilde," dedim ona.

"Yani? Bu ikisi gibi görünen erkekler mi? Muhtemelen onların üzerine çıkıyorlar."

Hank ve Eddie'yi tanımıyordu.

"Biliyorsun, onlarla temas halindeyim," diye paylaşmanın güvenli olduğunu düşündüm. "Ve Diane'in davasına olan ilgilerini kaybetmediler. Sadece şüphelilerden birini bulmaları gerekiyor ki onunla görüşebilsinler. Mesele şu ki, sinir bozucu ama şaşırtıcı olmayan bir şekilde, o bulunmak istemiyor."

"Şunu dinle," dedi. "Teğmen Nightingale'in özel dedektif olan bir kardeşi var ve Yelp'teki ilanına bakılırsa bu işte gerçekten çok iyi. Bahse girerim Hank Nightingale, kardeşini onun işini yapması için işe alırsam kendini ateşe atacaktır."

Hmm . . .

Bunun iyi bir şey olduğundan emin değildim.

"Müdahale etmeden yapması gerekeni yapmasına izin vermeye ne dersiniz?" Ben önerdim.

"Kızıma zarar veren adamın cezasını çekmesini istiyorum, Rebel," diye kestirip attı.

kapattım.

"Kocamın bu konuyu kapatmasını istiyorum, böylece ... ne yapması gerekiyorsa yapabilsin," diye devam etti.

Hiçbir şey söylemedim.

"Onu kaybettim, şimdi de onu ve kaybetmekten zar zor kurtuluyorum. *onu. Onu* kaybedersem nasıl hayatta kalacağım?"

Uzanıp elini tuttum ve sıktım. "Onu kaybetmeyeceksin, Amy."

Yine yalan

söylüyorsun.

Olabilir.

Kesinlikle cehenneme gideceksin.

Amy elini benimkinden çekti, uzaklara baktı, bir nefes aldı ve ben de buna hazırlandım.

Sonra anladım.

"Onu özlüyorum," dedi duvara. "O aptal voleybol maçlarını özlüyorum. Fibromiyalji ya da meme kanseri ya da her neyse onun için para toplamak amacıyla koştuğu bir yarıştan sonra dondurucu soğukta bitiş çizgisinde durup onu brunch'a götürmeyi özlüyorum. Beni *Amazing Race* için mükemmel bir takım olacağımıza ikna etmeye çalışmasını ve bizi almaları için en iyi videoyu nasıl yapacağımızı planlamasını özlüyorum."

Bana baktı ve gözlerindeki keskin özlem karşısında dudaklarımı birbirine zorunda kaldım.

"I Bayan benim bebek Kızım.I Bayan Onu, Asi. I BayanOnu." fısıldadı.

Tekrar uzandım, onu tuttum ve "Ben de onu özlüyorum Amy" diye fısıldadım.

"Bunu onsuz yapamam" dediğinde sesi kısılmıştı.

Paul ile sohbet etmeyi yapılacaklar listeme not etme zamanı gelmişti.

Ya

p. Onu ayık yakalamalıyım. Ya da ona yakın.

Kahretsin.

"Onunla konuşmak için bir zaman bulmama ne dersin?" Parladı.

Oh, evet.

Amy ve Paul'de öğle yemeği iyi bir fikir değildi. Kahretsin.

"Beni dinlemiyor. Bana neredeyse hiç bakmıyor. Ama sanırım

Seni dinliyorum," dedi.

O kadar emin değildim.

Ama onun için, Paul için ve Diane için denerdim.

"Belki kahvaltı, Pazar?" Ben önerdim. "Siz de gelirsiniz, dışarı çıkarsınız, konuşuruz."

Başını salladı. "Sanırım... evet. Zaman kaybı yok. Zaten çok fazla zaman harcadı."

O haklıydı.

Hâlâ bunun zaman kaybı olmasından korkuyordum. Ama onun için, Paul için ve Diane için deneyecektim.

"Tamam. Bir planımız var. Şimdi bu harika görünümlü paninileri yiyelim ve sonra işe geri dönmeliyim."

Kesik kesik bir nefes aldı ve merakını zorlayarak, "İş mi?" diye sordu.

"Küçük bir video. Biraz gizli," diye yalan söyledim. "Ama eğlenceli." Başka bir yalan (çoğunlukla).

Yüzü düştü.

Zihninin değişmesini istiyordu.
"Ama bir adamla tanıştım."
Tekrar parladı. Tanrım.
Neden ona bir erkekle tanıştığımı söyledim?
"Gerçekten mi?" diye sordu, gerçekten ilgileniyordu. Lanet olsun.
"Evet. O ..." Ona gülümsedim (bu da gerçektir). "O gerçekten harika biri, Amy."
"Evet?"
Ona daha büyük gülümsedim ve ona doğru eğildim. "Ve gerçekten iyi öpüşüyor."
Ve bir kez olsun, bu gerçektir.
Gerçek olmasa da, *gerçektir*. Rush Allen öpüşebiliyordu.
Ve o bir alay alabilir.
Ve dinleyebiliyor, nazik olabiliyor, hıyarlık etmeden sert olabiliyor ve Essence ona Woodstock seks partisi hikayesini anlattığında bir mil bile kaçmıyordu.
Öpücük en iyisiydi.
Ama Essence olayı çok şey anlattı.
Amy biraz kıkırdadı, fazla değildi ama kabul ettim.
Rush hakkında çok az konuştuk.
Paul'ün neden işte olmadığı ya da panini'sine geri dönmediğı hakkında sohbet etmekten kaçındık.
Paninilerimizi yerken Essence ve Diesel'den, Molly ve Maddox'un bağıllık töreninden, kutlamalarında hangi elbiseyi giyeceğimden ve Akademi Ödülü'ne aday gösterildiğimde ne tür bir elbise giyeceğimden bahsettik.
Sonra Amy'ye sarılıp ve Paul hiçbir yerde için ona da sarılmasını söyleyerek oradan ayrıldım.
Ve Amy'nin bir konuda haklı olduğunu düşünerek sete geri döndüm.
Kapanışa ihtiyaçları vardı. Benim de ihtiyacım vardı.

Hank ve Eddie'nin Diane'den vazgeçemedikleri konusunda yalan söylememiştim.

Ama bir şeyler vermeliydi. Ve yakında.

Belki de Harrietta benimle oynuyordu.

Kadın sinsi olabilirdi ama zayıftı ve eğer ona baskı yaparsam .

Ve Valenzuela benden hoşlanıyordu. Bugünlerde etrafta daha çok takılıyordu.

Düşüncesi bile midemi bulandırıyordu ama onunla daha fazla zaman geçirebilirdim, belki bana güvenmesini sağlayabilirdim, telefon konuşmalarına kulak misafiri olabilirdim, bilmiyordum...

Bir şey.

Herhangi

bir şey.

Eğer bunların hiçbirini yapamazdım. Belki de çekilmemeliyim.

Bu fikir Rush'ı çok . Hem de çok.

Ama belki anlar.

Belki ikna edebilirim. Benden hoşlanıyordu.

Belki anlar.

Ancak her şey zaten dağılmış olduğundan daha da kötü bir şekilde dağılıyordu ve birinin bu konuda bir şeyler yapması gerekiyordu.

Ve bunu yapacak başka kimse olmadığı için (Hank ve Eddie dışında) .

.
Bundan kaçış yoktu. O biri bendim.

Yorucu bir şeydi, birisinin her zaman ben olacağım.

Ama bu onu daha az doğru yapmadı.

O biri bendim.

Yani şimdi çekilemezdim.

Snapper

Bir kaşıntıydı.

Ve iyi bir kaşıntı değil.

Ve bunu ilk kez hissetmiyordu.

Bu olmuştur oluyor kapalı ve üzerinde ve son
çift . gittiği her yerde.

Ancak Snap park edip bisikletinin elektriğini kestikten sonra aracından inerek etrafına bakındı.

Ve her zamanki gibi hiçbir
şey görmedim. Sokakta park
etmiş arabalar. Yürüyen
insan yoktu.

Arabada asılıp onu izleyen kimse yok.

Pizza salonuna girerken etrafını tararken telefonunu çıkardı.

İçeri girer girmez Rosie'yi buldu, ona bir gülümseme gönderdi,
karşılığında onunkini aldı ve bara yöneldi.

"Yo," diye cevap verdi

High. "Takip ediliyorum."

"Ne dedin?" High sordu.

"Takip ediliyorum. Henüz onu bulamadım. Ama olduğunu biliyorum.
Takip ediliyorum."

"Siktir," diye mırıldandı High.

"Rosie'nin iş yerindeyim, o çıkmadan önce bir dilim ve onu eve
götürüyorum. Tarama yapması için birini gönderir misin?"

"Hallediyorum."

"Teşekkürler, kardeşim."

High hiçbir şey söylemedi. Sadece bağlantıyı kesti.

"Pepperoni ve mantar, tatlım?" Rosalie onun yanında söyledi. Rosie
çalışma modundaydı.

Aldırmadı.

Yine de kadınına bok verecekti.

"Sana da merhaba bebeğim," diye cevap verdi, bir elini onun belinde
gezdirirdi ve onu bir tabureye oturduğu yere doğru çekti.

Ona doğru eğildi, iki elini de kesik yerlerinden geçirerek onu sardı ve
başını geriye doğru eğdi.

Ona bir öpücük verdi.
Ve o kaşıntıyı hissetti.
Sonra başını kaldırdı ve etrafına bakındı.
Onlara bakan birkaç kişi vardı, muhtemelen Rosie muhteşem ve izlemeye değer olduğu için, belki de Kulüp kesiminde olduğu ve merak uyandırdığı için, ama hiçbiri kaşıntının arkasındakiler değildi.
Dikkati pencerelere yöneldi. "Snap?"
Rosie seslendi.
Ona baktı.
"Her şey yolunda mı?" diye sordu.
"Evet, bebeğim. Ve yine evet. Pepperoni ve mantar."
Gözleri adamın yüzünde , sonra gülümsedi, çenesini öptü ve dilimini almak için geri çekildi.
Onu izlemek için döndü.
Sonra ayağa kalktı, taburelerin yerini değiştirdi ve duvara dayalı son tabureyi aldı.
"Kımıldamışsın," dedi, şimdi barın arkasındaydı ve bir şişe birayı ona doğru uzatıyordu.
"İnsanları izlemek daha iyi."
Ve gerçek buydu.
Sırıttı. "Uzun sürmez. İşten çıktıktan sonra dilimde sana katılıyorum."
"Tamam bebeğim," diye mırıldanarak demliğe uzandı. Kadın zıplayarak uzaklaştı.
Bunu yaparken onun kışını izledi.
Sonra dikkatini tekrar restorana, pencerelere ve ötesine çevirdi.
Kaşıntı gitmişti.
Ama izleniyordu. Bunu biliyordu.

Beck

Beck gözlüklerini gözlerinin üzerine kaydırarak bardan dışarı çıktı.

Belki Digger'dan önce vurmak için işten erken çıkmak zorunda kalmıştı, çünkü Digger'ın gündüz işi vardı ve sadece dışarı çıkıp bir tane bağlayabiliyordu, sonra da o sapığın işten çıktıktan sonra doldurmak için yaptığı ahlaksızca şeyleri yapıyordu.

Bisikletine doğru ilerledi, bir bacağını salladı, çalıştırdı, yola çıktı, ancak bir alışveriş merkezinin otoparkına dönmeden önce sadece dört blok sürdü, kontağı kapattı ama bisikletinin üzerinde kaldı ve telefonunu çıkardı.

Aramayı o yaptı.

"Beck," diye cevapladı Lucas.

"Lucas, bir dakikan var mı?" diye sordu.

"Senin bir şeyin varsa, benim de bir dakikam var."

"Doğru, Smitty's'den yeni çıktım. Commerce City'de bir batakhane." "Duymuştum. Bilmiyorum. Ve?"

"Pickle adında bir adamla konuştum. Ona neden bu ismin verildiğini anlamak için beyninizi yormaya gerek yok."

Lucas ona, "Commerce City'deki ayaşlara aşına değilim, Beck," dedi. Beck, Lucas hiç konuşmamış gibi devam etti.

"Birkaç konuşma, bu konuda soğukkanlı olmak gerekiyordu, zaman aldı ama sonunda Pickle, Digger, kulübümdeki bir kardeş ve Chew'in eskiden birlikte koştuklarını ve sıkı olduklarını öğrendim."

"Şimdi ilgimi çekti," dedi Lucas alçak sesle. Evet.

Beck öyle olacağını biliyordu.

"Ben daha bir saat önce ortaya çıkmadan dayak yiyen Pickle ile sohbet ederken öğrendim ki, eskiden hepsi Kaos'la takılır, alınmayı ve potansiyel müşteri olmayı umarlarmış."

"Bağlantı," diye mırıldandı Lucas.

"Evet," diye onayladı Beck. "Chew içeri girdi, Digger ve Pickle pas geçti. Şunu da söyleyeyim, bu Digger ve Pickle'ın pek hoşuna gitmedi. Digger, tahminimce, bunu atlattı. Pickle hâlâ Digger'la görüşüyor ama Chew'in bir pislik olduğunu düşünüyor. İkimiz de haksız olmadığını bilsek de, onun çağırısı, bunu doğrudan ve acı dolu bir şekilde söyledi. Pickle'ın tek derdi

Chew'in Kaos'tan çekilmesine şaşırdı. Adamın kardeş sevgisi hakkında bir bok bilmediğini ilk elden bildiğini söyledi."

"Söylemem gerek, bugün Tack'ten bir telefon aldım ve Kaos bunu bir araya getirmiş," diye bilgi verdi Lucas.

"Şunu söylemeliyim ki, Bounty'nin ya da şu anda her neyse onun bu pislige nasıl bulaştığı şahsen umurumda değil. Bunun peşine düşmemin başka bir sebebi var."

"O da ne?"

Beck nefesini tuttu ve arabaların izledi. "Beck?"

Lucas sordu.

"Pekala, dinle, mı? Çünkü bu konuda içimden gelen bir his dışında hiçbir şey bilmiyorum."

"Bana bırak Beck," dedi Lucas sessizce.

"Adam haklı değil," dedi Beck ona. "Digger. O bir skeeve. Ondan hiç hoşlanmadım. Onunla hiç takılmadım. O doğru biri değil." "Devam et," diye ısrar etti Lucas.

"Son zamanlarda gerçekten iyi değil. Onunla ilgili bir şeyler var ve bu kulübünün içine düştüğü durumla ilgili değil."

"Ama ne olduğunu bilmiyorsun," diye tahmin yürüttü Lucas.

"Hayır, bilmiyorum. Ama rahatlamaya başlamasının beni hiç de iyi hissettirmediğini söyleyebilirim. Çok gergindi. Uzun bir zihinsel yürüyüş yaptı. Toplantılarda. Kardeşler . Ama akli başka yerdeydi. Şimdi tekrar aramıza dönüyor. Ve şimdi *daha* da doğru değil. Sanki rahatlamış ya da kendisiyle gurur duyuyor gibi. Ve bu adamın herhangi bir konuda iyi hissetmesi beni ürpertiyor."

Lucas sessizdi.

"Tamam, bu adamı tanımıyor olabilirsiniz ama benim görüşüme göre, onun gibi bir adamı korkutmak için gerçekten hasta bir şey gerekir. Şimdi . Ve bunun iyi bir şey olduğundan emin değilim."

Lucas yine sessizdi ama Beck sessizliği bozmadan Lucas konuştu.

"Diane Ragowski adında bir kadın dokuz ay önce öldürüldü. Uyuşturucuya bulaşmış, para kazanmak için pornoya yönelmişti, ancak soruşturma iki şüpheliyi ortaya çıkardı.

cinsel ilişkiye girdiğinden şüpheleniliyordu. Wayne Benson da bu şüphelilerden biriydi."

Wayne Benson.

Digger.

Beck, "Onu o öldürdü," dedi.

"Mazereti var."

Beck, "Onun için yalan söyleyecek birini bulmuş," diye karşılık verdi ve "Dur tahmin edeyim," demeden önce yarım saniye düşünmek zorunda kaldı. Pacino mu?"

"Düşünmek Karl Sanderson's sokak isim o Pacino, Sanderson da mazeret, evet."

"Kahretsin," diye ısırdı Beck. "Herif çakalın teki ama bir kardeş için her şeyi yapar. Yalan söyledi, Lucas."

"Bunu kanıtlayabilir misin?"

"Şu anda mı? Hayır. Ama yapacağım."

Lucas'ın sesi daha da tetikleydi, "Beck, bu konuda dikkatli ol. Bu senin görevin değil. Eskiden Bounty olarak bilinen kulüp ve onların Benito Valenzuela ile olan ilişkileri hakkında bilgi vermek için oradasın. Bir katili yakalamak için değil. Bu farklı bir dava ve senin anlaşmanla hiçbir ilgisi yok."

"Diğer pislikleri yaparken bir katili yakalamamın bir önemi var mı?"

"Bounty, Valenzuela ile irtibatını kaybettiğinde, anlaşman değişti, bu yüzden sana hatırlatmalıyım ki, tüm bunlar bittikten sonra WITSEC'e tam olarak gitmiyorsun. Anlaşma şu: Valenzuela ile tekrar yakınlaştılar, sen de onlarla birlikte battın, cezanı çektin, onların haberi olmadı, erken çıktın, eski kardeşlerinden uzak durman için mahkeme emri verildi, hayatına devam ettin."

"Şimdi ajandama bir şey daha ekledim." "Beck-"

"Sana bir katil vermem cidden hoşuna gitmiyor mu?" Beck sordu.

"Muhbirlikle asla anılmayacak bir motorcu muhbiri ile bir cinayet soruşturmasına burnunu sokmak arasında fark olduğunu söylerken ciddiyim. Digger serbest kalıyor çünkü aradan epey zaman geçti ve paçayı kurtardığını düşünüyor. Bir adam Sterling İslahevi'nde kendi pisliğini bulmamak için çok şey yapar. Bir porno yıldızını öldürür ve oradaki erkeklerin yarısı

muhtemelen kendilerini aşık olduklarına ikna etmişlerdir, bunun onun geleceği olmasından *gerçekten* çekinecektir. Ve bunun olmaması için neler yapacağını öğrenmek istemezsiniz."

"Ben , Lucas." "Beck-"

Dürüst olmak için ifadesini değiştirdi. "Bunu yapmalıyım, Lucas."

Lucas yine sessizdi.

Beck, "İrtibatı koparmayacağım," diye söz verdi.

"Beck," dedi Lucas. "Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama bu senin hakkında çok şey anlatıyor, bir yanlışlığı düzeltmek için sahip olduğun motivasyon, özellikle de senin yaptığın gibi devasa ve berbat bir yanlışlığı ve bunu yapmak için aldığın riskleri. Ama bunu yapıyorsun. Buna odaklan. Bunun için sana ihtiyacım var, dostum. Bana verdiğin bu şeyi davadaki dedektiflere verebilirim ve onlar da bunu kullanırlar. Ama şunu belirtmek önemli, sen doğru yoldasın. Ama ölürsen kurtuluşu kazanmanın tadını çıkaramazsın."

"Güven bana, Digger gibi bir adam beni yenemez."

"Digger gibi kaybedecek çok şeyi olan bir adam sizi şaşırtabilir."

"Bunu yapacağım" dediğinde telefonundan bir mesaj geldi.

"Siktir," diye homurdandı Lucas teslim olarak. "Daha fazla temas istiyorum." "Tamamdır."

"Bulduğunuz her şeyi bana verin, ben de o davadaki dedektiflere vereyim. Daha fazla kazma."

"Anladın," diye yalan söyledi Beck.

"Bu konuda içimde iyi bir his yok," diye mırıldandı Lucas. Ne önemi vardı ki?

Digger'ı yakaladı, bir cinayet çözüldü.

Çabası boşa gitmiş, kimin umurunda?

Lucas'ın umurunda değildi.

Beck de yapmadı.

Ama en azından kardeşini gururlandıracak bir şey yaparak dışarı çıkacaktı.

Rosalie'nin onun tam bir pislikten daha fazlası olduğunu düşünmesine neden olabilirdi.

Bu da Janna'nın kendisine birazcık layık olabilecek bir adamla yattığını düşünmesini sağlayacaktı.

Beck, "Dikkatli olacağım," dedi.

"Bu da bir şeydir ama kendimi çok daha iyi hissetmemi sağlamıyor. Şimdi şaşırmış gibi davran. Çünkü Sanderson mazeretini gözden geçirmesi için geri çağrılacak ve ona sert bir şekilde saldıracaklar. Eğer bunu duymadıysanız, bunu gizli tutuyorlar. Meslektaşlarımla bunu kabullenme şekline göre, bu adamlar sıcaklığı hissedecek, muhtemelen bu konuda şikayet edecekler, ancak kardeşlerim bu sevgiyi yayabilir ve eskiden Bounty olarak bilinen kulübe gidebilirler. Kendinizi etrafınızda polislerden başka bir şey olmayan bir sorgu odasında bulmadığınız sürece bir sıkı bilemezsiniz. Öyle mi?"

"Evet."

Lucas içini çektikten sonra, "Kulüple ilgili bir şey bulabildin mi?" diye sordu.

"Web çok davranıyor. Bana birkaç gün ver. Nedenini bulacağım."

"Tamam."

"İşte bu "

"Tamam."

"Görüşürüz,

Lucas."

"Görüşürüz,

Beck."

Telefonu

kapattı.

Mesajlarına baktım.

Janna'dan bir tane aldığını gördüm.

Yemeğe başlamamı ister misin?

Hissetmemesi gereken bir sıcaklığın göğsüne çarptığını hissetti.

Aman Tanrım, geri mesaj attı.

Sonra bisikletini çalıştırdı ve Janna'nın evine doğru yola çıktı.

Kızın kabus gördüğü o geceden beri kendini geri çekmişti. Onu tüm bu saçmalıklara bulaştırmayı yeniden düşündü.

Onun ise kazmak oldu.

ile Bu yeni Bok ile Digger, o gerekir set onu tamamen gevşek.

Bunları düşünürken bile, yanından geçip gitmek ve bir daha geri dönmek yerine onun arka kapısından içeri girdi.

Ocaktaydı ama hemen ona döndü. Şefkatli kahverengi gözleri eridi ve gülümsedi.

Evet, bu yüzden kapıdan içeri girmişti.

Bir adam dikkat etti, o erimeyi gördü, o bakışı elde etmek için cehennemden geçebilirdi.

"Hey. Seni oyalamak için guac yaptım. Ye bakalım. Enchilada yiyeceğiz. Henüz hazır değiller ve biraz pişmeleri gerekiyor," diye selamladı.

Tezgâha baktı ve kocaman bir paket mısır cipsinin yanında kocaman bir kase guac gördü.

Onunla ilgilenirdi. Onu

beslemeyi severdi.

Onun arka kapıdan girmesine bayılırdı.

"Geceye bir öpücükle başlayabilir miyim?"

Sikeyim.

Onun nesi vardı?

Güzel yüzündeki o güzel gözler daha da eridi ve ona doğru ilerledi.

Onun sorunu buydu.

Onu kollarına çekti, başını eğdi ve nazik ve yavaş bir şekilde ağzını aldı.

Ona doğru bastırdı ve daha sert ve daha derine inmesini sağladı.

Utangaçlığını kaybediyordu.

Kazıyorum.

Ve Beck zayıftı, bu yüzden ona izin veriyordu.

Başını kaldırdı.

"Hey," diye fısıldadı.

"Hey," diye fısıldadı. "Biraz guac ister misin, tatlım?" Çok zayıftı.

"Evet, bebeğim."

Gülümsedi, büyük ve parlaktı ve mutlulukla dolduğunda güzelleşti.

Ona bunu verdi.

Nasıl olduğu hakkında

hiçbir fikri yoktu. Ama

ona verdi.

Ve bunu ona vermenin bir bağımlılık gibi olduğunu fark etti. Kurtulması neredeyse imkansızdı.

Tamamen zayıf.

Başını eğdi ve onu bırakıp istediğini vermeden önce ağzını onunkine dokundurdu.

Ceketini çıkardı. Mutfak masasındaki sandalyenin arkasına fırlattı. Cips paketine gitti, yırtıp açtı.

Ve guac'ına daldı.

Yemek yiyip seviştikten sonra geceyi geçirdi.

Tamamen zayıftı.

Başka bir kabus daha gördü.

Bu konuda zayıf olmayı düşünmedi. Sadece hoşuna gitmedi.

Ve onunla birlikte yattı, sırtını okşadı, dikkat etmediği bir şeyler mırıldandı ama her neyse, onu rahatlattı ve uykuya geri dönmesini sağladı.

Bunu çok fazla işi olduğunu düşünerek yaptı. Hiçbiri iyi değildi. Ve sonunda, eğer başarılı olursa, bir süreliğine hapse girecekti.

Onu serbest bırakmalıydı.

Ama şimdi . . .

Şimdi, diye düşündü, ona rüyalarını anlatmadan önce değil. Bunu atlatmasına yardım edecekti.

En azından ona değerli bir şey verecekti. Ve bunu yaptıktan sonra onu özgür bırakacaktı.

EIGHT

Süper Kadın

Rush

O gecenin erken saatlerinde . . .

Rush o akşam Rebel'i almak için Essence'in evine geldiğinde gonga basmak için düğmelere basmayı göze alamadı.

Ancak evin yan tarafındaki taşlar boyunca sadece birkaç adım atmıştı ki açılan bir pencerenin sesini duydu.

Durdu, eve doğru baktı ve Esans'ın alnına sarılı bir çiçek çelengiyle dışarı sarktığını gördü.

"Barış, kardeşim!" diye seslendi.

"Hey, Essence," diye geri seslendi. "Rebel'i almaya geldim."

"Yatma vaktinde onu eve getirme!" diye bağırdı, elini pencereden dışarı çıkardı, ona barış işareti yaptı, sonra tekrar içeri girip pencereyi kapattı.

Patikadan aşağı inip çalılıkların arasından Rebel'in evine doğru ilerlerken sırtımasına ya da başını sallamasına engel olamadı.

Kapıyı çalarken yeşillik yine saçlarını okşadı.

Sadece hissetmeyi bırakmakla kalmadı, kapıyı açtığında onun ya da başka bir şeyin var olduğu bilgisini de kaybetti.

Saçlar açık ve şık bir şekilde dağınık. Makyajı ağır. Üst kısmı dantellerle süslü siyah ipek elbisesi vücudunu zar zor örtüyordu ama göğüslerinin altındaki danteller de tenini belli ediyordu, elbise üzerinde sallanıyordu ama yüksek etek ucu da dahil olmak üzere elbisenin kısalığı dar gerek olmadığı anlamına geliyordu.

Boynunda, aynı derecede narin kolyelerle narin zincirlerden oluşan bir yumak vardı. O kadar çok saçı vardı ki, küpe takıp takmadığını bile göremedi. Ama ayaklarında kare burunlu, siyah, kız motosikleti vardı.

Yüksek, kalın topuklu botlar, tekmeleyicilikleri, zar zor giyilebilen slip elbisenin seksi, ultra kadınsı narinliğiyle oynuyor.

Kahretsin, ereksiyonunu kontrol edemeyecekti ve kız ona merhaba bile dememişti.

"Bisikletin sende olabileceği aklıma gelmemişti."

Kadın konuşuyordu ve onun sözlerini algılayabilmek için sikini kontrol etmeye konsantre olması bir saniye sürdü.

"Tayt falan giyebilirim," diye devam etti.

Bunun için şeytanla bile anlaşma yapardı.

Neyse önceden düşünmüştü ve gerek kalmadı.

"Kamyonetimi getirdim."

Adamın yüzüne , başını salladı, onu içeri davet etmedi ama kapıdan uzaklaştı ve gölgelerin arasında kayboldu.

Yine de içeri girdi.

Koyu ve rustik bir sarıya boyanmış çok küçük bir fuayesi vardı, şapkalarla kaplı uzun, ayaklı bir portmanto ve şimdi üzerinde kalın gri bir hırka, küçük siyah bir çanta ve küçük siyah deri çanta bulunan kısa, ağır oymalı koyu ahşap bir bank vardı.

Asi hırkayı kaptı ve çekiştirerek üzerine geçirdi.

Uzun bir elbiseydi, dizlerine kadar iniyordu, eteğinin sadece kasıklarını örttüğü ve kendisinin bir motorcu olduğu düşünülduğünde bu pek hoşuna gitmemişti. Onun ten gösterisinden cidden zevk alıyordu.

Özellikle de bunu gösterme şekli.

Çok fazla vardı.

Ama çok klas bir şeydi.

Kazak hemen omzundan düştü ve elbiseyi ortaya çıkaracak şekilde açıldı, bu yüzden şikayet edecek bir şeyi yoktu.

"Bu senin bokun mu?" diye sordu, çantasına doğru gitti ve saplarını tutarken, çantasının uzun, ince kayışını omzuna bıraktı.

"Evet," diye

mırıldandı. "Hazır

mısın, bebeğim?"

Gözleri ona kaydı. Elbiseden dolayı pek fark etmediği kırmızı ruju ve ne kadar hoşuna gittiğini inceledi ve başını eğip minik çantasını karıştırmadan önce başını salladı.

Elinde bir anahtarla çıktı.

Evden çıkarken ona eşlik etti.

Takip etti, kapıyı kapattı, kilitledi, ayak bileklerine sürtünen şişman kızıl bir kediyi kaşımak için eğildi, sonra doğruldu ve bakışları tekrar ona döndü.

"Gidelim," dedi.

Elini uzattı ve onu hippiperi ormanı arazisinden evin önüne doğru yönlendirirken hiçbir kelime konuşulmadı.

Kamyonetine binip yola ki, "Sokaktan aşağı inerseniz, Essence'in mülkünün arkasındaki kapıda iki açıklık var. Biri Essence'in beşiğine açılıyor. Diğer de benim evimin arkasındaki boşluğa. Büyük değil, kamyonunuz arabamla sığmaz ama bisikletiniz varsa sığar. Arka tarafa çekerek yürüyüşten kurtulabilirsin. Ayrıca kamyonetiniz varsa Essence'in onun evinin arkasına park etmenize bir şey diyeceğini sanmıyorum. Onun alanı daha geniş ve evler arasındaki yol kısa ve bunu yapmak için Jane Goodall'ın çılgın becerilerine sahip olmanıza gerek yok."

Tüm bunlar ona bir broşürden okur gibi anlatılmasaydı, son yorumuna gülebilir ya da gelecekte onun evine geri döneceğini belirttiği iyiliği hissedebilirdi.

"Teşekkürler bebeğim," diye
cevap verdi. "Sorun değil,"
diye mırıldandı.

Başını ona bakmasına neden olan da aynı tonda söylenen bu sözdü.

Bunu yaptığında, kadının başını çevirip yan camdan dışarı baktığını gördü.

Tekrar yola baktı. "Bugün her şey yolunda mı?"

"Elbette," dedi kadın, biliyordu, pencereye doğru.

Konuşma başlatma zamanı. Onu dışarı çek.

"Babamla konuştum. Yemek yaparken, seni porno işinden çıkarma konusundaki düşünceleri hakkında sohbet edeceğiz."

"Tamam."

Arabayı

sürdü.

Ve ardından gelen sessizlikte, arabadaki havayı hissetti.

kadar nemli ve alçaktı ki, bir timsah bile yanından geçse şaşırılmazdı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu. "Elbette," dedi tekrar.

Ona baktı.

Hâlâ yan camdan dışarı bakıyordu.

"Emin misin?" diye itti.

"Elbette, eminim."

Mizah yok. Yansıma yok. Sabırsızlık bile yok. Donuk ve düz.

Onunla ilk tanıştığında, ateşli koşmuştu. Anlaşılabilir bir durumdu. O ve kardeşleri, içinde o varken arabasını kaçırmış ve onu dağlardaki tek odalı, kirli bir kulübeye götürmüşlerdi.

Yine de komik, cesur, açık ve silahsız biriydi, sonuncusu iyi anlamda.

Onunla ikinci kez birlikte olduğunda, kadın yine komikti ama aynı zamanda tatlı, konuşkan ve ilgi çekiciydi.

O harika elbisenin etkisiyle ne kadar uzak durduğunu ancak şimdi fark ediyordu.

Rush huysuz kadınları pek sevmezdi. Onları huysuz yapan her neyse onu içlerinden çıkarmak zorunda kalmaktan daha az hoşlanıyordu. Ve birden fazla kişiliğe sahip, ne zaman hoşlanmadığınız birinin ortaya çıkacağını merak ederek yumurta kabuklarının üzerinde yürüdüğünüz noktaya kadar ne elde edeceğinizi asla bilemediğiniz kadınlara tamamen uygun değildi.

Belki de hazırladığı çantanın ne anlama geldiği konusunda gergindi.

Buna hazır olmadığına dair hiçbir belirti vermedi ve bu sadece çantayı gerçekten hazırlamış olmasından kaynaklanmıyordu.

Ama bu işi pek de ağırdan almıyordu.

Ona Rush denmesinin nedeni, istediğini elde etmek için zaman kaybetmesiyle tanınmaması değildi.

Babası ona bu lakabı, çocukluğundan beri bir şey istediğinde zaman kaybetmeden peşinden gittiği için takmıştı.

Ve hiç esir almadı. Ama o bunu bilmiyordu. Henüz bilmiyordu.

Ve eğer zaman ayırmaya ve emek vermeye değecekse, bunu yapmayı da ęğrenmiřti.

Uzanıp onun elini tuttu ve kendi eliyle sıktı.

"Biliyorsun, bu gece olmasını istemeyeceğin hiçbir şey olmayacak," diye güvence verdi.

Parmakları adamın ellerinde gevřekęe uzanıyordu. "Biliyorum." Onu bir kez daha sıktı.

Ve hiçbir şey geri alamadım.

Adam onu bıraktı ve kadın elini tekrar kucağına koymakta tereddüt etmedi.

Kahretsin.

İstediği sohbeti başlatmasına izin vermeye karar verdi. Sessizliği evine kadar karşılık buldu.

İyi değil.

Ara sokağa girdi, evinin arka tarafındaki park yerine motorunun yanına ęekti, kontağı kapattı ve dışarı çıktı.

Çantasını aldı ve kamyonetinin kaputunun önünde onunla buluştu. Kız onun defterine bakıyordu.

Fazla bir şey değildi. Capitol Hill'de Colfax'ın birkaç blok ötesinde, iki katlı dar bir Viktorya dönemi evi, diğer iki dar Viktorya dönemi evinin arasına sıkışmıştı.

Denver'daki pek çok hip mahalle gibi hip bir mahalleydi.

Kısmen yıkık dökük. Harika bir bahęesi ve beş renk boyası olan tuhaf bir gösteri yeri, bu da muhtemelen orada bazı eşcinsellerin yaşadiğı anlamına geliyordu. Yazın gölgeli ve güzel kılan, kışın karakter veren köklü ağaçlar ve alılar.

Burayı seçmişti çünkü bazı harika restoranlara, kafelere, kitap ve plak dükkanlarına yürüme mesafesindeydi. Colorado'nun esrarı yasallaştırmasının ardından emlak piyasası stratosfere çıkmadan önce, içinden çıktıkları durgunluğın acı sonunda bir skor olmuştu. Ve üzerinde yapılması gereken yeterince şey vardı, onu kendi haline getirebilirdi, ama bir para çukuru olmayacaktı.

Ayrıca yaşlı karısını bulduğunda onu içine koyup bir aile kurabileceği kadar büyüktü.

Amacı sonunda Tack ve Tyra gibi dağlarda bir yer edinmekti. Çok daha büyük. Doğadan başka hiçbir şeyle çevrili olmayan. Sessiz. Özel. Kadınının seveceği, çocuklarını yapmayı ve büyötmeyi bitirebilecekleri bir yer.

Ama burayı tutacaktı çünkü şehre çok gelecekti ve muhtemelen alışverişe gittiğinde ya da kızlarla takıldığında kalabileceği bir yer istiyordu.

Orada geçirdiği süre içinde zeminleri yenilemiş, duvarları yeniden sıvamış ve boyamış, şömine şöminelerini soyup yeniden verniklemiş ve yeni bir ana banyo yaptırmış.

Duvarlar ve zemin dışında, Rebel'i arka tarafa götürdüğü oda olan mutfaka hiç dokunulmamıştı.

İçeri girdikten sonra etrafına pek bakmadı ve ilgisiz olduğunu gizlemedi.

Gözlerini ona dikti. "İyi olduğuna emin misin?"

"Evet," dedi dalgın dalgın, sanki kullanmak istiyormuş gibi adamın kapattığı arka kapıya bakarak.

"Asi," diye .

Gözleri ona kaydı.

"Kendinde değil gibisin."

"Ben iyiyim, Rush. Belki biraz açım."

"Hamburger yapıyorum."

"Harika," dedi sanki hamburger ya da inek köftesi yemeleri umurunda değilmiş gibi.

Doğru, ona birden fazla kez iyi olup olmadığını sormuştu. İyi değildi ama ona sikini de vermiyordu.

Tekrar sormayacaktı.

Ama artık o gece için heyecanlanmıyordu ve kadın kendine gelmezse onu besleyip evine götürecekti.

"Alışveriş yapmaktan başka pek bir şey yapmaya fırsatım olmadı," diye mırıldanarak çantasını yemek odasının girişine bıraktı. "Mağazadan hamburgerlerin yanında patates salatası ve cips aldım. Bira da aldım. Bira içer misin?" diye sordu mutfaka doğru ilerlerken.

"Evet," diye cevap verdi.

Buzdolabını açmış ve ona dönmüşü, kazağı üzerinden sarkmış bir şekilde orada durduğunu ve son derece sikilebilir göründüğünü görmüşü.

o elbisenin üzerinde. Ancak yüzündeki ifade boştu, sanki bir dergide kıyafeti pazarlamak için poz veriyormuş gibiydi.

"Gerçekten bira mı istiyorsun?" diye itti.

Kadının bakışları ona kaydı. "Elbette."

Eğer kız yine "tabii" derse, onu eve götürmeden önce McDonald's'a götürebilirdi.

Birasını aldı, açtı, ona uzattı, bifteği çıkardı, tezgâha fırlattı ve kesik elini silkerek sinirlenmeye başladı.

Ondan

hoşlanıyordu

. Hem de

çok.

Birkaç toplantı ve bir dosyada okudukları dışında kadını tanımadığını fark ettiğinde çok fazla.

Ve ne kadar sinirlendiğini fark ettiğinde çok fazla, çünkü onun vaadinde orada olmayabilecek bir şey okudu ve o anda bunun olmadığını anlarsa ne kadar kötü olacağını hissediyordu.

Yemek odasına gitti, bir sandalyenin arkasına dolandı ve mutfağa geri döndüğünde onu duvardaki çerçeveli konser posterinin önünde dururken gördü.

Rush bifteğin yanına gitti. "Çingeneleri sever misin?" "Pong tam bir cümbüş," diye mırıldandı.

En azından bu da bir şeydi.

Afişe bir bakış attı. Yerel bir grup olan Mavi Ay Çingeneleri afişteydi, rock pozları veriyorlardı, çok havalıydılar ama davulcu Pong önde dizlerinin üzerine çökmüş, bagetlerini çenesinin altında V şeklinde tutuyor, dilini dışarı çıkarıyor ve neredeyse Ozzy'yi dövecek çılgın bir Ozzy ifadesiyle gözlerini açıyordu.

"Babamla yaptığım konuşmayı aradan çıkaralım," diye önerdi.

Yemek odasına açılan çifte kapıya bakan çıkıntılı tezgâhta onun karşısında durmak için süzüldü. Onun tarafında tabureler vardı.

Tabure almadı.

Bir tanesi içilmemiş bir biraya benzeyen ellerini tezgâha koydu ve adamın duvara yığıldığı açılmamış patates cipsi paketlerinden belli belirsiz etkilenmiş gibi yana baktı.

"Eğer açsan, tatlım, kendini evinde hisset. Kapıyı aç ve içine dal," dedi sessizce.

Birasını dudaklarına götürdü ve gözlerini, tam karşısında duran ve bir paket hamburger etini yırtıp açan adama bakmaktan kaçındığı belli olacak şekilde çevirdi.

Ne oluyor lan?

Her neyse.

Bir daha sormayacaktı.

"Doğru, filmlerden birinin ortasında mısın?" sordu birayı bıraktığında.

"Her zaman," diye yanıtladı.

"Tamam. Haber ver. Yarın."

Bu, ona bakmasına neden oldu. "Ne?"

"Babam Valenzuela'nın bunu profesyonel bir ilişki olarak gördüğünü düşünüyor," diye açıkladı. "Yasal türden. Ve bunun doğru olduğunu umabiliriz. Yani, haber ver. Şu anda oynadığın filmi bitireceğini söyle, ama o bittiğinde, sen yoksun. Pornonun sana göre olmadığını anladın ve geri çeviremeyeceğin bir iş teklifi aldın."

Başını çevirip tekrar patates cipsi paketlerine baktı. "Bunu yapamayacağını söyleyen bir sözleşmen mi var?" diye sordu.

"Yaptığım filmlerde jeneriğimin ne olacağını belirten bir sözleşmem var ve gerçek adımları kullanmıyorum, bu yüzden zaten bir önemi yok. Malum nedenlerden dolayı telif ücreti istemedim. Valenzuela bundan şüphelendi ama porno olduğunu düşünerek buna izin . Luxe Films, Limited şirketinde çalışıyorum, saatlik değil maaşlı çalışıyorum, kullanmadığım para alıyorum, hepsi bu."

"Tamam, o zaman yarın haber ver. Yazılı olarak."

Uzandı ve uyuyan bir bebeğin yanağını dikkatle okşar gibi orta parmağının ucuyla patates cipsi poşetine dokundu.

Tamam.

Ne oluyor lan?

Boka bulanmış parmaklarıyla hamburger köftesi yapmayı bıraktı.

"Asi-"

Odak noktası ona kaydı ve o anda geri döndüğünü anladı.
Ve aynı anda, bunun iyi bir şey olduğundan emin değildi.
Yanıldığını anlayacaktı.
Ama önce haklıydı.
"Kızma," dedi hızla. "Rush, lütfen kızma. Ama ben çekilmiyorum."
Sorabilirdi.
Ama bunu anlamayacaktı. O
kızgın değildi.
Çok *kızgındı*.
"Buna biz karar verdik," diye .
"Geri çekilemem."
"İçeride kalamazsın," diye .
Başını keskin ve hızlı bir şekilde salladı. "Gerçekten, gerçekten
bebeğim," elini tezgâhın üzerinden ona doğru kaydırды, " etmeliyim."
.
Hayır'a lanet olsun.
Kendisini öldürebilecek bir şeyi yapmaya devam etmek için ona ilk kez
"bebeğim" demeyecekti.
"İki kez birlikte olduk, bu konuda iki kez konuştuk ve bir karara vardık.
Seni her gördüğümde bu konu hakkında konuşmayacağım, Rebel."
"Belki Valenzuela ve Chew'ı alaşağı etmek için birlikte nasıl
çalışabileceğimizi tartışabiliriz," diye önerdi, sesi çaresizdi, öyle de
görünüyordu, kendi lanet mutfak tezgahının üzerinden ona doğru
eğilmişti.
Arabada oturmuş, bu konuyu ona nasıl açacağına karar vermeye
çalışıyordu.
Adamın evine girdi, nerede yaşadığını hiç merak etmiyordu, kafasında
bunu tasarlıyordu.
Ve şimdi onun kışını oynamaya çalışıyordu, böylece sadece
kendisinininkini riske atmasına izin vermesini değil, bunu yapmasına yardım
etmesini de kabul ettirecekti.
"Bu sorunun cevabını verdim," dedi ve eti bırakıp ellerini temizlemek
için lavaboya gitti.
"Acele et-"
"Rebel, bu akşam yemeği. Konuşuyoruz. Bir kadını tanımak
sevebileceğimi *düşündüm*. İlginç, sevimli ve seksi olduğunu
düşünmüştüm.

ve komik. Diane Ragowski, Benito Valenzuela, boktan beyinli Chew Lannigan ve diğer tüm çöplerden ibaret olmayan kadın-"

"Diane çöp değil," diye tersledi.

Bulaşık havlusunu kancadan koparıp ellerini sildi ve ona dönerek "Ne demek istediğimi biliyorsun" diye karşılık verdi.

"Ben Üzgünüm Ben hepsi hakkında benim ölü Arkadaş, Rush," o alaycı bir şekilde söyledi. "*Tecavüze uğrayan ve öldürülen* arkadaşım."

"Birincisi, bana bu lanet suçluluk duygusunu yükleme. İkincisi, dokuz ay oldu Rebel. *Bunu aşmanın* bir yolunu bulmanın zamanı geldi."

Tezgâhın üzerine eğildi ve tükürdü, "Öyleyim!"

"*Sağlıklı* bir yol."

Tezgâhın kenarına koyduğu uzandı.

"Belki de eve Lyft ile dönmeliyim," diye önerdi. "Belki de bu iyi bir fikirdir," diye kabul etti.

Başını çantasına bakmaktan kaldırdı, yüzünde bir şey kıpırdadı, içinin yandığını hissetti, sonra ona sırtını döndü ve hızla mutfaktan çıkıp yemek masasının yanından geçerek oturma odasına girdi, başı yine çantasına eğilmişti.

Rush havluyu yere attı ve onu takip etti. "Bebeğim."

Ona doğru döndü ve adam durdu.

O bakış yüzünde hareket etmiyordu. Oraya yerleşmişti.

Ve orada gördüğü ağırlık çok ağırdı.

O kadar ağırdı ki, kafatasındaki eti parçalamaması bir mucizeydi. Bunu görünce olduğu yerde dondu kaldı.

"Bu işe yaramayacak," diye açıkladı. "Asi," diye fısıldadı.

"Belki eğer ..belki eğer ..."

Onun rastgele bir şekilde etrafına bakmasını izledi. Solundaki duvara. Botları. Arkasında mutfığa doğru. Yine botları.

Sonra gözleri tekrar ona döndü.

Aynı anda hem öyle olduklarına sevindi hem de o bakışı bir daha asla görmemeyi umdu.

Tanrım, lanet olsun.

"Çok güzel bir sesin var," diye fısıldadı. Bunu ona neden söylemişti?

Neredeydi şimdi?

Her neredeyse, onu oradan çıkarmak zorundaydı.

"Bebeğim, buraya gel," diye fısıldadı.

"Belki-"

"Rebel, lütfen bana gel." "O

çağırıyor aldım."

"Ne araması?" diye sordu kadın devam etmeyince.

"Gecenin bir yarısı bana Chantilly'yi ona gitmem gerektiğini söyledi."

Chantilly, Diane'in porno adıydı.

Bunu biliyordu.

Ama . . .

Telefon mu etti?

Hawk'ın dosyasında aramayla ilgili bir şey yazmıyor.

Rush'ın içinde farklı bir his vardı, göğsünü ve boynundaki kasları sıkı bir his ama Rebel konuşmaya devam etti.

"Gittim. Kapı . . . Gittim. Ve polisleri aradım. Ve onlar içeri girerken bekledim. Arabamda oturdum ve bekledim. Sonra karakola gittim. Ve Hank'e. Ve Eddie."

Hiçbir anlam ifade etmiyordu. Tek kelime etmedi.

Orada öylece durdu, kadının gözlerini tuttu ve dinledi.

"Paul ve Amy'ye gittik. Onlara anlattık." Başını salladı. Salladı. Tekrar salladı. Tanrım, gitmişti. "Onlara söyledik," diye tekrarladı.

Ama sesi çatallaştı.

Sözleri pek bir anlam ifade etmeden bunu anladı.

Polisler iki aileye kızlarının öldürüldüğünü söylediğinde orada olmayı hayal bile edemezdi.

Tecavüze uğradı ve öldürüldü.

Hayal etmek istemedi.

Ama Rebel'in bir bok hayal etmesine gerek yoktu. O da oradaydı.

"Tatlım, ya bana gelirsın ya da ben sana gelirim. Ciddiyim."

Yeni bakış yüzüne çarptığında hareket etmedi. Islak gözlerine vurdu. Orada duruyordu.

"Çok *güzel* bir sesin var, Rush. Belki orada olsaydın. Belki sen de orada olsaydın. Belki Amy ve Paul'e Diane'in öldürüldüğünü söyledikten sonra gidebilseydim-"

Siktir .

Ona doğru üç adım attı ve onu kollarına çekti. Tam zamanında gelmişti.

Telefonunu ve çantasını yere düşürdü, yüzünü adamın göğsüne dayadı ve kendini kaybetti.

Onu daha da yaklaştırdı.

Adamın gömleğini avuçlarının içine aldı ve sanki ondan saklanmaya çalışıyormuş gibi yanaklarına bastırdı.

Ama bunu hıçkırarak ve yalvararak yaptı, "Konuş benimle." Onun sesi.

Dudaklarını kızın kulağına değdirmek için başını eğdi ve kollarını daha da sıkarak bir eliyle kızın sırtını okşadı.

"Ben buradayım," diye mırıldandı. "onu."

"Duramıyorum."

"O zaman ağlamaya devam et."

"Hayır," diye feryat etti. "Valenzuela."

Allah kahretsın.

"Şu anda ne hissediyorsan onu hisset bebeğim. Bununla sonra ilgileniriz."

"Annem bizi Şükran Günü'ne gönderdi. Ondan sonraydı. İntikam planıma başladıktan sonra," diye kekeledi. "İntikam planımın derinliklerindeydim."

Ne dedin?

"Tatlım, şimdi nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Başını arkaya attı, gömleğini göğsüne vurdu ve "Anne! Yeterince rahat bırakmadı! Bizi Şükran Günü'ne davet etmek zorunda kaldı!"

"Tamam," dedi dikkatle, "takip etmiyorum."

"Muhteşem," diye tersledi.

"Reb-"

"Benim bir kaçık olduğumu düşüneceksin ve ben senden *hoşlanıyorum*." Bir göğüs daha. "*Çok güzel* bir sesin var, dalga geçilmeyi umursamıyorsun ve *gerçekten iyi öpüşüyorsun*."

Bir sırtışı geri

püskürttü. Bildiğim iyi

oldu.

Ama şu anda olmaları gereken yerde değillerdi.

"Ağlasan nasıl olur, sonra Şükran Günü hakkında konuşuruz ve ondan sonra Valenzuela hakkında tekrar konuşuruz."

Yüzünü tekrar adamın göğsüne bastırdı. "Valenzuela hakkında konuşmak istemiyorsun."

"Bu, sesimden ne kadar hoşlandığını öğrenmeden önceydi."

Sonu hıçkırık gibi biten bir kahkaha gibi bir ses çıkardı ve kollarını ona doladı.

Dayanmış ve babasının bir şeyleri okuyabilmesinin acayip derecede esrarengiz olduğunu düşünerek dayanmış.

Başını çevirip yanağını onun göğsüne yaslaması ve hem duyduğu hem de hissettiği kocaman bir iç çekmesi düşündüğünden daha kısa sürdü.

Bir elini kaldırarak kızın boynunun yan tarafına doladı ve başparmağıyla oradaki deriyi okşadı.

"İyi misin?" diye sordu.

"Pek sayılmaz," diye cevap verdi.

"Yeniden ifade et. Ağlaman bitti

mi?" "Sanırım ağladım."

"Yemek yapabilmem ve konuşabilmemiz için beni bırakabilir misin?"

Kollarını daha da sıktı. "Hayır."

"Bebeğim-"

"Sanırım ağlayarak makyajımı ."

Gülümsedi ve boynunu eğerek kızın saçlarının tepesine dokundu. "Çok güzelsin Asi, muhtemelen makyajsız da bir o kadar, hatta daha da güzelsin."

"Rakun gözleriyle değil."

"Bir bakayım."

" olmaz. Sadece gözlerini kapat ve bana banyoyu göster."
Elini kızın boynundan çekti ve çenesini tuttu. "Bir bakayım, tatlım."
Birkaç atım mücadele etti ama sonra başını geriye eğdi. Tanrım.
"Banyo şu kapının ardında, merdivenlerin arkasında."
Dudakları seğirdi "O kadar kötü mü?"
Başını tekrar eğdi, bu kez ağzını onunkine değdirmek için.
çekildi. "Hole için o bakışı yapan kızdan daha iyi görünüyorsun."
Kıkırdamaya başladı.
Ona , yüzünü avuçladı ve bu kez başparmağını eriyen maskaranın
büyük siyah lekesinde gezdirdi.
"Git. . Ben hamburger yapacağım," diye mırıldandı.
Yüzünde yeni bir şey kıkırdadı, bu onu korkutmadı, hissettirdiği şey
iyiydi, ama yine de hazırlandı.
"Babamın hiç gittiğini sanmıyorum," diye açıkladı.
Doğru.
Kızın yeniden açık ve konuşkan olması onu mest ediyordu. Ama
mantıklı konuşmaya başlaması iyi olacaktı.
"Bebeğim, seni almayacağım," dedi nazikçe.
"Anneme hiç patates cipsi almadı." Ah.
Doğru.
"Dört çanta değil."
Onun hepsini yemesini beklemediğini paylaşmadı.
Ama onun için dördünü de aldı çünkü neyi sevdiğini bilmiyordu.
"Ya da hamburger eti," diye devam etti.
"Ben senin baban değilim, tatlım," diye hatırlattı ona.
"Evet," diye fısıldadı, botlarının parmak uçlarında yuvarlandı ve ağzını
onunkine dokundurdu. "Geri döneceğim," dedi ve kollarından çekilerek
çantasına doğru yürüdü, çantasını aldı ve koridorda gözden kayboldu.

Rush yerden telefonunu ve çantasını alıp mutfağa geri döndü.

Gözleri biraz kan çanağına dönmüş ve makyajı biraz daha az ağırlaşmış, ama yine de toparlanmış bir halde döndüğünde dört büyük hamburger köftesi hazırlamış ve ocaktaki ısıtıyordu.

İçinden bir ses rakun bakışını özlüyordu.

"Hâlâ güzel," diye mırıldandı.

"Sadece sevişerek bitireceğin bir geceyi kurtarmaya çalışıyorsun," diye dalga geçerek kıcını taburelerden birine kaydırıp ve birasını geri aldı.

İşte .

Şimdi gerçekten geri dönmüştü.

"O da benim içimi görüyor," diye mırıldandı sırtarak ve köfteleri baharatlayarak.

"Bunlar görünüyor," dedi.

"Annem mecbur olduğu için yemek yapardı ve yemeklerinin tadı da öyleydi. Babam yemek yapmayı çok sevdiği için yemek yapıyor ve yemeklerinin tadı da öyle. Ben de babam gibi yemek yapıyorum" diye paylaştı.

"Babanla tanışabileceğimi umuyorum," dedi usulca, tereddütlü ve neredeyse utangaç bir sesle.

Evet.

Onu yanlış okumamıştı. Rebel

Stapleton umut vaat ediyordu.

Bu da babasıyla tanışacağı anlamına geliyordu.

Hamburgerleri tavaya koydu ve "Sana yük olan şeylerden bahset tatlım" dedi.

"Bugün Amy ve Paul'ü gördüğümü söyleyerek önsöze başlayayım" demeden önce bir nefes aldığını duydu.

Yüzünü tamamen ona dönmek için ocaktan uzaklaştı. "Bu çok şeyi açıklıyor." "Ne yaptığım hakkında hiçbir fikirleri yok," diye bilgilendirdi onu.

"Bu konuda ne hissedersin?" diye sordu.

"Süper, ekstra, çift, *mega* kızgın olurlardı."

"Doğru," diye mırıldandı ve spatulasını almak için çekmeceye doğru ilerledi. "Kendime kızıyorum," dedi usulca.

Elinde spatula, Rush ona döndü.

"Neden, bebeğim?"

"Çünkü Süper Kadın olduğumu düşünüyorum. Çünkü Diane'i kurtarabileceğimi düşünüyorum. Çünkü Diane'in katilini yakalayarak Amy ve Paul için her şeyi düzeltebileceğimi düşünüyorum, oysa bir daha hiçbir şey her şeyi düzeltemez. Ve sanırım kardeşimin ve itiraf etmeliyim ki belki de Diesel'i arayıp onu ve Molly'yi Şükran Günü yemeğine davet ettiğinde ve açıkça Maddox'u davet *etmediğinde*, annemin darbesini hafifletmek için bir şeyler yapabilirdim. Çünkü onu Şükran Günü için arayacağı konusunda uyarmak için aramıştım ve ona orada olmadığını, bunu duymaya hazır olmadığını söylemeliydim. Ama Mad ve Molly ile geçirdiği yıllardan sonra resmi olarak bağlanma zamanının geldiğini bilmekle mücadele duydum ve bu onu korkutuyordu. Ve onun için her şeyi daha iyi hale getirecek güce sahip olduğumu düşündüm. Herkes için."

Bu Şükran Günü'nü açıklıyor.

"Çünkü işler *kötüye* gittikten sonra," diye devam etti, "babam, annem ve Gunner arayıp Diesel'e yüklenemediler çünkü o onları kesmişti, bana yüklendiler. Ve çok ağırdı. Ve Diesel'in her bittikten sonra bana saldırmaya devam , bunun ne kadar çirkinleştiğini, ne kadar çok olduğunu ve onlardan nasıl nefret etmeye başladığımı bilmesini istemedim. Yani onlardan gerçekten nefret ediyordum, Rush. Onlar bana nefretlerini kusuyorlardı ve ben de onu içime çekiyordum, büyüdü ve ben de onlara nefret kusmaya başladım. Nefret bir yükür. Ve çok ağırdır."

Gözlerini kızıdan ayırmadan karşısındaki tezgâha geçti ve kız konuşmayı bıraktığında sessizce onayladı: "Evet, öyle."

"Ben de onları kestim ve canım acıdı. Hepsini tamamen engelledim. Ve ben ..." Başını iki yana salladı. "Benim arkadaşlarım var. Özüm var. . Ama olsa Diane'e yüklerdim. Ya da bir anne birimine ihtiyacım olursa Amy'ye. Ve bu saçmalığı onlara yükleyemezdim."

Çok güzel bir sesin var. Tanrım,
tamamen yalnızdı. "Tatlım," diye
fısıldadı.

"Porno yönetiyorum. Porno yönetmek istemiyorum. Film yapmak istediğimi fark ilk düşüncem 'Harika! Porno yapacağım!' oldu."

Adam kıkırdadı, kadın da ona eğlenen bir bakış attı ama konuşmaya devam etti.

"Ve Valenzuela ürkütücü. Harrietta ise kardeşim Gunner'dan bile daha fazla nefretle dolu. O kadar ki beni korkutuyor. Benito'dan bile daha fazla. Phoenix'e Diesel'in yanına gitmiştim çünkü onun ruh halinden endişeleniyordum ve araları çok . Her zamankinden daha sıkı. Oradaki otel odamda yatağımda uzanırken onların büyük yataklarında bir arada olduklarını biliyordum. Ve Rush, Diesel'in erkeği ve kadınıyla olan ilişkisinde kesinlikle geleneksel bir şey yok. Ama çok güzel. Birbirlerine uyuyorlar. Başından beri. Bahçe işlerini D yapıyor. Mad de evdeki işleri hallediyor. Molly de çamaşır yıkıyor. Ve hep birlikte televizyon izliyorlar." Sırıttı. "Ve tavşanlar gibi sevişirler."

O da . Kızın

sırıışı söndü.

Onunki de öyle.

"Harika, sevgi dolu ve koruyucu olan ağabeyimin geri dönmüş olması, dışarıda, gerçek, kendisi ve mutlu olması ve en azından yıllardır taşıdığı yükün kalkmış olması beni mutlu etmeliydi. Ama bu beni yalnız hissettirdi."

"Böyle hissettin çünkü büyük bir badire atlatıyordun," diye açıkladı.

"Böyle hissediyordum çünkü büyük bir badire atlatmışım ve kendimi Süper Kadın sanıyordum. Her şeyi yapabilirdim. Her şeyi tek başıma yapabilirdim. Herkesle ilgilenebilirdim. Diane, Paul ve Amy için adaleti sağlamak ve kötü adamları yakalamak. D'nin arkasını kolla ve için iyi olan aileyi elinde tutmaya ve kendisini pislik gibi hissetmesine neden olan aileyi kazımaya karar verirken ona destek ol. tanıştım ve kardeşlerin de yanındaydı. Baban ve kız kardeşin hakkında konuşuyorsun. Annenin yokluğu üzerinde çalışmışsın."

"Onu hâlâ özlüyorum," diye

itiraf etti. "Ama senin

insanların var."

"Senin de insanların var, tatlım."

"" Omuz silkti. "Sadece bana sahip olmalarına izin vermedim."

Dirseklerini tezgâha dayayarak ona doğru eğildi. "Bu konuda dersini aldın mı?"

"Tüm bunların beni bunaltmasına izin vermemek ve sonra senin tekrar erimemek ve böylece sonunda bir psikopat olduğumu düşündüğün için beni vurmana neden olmamak için mi?" diye sordu.

Ona sadece gülümsedi.

"Evet, dersimi aldım."

"Valenzuela" demeden önce gülümsemesi soldu.

Kız elini sinek kovar gibi yüzünün önünde salladı ve adam bu rahat tepki karşısında sinirlenmeye başladı.

Sonra konuştu.

"Geçici bir delilik anı yaşıyordum. Yemekten sonra, eğer bilgisayarınız varsa, istifa mektubumu birlikte yazabiliriz."

Bu ona büyük bir rahatlama sağladı.

Ama yemekten sonra elini elbisenin eteğine, dilini de kızın boğazına sokacaktı, belki de onu yorup bayılttıktan sonra kalkıp kendisi yazacaktı.

Bunu paylaşmadı.

"Deli olduğumu düşünmeyin ama oyuncular ve ekibi özleyeceğim. Onlar iyi insanlar. Düşündüğünüz kadar iğrenç değiller," dedi ona.

"Bunun delilik olduğunu sanmıyorum." Elini uzattı ve onunkini yakaladı. "Tatlım, biriyle tanışır tanışmaz iki dakika içinde Woodstock seks partisi hikayeleri paylaşan çılgık atan bir hippieyle yaşıyorsun. Kardeşin hayatını bir adama ve bir kadına adadı ve sen onun en azından duygusal olarak özgür ve temiz kalabilmesi için her şeyi göze aldın. Ve bir motorcuyla çıkıyorsun. Bir insan şerefsiz değilse, onu yargılayabileceğinden emin değilim."

"Doğru" demeden önce gözlerinden güzel bir şey - minnettarlık, rahatlama ve daha derin ve daha da anlamlı olan başka bir şey - parladı.

Onun elini sıktı. "Ve onları kaybetmek zorunda değilsin. Numaralarını al. Partiler düzenle. Kaos domuz kızartmalarında hoş karşılanacaklar."

"Kaos domuz kızartması mı?"

"Kaos, buluşmalara karşı bağışık değildir. Ve eğer birinin içinde ileriye düşünmek varsa, bir domuz kızartırız."

"Çok tatlı," diye fısıldadı.

Onun böyle düşünmesinden memnundu.

"Ve hoş karşılanacaklar mı?" diye sordu.

Omuz silkti. "Elbette."

Elini geri sıktı. "Evet mi?" "Evet."

Elini dudaklarına götürmeden, parmaklarına dokundurmadan ve onu bırakmadan önce daha fazla rahatlama, minnettarlık ve daha güzel bir şey geldi.

Hamburgerleri çevirmek için ocağa geri döndü.

"Yardım etmek için bir şey yapabilir miyim?" diye sordu.

Yani bir erkeğin kalbinde bir yer edinmek için elini eteğine atıp onu beklemesi gerektiğini düşünen kadınlardan değildi.

Bu da onun elini eteğinin altına sokmak ve kalbinde bir yer edinmek için elinden geleni yapacağı anlamına geliyordu.

"Seni yakaladım," diye mırıldandı.

"Domates dilimleyebilirim." Kahretsin.

Başını ona doğru çevirdi. "Domates almadım."

"Güzel, çünkü domatesten nefret ederim. Ama sevseydin senin için doğrardım," dedi birasını daha yudumlamadan önce.

Ve daha fazla söz.

"Turşu dilimlerim var," dedi ona.

"Harika," dedi taburesinden zıplayarak. "Onları dışarı çıkaracağım. Çeşniler?"

"Buzdolabı, bebeğim."

Patates salatası da dahil olmak üzere buzdolabındaki her şeyi aldı ve üstünü kırdıktan sonra salataya sokabileceği bir kaşık bulana kadar çekmeceleri açarak etrafında dolaştı.

Ayrıca iki poşet cipsi yırttı, tabakları indirdi ve susamlı çörek poşetini açtı.

"Tost yapıyor musun?" diye sordu, mutfağında ona yakın duruyordu, o katil, her şeyiyle seksi kıyafeti ve tüm o saçlarıyla, elinde iki büyük

hamburger ekmekleri yukarı ve yanlara doğru.

Rush onu içeri

aldı. Hayır.

Yanıliyordu.

Söz

vermiyorum.

Onu bir süre tutmayacağım.

Kesinlikle hayır.

O sadece bir kaleci olabilir.

Nokta.

"Yemeği ben mi yapıyorum, sen mi?" diye sordu.

Ona şakacı bir gülümseme attı ve "Tarzını bozuyor muyum, aygır?" diye sordu.

Tekrar kaldırmadan önce gözlerini indirdi. "Elim daha sonra o eteğin içinde mi olacak?"

"Eğer çörekleri kızartmama izin verirsen."

Gülmeye başladı, "Kadeh kaldır bebeğim. Seni durdurmamın imkanı yok."

Ocağa doğru yönelirken kendi kendine gülümsedi.

Onu yolda yakaladı, kollarına çekti ve ağzına aldı.

Islak, derin ve uzun yaptı ve bitirdiğinde, bitmesini istemediğini göstererek ağzını bir inç kadar takip etti.

Orada onunla birlikteydi.

Ama önce aç olduğunu söylemişti. O da ona patates cipsi aldı.

Bu yüzden kızını beslemek zorundaydı.

"Daha sonra," diye mırıldandı, onun yumuşak, muhteşem yüzüne bakarak. "Dalga geç."

"Tost, kadın."

Dudakları yukarı kıvrıldı, bir süre ona doğru bastırdı ve sonra kollarından çekildi.

"Hanky-panky'den önce, tatlı beşiğini gezmek istiyorum," diye ilan etti fırının kadrânını yükseltirken.

Evet.

Onun Süperkadını.

İçinden bir ses onun bir koruyucu olacağını söylüyordu.

NINE

Horoz Engelleyici

Rush

"Ve oturma odasına geri döndük."

Akşam yemeği bitmişti.

Rebel'e evini gezdirmişti.

Geldiğinde kafasında bir şeyler olduğu da kanıtlanmıştı, çünkü ilgisiz olmaktan çok uzaktı ve neredeyse en başından beri iç dekorasyon yetenekleri hakkında ona bok atarak ne kadar ilgili olduğunu sakladı.

"Bu kanepenin gözü çok tuhaf," dedi önünde durup ona bakarak.

"Bebeğim, iyi bir kanepa seçmek için kış sevmek zorunda olmadığını biliyorsun," diye karşılık verdi.

Ona dans eden gözlerle baktı. "Kış sevmiyor musun?" "Tekrar söyle."

Gülmekten kırıldı.

Rush onun beline sarıldı, kendi kışını yumuşak, esnek siyah deri koltukları neredeyse yatak olacak kadar geniş ve minderleri o kadar esnek olan kanepesine oturttu ki, kestirmeden önce üzerine uzanmasına bile gerek kalmadı.

Bir yerde bir telefon çaldı, onun değil, ama onu görmezden geldi çünkü aşağı inerken onu kucağına çekiyordu.

O bunu yaparken Rebel'in ayarı bozulmuştu, böylece Rebel onun üzerine biniyordu.

Güzelmiş.

"Birileri meşgul olmaya hazır," diye alay etti, ellerini hırkanın içine ve elbisesinin ipeksi kumaşının yanlarına doğru kaydırды, başını geriye eğerek gözlerini yakaladı.

Ellerini hafifçe boynunun iki yanına koydu ve çenesini eğerek onunkine baktı.

"Erimemden korkmadığın için teşekkürler bebeğim," diye fısıldadı.

"Sorun değil," diye , başparmaklarını kaburgalarına sürterek.

"Bunu alışkanlık haline getirmedim." Doğru.

İçgüdüleri ona bu işi bir an önce bitirmesi gerektiğini söylüyordu.

O da bunu yapmaya koyuldu.

"Tatlım, bu önemli, o yüzden dinle. Benimleyken sadece kendin olmanı istiyorum. Hoşuma gitmeyen kısım, bunu içinde tutmandı. Doğruyu söylüyorum. Dışarı çıktığında hiç umursamadım."

Başını yana eğdi ve parmak eklemlerini adamın çenesine sürterken onu izledi.

Onun dokunuşu farklı bir .

"Sen gerçek misin?" diye sordu sanki onunla konuşmuyormuş gibi. Ve bu farklı, hatta daha iyi bir tatlılıktı.

Parmaklarını nazikçe etine geçirdi. "Gerçek hissediyor muyum?"

Bakışları tekrar onunkilere döndü. "Fiziksel olarak, evet. Diğer yönlerden, sanki seni ben uydurmuşum gibi."

Tanrım, bu çok iyi hissettirdi.

Tanrım, *iyi* hissettirdi.

Kahretsin, onun kucağında tüm güzelliğiyle oturuyor olmasından ve onu oraya koyanın kendisi olmasından bile daha iyi hissettiriyordu.

Ellerini geriye kaydırıp ve onu çekti. "Beni sen uydurmadın."

"Bunu Essence'in peri büyüğü mü yaptı?"

O gülümsedi at onu olarak onun eller yapılmış onu Omuz Bıçaklar. "Belki."

"Umarım bir süre daha sürer," diye fısıldadı, odak noktası onun dudaklarıydı. Sevimli olmaya çalışıyordu.

Ama bununla işi bitmişti.

Üzerinde oturduğu sakin de bu işle işi bitmişti.

Bunu paylaşmak için bir elini kızın boynuna götürdü, diğerini de boynuna doladı ve "Bebeğim" diye mırıldandı.

Tekrar çalmaya başlayana kadar telefonun susmuş olduğunu fark etmemişti. Başını mutfığa doğru çevirdi.

Kahretsin.

"Asi," diye .

Başını arkaya çevirdi.

Elini kızın saçlarına doğru kaydırıldı.

Kadın ipucunu aldı ve ağzını onunkine yaklaştırdı.

Adam başını eğdi.

Kendininkini diğer tarafa yatırdı.

Nazik davranacaktı.

Ama kalçalarını adamın üzerinde döndürdü. Oh, evet.

Meşgul olmaya hazırdı. O yüzden hızlı ve derin girdi.

Parmakları adamın saçlarına doğru kaydı.

Parmakları geriye kayarak hırkayı omuzlarından itti.

Hırkasını aşağı çekmesi için kollarını geriye ittiğinde ellerini saçlarında kaybetti.

Yaptı ve attı.

Dilini onunkine doladı, kalçalarını onunkilere, göğsünü onunkilere bastırdı, eli onun çenesini kavradı, diğer eli saçlarına gitti.

Bir kolunu kadının kalçalarına doladı, diğer elinin parmaklarını kadının saçlarına geçirdi.

Rush onu kendine ve ağzına aldı, o da verdi, lanet olsun.

Tüm o tatlılar .

Öpüşmeyi severdi. Temastan hoşlanıyordu. Dokunmayı, vermeyi ve almayı talep etmeyi severdi. Dili seviyordu. Ve eğer şimdi sertleşmiş olan sikine sürtünürken çıkardığı sesler herhangi bir gösterge ise, ona yaptığı şeyi çok seviyordu.

Ve söylemeye gerek yok, o da bayıldı.

Onu kanepeye sırt üstü yatırıp üzerini örttüğünde ve kadın "Evet" diye nefes aldığı anda haklı olduğunu anlayacaktı.

Evet.

Adam kadının ağzını tuttu ve kadın bir bacağını adamın kalçasına doladı.

Bacağı bunu yapmak için serbestti, çok ciddiye, bu elbiseyi sevmiştii. Eli etek ucuna gitti, içeri ve yukarı. İpeksi bir cilt. Pürüzsüz. Sıcak. Daha fazlasını istedi. Kalçalarını adamın kasıklarına doğru kaldırdı. Asi de daha fazlasını istiyordu. Ağzının içine doğru hırladı ve elini memesine doğru götürdü. Telefonu tekrar çaldı. Dudaklarını onunkilerden ayırdı ve kaşlarını çatarak mutfaka doğru yürüdü. "Bebeğim," diye fısıldadı. Ona baktı. Tanrım, yüzü. Aleti seğıirdi. Tam orada, onun yanındaydı ve başka bir yerde olmak istemiyordu. "Telefonun bu kadar çok mu çalışıyor?" diye sordu. "Acele-" "Öyle mi?" Başını salladı, sersemliğinden kurtulup onu incelemeye başladı. Elini nihayet elbisesinin içine sokup memesine iki santim yaklaştırdığında söylemek istemediğı şeyi söyledi. "Bence bunu almalısın." Adam fikrini değıştirmeden Rush elini çekerek onu bıçakladı ve telefonuna doğru ilerledi. Mutfak tezgâhındaki çantasının üstünde yere vardığında zil sesi kesilmişti. Ama ekranda aynı bildirimden üç tane olduğunu fark etti: Essence Cevapsız Arama. Siktir, siktir, siktir. Ondan baktı ve kızın o elbise ve botlardan başka bir şey giymeden ona doğru yürüdüğünü gördü ve bunun sadece bir hippie horoz engelleme şakası olduğunu ve beş dakika içinde biteceğini, böylece kanepesine veda edebileceklerini ve onları doğrudan yatağına götürebileceğini umduğuna inanamadı. "Kim?" diye sordu.

"Essence," dedi ve önünde durduğunda telefonu ona uzattı.
Başını eğip telefonunu karıştırmaya başladığında yüz ifadesi endişeden başka bir şey göstermiyordu.
"Randevularda seninle yatıyor mu?" diye sordu.
"Asla," diye fısıldadı, telefonu kulağına ve dikkatini onun yüzüne verdi.
"Essence?" Durakladı. "Bekle. Yavaşla. Bir *ne*?"
Yüzündeki tüm renk kaybolurken bakışları başka yöne kaydı.
Rush homurdandı ve bir elini kızın kalçasına koyarak onu kendi bedenine doğru yönlendirdi.
Gözleri tekrar onunkilere kaydı. "Polisi aradın mı?" "Siktir," diye kestirip attı.
"Tamam. Güzel. İçeride kal. Onları bekle. Sen içeridesin, tamam mı?" "*Siktir*," diye tısladı, onu bıraktı ve çantasını almak için döndü.
"Tamam. Tamam, tatlım. Tamam. Tamam. Tamam, tamam. Essence, sevgilim, .
Dinleyin. Rush ve ben geliyoruz." Ve geldiler.
Bir elinde kızın eli, diğerinde çantası vardı ve onu arka kapıya doğru sürüklüyordu.
"Elimizden geldiğince çabuk orada olacağız. Polis gelene kadar içeride kalın. Bana söz verir misin?"
Arka kapıdan çıkıp aşağı iniyorlardı ve bunu hızlıca yapıyorlardı.
"Tamam. Yakında orada ol."
Telefonu kapattığını hissettiğinde ona bakmak için başını çevirdi.
"Ne?" diye sordu.
"Bir lastik sesi duymuş."
Onları arka kapıda durdurdu ve kızın yüzüne baktı.
"Uzun bir korna sesi," diye devam etti. "Başka bir lastik gıcirtısı. Dışarı baktı, bir araba havalanıyordu. Ama sokakta bir şey görmüş. Dışarı çıktı." Başını salladı ve sonra "Acele et. Acele et."
kaybediyordu, spazmodik bir şekilde adamın elini sertçe pompalıyordu. "Bebeğim, çıkar onu."
"Bir ceset olduğunu söyledi. Bir kadın."
"*Siktir*," diye ısırdı, mandalı kaldırdı ve onu kapıdan içeri çekti.

Kamyonetine tırmanması için onu beklemedi.
Kadının kışını koltuğa doğru kaldırdı ve çantasını kucağına bıraktı.
Sonra kaputun etrafında koştu ve kendini diğer tarafa çekti.
Bir kolu koltuğunun arkasındaydı, omzunun üzerinden bakıyordu,
kamyonu geri vitesine takmadan önce geri çekilmeye hazırdı.
"Essence'in evinin önüne atılmış bir cesetten ne kadar korkmalıyım?"
diye sorduğunda 13. sıraya yerleşmişlerdi.
En az onun kadar korkmuş.
oldukça korkmuştum.
Rush onun elini tuttu ve sıkıca kavradı. "Öğrenene kadar korkma. Bu
bir tesadüf olabilir."
"Bunun bir tesadüf olduğunu
düşünmüyorum." O da
düşünmüyordu.
"Essence bana bazı Cehennem Meleklerini tanıdığını söyledi.
Etrafında takıldığı kötü bir eleman mı var?" diye sordu.
"Sana Cehennem Melekleri'ni tanıdığını mı
söyledi?" "Evet, beni tehdit ederken."
Sesi yükseliyordu. "Evime gelmeden önce ne kadar konuştunuz?"
Onun elini sıktı. "Soruya cevap ver, bebeğim."
"Essence muhtemelen Cehennem Melekleri'ni çok iyi tanıyor, çünkü
anlattığına göre eskiden de şimdi de hemen herkesle parti yapıyormuş.
Ama ona sadık olurlardı. Ya da bir Cehennem Meleği vajinası olan bir
varlığa ne kadar sadık olabilirse."
Doğru.
"Valenzuela için çalıştığın şu sahte isim, sahte bir adresle birlikte mi
geliyor?" diye sordu.
"Sahte adres. Sahte sosyal medya. Her şey sahte. Hank ve Eddie benim için ayarladı."
"nasıl alıyorsunuz?"
"Doğrudan mevduat."
"Siktir," diye mırıldandı.
"Tallulah Monroe, Rush adına bir banka hesabında. Açmak için
kullandığım sahte bir kimliğim var. Bir ATM kartım var. Her şey var. O
paraya şahsen erişmem dışında, benimle hiçbir bağlantısı yok."

Nefesini bıraktı ve Speer'a doğru döndü. "Rush."

İsmi titrek çıktı.

"Her şey girecek," dedi ona. "Acele et."

Şimdi titriyordu.

Elini kalçasına doğru çekti ve derine bastırdı. "Her şey yoluna girecek, tatlım."

Çok fazla şerit değiştirerek onu korkutmadan olabildiğince hızlı sürdü.

Işıkları neredeyse mükemmel bir şekilde vurdular ve on beş dakika içinde onun evindeydiler.

Zaten orada üç ekip vardı, bir üniformalı da olay yeri şeridi çekiyordu. Ekipler cesedi engelliyordu.

Polis arabalarından birinin tamponuna yakın bir yere park etti, arabadan ve başka bir üniformalı "Oraya park edemezsin!" diye bağırdı.

"O burada yaşıyor!" diye bağırarak başını Rebel'e doğru salladı.

Polisin gözleri o tarafa kaydı ve elbisenin gücünden olsa gerek, dondu kaldı ve muhtemelen odunlaşmamak için kendini kontrol edebilmek amacıyla yüzü bir anlığına karardı.

Belki de Rush o elbiseyi sevmemiştir.

Eve doğru koşan Rebel'i uzun adımlarla takip etti.

Essence başka bir polisle birlikte verandadaydı, saçında hala çelenk vardı ama neyse ki omzundan düşen kocaman, tüllü, beyaz bir hippie bluzu, İspanyol paça kot pantolon ve devasa platformlu ayakkabılar giymişti.

Hala çok küçüktü.

Sonra Rebel ona ulaştığında Essence Rebel'in kollarındaydı ve onu kendine yaklaştırdı.

Ve Rush verandadaki polisin bacaklarına yapışmasını, vücudunun sarsılmasını, büyüyen odunla tamamen savaştığını izlemek zorunda kaldı.

İsa.

Rush, Rebel Essence'i etrafında döndürüp, "Bebeğim, kim olduğunu bul," diye emretmeden önce en üst basamağa zar zor bir çizme koydu.

"Cesedin yanına yaklaşılamaz hanımefendi," dedi

polis. Essence'ı polise doğru geri çekti.

"Dokuz ay önce bir arkadaşım öldürüldü," diye açıkladı. "Bir arkadaşın mı öldürüldü?" Essence nefes aldı, başı

geriye doğru eğilmiş, iri gözleri Rebel'in üzerinde.

İnsanların konuşma listelerine girmelerine izin vermekle ilgili bir başka konuşmayı kazıyın.

Rebel Essence'ı görmezden geldi ve dikkatini polise verdi. "Hank Nightingale ve Eddie Chavez'i ara. Onlara neler olduğunu ve Rebel Stapleton'ın burada yaşadığını anlat."

Ciddi bir şeyin daha da ciddileştiğini anlayan polis maskesini taktı, başını salladı ve geri adım atmaya başladı.

"Ve erkek arkadaşımın cesede bir göz atmasına izin verin," diye ekledi. "Lütfen."

Erkek arkadaşım.

Çok hızlı gidiyordu.

Umurunda bile değildi.

Polise baktı.

Polis çenesini kaldırdı. "Yakın değil."

Rush başını salladı, Rebel'e bir bakış attıktan sonra döndü ve merdivenlerden aşağı koşarak indi.

"Sorun yok dedim!" diye bağırdı polis.

Rush yürüyüş yolunda ilerledi.

Yan yatmış, garip bir açıda, kaldırımından bir metre kadar duruyordu.

Cesedin arkası ona dönüktü. Bir

kadındı.

Harrietta Turnbull ile aynı renk saçları vardı. Lanet olsun.

Bir polis onu karşıladı ve "Yakın değil dostum," diye uyardı.

Gözlerini cesede dikerek tekrar başını salladı, cesedin etrafından dolaştı ve durdu.

Derin bir nefes aldı.

Onunla hiç yüze tanışmamıştı. Sadece resimlerini görmüştü. Ama onun kolay yaşamadığını biliyordu.

O da kolay ölmedi.

Bok gibi dövülmüştü. Ama
Turnbull'du.
Turnbull Rebel's'e atılmış. Bu da
Chew anlamına gelebilir.
Ya da
Valenzuela.
Lanet olsun.
Arka cebinden telefonunu çıkardı. "Onu
tanıyor musun?" diye sordu polis.
Babasını aramak için tuşlara bastı.
Çalan telefonu kulağına götürürken polise baktı. "Adı Harrietta
Turnbull'du."

"Yanlışlıkla, bir horoz engelleyiciydim!" Essence haykırdı.

"O hippie nine az önce sik engelleyici olduğunu mu söyledi?" Joker fısıldadı.

"Çok özür dilerim Rush, horoz engelleyici olmak istememiştim!"
Essence ağladı.

Rush, "Essence, sorun yok," diye mırıldandı.

"Sik engelleme asla iyi bir şey değildir," diye mırıldandı Shy.

"Siz ikiniz çenenizi kapayın yoksa kafalarınızı birbirine vururum," diye
homurdandı Tazı.

Joker botlarına bakarak sırttı.

Shy ellerini kalçalarına koydu ve dudaklarını birbirine bastırdı.

Boz hapşırdı.

Herkes ona baktı.

"Ne?" diye sordu. "Makrameye alerjim var."

"Hippilere alerjisi var," diye mırıldandı High. "O
tatlı bir yaşlı kadın," dedi Snapper.

"O bir horoz engelleyici, bunda hoş bir şey yok," diye araya girdi Hop.

"Siz erkekler bir zamanda gerçekten şaka mı yapıyorsunuz?" Tack
homurdandı.

"Sorun değil, gerçekten, Mega Rush," diye açıkladı Essence. "Gerilimi
düşürüyor."

"Mega Rush?" Köpek sordu.

"Ben Tack, Rush'ın babasıyım," diye kendini tanıttı Tack ... yine.

"Evet." Ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Mega Rush," diye yanıtladı Essence.

Brick, "Sanırım bu kadını seviyorum," dedi.

"Sokaktaki ceset hakkında gerçekten konuşabilir miyiz?" Eddie öfkeyle sordu. "Bu konuya geri dönmemizin sakıncası var mı?"

Hepsi Essence'in salon dediği, pişmiş somon eti rengine boyanmış ve içi bok dolu bir odadaydı. Bunların bir kısmı bitkiydi, çoğu da makrameydi. Ve şimdi Essence'in Rebel'in kollarında, döşemeleri belli ki Rus iç içe geçmiş oyuncak bebeklerinden esinlenen biri tarafından yapılmış bir kanepede korumacı bir şekilde kıvrılmasının dışında, oda erkeklerle doluydu.

Çoğunlukla Kaos, Hank ve Eddie de var.

"O arabanın markası ve modeli ya da sürücünün tarifi sana tanıdık geliyor mu, Rebel?" Hank sordu.

Rebel başını salladı.

"Sana bir kuyruğu nasıl fark edeceğini öğrettim, bakıyor muydun?"

Hank devam etti. Rebel başını salladı.

"Hiçbir şey mi?" Hank itti.

"Sana söyledim, Hank," dedi sessizce. "Hiçbir şey." Hank memnun görünmüyordu.

Eddie devraldı.

"Son birkaç gündür evin etrafında ya da mahallede tanımadığınız birini gördünüz mü?" Eddie sordu. "Şüpheli ya da tuhaf bir şey var mı?"

"Eddie, bir şey fark edersem sana söylemeyeceğimi mi sanıyorsun?" Rebel karşılık verdi.

"Kadın, ne boklar karıştırdığını merak etmeyi uzun zaman önce bıraktım," diye homurdandı Eddie, başka bir cesetten asla mutlu olmamıştı ve belli ki Rebel'in daha fazla pisliğe bulaşmış olmasından da memnun değildi.

Öte yandan, Kaos kardeşleri birbirlerine baktı ve bunu takdire şayan bir özellik olarak gördükleri açıktı.

"Essence'ı tehlikeye atmam," diye tersledi Rebel.

"*Buna* inanıyorum," diye mırıldandı Eddie.

"Bir şey gören var mı?" Tack araya girerek dedektiflere sordu.

Hank başını salladı. "Canvass lastiklerin son gıcırtısında dışarı bakan birkaç komşu buldu ama Essence'in gördüğünden fazlasını görmediler. Gri Ford Taurus. Otuzlu ya da kırklı yaşlarında siyah saçlı bir adam sürüyor. Sürücüyü tarif etmek için bundan fazlası gerekmiyor. Biri kısmi bir plaka yakaladı, bu yüzden arabayı takip edebiliriz. Ama Chew'in üzerine kayıtlı bir araba yok, sadece bir bisikleti var ve Valenzuela da adının ya da yaptığı işlerin bu iş için kullanılan bir araçla ilişkilendirilmesini istemez."

Eddie, "Turnbull başka bir yerde öldürüldü, bir ipucu bulduk, eğer şanslıysak otopsi sonuçlarından bir şey çıkacak," diye ekledi.

Hank Rebel'e döndü. "CI statün artık resmen iptal edildi." "Hank!"

Rebel protesto edecekmış gibi bağırdı.

Bu Rush'ın gözlerini ona dikmesine neden oldu.

"Bebeğim," diye hırladı.

Asi baktı için onu sonra için Hank ve belirtti, "Çünkü Bilgin olsun, yarın istifa edecektim."

"Şimdi yarın hasta söyleyeceksin ve hayatının geri kalanında ortalıkta görünmeyeceksin," diye karşılık verdi Hank.

Eddie, "Sen de Lee'nin güvenli odasına giriyorsun," dedi ve Hank'e baktı. "Onu arayacağım."

Uh.

Hayır.

"O benimle kalıyor," diye açıkladı Rush, Rebel daha üfleyemeden ve ona bakmadı bile, ama tam olarak bunu yapmak üzere olduğunu hissetti. Boz'a baktı. "Ve sen de burada kalıyorsun."

Boz kızarmaya başlayan gözlerini ona çevirdi. "Ne dedin?"

"Millie ve ben onu içeri alırız," diye teklif etti High.

"Ben hallederim. Bir Claritin alacağım," dedi Boz ve sonra mırıldandı,

"Ya da yedi." "Makramemi kaldırırdım canım, ama bir yıl sürer," dedi

Essence

dedi Boz'a. Bir motorcu korumaya ev sahipliği yapmakla ilgili bir sorunu olmadığı açıktı. Ayrıca şu anda neler olup bittiğini sormanın zamanı olmadığına karar vermiş olacak ki evinin önüne cesetler atılıyordu ve bu da onun korumaya ihtiyaç duymasını gerektiriyordu.

"İyi olacağım," dedi Boz ve Rush'a baktı. "Ama eve gitmem gerek. Başka bir silah almalıyım. Biraz cephane. Birkaç bıçak daha."

"Ve bir gemi dolusu Claritin," diye ekledi

Dog. "Tanrım," diye mırıldandı Eddie.

Rush, "Ve ben de arabalı saldırı istiyorum," diye devam etti. "Kaos ve polisler. Boz'un elinde Essence ve mülk olacak ama onu gören biri var mı bilmek istiyorum ve yanında destek olmasını istiyorum."

Essence, Rebel'e fısıldayarak, "Biliyor musun Rebel, bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama şu noktada, aynasızların biraz ilgisinden mutlu olacağım," dedi.

Rebel ona güven verici bir gülümseme verip yanağına dokunduktan sonra başını geriye doğru eğerek Rush'ın kanepede durduğu yere .

"Konuşabilir miyiz?"

Kızın yüzünden hiçbir şey okuyamıyordu, bu yüzden bunun ne getireceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama kızın inatlaşmasını ya da (yine) fikrini değiştirip onu kızdırmasını bekleyecek durumda değildi.

Yine de başını salladı.

Kadın ayağa kalkmaya başladı ve adam da onun elinden tutarak kanepeden kalkmasına yardım etti.

Onu kapıya doğru yönlendirirken elini tuttu.

Kardeşlerinin, özellikle de babasının Rebel'in elini tutmasını kaçırmadı ama bunu görmezden geldi ve onları fuayeye, salonun görüş alanının dışına taşıdı.

Rush ona döndü, botları botlarına değdi ve gözlerini yakalamak için başını eğdi.

Başını geriye attı ve bir elini adamın karın kaslarına koydu.

Ayrıca dalga da geçmiyordu.

"Öz'den uzakta olmak istemiyorum." Bu bir sürpriz değildi.

Ama bu bir sorundu.

Birincisi, tehlikeli biri onun bu oyunda bir oyuncu olduğunu biliyordu ve bunu öğrenmesini sağlamaya karar verdi. Yani, kesinlikle güvende değildi.

İkincisi, o Capitol Hill'de yaşıyordu, Rebel Highlands'de yaşıyordu ve bu yakın değildi.

Üçüncüsü, onu güvende tutacak olan oydu. Yani onunla birlikte olacaktı.

Dördüncüsü, kaldığı yer güvenli değildi. Bir kent ormanının içine sıkışmıştı ve Boz'un onu evden görebileceğinden bile emin değildi. Fark etmemişti ama güvenliği olduğundan şüpheliydi. Orada onunla birlikte olabilse bile, kendi evi daha iyi bir seçenektir çünkü تنها değildi ve bir güvenlik sistemi vardı.

Ve son olarak, Essence onlarla gelmiyordu çünkü sadece Rebel'i güvende tutmayı değil, onun pantolonuna girmeyi de amaçlıyordu ve bunu koridorun sonunda yetmiş üç yaşında bir çiçek çocuk varken yapmaya hiç niyeti yoktu.

"Boz onu güvende tutacaktır," diye güvence verdi.

Rebel karnına doğru itti. "Ama-"

Elini kaldırdı ve parmağını boynunun kenarına doladı, başını eğerek yüzünü onunkine yaklaştırdı.

"Kaos onu ele geçirdi."

Dudağını ısırdı, adamın gözlerinin içine baktı ve başını salladı. Bu kolaydı.

Teşekkürler.

Rush o gelmeden önce onu hissetti, başını çevirdi ve babasının yaklaştığını gördü.

Bu yüzden elini Rebel'in boynundan çekti ama diğer kolunu Rebel'in beline dolayarak Rebel'in önünü kendi ön tarafına doğru çekti ve vücudu kısmen Tack'e doğru döndü.

Babası, kadının evinin önündeki sokakta meydana gelen bir ceset yığınının gösteriyordu; bu, kızıyla babası arasında seçeceği bir buluşma değildi.

Ama Rush uzun zamandır hayatın insana çok fazla seçenek sunmadığını, bu yüzden de ona ayak uydurmak zorunda olduğunu öğrenmişti.

Kaos üyelerinin fuayeye doğru ilerlediğini görmek için Tack'in ötesine baktı ve babası konuşmaya başlayınca geri döndü.

"Boz erzak almak için yola çıktı. O dönene kadar Essence ile kalacağım," dedi Tack ona.

Rebel'in vücudu onunkine doğru gevşediğinde bunu kabul edilebilir bulunduğunu biliyordu.

"Harika," diye mırıldandı babasına.

Tack, Rush'ın yanındaki kadını nasıl tuttuğunu fark ettikten sonra Rebel'e baktı. "Keşke daha iyi koşullar altında tanışsaydık."

"Evet," diye mırıldandı ve adam rahatlamasının uzun sürmediğini hissetti. Kadın geriliyordu.

Tack sessizce, "Çıkar şunu kafandan, hayatım," dedi. Rush babasından Rebel'e doğru baktı.

Kahretsin.

Ağırlık yüzüne vuruyordu. "Bebeğim," diye fısıldadı.

Yüzünü ona doğru eğdi.

"Harrietta," fısıldadı.

Döndü, böylece kız tamamen onun önüne doğru kıvrılmıştı.

Rush ona, "Ortaya karşı iki tehlikeli adamla oynuyordu," diye hatırlattı.

"Uzun zaman önce kaçmalıydı, tatlım. Ölmesi onun suçu değil. Ama bu ateşle oynamadığı anlamına gelmez."

"Hâlâ berbat," diye cevap verdi. Haksız da sayılmazdı.

"Ve onu Essence'e bıraktılar," diye devam etti. Bu da berbattı.

"Bu iyi oldu. Bu bir uyarıydı. Ve biz de buna kulak vereceğiz," dedi ona.

"Ama Essence'in bunu görmesine gerek yoktu. Bunun içine sürüklenmesine gerek yoktu," diye karşılık verdi.

"Bence Essence bildiğinizden çok daha sert."

"Kendini peri sanıyor. Yani dansöz olmak için pratik yapmadığı zamanlarda."

"Kendi uydurduğu dünyada yaşıyor ve bu da dünyanın gerçek haliyle başa çıkmasına yardımcı oluyor. Çoğu zaman gerçekten olan bir dünya" diye karşılık verdi.

"Hâlâ bu işe karışmamasını diliyorum," diye mırıldandı.

Boştaki elini kaldırıp kızın yüzünü kavradı ve başını tekrar kızinkine doğru eğdi.

"Bebeğim, bunu istediğin kadar dileyebilirsin. olmadı. Nasıl olduysa öyle . Şimdi sadece anla ve hayatına et. Tamam mı?"

Gözleri kaymadan önce onun gözlerini aradı, ona doğru yığıldı ve "Sanırım" diye mırıldandı.

Ona sırtıttı.

Babası boğazını temizledi.

İkisi de ona doğru bakarken Rush elini Rebel'in yüzünden çekti.

Rebel ona doğru yığılıp kalmıştı ama Rush babasının yüzündeki ifade karşısında boğazının düğümlendiğini hissetti.

O bakışı görmüştü.

Bir kere görmüştü.

Babası mihrapta Tabby'nin yanağını öptükten sonra ona sırtını dönmüş ve elini Shy'ın elinin içine koymuştu.

Rush, babasının yüzünde o ifadenin oluşmasının uzun sürmemesine şaşırırmamalıydı.

Rebel'in cesaretini ve sadakatini çok beğendiğini zaten paylaşmıştı. Ayrıca, Tack'in herhangi birini anlaması yaklaşık bir milisaniye sürüyordu ve Rebel, Hank ve Eddie'ye olduğu gibi Essence'a karşı hissettiklerini saklamıyordu.

Ya da Rush'la olduğu gibi. Ve o

bir kızıldı.

Ancak Rush, babasının Asi'yi kendisi gibi okumasının hala iyi hissettirmedeğini söyleyemezdi.

Bir sözden daha

fazlası. O bir

koruyucuydu.

"Özür dilerim, Bay uh ..." Rebel başladı.

"Tack, tatlım. Ben Tack," dedi babası ona.

"Tack," diye mırıldandı ürkekçe. "Sen orada dururken kendi konuşmamıza karışmak kabalıktı."

"Boktan bir durum, kızım. Bunu anlıyorum,"

diye yanıtladı Tack. "Yine de kabaydı," diye

mırıldandı.

Babası ona sırtıttı, sonra Rush'a baktı ve ciddileşti.

"Benito'nun mesaj gönderme konusunda büyük olduğunu ve Chew'in de karmaşayı hiç umursamadığını düşünürsek bir sorunumuz var. Bu bok her ikisinin de yöntemi."

Rush ona, "Ben de aynı şeyi düşündüm," dedi.

"Sürücünün tarifi Chew olabilir, yaşının dışında. Ve düz kontak yapmakta ustaydı. Araba çalındıysa, yine de ikisi de olabilir."

Rush başını salladı.

"Birinci öncelik hâlâ Chew'i bulmak," diye açıkladı Tack.

"Anlaştık."

"Ama bence Valenzuela ile bir görüşme yapmamız gerekiyor." Rush bundan hoşlanmadı.

Ama babası haksız değildi.

"Anlaştık," diye tekrarladığında kelime daha sert çıkmıştı.

"Başka şeyler de oluyor. Bir Kulüp toplantısı yapmamız gerekecek."

Rush tekrar başını salladı.

"Ben ," dedi Tack. "Tamam."

Tack, Rush ve Rebel'in arasına baktı ve mırıldandı, "Şimdi hepimiz gecelerimize devam etmeliyiz."

Rush, "Evet," dedi.

"Tekrar görüşürüz, Rebel. Ve bir dahaki sefere daha iyi bir nedenle olmasını dört gözle bekliyorum," dedi Tack kız arkadaşına.

"Ben de," diye cevap verdi.

Tack gözlerini oğluna çevirdi. "Görüşürüz, Rush."

"Görüşürüz baba."

Babası ona bir çene hareketi yaptı ve Rebel'e, Rush'ın Kulüp'le iyi ilişkileri olan yaşlı kadınlara ayırdığını bildiği türden yumuşak bir bakış attı (bunlar Lanie, Carissa, Millie, Sheila, Rosalie ve Keely'ydi, Tack'in sevdiği ama Arlo'nun bok gibi davrandığı, bu yüzden Rush'ın babasının yumuşak bakışlarını almak için sık sık gelmeyen Arlo'nun yaşlı karısı hariç, bir sürü dramadan sonra geriye kalanlardı).

Sonra Tack uzaklaştı.

"Görüşürüz, kardeşim."

"Sonra görüşürüz."

"Yo, sonra."

Kardeşleri dışarı çıkarken bu sözleri haykırdılar.

Hound hariç, o da gözlerini ona dikip, "Seninkinde de araba geçiyor.

Çok güvenli olamaz."

Tazı Rush çenesini Tazı'ya doğru kaldırdı. Tack

salona dönmüştü.

Rush Rebel'a döndü.

"En iyisi daha büyük bir çanta hazırlayalım," diye öneride bulundu.
"Sonra eve gideriz."

Onun gözlerine baktı, kendi gözlerinde bir şey çalışıyordu.

Kendi gözlerindeki şeyi ona vermedi.

"Ben " diyerek uzaklaşmaya başladı.

İki koluyla onu sardı ve olduğu yerde tutarak dikkatini yeniden topladı.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu. "Geç
oluyor ve-"

Onu sıktı ve "Bebeğim" diye uyardı.

Ona baktı, bir nefes verdi ve sonra sessizce itiraf etti: "Her şeyi berbat
ettim."

Kollarını sıktı ve babasının sözlerini tekrarlardı: "Bunu kafandan çıkar,
Asi."

"Yapmamalıydım-"

Kollarıyla onu bıraktı ama iki eliyle çenesinden ve yüzünü tekrar
onunkine koydu.

"Bebeğim, . Yaptın işte. Geri dönüşü yok. Ve şunu da ekleyeyim,
yaptığın şey sadık ve cesurcaydı. Çok güzeldi, Rebel. Sadece işe
yaramadı. Ne yaptığını bilmediğin ya da yaptığın şeyin arkasındaki
nedenler aptalca olduğu için değil. Onlarca yıldır bu tür saçmalıklarla
uğraşan Kaos'un bile çözemeyeceği kadar boktan bir durum olduğu
için. Pisliklerin yaptıklarından sen sorumlu değilsin. Harrietta'yı sen
öldürmedin. Cesedini evinizin önündeki sokağa attırmadınız. Harrietta
bunu yemedi bile. Bu savaşın diğer tarafındaki adamlar birer pislik. Ne
yapıyorlarsa yapıyorlar ve bunu açıklamak, anlamak mümkün değil.
Şu anda tek işimiz hayatta kalmak."

Kadın adamın gözlerinin içine baktı ve hiçbir
şey söylemedi. O da "Benimle misin?" diye
sordu.

"Gerçek olduğuna emin
misin?" Ona gülümsedi.

"Evet, tatlım, ben kesinlikle gerçeğim."

Çenesini eğerek alnını adamın köprücük kemiğine bastırmak için
kendini zorladı.

İki elini de kızın boynunun arkasına doladı ve çenesini eğerek başının üstünü öptü.

"Seni ürkütmek istemem ama babana çok benziyorsun ve eğer yaşlanırsan ve hala ona benzersen, bu hiç de kötü bir şey olmaz," dedi göğsüne doğru.

İşte o zaman onun saçlarına sıırttı.

" senin gözlerin daha güzel," diye mırıldandı.

Saçlarındaki sırtış daha da büyüdü.

Sonra orada dedi ki, "Hadi seni paketleyelim."

Başını salladı, alnını ona yasladı ve sonra geri çekildi.

Bu kez elini tutan Rebel oldu.

Ve Rush, Essence'in hippie-pratikte-hoarder evinden geçerek evine giden yolculuğun pek de kolay olmadığını görecekti.

Ama bataklığı bir kez aştıklarında, evlerin arasındaki arka yolda ilerlemek çok daha kolaydı.

TEN

Gerçek Anlaşma

Asi

Rush beni evinin arka tarafındaki kapıdan içeri soktu.

Bana evi gezdirdiğinde, evi üzerinde çok çalışmış olduğu belliydi. Ve gerçekten iyi görünüyordu.

Ama mutfağın tuğla kırmızısı duvarları ve açık renk ahşap dolaplarıyla olduğu gibi kalmasını umuyordum.

Elbette, 80'lerin badem renkli aletleri gidebilir. Ve biraz harika aydınlatmanın da zararı olmaz.

Ama mutfağı ev gibi ve rahattı ve kırmızı duvarları, BMG posterleri ve arkasındaki bulutların bir kadın yüzü oluşturduğu, arkasından rüzgar esen motorcunun inanılmaz derecede havalı David Mann baskısı ile çok da havalıydı.

Bunların hepsi Rush'a çok benziyor.

Kapıyı arkamızdan kapattı, kilitledi ve daha önce içeri girdiğimizde yapmadığı bir şeyi yapmasını izledim.

Kapının yanında fark bir yere gidip şifreyi girdim. İşimi şansa bırakmayacağım.

Sonra bana döndü.

"Bira ister misin?" diye

sordu. Ben tekila istedim.

Ben bir şey söylemeden ama beni dikkatle izleyerek, "Tekilalı bira ister misin?" diye değiştirdi.

Tamam, onun aklımı okuma yeteneği beni korkutuyordu.

"İki numaralı kapı," dedim ona, bağımsız tezgâhına doğru ilerleyerek, "Yirmi dakika önce ayrıldığımızı biliyorum ama Essence'i aramamın bir sakıncası var mı? Kontrol etmek için. Harika olduğundan emin olmak için mi? I

bazı şeyleri tam olarak açıklama fırsatı bulamadım ve bunu yapmamın zamanı geldi."

Ve ölü bir kadının evinin önünde arabadan itilerek çıkarıldığını düşünürsek, bu yılın en hafif tabiriydi.

"Hiç de değil bebeğim," diye mırıldandı, (son) çantamı kapıya bıraktıktan sonra kafası buzdolabındaydı.

Telefonumu çantamdan çıkardım, çantayı üzerine attım, sonra kışımı taburelerinden birine kaydardım ve bana doğru gelirken biraların üstünü çevirmesini izledim.

Bir tanesini önüme koydu ve ben "Teşekkürler, Rush" diye mırıldandım, o muhteşem kristal mavisi gözlerinden nazik bir bakış aldım ve sonra bir dolaba doğru ilerledi.

Dikkatimi telefonuma verdim.

Rush'ın tezgahta iki kadehle birlikte bir şişe Herradura'sı vardı ve Essence telefonu açtığı anda karşımda duruyordu.

"Hey, Asi kız," diye selamladı. "İyi zamanlama. Boz geri döndü ve biz de tam bir sigara yakmak üzereydik."

Sırtım dikleşti ve gözlerim Rush'ın yüzüne dikildi. "Essence. Boz'un ot içmesine izin verme. O seni korumak için orada, kafayı bulmak için değil."

Rush bakışlarımı yakaladı, eğleniyordu ama ben komik bir şey olduğunu düşünmediğim için gözlerimi ona diktim.

Daha da eğlendi ve tekila shotlarını doldurmaya başladı. "Sakin ol, sevgilim. İçimden bir ses Boz'un Essence kulağına "Beyin cerrahisi kafayı bulmuş." dedi.

Rush'ın çekici elinin sağlıklı bir shot dolduruşunu izledim ve "Sadece bu ilk gece aklını başına toplaması için cesaretlendirmeye ne dersin?" diye önerdim.

Essence doğru tahminle, "Çıldırılmışsın," dedi.

Bir kadın *benim* evimin, *Rebel Stapleton'ın* önünde arabadan itilip kakıldıktan sonra, birilerinin *benim* kim olduğumu ve ne yaptığımı bildiğini mi gösteriyordu?

"Evet," diye onayladım. "Ve

kendini suçlu

hissediyorsun."

kapattım.

Rush bir kadehi bana doğru kaydırıldı.

Bardağı elime aldığım gibi bakışlarımı onunkilere çevirdim. Sonra ateş ettim.
Ona geri kaydardım.
Yine eğlenmiş görünüyordu.
"Uh," diye başladım. "Evet," diye daha sessiz tekrarlardım. "Kim öldürüldü, sevgilim?" Essence fısıldadı. "Diane," fısıldadım.
Şimdi Essence'in sesi nazik gelmiyordu. Sesi kızgın geliyordu.
"Ne diyeyim?"
"Öz-"
"Aşırı dozdan öldü sandım."
"Şey-"
"Aşırı dozdan öldüğünü düşünmeme izin verdin. O kızın cenazesine gittim ve kimse onun öldürüldüğünden bahsetmedi."
"Bu gerçekten, uh ... *cenaze* tartışması değil."
"Seninle bir şey paylaşmama izin ver Asi kız, o *arkadaşın* Tartışma. O kızı yıllardır tanıyorum."
Boş kadehime bakarak parmağımı tezgâha vurdum.
Rush .
"Ve bu geceki tartışmalardan anladığım kadarıyla, onun katilini bulacağını düşünerek kendini ciddi bir işe bulaştırmışsın," dedi.
"Dinle, Essence-"
"Ve bunu benimle de paylaşmadın." Çenemi kapattım.
Rush kadehi bana doğru uzattı.
Parmaklarımı etrafına doladım ve ona baktım.
"Biliyor musun," dedi Essence kulağıma, "Diane iyi bir kızdı. Tatlı bir kızdı. Onu severdim. Sevillebilir biriydi. Kendini uyuşturucuya kaptırmasına çok üzüldüm. Gitmesine çok üzüldüm. O senin nasıl üzüldüğünü görmek beni çok üzdü. Ben hemen yan odadaydım ve sen bana hiçbir şey söylemedin."
"Süper kadın olduğumu sanıyordum," diye itiraf ettim. "Bunun üstesinden geldüşündüm."

"Eğer amatör dedektiflik saçmalığıyla kendini öldürtmüş olsaydın, benim kalp kırıklığımı gidermek için orada olmazdın," diye karşılık verdi.

Bu bana tekilayı ateşletti.

"Dinle Asi, hem de iyi dinle," diye kulağıma fısıldadı Essence. "Amerika'daki çoğu kadının muzdarip olduğu bir dertten muzdaripsin, gerçi seninki daha kötü görünüyor, bu yüzden bunu benden öğrenmen çok önemli. Sen Süper Kadın değilsin."

"Biliyorum. Bunu alıyorum-"

Essence benim yerime konuştu.

"Bir bebekleri oluyor, aylar içinde kocaları onları terk etmesin diye tekrar iki beden olmak için mücadele ediyorlar. Ya da kız arkadaşları arkalarından konuşmasın diye. Ya da hangi aptal şey onlara çocuk doğurmamış gibi davranabileceklerini düşündürüyorsa. Bir kadının vücudu çocuk sahibi olduğunda değişir. Ben biliyorum. Üç çocuğum oldu. Kalçalarım genişledi, böylece onları dışarı itebildim. Göğüslerim büyüdü, böylece onları besleyebildim. Doğanın istediği gibi. Her şeyin düzeni böyle. Tanrıça'nın hatırı için insanlar bu dünyada kalabilsin diye böyle oldu," diye ders verdi. "Ve tahmin edin ne oldu? Tüm kıvrımlarıyla bir *kadına* benziyor. Bunda yanlış olan ne?"

Neden kadınların bebek sahibi bahsettiğine dair hiçbir fikrim yoktu, ancak muhtemelen çıldırdığı için (benim hatam) teğet geçtiği açıktı, bu yüzden konuşmak ve çıldırmasını yatıştırmak zorunda kaldım.

"Biliyorum tatlım, ama-"

Yatıştırma girişimim başarısız oldu. Benim üzerimden konuşmaya devam etti.

"Ve eğer bir adam çocuğunu doğurduğu için onu terk ederse ve onun figürü olduğunu *düşündüğü* şeyi kaybederse, iyi ki kurtulmuş. Yani, eğer böyle bir şey varsa, baştan kötü bir seçimdir, ama kadın nereden bilebilir ki? Ama böyle şey olursa, kadın onsuz daha iyi olur çünkü adam sadece eski bir pisliktir."

Bu konuda benden hiçbir itiraz alamazdı.

"Doğru, Essence, ama-"

"Bir işe giriyor, çocukları oluyor, işte ve evde elinden en iyisini yapmak için çabalıyor ve yine de muhtemelen

Akşam yemeği hazırlamak, tüm Noel hediyelerini almak ve paketlemek. Bunun da ötesinde, evde kalıp çocuklarını büyüten kadınların yargılamalarına katlanıyor. Eğer evde kalıp çocuklarına bakmaya karar verirse, çalışmaya karar veren kadınlara doğru kararı verdiğini kanıtlamak için Süper Anne olması gerektiğini düşünüyor. 'Bakın ben ne kadar harikayım, tyrannosaurus rex şeklinde bir doğum günü pastası yaptım ve çok *gerçekçi*.'

Aman Tanrım.

Şimdi de T-rex keklerinden bahsediyordu.

Essence tiksintili bir homurtu çıkarırken ben oraya kayamadan, o konuşmaya devam etti.

"Kimin umurunda? Önemli olan tek şey tadının güzel olması. Çocuklar pastalarının aptal bir dinozora benzemesini iki saniye kadar önemserler. Sonra da yemek isterler. Kadın o pastayı arkadaşlarına ne kadar harika bir anne olduğunu kanıtlamak için yaptı. İki beden ve dinozor pastası yapıyor ve bu onun harika bir anne olduğu anlamına mı geliyor? Değerli bir kadın mı? Bu çok gülünç."

Tamam, belli ki uzun zamandır kadınlar adına bu konuda endişeliydi.

Hala.

"Çok haklısın. Çok haklısın, Ess-"

"Sen Biliyorum kim değil endişe hakkında hepsi o şeyler?" diye sormak için sözümü kesti.

Cevabımı beklemedi. "Erkekler!" diye bağırdı.

"Doğru," diye mırıldandım, biramı kaptım, bir yudum aldım ve Rush'ın bakışlarını buldum.

Kaşlarını kaldırdı.

Ona kocaman gözlerle baktım.

Başını çevirdi ama yine de gülümsemesini kaçırmadım.

Şişeyi ona fırlatmamak için bir bira daha çektim. Ben de yerleştim.

Bunu aldım. zorundaydım.

Rush'ın eğlencesi bile.

"Bir çocuk için neyin önemli olduğunu biliyor musun?" diye sordu. Birkaç tahminim vardı.

Yine de "Ne?" dedim.

"Sevgi, rehberlik ve zaman alıyorlar. Bir çocuk için önemli olan budur. Ve Rebel, bir çocuğa verdiği sevginin bir parçası da ona kendini nasıl seveceğini öğretmektir. Kendinize bakmadan başkalarının hayatını daha kolay, daha iyi ve daha *doğru* hale getirmeye çalışmazsınız. Kadınlar kendilerini çocuklarının onlara ihtiyaç duymadığı bir zamanda buluyorlar ve çalışsınlar ya da evde kalsınlar, kim olduklarını bilmiyorlar. Son on beş yılın nereye gittiğine dair hiçbir fikirleri yok. Her şeyi yapabileceklerini kanıtlamaya çalışmakla o kadar meşguldüler ki, hayatlarındaki en önemli şeylerden birini yapmayı unuttular. *Yaşamak*."

Tamam.

Ne demek istediğini anlamaya başlamıştım.

Essence'ı uzun zamandır tanıdığımı söylemem yeterli. Onu severdim. Hayatını nasıl yaşamak istiyorsa öyle yaşamasına ve kimsenin ne düşündüğünü umursamamasına hayrandım. Çocuklarını tanırdım. Torunlarını tanıyordum. Sadece bir aile yakın oturuyordu ama hepsi de fırsat buldukça onu ziyarete geliyordu. Harikaydılar ve hepsi daha geleneksel yolları seçmiş olsalar da onu çok seviyorlardı.

Ama onun bu kadar zeki olduğunu hiç fark etmemiştim. Bana bakmaya devam etti.

"Böylece küçük oğlanlar, eşleri onlara bakan, Noel hediyelerini alıp paketleyen babaları gibi olmaya devam ediyor ve o oğlanlar büyüyüp arkalarına yaslanıp futbol izliyorlar. Küçük kızlar da anneleri gibi olmaya devam ediyor, herkesin her şeyi olmak için canlarını dişlerine takıyor ve kendilerine bakmayı unutuyorlar. Ve bu onların suçu değil. Onların hatası değil. Anneleri onlara nasıl olmaları gerektiğini böyle gösterdi."

"Haklısın," diye fısıldadım.

"Herkes için her şey olamazsın, Asi. Tüm yanlışları düzeltemezsin. Tüm darbeleri hafifletemezsin. *Kendine* bakmayı öğrenmelisin. Ve görüyorum ki sen, özellikle de *sen*, bunu yapmayı öğrenmelisin ve bunu şimdi öğrenmelisin. Senin gibi bir arkadaşın için kendini ortaya koyarsan, bir erkeğin olduğunda, çocukların olduğunda, tüm ihtişamın toz olup gidecek."

"Evet" dediğimde hâlâ fısıldıyordum.

Bir süre sessiz kaldı ve araya girip onu sakinleştirebileceğimi ve bu işi bitirebileceğimi düşündüm ama tekrar konuştu.

Bunu söylediğinde hazırlandım çünkü sesi yine nazikti. "Şimdi beni dinlemeye devam etmelisin, Asi kız, çünkü ben size bildiğinizi sandığınız ama bir şey söyleyecek. Öldürülmüş ya da öldürülmemiş, Diane bir hastalıktan öldü. Bağımlılık bir hastalıktır. İnsanlar bunu anlamıyor. Mutasyona uğramış bir hücreyi, bir lezyonu ya da inanmaları için ne gerekiyorsa göremezler ama kanserle savaşmazsanız sizi canlı canlı yiyeceğinden emin olabilirsiniz. Onu canlı canlı yedi, hayatım. Siz ve ailesi onunla savaşmaya çalıştınız ama bu savaşı yürütmek ona ve kanser gibi, diyabet gibi, bazıları kazanamaz. O kazanamadı. Ve bu senin suçun değil."

Başımı eğdim.

Tanrım, *Tanrım*.

Essence'in evine gidip aylar önce boşaltmalıydım.

Tanrım.

Tam bir aptaldım.

Başımı ancak Rush'ın elinin enseme kivrıldığını hissettiğimde kaldırabildim.

Bana doğru uzanıyordu, güzel gözleri yumuşak ve tatlıydı. "Tamam mı?" diye mırıldandı.

Ben .

Ama oraya varacağıma dair bir his vardı içimde. Esans yardımcı oluyordu.

Ama daha çok tezgahın karşısındaki o güzel gözlerle ilgiliydi, bana yumuşak ve tatlı bir şekilde bakıyorlardı.

Başımı salladım.

Rush'ın eli beni sıktı ve gitmeme izin verdi.

"Sen çok güzel bir ruhsun," dedi Essence kulağıma. "Ve aurandaki bir türlü geçmeyen grinin nedenini bildiğim için çok mutluyum. Şimdi sana daha fazla pembeyi geri getirmende, biraz sarı eklemende ve biraz yeşil elde etmende yardımcı olabilirim. Ama küçük kulübemde olsan da olmasan da, ne gelirse gelsin beni söz vermeni istiyorum. Seni kendimden biri gibi seviyorum Rebel ve bana yaslanmaman içimi kemiriyor. Artık genç olmayabilirim ama kalbim gayet iyi çalışıyor,

Siz de bunun içindesiniz ve siz nasıl içinizdekilerle ilgilenmek istiyorsanız, başkaları da sizin için aynı şeyi hissediyor. O yüzden bırakın biz sizinle ilgilenelim. Tamam mı?"

"Tamam, Essence."

Essence, "Şimdi git ve o güzel motorcu tarafından beynin dağıtılsın," diye teklifte bulundu. "Eve gel, detayları istiyorum. Hepsi bu kadar, eminim Tanrıça ona *güzel* bir üye vermiştir. Ona iyi davran, o da sana iyi davranacaktır."

Kıkırdamaya başladım.

"Doğru. Bu küçük anne bir esrar yakacak," dedi bana. "Eğer bir gün iyi bir esrarı hak ediyorsa, o gün bugündür."

"Boz'un kafayı bulmasına izin verme," diye uyardım.

"İyi olacağız. Duydun mu, Asi kız? *İyi* olacağız." "Seni seviyorum, Essence," diye fısıldadım.

"Ben de seni seviyorum çocuğum. Uslu dur," dedi ve telefonu kapattı. Telefonumu bıraktım ve biramı aldım.

Rush, "Senin anladığım kadarıyla, ki bu çok fazla bir şey değildi, seni iyi okumuş," dedi.

"Hmm," diye mırıldandım, birayı yutarken daha fazla tekila olmasını diledim. Bana sıırıttı ve kendi birasından biraz daha içti.

Sonra kollarını tezgâha dayadı. Tamam.

Açık konuş.

Bu adama sonsuza kadar bakabilirdim. O kadar muhteşemdi.

"Biralarımızı içeri götürüp televizyon izlemek ister misin?" diye sordu. Tamam.

Açık konuş.

Bu adamı sonsuza kadar öpebilirdim, sadece harika öpüştüğü için değil, aynı zamanda çok tatlı olduğu için.

İşler çığırından çıkmıştı ama bir kez bile söz etmemiş, hatta kanepesinde kesintiye uğrayan şeyden rahatsız olmuş gibi bir ifade takınmamıştı.

Ve onu bana karşı sert hissediyordum, hızlı gidiyorduk ve gerginleşiyordu ve tüm bunlar olağanüstüydü ve sonra bir cesede bakmak için bizi kasabanın diğer ucuna kadar yarıştırıyordu.

Tek kelime
etme.

Bakmak
değil.

Ve şimdi bana bira ve televizyon teklif
ediyordu. Baskı yok.

Sadece gevşiyorum.

Onun evinde, bana bakmak için beni oraya taşıdığı yerde.
İlk randevumuzda.

"Biliyor musun, muhtemelen Diesel'i arayabilirim. Phoenix'e giderim.
Onların seks seslerine katlanırım, D ve Mad bana bakar, Molly beni
besler ve güvende olurum. Bana göz kulak olmak için beni o harika bekâr
evine taşımama gerek yok."

"Sen kal, sonunda biriyle yatacak mıyım?" diye sordu. Ama
bu bir alaydı.

Hala.

Ona doğrudan verdim.

"Evet."

Bakışları üzerimde nazikleşti, ısınmadı.

Bunu istiyordu ama zorlamayacaktı ve dürüstlüğümden hoşlandı ve
bunu gösterdi.

Yani, cidden mi?

Bu adam gerçekten gerçek olamaz.

"Kendi alanımı seviyorum Rebel," dedi sessizce. "Ama seni de
seviyorum. Yirmi dokuz yıl boyunca çoğunlukla yalnız uyandım. Son
on yılımı boş bir dönerek geçirdim. Değişiklikten hoşlanacağımı
düşündüm."

Bu güzeldi, bu kadar tatlı olmaya devam etmesi.

Ama ben ona bakıyordum.

"Ne?" diye sordu.

"Yirmi dokuz yaşında mısın?"

"Evet."

Nasıl sadece yirmi dokuz yaşında
olabilir? Yirmi dokuz gibi
görünmüyordu.

Pekâlâ. Bisikletini sürerken, güneş ve rüzgar gözlerindeki o küçük
çizgileri açıklıyordu.

Ama yirmi dokuz yaşında gibi davranmadı.

Bundan çok daha yaşlı (çok daha bilge olarak
okuyun) davranıyordu. "Ne?" diye tekrar sordu.

"Otuz yaşımdayım."

"Öyle mi?"

Evet'in daha fazla olduğunu mu?

Yine ona bakıyordum.

Ondan bir yaş büyüktüm. Belki bir yıl bile değil.

Neden hemen onun bu konuda olmayabileceği düşüncesine kapıldım?

Bana bakışına bakılırsa, bu onun için sorun değildi. Ona

bakmaya devam ederken aklıma başka bir şey geldi.

Bu da benim ona bakmaya devam etmemi sağladı.

Essence ilk karşılaşmamızda ona Woodstock seks partisi hikâyesini anlatmıştı ve o da elimden tutup beni kapıdan dışarı sürüklemişti, evinin önündeki sokakta benimle ilgili bir ceset olduğunu bile bilmeden.

Essence'de bir sorun olduğunu düşündü, beni yakaladı ve rezervasyon yaptırdı.

"Asi?" diye . Hiçbir

şey söylemedim.

Sadece ona bakıp durdum.

Çünkü sadece o bile değildi.

O ve kardeşleri beni o kulübeye götürdüklerinde, Diesel'in biseksüel olduğunu bildiğini söylemişti.

O zamandan beri Diesel, Maddox ve Molly'den bahsediyordu.

Ben de öyle. Nefretin bir yük olduğunu kabul etti.

Kardeşinin sevdiği ve bir erkeğe bağlanmaya niyetli olduğu bir kadınla çıkan bir motorcuydu.

Ve Rush hiçbir şey söylemedi. Bu durumdan hoşnut olmadığını belli edecek bir yüz ifadesi bile takınmamıştı.

Neyse . Diesel nasılsa . Essence, Essence nasılsa öyleydi.

Ve Rush için kadardı.

Indiana'da büyüdüm ve o eyaletteki her vatandaşın büyük ya da küçük bir önyargıya sahip olduğunu söyleyemeyiz. Pek çok insan harikaydı.

Birliğin en hoşgörölü eyaleti olmaktan uzak olduğu söylenebilir.

Ve benim evim tanıdığım en az toleranslı evlerden biriydi.

Siyahlar, eşcinseller, Meksikalılar, Müslümanlar, hippiler hakkında aşağılık, zehirli şeyler dinleyerek büyüdüm ve bu böyle devam etti. Babam ve Gunner, Kaliforniya eyaletinin tamamını liberal ezikler olarak görüyorlardı ve birlikten ayrılırlar bile sorun olmazdı.

Rush sevgilisine patates cipsi alıp onun için harika hamburgerler kızartmazdı. (Ve babamın annem için bir kez bile yemek pişirdiğini görmedim, "eti mahvediyor" diye biftek ızgara yapmasına izin vermediği halde, pırzolasını, hamburgerini, pırzolasını veya köftesini asla mahvetmediği halde, sadece ızgara yapmanın "erkek işi" olduğunu söyledi - pislik herif).

Rush daha

fazlasıydı.

Çok daha

fazlası.

O gerçek bir anlaşımaydı.

Rush'ın eli sıcak bir şekilde benimkine sarılıp onu sıktağında düşüncelerimden sıyrıldım.

O gözlere -o delicesine güzel gözlere- odaklandığımda, "Şimdi neredesin?" diye sordu.

"Televizyon izlemek istemiyorum," diye

fısıldadım. Eli benimkinde daha da

sıkılaştı.

Parmaklarımı onunkileri de sıkabilmek için bücktüm.

Sonra taburemden kaydım, ona tutunuyordum ama şimdi onu çekiliştiriyordum. Tezgâhın etrafına geldi.

Bizi onun merdivenlerine götüren

bendim. Yukarı.

Yatak odasına.

Tur sırasında, evin dört bir yanına serpiştirilmiş ailesinin ve kardeşlerinin çerçevele fotoğraflarının, küçük kız kardeşi ve üvey annesinin dekorasyonuna müdahale etmelerinin bir ürünü olmakla kalmayıp, yatak örtülerini de birlikte seçtiklerini itiraf etmişti.

Onlarla karşılaştığımda, işlerini iyi yaptıkları için onları tebrik ederdim.

Çarşafar arduvaz grisiydi, parlaktı, bu yüzden sadece erkeksi ve çekici değil aynı zamanda pahalı görünüyorlardı.

Yorganı koyu maviler ve grilerden oluşuyordu ve içine biraz çikolata kahvesi atılmıştı; erkeksi ama akıllı ve çılgınca çekiciydi.

Yere serilmiş şemsiyeleri olan avrolar vermişlerdi. Yorgan da yamuk yumuktu çünkü yatağını toplamamış, sadece yorganı arkaya atmıştı.

Ama o alçak, çağdaş, sadece şilteli, siyah pitonla kaplanmış gibi görünen kısa yatak başlığına sahip kral boy yataktaki çarşaflar berbattı.

Tur sırasında bunu düşünmüştüm.

Onu kendi odasına götürdükten sonra, o yatakta meşgul olmaya hazır bir şekilde ona döndüm.

Ellerini kalçalarımın koydu ve geriye doğru yürümemi sağladı.

Yatağa doğru.

Birden kendimi garip hissettim.

Seksle ilgili takıntılarım yoktu.

Başlarda öyleydim. Benim büyüdüğüm evde büyüüp de seks konusunda takıntıları olmayan bir kadın yoktu.

On dokuzuncu doğum günümünden iki gün sonra ayrıldım ve geri dönmüş da asla arkama bakmadım ve yoluma rehberlik eden birkaç iyi sevgili bulduktan sonra yolumu buldum.

Ama birkaç kilo almam gerektiğini söyleyen kadınlar (ve erkekler) vardı.

Diane'in öldürülmesi ve benim porno endüstrisinde gizli göreve başlamamdan sonra epey zaman geçmişti.

Sonra porno endüstrisinde gizli görevdeydim. Ama en önemlisi.

Bu farklıydı. Bunu

biliyordum.

Bu sadece seks değildi.

Bu yeni bir sevgili edinmek değildi.

Bu Rush'tı.

Ve onun hakkında daha önce edindiğim bilgilerden bunun bir anlamı olduğunu biliyordum.

Ve eğer bu iş iyi gitmezse, iyi gitmemesi için bir şey yaparsam, bu çok ama çok kötü olur.

Hâlâ beni yatağa doğru geri geri götürüyordu, elleri kalçalarımıdaki elbisemi düzeltiyordu, gözleri oraya odaklanmıştı.

Tamam, bu çok .

"Rush," diye

fısıldadım.

Benim seslenmemle başını kaldırması ve zaten seks vaadiyle bulanıklaşmaya başlayan gözlerinin dikkat kesilmesi daha da sıcaktı.

Benden.

"Tamam mı?" diye sordu.

Yaptığımız şeyi, onu oraya götürdüğümde söz verdiğim şeyi durdurabilir ve ona fikrimi değiştirdiğimi söyleyebilirdim. Televizyon izlemek istiyordum.

Başka bir çöküş yaşayabilirim.

Başka bir ceset ortaya çıkabilir. Her

neyse.

Ne olursa benimle olacaktı.

Ben bir adım tereddüt ettim, o etmedi ve bunu vücutlarımız çarpışabilsin diye yaptım.

Bunu yaptıklarında kollarımı onun omuzlarına doladım. "Tamam," diye cevap verdim.

Başını beni öpmeden hemen önce o değerli taştan gözleri parladı.

Bu, baldırlarım yatağa çarpmadan ve biz yere düşmeden hemen önceydi. yuvarladım, hala öpüyordum ve üzerine çıktım.

Parmaklarının uçları belime battı.

Parmaklarımı onun gür saçlarına daldırdım.

Beni kaçırdığı o ilk gece haklıydım. O saçlar parmaklarımın içine gömülmesi için yalvarıyordu.

Öpüşmemizi kestim ve boğazına yapıştım.

Çok güzel bir boğazı vardı ve ilk fark ettiğimden beri ağzımı onun üzerinde gezdirmek istiyordum.

Ben de onu aldım, dudaklarımı aşağı ve yukarı kaydırdım, sonra da dilimi köprücük kemiğindeki çukura kadar götürdüm.

Bunu gömleğinin düğmelerini açarak yaptım.

Gözlerini ortaya çıkaran hoş, lacivert bir düğme giymişti.
Motorcu randevu kıyafeti.
Hoşuma gitmişti. Randevumuz için güzel görünmek için harcadığı çabayı sevdim, bir bakıma hâlâ aceleliydi.
Ama o gömlek gitmeliydi.
İki düğme sonra ağzım aşağıya indi. Bir düğme daha ve aşağı.
Teni sıcak, şık ve *sıkıydı*.
Başka bir düğme, onu açtım ve gözlerimle içine aldım.
Şişen göğüs kasları. Alt kısımları süsleyen muhteşem çeyrek boy kahverengi meme uçları.
Ağzımı o meme uçlarına götürmek istiyordum. Ama önce ortaya çıkarmam gereken daha çok şey vardı.
Gömleğinin kuyruklarını kotundan çektim. Daha fazla düğme.
Aşağı.
Gömleği genişçe açtım.
Sekiz paketi yoktu.
Ama karın kasları, dümdüz bir göbeği ve V'sinde güzel ezikler vardı.
Çok lezzetliydi.
Göbeğini öptüm ve yukarı baktım.
Tamam.
Um.
İşte bu.
Yakışıklı yüzündeki açlık ifadesi hâlâ tatmin olmuş gibi görünüyordu.
İşte bu çok *lezzetliydi*.
"Motorcum kendi başının çaresine bakar," diye fısıldadım.
Bunu söyledim, açlık yüz ifadesinde daha da derinleşti ve sonra ellerini kollarımın altına aldım ve ayağa kalktım, yuvarlandım ve üzerimdeydi. Ağzı ağzımda, dili ağzımda, elleri eteğimi yukarı itiyordu.
Evet, *bu* çok lezzetliydi.
Ellerinden biri göğüs ucuma değil de yatakta ağırlığını koluna verebilmek için sırtıma gittiğinde hayal kırıklığına uğradım,

biz onun kanepesindeyken izlediği yörünge.

Diğeri aşağıya, külotumun içine indiğinde hayal kırıklığına uğramadım ve kıcıımı kavradı, beni kaldırdı ve sertliğini kalçalarımaya yerleştirdi.

Ağzının içine doğru inledim.

Rush beni öptü, öptü, öptü ve içime girerken beni öpmeye devam etti ve ben onun içinde kıvrandım, zaten ıslaktım ve daha da ıslandım.

Sonunda öpüşmeyi kesti.

Ve o kadar harika öpüşüyordu ki, onu kovaladım.

Elbisemin eteklerini çekiştirmek için elini külotumdan dışarı kaydıldı. "Bunun gitmesini istiyorum," diye homurdandı.

Tamam, bunu yapmak için öpüşmeyi bırakabiliriz.

"Kurtul ," diye nefes aldım, bu çabaya yardımcı olmak için kollarımı kaldırdım. İki elini kullanarak yukarı çekti, sonra bir kenara fırlattı.

Bir elini yatağı koydu, kolunu dikleştirdi ve başını eğerek bana baktı.

Üzerimde bandeau tarzı, siyah, askısız, dantelli bir sütyen vardı ve bu sütyen biraz destek vermekten başka bir işe yaramıyordu ama hiç yoktan iyiydi.

Rush dişleriyle koparmak ister gibi baktı. Ve bu beni daha da ıslattı.

Bir elimi yukarı kaldırıp saçlarının üzerinden geçirdim, gözüne düşen kalın bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdım ve "Bebeğim" diye mırıldandım.

Bir daha yukarı çıkmayan tek kollu bir şınavla aşağı indi ve meme ucumu dantelin üzerinden emdi.

Doğrudum ve "*Bebeğim*" diye inledim.

Öpüşme şeklinden ağzının sihirli olduğunu anlamalıydım.

Öyleydi.

Bu iş bitene kadar başını kendime doğru tuttum ve iki parmaklarını sütyene koyarak yırttım.

Bunu yapmama ve gözlerimi yakalamama izin verecek kadar uzun süre başını kaldırdı. Göğüs ucuma doğru eğilip derinlemesine çekmeden önce gözlerindeki mavi ateş nefesimi kesmişti.

.

Eli diğerk göğsümü avuçlamak için yukarı çıktı, sonra meme ucunu yuvarladı ve sıktı.

Kıvrandım.

Sonra gömleğini omuzlarından yakaladım ve kollarından aşağı itip bile ağzıyla bana bakmaya devam etti.

Ağzıyla meme uçlarımı değıştirdi ama elleriyle değıştirmedi çünkü diğerk eli karnımın üzerinde geziniyordu, içeri, aşağı ve ... oh evet

İçinde.

Bir parmağıyla klitorisime vurdu ve yuvarlandı. Oh *adamım*.

Sırtım yataktan kalktı.

Başını kaldırdı ve yüzüme .

"Rush," diye nefes aldım, kalçalarım onun parmağıyla dalgalanıyordu.

Bana bir bakış attı, alçaldı, bacaklarımı ayırdı, sonra ağzı siyah dantel külotumun üzerinden üzerime kapandı.

Bir elimle başını tutmak için uzandığımda tırnaklarım kafa derisini sıyrırken haykırdım ve bacağımı başının üzerine çevirerek yana yuvarlanmadan önce ancak bu kadarını .

Külotumu bacaklarımın arasından aşağı doğru çekerken ağzının büyüsunü bacaklarımın arasında kaybettiğimde protesto etmek istediğim gibi protesto etmedim. Botlarımı çekiştirdi, küçük çoraplarımı çıkardı, tekrar içeri girerken bacağımı başının üzerine ve sonra ağzını bana doğru indirdi ve *bana saldırdı*.

Tanrım, *peşimden* mi geldi?

Beni emerken, kemirirken ve diliyle sikerken iki elimle başını tuttum.

"Rush," yüzünü amıma doğru sertçe iterken, başım geriye doğru kazılırken, her şey tacı yorganının içinde olacak şekilde kavislenirken, topuklarım kürek kemiklerini bulup içeri dalarken adı bir nefeste çıktı

Orgazmım çok uzun, çok gür, çok şaşırtıcı, ağzı açık, sessiz bir inlemeye dönüşmeden önce keskin bir şekilde haykırdım.

Çok yavaş bir şekilde aşağıya doğru süzülüyordum, parmaklarım artık saçlarına değil sırtına kıvrılmıştı ve ağzı kulağımdaydı.

"İçeri girmek istiyorum," diye hırladı.

"O zaman içeri gel," diye nefes nefese kaldım.

Kulağımın altındaki deriyi öptü.

Köprücük kemiğimi.

Göğüslerimin arasındaki boşluk.

Sonra gitmişti.

Geri gelip bacaklarımın arasına yerleştiğinde hâlâ nefesimi tutuyordum. Ağzımı tekrar alıp beni derin, ıslak bir şekilde öpmeden önce gözlerindeki yakıcı, kararlı bakışa zar zor odaklandım.

.. *sıcak*.

Sikinin ucunu klitorisimin üzerinde kaydırıldığını hissettim. Kalçalarım sarsıldı ve diline karşı nefes nefese kaldım, baldırlarımla kalçalarını yuvarladım.

Rush beni öpmeye devam etti.

Beynimin derinliklerinde bir yerde, vücudumla, onun sikiyle, bana yaşattığı sarsıcı orgazmı ya da bağlanmak üzere olduğumuz gerçeğiyle ilgili olmayan bir yerde, bundan hoşlandığımı fark ettim.

Çok sevdim.

Rush'ın sikişirken çok samimi, çok cömert, çok güzel öpüşmesine bayıldım.

Bana göre her şeyi anlatıyordu. Bana göre bu sadece *Rush'tı*.

Bu düşünceler ne kadar derin olursa olsun, sikinin ucu beni yakaladığında ve bir inç içeri kaydığında uçup gittiler.

Bir elimle ensesini kavradım ve diğer elimle tırnaklarımı omurgasında gezdirdim.

Bir santim daha içeri girdi.

Geriliyordum, genişliyordum.

Öpücüğü derinleşti ve bir santim daha içeri girdi.

İnledim.

Öpüşmeyi kesti ve başını kaldırdı. "Öyle mi?" diye sordu.

"Sen-"

"Biraz ağırlığım var."

Heft.

Onu görmemiştim ve ne kadar uzun olduğunu bilmiyordum. Ama kalındı.

"Evet, bebeğim?" diye sordu ve kendini tutmak için zorlandığını hissettim. İçeri girmek istiyordu.

Ama tutuyordu, iyi olduğumdan emin olmak istiyordu.

Tanrım.

Rush.

"Evet," diye fısıldadım.

Bir santim daha içeri
kaydı. Ve durdu.

"Bebeğim," diye nefes aldım.

"Kahretsin, çok sıkısın. Çok tatlısın. Sıkı. Kaygan. Siktir," diye
inledi. Başımı kaldırdım ve dudaklarını ısırdım.

Yüzü karardı ve bir santim daha içeri kaydı. "Evet,"
diye nefes nefese kaldım.

"Daha fazla mı?" diye
homurdandı. "*Evet*,"
diye tısladım.

Sonuna kadar kaydırды.

Boynunu kavradım ve diğer elimi aşağı kaydırarak tırnaklarımın
kıcının çıplak, kalıplanmış kaslarına battığını gördüm.

Güzelmış.

Ama soyunmuştu ve ben bunu özlemiştim.

Bir dahaki sefere yapmayacağım.

"Rush."

"İyi mi?"

"Acele et-"

"Tatlım, iyi misin?"

Elimi bükerek parmaklarımı saçlarının kıvrımlarında gezdirdim,
başını kavradım ve dudaklarım dudaklarına değene, gözlerim
gözlerinin içine bakana kadar kendiminkini yataktan kaldırdım ve
"Becer beni, Rush" diye yalvardım.

Göz kapaklarını indirdi (seksi *AF*), başını eğdi, ağzımı aldı ve içimde
hareket etti.

Yavaş.

Nazik.

Tatlı.

Eli göğsüme gitti, meme ucumu okşadı. Oh, evet.

Elimle kıcını kavradım, sıkıca tuttum, onu kendime çektim,
baldırlarımı aşağı kaydırarak uyluklarının arkasını sardım ve

Bekliyor.

Beni öpmeye devam etti ve daha da hızlandı.

Öpüşmeyi kestim, boynuna yöneldim, elimi saçlarına sokarak başını geriye çektim, böylece boğazını bana gösterecekti.

"Tanrım," diye inledi.

Ve daha hızlı, daha derine gitti.

Ağzımı boğazına açtım ve onu dudaklarımla ve dilimle, tıpkı sikini emer gibi, sonuna kadar içime çektim.

"*Tanrım*," diye homurdandı.

Göğsümdeki eli aşağı kayd, içeri girdi ve parmağı klitorisimdeydi. Oh .

..

Evet.

Başım geriye düştü.

Ağzımı aldı.

Ve daha hızlı, daha sert gitti.

"Rush," diye ağzına nefes verdim, kalçalarımla ritmini buldum, diğer elimi aşağıya doğru sürdüm, böylece kıcını iki avucuma aldım ve onu içime çektim.

"Bul onu," diye
homurdandı.

"Bebeğim."

Parmağı daha sıkı bastırdı, daha sert yuvarlandı, içindeki itişler daha da hızlandı.

"*Bul onu*," diye hırladı ağzımın içine.

Ellerimle kıcını kavradım, dizlerimi kaldırdım, kalçalarımla kalçalarına bastırdım ve gözlerimi kapattım, bana tekrar verirken ona doğru eğildim.

Tanrım, ikincisi nasıl daha iyi olabilir?

Bilmiyordum.

Sadece hissettim.

Ve muhteşemdi.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı, sonra bir kez, iki kez, üç kez, dört kez, her birinde homurdanarak kendini içeri soktu, yüzünü boynuma gömdü ve tenime doğru inledi.

Yatağın içinde eridim.

Rush içime çöktü.

Kendime geldiğimde, ağzı üzerimde hareket ediyordu.

Boynum.

Göğsüm.

Göğsümün üzerinde.

Diliyle meme ucumu yuvarlarken kollarımı ona sımsıkı doladım.

Çenemi aşağı eğdim ve yarı kapalı gözlerle onun koyu renkli başının açık tenime değmesini, güçlü ve parlak dilinin hassas göğüs ucumda dönmesini izledim.

"Tatlım," diye .

Başını kaldırdı, bakışları bana yöneldi, sonra üzerime doğru kaydı ve ağzını ağızıma dayadı.

Beni öpmesini bekledim.

Beni öpmedi.

Ve bakışlarındaki yoğunluğu, oradaki sahiplenmeyi, açlığı yatıştırılmış, tatmin olmuşluğu algılamak için sadece bir saniyem vardı. Daha o söylemeden, iddiasını ortaya koymak üzere olan bir adamı elimde tuttuğumu biliyordum.

"Seni tutuyorum," dedi dudaklarıma karşı. Beni tutuyordu.

Birine ait olacaktım. Ve o biri Rush Allen'dı.

O anda ağlamaya başlayacağımdan . Rush bana bir vermedi.

"Ve tembellik etmene izin vereceğimi sanma. Bu prezervatiften kurtulacağım bebeğim, ikinci raunt. Nasıl bilmiyorum, ama bunun bir parçası bana sakso çekmen olacak, o yüzden ben yokken ağzını ısıt. Ve hazır ol. Bu parlak girişle bütün gece devam edeceğiz."

Ancak o zaman beni öptü, ıslak, sert ve derin.

Geri çekildiğinde, alt dudağımı dişlerinin arasına aldı ve onunla birlikte gitmemi gerektirdi ve vücudumun hemen hemen her santimi titredi.

Bıraktı, bana hınzır, büyük bir siki olan ve onu nasıl kullanacağını bilen bir motorcu çocuk sırtışı attı ve benden ve yataktan kaydı.

Bana yeniden yaptığını söylediği ana banyoya doğru yürümesini izledim.

Seansımız sırasında pek görmemiştim ama hissetmiştim.
Kesinlikle hoş bir histi.

Ama muhteşem göğsüne, şimdi harika bir sırtın, inanılmaz kalçaların ve çiziklerim ve tırnak daha da muhteşem görünen harika bir kığın gözle görülür kanıtını ekleyebilirdim.

Yan döndüm ve bacaklarımı göğsüme doğru çektim.

Ağzımı ısıtmadım.

Birincisi, nasıl yapılacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

İkincisi, gülümsemeden duramadım.

"Sen istiyorum Ben için git olsun ve tekila?" o
aradı itibaren Banyoya.

Bütün gece devam

edeceğiz. "Evet," diye

karşılık verdim.

Güzel bir motorcu tarafından beynim dağıtılacaktı. Yani evet.

Oh, evet.

Hâlâ gülümsüyordum.

ELEVEN

Ücretsiz ve Kolay

Rush

Ertesi sabah . . .

Çalan telefonu onu uyandırdı.

Rush, yüzü içinde olduğu için hemen Rebel'saçlarını kokladı.

Temizden başka bir şey kokmuyordu ve iyi hissettiriyordu.

İkisi de çıplaktı, adam kadının arkasındaydı ve onu kısmen yatağa sabitlemişti.

Adam kolunu kıza dolamıştı ama elini gevşekçe kızın elinin içinde, yatakla göğsünün arasına sıkıştırmış olan Rebel'di.

Yorgan dün gece bir yerlerde kaymıştı, bu yüzden sadece çarşafı bellerine kadar gelmiş, bacaklarına dolanmıştı.

İyi ve kötü geçen çılgın bir randevunun ardından muhteşem bir gece geçirmişlerdi.

Tekila.

Gevşemek.

Ve bir sürü olağanüstü sikiş. Harika yatıyordu.

Kahretsin, cesetler atılmadığında ve kafasını karıştıran bir şey olmadığında, Rebel Stapleton her şeyiyle harikaydı.

Babasından çok şey öğrenmişti.

Bunlardan biri, ilişkinizin başlarında olsa bile, içinde bunun doğru olduğunu biliyorsanız, sizin için yapan bir kızıl saçlı bulmanızdı, gitmesine izin vermediniz.

Yani evet.

Kararını vermişti. Onu tutacaktı.

Telefonu sürekli çalıyordu ve bulunduğu yeri kadar çok seviyordu ki taşınmak istemiyordu.

Asi kıpırdamadı bile.

Bunun sürpriz olmadığını düşünerek onun saçlarına sıırttı.

Beşinci seferden sonra, kaç kez gittiğinin izini kaybetmişti. Ve kadın ondan dört kez sıkılmıştı.

Bu dördüncüyü alacağını sanmıyordu ama o saçları, o güzel yüzü ve o dolgun, sıkı, tatlı memeleri zıplarken, daracık, zarif amcığıyla onun sikini sağarken, vücudunun patlamaktan başka seçeneğı yoktu.

Dördüncüsünü almıştı.

Ve bunu ona vermekte bir sorun görmedi.

Güneşin yatağına vurma şeklinden erken olmadığını anlayabiliyordu ve ne yazık ki her şey bağlanmıştı, bu yüzden bir çağrıyı görmezden gelemezdi.

Bu düşünceyle ve iç çekerek elini dikkatlice onun elinden kurtardı ve yuvarlandı.

Yatağı diğer tarafına geçtiğinde telefonun alması durmuştu.

Rush yine de kot pantolonuna uzandı, onu kendine doğru çekti, arka cebinden telefonunu çıkardı ve Rebel'in içine geri yuvarlandı.

O zaman hareket etti, boğazının arkasından küçük bir ses çıkardı ve ona doğru kayd.

Bir bacağını onunkine doğru eğdi, onu istediğı yerde tutmak için sırtına biraz ağırlık verdi ve sabahki sertleşmiş aletini onun kıcına bastırdı.

İçine girdi. Güzel.

Gülümseyerek başını çevirdi, telefonunun ekranına dokundu ve arayanın babası olduğunu gördü.

Kahretsin.

Toplantı.

Başparmağını ekranın üzerinde gezdirdi ve telefonunu kulağına götürdü, göğsünü Rebel'in sırtına daha fazla bastırdı ve pazularını onun koluna dayadı.

"Rush," diye selamladı

babası. "Selam, baba."

Rebel'in vücudu ona karşı sertleşti.

Sırıttı.

"Sana sesli mesaj bırakıyordum."

Boşa çaba ve babası bunu biliyordu.

Bir yerlerde cep telefonu numarası bir pazarlama havuzuna aktarılmıştı. Telefonunda, bisikletindeki kilometreden daha fazla engellenmiş numara vardı. Arayanı programlamamışsa cevap bile vermiyordu.

Ama tanıdığı biri sesli mesaj bıraktıysa, onu dinlemiyordu. Yine de bunu konuşmaya ihtiyaç duyduklarının bir göstergesi olarak kabul ediyor ve mesaj atmak yerine geri arıyordu.

Tanımadığı biriye ya görmezden geliyor ya da dinlemeden siliyordu.

"Ne ?" Rush sordu.

"Kardeş toplantısı. Öğlen. Sandviç istiyorsan Dutch ya da Chill'e mesaj at."

"Orada

olacağım."

"Harika. Sonra

görüşürüz."

"Görüşürüz,

baba."

Bağlantı kesildi ve Rush telefonundaki saate baktı.

Kaos MC'nin bir üyesi olmanın getirdiği pek çok iyi şey vardı. Kardeşlik. Aile. Pisliklerle uğraşmadıkları güzel zamanlar. Oto malzeme dükkanlarından, garajlarından ve özel araba ve bisiklet işlerinden tonla para kazanıyorlardı. Kardeşler kârı eşit paylaşırdı ve onun aylık kazancı çok yüksekti.

Ama aynı zamanda, babasının sabah saat on birden önce bir kardeş toplantısı düzenlemesi için ya cehennemin donması ya da birinin ölümcül bir tehlike altında olması gerekiyordu.

Saat dokuzu geçiyordu.

Saat tutmamıştı ama Rebel'le birlikte saat üç civarında sızdıklarını tahmin ediyordu.

Bütün gece uyumuşlardı. Kaos tarzı.

Rebel'in sesi ona doğru geldi.

"Aletini kıcıma bastırırken gerçekten babanı mı ?"

Gölmeye başladı ve içinden, "Bebeğim, ben bir erkeğim. Sabah oldu. Çıplaksın. Harika bir kıcın var. Papa'yla sohbet ediyor olsam bile, sonra sikimi o göte bastırmamak muhtemelen aşırı acı verirdi."

Yüzünü ona döndü ve Rush kılını bile kıpırdatmadı, bu yüzden bacağı kalçasına asılı ve aleti bacaklarının arasındaki güzelce kesilmiş çalılının kıvrımlarına sürtünerek ağırlığını ön tarafa aldı.

Eğer ışıkları doğru ayarlarsa, evinden Ride'a gitmek yirmi dakika sürüyordu.

Bu, zamanında hazırlanmak ve yola çıkmak için yarım saatlerinin olduğu anlamına geliyordu.

Bu toplantıya kesinlikle geç kalacaktı.

Telefonu arkasındaki yatağa fırlattı ve onu daha da içine çekti.

Dün gece makyajını temizlememişti. Hole albüm kapağı gibi görünmüyordu. Sadece tamamen sikilmiş, biraz uykulu ve tamamen güzel görünüyordu.

"Hey," diye mırıldandı.

Gözleri tembelleşti ama ağzı, "Dişlerimi fırçalamadığım zaman ateşli olma," dedi.

"Bana üflemek için nefesinizin temiz olmasına gerek yok."

Kalçasına bir şaplak attı ama sonra elini kalçasının üzerinde yumuşattı ve daha da yaklaştı.

"Dün gece harikaydı," diye fısıldadı. Dün gece harika değildi.

Olağanüstü bir şeydi.

Kıcında hâlâ onun tırnak izlerinin olmasını umuyordu. Eğer yoksa, daha fazlasını kazanacaktı.

Bu düşünce üzerine Rush onun içine doğru daha da yuvarlandı, onu sardı ve ağzını boynuna doğrulttu.

Başını çevirerek ona daha iyi erişim sağladı ve "Bu pozisyonda sana oral seks yapabileceğimden emin değilim" dedi.

Bu bir kayıptı. Rush onun oral seks konusunda çok iyi olduğunu öğrenmişti.

Sonra tekrar, bir kez tadına baktı ve onun amcığına bağımlı hale geldi. Dudaklarını kızın köprücük kemiğine doğru kaydırđı ve orada, "O zaman ben de senin üzerine inerim," dedi.

Onun altında titredi.

Onun tenine karşı sırttı.

"Kahretsin," diye fısıldadı.

Başını kaldırmaya başladı.

"Kahretsin!" diye bağırdı.

Adam başını tamamen kaldırdı ama kadın onu itip yataktan fırlamadan önce ona bir bakış bile atamadı.

"Bebeğim?"

"Saat on biri geçti!" diye bağırarak ayağın etrafında koşturdu.

"Uh, evet. gereken bir toplantı var, o yüzden işe koyulmamız gerek-

"

Külotunu çekiştirdi. "İşe geç kaldım!" Ne dedin?

Eğildi, adamın gömleğini tuttu ve ona döndü.

"Telefonum nerede?" diye sordu.

"Asi-"

"Mutfak!" diye bağırdı, gömleğini silkti ve hızla odasından çıktı.

Homurdanarak çarşafı üzerinden attı ve bacaklarını yatağın kenarına attı. Kot pantolonunu kaptı, sürükleyerek giydi ve odadan çıkarken düğmelerini ilikledi.

Adam mutfaka vardığında, kadın külotla ayakta duruyordu, gömleği üzerindeydi ama düğmeleri açıktı, boynundaki narin zincirlerden külotunun dantellerine kadar uzanan bir deri yolu göstermek için birkaç santim açıktı, başı telefonuna eğilmişti.

Manzaranın tadını çıkarmak için biraz zaman ayırmak istiyordu ama Rebel işe geç kaldığı için çılgına dönmüştü; defalarca artık onun önceliği olmadığına karar vermişlerdi.

Adam odaya girer girmez saçları uçuşarak başını kaldırıp ona baktı.

"Reklamcımdan dört, *Benito'dan* da bir arama var," dedi telaşla ve dikkatini tekrar telefona verdi. "Aramayı saat dokuza ayarladım. Muhtemelen çıldırmışlardır. Meryl'i aramam gerek."

"Bebeğim-"

"Tanrım, kahretsin, uyuyakalmışım," diye mırıldanarak başparmağını telefonunun üzerinde gezdirdi.

Kolunu uzattı ve kadının parmaklarından çekti. Kızın başı geriye düştü. "Rush!"

Sabır aradı.

"Rebel, dün evinin önüne bir ceset atıldığında o işi resmen bıraktın," diye hatırlattı ona.

"Evet, ama reklamcım bunu bilmiyor."

Tamam.

Evet demişti.

En azından bu iyiydi. "AD?"

diye sordu.

"Yönetmen yardımcısı," diye cevap verdi. "Bugün çektiğimiz üç büyük sahne vardı. İlki çok yoğundu, ama cinsel olarak değil, duygusal olarak yoğundu. Oyuncularım orgazm konusunda iyiler ama duygular konusunda o kadar iyi değiller. Bana ihtiyaçları var. Genelde büyük sahnelerden önce bir toplantı yaparız. Muhtemelen sinirlenmişlerdir."

"O iş senin için bitti, anladın değil mi?" diye sordu teyit etmek için.

Başını salladı.

Sonra başını sallamaya başlayınca bir hırıltıyı bastırdı.

"Benito bir canavar, ama oyuncularımın ve ekibimin bundan haberi yok ve her şey için bana bakıyorlar, Rush. Tanrım, seni becermekle o kadar meşguldüm ki, onları kurtarmak için bir plan yapmadım."

Pekala, .

Ona doğru uzandı, bir kolunu beline doladı ve onu kendi bedenine çekti.

"Yerinize bakabilecek biri var mı?" diye sordu.

Ona deli olduğunu düşündüğünü belirten bir bakış attı. O deli değildi.

O işten ayrılıyordu ve bunu kabullenmek zorundaydı.

"mi?" diye itti.

Gözleri onunkilere önce etrafta gezinip durduğu o şeyi yaptı.
"O benim," diye fısıldadı. Ah.
Anlıyordu.
Ona doğru bastırdı, iki yanından boynuna yapıştı.
"Bu porno ama benim. Hikayeler tam olarak *Gurur ve Önyargı* değil, ama *Dostum, Bekaretim Nerede?* de değil."
Gülmek istedi. Ama gülmedi.
Çünkü onlarla gurur duyuyordu.
Pornoydular ama onlara zamanını ve yeteneğini vermişti ve onlarla gurur duyuyordu.
Porno olmaları umurunda bile değildi.
Yaptığı şeyi önemserdi. Birlikte yaptığı insanları önemserdi.
Bunu umursuyordu çünkü bu onun hakkında çok şey söylüyordu.
Şaşırmamalıydı.
Hâlâ öyleydi.
"Sadece telefon et, bebeğim," dedi sessizce. "Onlara acil bir şey olduğunu, şimdilik seti kapattığını, daha sonra açıklayacağını söyle. Bir şeyler bulacağız ve her şey bittiğinde onlara nasıl olduğunu anlatabilirsin."
Derin bir nefes aldı ama hiçbir şey söylemedi. "Buna Meryl diyebilirsin, değil mi?" diye sordu.
"Peki ya Benito?" diye sordu. "Belli ki gelmediğimi öğrenmiş. O karışmıyor ama bu onun gösterisi. Buralara gelirbir varlıktır. Meryl muhtemelen korkmuştur, çünkü bu ben değilim ve onu aradı."
İşte o zaman Rush'ı vurdu.
"Seni arıyor, nerede olduğunu merak ediyor, Turnbull'u senin evine bırakmadı."
"Vay canına," diye nefes aldı, gözleri büyümüştü. "Evet," dedi adam.
"Bunu Hank ve Eddie'ye söylemeliyiz."

"Arayacağız. Meryl'i arayıp çıldırmasını engelledikten sonra."

"Tamam."

Telefonu ona vermek için aralarında yeterince boşluk bıraktı.

Telefonu kullanırken bile ona yakın durdu.

Ve sonra kadının aramayı hoparlörden yapmasında, telefon çalarken göğsüne dayamasında etkileyici bir şey buldu, bu da onun duymasından tamamen hoşlandığı anlamına geliyordu.

"Tallulah!" diye bağırdı bir ses selamlayarak. "Tanrıya şükür! İyi misin?" "Meryl, çok üzgünüm. Dün bir haber aldım ve Diğer her şey aklımdan uçup gitmiş. Ben ..." gözlerini onunkilere kaldırdı, "durum ciddi. Bununla başa çıkmak zorundayım. Bir şeyleri kapatmam gerekiyor ve ne zaman tekrar başlatabileceğimi bilmiyorum. Bugün daha fazla şey öğreneceğim ve seni arayacağım. Çok üzgünüm."

"Ah tatlım," diye cevap verdi Meryl. "Neler oluyor? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Oyuncularını ve ekibini çok sevdi.

Ve belli ki, onu da sevmişler.

"Hayır, şimdi olmaz. Yine de sana haber veririm," diye yalan söyledi, derin bir nefes aldı, gözlerini adamın gözlerinden ayırmadı ve "Eğer bu biraz zaman alacaksa, sen devralabilir misin?" diye sorduğunda bunun ona pahalıya mal olduğunu biliyordu.

Evet.

Pornoydu.

Ama o onundu ve istemiyordu.

"Ne?" Müdür yardımcısının sesi telefonda nefes nefese çıkıyordu.

"Notlarım var. Onları sana e-postayla gönderebilirim. Yapabilirsin. Rush'ı itti, "sandalyemi al."

Hoparlördeki ses şaşkına dönmüştü. "*Ohmigod*."

Rebel şimdi hasta görünüyordu. "iyi gidiyorsun Meryl. Bence harika iş çıkaracaksın."

"Bu, yani, senden . . . bu çok şey ifade ediyor, Tally."

Tally.

Bu lakap karşısında Rebel irkildi.

Bu insanları severdi.

Bu yüzden onlara yalan söylemekten hoşlanmıyordu.

"Ama bu aynı zamanda her ne oluyorsa zor olduğu anlamına da geliyor. İyi olacağına emin misin?" Meryl devam etti.

"Evet. Yani, muhtemelen biraz zaman alacak ama iyi ."

"Tamam, gitmene izin vereceğim. Belli ki halletmen gereken şeyler var. Ama bil diye söylüyorum, Bay Valenzuela'yı aradım. Gelmedin, sen böyle biri değilsin, araba kazası falan geçirdin diye endişelendim. Onu arayacağım ve-"

"Hayır!" Asi aceleyle bağırdı.

Rush onu uyarırcasına sıktı.

Ona başını salladı ve .

"O aradı. Ben onu ararım. Sen setle ilgilen. Ben hallederim."

"Doğru. Tamam."

"Teşekkürler, Meryl. Her şey için. İrtibatta olacağım." "Tamam, Tally. Umarım her şey yolunda gider."

"Olacak. Görüşürüz,

Meryl." "Bye."

Bağlantıyı kesti ve Rush'a odaklandı.

"Benito'yu aramam gerek."

Hoşuna gitmedi.

Ama aynı fikirde değildi.

"Evet," diye homurdandı.

"Sence en azından Harrietta'nın öldüğünü biliyor mudur?" diye sordu.

"Bence pek çok şeyi bilmenin yollarını buluyor. Ama polisler onun en büyük hayranları değil. DPD'den ona bir şey sızdığından emin değilim. Bunu Chew yapmış gibi göründüğüne ve Chew'in Valenzuela'ya yaşlı karısını öldürdüğünü söylemesine imkan göre, tahminimce hayır."

"Eğer Chew'se, Harrietta'yı benim evime bırakacağını nereden biliyordu sence?"

"Muhtemelen onunla oynadığını biliyordu, onu takip etti, seninle buluşacaktı, seni takip etmeye karar verdi."

"Ama Hank bana bir kuyruğu nasıl fark edeceğimi öğretti. Ve yemin ederim Rush, bakıyordum."

Rush dikkatle, "Hank'in sana göz kulak olmasına sevindim," dedi. "Ama bu adam yıllardır boktan intikam işleri yapıyor. Kuyruğunu fark etmek için muhtemelen Jason Bourne olmanız gerekir."

Ya da bir Kaos kardeşi.

"Bu hiç iyi değil," diye mırıldandı.

"Hayır, ama bu sizi onun yarattığı anlamına da gelmiyor. Onu ve seni takip ettiğinde, elindeki tek şey Valenzuela için çalışman ve yaşadığın yerde yaşaman. Valenzuela için çalışman, ikinizin buluşmasının şüpheli olduğunu anlaması için yeterli. Ama mülkün izini sürse, posta kutusundaki isimlere baksa bile, Rebel Stapleton ile senin aranda bir bağlantı kuramayabilir. Orada kalıyor olabilirsin, bir oda arkadaşı," sırtıttı, "lezbiyen bir sevgili. Her neyse işte. Ama Chew bir posta kutusuna yaklaşıp kendini öldürtmez. Ve eğer adamın bir mülkün izini sürece kadar akli varsa, bu beni çok şaşırtır."

"Yani benim Asi olduğumu bilmiyor. Belki de benimle uğraşmak ya da Benito'yu kızdırmak için Asi olduğumu Benito'yla paylaşamazdı."

"Sadece başka bir tahmin, ama hayır. Tek bildiği senin Harrietta'yla birlikte olduğun, Harrietta'nın da Valenzuela'yla birlikte olduğu ve senin de öyle olduğunu düşündüğü. Onu bırakıp Valenzuela'nın evinde görülmek için mahkemeye çıkmasına imkan yok. İfade vermek için daha güvenli olan sendin."

Kız rahatlamış görünüyordu ve Rush bu hissi sevmiştii, yine de ona saçma sapan bir şey söylemediğini umuyordu.

"Şimdi aramanı yap," diye ısrar etti. "Ama hoparlörü de aç bebeğim. Seninle konuşurken nasıl tepki verdiğini duymak istiyorum. Meryl'e söylediklerinin aynısını."

Dudağını ısırdı ve başını salladı.

Onu sıktı. "Bunu yapmak için iyi misin?"

"Harrietta da tıpkı Diane gibi adaleti hak ediyor. Eğer Hank ve Eddie'ye odaklanabilirsek, bunu elde edebilir. Ekibim de ben çekiliyor olsam bile maaş almaya devam etmeyi hak ediyor. Bu yüzden Benito'nun oyunda kaldığı sürece bunu devam ettirmesi gerekiyor. Yani . . . evet. Ben iyiyim."

Dudaklarını dudaklarına değdirmek için boynunu eğdi ve geri çekildiğinde, "Pekâlâ. Bitir şu işi de yolumuza devam edelim."

Bu kez başını daha az tereddütle salladı.

Telefonuna eğildi ve çaldığını duyunca gözlerini geri aldı.

Valenzuela'nınDerin, Sümüksü ses geldi at

Onlar, kayma "Tallulah."

Rush hemen hareketsiz kaldı.

Onu becermek istiyordu.

"Sen iyi misin?" Valenzuela sordu.

"Benito, özür dilerim," dedi Rebel. "Olağanüstü kişisel bir durum yaşadım ve prodüksiyonu arayıp bugün gelemeyeceğimi açıklamadım. Meryl'i aradım. Her şey yolunda. Bugün için prodüksiyonu durduruyoruz ama umarım yarın geri döneceğiz."

"Sen iyi olduğun sürece." Hay

sikeyim.

Onu kesinlikle becermek istiyordu.

"Ben iyiyim ve her şey girecek, sadece biraz dikkatimi vermem gerekiyor."

"Neye ihtiyacın varsa."

Rebel ona gergin dudaklı, sinirli bir bakış attı. Bu onu neredeyse güldürecekti.

Ama Benito Valenzuela kadının pantolonuna girmek istiyordu. O yüzden gülmedi.

"Şu anda üzerinde çalışıyorum, Benito. Biraz zaman almam gerekebilir ama Meryl'i halledeceğim ve program bugün dışında bunu hissetmeyecek."

"İhtiyacınız olan bir şey var mı?"

"Hayır. Ben iyiyim. Kişisel bir mesele. Ailevi bir mesele. Açıklamamayı tercih ederim.

Ama bakılacaktır."

"Aile," diye mırıldandı sonra, "Pekâlâ, Tallulah. İhtiyacın olan zamanı ayır."

"Teşekkürler, Benito."

"Yapabileceğim bir şey varsa, numaram sizde var."

Rebel, "Teşekkürler, bunun anlamı çok büyük," derken bile ona sinirli bakışlarından birini daha attı.

Valenzuela, "Kendine iyi bak," dedi.

"Sen de öyle. Anlayışınız için teşekkürler." "Elbette. Hoşça kal, Tallulah."

"Güle güle, Benito."

Bağlantıyı kesti. "Harrietta'dan kesinlikle haberi yok." "Ben de aynı şeyi düşünüyorum."

"Yani, tamam, şey ..." gözleri tekrar ona dönmeden önce etrafta dolaşmaya devam etti, "o kısım bitti."

Diğer kolunu ona doladı. "Evet. Ve sen harikaydın, tatlım."

"Tallulah Monroe'yu biraz aşağıya çektim," diye mırıldandı. Yaptığı işten gurur duyuyordu.

Bundan gurur duymuyordu.

"Anlayacaklar," dedi ona.

Ona odaklandı. "Pardon?"

"Kim olduğun hakkında yalan söylediğini."

Her iki elini de adamın göğsüne koydu, hatta telefonunu tuttuğu elini bile, bakışları adamın üzerinde yoğunlaşmıştı.

"Porno sahnesinde kimlerin yer aldığını bildiğimi söyleyemem," diye devam etti. "Ama uçlarda gezinen diğer her şey gibiyse, sıkıdırlar. Birinin Diane'i, kendilerinden birini öldürdüğünü biliyorlarsa ve bunu ödetmek için elinizden geleni yaptıysanız, bunu alacaklardır."

"Aklımı nasıl okuyorsun?" diye sormadan önce bir süre onu inceledi.

"Bebeğim, bunu söylemekten nefret ediyorum ama poker suratı takınmaya çalışıyorsan başarısız olacaksın."

"Muhteşem," diye mırıldandı boğazına doğru.

Onu nazikçe salladı ve dikkatini yeniden topladı. "Bilmiyorum, seni iş üstünde görmedim ama duyduklarımдан anladığım kadarıyla sen sendin, sadece Tallulah adını kullanıyordun. Muhtemelen bu yüzden işe yaradı. Hiçbir şey yapmadın. Onlara kendini verdin ve . Onlar seni sadece farklı bir isimle tanıyorlar."

"Evet, ben de öyle oynadım çünkü daha iyisini bilmiyordum." "İşe yaradı, bu yüzden daha iyisini bilmemen önemli değil."

Kalçalarını onunkilere bastırdı ve "Ben harika mıyım?" diye sordu.

Ona doğru sırttı. "Beni , bir kadını ilk randevuda, eğer harika değilse, bir erime ve vücut dökümü yaşadktan sonra evime taşımam."

Ona sırtıyordu ama tam ortasında gözlerindeki ifade değışti.

"Hiç evinize bir kadın taşıdınız mı?" diye sordu. "Hayır,"

diye cevapladı.

"Mm," diye mırıldandı.

Bu ses hoşuna gitmişti ama şimdi meşgul olacak zamanları yoktu. Ride'a gitmesi gerekiyordu.

"Giyinmemiz gerekiyor. Ben kardeşlerimle buluşurken sen de benimle gel ve takıl."

"Doğru," dedi.

Uzaklaşmaya başladı ama bunu da yanına alarak yaptı.

Kızın eli göğsünden kalkıp paketini avuçladığında durdu.

"Asi," dedi.

"Çabuk olacağım," diye fısıldadı.

"Asi," diye hırladı adam.

Ama kadın önünde dizlerinin üzerine çöktüğünde hareket etmedi.

Ve kadın sertleşen sikini kot pantolonundan kurtardığında kesinlikle kıpırdamadı.

Kadın onu sıcak, ıslak ağzına soktuğunda hareket ve bunu parmaklarını kadının saçlarında gezdirmek için yaptı.

Onun kendisini emmesini izledi ve her vuruşuna bayıldı, özellikle de ellerini kot pantolonunun arkasına sokup uzun tırnaklarını kıkına geçirdikten sonra daha da iyi olduğunda.

Siktir, onun çizimi.

Kadınının çekişlerinde güç vardı ve tırnaklarının kıkında bıraktığı acıyla, aletini ağzında sevdiğini söyleyerek, onu gitmesini istediği yere götürmesi uzun sürmedi.

"Bebeğim," diye homurdandı neredeyse oraya vardığında.

Ona bakmaya devam etti, o güzel mavi gözlerini onun yüzüne dikti, ıslak aleti ağzına girip çıkıyordu ve *Tanrım*.

Adamın eli kadının saçlarına dolandı ve başı geriye düştü. "İşte bu," diye inledi ve üflemeğe başladı.

Bir elini adamın kışından çekip ön tarafına daldı ve taşaklarını avuçlayıp sıktı.

Rush onun yüzünü sikmeye başladı ve zihni Rebel'in sıcak, tatlı ağzı ve ondan emdiği devasa orgazm dışında her şeyi unutup "İşte bu!" diye homurdandı.

Bir gece önce kız ona oral seks yaptığında, adam üflemeden önce, onu elleri ve dizleri üzerine itmiş, amını avuçlamış ve içine almıştı.

Bu kez, başını dikleştirerek aşağı indiğinde, onun aletini nazikçe yaladığını ve taşaklarına masaj yaptığını hissetti. Adam bu hareketi izlemek için başını eğmeden, kadın onu bıraktı, tekrar ayağa kalktı ve boğazının dibini öperken elini taşaklarından sikine götürerek sıcak ama iddialı bir şekilde tuttu.

Rush kollarını ona doladı.

"Motosikletim iyi mi?" diye sordu sessizce.

"İki dakika önce orada mıydın?" sordu. Kadının gülümsemesini teninde hissetti. "İyisin."

Adamın boğazını sıktı ve kollarının arasında durdu, parmakları sanki bütün gün orada öylece duracaklarmış gibi adamın yarı sert aletine sarılmıştı.

"O siki istiyor musun?" diye sordu.

Kadın yavaşça başını geriye eğdi.

Kadının yüzündeki ihtiyatı görünce elini çenesine .

"Evet?" diye sordu, sanki bu soruya cevap verebilecek olan oymuş gibi.

Rush onun olmasına bayılırdı.

Cesur, kendine güvenen, tatlı, komik ve açık biriydi ama utangaç ve kırılgan olabiliyor ve bunu gösterebiliyordu.

İçindeki motorcunun ve Allen'ın cesur ve kendine güvenen bir kadına ihtiyacı vardı.

İçindeki Allen onun tatlı, komik ve açık olmasına ihtiyaç duyuyordu.

Rush'ın savunmasız olduğu zamanlar olmasına ihtiyaçı vardı, böylece o zamanlarda onu koruyabilirdi. Bunun kendisi hakkında ne söylediği umurunda değildi. Kadını tarafından ihtiyaç duyulmaya ihtiyaçı olan bir adamdı.

Çok fazla değil, her zaman değil, ama bu rolü dolduracak ve ona bunu verecek kadar.

Rebel onun gerçek olduğuna inanmıyordu.

Rush onun kendisi için yaratıldığına inanmaya başlamıştı.

"Harika baş veriyorsun, Asi."

Gözlerinin içine bakmaya devam etti ama hiçbir şey söylemedi. "Ve sen yutuyorsun."

Ağzı buruştu ama sessiz kaldı.

Başını onunkine doğru eğdi. "Bebeğim, bunu yapıyoruz."

"Bu da ne?" diye fısıldadı.

"Bu, mutfağımda kot pantolonum kalçalarımın düşmek üzereyken durmaktan çekinmiyorum çünkü kız arkadaşım aletime sahip çıkıyor ve bununla ilgili bir sorunum yok ve sadece dizlerinin üzerine çöküp bana sakso için değil."

Kız arkadaşının aletini tutan eli onu istemsiz bir şekilde sıktı, bu da homurdanmasına neden oldu, böylece onu tamamen bıraktı, sonunda olması gerekiyordu, ama yine de berbattı.

Bir elini kızın etrafından çekerek kendini içeri soktu, kot pantolonunu yukarı kaldırdı, engelleyecek kadar düğmesini ilikledi ama kız ona bastırmaya devam edince geri kalanını açık bıraktı.

"İyi misin, um . . . ?"

Kız sözünü bitirmeyince adam "Ne?" diye sordu. "Top, uh, hareket."

Doğru.

İşte yine oldu.

Güvenlik açığı.

Bu yüzden bunu nazikçe yapmak zorundaydı.

Parmaklarını kızın boynunun arkasına doladı ve yüzünü kızınkine yakın tuttu.

"Doğru, ben oral seks yapmam tatlım. Boğazından aşağı sert bir şekilde üflemem sana bunun cevabını verdi. Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam, o *anda* bilmek isterim, bizi dışarı çıkarsa bile

Bölgenin. Hoşuma gitmeyen bir şey yaparsan, sakın olurum ama sen anlarsın. Olan bitenden zevk alırız, ona ayak uydururuz. Yapmadığımız şey, sonra onu incelemektir. Hoşuma gittiğini varsaymak zorunda değilsin. Yapmana engel olmadıysam, beğenmişimdir. Benimle tahmine gerek yok. Zaten sahip olduğumuz şey olmasını istiyorum. Özgür ve kolay. Bir engelle karşılaşsak, dolaşırız. Ama olmayan pürüzleri aramaya gerek yok."

Parmaklarını kızın boynunda sıktı ve sanki tüm dikkati onun üzerinde değilmiş , ama dokunuşundan ne istediğini anlattıkça kız ona daha fazlasını verdi.

"Bunu sevişirken ve her şeyde söylüyorum," dedi ona. "Tahmin yok. Özgür ve kolay. Bir pürüzle karşılaşsak, üzerinde çalışırız. Beni anlıyor musun?"

Başını salladı.

"Bunu nasıl söylediğimi anladın mı?" diye sordu. "Böyle söyledim diye kafana takmanı istemiyorum."

"Ben iyiyim, Rush. İyiyim. Sadece kendimi kaptırabiliyorum ve bazı erkekler bunu pek sevmiyor."

Onun "bazı erkeklerle" birlikte olduğu düşüncesi onu heyecanlandırmamıştı.

O yüzden bunu düşünmedi.

"Bana kendini kaptırabilirsin." dedi. Kadın gülümsedi.

"Ve sadece onaylamak için, bu seferlik, beni boğazından aşağı daha sert vurmaya zorlamak istiyorsun, horozumu talep ettin, taşaklarım onunla geliyor, beni boşalttığından şikayet etmeyeceğim."

Adamın elinde kıvrandı.

Başını yana eğerek, "Edepsiz konuşmayı seviyor," diye mırıldandı.

"Senin gitmen gereken bir toplantı yok mu?"

Sırıttı. "Evet." Sonra dudaklarını onun ağzına dokundurdu, geri çekildi, sesini alçalttı ve "Seninle ilgileneceğim, tatlım" diye söz verdi.

Bu onun sırtmasına, ayak parmaklarının üzerinde dönmesine ve dudaklarını onunkilere değdirmesine neden oldu.

Onu bıraktı ama elini tuttu ve kolunu çekiştirdiğinde onu merdivenlere doğru yönlendirmeye başladı.

Durdu ve ona baktı.

"Teşekkür ."

Kafası karışmıştı. "Ne için?" "Kaç tane istiyorsun?"

Kafası daha da karışmıştı ama "Kaç tane var?" diye sordu.

"Şey, bana göz kulak olmak var. Beni korumak için beni içeri taşımak. Erimeme karşı soğukkanlı olmak. Beni dinlemek. Anlamak. Essence sana Woodstock seks partisi hikayesini anlattığında bir mil kaçmamak. Essence'e göz kulak olmak. Dürüst olmak. Nasıl dürüst olduğunu. Dürüstlüğünden memnun olup olmadığımı sormak. Harika kafa vermek. Büyük bir alete sahip olmak ve onu nasıl kullanacağını bilmek." Ona hınzırca bir sırıtış verdi. "Ve taşaklarının sıkılmasından hoşlanman."

Adam kızın elini çekti, kız adamın kollarına düştü ve adam kıza derin bir öpücük kondurdu.

Başını kaldırdığında söyleyebileceği tek şeyi söyledi. "Rica ederim."

TWELVE

Ama bu yaptı

Beck

Aynı sabah çok daha erken saatlerde . . .

Beck gözlerini açtı ve pastırma kokusunu aldı.

Sonra sırt üstü yuvarlandı ve ellerini yüzüne götürüp ovuşturmadan önce bir süre tavana baktı.

Ayrıca saydı. Beş kere.

Janna'yla görüştüğü beş ay boyunca beş kez geceyi burada geçirmişti.

Ve her sabah, işe gitmek için erken kalkması gerekse bile ondan önce kalkıyor ve ona kahvaltı hazırlıyordu.

Yataktan yuvarlanarak kalktı, banyoya gitti ve lavabonun başında durup, kaldığı ilk gecenin ertesi sabahı onun için açtığı diş fırçasına kaşlarını çatarak baktı. Üzerinde kına sanatına benzeyen desenler oluşturan noktalar bulunan küçük, seramik diş fırçası tutucusunun içindeki diş fırçası.

Kazıyorum.

Tuvaleti kullandı. Ellerini yıkadı. Yüzüne su sıçrattı. Dişlerini fırçaladı. Dışarı çıktı. Pantolonunu aldı. Sürükleyerek giydi. Tişörtünü, çoraplarını ve botlarını da.

Sonra kahvaltı hakkında konuşmak için iki odalı küçük evinin mutfağına doğru ilerledi.

Ama oturma odasında durdu.

İçinde vakit geçirmedikleri için hiç dikkat etmemişti. Mutfak, ucuz, sahte meşe dolapları olan bir mutfaktı.

Yatak küçüktü ve banyolar hakkında söylenebilecek tek şey (dekorasyon şekli hariç)

işlevsel.

Ancak oturma odasının kirişli ve kirişli eğimli bir tavanı vardı. Duvarlar beyazdan bir adım öteye, grinin açık bir tonuna boyanmıştı. Yerde tahtaya benzeyen bir karo vardı, onunki griydi. Dışarıyı görebileceğiniz kadar yükseğe yerleştirilmiş büyük kare pencereler vardı ama yine de mahremiyet sağlıyorlardı. Bahçeye açılan sürgülü cam kapı, üzerinde pergola bulunan bir güverteye açılıyordu. Tüm bu pencereler gün boyunca odaya bolca güneş girmesini sağlıyordu.

Ayrıca aşağı sarkan iki havalı aydınlatma armatürü, duvarda uyumlu aplikler ve muhtemelen Z Gallerie'den aldığı birbirine bakan gri kadife koltuklar vardı. Televizyona dönük iki koltuk, birinin (onun değil) muhtemelen masmavi ya da başka bir şey olarak tanımlayacağı yeri tamamlıyordu, ama bunlar harika bir maviydi. Ortada kare bir sehpa vardı.

Yastıkları at.

Duvarda elli beş inçlik güzel bir televizyon. Altında alçak modüler bir dolapta bir Xbox vardı ama onun dışında içinde gümüşe boyanmış sünger gibi bir şeyden başka bir şey yoktu.

Sanki Aurora, Colorado'daki bir oturma odasında değil de sahildeki bir evdeymişim gibi hissettim.

Temizdi.

Çok şıktı.

Sakinleştiriciydi.

Kişiliği vardı.

Belli ki evdeki tek oda burasıydı ve burası için gerçekten zaman ya da para ayırmıştı.

Ama Janna bu konsantre olmuştu ve şimdi bitmiş gibi görüldüğüne göre, parası olduğunda muhtemelen başka bir odaya geçeceğini hissediyordu.

Hasta.

Akıllıca.

Umutluy

um.

Beck ne hissedeceğini bilemeden öylece durdu.

O büyüdü yukarı içinde a iyi yer, ama onun

Anne ve babam mücadele etti. İkisi de çok çalışıyordu ama büyüyen iki erkek çocuk ve bir

Denver'ın uzak banliyö kasabasının sürekli el değıştirmesini ve sonunda kapanmasını sağlayan fabrika kolay değildi.

Hiç kadife koltukları olmamıştı. Hiç kişiliğı olmamıştı.

Babası evde bir güç değil, bir varlıktı.

Annesi kocasına tahammül ediyor, oğullarını büyütüyor, evini ve oğullarını bekâr bir anne gibi idare ediyordu ve hiçbir amacı olmayan ve biraz tuhaf (ama Beck havalı göründüklerini kabul etmek zorundaydı) gümüş süngerler (ya da her neyse) fikri aklının ucundan bile geçmiyordu.

Rosalie'nin yanındaki yerini düşünmedi.

Ama bunu düşünseydi, kadının *kendi* hayatını buna kattığını, birlikte yaşadıkları hayattan hiçbir şey eklemediğini fark ederdi. Ve o da bir bok getirmemişti. Yani onu terk ettiğinde, hepsini almıştı.

Ve eğer üzerinde düşünseydi, her zaman geçici olduklarını fark ederdi. Her zaman kapıdan çıkıp gitmeyi hedeflemişti.

Şimdi bunun Rose'un hâlâ Shy Cage'e aşık olmasıyla ilgili olmadığını biliyordu.

Asıl mesele, kızın kendisini ona tam olarak verebilmesi için asla kendisinden yeterince vermemesiydi.

Ve bir yerlerde, daha iyisini hak ettiğini biliyordu. Haklıydı.

Artık bir yatağı vardı. Bir kanepesi. BİR TELEVIZYONU. Walmart'tan aldığı bir takım tabak, çatal, bıçak ve kaşık. Ve her zaman dışarıdan yemek yediğı için dolup taşan bir çöp kutusu.

Rosie'ye sahip olmadan önce de boku vardı. Şimdi de var.

Janna ile birlikte olduğu zamanlar hariç.

Köşeyi döndü ve Janna'nın üzerinde minik pembe çiçekler olan dar, küçük bir tişört ve kenarında küçük bir fırır olan kısa, pembe bir pijama şortla sobanın başında durduğunu gördü.

O sarı saç kütesini öyle bir kıvırmıştı ki, şimdi, sabahları, uyuduktan ve seviştikten sonra, arkada neredeyse beline kadar V şeklinde inen dağınık bir bukle ve karışık yele haline gelmişti.

Profili .

Saçlarının tepesini küçük bir at kuyruğı şeklinde arkaya toplamıştı, bu da onu Çakmaktaş'a benzetiyordu, tek farkı daha seksi olmasıydı.

Ve çıplak ayaklarının parmakları delicesine kızsı bir pembe tonuna boyanmıştı.

Aleti sertleşmeye başladı. Göğsünde bir şey çekildi.

Her zamanki gibi pastırma kokusu araya girdi. "Bebeğim, bana kahvaltı hazırlamamalıydın."

Başını çevirdi, o erimiş bakışı gülümsemesiyle, "Günaydın tatlım," dedi.

Beck erimiş bakışları görmezden geldi.

"Altı buçukta işte olmalıyım. Senin yok."

"Denver'a kadar yolumuz var."

"Saat sabahın beşi." "Yani?"

"Normalde ne zaman kalkarsın?"

Tavaya baktı.

Doğru.

Zamanı gelmişti.

Aylar önceydi.

Şimdi, şunlar Bacaklar, o Çakıl Taşları Saç,
onu yaşamak Oda, diş fırçası, derin bir öpücük için
gitmesi, domuz pastırması ...

Kesinlikle zamanı

gelmişti. "Buna sahip

değiliz."

Başını tekrar ona doğru çevirdi, sadece bir tanesinde karar kılana kadar yüz ifadesinde duygular birbirini kovaladı ve bu hiç görmediği bir bakıştı.

İnatçı.

Çok tatlıydı.

Sikeyim.

Gözleri onu bir aşağı bir yukarı taradı ve karşılık verdi, "Komik. Öyle görünüyor."

"Janna-" diye başladı, mutfığa doğru ilerlemeye başlamıştı.

"Beck," diye tersleyerek onu durdurdu.

Onu hiç terslememişti. Asla

omurgasını göstermedi.

O da çok ateşliydi.

Birbirlerinin gözlerini tuttular.

Ve onlar gibi o da bunu kendi avantajına kullanmaya karar verdi.

"Tamam, eğer yaparsak, dün gece yine kötü bir rüya gördün. Bana ne hakkında olduğunu söylemedin. Daha önce gördüğünde de anlatmamıştın. Eğer bunu alırsak, bana ne hakkında olduğunu söyle."

İnatçı yüzünün dışına kaydı. Hemen kapandı. Ve tekrar tavaya baktı.

"Janna," diye hırladı.

Tavayı ocaktan indirdi ve tüm vücuduyla ona dönerek, "Benim yanımdayken kendine güvenmiyorsun," dedi.

Beck donup . İşi

bitmemişti.

"Sen tanıdığım en nazik adamsın." "Ben

öyle değilim," diye ısırıldı.

"Hayır. Değildin. Şimdi ." Buna

inanmamıştı.

Buna inanamadı.

Ve eğer öyleyse, bunu *gerçekten* bitirmek zorundaydı.

"Bunu yapmayacağız. Bunların hiçbirini," dedi ve bir eliyle ocakta pişen yemeği ve onu işaret etti.

Ve onları.

"Sen bana güvenmeye başlarsan Beck, ben de sana güvenmeye ve rüyamı anlatmaya başlarım," dedi sessizce.

Janna'nın, tatlı, ürkek Janna'sının (onun değil, *İsa'nın*) istediğini elde etmek için duygusal zorbalık yaptığı gerçeğini işlemedi çünkü tek bir şeye odaklanmıştı.

Rüya dedi. *Rüya*

değil.

Kötü rüyalar gören biri değildi. Sadece bir rüyaydı.

İçgüdüleri ona orada çıkarması gereken bir şey olduğunu söylüyordu.

"Bebeğim, kafanı kurcalayan bir şey var, onu dışarı çıkarmalısın."

"Beck, sen iyi bir . Akıllı bir adamsın. Tatlı bir adamsın," diye karşılık verdi.

İyi değildi.

Her türlü aptaldı. Ve tatlı
olmaktan çok uzaktı.
Ona meydan okuma şansı bulamadı. Ses
tonunu yumuşatarak konuşmaya devam etti.
"Tüm bunları söylerken, kaba görünmek istemem ama gerçekten biraz
öz farkındalık öğrenmen gerekiyor, tatlım."
"Peki bu ne anlama geliyor?"
"Kendine sor, neden kötü rüyalar görmemi
umursuyorsun?" Ve yine kaskatı dondu.
Lanet olsun, ama kendini ele veriyordu. "Eğer tek
istediğin garantili bir uh *yatmaksa* ..."
Tereddüt etmeden "yatmak" bile diyemiyordu.
Porno setinde nasıl çalışıyordu?
" . . . rüyam umurunda olmazdı."
"Bir erkeğin, yattığı kadının onu sarsarak uyandıracak kadar kötü bir
rüya görmesini umursamaması için gerçek bir alet olması gerekir."
"Evet, pekala. İlerleme var. En azından *gerçek* bir *alet* olmadığının
farkındasın." Bununla birlikte ocağa döndü, kırmızı bir kazıyıcı aldı, tavayı
tekrar ocağa koydu (yumurta yapıyordu) ve kazımaya başladı, "Şimdi
otur. Sana kahveni getireyim."
"Kendi kahvemi kendim alabilirim," diye homurdandı.
Başını çevirdi ve ona bir gülümseme fırlattı.
Kahretsin, onunla oynuyordu.
Tüm o saçlar, şortlar, pembe ayak parmakları, kadife koltuklar,
yemekler ve tatlılıkla onunla oynuyordu.
Beck bir kupa almak için dolaba doğru ilerlerken, "Bundan bir şey
anlamayın," diye mırıldandı.
"Oh, yapmayacağım," dedi yumurtalara. "Aylarca bana tekrar tekrar
gelmeden bir şey anlamayacağım gibi."
Doğru.
İşi bitmişti.
Fincanı indirdi ve ona döndü, küçük mutfağında çok daha yakındı, bu
onun için çok daha tehlikeli bir pozisyondu ama buna izin veremezdi.
Çünkü kızın boktan bir nedenden ötürü kendisiyle birlikte olmadığını
fark ettiği andan beri her şeyi berbat ettiğini biliyordu. Ama

Onun yerine, kendine iyi bir adam bulduğunu düşünen bir kadındı.

"Neden benimle başladın?" "Çünkü yakışıklısın." "Janna, ben oyuldum."

Tekrar adama döndü, tavanın sapı elindeydi, gözleri yüzünde hâlâ kızgın kırmızıyla kaplı olan yara izindeydi.

Ama onunla tanıştığında, bunu hak etmesinin üzerinden sadece aylar geçmişti ve o zamanlar çok daha çirkindi.

"Herkes , Beck. Bir şekilde," dedi yumuşak bir sesle. "Seninkilerden birini görebilirsin."

Lanet olsun.

Bağırsakları .

"Peki sen nasıl oyuldun?" diye sordu.

"değilmiş gibi davranmayı unutup duruyorsun."

Kupayı tezgâhın üzerine bıraktı, kırptı. "Janna, bu bir oyun değil."

"Hayır, haklısın."

"Seni kendimden koruyorum, bunu biliyorsun ve bana izin vermen gerekiyor."

Başını yana eğdi ve o muhteşem saçlarının bir kısmı kolundan aşağı döküldü.

Kahretsin.

"Bana zarar verecek misin?"

"Evet."

Gözlerini kırptırdı.

"O bende var bebeğim ve sen de bunu biliyorsun," diye hatırlattı ona.

"Bana zarar vermeyeceksin," diye fısıldadı.

"Eminim Rosalie de öyle düşünmüştür," diye karşılık verdi. Kadın irkildi.

Rosalie'den hiç bahsetmemişti.

Bu konuyu hiç açmamıştı.

Onunla

uğraşmaya

devam etti.

Yapmak

zorundaydı.

"Şimdi bana kahvaltılık servisi yapmak ister misin?"

"Beck-"

"Bana rüyanı , " diye sordu.

"Bu akşam yemeğe gel, geceyi burada geçir, yarın kahvaltıda anlatırım," diye karşılık verdi.

"Janna, kendi başının çaresine bakmalısın," diye homurdandı. Janna çenesini kaldırdı. "Bana zarar vermeyeceksin Beck." "Öyle ya da böyle, bu olacak."

"değil."

"Neden benimlesin?"

"Hafta sonunu benimle geçir, Pazartesi sana anlatırım."

"Lanet olsun, Janna."

Ona doğru eğildi ve yüzünde çaresizlik ve kararlılık karışımı bir ifade vardı.

"Senden vazgeçmiyorum Beck," diye tersledi.

Adam yine kıpırdamadan durdu.

Annesi onu iki yaşlarında, muhtemelen daha önce bıraktı, ondan önce pek bilinci yoktu.

Rosalie bunun için çok çalıştı ama o, Rosalie'yi yapabileceği en kötü şekilde kendisinden vazgeçirdi.

Ama o bundan çok daha önce kendinden vazgeçmişti.

"Sen vereceksin, ben alacağım, kullanacağım ve sonunda bırakacağım," diye ısırdı, alçak sesle ve çirkin bir şekilde.

"Bu riski göze alacağım," diye cevap verdi. "Aptalca davranıyorsun," dedi ona.

"Bu ilk kez olmuyor," diye karşılık verdi. "Şimdi kahveni al. Kahvaltı hazır ve soğumasını istemiyorum." Ve yeni bir şey daha vardı.

Patron.

Hoşuna gitti.

Bu onu çok üzdü.

Onun yanından geçip masaya doğru ilerledi, adam onun gidişini izlemek için yana kaydıığında tabakların ve çatalların çoktan yerleştirilmiş olduğunu gördü. Masanın üzerinde bir yığın kızarmış ekmek. Jöle ve tereyağı. Ve pastırmayla dolu kâğıt kaplı bir tabak.

Lanet olsun.

"Sana göz kulak olmak istiyorum," dedi sessizce.

Yumurtaları tabağa sıyırmayı bıraktı ama tabağın üzerine eğilmeyi sürdürdü, sadece başını geriye doğru eğerek ona doğru baktı.

"Biliyorum," diye fısıldadı, gözlerinde adamın göğsünde hissettiği o erime . "Kahveni al, tatlım."

"Akıllı ol bebeğim," fısıldadı. "Akıllı olacağım."

"Bunu bitirmek zorunda kalacağımı biliyorsun," diye uyardı onu. "Bu riski göze alacağım."

"Tanrı aşkına, tatlım. Neden?"

Doğruldu, tüm dikkatini ona verdi ve her şeyi ortaya koydu.

"Çünkü beni mutlu ediyorsun."

Kahretsin.

Sikeyim.

İsa.

Başka hiçbir şey yapamazdı.

Ama bu yaptı.

Sikeyim.

İşte oldu.

"Gel kahvaltı yap," diye ısrar etti.

Aptal, zayıf, bencil ve berbat biri olduğu için Beck kahve makinesine döndü, kendine biraz kahve doldurdu, sonra masaya gidip bir tabak dolusu yumurtanın önüne oturdu, biraz pastırma ve kızarmış ekmek servis etti.

Ve kahvaltı etti.

Kadınıyla.

Naomi

"Ara beni, seni aptal, lanet *olası orospu çocuğu*!" diye bağırdı telefonuna.

Ekranı bıçakladı, telefonu önündeki kırık dökük masanın üzerine fırlattı ve ona ters ters baktı.

"Salak herif. Göt herif. Bakalım şimdi senin sikini kim yalayacak, orospu çocuğu," diye bağırdı telefonuna. "Naomi'nin seninle işi bitmeden onu kazıyıp at, kendine bir dünya acı kazandır, sik kafalı."

Oturduğu sandalyeye geri çarptı ve Thornton'un dışında kaldığı motelin kirli penceresinden dışarı baktı.

Bu nasıl oldu?

Bu lanet şey nasıl oldu?

Boulder'da bir depodaydı ve çok fazla eşyası yoktu.

Ve kıcı bir oteldeydi çünkü Spooks onu kovduktan sonra gidecek bir yeri ya da onu kabul edecek kimsesi yoktu.

Parasının yettiği tek yer burasıydı, boktan bir yerdi ve her gün Boulder'daki işine gidip gelmek çok zordu.

Bir daireye ihtiyacı vardı.

Bir daire için depozito alması gerekiyordu.

Telefonunu eline aldı, başparmağını üzerinde gezdirdi ve banka bakiyesini kontrol etti.

Kesilirdi. Ve kendi eşyalarını taşımak zorunda kalacaktı, nakliyecilere parası yetmezdi.

Ve yardım edecek kimsesi yoktu.

Ama burası ne kadar boktan bir yer olsa da, yeşilini yiyip bitiriyordu.

Dışarı çıkmak zorundaydı.

Spooks onu geri almıyordu, bu çok açıktı. Telefonlarına bile çıkmıyordu. O yüzden bu işten vazgeçmek zorundaydı.

Sıkışmıştı.

"Bu boktan şey nasıl oldu?" diye tersledi, hâlâ telefonuna bakıyordu.

Kendini toparlaması gerekiyordu. İşe koyulmalıydı.

Ama yapmadı.

Telesekreterine gitti. Kendisine gelen tüm pazarlama mesajlarını (aptal orospu çocukları) gözden geçirdi. Bir pazarlamacıdan gelmeyen tek sesli mesajı buldu. Aylar öncesinden bir mesaj.

Oynat ve hoparlöre bastı.

"Naomi," çakıllı sesi ona doğru geldi, "Tack. Natalie'ye olanları duyacaksın. Başka şeyler de oluyor. Hiç hoş değil. Kıçını kaldırıp Denver'a gitmelisin. Kaos seni koruyacak, işten izin almak zorundasın. Seni güvenli bir eve yerleştireceğiz. Bizim korumamız altında olacaksın. Bu iş halledilene kadar uzlaşma Naomi. Ne olacak bilmiyorum ama içimden bir ses daha iyiye gitmeden önce daha kötüye gideceğini söylüyor ve çocuklarımin annesinin korunmasını istiyorum. Beni ara. Buluşmak için bir zaman ayarlarız." Duraklama. "İnatçı olma, kadın. Kendine iyi bak. Kendin için değilse bile Rush için ve Tabby'ye karşı hissettiklerin için."

Sesli mesaj sona erdi.

Çocuklarımin annesinin örtünmesini istiyorum. Sanki onun ne istediğini umursuyormuş gibi.

Aptal Tack, eski sevgilisi, yine her şeyi berbat etti. O kulübü temizlemek *zorundaydı*.

Sadece Crank'i görevden almak *zorundaydı*.

Silahlardan, uyuşturucudan ve kadınlardan kazandıkları devasa paraları alıp öylece oturamazdı.

Hayır.

Yüksek ve kudretli Kane "Tack" Allen değil.

Lanet olası çocuklarına sunacak *iyi ve doğru* bir şeyleri olmalıydı.

Tanrım, ama onun yüzüstü düşeceğini ummuştı. O *kadar çok* Kulübün patlamasını ve onun kıçına basmasını umuyordu.

Ama hayır.

Oh *hayır*.

Artık beş şehirde Ride Auto Supply mağazaları ve garajları vardı. İnsanlar orada takılmanın bile *havalı* olduğunu düşünüyordu. Hava filtrelerini ve antifrizlerini Chaos MC'nin bir üyesinden almak *havalıydı*. Denver, Fort Fun, C Springs, Boulder ya da Grand Junction'daki hiç kimse silecek lastiklerini başka bir yerden almıyordu. Berbattı.

Ve Joker adındaki, özel bisiklet ve kaslı araba tasarımında usta olan o kardeşi bulmuşlardı. Lanet olası bir dergide kendilerine yer . İçinde,

Tüm kardeşlerin bir helikopterin etrafına yayılmış, sert ve havalı göründükleri bir resim.

Bu boktan şeyle avuç dolusu para kazanıyorlardı. Silah yok.

Fahişe yok. Uyuşturucu yok.

Temiz ve net, *iyi* ve *doğru*. Lanet olsun.

Bunun için çok çalışmıştı. Ter, kan, kayıp ve *kardeşlikle* kazanmıştı.

O ve o sürtük dağdaki evlerinde iki erkek çocuk büyütüyorlardı, o sürtük de sanki burayı yönetiyormuş gibi dar etekleriyle Ride'in etrafında .

Bu *Naomi'nindi*.

Hepsi *onun olmalıydı*.

Şimdi Chew, o bok çuvalı.

Bahse girerim Tack o pisliğin geldiğini görmemiştir.

Ama Naomi de böyle bir şey demezdi. Chew'in bunu yapacak cesareti olduğunu hiç düşünmezdim.

Yanılıyordu.

Dudaklarını titreten tek şey Tack'in onu aramamış olmasıydı.

Ama şimdi kadınlar ölüyordu. Reb.

Bu kaltak çivi sertti ve etrafında olmak tifo kadar eğlenceliydi, bu yüzden Naomi onu sevdi.

Yüzünden

vurulmuş.

Chew tarafından.

Tanrım.

Naomi gözlerini kapattı ama eski kocası görüş alanını doldurduğunda tekrar açtı.

Hatırladı.

Başlangıcı hatırladı. Onu gördüğünü. O kıcı. O mavi gözleri.

Her şey tekila içmek, bira içmek, ot içmek, birbirlerini körlemesine becermek, güzel zamanlar, çılgın partiler ve yığınla para olmuştu.

Ve sonra . . .

Rush'ı taşıdığını söylediğinde o adamın yüzündeki ifadeyi asla unutamayacaktı.

Tanrım.

Neşe.

Saf neşe.

Peki oğullarını dışarı ittiğinde? Hay sikeyim.

Gerçekten, onu o zaman kaybetmişti. Rush'ı kollarına aldığı anda.

Ama sonra Tabitha geldi.

Daha neşeli.

Tabitha bile Tack'in kız kardeşi aşırı dozdan öldükten hemen sonra geldi. Aşırı doz

Saatini.

Ama küçük bir

kız?

Tack kayboldu.

Naomi'yi sonsuza dek

kaybetti. Hatırladı.

Küçük kızını ilk kucağına aldığı anda *ona* seslendiğini hatırlıyordu, parmakları küçük bebeğin boğazına dolanmıştı, sanki çocuğa hayat veren *Naomi* değil de onun nabzının atmasını sağlayan oydu.

Ona bakmadı bile.

Sanki ortadan kaybolmuş gibiydi.

Kaybolmuştu.

Oğlu ve küçük kızı vardı, yani şeye sahipti. O bu karışımın neresindeydi?

Alması gerekeni istemişti.

Onun siki, onun ilgisi (hepsi) ve onun parası.

Gerçekten, çocuklar büyüdü. Taşındılar.

Hayatı olması gereken oydu.

Onunla.

Ama o değildi. Onun çocuklarıydı. Onun küçük *kızı*. Kulübü .

Devralıyordu.

Rahat durup her şeyi oluruna bırakamazdı.

Çok iyiydi. Harikaydı.

Neden iyi bir şeyle uğraşmak zorundaydı ki?

İkinci kocası, o beleşçi ezik, onu ısırdıktan sonra Tack'in adına geri dönmüştü. Bunu Tack'in duyması ve

ya da evlendiği o aptal amcık bunu duyacak ve öfkelenecekti.

Biliyorsa bile umurunda değildi. Ya da *kadın* biliyorsa, o da umursamıyordu. Naomi bu konuda tek bir kelime bile duymamıştı ve bu haberi etrafa yaydı.

Muhtemelen onu hiç düşünmediler, Tack ikinci ailesini büyütmekle, orospusunu becermekle ve tonlarca para kazanmakla o kadar meşguldü ki.

Şimdi de Rush'a, lanet *Tabby*'ye annelerine baktığını söyleyebilmek için onun Denver'a gelmesini mi istiyordu?

Siktir et onu.

Kendi başının çaresine bakabilirdi.

"Evet, aynen öyle," diye tükürdü. "Kendi başımın çaresine bakabilirim." Yani depodaki o boktan kanepeyi tek başına taşıyamazdı.

Emmek için bir adamın sikini bulur, ona güzelce verir ve son dölünü fıskırtmadan önce ona taşınmasına yardım ettiğini ve bir arkadaşını getirmesi gerektiğini söylerdi.

Önce bir daire bulması gerekiyordu.

Bir gün izin alıp bir yer bulacaktı. Nerede yaşadığı umurunda değildi, her yer buradan daha iyiydi.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim," diye fısıldadı, telefonuna bakıyor ama eski kocasını görüyordu.

Hatırlamak.

Rush'ı taşıdığını söylediğinde yüzünde beliren sevinci hatırlamak.

Ve onun kollarında olmadan önce bir saniye sürdüğünü hatırlamamaya çalışıyordu, onu döndürüyordu, *lanet* olası onu *döndürüyordu*, yüzü boynuna gömülmüştü, onu çok sıkı tutuyordu, ona değerli hissettiriyordu, ona tüm dünyayı vermek üzereymiş gibi hissettiriyordu.

"Teşekkür ederim bebeğim," diye fısıldadı o sert sesiyle. "Siktir, *siktir*, *teşekkür ederim* bebeğim. Artık her şeyimiz var, Naomi. İhtiyacımız olan her şeye sahibiz."

Her şeyi vardı. İhtiyacı olan şeye.

Rush babasına tapıyordu ve Naomi oğlundan yıllardır haber almamıştı.

Tabby onun hayatının ışığıydı, Tack o iğrenç fahişeyi aldığı anda bile bunu kaybetmemişti.

Kaybetmedim.

Dünyadaki tüm sevgiyi kızına vermiş.

Karısı için dünyadaki tüm sevgiyi.

Her iki kadın da oturmuş, Kane "Tack" Allen'ın verebileceği tüm sevginin ışıltısının tadını çıkarıyorlardı.

Ve bu çok fazlaydı.

Artık her şeyimiz var, Naomi. İhtiyacımız olan her şeye sahibiz.

Naomi pencereden dışarı bakmak için başını çevirdiğinde gırtlığına bıçak gibi bir acı saplandı.

Görmezden geldi.

Bu işte iyiydi.

Bunu yıllardır yapıyordu.

THIRTEEN

Bu Bedava Değildi

Asi

Aynı gün, saat 12:17.

"Şey, uh ... bu çok garip," dedim.

Şirin bluzlu, dar etekli, şık ama bir o kadar da beni siken topuklu ayakkabıları olan, sanki bir garajda değil de bir moda dergisinde çalışıyormuş gibi giyinen kızıl saçlı güzel kadın ofisinin penceresinden dışarı bakmayı bıraktı ve gözlerini bana çevirdi.

Aman Tanrım.

Rush'ı *öldürecektim*.

O kardeşleriyle toplantı yaparken benim de Ride'a gidip takılacağımı söyledi.

Beni Ride'a götürüleceğini, *çok* sevdiği üvey annesinin ofisine bırakacağını ve kardeşleriyle toplantı yapmaya gideceğini söylemedi.

Ona bakarak, Allen erkeklerinin bir tipi olduğunu söyleyebiliriz. Ve eğer benim daha sofistike, daha güzel, daha yaşlı (yeşil gözlü) bir versiyonum olmasaydı, bu beni ürkütebilirdi.

Yirmi yıl sonra böyle görünseydim, şanslı yıldızlarımı sayardım.

Kahretsin, on yıl sonra böyle görünseydim, altın olurdum.

"Evet," dedi usulca, beni bir aşağı bir yukarı süzerek ve ben gerçekten de en azından saçıma bir şeyler yapacak, Saliva bebek tişörtü, yırtık kot pantolon ve kovboy çizmeleriyle orada dikilmek yerine düzgün bir kıyafet bulacak ya da mesela ... lanet bir *duş* alacak zamanım olmasını diledim. "Evet. Bu çok garip."

Evet.

Rush'ı *öldürecektim*.

Rush

"Punk nerede?"

Yerleşkedeki toplantı odalarına açılan çift kapılardan birinden içeri girdikten yaklaşık üç saniye sonra Hop'un kendisiyle konuştuğunu fark edince, "Punk mı?" diye sordu.

Hop, "Dantel elbisesi ve motosiklet çizmeleriyle Pretty Punk Princess," diye açıkladı.

Lanet olsun.

"O elbiseyi nereden aldığını söylesin," diye araya girdi Shy. "Tabby için de bir tane almalıyım."

Hasta olacaktı.

"Siktir git," dedi kardeşine ve kayınbiraderine, ortasında pleksiglasın altına yerleştirilmiş eski püskü Kaos bayrağının (dikilen ilk bayrak) bulunduğu masadan bir sandalye çekerek.

Kıçını sandalyeye yerleştirdi.

Shy ona sırıttı.

"Söylemeliyim ki, Rock Chicks dışında Eddie Chavez'e tavrı yapan bir kadın görmedim. Etkileyici," diye homurdandı Dog.

"Bunu kaçırmış olmam çok kötü," diye mırıldandı Koca Petey.

"Çok görevli, hippie kızına güzelce sarılan, çıldırmış, yaşlı kadın ev sahibesi ve Chavez'e kaba davranan, tüm bunları iç çamaşırını dış giyim olarak giyerek yapan biri. Tam paket," dedi Brick.

"Buluşmaya neden geç kaldın, Rush?" Arlo ona bok atmak için araya girdi.

Rush, "Artık Rebel hakkında konuşmayı bırakabiliriz," diye .

"Onun hakkında biraz daha konuşmak istiyorum." High bile oyuna dahil oluyordu. "Yani, kendine birkaç hız cezası kestiğini biliyorum kardeşim. Fiziksel olarak yavaş gidemezsin. Ama ilk randevuda kızı içeri taşımak?"

"Belki de o elbiseyi hatırlatacak bir şeye ihtiyacın vardır," dedi Joker High'a. "Biri fotoğrafını çekmeliydi."

"Karın ne zaman ?" Rush, Joke'a sordu. "Hemen hemen her gün mü?"

"var," diye cevap verdi Joker. "Bana bir aile veriyor. Bebeğim hamile olmayı seviyor. Çocuğumuzu tam bir yıl boyunca karnında tutabilir, bundan kurtulabilirdi. Ama yine de anlattığımda neredeyse benden o elbisenin resmini çizmemi istedi."

Rush ona öldürücü bir bakış attı.

Bakışlarını masanın başında oturan babasına çevirdi. "Konuşmamız gereken önemli şeyler yok mu?"

"Elbette var," diye dostça kabul etti Tack. "Yine de, hayat bir bok vermeyi tam olarak keşfetmemek için çok kısa. Sandviçler gelene kadar beklesek de olur."

Rush sandalyesinde arkasına yaslandı,
çenesini ayarladı. Babası ona gülümsedi.
Sikeyim.

Asi

Tyra Allen'a "Ben gidip mağazada takılabılırım," diye teklif ettim.

Yeşil gözleri tekrar pencereye kaydı.

"Bu hiç iyi değil," dedi pencereye doğru. "Bu yılların acısının bir göstergesiBelki de artık Valium almaya başlamalıyım."

Cevap vermemeye karar verdim.

"Tab, şey, Tab'le her şeyi berbat ettim." Tekrar bana baktı. "Jason'ı düşünlerinden hemen önce trafik kazasında kaybetmişti. Çok gençti, böyle bir kaybı kaldıramayacak kadar gençti. Shy ile takıldı. İyi adamdı. İyi bir kardeş. Hala yeni bir saha inşa etmesi gerekiyordu, sahada çok fazla oynamıştı."

Rush'ın kız kardeşi kocasını bulmadan önce nişanlısını bir trafik kazasında mı kaybetmişti?

Dostum, bu insanlar cehennemin çeşitli çemberlerinden geçmişlerdi. Ve hala birlikteydiler, sımsıkı, sevgi doluydular.

Annem, babam ve kardeşimin yapması gereken tek şey Diesel'i olduğu gibi kabul etmektir.

Ve dağıldık.

"Bu konudaki hislerimi, kaybından sonra Shy hakkında doğru kararı veremediğini düşündüğümü paylaştım. Bana haber verdi. Hem de nasıl," diye etti Tyra.

Hmm . . .

Bahse girerim o kadar da iyi gitmemiştir.

Bakışları tekrar pencereye yöneldi.

"Bayan Allen," diye mırıldandım.

"Bu," diye fısıldadı. "Nasıl bilmiyorum ama bu daha kötü."

Çenemi kapattım.

"Seni içeri taşıdı," dedi pencereye doğru.

"Geçici olarak, tehlike geçene kadar," dedim hızla. Gözleri bana kaydı ve ben de .

"Biliyorsun, Benito Valenzuela savunmasız kızları hedef alır. Onları uyuşturucuya alıştıırır. Ödemeyi amcık olarak alıyor. Onları pazarlıyor ya da başka bir şekilde yapıyor, filme alıyor."

"Biliyorum," dedim ona.

"Bunu arkadaşına o mu yaptı?" diye sordu.

Başımı salladım ama "Adamları ona kancayı taktığında çoktan uyuşturucu almaya gitmişti" dedim.

"Ve sen de onun için çalışmanın iyi bir fikir olduğunu mu düşündün?" Yine sustum.

Penceresinin önündeki kanepenin önünde durduğu yerden masasının arkasına geçti.

Ama o ayakta kaldı.

"Üç oğlum var," diye açıkladı. Üç mü?

Rush'ın sadece iki küçük kardeşi olduğunu söylediğini sanıyordum. Aman Tanrım.

Onların cehennem çemberleri.

Çocuklarından birinin başına korkunç bir şey mi gelmişti de Rush artık ondan bahsetmiyordu, ama bir anne, biri gitmiş olsa bile tüm çocuklarına sahip çıkar mıydı?

"Ben de bunun daha kolay olacağını düşünmüştüm," diye devam etti. "Kızlar için endişeleniyorsun. Hangi erkeği seçecekleri konusunda endişeleniyorsun. Onunla oynayacak mı? Çöpü dışarı çıkaracak mı? Ev işlerine karışacak mı?"

Çocuklarla mı? Bu kadar kötü olacağını düşünmemiştim, oğullarımdan birini bırakmayı kabullenmem gerektiğini öğrendim."

Oh.

Üç oğlu olduğunu söylediğinde Rush'ı da dahil etti. Bu çok hoştu.

"Sadece bir kez çıktık," dedim ona. "Onunla birlikte yaşıyorsun."

"Geçici olarak."

"Rock Chick kitaplarını okudun mu?"

O kitapları okumaya gerçekten ihtiyacım vardı.

Hank ve Eddie o kitaplardaki kahramanlardı. Her birinin kendine ait bir kahramanı vardı.

Gerçi, bir katili bulmak için hayatımı riske atmakla meşguldüm.

Başımı salladım. "Hayır."

"Geçici, bazı tür erkekler için var olmayan bir kelimedir. İstediklerini bulurken aynı zamanda kendilerini onu korumak zorunda oldukları bir konumda bulan türden."

Neden bu beni acayip mutlu etti? Ve acayip korkuttu.

"Aradığım kişi sensin," diye ilan etti.

Daha süper mutlu ve sadece ... İyi.

Acayip mutluydu. "Belki de değil," diye cevap verdim. Tanrım.

Neden ona doğru kişi olmayabileceğimi söylüyordum?

"Kaos'un güvenli evleri vardır. Eğer o kişi sen olmasaydın, Rush seni onlardan birine yerleştirirdi ve eğer hâlâ ilgileniyorsa, ziyaretine gelirdi."

"Oh," diye mırıldandım.

"Oğlunu nasıl bırakıyorsun?" diye sordu aniden. ", " diye yanıtladım hemen.

Bana baktı.

"Yani, sana tapıyor. Sürekli senden bahsediyor. Ve babasından. Kız kardeşinden. Küçük kardeşleri. Sizi çok seviyor çocuklar."

Hiçbir şey söylemedi.

Yine de her şeyi biliyordu, bu yüzden söyleyecek bir şey yoktu.

"Ve o şeyden kurtuldum. Valenzuela'yla olan." Ona güvence verdim. "Çılgınca davranıyordum. Süper kadın olduğumu düşünüyordum. Arkadaşımı özlemiştim, üzgün ve kızgındım, ailesiyle de aram iyiydi, bu yüzden kötülükleri yok etmek için iyi bir şey yapabileceğimi düşündüm. Ama şimdi anlıyorum ki bu yaptığım yanlıştı. Reklamcıma söylemeyi unutmuşum."

Rush'ın daha önceki sorusunu hatırladım ve açıkladım.

"Yönetmen yardımcım. Bu yüzden onu aramak zorunda kaldım ve Benito da beni aradı çünkü bu sabah sete gelmedim ve genelde ilk ben olurum. Rush ve ben de dün akşamki olayların arkasında onun olabileceğini düşünerek onu aramanın ve nasıl tepki verdiğini görmenin iyi olacağını düşündük. Bu arada değildi. Ya da en azından biz öyle olduğunu düşünüyoruz. Geç saatlere kadar uyuduk ve tüm o aramalar ve, şey, duş alma ve güzel bir kıyafet bulma fırsatım olmadı."

Yine konuşmadı. Ben de

gevezeliğe devam ettim.

"Yine de söylemeliyim , o toplantıdayken benim takılacağımı söyledi. Seninle takılacağımı paylaşmadı. Sevgili Tyra'sıyla tanışacağımı bilseydim kesinlikle rimel sürerdim ve en azından düzgün bir bluz bulurdum."

İfadelerime hiçbir tepki vermedi ama ben yine de bir elimi kaldırdım ve hızla devam ettim.

"Ve sana 'sevgili Tyra'sı' dememin nedeni iğneleyici olmak ya da gün ışığı saçmak falan değil. Sadece . Yani, sevgili. Onun tarafından. Rush. Dün geceki pek de eğlenceli olmayan olaylardan sonra babasıyla ve Saliva tişörtümün içinde seninle tanıştım. Harika bir grup. Ama beni uyarabilirdi, ben de bluz giyerdim."

karar verdim.

Harika kıyafetiyle orada durup bana bakmaya devam etti. Ve nedense, bu benim saçmalamaya devam etmemi sağladı.

"Ailemle aram pek iyi değildir. Zor biri olduğumdan falan değil. Yani, yılın kızı ödülleri diye onları telefonumdan engelledim."

Aman Tanrım!
Konuşmayı bırakmam
gerekiyordu.
Konuşmaya devam
ettim.

"Aile meseleleri ," diyerek konuyu kapatmaya karar verdim. "Ve kardeşim, şey, o alışılmadık biri, yüzden onun bağlılık töreni yaklaşıyor ve bittiğinde ... ama zaten bir şekilde, hepsi yıllardır birlikteler, ama her neyse ... bittiğinde, iki set kayınvalidesi olacak ve ben bunu dört gözle bekliyordum. Benim için. Sadece bir set olsa da. Adamımı bulduğumda. NotthatRushisthatguy."

Bunu en son hep birlikte söyledim, çok hızlı konuşuyordum. Sonra devam ettim, ama o kadar hızlı değil.

"Yani, onun gerçek olduğundan emin değilim. O, tanıdığım en havalı adam. Çok tatlı biri. Ve dinliyor. Ve beni anlıyor. Ve süper zeki. Ve o ... o ..."

Sadece yatakta ne kadar iyi olduğunu düşünebiliyordum.

Bu konudaki zararımı kestim ve çene çalmaya devam ettim.

"Ama bunu biliyorsun. Yani, o adam o olsaydı harika olurdu. Ama her neyse, bunu dört gözle bekliyordum. Kayınvalide sahibi olmak. Bilirsiniz, benimki gibi bir aileden ziyade havalı bir aileye sahip olmak ve bu uzun bir hikaye. Bir gün duymak istersen paylaşırım. Bu bir sır değil. Ama şunu söyleyeyim, Diesel'in tüm bunlara sahip olmasına sevindim. Bu arada Diesel benim kardeşim. Sahip olduğu şey gerçekten çok güzel. Ama ben de onu biraz kıskanıyorum."

Yine sustum.

Hiçbir şey söylemedi. Tekrar.

Bu yüzden ağzım açık kaldı.

"Eğer onun için o kişi ben , kimseyi kaybetmez.

Ama iyi insanlar bulabilirim. Ve bu çok hoş olurdu."

Orada öylece durdum ve Tanrı'ya şükrederek deodorant sıkacak ve seks tüylerimle ilgili bir şeyler yapacak kadar zamanım olduğuna şükrettim.

Sonunda konuştu.

"Kardeşinin iki ayrı kayınpederi mi olacak?"

"O, uh ... bi," dedim sessizce. "Onlardan üç tane var. Maddox, Molly ve Diesel. Birbirlerine çok aşıklar." Omuz silktim,

onu yakından izledi ve sözlerini şöyle tamamladı:

"Gerçekten muhteşem." "Sana benziyor mu? Kardeşine?"

"Hayır, o biraz büyük. Mesela," kollarımı önümde birleştirerek iri bir hareket yaptım (Tanrı yardımcım olsun), "uzun boylu, kocaman ve açık kahverengi saçları var. Gözlerimiz aynı gibi ama."

"Saçını nereden aldın?"

"Bilmiyorum. Ailemde kızıl saçlı kimse yok. Babam bağınaz bir ırkçı, bu yüzden bir yerlerde Obama'ya oy veren, eşcinsel evlilik için Washington'a yürüyen ve kızıl saçlı başka bir babam olmasını umuyorum."

Bir kahkaha patlattı ve midemde oluşan gergin top gevşedi.

Sonra dar eteğinin içindeki kıcını masa sandalyesine oturttu ve "Rush seni besledi mi?" diye sordu.

Başımı salladım. "Biraz yoğun bir sabah geçirdik, buraya gelmeden önce uyanık olduğumuz bir saat vardı."

"Chill öğle yemeği alıyor. Rush senin için sandviç sipariş etti mi?" Başımı salladım.

"Tamam," diye mırıldandı ve telefonuna uzandı. "Git," diye ofise el salladı. "Bir çörek al. Kendine biraz kahve koy."

Kahve.

Tanrı'ya şükür.

"Chill'e sana bir sandviç getirmesini söyleyeceğim," dedi. "Ne istiyorsun?"

Midem, muhteşem, sevgili, sınıf oyuncusu üvey anneyle tanışmanın ve hiçbir uyarı olmadan tam oracıkta itilip kakılmanın etkisinden tam olarak kurtulamamıştı (şimdi iyi gidiyor gibi görünüyordu, yine de Rush'ı öldürecektim).

"Reuben mi?" Neyi sevdiğimi biliyormuş gibi sordum.

"Mükemmel seçim," dedi bana o kulağında olan telefonundan. "Sakin ol. Merhaba. Siparişe iki Reubens ekleyebilir misiniz? Bir de ekşi mayalı, ızgara biftek ve İsviçre sucuğu. Üç paket daha cips, bir seçim. Turşuları unutmasınlar. Ve büyük kurabiyelerinden üç tane. Çikolata parçacıklı. Snickerdoodle. Ve yulaf ezmeli. Anladın mı hayatım?" Bekledi, başını salladı ve bitirdi, "Güzel. Teşekkürler, Chill."

Telefonu kapattı ve bana baktı.

"Donut, kahve, Rebel ve . Ailen hakkında sonra konuşuruz. Şu ev hakkında bir şeyler duymak istiyorum. Tack onun bir dikiş olduğunu söylüyor."

Olduğum yerde durdum.

Gözleri (biraz) yumuşadı ve sessizce, "Sorun değil, Rebel. Rush ikimizi de şaşırttı. Erkekler genellikle bir konuda iyilerse herkesin o çizgiye geleceğini düşünürler. Bir an yaşadım. O anı atlattım. Bir çörek al ve birbirimizi tanımaya başlayalım."

"Onu asla kaybetmeyeceksin, biliyorsun. Ben ya da başka biri. Seni ona kaybettirmeye çalışan her kadını kaybeder."

Tüm yüzü yumuşadı (çok) ve sessizce şöyle dedi: "Bir çocuğa sevginizi vererseniz, vücudunuzdaki her hücre, onları mutlu edecek birini bulmalarını ummaya başlar."

"Ben bir tür deliyim," diye itiraf ettim.

"O zaman hemen sağlarsın," diye cevap verdi. "Şimdi, Rebel, bir çörek al."

Yolun karşısındaki, yarısı kahve dolu bir cezve ve iki çörek olan büyük pembe bir kutu bulunan küçük masaya baktım.

Midem guruldadı.

Ben de çörek almak için Tyra Allen'ın ofisine doğru yürüdüm.

Rush

"Rush?" diye seslendi babası ona.

Ona bok atmaktan bıkmışlardı.

Şimdi Boz'un bahçede olup olmadığını merak ederek ve Chill'in sandviçleriyle gelmesini bekleyerek zaman öldürüyorlardı (kendisi ve Rebel için birer tane mesaj atmayı düşünmeliydi, Chill'i geldiğinde bununla ilgilenmesi için gönderecekti) ve genellikle yerleşmek ve daha fazlasıyla uğraşmak zorunda kalmadan önce maruz kaldıkları tüm pisliklerden sonra stres atıyorlardı.

Babasına baktı.

"Rebel nerede?" Tack, Rush'ın dikkatini çekince sordu.

"Onu Tyra ile ofiste bıraktım." Tüm konuşmalar kesildi.

"Sen ne?" diye sordu Shy, sesi . Rush Shy'a baktı.

Adam da sarsılmış görünüyordu.

Rush çoğunlukla, "Buraya gelmeden önce onu Tyra ile birlikte ofise bıraktım," diye tekrarlardı.

Tack sandalyesini tekmeledi ve kapıya doğru ilerledi. Rush bunun iyi bir şey olmadığını biliyordu.

"Baba, ne oluyor lan?" diye seslendi, sandalyesini kapıya doğru döndürerek.

Babası onlara bakarken durdu, oğluna döndü ve "İki kızıl saçlı kızı yalnız bıraktın, ikisi de birbirini tanımıyordu, biri üvey annen, diğeri de evinin önüne bir ceset atıldıktan sonra yanına taşıdığın kadın." dedi.

Kahretsin.

Ne düşünüyordu ki?

"Lanet olsun," diye mırıldandı Brick.

Rush sandalyesinden fırladı ve çift kapılardan birini açıp içeri giren babasının peşinden gitti.

Arkasında hareket halinde olan bir sürü adamın sesini duydu ama arkasına bakmadı. Sadece babasına yetişti.

Yerleşkenin ortak salonundan geçtiler, dışarı çıktılar, güneş ışığına çarptılar ve babası ön avludan geçerken aslında bir koşuya başladı.

Sikeyim.

Rush onunla birlikte koştu.

Botlar arkasındaki kaldırıma çarptı.

Babası ofise çıkan merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Rush da öyle yaptı.

Bunu yaparken botları arkasındaki betona çarptı. Tack kapıyı açtı ve hışımla içeri girdi.

Rush da onu takip etti.

"Ne oluyor?" Tyra sordu.

Adamlar itişip kakışırken Rush kalabalıktı.

Ama tek gördükleri Tyra'nın masasında oturduğu, dirsekleriyle karşısındaki sandalyede oturan Rebel'e doğru eğildiği, solmuş kot pantolonunun içindeki uzun bacaklarının önünde uzandığı, kovboy çizmelerinin bileklerinden çapraz bağlandığı, dirseklerini sandalyesinin kollarına dayadığı ve iki elini havaya kaldırdığı oldu. Birinde kahve fincanı, diğerinde yarısı yenmiş bir çörek vardı.

Asi adamlara göz gezdirdi ve ona takıldı. "Selam," diye sakince selamladı. "Her şey yolunda mı?"

"Sen söyle," diye homurdandı Tack ama Rebel'le konuşmuyordu, gözleri karısındaydı.

"Tack, onu *yemeyeceğim*," dedi Tyra. Rush babasının çenesinin gerilmesini izledi.

Tyra konuştuğunda gözleri ona kaydı ama o Rebel'e bakıyordu.

"Bilgin olsun, Tack dün gece eve geldiğinde biraz perişan haldeydim. Bir süredir Valenzuela olayıyla uğraşıyoruz. Başka bir ceset daha olduğu için mutlu değildim. Dikkatsiz davrandığımı düşünmüştüm. Sadece aşırı korumacı bir üvey anne olayı. Büyütülecek bir şey değil."

Tack, "Bana bir saat boyunca atıp tuttun," diye .

Gözlerini devirdi. "Bir saat değildi." Tekrar Rebel'e baktı. "Belki kırk beş dakika. Gerçi kabul etmeliyim ki saçma sapan bir şeydi. Çocuklar ondan kaçmak için bodruma indi. Tack yemek pişiriyor. Eve geç kaldı. Kan şekerim düşmüştü."

Rebel bir lokma çöreği gelişigüzel çiğniyordu.

Yutkundu ve "Anlaşılabilir" dedi. Sonra kahvesinden bir yudum aldı.

"Ben bu kadar kolay kurtulmadım," diye araya Shy.

Tyra üvey oğluna baktı. "Rebel Denver'ın yarısıyla bile yatmadı." Tekrar Rebel'e baktı. "Sen yattın mı? Benim için sakıncası yok tabii. Kardeşlik için yargılama yok. Bir kadının da bir erkek gibi ihtiyaçları vardır."

"Rebel için yargılama yok, ama ben ..." Shy sinirli bir şekilde mırıldandı.

Rebel, Rush'a bakarak, ",," dedi. "Yapmadım bebeğim. Beni mutfağından başka bir yerde yemeğe götürürsen, garip bir şekilde karşılaşma tehdidi düşük."

Hop, "Punk'ımızın tehdidi o kadar da düşük olmayabilir," diye mırıldandı. Adamlar kıkırdadı.

Rush aklını kaybetmemek için sakinleştirici bir nefes aldı. "Hiç çörek kaldı mı?" Koca Petey sordu.

Brick, "Sadece bir tane," diye yanıtladı.

"Lenny binada," diye ekledi Joker.

"Gerçekten daha fazla çörek getirmelisin Cherry," diye homurdandı Dog, ofisin karşısındaki çoğunlukla boş olan fırın kutusuna bakarak.

"Punk mı?" Tyra sordu.

"Asi'nin bir lakabı var," diye Snapper. "Şimdiden mi?" Tyra sordu.

"Rush gibi, otların büyümesine izin vermeyiz, kadın," dedi Tazı. Ve şimdi Tazı da işin içindeydi, ona bok atıyordu.

"Ve bu Punk mı?" Tyra sordu.

Brick ona, "Dünkü kıyafetini görmedin," dedi. Tyra Rebel'e baktı. "Saliva'nın metal olduğunu sanıyordum."

"Neden anlamıyorum. Dünkü kıyafetim rocker şıklığındaydı," dedi Rebel.

Tyra zihninde bir resim oluşturuyormuş gibi başını salladı.

"Bir şeydi, rocker şıklığı mıydı bilmiyorum," diye mırıldandı High.

"Sizin önemli bir işiniz yok mu?" Tyra gözlerini kısarak gruba sordu.

"Bilirsiniz, öldürülmesini engellemiz gereken kadınlar, adalete teslim etmeniz gereken suçlular?"

"Herkes dışarı," diye emretti Tack.

"Rush, bilgin olsun, sana bir sandviç söyledim. Bir tane de Rebel için. Yani bu iş halloldu," dedi Tyra ona. "Ama belki bir dahaki sefere kadının beslemeyi düşünebilirsin."

"Evet, bir dahaki sefere kadının beslemeyi düşün," diye konuştu Speck

Yu

kar Artık bu saçmalıkla işi resmen bitmişti.

1. Rush yavaşça döndü ve gözlerini Speck'in üzerine dikti.

Speck, "Yerleşkeye geri dönüyorum," diye anons ettikten sonra Adamların duvarından geçip kapıdan çıktı.

Rush geri döndü ve Rebel'e baktı. "İyi misin?" diye sordu.

"Gayet iyiyim. Gerçi sonra ölürsün," diye cevap verdi ve çöreğin son lokmasını ağzına tıktı.

O iyiydi.
Ty-Ty'ye baktı. "Kibar ol."
Kaşları yukarı kalktı. "Ne zaman iyi değilim?"
"Başlama zamanını şimdi yapma," diye emretti. Tyra,
Rebel'e gözlerini devirdi.
Rebel Tyra'ya gülümsedi.
Sonra kahveden bir yudum daha aldı.
Her şey iyiydi.
Kapıya doğru ilerledi.
Ön avludan geçip yerleşkeye doğru ilerlerken babası da onun yanında
yer aldı.
"Yine nasıl bir avuç istediğinden mi bahsetmek istiyorsun?" Tack
sordu.
"Gerçekten bir saat boyunca atıp tuttu mu?"
"Onun kırk beş dakika saçmalığına inanmayın. Daha çok bir buçuk
saat sürdü." Babası derin bir iç çekti. "Şu Valenzuela işini bitirmeliyiz."
Rush daha fazla katılamazdı.

Tack bir saat sonra, "Bu yüzden bu boku ," dedi.
Sandviç artıkları, cips poşetleri, kurabiyelerin selofanları, kullanılmış
bira şişeleri ve gazoz kutuları masayı kirletirken, masanın etrafındaki tüm
erkekler gözlerini başkanlarına kilitlemişti.
"Valenzuela'yı arayacağım. Buluşmayı ayarla. Hop ve Shy benimle
gelin. Hound, High, Snap ve Rush da benimle gelsin ve buluşma yerine
yakın dursun. Diğer herkes alarm durumuna geçsin," diye devam etti
Tack.
Kimse bir şey söylemedi, da herkesin anladığı anlamına geliyordu.
"Valenzuela'yla güçlerini birleştir," diye devam etti Tack, artık ağzında
tükürmek istediği taşlar varmış gibi konuşuyordu. "Chew'i bulun. Birinci
öncelik. Bu arada, Chew'in nerede olduğuna dair ipucu verebilecek
herkesi araştırıyoruz. Slim bana eskiden Bounty olarak bilinen kulüpten
Digger ve Pacino'yu getireceklerini söyledi.

Chew'den ve diğer boktan şeylerden vazgeçmesi için Digger'a yaslanmak."

Konuşmaya devam etmeden önce babasının gözleri

Rush'a kaydı. Ama bütün adamlar bilgilendirilmişti.

Digger, Rebel'in arkadaşının cinayetinde bir şüpheliydi ve Hank ile Eddie bu seçeneği daha fazla araştıracaklardı.

Ayrıca Chew'in nerede olduğunu bilip bilmediği konusunda da adamı sıkıştırdı. "Bu iş orada bitebilir, Digger onu verir," dedi Tack. "Ben bu konuda iyi düşüncelerim var. Bu yüzden aramaya devam edeceğiz, o pisliği bulacağız ve bu işi kapatacağız."

Kimse bunlara karşı çıkmayacaktı, bu yüzden yine kimse bir şey söylemedi.

"Şimdi, Snap takip ediliyor," diye devam etti Tack. "High ve o bir şey görmedi, ama bundan sonra, berbat, kardeşler, ama eğer , yanınızda bir adamla at sürün. Silahlı olun. Uyanık olun. Birine, kardeşinize ya da yaşlı bir kadına nereye gittiğinizi bildirin ve oraya vardığınızda kontrol edin."

O sırada bir kayma oldu. Rahatsız değil, sinirliydi. Onlar oldukları kişilerdi.

Ne yaptılarsa yaptılar.

Dükkanda ya da garajda bir programları bile yoktu. Dükkânın bakımını yapmak zorunda olanlar sadece müşteri adaylarıydı. Diğer herkes canı istediğinde ortaya çıkıyor ve canı ne yapmak istiyorsa onu yapıyordu. Herhangi bir işi yapmak için ihtiyaç duydukları yerde kışkırtıcıları kaldırmalarını sağlayan şey kardeşliğe bağlılıktı.

Bir kardeşle ata binmek ve kontrol etmek rüzgarın götürdüğü yere gitmek değildi.

Ruh sizi harekete geçirdiğinde her istediğinizi yapmak değildi.

Bu, yamalarını kazandıklarında imza attıkları hayat değildi.

Bu bedava değildi. Snapper

bir kuyruk hissediyor. . .

Artık kaçınılmazdı.

Ve o odadaki hiç kimse bundan hoşlanmadı.

Ama kuyruk hissetmek daha az hoşlarına gitti.

"Hepimiz iyi miyiz?" Tack sordu.

Homurtular, "evet "ler ve hepsinin iyi olduğunu gösteren başka şeyler vardı.

Rush masayı taradı.

Kimse iyi değildi ama hepsi aynı . Joke hariç.

Bir şey Joke'u rahatsız ediyordu.

Rush, babası "Güzel" derken kardeşini inceledi. İşimiz bitti."

Rush da dahil olmak üzere adamlar hareket etmeye başladı ama Tack'in adını seslendiğini duyunca bakışları Joker'den babasına kaydı.

"Bir dakika bekle," diye emretti.

Rush başını salladı ve koltuğuna geri yerleşti.

"Şaka," diye seslendi Tack. "Bir kelime."

Tabii ki, babası Joke'un haklı olmamasını özlemedi.

Adamların geri kalanı dışarı çıkarken Joker de Tack'in yanına gitti.

Rush koltuğunda arkasına yaslandı ve gözlerini babası ile kardeşinden ayırmadı.

Joker geldiğinde Tack ayağa kalktı. "Çok kızgınsın," dedi.

Joker ortaya koydu.

"Çocuklarla buluşmaya gitmeliyim."

Tack, "Carissa her an senin bebeğini doğurabilir," dedi. "Keely de hamile ve Hound seninle birlikte ata biniyor."

"Keely'nin doğumuna daha çok var," diye yanıtladı Tack. "Carissa önümüzdeki hafta doğacak. Eğer bu gerçekleşirse, ona ulaşmak için özgür olmanız gerekir ve kardeşlerinizin de bir adam eksikimiz var diye çekip gitmek zorunda kalacağı bir pozisyonda olmamaları gerekir."

Joker botlarına baktı. Bu

kabul ettiği anlamına

geliyordu.

Tack Joker'e, "Bu iş yakında bitecek," dedi. Joker başını kaldırdı. "Umarım öyledir."

Çenesini Tack'e doğru kaldırdı, Rush'a doğru eğdi ve masanın etrafından dolaşıp kapıdan çıktı.

Tack oturdu ve oğluna baktı.

"Bud, anneni aramanı istiyorum," dedi. Rush dik oturdu.

"Neden?"

"Bir süre önce onu aradım. Mesaj bıraktım. Denver'a gelmesini söyledim. Onu koruyacaktık, cesetler düşerken onu güvende tutacaktık. Geri aramadı."

Sikeyim.

Bunu hiç düşünmemişti.

Naomi artık Kaos'tan o kadar uzaktı ki bu aklının ucundan bile geçmemişti. "Pope ile konuştum," diye paylaştı Tack. "Onun Spooks'ta olduğunu söyledi.

Onu geri götürmek için çok uğraştım, böylece hala nefes aldığını biliyorum. En büyük hayranım değil ama telefonunu . Aç şunu. Onu buraya getir. Onu koruyun."

Rush başını salladı.

"Telefon edeceğim." Tack

de başını salladı.

Tack, "Tab herkesin Rebel'le tanışmasına ama onun tanışmamasına çok kızacak," diye devam etti. "Yerinde olsam ben de bu işe girerdim."

Rush tekrar başını salladı.

Ayrıca kız kardeşini de kontrol etmesi gerekiyordu. Natalie'yi kaybettikten sonra kendini toparlamıştı ama hâlâ mücadele ediyordu. Parmağını nabzının üzerinde tutması gerekiyordu.

Rush babasına, "Onu da arayacağım," dedikten sonra, "Valenzuela'ya dikkat et, Rebel'le ilgileniyor," dedi.

Tack gözle görülür bir şekilde mutsuzdu. "Yine mi geldin?"

"Bu sabah onunla Rebel arasında geçen konuşmayı size anlattım. Söylemediğim şey, onun üretimi durdurmasına hiç aldırmış etmediği. İhtiyacı bir şey olursa yardım etmeyi teklif etti. Onunla tamamen ilgileniyor. Adam benim kadınının pantolonuna girmek istiyor ve ben konuda hiç iyi şeyler hissetmiyorum, hem de doğal olarak hissetmediğim gibi."

Tack başını salladı. "Seni anlıyorum."

"Onun kim olduğunu, neyin olduğunu ve Kaos'un bir kardeşiyle birlikte olduğunu öğrenirse, bundan hoşlanmayacaktır."

"Başka seçeneği yok. Ama umarım tüm bunları öğrendiğinde, bu konuda bir şey yapmak için görev süresi dolmuş olacak."

Evet.

Umarım.

Bu Rush'ın başını sallamasına neden oldu.

"Tamam. İşimiz bitti mi?" Tack sordu.

Rush ona, "İşimiz bitti," dedi.

"Görüşürüz oğlum," dedi Tack, iç çekerek sandalyesinden kalktı, Rush'ın yanına geldi ve dışarı çıkmadan önce parmağını oğlunun omzuna dolayarak sıktı.

Rush telefonunu çıkardı.

Annesini en son ne zaman aradığını hatırlamıyordu. Yine de arama yapmakta tereddüt etmedi.

Sesli mesajını almış.

"Anne? Acele et. Babamın aradığını biliyorum ama sen geri aramadın. Geri aramalısın anne. Baktan şeyler oluyor ve senin güvende olmanı istiyorum. Bunu alır almaz beni ara. Tamam mı?"

Bağlantıyı keserken derin bir nefes aldı.

Sonra temas noktalarına doğru ilerledi ve kız kardeşini buldu.

FOURTEEN

Başarılı Bir Öğleden Sonra

Valenzuela

O gelecekti.

Ve bunu sert bir şekilde yapacaktı. İlginç.

Parmakları bileklerini bağlayan deri kayışların etrafında sıkıştı, kolları genişçe açıldı ve gerildi, böylece omuzlarında acı hissetti. Ayak parmakları kıvrıldı, yatağı kazdı, ayak bileklerinin etrafındaki kayışları çekti, aşırı uzanan iç uyluklarındaki acıyı daha da artırdı. Ağzı tıkalı olduğu için nefesi burnundan ağır geliyor, alını yatağa gömülüyordu.

Ve kalçaları kontrolsüzce hareket etti, her şey sertleşip gerilene kadar ağrıyan sikini altındaki ipek çarşafa vurdu. Hayaları öylesine gerildi ki, bağlarına şiddetle karşı koymadan önce delici bir acı hissetti, başı geriye doğru sallandı ve ağzındaki ipeğe karşı homurdanarak tatlı bir salıverme yaşadı, sıcak ıslak karnındaki bölgeyi boğuyordu.

Gelmeye devam etti, bu serbest bırakma. Vücudu sarsılmaya başladı, bağlar etine battı, altındaki çarşafı doyururken ağzından çıkan sesler bezin etrafından kaçtı, hareketleri neredeyse çaresizdi, aletin neredeyse bir kedi gibi hissettiren o sıcak, ıslak ipeğe sürtünmesi ve geri kalan her şeyden daha fazlasını alması.

Hepsini.

Ve bu o kadar uzun sürdü ki, beyninin orgazmla ilgili olmayan küçük bir bölümünde, aslında hiç durmayacağına dair gerçek bir korku hissetti.

Durdu ve vücudu gevşek bir şekilde yatağa gömüldü.

Yüzünü çarşafa dayadı, gözlerini kapattı ve burnunu derin derin çekti. Hâlâ yaşadığı haz verici duyguya neyin sebep olduğunu anlaması biraz zaman aldı.

Gözleri açıldı.

"Böyle mi?" diye mırıldandı sesi ona.

Adam kırmızı çarşafa yakından baktı.

"Her zaman beğenmeyeceklerini düşünürlersin," diye mırıldandı muzaffer bir edayla. "Ama her zaman hoşlarına gider."

Parmakları kayışları tekrar sıktı.

"Bunu yapmaya devam edersem seni tekrar bu kadar sert yapabilir miyim merak ediyorum," dedi, büyük, kauçuk fallusu yağlanmış kışına sokup çıkarmaya devam ederek. "Ama üzülerek söylüyorum, zamanın doldu. Bana tekrar randevu vermen . İki katı. Bu iyiliği devam ettireceğim ve göreceğiz."

Kadın siki ondan kaydırırken dişlerini sıkarak ağzını tıkadı.

Onun yatakta kalçasının yanında diz çöktüğü yerden hareket ettiğini hissetti ve başını çevirdi.

Kadının banyoya girişini izledi, kısa, parlak deri eteği ucuz görünüyordu, çünkü öyleydi. Jartiyerle tutturulmuş balık ağları. Uyluk hizasında, parlak kırmızı deri, sivri topuklu botlar. Boynunda kalın bir kayışa uzanan çeşitli ince kayışları olan, tüm giysisi çıtçıtlarla bezenmiş pleather büstiyer. Bileklerinden dirseklerine kadar uzanan daha fazla çivili eldivenler.

Kumral saçları var.

Ona saçma bir kıyafet giymemesini söylemişti.

Geldiğinde, kızın talimatlarına karşı geldiğini görmüştü, ama seanslarından çıkacak sonuçla bu meydan okumaya izin verecek kadar ilgilenmişti.

Ayrıca ona kışıyla oynamak yok demişti.

Ağzını tıkamıştı ve o da bunu sorun etmemişti.

O sırada bilmediği şey, kadının bunu sözlü olarak itiraz edemesin diye yapmış olduğuydu.

El kitabını okumamıştı ama anladığı kadarıyla bu kurallara aykırıydı.

Benito kurallara pek aldırmaz etmezdi.

Ancak, o anda onları hissediyordu, kendi menisinin içinde yatıyordu, ağzı tıkalıydı ve yatağa bağlanmıştı, aleti bitmişti, kıcı kullanılmıştı.

Bu bir denemeydi. Sadece görmek için. Ve eğer hoşuna giderse, Tallulah için pratik yapacaktı.

Durumunu değerlendirdi.

Bunu tekrar yapacaktı.

Kesinlikle.

Hepsini.

Küçük bir değişiklikte birlikte.

Siyah kauçuk siki temizledikten sonra geri geldi, yatağın yanındaki siyah lake komodinin üzerine serdiği kan kırmızısı havlunun üzerine koydu ve sonra gözleri onunkilere takıldı.

Onunki maviydi.

Akıllıca bir seçim yaptığını düşünüyordu. Ve bir anlamda öyle de oldu.

Bir diğerinde ise yapmamıştı.

Kalçası adamın uzanmış koluna değecek şekilde oturdu. Adam sikine baktı.

İlk seferiydi ve bunu biliyordu, ona uzunluk ve genişlik vermişti. Bunu muhtemelen günlerce kıcıda hissedecekti.

Önce hissetmek, sonra da hatırlamak hoşuna giderdi. Ancak . . .

Elini adamın omurgasından aşağı, kıcına doğru kaydırды ve taşaklarını okşamak için uzandı.

"Şimdi gitmene izin vereceğim, tatlım," diye mırıldandı.

Onun son sözüyle birlikte Benito, ısırان soğukla birlikte içine bir durgunluk çöktüğünü hissetti.

İlginç bir mücadelenin üstesinden gelmenin verdiği tatmin ya da endişelerinden biri olağanüstü sağladığında duyduğu keyif dışında, diğerlerinden çok daha az şey hissettiğini uzun zamandır öğrenmişti.

O dondurucu soğuğu da hissetti. Açık ara en sevdiği şeydi.

Evet, görünüşe göre bu seansın anısını bir süre daha yaşayacaktı.

Gözleri kıza kayınca, kızın aşırı parlak, kırmızı dudaklarını kıvıran kibirli bir gülümseme olduğunu gördü.

Kullanılmayı istemediği halde onu kullanmıştı. Bu onun hatasıydı.

Başına gelenleri düşününce, bir hatayı gelebilirdi. Mantıklı olabilirdi. O bir canavar değildi.

Ama ona "hayvan" demek?

Okşamayı bıraktı ve adamın bileklerinden birini bağlayan düğüme doğru kaydı.

Serbest kaldığında, yatağın kenarına oturmak için dölünden uzaklaştı ve tıkaçı kendisi çıkararak çarşafların üzerine bıraktı.

Ayağa kalkmış ve metre ötede, açık bir kitap tutan bir podyumda duruyordu, sırtı ona dönüktü.

"Bahşış kabul ediyorum," dedi, mırıltısı gitmişti, artık iş yapıyorduk. "Ve daha fazlasını istiyorsanız, gitmeden önce tekrar program yapabiliriz. Çifte rezervasyon öneririm. Bunu sevmiştin. Oynamak için daha fazla zamanımız olursa aklını başından alırım."

Benito telaşsızca yataktan kalktı. Ona doğru yürüdü.

Sonra bir elini kaldırdı, başının yan tarafını kavradı ve duvara çarpmadan önce onun şok olmuş nefesinin tadını çıkardı.

Saçlarını kullanarak geri çekti, döndürdü ve sonra da elinin tersiyle vurdu.

Yana doğru tökezleyerek bağırdı.

Onu boğazından yakaladı, orada tuttu, yumruğunu yüzüne indirirken bu tutuşun sıkışması gerekiyordu.

Bir
kere.

İki
kere.

Üçüncü kez.

Dördüncü ve beşinciye alırken ağzından ve burnundan kan geldi.

Parmaklarını boğazından çekip tekrar başının yan tarafına doladı ve duvara çarptı, geri çekildi ve tekrar duvara dönmesini sağladı.

Bir kolunu ensesine koyarak onu orada tuttu, yanağını cafcacflı, floklu duvar kağıdına dayadı ve eteğini yukarı çekmek için aşağı uzandı.

"Hayır, lütfen, hayır," diye yalvardı, adamın tutuşuna karşı etkisiz bir şekilde mücadele ederken elleri duvarda kaydı.

G-string giyyordu. Acımasız bir çekişle onu kopardı, sonra komodinin üzerindeki sikine uzanırken onu olduğu yerde tuttu.

"*Hayır!*" diye bağırdı. "Hayır! Lütfen!"

Onu saçlarından tutup geriye çekti ve yüzünü duvara .

Bu onu sakinleştirdi.

Başı adamın pençesinde sallanıyordu ve adam bacaklarını açarak ona bastırdı. Yüksek topukların üzerinde yalpaladı ama adamın onu tutmasıyla gidecek hiçbir yeri yoktu.

"Lütfen, bunu yapmalısın, kuru değil," diye yalvardı, kelimeleri bulanıklaşıyordu.

"Talimatlarım basitti," dedi soğukkanlılıkla. "Şık giyin. Kıçla oynamak yok. İkisine de dikkat ettin mi?"

"Özür dilerim," dedi çabucak. "Özür dilerim. Sadece müşteriler böyle söylüyor ve ne yapacaklarını biliyorum-"

"Ben müşteri değilim. Sizin için ödeme yaparsam, zamanınız için size kadar ücret ödedysem o süre boyunca size sahip olurum ve bu süre boyunca benim talimatlarımı yerine getirirsiniz. Sen benim yapmadın."

"Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. *Gerçekten*," dedi, şimdi ağlıyordu, gözyaşları yanaklarındaki kanla karışmıştı.

"Korkarım bunun bir faydası yok," diye cevap verdi, onu geri çekti ve yüzünü tekrar duvara çarptı.

İşi bittiğinde onu ayaklarının dibinde bıraktı, yüzü çoktan şişmişti.

Ona baktı ve emretti, ". Onu senden alana kadar içinde bırakacaksın. Duydun mu beni?"

"Evet," diye zayıf bir sesle itti.

Banyoya doğru yürüdü. Ellerindeki kanı sakince yıkadı. Aynı sakinlikle, midesindeki dölleri temizlemek için onun bezlerinden birini kullandı.

Odaya geri döndü ve ıslak bezi yatağın üzerine attı.
Onu bıraktığı yerde, yan tarafına kıvrılmış
yatıyordu. Soğuk gitmişti.
Kaçırıldı.
Ama geri geleceğini biliyordu. Benito
yavaşça giyindi.
Tekrar ona yaklaşarak takım elbise ceketinin kollarının altındaki
Fransız manşetlerini düzeltti.
"Bunu paylaşacaksın?" diye sordu.
"Hiç kimse. Gizli. Hizmetlerim gizlidir," kekeledi, gözlerini duvara
dikmişti.
"Umarım öyledir," diye
mırıldandı. Kadın onun
ayaklarının dibinde titredi.
Bu kadar sert boşalması ve kızın yüzünün bu kadar berbat olması çok
.
Titremeyi ilgi çekici buldu.
Keşfetmekten hoşlanacağını hissettiği bir şeydi bu. Belki
başka bir zaman.
Başka biriyle.
"Son bir şey daha," dedi. "Belki de öğrenmen gereken en önemli şey,"
dedi ona duygusuzca. "Ben kimsenin evcil hayvanı değilim."
Bununla birlikte kapıya doğru yürüdü, açtı ve dışarıda duran
adamlarına baktı.
"Odayı temizleyin," diye emretti. "Çarşafaları ve yatağın üzerinde
kalanları . Oyuncağı ondan geri alın. İyice temizleyin. Onu saklamak
istiyorum."
Adamları başlarıyla onayladıktan sonra odaya
girdiler. Benito dışarı çıktı.
Binadan çıktı ve doğruca kendisini bekleyen arabasına
gitti. Kapıyı kendisi açtı ve arkaya kaydı.
Kapıyı kapattıktan sonra "Eve geldik," dedi.
Şoförü onları yola çıkardı.
Koltuğunda kıpırdandı, pencereden dışarı bakmak için başını çevirdi,
hareketinin ona o öğleden sonraki hoş keşfini hatırlatmasıyla ağzının
yumuşadığını ve sikiinin yarı sertleştiğini hissetti.

Kelepçesini geri çekti, bileğindeki kırmızı izleri gördü, kelepçesini düzeltti ve iç geçirerek arkasına yaslandı.

Başka bir tane bulması gerekecekti.

Tallulah'ı eğitene kadar öyleydi. Kızıl

saçlı.

Mavi

gözlü.

Uzun

boylu.

Kıvrımlı.

Muhtemelen giymesini istediği kıyafetleri ona satın almak zorunda kalacaktı ama bu önemli değildi. Ve bu olasılığı dört gözle beklemesi onu daha da şaşırtmıştı.

Ama tıkaç yok. Kendi seslerinden hoşlanacağını .

Tallulah'ın onunla birlikte olma şekli, kendine güveni, korkusuzluğu, keşfedilecek bu zevkli yolu açtığı için hafifçe ilgisini çekmişti.

Yönetmenine böyle bir film önermesi gerekirdi.

Parmaklarını uzattı ve eklemlerindeki ağrının tadını çıkardı.

Sonuç olarak başarılı bir öğleden sonraydı.

Telefonu göğsünde titreşti.

Telefonu çıkardı, ekrana baktı ve ağzı bir gülümsemeye açıldı.

Beklenmedik.

Her şeyiyle.

Ama evet, bu *çok* başarılı bir öğleden sonra olacak gibi görünüyordu.

Telefonu kulağına götürdü.

"Tack," diye selamladı.

Telefonundan sert bir ses geldi. "Bir buluşma ayarlıyoruz."

Benito yine

gülümsedi. Evet,

gülümsedi.

Çok başarılı bir öğleden sonra.

FIFTEEN

Clara ve Rhodes

Asi

Ride'dan evine dönerken kamyonetinde yanına otururken Rush'a "Eğer bu iş yürümezse, dikkat et, sakallı olanın peşinden gideceğim," diye takıldım.

"Bu Joker ve sadece söylüyorum, karısı Carissa her an çocuğunu doğurabilir. Neredeyse o gün için yaşıyor ama daha çok onun için yaşıyor. Liseden beri ona aşık."

Güzel, diye düşündüm.

"Ah," dedim ve sonra ettim. "Tamam, o zaman sarışın olan."

"Snap'in yaşlı karısının adı Rosalie ve çok şekerli, baharatsız, ama yine de kedi dövüşüyle ilgili olurdu, ona hoşlanmadığı bir şekilde baktın."

Böyle bir durumda her yaşlı kadının içinde bir kedi dövüşü olduğunu düşündüm. "O zaman akıl hastanesinden kaçmış bir deli gibi görünen

Ona arkadaşlık edebilmek için kesinlikle bir mahkûm olmak isterdin," dedim.

Cevap verirken sesinde bir gülümseme vardı, "Hound'un kadını da hamile ve kadar motorcu bir fıstık. Seninle yerleri siler süpürür."

Hmm.

"Fu Manchu'nun motorcu versiyonu olan ve kavurucu sıcaktan sadece bir ton aşağıda olan mı?" Denedim.

"Lanie'nin malı. Ve bir tırnağını kırma riskine girmezdi. Ama o seni vurmak için kiralar."

Ona bakmak için döndüm. "Mülkü mü?"

"MC kültürü. Geleneksel olarak, bu sadece bir sallanır. Kaos'un gidişatı ise her iki yöne de sallanıyor."

Bu hoşuma gitti.

"Ve sakın High'ı aklından bile geçirme," diye ekledi. "Millie seni saçından tuttuğu gibi Kampüs'ün etrafında sürükler."

"Hepsi dolu mu?" Ben sordum.

"Dutch ya da Jag sana bir şans verebilir ama muhtemelen onlar için çok yaşlısın."

Ve adam ona bok vermemi bana geri çevirdi. İleriye baktım. "Daha otuzunda ve şimdiden bir puma." Rush kıkırdadı.

"Biliyor musun, beni üvey annenle terk ettikten sonra seninle birlikte oynamadığında ve tüm erkek kardeşlerini seksi bulmamı delicesine kıskandığında seninle uğraşmanın eğlencesi kaçıyor."

"O zaman benimle uğraştığını o kadar belli etmesen iyi olur," diye cevap verdi.

Güldüm.

Yüksek
sesle.

Uzandı ve elimi tuttu.

Parmaklarını benimkilere geçirdi ve yumuşak bir sesle, "Her şeyi berbat ettim bebeğim. Aklımda çok şey vardı. Düşünemedim. Bu hiç hoş değildi. Senin için de Tyra için de."

Nispeten afallamış bir halde ona baktım.

Nispeten önemli olan kısmı ise bunun Rush olmasıydı. Ondan gördüğüm tüm iyilikler artık sürpriz olmamaya başlamıştı.

Hâlâ bir erkekti, bu yüzden yaptığı şeyin hoş olmadığını anlaması, bunu itiraf etmesi ve tam olarak bu kelimeleri kullanmasa bile bunun için bir nevi özür dilemesi, çarpıcı olan kısımdı.

"Şimdi de sıçıp batırdığını kabul ederek sana az da olsa kızgın kalma yeteneğimi mahvediyorsun," diye paylaştım.

Ön cama bakarak gülümsedi ve elimi kalçasına koymam için hareket ettirdi.

"İyi görünüyordu," diye belirtti.

"Sallantılı bir başlangıç yaptık," dedim ona ve parmakları parmaklarımın arasında sıkıştı. "Düzelttik. O iyi biri."

"O harika biri."

"Evet," diye mırıldandım, nefesimi çektim ve "Siz işleri hallettiniz mi?" diye sordum.

" geldiğinde."

Tekrar ona bakmak için döndüm. "İyi misin?"

Omuz silkti ve parmaklarımı bir kez daha sıktı. "Olabildiğimin en iyisi."

"Dur tahmin edeyim, kardeş işi kardeş işidir. Benito'yu bıraktım, karanlıkta mıyım?"

Yola dönmeden önce bana baktı. "Hem evet hem hayır. Bilmeyeceğin şeyler var çünkü bu kardeş işi. Paylaşacağım başka şeyler de var." Duraksadı ve açıkladı: "Buluşmanın sonunda sana bahsettiğim gibi Tab'i aramadım. Annemi aramak zorunda kaldım."

Bana ertesi gece kız kardeşiyle yiyeceği yemekten bahsetmişti.

Ancak bu ürkütücülüğe rağmen söylediği şey tüm dikkatimi çekti.

"Neden?" diye sormadan önce elini sıkıyordum.

"Kadınlar ölüyor, Rebel. Kaos'la bağları var. Onlar tarihsel ama tüm bu şeyler tarihsel. Babam onunla temasa geçti, Kaos koruması teklif etti. Kadın bunu kabul etmedi. Babam da benden takip etmemi istedi. Arayacağını umuyorum."

Sesi o kadar da iyi gelmiyordu.

Harrietta sokağa atılmıştı, annesi olsaydı böyle bir şey Rush'ı nasıl etkilerdi, umarım o da arardı.

"Doğru, tabii ki," diye mırıldandım. "Ne olduğunu bilmiyor mu?"

"Sırf babamın kendini bok gibi hissetmesini sağlamak ve Tabby'nin kafasını karıştırmak için ölmeyi kabul etmesi beni şaşırtmazdı."

Tamam o zaman.

Sesi gerçekten de o kadar iyi gelmiyordu.

"Vay canına," diye fısıldadım.

"Evet, oldukça inatçıdır ve kin tutar." Bu tür şeyler hakkında her şeyi biliyordum.

"Özür dilerim tatlım."

Elimi kalçasına bastırdı. "Olan oldu." "Hâlâ üzgünüm."

Bir bakış daha ve yumuşak bir "Teşekkürler bebeğim." Sustum ve ileriye baktım.

"Eve gitmeden önce pazara çıkacağız," diyerek konuyu değiştirdi.

"Evde ne istediğine dair zihninde bir liste yap."

"Bu gece yemek yapmamı ister misin?" "Eğer istersen."

Ona yemek yapmayı düşündüm.

Ona kahvaltı hazırlamayı düşündüm.

Artık elime geçecek olan tüm zamanın büyük ihtimalle onun için yemek yapmakla, o önemli işler yaparken onunla takılmakla ve belki biraz televizyon seyretmekle geçeceğini düşündüm.

Bu düşünceler beni mutlu etmiyordu.

Yapacak bir şeyim olmamasını pek sevmezdim.

İşte o zaman brunch'ı hatırladım.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

"Ne?"

Ona tekrar baktım. "Brunch. Pazar günü." "Ne?"

"Amy ve Paul'u Pazar günü brunch'a davet ettim. Üç gün var."

"Tamam. Pazar günü onlar için brunch ," diye cevap verdi.

"Bunun akıllıca olduğundan emin değilim."

"Endişelenmeyin. Boz ya da bir başkası ana evi alacak. Ben de sizinle orada olacağım."

Aman Tanrım.

Parmakları parmaklarımda sıkılaştı ve hislerimi okumasına şaşırmadım.

Sadece yanlış okudu.

"Orada sizinle olmamı istemiyor musun?" "Şey ... uh ..."

Onu bitirmedim.

"Bebeğim."

Bu bir hırıltıydı.

Ve hırlaması bitmemişti.

"Babam ve üvey annemle tanıştın ve Tab yarın akşam yemeği için Shy ve onun evine gitme emrini verdi."

Eek.

Ertesi gün kız kardeşiyle buluşacağım gerçeğini görmezden geliyordum.

Bir kız ancak bu kaldırabilirdi.

Tanrı aşkına, ilk buluşmamızın üzerinden yirmi dört saat bile geçmemişti.

"Paul ve Amy ile tanışmamı istemiyor musun?" diye zorladı.

"Mesele o değil."

"Ne oldu?" diye sordu.

"Sadece... Diane'e olanlardan sonra iyi değiller," diye paylaştım.

"Sim fırlatıp 'Jeremiah bir boğa kurbağasıydı' şarkısını söyleyeceklerini düşünmemiştim," diye karşılık verdi.

Bu biraz komikti.

Sesi hâlâ çok sinirlenmiş gibi geliyordu. Kahretsin.

Bununla ortaya çıkmak zorundaydım.

"Aslında daha çok Paul'ün alkol alımıyla ilgili küçük bir sorun yaşıyor olmasıyla ilgili," diye itiraf ettim.

Rush sessizdi.

"Ve Amy'ye bu konuda onunla konuşacağıma söz vermiş olabilirim." "Söz vermiş olabilir misin?"

"Amy'ye bu konuda onunla konuşacağıma dair söz verdim."

Rush'ın yine Süper Kadın'a dönüştüğüm için bana kızmasını bekledim. Her ne kadar bu kısım, çöküşümden önce herkesin işiyle ilgilendiğim ve sonrasında herkesin işiyle ilgilenmeye çalışmayı bırakarak dersimi aldığım (belki) ile ilgili her şeye dahil edilmiş olsa bile.

Ancak "Alkol alımıyla ilgili bu sorun ne kadar hafif?" diye sormadan önce içini çekti.

"Hemen hemen her zaman sarhoştur, işe gitmez. Bu hafta onlarla öğle yemeği yedim, öğlen geldi, evdeydi ve kafası kıyaktı."

"Siktir," diye mırıldandı.

"Evet," diye kabul ettim ve öne doğru baktım. "Ne söyleyeceksin?" diye sordu. "Hiçbir fikrim yok."

"Şuna ne dersiniz, 'Katledilmenizin size ya da kimseye, özellikle de karınıza bir faydası yok. Ayıl. Bir AA toplantısına git. Al

kıçını kaldırıp işe git. Ve kadınına iyi bak."

Tekrar ona döndüm. "Her ne kadar kısa ve öz olsa da tatlım, bunun doğru yol olduğundan emin değilim."

"Bebeğim, sahip olduğun şey bu, bu yüzden buna hazırlan çünkü sahip olduğun tek şey bu. Bununla iki şey olabilir, sadece iki. Bir, ne söylersen söyle ya da nasıl söylersen söyle, dinleyecek, kafasını kıkından çıkaracak, davranışlarını düzeltecek ve asla iyileşmeyecek bir yarası olmasına rağmen hayatına devam etmenin bir yolunu bulacak. Ya da iki, çok sinirlenecek, hıncını senden ya da karısından çıkaracak, seni kesip atacak ve belki de bunu karısına yapacak, çünkü seni bu işe onun bulaştırdığını anlaması zor olmayacak, o mahvolmuş olsa bile, onu ya da onları kaybedeceksin."

Korku kalbimi kapladı.

Gerçekten de kalbimi sıkıştırdığını hissettim. "Rush," diye fısıldadım.

Bana olan tutumu sıkılaştı. "İkisinden biri olacak tatlım ve bundan çıkarman gereken şey, bunların *onun* seçimi olduğu. Yaptığın şeyi sevginden ve endişenden yaptın ve eğer bunu anlamazsa, bu onun suçu. Senin suçun değil. Kendine yaptıklarını izlemenin senin için zor olduğunu ve konuda onunla yüzleşmenin senin için daha da zor olduğunu anlamıyorsa, siktir et onu. Acıyı içkiyle uyuşturma ihtiyacını anlıyorum. Ama şimdiye kadar bunun işe yaramayacağını anlamadıysa ve siz bunu yüzünüze vurmaya bunu yüzünüze vuruyorsa, bu . Hepsi o. Sen değil."

"Endişeleniyorum, Rush."

Bir el daha sıkı. "Öyle olduğunu biliyorum bebeğim."

"Bağımlılığın kalıtsal olduğunu söylüyorlar ve ikimiz de Diane'e ne biliyoruz."

"Ben doktor değilim ama bunun seni neden da zorlayacağını anlıyorum, ama bunun seninle de ilgisi yok. Başkalarının eylemlerinin ve kararlarının sorumluluğunu almasına izin vermelisin, yoksa onların altında kalırsın ve onlar senin bile değildir."

"Haklısın," diye mırıldandım.

"Biliyorum." Mırıldanmadı.

"Ve bu berbat bir şey," dedim.

"Eminim." Bu, diye mırıldandı.

Profilini inceledim. "Bunu için kızgın mısın?"

"Rebel, bu boku yapmana kızıyorum, gözlerinin mavi olmasına da kızabilirim."

Profiline baktım.

"Bu . Bunu değiştirmeye çalışabilirim ama neden yapacağımı bilmiyorum. Eğer bu senin bir parçan olmasaydı, mağazadan eve döndükten sonra seni anlamsızca becermek için sabırsızlanmazdım."

Profiline bakmaya devam ettim (ama bunu biraz kıvranarak yaptım).

"Muhtemelen yapardım. Harika bir kalçan, harika bacakların, harika saçların, güzel bir ağzın var ve harika . Ama neyin peşinde olduğunu duydum bebeğim. Dosyada nedenini okudum," dedi sessizce. "Ve seni nasıl kaçırdığımı yüzüme vurmadan önce ve kesinlikle tırnaklarını geçirmeden önce çok ilgimi çekmişti."

Vay canına.

"Bunu, kendi bokunuzu başkalarınınkine bulaştırmaya devam etmeniz için bir teşvik olarak algılamayın," diyerek sözlerini tamamladı.

"Kendi pisliğimi başkalarınınkine bulaştırmamaya çalışacağım," dedim usulca.

"Bu işte kesinlikle başarısız olacaksın," diye mırıldandı. Muhtemelen öyleydim.

"Kızdığım kişi Amy," diye açıkladı. İşte bu beni şaşırttı.

"Neden?"

"O boku üzerine mi ?"

"Kızını kaybetti, Rush," diye hatırlattım ona dikkatlice.

"Biliyorum. O hâlâ yetişkin bir kadın. Kızını kaybettiği için ona karşı hassasiyetin var. Bir arkadaşını kaybettiğin için onun sana karşı hassasiyeti yok. Almak var vermek yok, bu doğru değil."

"Sanırım bu senaryoda benim ondan daha hassas olmam gerekiyor," dedim ona.

"Bence sen, sen olduğun için böyle görüyorsun. Anlaman gereken şey, Amy'ye göz kulak olmak benim işim değil ve sadece kadınla henüz tanışmadığım için de değil. Çünkü benim işim sana göz kulak olmak. Biri sana yüklenirse bunu yapmak zorlaşır."

Ve kendini tutamadı.

Rush.

Emniyet kemerinin sınırlarını zorlayarak ona doğru eğildim ve çenesini öptüm.

Arkama yaslandığımda elini sıkıca benimkinin içinde tuttu ve konuyu tekrar değiştirdi.

"Akşam yemeği için bana ne yapıyorsun?"

"Eğer anlamsız bir şekilde becerileceksem, içimdeki tek şey Çin siparişimizi çevirmek olacak."

"Benim için
çalışıyor." İşte bu
kadar kolay.

Çok zor günler geçirdim. Mücadele değil, sadece zor.

Ailem beni anlamadı. Beni hiç anlamamışlardı. Yaratıcı bir ruh onlar için Stephen Hawking'in zihninin işleyişi gibiydi. Ve anlamadıkları şeylerden nefret ettiklerini söylemeye gerek bile yoktu ve bu konuda harekete geçmekten çekinmiyorlardı.

Ve ben Diesel'in, onların bu yükü taşıdıklarını bilmesini izlemek zorunda kaldım.

onu kesinlikle alamazdım.

Genel olarak, belli belirsiz din ve vatanseverlik sadakatine bürünmüş dar görüşlü nefretin arasında büyüdüğümden bahsetmiyorum bile.

Evden ayrıldım, parayla mücadele ettim, aidat ödedim ve kendime yeterince isim yapana kadar kış yaladım, kendi başıma yola çıkabilirdim.

Sonra arkadaşım öldürüldü ve ben de kendime izin verdim.

"Ne düşünüyorsun?" Rush sordu. "Beni elde
etmenden hoşlandığımı."

Hiçbir şey söylemedi.

Sadece elimi tuttu.

"Molly seni çok sevecek," diye paylaştım.

"Güzel," diye mırıldandı.

"Gerçi Molly neredeyse herkesi sever," diye ekledim.

"İkinizin neden bu kadar iyi anlaştığını anlıyorum."

Güzelmiş.

"D ve Mad seni çok fena sıkıştıracaklar," dedim ona. "Tuzunu kanıtlamak zorunda kalacaksın."

"Hiçbir şey buna değmez, bir şekilde hak etmek zorunda
değilsin." Hak ediyordu da.

Elini bacağıma doğru çektim.
Parmaklarımı bırakıp kendi parmaklarını bacağımanın üzerinde kıvırdı
ve etimi sahiplendi. Elimi onunkinin üzerine koydum.
Çünkü bu iyi hissettirdi.

"Git."

Tanrı
m.

"Git."

Tanrım.

Rush kulağıma, "Git bebeğim," diye homurdandı.

Parmaklarım alçak başlığının tepesine dolanmış, diğer elimin parmakları boynunun arkasına kıvrılmış, dizlerimin üzerinde, kığım eğik, Rush'ın sikini alıyorum, ellerinden biri bacaklarımın arasında, parmakları klitorisimin etrafında dönüyor, diğeri göğsümde, meme ucumu yuvarlıyor. Başım omzuna düştü ve ben gittim.

Birkaç saniye sonra Rush'ın gittiğini duydum ve hissettim.

Evet, tanıdığım en havalı adamdı.

Ve yatakta *gerçekten* iyiydi.

"Eugenie?"

"Cole?"

"Eugenie?"

"Cole?"

"Cole harika bir isim, Rebel. Ama Eugenie?"

"Kendime o göbek adını ben vermedim, Rush. Ve ailemin ezik olduğunu çoktan anladık."

Bana sıırttı.

Meryl bilgilendirilmişti. Yarın sabah ona notlarımı gönderecektim.

Yerde Çin yemeği kartonları vardı. Ve bira şişeleri.

Ama çırılçıplaktık, yan yana yatmıştık ve yatakta birbirimize bakıyorduk.

"Kimse sana Cole demiyor mu?" Ben sordum.

"Annem bana kızdığında yapardı. Babam bazen. Ara sıra da sekreterim," diye yanıtladı. "Ama çoğunlukla hayır."

Ona daha da sokuldum, böylece kolları bana daha sıkı sarıldı. "Bu biraz yazık oldu. Cole harika bir isim, tatlım."

Yüzüme sırttı. "Biliyorum."

"Babanın gerçek adı Tack mi?"

Başını yastığın üzerinde salladı. "Hayır. Kane." "Bu da harika bir isim."

"Evet. Tab ve Shy oğullarına onun adını vermişler."

"Güzel," diye fısıldadım.

Ama gizliden gizliye, bu konuya ilk onların değinmesine biraz kızmıştım. "Gerçi herkes ona Playboy diyor," diye paylaştı. Bu şaşırtıcıydı.

"Kaç yaşında?"

"O bir bebek, ama hala flört ediyor."

Ona gülümsedim ve "Siz çocuklar lakap takmayı çok seviyorsunuz" dedim.

"Motorcu isimleri. Sokak isimleri." Beni daha da yaklaştırdı. "Yaşlı kadın isimleri."

"Tyra Cherry'dir," ona bildiklerini anlattım.

"Erkekler için. Babam ona Red diyor."

Orijinal değildi.

Ama havalıydı.

"Ben bir Punk değilim," diye açıkladım.

"Bebeğim, onunla savaşıma. Üzerine düşerse ondan kurtulamazsın. Speck yıllardır ona Kıyamet Günü dememiz için uğraşıyor ve bu asla gerçekleşmeyecek."

Kıkırdadım. "Kıyamet

günü mü?" Bana

gülümsedi. "Evet."

"Speck adını nereden almış?" Rush sesini kesti.

Oo, bu iyi olacaktı. "Bu ismi nasıl aldı, Rush?" "Bilmek istemezsin."

""

"Güven bana."

Sırt üstü düşene kadar onu ittim ve yan tarafına uzandım, yüzüm onunkinin içindeydi. "Anlat bana."

Pes etti.

Yapacağını

biliyordum. Sakin

ol.

"O bir acemiydi, yerleşkedeki kanepede bir motorcu tavşana saldırıyordu. Hound içeri girdi ve onu şaşırttı. Çekildi ve boşalır gibi oldu ama boşalmadı, gömleğine biraz ateş etti. Orada değildi. Normalde ne yaptığını bilmiyorum. Bilmek de istemiyorum. Ama Hound oradaydı. Ve Speck oldu."

Daha çok kıkırdadım.

"O yüzden Punk hakkında dırdır etme. En azından sen Speck değilsin." Durakladı. "Ya da Spunk," diye bitirdi.

Gulk.

"Bundan sonra Punk hakkında kesinlikle şikayet etmeyeceğim," dedim ona.

Elleri kıcımda gezindi, gözleri de aynı şekilde yüzümde gezindi ve mırıldandı, "Bizde işler biraz vahşileşir, bebeğim."

"Bu bir sürpriz değil bebeğim," diye cevap verdim. "Buna katlanmalısın."

"Bana uyar."

Bakışları yüzümde dolaşmaya devam etti.

Sonra beni çevirdi ve örttü.

"Seni yerleşkedeki kanepede becermeyeceğim," diye söz verdi.

"Bunun için teşekkürler,"

diye takıldım. "Seni

hissedebilirim."

Ellerimi sıcak teninde gezdirirken yakışıklı yüzüne sıırıttım.

Böylece onun güzel gözlerinin tembelleştiğini fark

ettim. "Seni şimdi yiyeceğim," dedi bana.

Altında titrerken ellerim hareket etmeyi bıraktı.

Ağzını benimkine değdirdi ve sonra vücudumdan aşağı kaydı.

Bacaklarımı ayıran Rush'tı.

Ama onunla kavga etmedim.

İki elimi başımın üstündeki başlığa dayamıştım, vücudumu ritmik bir şekilde aşağı itiyordum, kığım Rush'ın V'sine yaslanmıştı, odağım bulanıktı, bacaklarımın arasına diz çöküp içeri girerken gözlerim ondaydı.

Gözleri üzerimdeydi, her tarafımdaydı, iki eliyle kalçalarımı kavıyor, beni sikine doğru çekiyordu.

"Meşgul olmaya hazır mısın, tatlım?" diye . Bu meşgul olmak değil miydi?

"Evet," diye nefes aldım.

Kalçalarımı da yanına alarak dizlerine kadar yükseldiğinde nefesim kesildi.

Daha sert girdi, dürtülerini almam için beni tuttu, bunu yapmamı izlemek için başını eğdi.

Tanrım, bu çok .

"Tatlı kedi," diye mırıldandı.

Sıcak.

"Rush," diye inledim, daha fazlasını elde etmek için yatak başlığını daha sert ittim.

Gözleri benimkilere geldi. "Clit, Rebel."

Teklif edildiği gibi yaptım, bir elimi klitorisimde parmağımı yuvarlamak için hareket ettirdim. Müthişti.

Boynum geriye eğildi ve dizlerim kalktı. "Evet bebeğim," diye homurdandı.

Hızlanan itişlerine doğru yuvarlandım.

Elleri dizlerimin arkasına gitti, yukarıda tutarak daha geniş açtılar.

Başımı dikleştirdim ve bakışlarım onunkilere takıldı. "Rush," diye fısıldadım.

Dikkati yüzüme kilitlenmişti. Ve beni becerdi.

Sert.

Sırtım kamburlaştı, arasındaki elim arkama uçtu ve yatak başlığına çarptı. Düzleştirdim ve ona doğru vurdum,

Beni ele geçirdiğinde dudaklarım aralandı ve gözlerim kapandı.

Doruk noktandan yavaşça kaymaya başladığımda kalın bir sesle "İndin mi?" diye sordu.

Göz kapaklarım
çırpındı. "Asi, yattın
mı?" Dudaklarımı
yaladım.

"Bebeğim, bana bak."

Ona odaklanmak için mücadele ettim.

"Asi, seni becerirken beni izle," diye hırladı.

Ona odaklandım.

Tanrım.

Yüzü karanlık. Gözleri gölgeli. Göğsündeki ve pazılarındaki kaslar kasılıyordu. Karın kasları ve kalçaları, güç, erkeklik ve zarafetin bir araya geldiği ritmik bir güzellekle kabarıyordu.

Tamam, belki de porno kavramını anlamaya başlıyordum. "Çok güzelsin," diye fısıldadım.

"Bebeğim, yanlış görüyorsun," diye kabaca karşılık verdi.

Güzel cevap.

"Becer beni," diye ısrar ettim, vücudum zaten olsa bile, onun itişlerini alıyordu.

Dediğimi yaptı, ama daha sert bir şekilde.

Elimi tekrar bacaklarımın arasına kaydırdım ve parmaklarımın ucuyla onun beni başka bir şekilde aldığını hissettim.

Harika hissediyorduk.

"Becer beni, Rush."

Bacaklarımı bıraktı, üzerime eğildi, beni kollarının arasına aldı, kendisine doğru kaldırdı, sonra yüzünü gömdüğü boynumda homurdanarak yukarı çıkarken beni yere vurdu.

Bacaklarım kalçalarında, kollarım omuzlarında olacak şekilde onu çevreledim ve yolculuk için tutundum.

Beni sikine bastırırken eli saçlarımda dolaştı ve bırakmadan önce kulak mememi dişlerinin arasına aldı ve kulağımın içinde ağır bir şekilde inledi.

Kalçaları benimkilere doğru birkaç kez kıpırdandıktan sonra baldırlarının üzerine yerleşti ve beni kendisine doğru tuttu, hâlâ bağlıydı.

Dudakları boynumda kıpırdadı ama hiçbir şey yapmadım, sadece onu içime , kokusunu, deri kokusunu içime çektim ve onu kendime çektim.

Sonunda başını çekti ve ben de işaretimi alıp ağzımı ona verdim.

Beni öptü, derin ve uzun, sonra öpücüğünü .

"Şu prezervatiften kurtul, hemen döneceğim," diye fısıldadı.

"Tamam," fısıldadım.

Beni üzerinden çekmeden önce ağzını tekrar benimkine değdirdi, beni yavaşça yatağa yatırdı, sonra yataktan çıktı ve banyoya doğru yürüdü.

İzledim.

O kaybolduktan sonra gerindim.

Ve geri döndüğünde gülümsedim.

"Yeşil, sen."

"Kırmızı. Yani . . . kahve."

"Kremalı, şekersiz. Sen."

"Sade, şekersiz. Yemek."

"Tacos. Sen."

"Babamın krepleri. Alternatif, biftek. Şimdi de film."

"*Crouching Tiger, Hidden Dragon*. Sen."

"*The Way of the Gun*."

İyi seçim.

"Şarkı," dedi.

"Vintage, 'Hız Şeridinde Yaşam.' O kadar eski değil, 'Küçük Bir Kasabada Tezgahın Arkasındaki Yaşlı Kadın'. Biraz yeni, 'White Trash Millionaire.'"

"Bebeğim." Sırıttı. "Black Stone Cherry?"

Ben de sıırıttım ve "Sen" dedim.

"Vintage, 'Midnight Rider.' Tamamen kötü ama yine de iyi, 'Party Hard.' Değeri bilinmemiş, 'Play Guitar.' İlham verici, 'Bittersweet Symphony.' Aşk şarkısı, 'Where Dirt and Water Collide.'"

"The White Buffalo," diye

fısıldadım. "'Keşke Gerçek

Olsaydı'."

"Gözlemevi."

"I Got You."

Ay ışığının kestiği gölgelerin arasından birbirimize bakıyor, birbirimize orgazm yaşatmak kadar heyecan verici olmayan ama bir o kadar da önemli olan yeni yollarla birbirimize bağlandığımızı fark ediyorduk.

"Tatil," dedi. "Plaj.

Sen."

"Uzun bir yol, bisikletimin arkasında kız arkadaşım." Kulağa plajdan daha iyi nasıl geliyordu?

"Dağlar mı, şehir mi?" diye sordu.

"Dağlar. Sen."

"Kesinlikle. Kız ismi," dedi. Bu bir sürpriz oldu.

Tatlı bir tane.

Onun içinde eridim.

"Clara," dedim usulca. "Sen."

"Amity. Şimdi oğlum."

"Boone. Sen."

"Rhodes. Peki, kaç kişi?"

"İki."

"İki."

Tanrı

m.

Çok çalıştık.

Ve Rhodes havalı bir isimdi.

Kane kadar değil.

Hala.

Sırt üstü düştü ve beni üzerine çekti.

Yerleştim.

Saçlarımı geriye doğru kaydırdı ve iki eliyle tuttu.

"Kış ya da yaz," diye fısıldadı.

"Essence'in bahçesi kışın güzeldir, ama sadece kar varsa.

Yazın büyüdür. Yani yaz. Sen." "Kışın her gün

bisiklete binemezsin." "Evet," diye cevap verdim.

Bir eliyle saçlarımı tutarken diğer eliyle de kolunu belime doladı ve beni belimden tuttu.

"Saçını asla kesme," diye mırıldandı.

"Seninkini hiç kesmedim," mırıldandım.

Yüzü yumuşadı, saçlarımı kullanarak ağzımı kendi ağzına götürdü ve sonra beni öptü.

Üstüne uzandım ve onu öptüm.

"Terapist olmak istiyordu." "Öyle mi?"

"Evet. Fizik tedavi diye düşündü."

Ellerini üzerimde gezdirdi, hafif, yatıştırıcı ama hiçbir şey söylemedi. Daha da yaklaştım.

"Tıkınırcasına geceler geçirirdik. Bir sürü abur cubur alırdık. Bütün film serilerini izlerdik. *Star Wars*, *Empire*, *Return*. *Godfather* 1, 2 ve 3. *Kill Bill*. *Lord of the Rings*. *Harry Potter* bütün bir hafta sonu oburluğuydu."

Rush sessiz kaldı.

"O Whopper ve Doritos severdi. Ben Milk Duds ve Fritos Honey Barbeque kızayım."

Rush saçlarımın uçlarıyla oynamaya başladı.

"Bir keresinde, onun hayırseverlik koşullarından birinden bir gün önce bileğimi burkmuştum. O sabah tekerlekli sandalyesiyle gelmişti. Bugüne kadar onu nereden bulduğunu hiç bilmiyorum. Ama o Diane'di. Çok çılgın fikirler üretti ve bunları hayata güce sahipti. Bütün yarış boyunca beni o sandalyeyle itti. Sonuncu oldu. Herkes bende bir sorun olduğunu düşündü ve bitiş çizgisine geldiğimizde büyük bir alkış aldık. Yüzlerce insana bileğimi burktuğumu nasıl söyleyeceğimizi bilemedik, o yüzden devam ettik. Büyük bir şey yaptık. Diane selam verdi. Ben öpücükler gönderdim. Büyük bir gösteri yaptık. Amy kenarda durup kendi kendine . Hoş olmayabilirdi ama komikti ve hayatımda hiç bu kadar çok ya da bu kadar uzun güldüğümü sanmıyorum."

Rush başımın üstünü öptü.

Gözlerimi kapattım.

"Onu özlüyorum," diye fısıldadım.

"Evet," fısıldadı.

"Ve daha da kötüsü, onu ölmeden çok önce özlemeye başlamıştım."
Rush saçlarımla oynamayı bıraktı ve bana sarıldı. "Evet,"
diye tekrarladı.

Yüzümü boğazına dayadım ve Whopper'ları, Fritos'u, Han Solo'yu, Uma Thurman'ı, Legolas'ı ve güldüğünüz için yanlarınız ağrıdığına ne kadar iyi hissettiğinizi düşündüm.

Sonra Rush'ın kollarında, dokuz ay boyunca sıkı tutunduktan sonra, Diane'in kötülüğünün gitmesine izin verdim.

Ama iyi olana tutundum.

"Seni *sattı* mı?"

Sesim yükseliyordu.

"Bebeğim, sana onun harika bir anne olmadığını söylemiştim." Harika bir anne değil mi?

"Seni sattı."

"Adamının bazı para sorunları vardı."

"Umurumda değil."

"Bu sorunlara Rus mafyası da dahil." Vay anasını.

Allen Cehennem Çemberleri.

Vay be.

Ama yine de . . .

"Umurumda değil."

"İyiymi bebeğim," diye mırıldandı. "Ondan uzaklaşmak istedik. Tab'in buna ihtiyacı vardı. Parasını babam ödedi. O aldırmadı."

"Ama ... annen çocuklarının velayetini babalarına *sattı*." "Nasıl geçtiğini hatırlamıyorum," diye mırıldandı. "Ama sanırım babam Annemin babasının öldüğünü görünce ödeme yapmak zorunda kalmadı... ya da öyle bir şey."

Görünüşe göre o kadar çok varmış ki, Cehennem Çemberlerinden birini bile tam olarak hatırlayamıyormuş.

"Aman Tanrım."

"Bu olaydan önce Tyra ön avluda onu feci şekilde dövdü."
Ona baktım ve ay ışığında sırtışını yakaladım.
"Topuklu ayakkabılarını ve dar eteklerinden birini giyiyor," diye ekledi.
Hemen zihnimde bir görüntü oluştu ve annesinin neye benzediğini bile bilmiyordum.
Yine de görüntü paha biçilemezdi. "Bok yok mu?"
Nefes aldım.
"Ben orada değildim ama sanırım hikayeye göre onu çıkarmak için iki, üç erkek kardeş gerekmiş."
Gülümsedim. "Git, Tyra." Sessizliğe gömüldü.
İyi hissetmedim.
Gülümsemem öldü.
"Rush?" Çoğunlukla onun üzerinde yatıyor olmama rağmen seslendim, kalçalarım yana, göğsüm onunkine dönüktü.
"Umarım beni arar."
Parmaklarımın tersiyle sakallı çenesini ovuşturdum. "Umarım o da sever."
"Biliyorsunuz, özellikle son on yılda, ama ondan önce de çılgın bir yolculuk oldu. Büyük inişler. Ciddi düşüşler. Tyra'nın sayılmamaya başlanması, bunun başlı başına bir lig olduğunu düşünürsek, benim için en kötüsü annemin gerçek bir anne olabileceğinden vazgeçmekti."
Onun için bundan nefret ettim.
Gerçekten nefret ettim.
Harika bir anneyi hak eden bir evlat varsa o da Rush'tır.
Bir de Diesel.
Ama aynı zamanda tamamen Rush.
"Evet," diye fısıldadım, dudaklarımı boğazına değdirmek için eğildim.
Başımı çevirip çenesinin altına sıkıştırarak orada tuttu, yanağım köprücük kemiğine değiyordu.
"Ty-Ty ile tanıştığımda on yedi yaşındaydım. Keşke daha erken gelseydi," diye mırıldandı.

"Evet," diye tekrar fısıldadım, onu kendime çekmek için kolumu altına .

"En azından onu yakaladık."

"Seni kendi çocuğuymuşsun gibi seviyor, biliyorsun," dedim ona.

Bir an için hiçbir şey söylemedi.

Sonra da "Evet." dedi.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Sen iyi bir evlatsın tatlım, tüm bunlara rağmen hâlâ annene göz kulak olmaya çalışıyorsun."

Parmak eklemlerini elmacık kemiğimin üzerinde kaydırды ve gitmelerini izledi.

Sonra gözleri benimkilere kaydı ve pek de inandırıcı olmayan bir şekilde "Evet" diye tekrarladı.

"Sadece yapabileceğin şeyi yapabilirsin. Sen elini uzattın. Şimdi bu onun seçimi."

"Kendi ilacımı mı yutacağım?" diye sordu.

"Özür dilerim," dedim usulca.

"Ama haklısın."

Cevap

vermedim.

"Yine de onu tekrar ararım, iletişime geçmezse Boulder'a giderim ve gerekirse kışını tekmeleyerek ve bağırarak buraya getiririm."

Ve bunu kesinlikle yapardı. Bunu biliyordum.

"İyi bir evlat," dedim ona. "Öyle olmak adam kaçırmayı gerektirir bile."

Bana gülümsedi ve gülümsemesi samimi görünüyordu.

O da yine "Evet." dedi.

Rush iki eliyle saçlarımı tutuyordu ve sadece ay ışığı olsa bile, yüzümü ağzımın sikini alışını izlediğinden şüpheleniyordum.

Yatağın kenarında duruyordu. Ben dört ayak üzerindeydim.

Çekildi, "Amcık" diye homurdandı ve ellerini saçlarımdan çekip çenem boyunca kaydırды.

Pozisyon değiştirdim, dizlerim yatağın kenarında, ellerim yatağın içinde. Bunu yaparken folyonun yırtıldığını duydum.

Birkaç saniye sonra içerideydi.

Tanrım, onun koca aletinin içimde
olmasını seviyordum. Başım geriye gitti.
Uzandı ve saçımı nazikçe kavradı. Saçımı asla kesmezdi.

Hiç.

Beni becerdi ve becermeye devam etti, sonra daha da fazla, ben
de kabul ettim ve saçlarımı geri çekene, kıvrılana, klitorisime girene ve
onun için boşalana kadar sevdim.

Ve bunu daha çok sevdim.

Saçlarımı bıraktı, ellerimden aşağı inene kadar omuzlarımın arasına
bastırdı ve benim için boşalana kadar bana devam etti.

Buna da bayıldım.

Parmak uçlarını kığımın üzerinde gezdirerek içeri süzüldü ve dışarı
çıktı.

Beni yanıma bastırdı, yatağa yatırdı, çarşafı üzerime attı ve banyoya
gitti.

Geri geldi, benimle birlikte çarşafın altına girdi, sırtıma doğru kıvrıldı ve
bir koluyla beni sararak kendine çekti.

"Clara," diye mırıldandı.

Yastığa doğru
gülümsedim. "Rhodes,"
diye fısıldadım. Beni
daha yakına çekti.

"Uyu, Rebel."

"Night, Rush."

"İyi geceler, bebeğim."

Gözlerimi kapattım ve hayatımın en güzel gecesinin ardından Rush'ın
bana verdiği tüm sıcaklığa tutunarak uykuya daldım.

SIXTEEN

Denge

Asi

Ertesi sabah, Rush ve ben Essence'in salonuna girdik.

Ve orada siyah saçlı, gözlüklü, iri yarı bir adamın kucağında bir kedi ile sandalyede oturduğunu gördük, biri sandalyenin kolunda, biri kot pantolonunun yırtık pırtık paçasındaki bir ipliğe vuruyor, diğeri de sandalyenin arkasında, patilerini omzuna atmış, tişörtünü yoğuruyordu.

"Hey, Roscoe," diye selamladı Rush.

"Hey," diye seslendi henüz görmediğim Roscoe, sonra gözleri bacaklarıma düşmeden önce bana geldi.

Gecenin çoğunu konuşarak ve sevişerek geçirmiş olsak da erken kalkmak zorundaydık, böylece ben notlarımı tarayıp Meryl'e e-posta ile göndermek için evime gidebilecektim ve Rush da o sabah bıraktığı ikinci sesli mesaja hemen cevap vermezse muhtemelen annesini kaçırmayı da içeren gününe devam edebilecekti.

Duş almıştım. Saçlarımı yıkadım. Ve işlerin gidişatına göre, dikkatlice bir kıyafet seçtim.

Kısa, soluk, dar, siyah bir jean etek. Ramones tişörtünün üzerine özensiz bir ekose gömlek. Boynumda kısa ve uzun zincirler ve kolyeler. Saçlarım açık ve dağınık. Kulaklarımda tellerin arasından görülebilen büyük halkalar. Yüksek topuklu bootie sandaletler, ayak parmakları dışarıda. Yaklaşık iki saat uyuduğumu gizleyecek kadar makyaj yapmıştım.

Ve kırmızı ruj.

Çok abartılı görünebilir ama akıllı bir kız sadece bir kez yakalanır ve ben akıllı olduğumu düşünmeyi severim (çoğu zaman), bu yüzden bu saçmalık bir daha başıma gelmeyecekti.

"Hey," diye havladı Rush ve bunu tekrarlaması, ama daha çok da bunu yapma şekli beni zıplattı ve ona bakmak için başımı çevirmemi sağladı.

Motorcum pek memnun görünmüyordu.

"Ben senin için yapmadan önce gözlerini kadınının bacaklarından sıyırmak ister misin?" diye önerisiz bir şekilde gürledi.

Hmm . . .

İlginç.

Yani kardeşlerinin seksi olduğunu düşünmeme aldırmadı.

Ama içlerinden birinin bacaklarına bakmasına aldırdı.

Rush'la tanışmadan önce, biri bana felsefi olarak alfa sahiplenici bir erkekle birlikte olmak konusunda ne hissedeceğimi sorsaydı, dürüst olmak gerekirse, bunun benim için tamam olduğunu söyledim. Demek istediğim, eğer sınırı aşmazsa, bu ne kadar seksi olurdu?

Şimdi buna sahip gösterdiğime göre, düşüncemde haklı olduğum anlaşılıyor.

Roscoe, "Dostum, kızın bacakları çok iyi," diye cevap verdi. "Biliyorum," diye ısırdı Rush.

Roscoe, "Benim gözlerim var, onları görmemezlikten gelemem," diye karşılık verdi.

Rush, "Onlara bakamazsın, yoksa o gözleri çıkarıp boğazına sokarım," diye karşılık verdi.

Doğru.

Bu sınırı zorlamaktı.

Yani ben de fikrimde yanılmışım.

Hala seksiydi.

"Boz nerede?" Kavga etmesinler diye araya girdim.

"Makrameye alerjisi var . . . ve kedilere," dedi Roscoe. "Berbat durumdaydı. Ülkede onu yetecek kadar Claritin yok. O yüzden ben devraldım."

Ah.

Tama

m.

"Essence nerede?" Ben sordum.

"Benim tahminim. Uyuyarak ," diye cevap verdi Roscoe ve o sırada parmaklarının kucağındaki kedinin tüylerini tırmaladığını fark ettim.

Ne kadar tatlı.

Bakışları Rush'a kaydı. "Görünüşe göre durmak bilmeyen bir parti vermişler." Bu beni hiç mutlu etmedi.

Yine de etkilendim.

"Boz ciddi bir alerjik reaksiyonla parti yapabilir mi?" Ben sordum.

Roscoe bana, "Boz kıyamete kadar parti yapabilir," dedi ve tekrar Rush'a baktı. "Onu yakaladım. Ve sakın ol. Hamle yapmayacağım kardeşim. Yeesh."

Motorcular "yeesh?" dedi.

Sorma şansım olmadı. Rush emir veriyordu.

"Benim gitmem gerek. Rebel'in onun evine gidip bilgisayarında bir şeyler yapması gerekiyor. Sen de onunla birlikte oraya gidiyorsun." Roscoe ayağa kalkmaya başladı ama Rush, "Vedalaşmak için bize bir dakika ver," diye mırıldandı.

Roscoe başını salladı ve motorcu Bond kötü adamı taklidine geri döndü.

Rush elimi tuttu ve beni ön kapıya götürdü.

Sonra bedenimi kollarının arasına aldı, sıkıca sarıldı ve beni öptü.

Roscoe'ya sahip olduğunu söylediği tam bir dakikayı ve daha fazlasını kullandı. Güzeldi.

"Öğle yemeği için falan uğrayamazsam, akşam yemeğine seni almak için beş buçuk gibi dönerim," dedi konuşmayı kestikten sonra.

Bu benim işime yaradı. Biraz kestirebilir ve o gece kız kardeşiyle buluşmak için tüm gardırobumdan seçim yapabilirdim.

"Harika," diye cevap verdim.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa Roscoe nöbetçi, koşu görevinde değil. Dutch, Jag ya da Chill'i aramasını söyleyin."

Başımı salladım.

Kolları bana daha sıkı sarıldı.

"Dün gece harikaydı," dedi sessizce. Bu doğru.

O sadece bunu koydu. Onun

içinde eridim. "Evet."

Gözleri ağzıma kaydı, sonra dudakları oraya düştü ve Essence'in fuayesinde biraz daha öpüştük.

Çok geçmeden konuşmayı , dudaklarını elmacık kemiğime dokundurdu, beni sıktı ve bıraktı.

Ondan sonra .

Aptal gibi sırtı kapalı kapıya baktım. Sonra

Roscoe'yu almak için salona gittim.

Önümdeki küçük kız kardeşle akşam yemeği yedim ve gözlerimin altı karardı.

Notlarımı gönderdikten sonra uyku vakti gelmişti.

Rush

İki saat sonra Rush, Eylül güneşinin altında, annesinin Boulder'daki iş yerinin önünde Hop'un yanında durdu ve telefonu kulağına götürdü.

Çaldı.

Sesli mesaja düştü.

Bağlantıyı kesmiş.

Tekrar aradı. Çaldı.

Telesekreter çıktı.

Boğazından bir ses çıkardı, bağlantıyı kesti ve tekrar kontağa bastı.

Telefonu önce iki kez daha sesli mesaja düştü ve "Ne?" diye sordu.

"Anne, ben

Rush."

"Biliyorum."

İşte o zaman Eylül güneşinin altında durup derin bir nefes aldı, onunla konuşmadığı, onu görmediği yıllardan sonra arayanın o olduğunu biliyordu ve telefonu öyle açtı.

Babası bir erkeğin sahip olabileceği en iyi babaydı. Rush onu severdi. Ona saygı duyardı. Fikir ayrılıkları vardı ve önemli konularda anlaşamıyorlardı. Ama Rush babasına hayrandı ve insanların ona babasına benzediğini ve onun gibi davrandığını söylemelerini hiç sorun etmiyordu.

Babasının ona verdiği ve pek de iyi olmayan tek şey patlamaya hazır öfkesiydi.

Tack Tyra'yı aldıktan sonra buna bir son vermeyi öğrendi.

En azından Tyra ile.

Ama bu tutuş hayata sızdı.

Rush bunu görmüştü. Bundan ders çıkarmıştı.

Bu, her ikisi için de, eğilimin gizli kalmadığı ve doğru uyararla açığa çıkabileceği anlamına gelmiyordu.

Bu yüzden tekrar konuşmadan önce kilitlenmesi için gereken zamanı ayırdı.

"Senin işinin dışındayım," dedi Naomi'ye. "Burada değilsin."

"Haklısın. Orada değilim," diye iğrenç bir şekilde kabul etti. "*On yıldır* ilk kez arayıp bildiğim bir şeyi mi söylüyorsun?"

Telefon iki yönlü çalışıyordu.

Bunu paylaşmadı.

"Anne, sana iki mesaj bıraktım. Babamın sana ulaşmaya çalıştığını biliyorum, o yüzden neler biliyorsun. Seni Denver'a götürmek için buradayım."

"Denver'a gitmiyorum, benzini boşa harcadın." "Anne-"

"Defol git, Rush."

Rush hareketsiz

durdu.

Annesi için alışılmadık bir şekilde, atıp tutmaya başladı.

"Tanrım, babana çok benziyorsun. MC kıyafeti giymiş bir beyaz şövalye olduğunu sanıyorsun. Sana söyleyeyim dostum, *değilsin*. Sen doğma büyüme bir kanun kaçağısın. Flaş haber Rush, yasalara saygılı bir vatandaş kendi *bölgesini* işgal eden bir torbacıyı tekmelemez," son kelimeyi tadından nefret ediyormuş gibi tükürdü. "Bu yine de bir suçtur ve bu suç türü *ağır suç* olarak yazılır."

Rush konuşmak için kendini zorlamak zorunda kaldı.

"Kardeşlerin ne yaptığını tartışmak için aramıyorum. Nerede olduğunuzu öğrenmek için arıyorum çünkü kadınlar ölüyor ve sizin de onlardan biri olmanızı istemiyorum."

"Evet. Duydum. Ve eğer beyninde başka bir şey olduğunu düşünmek için bu boku büküysen, sana söylememe izin ver, öyle değil. Bu babanın suçu. Bütün bunlar babanın suçu. O psikopat Valenzuela'nın ölü amcığı. Reb ısırtıyor. Natalie ceset torbasında. Çiğnemek. Bunu o yaptı. Yüce Tack bunu yarattı. Hepsi onun suçu. Black'in ölmesi de onun suçu. Crank'in en düşmanca şekilde yönetimi ele geçirmesi de *onun suçu*."

"Bunların hiçbirisi babamın suçu değil," diye hırladı.

"Mavi hapi , değil mi Rush?" diye alay etti.

Bir arada tutmak zorundaydı.

"Bu seni güvende tutmuyor ve ben senin güvende olduğundan emin olmak için buradayım anne."

"Beni siklemiyorsun, dostum. Bana bu boku yedirmeye çalışma. Buradasın çünkü babanın köpeğisin ve o git dedi, sen de ödülünü almak için buraya kadar nefes nefese geldin."

Rush sokağa boş boş bakmayı bırakıp başını eğdi ve nefes almaya odaklanarak botlarına boş boş baktı.

Derin.

Ama annesi zehrini enjekte etmeyi bitirmemişti.

"Sana bu konuda ne durumda olduğumu söyleyeyim, Rush. Kaos'un ne kadar ağır olduğu umurumda değil. Gerçeği istiyorsan, umarım hepsinin gırtlacağı kesilir. Kaos'un kanını sokaklara akıtırlar. Onu öldürün. Natalie gibi. Black gibi. İşte , dostum. Babanı sikeyim. Kulübünü sikeyim. Ve sen de onun emirlerini yerine getirmek için buradasın, bana ulaşmadın, annenin *sana* ihtiyacı olduğunda onunla ilgilenmedin, yıllardır ilgilenmedin, Rush, siktir git."

Kadın bağlantıyı ve adam nefes nefese kaldı.

Telefonu kulağından düşürdü ve sadece nefes almaya odaklandı.

Hop, "Dur tahmin edeyim, o kaltak biz onun kıcını kurtarmadan önce bizi çaya davet etmedi," dedi.

Rush ona bakamıyordu.

"Rush," diye seslendi Hop.

Rush tamamen hareketsiz durdu, sadece nefes alıyordu. Hop'un yaklaştığını hissetti.

"Kardeşim," dedi Hop sessizce.

"Kaos'un boğazımızı kesmesini umduğunu söyledi. Sokaklarda kan kaybından ölürüz," dedi botlarına.

Hop'tan gelip Rush'a çarpan öfke duvarı, beyzbol sopası bulup bir şeyleri yok etmek yerine her şeyini orada durmaya odaklamasaydı onu devirebilirdi.

Herhangi bir şey.

Eğer içinde fark edecek bir şey olsaydı, Hop'un geri çekildiğini hissedirdi. Ama Hop'un konuştuğunu duyana kadar fark etmedi.

"Evet, Tack. Boulder'dayız. Naomi işte değil. Rush onu aradı. Konuşmalarından sonra ondan aldığım tek şey, hepimizin boğazının kesilmesini ve sokaklarda kan kaybindan ölmemizi umduğunu söylediği. O yaraya bir saniye bile zaman ayırmayacağım. Bunu ilk başta yapmazdım ama Rush ve Tabby için buradayım. Bu bok onun ağzından çıkarsa, ben yokum kardeşim. Ve Kaos da dışarıda olmalı. Onun korunmasını istiyorsan, Pope ile bir işaretçi çağır. O artık Kaos için yok."

Yavaşça, dağılmadan bunu başarabildiğinde, Rush başını Hop'a çevirdi.

Boynunu bükmüş, kendi botlarına bakıyor, telefonunu kulağına dayamıştı.

Hop, Rush'a bir göz attı, sonra tekrar botlarına baktı.

"Çok kızgın, Tack, ama dayanıyor." Hop başını sallamaya başlamadan önce bir saniye sessiz kaldı. "Evet, onu eve götüreceğim." Bir an daha sessizlikten sonra, "Tamam. Sonra görüşürüz."

Başını kaldırdı, telefonunu bıraktı ve tekrar Rush'a baktı. "Geri dönüyoruz," diye açıkladı Hop. "Bu işin peşini bırakmamalısın, başka bir kardeşle geri gel. Üzgünüm, Rush. Ama benden bu kadar." "Bir dakika," diye homurdandı Rush.

Sonra telefonuna baktı. Ekranı vurdu ve kulağına götürdü. Telefon çaldı.

Sesli mesaj almış.

Sonra konuştu.

"Sana karşı duyduğum sevgi, *son dakika haberi*," diye ısırdı, "hâlâ sevgi vardı anne. Sen onu öldürdün. *Seni*. Bonus bilgi, el uzatmak iki yönlüdür. Beni ve Tab'i babama sattıktan sonra, Tab'in nişanlısını kaybetmesinden kısa bir süre sonra büyükbabamızı kaybettiğimizi söylemek yerine Tab'e duyduğun o boktan sevgiyi yaydın, sen de elini uzatmadın. Şimdi, eğer bundan sağ çıkarsan, ki bu iş ciddi ve tehdit çok gerçek, yani gerçekleşmeme ihtimali de var, benim için hâlâ ölüsün. Sonsuza kadar. Geri dönüş yok. Çocuklarım olacak ve sen onları tanımayacaksın, Playboy'u tanımadığın gibi. *Sana* hiç *benzemeyen bir* kadını benim yapacağım anne ve sen onunla asla tanışamayacaksın. O sopayı kışına kim soktu da kalbini yırttı, seni sevgi veremez hale getirdi, hiçbir fikrim yok,

ve kimsenin seni sevmesine layık değilsin. Sana tavsiyem, umurunda olduğundan değil, o çubuğu çıkar. Benim için değil. Ben senin için yokum. Ama kalan yıllarında birine ihtiyacın olacak. Kullanacak birine değil. Suistimal edecek birine değil. Yaşlılar evinde jölenizi yemenizi sağlayacak kadar önemseyen birine. Seni gömmeden önce nefretini bırak anne. Ve Colorado'dan defol. Eğer içinde Tabby ve benim için bir şey yapmak varsa, bizi bir çarşafın altında Kaos'a teslim edilmekten kurtar."

Bağlantıyı kesti.

Telefonu arka cebine soktu. Ve Hop'a baktı.

"Hadi ."

Asi

"Bana üyesinden bahset. Güzel bir penisi var, değil mi? Geri kalan her şeyi kasıklarına kadar taşıyor mu?" Essence sordu.

Meryl'e ihtiyacı olanı gönderdikten sonraydı.

Uyku saatinden sonra.

Jag (kardeşlerden biri, beni kaçırmaya yardım eden bir acemi ve evet, tahmin ettiniz, muhteşemdi - genç ama ateşli) tarafından teslim edilen geç bir öğle yemeğinden sonra.

Essence'in mutfağında takılıyorduk, buzun üzerine döktüğümüz taze demlenmiş çayı içiyorduk ve ikimiz de ayakta duruyorduk, kollarımızı ada olarak kullandığı devasa kasap bloğuna yaslamıştık.

Mutfağımın her yeri renk cümbüşüydü, Essence *gibi*.

Essence'in mutfağı muazzamdı ama neredeyse tamamen beyazdı.

Kasap tezgahı, cam kapaklı dolapların arkasındaki duvarlarda gök mavisi boya, dolap ve çekmecelerdeki farklı renk ve tarzdaki küçük düğme topuzları ve çalışma alanının önündeki zemini kaplayan parlak, uyumsuz, kare karolardan oluşan bir bereket dışında, geri kalanı ahşaptı.

"Tanrı'nın onu sevdiği söylenebilir," diye gülümseyerek cevap verdim. "Çok uzak!" Essence bağırdı.

Kedilerinden biri, Groucho adında ezilmiş suratlı, pofuduk kızıl bir kedi, kız olmasına rağmen (Essence cinsiyetsiz isimlendirmeyi severdi) zıpladı, oturdu, kuyruğunu blokta salladı ve bana baktı.

İkimiz de onu görmezden geldik. Herhangi bir yerdeki kediler - ada, tezgahlar, tuvalete gittiğinizde gösterinin tadını çıkarmak - Essence'in yakınında herhangi bir yerde olduğu gibiydi.

"O harika biri, Essence," dedim ona. "Ben de öyle bir izlenim edinmiştim." "Ondan gerçekten hoşlanıyorum."

"Beğenilmeyecek pek bir şey yok," dedi ve bir yudum almak için bardağını kaldırdı. Başımı salladım. "Yakışıklıdan da öte, tatlım."

"Umarım öyledir. Gerçi *gerçekten* çok yakışıklı ve normalde bunu söylemem ama o kadar yakışıklı ki, en güzel zamanlarımda böyle tatlı bir çocuğu tavlayabilseydim, eğer ahmağın teki olsaydı onu unutmam muhtemelen bir yılımı alırdı."

Sırıttım.

Telefonum bir mesajla çınlarken, "O *hiç* de ahmak biri değil," dedim.

Yere baktım.

Rush'tan gelmişti.

Açtım.

Öğle yemeği yapmayacağım. Seni . 5:30.

Saatın iki buçuğa yaklaştığını düşünürsek, öğle yemeği hazırlamamasına şaşırmadım.

Yine de, üsse dokunması güzeldi.

Ve ondan ilk mesajımı almak çok güzeldi.

Güzel. Umarım iyi bir gün geçiriyorsundur. Sonra görüşürüz, tatlım.

Ben de mesaj attım.

"O mu?" Öz sordu.

Ona bakmak için başımı kaldırdım. "Evet."

"Biliyordum çünkü auranız kırmızı, yeşil ve bolca pembeye dönüştü."

Kesinlikle bir aura haritası indirmem gerekiyordu.

"Biraz beyaz ile," dedi yumuşak bir sesle, diğerlerinden daha anlamlı olduğunu bildiğim bir şekilde.

"Beyaz nedir?"

"Denge."

Nedense bu benim nefesimi kesti. "Bunu senin için seviyorum Asi'm," dedi bana.

"Ben de beğendim," diye fısıldadım.

"Ve biliyorsun, eğer büyüüp babasına benzerse, önünde yıllarca sürecektir bir iyilik var demektir."

Tekrar sııttım. "Biliyorum. Yani, ciddem. Bir DILF hakkında konuş."

O da sııttı ama şunu da ekledi: "Mızızlanmak gibi olmasın ama bu şu anlama geliyor: Rush senin baban olacak, bütün kızlar onun bir DILF olduğunu düşünecek."

bile umursamadım.

Rush *benim* babam olsaydı, o *benim* olurdu.

Roscoe içeri girdiğinde ikimiz de birbirimizin gözlerine sersemce bakmaktan vazgeçtik.

Bir kedi tarafından takip

ediliyordu. Durdu.

Kedi durdu.

"Kahretsin, çay içiyorsun," diye mırıldandı. "Biran var mı?" sordu Essence'e.

"Bizi güvende tutmak için işinin başında olmalısın," diye hatırlattım ona. "Bira içmek değil."

"Bebeğim, ben kahvaltıda bira içerim," diye karşılık verdi. "Yalan söylüyorsun," dedim.

"Geceyi benimle geçirmeni ve öğrenmeni önerirdim, ama Rush taşaklarını alırdı, bu yüzden bana güvenmelisin." Essence'e dönelim.

"Bira?"

"Sanırım Boz buzdolabında biraz bira bırakmış," dedi Essence ona.

Buzdolabına gitti.

Kedi de onunla gitti.

Birasını aldı ve gitti.

Kedi de onunla birlikte gitti, Groucho da kasaptan atlayıp onu takip etti.

"Sanırım tahttan indirildin," dedi Essence, Roscoe'nun kaybolduğu kapı aralığına . "Yeni bir kedi kral var."

Bu beni biraz üzdü. Kedilerini severdim.
Telefonum yine çaldı.
Ona baktım.
Amy.
Metni açtım.
Üzgünüm bebek, pazar günü gelemeyiz. Erteleyelim mi?
Aman Tanrım.
"Ne?" Essence sordu.
"Amy," dedim ona ve cevap yazmak için telefonumu elime aldım.
"İşte bu yüzden auran griye döndü," diye mırıldandı Öz.
Her şey yolunda mı? Amy'ye mesaj attım.
"Pazar günü brunch yapacaktık. İptal etti," dedim Essence'e.
Essence, "Auranıza ve yüzünüzdeki ifadeye bakılırsa, bunun iyi bir şey olmadığını tahmin ediyorum," dedi.
Telefonum yine çaldı.
İyi. Her şey yolunda. Yakında ararım ve konuşuruz. Seni seviyorum!
"Çok yalan söylüyor," diye ve mesaj attım, *Tamam. Bana ihtiyacın olursa buradayım. Seni seviyorum!*
"Ne hakkında yalan söylüyorsun?" Essence sordu.
Brunch'tan vazgeçtim. Bunun iyi bir şey olduğundan emin değilim,
Rush'a mesaj attım ve Essence'e baktım. "Paul, Diane'i kaybettiğimizden beri içkiyi fazla kaçırıyor."
"Ah," diye mırıldandı.
"Endişeliyim," dedim ona.
"Öyle olmasaydın sen olmazdın."
"Tamam, 'sayılır' derken alkoliklik sınırında olabileceğini kastetmiştim, 'sınırdaki' kelimesinin çıkarılmasına yaklaşık bir hafta var" diye itiraf ettim.
"Ah, ," diye mırıldandı Essence.
"Brunch'ta onunla sohbet edecektim." Essence'in yüzü temizlendi.
"Amy'ye söz verdim," diye kendimi savundum. "Onu dinlemeyeceğini söylüyor."
Telefonum çaldı.

Rush'tan mesaj var.
İptal mi ettiler?
Evet, mesaj attım.
"Asi çocuk," diye Essence. Ona doğru baktım.
"Sınır çizgisi aşılsa Amy'nin devreye girmesi gerekir."
"Geçemeyeceğini söylüyor."
"O zaman," diye yanıtladı Essence, "daha fazla çaba göstermesi gerekiyor."
Görünüşe göre Essence bu konuda Rush'ın kampındaydı.
Buna şaşırmamalıyım. Yaşının verdiği bilgelik ve deneyime sahipti.
Yaşlı bir ruha sahip olduğunu hissediyordum.
Telefonum çaldı.
Rush.
Senin için değil. Bırak gitsin, dedi.
Gördün mü?
Sonra konuşuruz, diye cevap verdim.
Dikkatimi tekrar Essence'e çevirdim. "Bu gece için 'kız kardeşe tanışma' kıyafeti seçmeme yardım etmek ister misin?"
Konuyu değiştirmeme izin verdi, Tanrı onu korusun.
"Demek babayla tanıştın. Ve üvey anneye. Şimdi de kız kardeşiyle mi tanışıyorsun?"
Başımı salladım.
"Şey, canım, onun sıra dışı isminin açıklanmaya ihtiyacı yok." Ona tekrar sııttım.
Telefonum çaldı.
Ve sonra konuştuğumuzda, bunun senin olmadığını söyleyeceğim.
Bırak gitsin. Yani, bebeğim, bırak gitsin.
Hmm . . .
Bu bir mesajdı ve Rush ile benim mesaj dizimizde tam olarak sekiz baloncuk vardı, bu yüzden gerçekten bilemezdim.
Yine de, bu ses tonu ona benzemiyordu.
Essence'in "Roscoe!" diye bağırması ona tekrar bakmamı sağladı. O da bana baktı.
"Her yerde bir refakatçim olmasını seviyorum, kulübenize giderken bile. Kendimi muhteşem hissettiriyor. Keşke biraz tacımız olsaydı."

Roscoe'nun ta tatan iki pilice eşlik edeceğini düşünmemiştim.
İçeri girdi, bir elinin parmaklarında bira şişesinin boynu, Groucho baş aşağı, iki koluna sarılmış yüksek sesle mırıldanıyordu.

Tamam.

O bir kedi kralıydı.

Belki talara aldırılmaz.

Essence, "Kıyafet seçmek için Rebel's'e gitmemiz gerekiyor," diye açıkladı.

Roscoe kaşlarını çattı.

Talarda hayır.

Essence bardağını kaptı. "Hadi gidelim!"

Roscoe yolundan ekilmeyecekmiş gibi görünse de bir adım bile atmadan ona doğru zıpladı.

Son anda onun yolundan çekildi.

Bardağımı aldım ve onu takip ettim.

Rush'a mesaj atmamaya da karar verdim. Birkaç saat içinde onunla yüz yüze konuşacaktım. O zaman ruh halini anlayacaktım.

şimdi, öğleden sonramı Essence, Roscoe ve kedilerle kız kıza geçirirdim.

Ve belki de internete girip ta siparişi veririm.

Sonunda V yakalı, uzun kollu ve derin yan yırtmaçlı maxi elbisemi giymeye karar verdik; üzerinde sıcak pembe, uçuk pembe ve yeşil desenleri olan robin egg mavisiydi. Kovboy izmeleri. Birkaç kolye.

Yazdan çıktığımız için elbise biraz zorluyordu ama kovboy çizmeleri ve uzun kolların bunu düşündüm.

İkimiz de manikür ve pedikr yaptırdık. Ben, tarafım bale pembesi. Esans, parmaklar için kırmızı ve sarı, ayak parmakları için mor ve mavi.

Rush beni almak için evime geldiğinde (ona orada olduğumuzu söylemek için dokuz mesaj ekledim, bunun nedeninin ayak banyom ve tüm ojelerimin pedimde olması olduğunu açıklamadım) söylemeye gerek yok,

Roscoe, Essence'ı itfaiyecinin kucağına atarak oradan uzaklaşmasını sağladı.

Onları kapıya kadar takip edip arkalarından "Yarın!" diye bağırırken bu beni kıkırdattı. Yüz bakımı!"

"Harika!" Essence bağırarak karşılık verdi, neredeyse zorla yürüyüşüme yönlendiriliyordu.

Roscoe sadece bir ses çıkardı. Ama mutsuz sestti.

Gülümsememi Rush'a çevirdim. "Hey," dedim.

"Selam" yok. Öpücük yok. Dokunmak yok. Harika elbiseme bir kez bile bakmadı. Saçıma bir bakış bile atmadı ve ben onun için büyük oynadım.

Sadece "Gitmeye hazır mısın?" dedi. Tamam.

O mesajı doğru okuduğumu söylemem yeterli. Amy ve Paul için endişelendiğim için kızmıştı.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

"Harika," diye yanıtladı kısaca. "Gitmeye hazır mısın?" Onu inceledim.

O sabah ya da bir önceki sabah tıraş olmamıştı. Ve o hafta onu her gün gördüğüm için, onu ilk gördüğümünden beri tıraş olmadığını rahatlıkla söyleyebileceğimi hissettim. Kirli sakalı ağır ve dolgundu ama sıcaktı. Gözlerinin etrafındaki deri gibi çenesinin de gergin olduğunu görebiliyordum.

"Bana kızgın mısın?" Dikkatlice sordum.

"Hayır," diye kısaca cevapladı. "Şimdi, bebeğim, gitmeye hazır mısın?" "Emin misin?" Ben ittim.

"Tanrım, Rebel!" diye aniden patladı ve ben donakaldım. "Buna cevap verdim. Şimdi *gitmeye hazır* mısın?"

Tamam, o şekilde kaybetmesi hoşuma gitmedi.

Ve tamam, ilk randevumuz otuz sekiz saat sürdü ve bir ceset, bolca seks, her iki ebeveyniyle tanışmak ve oğluna ne isim vermek istediğini bilmek içeriyordu.

Ama onu tanıımıyordum.

Ve ilk olarak, o boktan bir ruh halindeyken kız kardeşinin evine gitmeyecektim.

İkincisi, son derece iyi bir aktör değilse, bu o değildi.

Ben de kapıyı yavaşça kapattım.

"Lanet olsun," diye .

"Konuş benimle," diye emrettim.

"İş çıkış saati, Rebel. Gitmeliyiz yoksa geç kalacağız."

"Sen bu ruh halindeyken bu evi terk etmeyeceğim," diye onu bilgilendirdim. "Şimdi söyle bana. Paul ve Amy'ye mi kırgınsın? Çünkü onları brunch konusunda zorlamadım. Amy'ye işlerin nasıl sormadım. Onlar için kendimi ortaya koymadım. Seninle konuşabilmek için bekledim. Yani bir şey yok."

"Bu konuda kırgın değilim," dedi sıkıca. "O zaman neye kırgınsın?"

"Şu anda kızıncı kapıdan dışarı çıkarmıyorsun," diye ısırdı. "Acele et-"

"Lanet , eğer gitmek istemiyorsan seni büyük eve ve ben gideceğim."

"Gitmek istiyorum. Hayır. Dürüst olmak gerekirse, kız kardeşinle tanışacağım için endişeliyim. Ama yine de gitmek istiyorum."

"O zaman gidelim."

"Seni neyin rahatsız ettiğini söylemeden olmaz."

"Beni rahatsız eden bir şey yok."

"Rush, seni rahatsız eden bir şey olduğunu bilmediğimi bir an bile düşünemezsin."

" aşkına, *hiçbir şey beni rahatsız etmiyor!*" diye gürledi. Kaskatı kesilmiş, gözlerini ona dikmiştim.

Gecikmeli olarak, o gün için yaptığı planlar aklıma geldi. "Annen," diye fısıldadım.

"Sik beni," diye homurdandı, bana ters ters baktı, başını eğdi, elini ensesinde gezdirdi, başını kaldırdı ve saçları gözüne düştü.

Sabırsızca kulağının arkasına sıkıştırdı.

Bir tutamı tekrar gözüne düştü.

Onu hiç böyle görmemiştim. Bir şekilde sevimliydi. Ve seksiydi, bu kötü ruh halindeyken bile yapmıştı.

"Dur tahmin edeyim, onu kaçırmak zorunda kaldın," dedim.

"Hayır, bebeğim. Ama onunla konuştum ve bunca zaman ayrı kaldıktan sonra sevgisini paylaştı Rebel. Beni sevgisiyle kapladı. İçimden gökkuşağı çıkmaması bir mucize, annemin sevgisiyle o kadar doluyum "

Söylediklerinden ya da bunları söylerken kullandığı alaycı üsluptan hoşlanmadım ama ...

Bu iyiydi.

İyi değil.

Kesinlikle iyi değil. Ama

yine de bir şekilde iyiydi.

Mükemmel değildi.

İlişkimizin anlayış, destek, kabul, hoşgörü ve bilgelikle ilgili olan tarafı o olmayacaktı. Tek taraflı olmayacaktı ve sonunda neden rahatsız olduğunu merak ettiğim, sonra rahatsız olduğundan endişelendiğim, sonra bizi mahveden ve onu benden kurtulacak kadar rahatsız eden bir şey yaptığı noktaya gelmeyecekti.

Onun da bana ihtiyacı vardı.

İhtiyaç duyulmaya ihtiyacı olan bir kız olduğum çoktan anlaşılmıştı.

Ona doğru ilerleyip elimi karın kaslarına götürdüğümde auramın bembeyaz olduğunu hissettim.

"Anlat bana," diye fısıldadım.

Konuşmadan önce kaşlarımı yakmadığından emin olmak için kontrol etmem gereken bir bakış attı.

"Kaos korumasını reddetti. Hepimizin boğazının kesilmesini ve bunun Kulübümüzün sonu olmasını umduğunu söyledi."

Dehşet içinde geri çekildim, elim düştü.

"Evet, içimde o kan var tatlım. Harika değil mi?" diye sordu, yine alaycı bir tavırla.

Ama iğnelemeyi tamamen affedebilirdim.

"Rush-"

"Bir erkek kardeşimiz vardı, uzun zaman önce, ben küçük bir çocuktum. Benim için bir amca gibiydi. Babama bir şey olduğunda gelir, Tab ve beni yanına alır, bizi kendi çocukları gibi yetiştirirdi. İyi adamdı. En iyisiydi. Kulüp yapmamaları gereken şeylerle uğraşıyordu, babam onları temizliyordu. Kulüpte birileri vardı.

onunla birlikte. Bu yüzden Black bunun olmasını engellemek için boğazını kestirdi."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

"Yani evet," diye mırıldandı. "Bu kemiğe yakın bir kesikti. Black'i tanıyordu. Tam olarak ne söylediğini biliyordu. Ve yine de bunu bana söyledi. Ve söylediği tek şey bu değildi."

"Başka ne dedi?" Fısıldadım.

"Bana babamın köpeği dedi ve ödülümü almak için orada olduğumu söyledi. Ve olan biten her şey için babamı suçladı. Şimdiye kadar olan her şey için. Black de dahil. Ve Natalie'yi de suçladı. Reb'i. Hepsini."

Rush'a "Onu seviyor," dedim. "Onu özleyiyor."

"Kim? Baba?" diye sordu, bana deliymişim gibi bakarak.

"Güven bana tatlım, bir kadın sevgiden kaynaklanmadığı sürece bu tür bir öfkeyi içinde tutmaz."

"Bu çok ."

"Boşanmayı kim istedi?"

Sesini kesti.

Tack'in vardı.

Tekrar ona doğru ilerledim ve ellerimi belinin iki yanına koydum.

"Bundan gerektiğini söylemek istiyorum. Ama söz konusu olan annen. Ondan uzak olsan bile bunu üzerinden atamazsın. Şu anda hissettiğinden daha az öfke hissetmene nasıl yardımcı olabilirim bilmiyorum. Ama bunu istediğimden de emin değilim. Bu öfke haklı. Söylediği şey iğrençti ve sevdiğin bir adam bu şekilde ölmemiş olsa bile iğrençti. Gerisi yaraya tuz basmaktı. Ama öfken eninde sonunda sönecek ve işte o zaman onun için üzüleceğim."

Yine bana deliymişim gibi bakıyordu. "Onun için üzülecek misin?"

"Evet. Çünkü seni incitmek için söylediği şeyler hakkında bu kadar derin hissetmeyi bıraktığında, seni incitme gücünü kaybetmiş olacak, yani sevgini kaybetmiş olacak. Ve bunu yaptığında, onun için kesinlikle üzüleceğim."

Rush bana baktı.

Sonra beni kabaca kollarına çekip çok sıkı tuttuğunda "Oof!" diye bir ses çıkardım.

Kollarımı ona doladım ve kendine gelip tutuşunu gevşetmeden önce nefes almak için elimden geleni yaptım, ama gitmeme izin vermedi.

"Hıyarın tekiydi," diye mırıldandı

kulağıma. "Olur böyle şeyler."

"Bu hiç hoş değil."

"Belki değil, ama bu örnekte anlaşılabilir bir durumdu."

Başını kaldırdı ve ben de o kristal mavisi gözleri görebilmek için kendi başımı geriye çektim.

Sıkıntılıydılar.

"Tatlım," diye

fısıldadım. "Çok

sinirliyim." Bunu

kaçırmadım.

"Bu beni bir ucube gibi gösterebilir ama bundan memnunum.

Mükemmel olmakla beni yıpratıyordun."

Kaşları yukarı kalktı ve çenesi geri çekildi, ardından yüzü gevşedi ve dudakları seğirdi.

"Artık biliyorum," dedim ona.

"Neyi biliyorsun?"

"Gerçek olduğunu."

Yüzünün donduğu bir an geçti.

Hırladığında dondu.

Ondan sonra gözümünden kaçtı çünkü beni öptü.

Ben de onu öpmek için botlarımın ucuna kadar çıktım.

Öpücüğü kestiğinde, "Gitmeye hazır mısın?" diye mırıldandı.

Ona kocaman bir gülümseme

verdim. "Kesinlikle."

SEVENTEEN

Hala Kıkırdıyor

Asi

İşlerin gidişatına bakılırsa, kesinlikle bilmeliydim.

Yine de Rush'la harika bir bahçesi olan güzel bir evin kapısında durduğumuzda, ön verandadaki birkaç saksıya dikilmiş pas rengi sakızların tombul toprakları, Rush'ın kapı ziline basması ve ardından hemen fırtınayı çekip kapıyı açması, kapıyı itmesi ve elini benimkine koyarak beni içeri yönlendirmesi için hazırlıksızdım, ancak gördüğümüz ilk şey iki kara kafalı çocuğun bize doğru koşmasıydı.

Rush'ın elini kaybettim çünkü o iri bir adamdı ve yapılıydı ama hiç kimse iki çocuk tarafından en azından bir tekme yemeden yere serilemezdi.

İki çocuk da "Acele edin!" diye bağırıırken o botu geri giydi.

Onlara baktım, yedi ve dokuz yaşlarında (ya da o civarda) görünen küçük oğlanların değil, kız kardeşinin bir bebeği olduğu gerçeğini kabullenmeye çalışıyordum ki bunların Tabby ve Shy'in olmadığını fark ettim.

Onlar Rush'ın kardeşleriydi.

Lanet olası bebek

kardeşleri. Tabii ya.

Rush'ın kız kardeşi, kayınbiraderi ve bebekleriyle yemek yemiyordum.

Allen ailesiyle yemek yiyordum.

Bunu, Rush'ın ikisinin de kafasına kelepçe takmasını ve şimdi kardeş sevgisiyle dolu sert, derin sesiyle "Verin" demesini yaklaşık bir nanosaniye önce algıladım.

Bu ses, Rhodes'un başını bağladığında ve ondan baba şefkatiyle "vermesini" talep ettiğinde de aynı şekilde, ama daha iyi çıkıyordu.

Bunu anlayınca kalbim sıkıştı, karnım guruladı ve kız kardeşinin evine girdikten birkaç saniye sonra, bebek kardeşleri oradayken ona uygun olmayacağını kendime hatırlatmak zorunda kaldım.

"Asla!" diye bağırdı çocuklardan biri, en uzun boylusu, mavi gözlü olduğunu hemen hemen görebiliyordum.

"Ver!" diye bağırdı yeşil gözlü diğer çocuk. Bırakıldı.

Uzun boylu olan kafa kilidinin etrafında döndü, kollarını rahatsızının kalçalarına doladı ve Rush'ı başarısız bir şekilde ayağa kaldırmaya çalışırken sevimli homurdanma sesleri çıkardı.

Bir an düşününce Allen'ın her ikisinin de üzerine damga vurduğunu gördüm.

Tamamen Tack'ındı.

Sonra kızıl saçlarımı aktarma umudumdan vazgeçtim.

Ya da *herhangi bir şeyi*.

Yeşil gözlü olan kesinlikle gözlerini annesinden almış. Ama bunun dışında hepsi Kane Allen'dı.

Rush gibi.

O sırada başımı çevirdim ve safir mavisi gözleriyle Tack'in dişi bir versiyonunun yolumuzda yürüdüğünü gördüm.

Ve görünüşe göre Tabby gibi.

Adamım, o bir nakavttı.

"Ride, evlat, dur. Seni kız arkadaşım ile tanıştırmak istiyorum," dedi Rush. "Vay canına," diye mırıldandı yeşil gözlü.

Bu, ağabeyine saldırmaktan vazgeçmemiş olanın tam da bunu yapmasına, geri çekilip bana bakmasına neden oldu.

Sonra hareketsiz kaldı.

Rush, "Rebel, bebeğim, bunlar benim küçük kardeşlerim, Ride ve Cut," diye tanıttı.

"Hey," dedim gülümseyerek.

Yeşil gözlü olan, Cutter, bana baktı. Mavi gözlü olan, Rider, göz kırptı.

"Ne diyorsun?" diye kaba, derin bir ses daha geldi. Rush'ın değil, Tack'in.

Baktım, çetenin hepsi oradaydı. Tack. Tyra. Tabby. Ve Shy.

Shy kalçasında bir bebek tutuyordu.

Ciddi bir şey.

Yakışıklı erkekler ve bebekler.

Erit.

Kesip kaçmalarından kaynaklanan bir yaygara koptuğunda dikkatimi tekrar çocuklara çevirdim.

Evin arka tarafında kayboldular, ki evin tüm ana katının büyük bir büyük oda olduğu düşünülduğünde bu biraz imkânsızdı.

Büyük ve harika bir oda.

Oturma alanının siyah boyalı duvarları kadife gibi görünen bir çeşit işlemeye sahipti. Karamel rengi deri bir koltuk. Siyah deri kulüp sandalyeleri, dört tane, çok sayıda oturma imkanı sağlıyor. Pirinç, demir ve yıpranmış ahşap. Harika bir spot aydınlatma. Ve kanepenin üzerinde, üzerinde eski bir motosiklet çizimi bulunan ve 23 Aralık 1919 tarihli bir patentin büyütülmüş kopyası sepya bir baskı.

Harley patenti.

Müthiş.

Arka taraftaki geniş açık mutfak, siyah dolaplar, mermer tezgah, temiz gri metro fayansı ve krom armatürler, aydınlatma ve bağlantı parçalarından oluşan bir mağaraydı; adanın üzerinde renk katan cam bir kase yeşil elma ve granit renkli tezgah üstü aletler vardı.

Sol tarafta bir yemek masası vardı ve alan o kadar ki, diğer harikalarla birlikte, onu alamadım.

Her yer .

Ve güzel kokuyordu, bu da onu daha da iyi yapıyordu.

"Oğullarımın hiç terbiyesi yok. Bunun için babalarını suçluyorum," dedi Tyra ve yanıma gelip bana sarıldı.

Geri verdim ve "Çocuklarla ilgili herhangi bir sorun her zaman erkeğin hatasıdır" diye cevap verdim.

"Suçu üstlenmek. Bizim işimiz," diye mırıldandı Tack, karısının arkasından yaklaşıp gözlerimin içine bakarak, "Hey, sevgilim," dedikten sonra tek koluyla omuzlarıma sarıldı ve sevgi dolu bir itiş kakışı da beraberinde getirdi.

Sarılmaları hoşuma gitti.

Ben çok beğendim.

Beni bıraktığında ona gülümsedim, ancak Shy içeri girip "Hey," *demeden* önce bana tek koluyla sarıldı, belime sarıldı, diğer kalçasında oğlu olduğu için bu gerekliydi.

Kucaklaşma bittiğinde Rush yeğenine sahip olmak için önümüzü kesti. Lanet olsun.

"Bu Kane," dedi bana, yüzünü Kane'in boynuna dayamadan önce bildiğim bir şeyi söyledi, bir ahududu üfledi, çocuğun kıkırdamasına ve saçlarını tutmasına neden oldu. Rush daha sonra onu çekti ve sevimli bebek yüzüne sıırttı.

Tamamen doğal.

Sanki her gün bebeklerle

uğraşıyormuş gibi. Tamam.

Bu adam için gittiğimi biliyordum.

Ama onu ve küçük kardeşlerini izlerken, artık *resmen* gitti.

Bir kadın sesi, "Ve ben Tab," dediğinde, Rush'ı bebekle birlikte büyülenmiş bir şekilde incelediğimden sıyrıldım.

Ona döndüm.

Tyra dar eteklerinden birini, bluzunu ve topuklu ayakkabılarını giymişti.

Erkekler kot pantolon ve çeşitli tişörtler giymişlerdi (Rush, yıkanmış mavi bir Henley, Shy, gri bir termal, Tack, siyah bir termal).

Tabby'nin üzerinde dizleri yıpranmış siyah dar bir kot pantolon, kalçalarının üzerinden omzuna kadar inen koyu kırmızı, sarkık V yakalı bir kazak ve altında siyah bir atlet vardı. Ayakları çıplaktı. Bordo parmaklar.

İşten geldiği belli olan Tyra'nın dışında fazla giyinmişim.

Ve bu benim için sorun değildi. Çaba sarf ettiğimi, bunun önemli olduğunu söylüyordu. Ve bu çabayı göstermişim çünkü bu önemliydi.

Tabby beni tam oraya koydu. "Harika bir

elbise." "Teşekkürler," diye cevap verdim.

"Bira ister misin?" diye sordu.

"Harika olur."

Bana temkinli bir gülümseme verdi, döndü ve mutfığa doğru ilerledi.

Rush arkasından, "Lütfen bana yemek yapmadığını söyle," diye seslendi.

Shy, "Rebel'i seviyoruz, bu yüzden geceyi atlatmasını istiyoruz," dedi. Tab buzdolabını açarken, "Yemek yapmak umurumda olsaydı bana verdiğin sopayı önemserdim," diye karşılık verdi.

"Yemek yaptım," diye paylaştı Shy.

Kokusu bile beni şaşırttı. Ne o yemek yapıyor ne de Tabby.

Mutfak tertemizdi.

Rush, "Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı ve kız kardeşine seslendi, "Ben de bir bira alacağım, sen alıyorsun."

"Her neyse," diye Tabby, ama iki bira ile çıktı.

Tyra, "Tanrı aşkına, bir yerini burkmadan önce şu çocuğu Rebel'e verin," diye emretti.

Rush'a baktığımda Kane'in, nam-ı diğer Playboy'un bana doğru eğildiğini gördüm. O çocuğun içinde Allen olduğu kesindi.

Ama Shy onun her yerine damga vurmuştu. Yani belki bir şansım vardı.

"Hey, çocuk," diye fısıldadım, ellerimi ona ve onu Rush'ın elinden nazikçe aldım.

Anında saçlarıma yapıştı, kendini yukarı çekmek için kullanırken homurdandı ve dudaklarıma ıslak bir öpücük kondurduğunda kafa derimdeki acıyı görmezden geldim.

Ahududulu rujumu ağzına sürerek uzaklaştı, kollarımda heyecanla sallandı ve zafer çığlıkları attı.

Gülmeye

başladım. Tam bir çapkın.

"Biraz rahatla," diye davet etti Shy. "Ve eğer çok fazla yüklenirse, onu herhangi birine verin ya da yere bırakın. Şu anda motor kullanıyor ve bugün sorun kotasını bulamadı, bu yüzden ona şans vermemiz gerekecek."

Shy'a sıırıttım, koltuğa geçtim ve Playboy'u kucağıma alarak oturdum, başparmağımla rujumu onun ağzından aldım, o da bundan kaçınmak için başını bir o yana bir bu yana çevirdi, belli ki bu zafer işaretinden hoşlanmıştı.

Kıçımı koltuğa koyar koymaz, Playboy hemen yakamı aşağı çekerek herkese soluk pembe sütyenimin dantelini sağlıklı bir dozda gösterdi.

Bir kahkaha patlattım.

Benimle birlikte kıkırdamaya başladı.

Üstümü düzelttim ve onu yüzüme yaklaştırdım. "küçük bir , değil mi?"

Başka bir öpücük için daldı.

Gülmeye devam ettim.

"İşte bu," diye homurdandı Tack, onu kollarımdan çekip çıkardı ve göbeği aşağıya gelecek şekilde kalçasına sıkıştırdı.

Playboy'un uçuyormuş gibi kollarını uzattığını görene kadar Tack'in onu yakaladığı için hayal kırıklığına uğramıştım.

Çok şirin.

Tamam, bu aile *harika*.

Cüzdanım çaldı.

Kıçını yanımdaki koltuğa dayamış olan Rush'a baktım ve çantamın ince askısını omzumdan silktim.

"Al bakalım Asi," dedi Tabby, birayı bana uzatarak.

Ona doğru döndüm, "Teşekkürler" deyip çantamı açtım ve telefonumda Diesel'in aradığını gördüm.

"Bunu almak zorunda mısınız?" Rush sessizce sordu.

Ona bakıp salladım ve çantamı koltuğun koluna sıkıştırdım.

D mesaj bırakırdı.

"Demek kameramansın?" Tabby sordu.

Bir kulüp koltuğundaydı, Shy da kolunda

oturuyordu. Tyra da bir kulüp sandalyesindeydi.

Tack ayakta durmuş, gözünü "motorlu" Playboy'dan ayırmıyordu. İyi bir babaydı.

İyi dede.

Tabby'ye baktım, pornoya girdiğimde etraf dolaşmasının tatlı olduğunu düşündüm.

". Film yapımcısı olmak istiyorum," dedim biramdan bir yudum almadan önce.

"Ne fark eder ki?" Tyra sordu.

"Şimdi, bazı düğünler, doğum günü partileri, yıldönümleri yapıyorum. Diğer etkinlikler. En sevdiğim değil ama faturaları ödüyor." Ya da yaptı.
"Ben de yapıyorum

Yerel gruplar için videolar. Şirketler için bazı şeyler. Vloggerlar. Bunlarla daha yaratıcı olabiliyorum, bu yüzden bunlar daha iyi. Ama film yapmak istiyorum. Bir senaryom var, iyi olduğunu düşünüyorum. Sadece organize olmam gerekiyor. Biraz fon bul. Belki bir tanıtım fragmanı yaparım ve-

"var mı?" Rush sordu. Başımı kaldırıp ona baktım. "Evet."

"Senaryo nedir?" diye sordu.

Omuz silktim ve mırıldandım, "Sadece bir araya getirdiğim bir şey. Ciddileşmeden önce gerçek bir senaristin göz atması gerekecek. Biraz kaba. ihtiyacı var."

"Bebeğim, bir film mi yazdın?"

Koltukta oturdum ve ona baktım. Dizel.

Deli.

Molly.

Diane (hayattayken). Amy.

Paul.

Özü.

Belki biraz da diğer arkadaşlarımdan.

Hepsinden alırdım.

Sakin ol.

Ama yüzünde gördüğüm gururun türünü (ya da miktarını) hiç bana yöneltmemişti.

Gerçekten iyi hissettirdi.

Ve o şeyi okumamıştı bile.

Ailem ve Gunner bana hiç öyle bakmadı. Lisede bir ödül kazandığımda bile öğretmenim bana UCLA film okuluna girmeye çalışmam gerektiğini söylemişti, amigo takımımızla ilgili hazırladığım videoyu ve eyalet şampiyonu olmak için ne kadar sıkı çalıştıklarını başvuruyla birlikte göndermiştim.

"Çok sert, Rush," diye fısıldadım.

"Bitirdin mi?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Çoğu insan o ilk harfi yazmaz, Rebel. Sen bitirdin.

Bu çok havalı," diye cevap verdi.

"Ne hakkında?" Tyra sorguladı.

Rush'ın yakışıklı ve hayranlık uyandıran yüzünün ışıltısının tadını çıkarmaktan kendimi alıkoydum ve üvey annesine baktım.

"Bir grup hakkında. *The Commitments* gibi ama Denver'da geçiyor. Kadın solisti olan bir rock grubu. Blue Moon Gypsies'e benziyor ama grubun lideri gitaristlerden birine aşık oluyor. Rock ve müzik endüstrisindeki kadınlar, grup dinamikleri ve işlev bozukluğu gibi ağır unsurlar içeren bir romantizm. Ama umarım komiktir. Ve umarım bir mesajı vardır. Ve *The Commitments*'ın aksine mutlu bir sonu var."

"Harika," diye fısıldadı

Tabby. Telefonum tekrar

çaldı.

Çantamı açıp içine bakabilmek için biraz yer değiştirdim. Yine Diesel'di.

"Belki de bunu almalısın," dedi Rush. "Bu çok kaba," dedim ona.

Bana bir bakış attı.

Bakışını okudum, telefonumu çıkardım ve koltuktan kalkarak "Üzgünüm, kardeşim arıyor. Hemen geliyorum."

Biramı sehpanın üzerindeki bardak altlığına koyarak telefonu aldım, kulağıma dayadım ve odanın diğer tarafına geçtim; yemek masasının üzerinde külden oluşmuş kristallere benzeyen devasa bir avize asılıydı.

Harikaydı.

"Hey, D," diye cevap verdim

sessizce. "?" diye sordu öfkeyle.

Ses tonuna şaşırarak masanın yanında durdum. "Ne dedin?" "? Şu anda mı?"

Şu anda mı?

"Yemeğe çıkıyorum," dedim ona. " oluyor?" "Yemekte nerede?"

Nerede?

Neden bilmek istiyordu ki?

"Diesel, neler oluyor?"

"Nerede, Rebel?" diye .

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Neredesin lan sen?" diye kırıptı. Vay be.

Bu neyle ilgiliydi?

"Yemekteyim," diye tersledim. "Şimdi her şey yolunda mı?"

"Bana nerede olduğunu söyle Reb," diye sordu ve sırtım dikleşti.

"*Neredesin?*" Ben sordum.

Telefonum elimden kayıp gittiği için cevabını alamadım.

Şaşkın gözlerimi, kulağında telefonumla bana bakan Rush'a çevirdim.

"Ben Rush, Rebel'in adamı. Neler oluyor?" dedi telefonda.

Bir duraklama oldu.

Sonra, "Evet, Bu ne I dedi. Şimdi ne ve siktir neler oluyor?"

Bir duraklama daha, bir baş sallama. Sonra, "Unh-hunh."

Durakladı ve gözleri benden uzaklaştı. Uh-oh.

Rush göz teması kuran bir adamdı. Bu iyi olamaz.

"Evet," dedi yemek masasına doğru, sonra bir adres verdi ki o adresin tam o anda bulunduğumuz yer olduğuna emindim. "Tamam. Sonra görüşürüz."

Telefonu kulağından çekip tekrar bana baktı. "Kardeşin buraya geliyor," diye ilan etti.

"Phoenix'ten mi?" diye sorduğumda sesim üç oktav daha yüksek çıkmıştı.

"Hayır. O şehirde."

Şehirde mi?

Diesel *şehirde miydi?*

Hayır, bu iyi değildi.

Genelde Diesel'in ziyaretini çok isterim.

Ses tonuna bakarak, bunun eğlenceli olmayacağını düşünüyordum. Sadece nedenini hayal edemedim.

"|-"

"Bebeğim, bence ona muhbir olarak gizli göreve gittiğini söylemeliydin," dedi.

Aman Tanrım.

İç organlarımla çalışması durdu. "Biliyor mu?" Dışarı ittim.

Rush bana, "Biliyor," diye bilgi verdi.

"Nereden biliyor?" diye sorduğumda neredeyse çığlık atacaktım.

"O kadar ileri gidemedik. Ama kızgın olduğunu söylemek büyük bir eksiklik olur."

Lanet olsun.

Aman

Tanrım.

Diesel

biliyordu. Oh

lanet olsun.

Aman Tanrım.

Oraya gelemezdi. Hiç

değil, ama *kızgın* da değil.

Tabby'ye sadece birkaç kelime söylemiştim. Henüz onu kazanacak zamanım olmamıştı.

Şimdi de *Phoenix*'ten kardeşim ve polis için gizli muhbirlik yaptığımı biliyordu.

Kesinlikle evet.

Bu hiç iyi değildi.

"Buraya gelemez," dedim. Rush,

"Çok geç," diye cevap verdi.

"Ama, Rush-"

"Bebeğim, ona söylemeliydin." Hayır, söylemedi.

Bu kararı o vermedi.

Elimi uzatarak "Telefonumu ver," dedim. Bana telefonumu vermedi.

"Bu onu durdurmayacak." dedi.

Ellerimi kalçalarıma koydum. "Ona adresi verdiği inanamıyorum."

"Tab senin yaptığın gibi bir şey yaptı, paylaşmadı, , adresi isterdim."

Deli miydi o?

"Rush, Diesel'i tanı mıyorsun." "Çok yak ında onunla tanışacağ ım."

Tanr ım!

"Bu hiç iyi değ il," diye tersledim.

Tartışmamız, iki oğ lanın gü reşerek, tekmeleyerek ve "O benim kız arkadaş ım olacak!" ve "Hayır! O benim olacak!" diye bağ ırarak odaya girmesiyle kesildi.

Rush ve ben kavgaya doğ ru döndüğ ümüzde Tack'in oğ ullarının yanına gittiğ ini gördük.

Yumruklarını tiş örtlerinin arkasına kıvrarak onları ayırdı, bir saniyeliğ ine havada sallandırdı, sonra ayaklarının üzerine dikti ama onları ayrı tuttu, evet, yumrukları hala tiş örtlerinin arkasındaydı.

"Bu boku ş irketin önünde mi yapıyoruz?" diye homurdandı.

Rider, "Cutter eziğ in teki," dedi.

Cutter, "Rider pisliğ in teki," dedi.

"Bunu birlikte mi yapacağ ız?" Tack tekrarladı, sesi artık ölümcüldü.

Hmm . . .

Tack harika bir baba olabilirdi ama onun da sınırları vardı ve bunlar kısaydı.

"Hayır," diye itti Rider.

"Hayır," diye mırıldandı

Cutter.

"Kız kardeşinizin evinde bu şekilde mi davranıyoruz?" Tack onlara bakmaya devam etti. İki tane homurdanarak "Hayır" cevabı aldı.

Tack, "Rebel Rush'ın ve o senin için çok yaş lı ve ikiniz de kızlardan hoşlanmak için henüz çok gençsiniz, bu yüzden sakın olun," diye emretti.

Oğ lum.

Allen erkekleri kız ılları severdi.

Rider babasına "Bir gün Rush gibi büyük olacağ ım," dedi.

"Ve Tanrı hepimizin yardımcısı olsun," diye mırıldandı Tack, sonra ikisini de hafifçe salladı. "Sakinleşecek misin?"

Birbirlerine ters ters baktılar.

Tack alçak sesle, "Oğ ullarıma bir soru sordum," dedi.

Cutter pek de inandırıcı olmayan bir sesle, "Sakin olacağ ım," dedi. "Ben de," diye homurdandı Rider, hiç de inandırıcı olmayan bir şekilde.

Tack onları .

İkisi de bana baktı.

Rider olduğu yerde dondu ve kızardı.

Cutter tekrar evin arkasına doğru koştı ve gözden kayboldu. Rider donup kalmaktan kurtuldu ve onu takip etti.

"Evet," dedi Tyra yüksek sesle. "Valium almaya başlamanın zamanı geldi."

Odadaki yetişkinlere döndüm ve Rush'ın Playboy'u yerden kaldırmak için önümde alçalmasıyla elbisemin aşağı çekilmesinden kurtuldum.

Gözlerimi Tekir'e dikerek, "Çok özür dilerim. Akşam yemeğini mahvediyor."

"Şu anda fırında olan ve aklınızı başınızdan alacak biftek güvecinin üzerinde köle gibi çalışmadım. Ama erkeğim yapmış olsa bile, harika giyiniyorsun ve belli ki süper havalısın. Onaylamamak ve gölge düşürmek için hazırdım. Bunu yapamayacağım için gece sıkıcı olacaktı." Sandalyesinin arkasından bana bakıyordu ve bir yandan omuz silkerken bir yandan da gülümsediğini gördüm. "Artık sıkıcı olmayacağını anladım."

Tabby giyim tarzımı beğendi ve süper havalı olduğumu düşündü.

Benim çok havalı olduğumu düşündüğü için çok mutlu olmak isterdim.

Bunun yerine, sinirli kardeşim bir aile yemeğinde aniden ortaya çıkmıştı, bu yüzden sadece çok korkmuş hissedebilirdim.

Yine de ona minnettar bir gülümseme gönderdim.

Shy sandalyesinin kolundan kalkarak, "En iyisi biraz daha salata yapalım ve Chill'e gidip biraz daha ekmek aldıralım," dedi.

.

D'den akşam yemeğine kalmasını isteyeceklerdi.

"Gerçekten bunu yapmak zorunda değilsin," diye ona güvence verdim. "Diesel'le dışarıda konuşup gitmesini sağlayacağım. Daha sonra bağlantı kurarız ve her şeyi açıklarım."

"Ve gösteriyi mahvetmek mi?" Tabby alay etti. "Şey, evet," dedim.

Yüzü yumuşadı ve "Her şey yoluna girecek Rebel. Biz dramaya alıştık. Eğer sen getirmeseydin, kesinlikle uyum sağlayamazdın."

"Gerçek bu," diye mırıldandı Tack.

Rush bir kolunu attı ve beni gruba geri götürdü, diğer kolunun altında bebeğin büyükbabasının onu tuttuğu gibi sevinçten çılgık atan bir Playboy taşıyordu.

Rush'a baktım ve nefesimin altında, "Sanırım ilk defa sana gerçekten çok kızgıyım," dedim.

"Bunu atlatacaksın," diye cevap verdi umursamazca. Tamam.

Şimdi ona gerçekten çok kızgıyım.

Yine de kabul etmeliydim ki muhtemelen haksız değildi. Öfkelendim.

Beni kanepeye götürdü, biramı uzattı ve Playboy'u yere koydu.

Oturdum.

Rush da oturdu.

"Tekila ister misin?" Tabby sordu.

"Çantanız var mı?" Ben sordum.

Daha fazla gülümseyerek, "Maalesef hayır. Ama Chill ekmek almaya gidiyorsa, bize de bir tane almasını sağlayabiliriz."

Rush, "Kardeşinin sesi o kadar kızgın geliyordu ki, ayık kalman iyi bir fikir olabilir," diye tavsiyede bulundu.

Biramı kaldırıp kocaman bir yudum alırken ona ters ters baktım.

Şimdi bana gülümsüyordu.

Pislik.

Tack, "İyi ki seni çok seven bir kardeşin var, onu endişelendiren bir şey yaptığını duyunca Phoenix'ten kalkıp geliyor," dedi ve bunu söyleme şekli, çocuklarının ona neden bu kadar bağlı olduğunu anlamamı sağladı.

Sert ama nazik ve kibardı.

Korkmuş hissettiğimi anladığını, ancak bunu aşmam ve yarattığım sorunla başa çıkmam gerektiğini söyledi.

"Evet," diye mırıldandım.

Sonraki on dakikalık sohbetten keyif almadığımı söylemek hafif kalır.

Bu yüzden kapı çaldığında, benim kapım olmasa bile açmak için koltuktan fırladım.

Yine de daha uzun bacakları olan ve kıcını koltuktan kaldırmak için daha kısa bir mesafesi olan Rush'tan önce kapıya varamadım.

Rush kapıyı açtığına hepsinin arkamda toplandığını hissettim. Ve daha da kötüleşti.

Çünkü arkasında sadece D.

Mad yoktu.

Sixx de Mad'in yanında

duruyordu. Sixx'in orada ne işi vardı?

Ve D çoktan fırtına kapısını açmıştı. Bir saniye bile kaybetmeden.

Kahretsin.

D, Rush'a baktı, sonra gözleri bana kaydı ve daraldı.

Kahretsin!

Rush kapıyı sonuna kadar açtı ve geri çekilerek kardeşimin içeri girebileceğini işaret etti.

Lanet olsun.

Hızla "Diesel-" diyerek ilerlemeye başladım.

İçeri girdi ve öfkeli enerjisi o kadar yayılmıştı ki hareket etmemi engelledi.

"Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu sessizce.

"D, sadece dinle-"

"Lanet olası aklını mı kaçırdın sen?" diye kükredi.

"Nasıl öğrendin?" Ben sordum.

"Kız kardeşimden değil," diye cevap verdi. "D," dedim alçak sesle.

"Sixx insanları tanıyor," diye paylaştı. "Ölüm, piknik masaları, porno ve MC'lerle ilgili bazı iğrenç şeylerin ortasında bir ceset çöplüğü, onun hakkında konuşulan insanlar. En son cesedin atıldığı yer olarak senin adın geçti. Araştırmış. Bazı adamları polisleri tanıyormuş. Paylaştılar. Maddox ve bana söyledi."

Suçlayıcı bakışlarımı Sixx'e çevirdim.

Onu çok iyi tanı mıyordum. D, Maddox ve Molly ile arkadaşı ve anladığım kadarıyla bu ilişki nispeten yeniydi. Ama geçen ay Phoenix'e gittiğimde onunla ve adamıyla yemek yemiştım.

Ondan hoşlanmışım. Havalıydı.

Hala.

"Abla, bu karmaşayla mı?" Başını iki yana salladı. "Hayır. Onlara söylemek zorundaydım."

Haklı olabilirdi. Yine
de ona ters ters
baktım.

"Sixx'e böyle davranma," diye emretti Diesel. "Ben de bir soru sordum. Aklını mı kaçırdın sen?"

"Bunu başka bir yerde konuşabilir miyiz? . *sonra*?" Rica ettim. "Şu anda bir işin ortasındayım." Durakladım. "Peki Molly nerede?"

Diesel bana "Cesetler atılıyor, Rebel," diye hatırlattı. "Cesetler atılırken kadınımızı buraya getireceğimizi mi sanıyorsun?"

Yapmazlar.

Avustralya'da olabilir, böyle bir şeyden çok olmasını isterler.

Muhtemelen beni göndermek istedikleri yere. "Vay
canına, kocaman olmuşsun."

Arkama ve aşağıya baktım ve Rider'ın orada durup Diesel'e bir süper kahraman gibi baktığını gördüm.

"Ve sen de *yırtık pırtıksın*," diye devam etti Rider. Şaşkın ve küçük çocuk hayranlığıyla dolu gözleri Maddox'a kaydı, gözleri büyüdü ve "Vay canına," diye fısıldadı.

Maddox'a baktım.

Simsiyah saçlar. Simsiyah sakal. Siyah gözler. Diesel kadar uzun ya da iri değildi ama ciddi anlamda fit bir adamdı. Çizgi romanlardaki klasik kötü adamlara benziyordu; iyi adamı yenmek istiyordunuz, çünkü çoğunlukla becermek istediğiniz kişi oydu.

D ya da Rush'ın olmadığı başka bir dünyada onu kesinlikle yapardım. Ve bunu düşünmek midemi bulandırmıyordu. Maddox o kadar seksiydi.

Öfkeli bakışlarını Rider'dan bana çevirdi.

Kızgın, kötü görünmekten katil olmaya geçti. Bu da çok ateşliydi.

O anki çekiciliği takdir edemedim. Aman Tanrım.

"Sonra konuşuruz. Burada işin bitti, hemen eve geliyorsun Rebel. Sonra eşyalarını toplayacaksın ve seni Phoenix'e götüreceğiz," dedi Maddox.

Uh-oh.

Maddox bana yaramaz bir kız kardeş gibi davrandığı için haklı olarak küsmeye fırsatım olmadı.

Rush yanımda ama kısmen önümde durmak için hareket etti.

"Onu hallettik," dedi, sesi çok gür çıkıyordu.

Diesel, "Senin kim olduğunu bilseydim kendimi çok daha iyi hissederdim," diye karşılık verdi.

"Diesel," diye tersledim. "Çocuklar."

D, şimdi aynı derecede hayranlık duyan Cutter'ın da kendisine katıldığı Rider'a baktı ve "Üzgünüm evlat," dedi.

Rider, "Babam her zaman F-kelimesini kullanıyor," diye paylaştı. "Sonsuz hayal kırıklığım için," diye mırıldandı Tyra.

"Rebel ve ben birlikteyiz," dedi Rush. "Endişelenmeni anlıyorum dostum ama o hiçbir yere gitmiyor."

Diesel'in kaşları bana doğru kalktı. "Demek sen de kendine bir erkek buldun ve paylaşmadın."

"Salı günü," dedim.

Diesel'in gövdesi geriye savruldu ve etrafına bakındı, her şeyi kavradı ve Allen klanının Tack'in belinden geldiği açık olduğundan, neler olduğunu anlamak için dahi olmak gerekmiyordu.

Ama kardeşim zeki, sezgileri güçlü, empati kurabilen ve tekrar ediyorum, zeki biriydi.

Neler olduğunu gördü.

"Evet, ben kız kardeşiyim. Bunlar da küçük kardeşlerimiz. Bu benim emekleyen çocuğum. Bu da kocam. Bunlar da babam ve üvey annem." Tabby, Diesel'in bakışını doğruladı.

Bana geri döndü. "Aileyle tanıştın mı, Reb? Şimdiden mi?"

"Şuna ne dersin," diye araya girdi Tack. "Sen içeri gel. Bir bira iç. Ye. Konuşuruz. Bizi tanırsın, Rebel'i koruduğumuzu bilirsin, durum hakkında daha iyi hissedersin. O dışarıda. Artık eskisi gibi değil ama işi şansa bırakmıyoruz. Yemekte daha fazla açıklama yaparız. Sizin için uygun mu?"

Diesel arkasından Maddox'a baktı.

Maddox yerine yerleşti ve kollarını geniş göğsünde kavuşturdu.

Bu, "Sana kalmış" demekti.
Kardeşim Rush'ı tepeden tırnağa taramadan ve gözlerini grupta gezdirmeden önce bana baktı.
"Yemek yiyeceğiz," diye .
Bunun iyi olabileceğini düşünerek bir nefes aldım. Kötü de olabilir.
Ama o noktada, buna izin vermekten başka seçeneğim yoktu. Ve bu benim suçumdu.
Ona söylemeliydim.
Kahretsin.
Rush omzunun üzerinden bana baktı. "Doğruyu söyle tatlım, kolay kurtuldun."
Gözlerimi ona diktim.
"Söz." Diesel hâlâ homurdanıyordu.
"Kim bira ister?" Tabby sordu.
Sixx "Yapacak işlerim var, bana yemek yok" dedi, Diesel ve Maddox'a anlamlı bir bakış attıktan sonra bana "Rebel, seni görmek güzel" dedi. Ve herkese, "Afiyet olsun."
Sonra duman oldu.
Hala açık olan kapıyı kullandığını bile görmedim.
Ne iş yaptığı ya da neden orada olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama evet.
Çok .
Tyra içeri girdi ve kapıyı kapattı.
Ellerimi tekrar kalçalarımın koydum, dikkatim kardeşimin üzerindeydi.
"Bana sarılacak mısın?" diye sordum. Bana çeliği eritecek bir bakış attı.
Bir su birikintisi olmaktan başarıyla kurtulduktan sonra yanıma geldi ve bana sarıldı.
"Sen lanet olası bir delisin," diye mırıldandı kulağıma.
"Biliyorum," dedim, tutunarak.
Maddox'un D'nin omzunun üzerinden bizi izlediğini gördüm. "Özür dilerim," dedim ona.
Zalim yakışıklı yüzü yumuşadı ve bana gülümsedi. Doğru.

İşte .
Sorun
olmazdı.
Bunu zaten biliyordum.
Ama bunun teyit edilmesine sevindim.

Rush'ın yatağında sırt üstü uzanmış, karanlıkta tavana bakıyordum.

Rush sırt üstü yatıyordu. Uyanık
olduğunu biliyordum.

Sesler uzak ve kısıktı, ama açıktı.

Koridorun sonundaki odada Diesel ve Maddox sevişiyorlardı.

"Uyanık mısın?" Onaylamak için sordum.

"Evet," diye cevap

verdi. Harika.

"Bu çok kaba," .

"Geç oldu, Rebel. Muhtemelen uyuduğumuzu

düşünmüşlerdir." Haklıydı, saat çok geç olmuştu ve ben .

Ta ki kardeşim ve onun adamı beni sikiş sesleriyle uyandırana kadar.

Homurtular daha da arttı ve sanki bir yatak duvara vuruluyormuş gibi
bir ses çıktı.

Rush, "Tanrım, gerçekten de birbirlerine girmişler," diye mırıldandı.

"Ugh," diye ittim, yüzüstü döndüm ve başımın üst kısmına bir yastık
sardım.

Rush'ın elinin sırtımın alt kısmında gezindiğini ve yastığın kenarının
yukarı kalktığını hissettim.

Geri kalanını aşağıda tuttum.

"Muhtemelen bizi daha önce duymuşlardır,"

dedi bana. Gulk.

Rush'ı affettiğimi söylemem yeterli.

Çoğunlukla o ve ailesi D ve Mad'e akşam yemeği boyunca çok iyi
davrandılar, öyle ki erkekler masanın etrafında saatlerce sohbet edip
kıkırdarak bira içerken, kadınlar bulaşıkları yıkadıktan sonra mutfaktaki
barın etrafında takıldılar, yine sohbet edip kıkırdadılar ve bira içtiler.

Neler olup bittiğine dair oldukça kapsamlı bir açıklama yapsalar bile Diesel ve Maddox'un benimle ilgili düşüncelerini tamamen rahatlatacaklarını söyleyemezdim. Çünkü paylaşacakları şey kimseyi .

Ayrıldığımızda, ağabeyim ve adamının artık bana kızgın olmadıklarını söyleyebilirim.

"Umarım değildir." Sözlerim yastık tarafından boğuldu.

"Sessiz geliyorsun bebeğim, ama ben seni oraya götürmeden önce çok gürültü yapıyorsun," diye paylaştı. "Adımı haykırmayı çok seviyorsun."

Gluh.

"Ve bu çok hoşuma gidiyor," diye devam etti. "Bunu yapmaktan vazgeçmeni gerektirmeyecek kadar."

"Konuşmayı kes."

Eli tamamen etrafımda kayarken ve vücudumun yan tarafını kendi vücudunun önüne doğru çekerken kıkırdadığını duydum.

Yastığı olduğu yerde tuttum. Rush

kıkırdamayı kesti.

"Özgürler ve hoşuma gidiyor," dedi sessizce.

Yastığın bir tarafını kaldırdım ve gözlerimi onun gölgeli yüzüne diktim.

"Ne?"

"Akşam yemeğinde, dramadan sonra oturdular, kardeşin gerildi. Maddox kimsenin onun hakkında ne düşündüğünü umursamıyor, bu çok açık. Ama ağabeyinin umurunda. Çünkü seni seviyor. Ve aramızdaki şeyler böyle olmasaydı ailemle o yemekte olmayacağını biliyor. Bu yüzden, muhtemelen Maddox'la nerede olduğunu anlayacağımızı düşünerek, zaten bildiğimizi bilmeden diken üstünde oturdu. Bu durum Tyra bağlılık törenlerini sorana ve orada kimsenin yargılamadığını anlayana kadar geçmedi. Sonra rahatladı. Şimdi buradalar, koridorun sonunda, sevişiyorlar. Özgürler. Ve bu hoşuma gidiyor."

Yastığı ittim, bir dirseğimin üzerine kalktım ve o da benimle yüz yüze gelmek için kendi dirseğinin üzerine kalktı.

"Hoşuna gitti mi?" Ben sordum.

"Herkes özgür olmalı. Maddox'un umurunda bile Diesel'in umurunda. En azından sen ve etrafındaki insanlar söz konusu olduğunda

ve onun hakkında ne düşünebileceklerini ve bunun seni nasıl etkileyeceğini. Yani öyle değil. Ama bunu bizden aldı. O iyi biri. Koridorun sonundaki adamına saldırmakta kendini özgür hissediyorsa, benim yanımda da kendini özgür hissediyor. Evet, bu hoşuma gidiyor."

Tanrım, bu adam.

Elimi yüzüne doğru kaldırdım, parmaklarımı çenesindeki kalın kirli sakalın üzerinde gezdirdim ve boynuna dolayarak avucumu boğazına dayadım, "Seninle ne yapacağım ben?" diye mırıldandım.

"Bariz oral seksi kaçırdın bebeğim, hala uyuyorsun. Farklı sesleri var, bunu söyleyebilirim ve seslere bakılırsa, kardeşin iyi kafa yapıyor. Bu aile yeteneğini şimdi paylaşabilirsin."

"Bluh," diye inledim, başımı eğdim ve yüzümü göğsüne gömdüm.

"Sikim oranın güneyinde bebeğim," diye geçti.

"Kardeşim seks yaparken ben seks yapamam."

"Neden?"

Vuruş sesleri. Ve

homurdanmalar.

Bu yüzden cevabı bu kadar açık olan bir soruya cevap vermedim.

Çünkü . . . *iğrenç*.

Bunun yerine, "Ve seninle kalırken seks yapmaları konusunda onunla konuşacağım" dedim.

"Neden?"

Yüzümü göğsünden çektim. "Rush, bu çok kaba. Özellikle de bu kadar *yüksek sesle*. Komşular muhtemelen uyanmış ve dinliyorlardır."

Elini omurgamdan yukarı kaydırıp beni çekti. "Rebel, bebeğim, senin için çok endişelendi. Sanırım onu senin güvende olman konusunda iyi bir noktaya getirdik. Ama hâlâ bunu hissediyor ve inan bana, bu duygular kolay kolay geçmez. Bu duyguyu bir şekilde atlatması gerekiyor."

Rush konuşmayı kesti.

Ritmik vuruşlar giderek hızlanıyordu. "Bunu

çözmeye çalışıyor," diye bitirdi Rush.

"Bu yüzden onları ziyarete gittiğimizde otelde kalıyoruz." "Yani duymayacak mısınız?"

"Hem öyle, hem de bizi duymasınlar diye. Onlara bu gece otelde kalmalarını söylemeliydik."

"Bu asla olmayacaktı ve bunu sen de biliyorsun tatlım," dedi. "Bana tamamen güvenebileceğini bilene kadar, onun alanının dışında değilsin."

Bu çok doğruydu.

"Ya da Maddox'un," diye devam etti. Bu da çok doğruydu.

"Ve bu bok bitene kadar ve güvende olduğunu bildiğimden beri, benim dışımda değilsin, böyle olması gerekiyor," diye .

Ve bu da doğruydu.

"Hangi motorcunun misafir odası olur ki?" .

"Düzenli olarak Kaos poker oyunları oynayan ve Speck'in kafayı bulup kanepeme yatmasından, uyandığımda onu eli şortunun içinde horlarken bulmamdan bıkmış biri."

Bu beni de bir misafir odası kurmaya iterdi.

Alçak, hırıltılı, belirsiz ama belirgin bir şekilde cesaretlendirici mırıltılarla birlikte açık bir ses duyuldu ve gözlerimi sıkıca kapattım.

Rush eğlenerek, "Diesel az önce duygularını dışa vurdu," diye mırıldandı.

Cevap vermemeye karar verdim.

Yavaşça yatağa vurmaya başladı ve sonra sessizlik oldu. Gergin bir şekilde sessizliği dinledim.

"Maddox daha önce, oral seks sırasında üfledi. O yüzden rahatlayabilirsin," diye bilgilendirdi Rush beni.

"Gah!" Sırt üstü düşerek ağladım. Rush kıkırdadı.

Bunu sorun etmemesini sevdim. Gerçekten sevdim.

D ve Mad'in onunla, ailesiyle özgür olabilmesini, hatta koridorda kendilerini çok özgür hissetmelerini çok sevdim.

Ama cidden.

Biraz zaman verdim. Fazla değil.

Ben küçük bir kız kardeştim.

"Seni duyabiliyoruz!" Bağırdım.

"canım!" Diesel geri bağırdı. "Seni duyabiliyoruz!"

Muhteşemdi.

"Bir dahaki sefere yerde yap!" Bağırdım. "Ağzını bağla!" "Bir dahaki sefere uyuyana kadar bekle!" diye bağırdı. "Berbatsın!" Bağırdım.

"Evet, biliyorum!" D bağırarak karşılık verdi. "Ugh!" Ben böğürdüm.

Diesel'in bir cevabı yoktu. Sessizlik hakim oldu.

Rush kırdı.

"Yani... bu emme muhabbeti?"

Ona döndüm ve göğsünü sertçe ittim.

Geriye çekildi, iki kolunu bana doladı, beni de yanına aldı ve yüzünü boynuma gömerek kahkahalarının sesini bastırdı.

Neşesi onu terk ettiğinde kollarıyla beni sıktı ve şöyle dedi: "İyi bir kardeşin var ve o da kendine iyi bir adam buldu. Onları sevdim."

Ve buna bayıldım.

Ama ben onun vücuduna daha çok yerleştim.

Çünkü o zaman fark ettim ki Tabby'nin daha önce bana attığı dikkatli gülümseme, benden henüz hoşlanıp hoşlanmadığını bilmemesinden değil, benim ondan hoşlanıp hoşlanmayacağım konusunda endişelenmesinden kaynaklanıyor olabilirdi.

Bir şey ifade ettiğinde ve bu bir şey ifade ettiğinde ve herkes bunu bildiğinde, her şey doğru olmalıydı.

Tabby'yi severdim.

Rush da Diesel'i (ve Maddox'u) sevdi.

Yani her şey yolundaydı.

Şaşırmadım.

Ama yine de harika.

Başımı çevirdim, boynunu öptüm ve "Sen iyi bir adamsın Rush Allen" dedim.

Ellerinden biri yukarı, diğeri aşağı kaydı ve "Teşekkür ederim bebeğim" diye mırıldandı.

Ona sokuldum.

"Şimdi şu oral sekse gelelim," diye devam etti. Sustum.

Sonra kıkırdamaya başladım.

Ondan sonra erkeğimin vücudundan aşağı kaydım ve ona sakso
çektim. Boşalana kadar beni parmakladı.

Alın , Maddox ve D.

İşimiz bittikten sonra Rush bizi bir kaşığın içine soktu ve D "Tanrım!"
diye bağırmadan önce oraya ancak varmıştık.

Yine kıkırdamaya başladım.

Kısa bir süre sonra da uykuya daldım.

Kısacası, emin değildim ama sanırım hala kıkırdayarak yaptım.

EIGHTEEN

Enflasyon

Chew

Aynı zamanlarda . . .

Chew cesede bakarak, " Ne büyük kayıp," diye mırıldandı.

Lanet Tack.

Eğer o pislik olmasaydı, Chew böyle şeyler yapmak zorunda kalmazdı.

Sonra Harrietta vardı, o aptal kaltak. Ve

Valenzuela, o aptal pislik.

Ama çoğunlukla Tack'ti.

Kendini dünyanın kralı sanan yüksek ve kudretli Tack.

Chew ucuz eteğine doğru ilerledi ve arka cebini karıştırarak ona verdiği parayı oraya soktuğunu gördü.

Sakso için elli, iki elli oldu, çünkü iyi kafa veriyordu, bu yüzden hepsini istedi ve ağzına üflemeden önce (ya da üflediği prezervatifin içine, o DNA'yı bırakamazdı), onu becermek için para ödedi.

Geri kalan her şeyde iyiydi. Bir profesyonel.

Bu düşünce yüzüne alaycı bir gülümsemenin yerleşmesine neden olurken parayı aldı ve o gece herhangi bir devir teslim yapmak için pezevengiyle henüz bağlantı kurmadığını gördü.

Sekiz yüz doları daha varmış. Sah-tatlı.

Parayı cebine attı, ceketine uzandı, ameliyat eldivenlerini çıkardı ve kadının cesedine doğru ilerlerken eldivenleri taktı.

Elbette onu öldürmek zorundaydı. Onları öylece soyamazdı.

O yaptıktan sonra, onun ağzını kimseye açmasına izin veremezdi.

Boynunda narin zincirli altın bir kolye ve küçük altın bir haç vardı.

Sanki Tanrı bu kaltağın yanındaymış gibi.

Orada yatıyordu, çok ölüydü, ama ölü görünmesinin dışında, kırk yaşında görünüyordu ama muhtemelen ancak yirmili yaşlarındaydı, bu da din saçmalığının doğru olmadığına kesin bir kanıtıydı.

O kolye fazla bir şey getirmeyecekti ama Chew'in alabileceği her şeye ihtiyacı vardı. Bir çit bulmak güvenli değildi, hele o polisler etrafta dolanırken, Kaos onu bulmak için herkesin pisliğine bulaşmışken, Valenzuela kışına yapışmışken. Ama işlerin kötüye gitmesi ihtimaline karşı (gerçi kötüye gitmesi mümkün değildi, her şeyi halletmişti ama aptal değildi, her karşı plan yapardı), bulabildiği her zulaya sahip olmalıydı.

Zinciri kopardı, cebine koydu ve kulaklarını kontrol etti.

Ucuz çemberler. Lobda bir sürü çivi var. Hiçbir değeri yok.

Bilekleri ve parmakları aynı.

Onu yerde yatar vaziyette, başını komodinin kenarına çarptıktan sonra oluşan kan gölünün içinde bıraktı.

Yatağa doğru ilerledi.

Çarşafı ve yastıkları toplayıp banyoya götürdü. Onları yere fırlattı ve lavabonun yanındaki küçük sabun kalıbını kaptı, banyoya attı, fişi taktı ve sıcak su akıtmaya başladı.

Odaya ve ceketine geri döndü, içeri uzandı, plastik anti-bakteriyel mendil paketini çıkardı ve gözden geçirdi. Dokunduğu her şeyi. Vücudunu bile. Dokunmadığı her şeyi. Bütün mendil paketini bitirdi.

İşi bitince banyoya döndü. Mendilleri sifona attı. Daha önce giyinmeden önce sifonu çektiği prezervatif gibi onların da aşağıya indiğinden emin oldu. Küvetin suyunu kapattı ve çarşafarla yastıkları içine soktu, iyice ıslanana kadar bırakmadı.

Odaya döndüğünde ceketini giydi, beyzbol şapkasını çıkardı ve kapı arkasından kilitlenene kadar eldivenlerini çıkarmadı.

Başı eğik, motelin dış yürüyüş yolu boyunca kaldırıma, üç blok aşağıya ve köşeyi dönerek arabasına doğru ilerledi.

Şey, *onun* değil. Başkasınındı. Ama şimdi onun oldu.

Gösterge panelinin altına uzandı, kabloları ateşledi ve araba çalışmaya başladı.

Bu boku yapmak zorunda olması berbattı.

Ama ortak olmak istediği adam durumu değerlendirmiş, Snapper'ın kardeşini takip etmiş, Benito'nun operasyonlarını araştırmış ve Snapper'ı vurmanın çeyrek milyona, kemikleri Benito'dan almanın ise fazladan yüz bin dolara mal olacağını paylaşmıştı.

Çeyrek milyon.

Chew bu saçmalığa inanamadı.

Crank, Black'i vurduğunda sadece on bin dolara mal olmuştu.

Yıllar geçmişti ama enflasyon *o kadar* da değildi.

Yine de Black'i öldüren adam bir morondur. Kaos onu göz açıp kapayıncaya kadar bulmuştu ve sonra kimse onu bir daha görmedi.

Görünüşe göre, Chew'ortağı bunun başına gelmesini istememiştir.

Çeyrek milyon dolarınız varsa, oldukça garantili bir kaçış yapabilirsiniz.

Sorun şu ki, Chew'in çeyrek milyon doları yoktu.

Eskiden yaşlı bir karısı olmadığı için çok fazla masrafı yoktu.

Millie'ye sahip olsaydı, ona High'in davrandığı gibi davranmazdı. Onu sıralı bir eve koyar, çalışmasına ve okula gitmesine izin verirdi.

Onu bir malikaneye yerleştirirdi.

Onu elmas yağmuruna tutardı.

Ama Millie ya da başka biri olmadığı için masrafları düşüktü. Sonuç olarak, satıştan elde ettiği gelirin çoğunu elinde tutabiliyordu.

Crank'in sorumlu olduğu ve silahlardan, fahişelerden ve nakliyelerden pasta kazandıkları günler.

Chew'in fahişelerden fazladan para aldığından bahsetmiyorum bile, sadece normal bedavaları değil.

Harrietta'nın çalışması ve getirdikleriyle geçinmesi, Cammy'nin Benito'yla birlikte gönderilmesiyle yıllar boyunca tasarruf etmeyi başarmıştı.

Dostum, o kızı özlemiş.

Chew'in boktan beyinli annesine dayak atmasını engellemek için her şeyi yapardı.

Hayır.

Bu yanlıştı. *Her*

şeyi yapardı. Ve

yaptı da.

İyi çocuk.

Ama biraz parası kalmıştı. Fazla değil. Üç yüz

elli bin dolar değil.

Başka bir yer bulmak, başka bir fahişe ve daha fazla iş halletmek için yola çıktı. Güneş doğmadan önce yeterince zamanı vardı ve zaten kafayı bulduğu için gecikme de olmayacaktı. Belki iki, üç tane daha vurabilirdi. Hızlı olursa dört.

Sekiz yüz dolar onu istediği yere istediği kadar çabuk ulaştırmayacaktı.

Ama mesele o üç-beşliği bulmak değildi. Bu,

harcamaları olduğu gerçeğiyle ilgiliydi.

Bir adamın yemek yemesi gerekiyordu.

Ve ateşte başka demirleri de vardı.

Digger büyük bir ödeme yapacaktı.

Adam, Chew' elindekini almak için bisikletini bile satabilirdi ve Chew de bunu yapacaktı.

Ve takacağı tüm fahişeler Valenzuela'nındı. Yani . . .

Bonus.

Yine de bu pisliği yapmak için sadece bir gecesi vardı. Cesetleri saatlerce kimse bulamazdı. Ama yarın, hepsi onun kıına yapışacaktı.

Ya da *daha* çok kışına.

Ama o kemiklere sahip olduğunda. . .

Evet.

O kemiklere sahip olduğunda, Kaos emekliliğini finanse edecekti.

Kumsal.

Meksika'da, Panama'da, Kosta Rika'da ya da parasını *uzun süre kullanabileceği* ve krallar gibi yaşayabileceği bir yerde. Kendine sakso çekecek kahverengi tenli bir hatun bulur.

Belki iki .

Hepsi işe yarayacaktı.

Kaos'un canını pek çok şekilde yaktılar; sessiz, sağlam, herkesin sevdiği, herkesin anlaştığı, herkesin saygı duyduğu ve hayatlarının geri kalanını Chew'i *tuzağa* düşürenin kendi paraları, temiz ve *yasal olarak* kazandıkları para olduğunu bilerek yaşayan bir kardeş için yamalarına siyah bir kesik diktiler.

Chew park etti, torpido gözünden bir paket daha anti-bakteriyel mendil ve bir takım lastik eldiven çıkardı ve gülümseyerek yaptı.

Çünkü bütün bunlar olduğunda. *Destansı* olacaktı.

Şövalye

Ertesi sabah saat altıda.

Şövalye Sebring'in telefonu çaldı ve kolları otomatik olarak kadını Anya'nın göğsüne dolandı, sonra da telefonunu almak için komodinine uzanırken onu bıraktı.

Ekrana baktı, aramayı cevapladı ve telefonu kulağına götürdü.

"Rhash," diye sessizce

selamladı. Anya kıpırdandı.

Hâlâ ona sarılmış olan kolunu daha da sıktı.

Rhash, "Ofise gelmen gerekiyor, Knight," dedi.

Knight'ın vücudu gerildi.

Any'a'nın başı yukarı kalktı.

"Neden?" diye sordu.

"Ofis, dostum," diye yanıtladı Rhash.

Lanet olsun.

"Doğru. Yakında." Şövalye dedi, BAĞLANTISI
KESİLDİ ve baktı için kadını. "Ofise gitmem gerek
bebeğim."

"Hmm.." diye mırıldandı, uykulu gözlerle ona bakıyordu ama yine de
bunu yakından yapıyordu.

Kahretsin, çok güzeldi.

Çarpıcıydı.

Onu göğsünden yukarı çekti, sırtına doğru yuvarlarken öptü ve işi
bittiğinde karnına doğru ilerledi ve oradaki yumuşak satenin üzerinden
öptü.

Onun iki kızını karnında taşımıştı. Ona
sevgisini vermişti.

Ona bebeklerini vermişti. Ona
her şeyini vermişti. Yani onun
için her şeydi. Any'a ve kızları.

Tekrar yukarı kaydı ve ağzını onunkine dokundurdu.

Adam uzaklaştığında, güzel yüzü yumuşacıktı ve "Eve gelip kahvaltı
hazırlar mısınız?" diye fısıldadı.

Cumartesi

günüydü. Geceleri

çalışırdı.

Any'a'nın kendi salonu vardı ve pazartesi'den cumaya kadar
çalışıyordu. Diğer kızları hafta sonu çalışıyordu, o ise hafta sonlarını
kızlarıyla geçiriyordu.

Kızlarının ikisi de artık okuldaydı. Yani
aslında hafta sonları *onlarındı*.

Rhash'ın ona ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri
yoktu. Yine de "Kesinlikle." dedi.

Gülümsedi, ayağa kalktı ve sonra tekrar öpüşmeye başladılar.

Bitirdi ama sadece bu boktan işi bitirip bebeklerinin yanına dönebilmek
için.

Knight yuvarlandı, yorganın Anya'nın üzerine örtüldüğünden emin oldu ve banyoya gitti.

On beş dakika içinde giyinmiş ve dudaklarına bir kez daha dokunmak için yatağın yanına geri dönmüştü.

Onların odasından çıktı, koridorda ilerledi, köşeyi dönüp kızların odasına gitti.

İçeri eğildi, kız gibi bir odada ranzalarında uyuyan onlara baktı, eğer onlara bunu veren kendisi olmasaydı, sadece yakınında olmak bile sikiinin küçüldüğünü hissedebilirdi.

Ranzaları saran ince bir gölgelik vardı. Fonda ipek çiçeklerden oluşan kalın bir çağlayan vardı. Oda kürkler, tüyler, püsküller, fırırlar ve kristallerle doluydu.

Knight, Kat ve Kasha'yı (ve Anya'yı) şımarttığı ilk sikimi vermedi.

Son nefesine kadar bunu yapacaktı.

Kızlarının kendi odalarına sahip olabilmeleri için bekâr evinden -yirmi beş yüz metre karelik güzel bir ev olsa da, gömme oturma odası, şık bir ebeveyn odası, çalışma odası, TV odası, harika bir mutfak, büyük bir balkon, şehir manzarası- bir eve taşınmalarını önerdiğinde neler olduğunu hatırlayarak odalarından çıkıp dairelerinden ayrıldı.

Bebeklerinin bu öneriye tepkisi istikrarsız olmuştu (özellikle en küçükleri, en gürültücüleri ve en inatçıları olan Kasha - Kasha onun prensesiydi, sakın Kat ise onun küçük kraliçesiydi).

Bunun nedeni muhtemelen ayrı odalarda kaldıklarında kızların geç saatlere kadar uyanık kalamamaları, konuşmaları, kıkırdamaları, bazen didişmeleri ve her zaman ebeveynlerini çıldırtmalarıydı.

Pes etmişti.

Fikirlerini değiştirirlerse, bir şey bulur ve orada onlar için nasıl isterlerse öyle mükemmel yatak odaları inşa ederdi.

Asansörle garaja indi, Maserati'sine bindi, kulübe gitti ve arka tarafa park etti. İçeri girdi, temizlikçilerin temizlemekte olduğu geniş alana doğru ilerledi, arka koridordan geçerek ofisine çıkan merdivenlere ulaştı.

Oraya vardığında sadece Rhash'ın orada olduğunu gördü.

Knight odanın kenarındaki alçak dolapta duran Nespresso makinesine giderek, "Konuş," diye emretti.

Rhash, "Valenzuela'nın kızlarından beşi dün gece öldü," diye rapor verdi. Knight kapsülünü seçmekte olan teğmenine baktı.

"Özür dilerim?" diye sordu sessizce.

"Aynı yöntem, farklı ölüm şekilleri. Hepsi motel odalarında bulundu. Birinin kafası ezilmiş. Üçü sıkışmış, ikisi kalbinden, biri şahdamarından. Birinin boynu kırılmış. Hepsinin parası ve üzerlerindeki değerli eşyalar çalınmış."

Knight hareketsiz durmuş, Rhash'a bakıyordu. Knight'ın annesi bir fahişeydi.

Ayrıca sırf bir kurtarıcıya sahip olmak için bir müşteriden bilerek hamile kalmıştı.

Bir koruyucu.

Onu güvende tutacak bir şövalye.

Knight'ın neden sadece başarılı bir gece kulübü işletmekle kalmayıp, aynı zamanda telekızlardan oluşan bir ahıra da koruma sağladığını anlamak için psikolog olmaya gerek yoktu.

Bazıları ona pezevenk diyordu.

Knight Sebring kimsenin ona ne dediği ya da onun hakkında ne düşündüğü umurunda değildi.

Ancak ona pezevenk diyecek kadar dar görüşlü, gözlemsiz ya da bilgisiz olan herkes onun umurunda *bile* değildi.

Eğer kadınlar bunu yapmak zorundaysa -ki bazıları yapıyordu, bazıları yapmaktan hoşlanıyordu- ve ona geliyorlarsa, o da onları güvende tutuyordu.

Son.

Valenzuela'nın kızları onun değildi.

Ama DNA'sında, mecbur kaldıklarında ya da seçtiklerinde, hayatında yolu seçen herhangi bir kadına (ya da erkeğe) göz kulak olmak kodlanmıştı.

Ve eğer onlara iyi davranılmadığını duyarsa, devreye girerdi.

Eğer onlara gerçekten iyi davranılmadığını duyarsa, müdahalesinin çirkinleşmesinde bir sakınca görmezdi.

"Daha fazlası olabileceğinden endişeleniyorlar," diye etti Rhash. "Ve hepsi ön hazırlık, ama birkaç arama yaptım ve görünüşe göre sadece bir tanesi öldürülmeden önce müşterisine hizmet vermiş."

Rhash muhtemelen Knight'ın tepkisini ölçmek için durakladı.

Bir süre düşündü.

Sonra da, "Chew Lannigan olduğunu düşünüyorlar," dedi. "Bana Tack ile bir görüşme ayarla," diye homurdandı Knight.

"Hallediyorum. Onu aradım. Zaten biliyordu. Pazartesi günü Valenzuela ile bir toplantısı var, artık davetlisiniz."

"Pazartesi yeterince yakın değil."

"Buluşma bugündü. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde Valenzuela da bu sabah Tack ile telefonda görüşerek buluşmayı erteledi. Şu anda farklı öncelikleri var."

"Tack Valenzuela'nın hislerini paylaşıyor mu?"

Knight sordu. "Çok kızgın."

Knight kahve makinesine dönerek, "Adamlarımızın Denver'ın dört bir yanını sararak o pisliği aramalarını istiyorum," diye emretti.

"Bu konuda da. Zaten mobil değilse, o yöne doğru gidiyorlar."

Rhash.

İyi teğmen.

İyi adam.

Knight, "Bunu Kaos'la koordine et," diye emretti.

Rhash başıyla onayladı.

Knight, "Onları çağırın," dedi.

Rhash onun ne dediğini çok iyi biliyordu.

"Dostum, Sylvie daha yeni doğum yaptı," diye hatırlattı Rhash ona. "Creed'in buraya gelmesine imkân yok, onlara söyleyemem bile. Çünkü Sylvie böyle bir şey bilseydi, her iki saatte bir emzirmek için bile olsa buraya gelirdi."

Sikeyim.

"Raid ve Deacon," diye devam etti Knight, "Ve Nick." Rhash başını salladı.

Kapsülü makineye yerleştirdi ve makine sihrini yapmaya başladı.

Bunu yaparken ona baktı ve yumuşak bir sesle, "Chew Lannigan aptal kelimesini yeniden tanımlıyor. Adam şansını yakaladığında şehri terk etmeliydi."

"Evet, yapmalıydı," diye onayladı Rhash.

Knight zengin, köpüklü koyu şarabın cam bardağına doluşunu izledi. "Onu bulacağız, Şövalye."

Yaparlardı.
Ya da biri yapardı.
Chew Lannigan'ın özgürlük günleri sona ermişti.

Lee

O sabah yedi buçukta . . .

Lee Nightingale, özel araştırma şirketindeki ofisinde adamları Luke, Vance ve Hector ile birlikte duruyordu.

"Buna girmemiz gerek," diye homurdandı.

"Knight harekete geçti. Hawk zaten içinde. Valenzuela. Kaos. Polisler. Biz de katılırsak Lannigan'ı birbirimize çarpacağız," diye belirtti Hector.

Lee ona, "Sekiz kadın öldü, Hector," diye hatırlattı.

"Benim de hoşuma Lee," diye ısırıldı Hector. "Ama koordine edilmemiş her operasyon beceriksizce olur, tehlikeli olabilir ve son olarak da o şerefsizin işine . Daha da önemlisi, bu orospu çocuğu kadınları hedef alıyor. Ve karımı onun hedefinde görmek istemediğimi ilk söyleyen ben olacağım."

Lee çenesinin gerildiğini hissetti.

Karısının da Lannigan'ın hedefinde olmasını istemiyordu. Luke'un, Hector'un ya da Vance'inkinden bahsetmiyorum bile.

Onlar çoktan buna doymuşlardı.

Lee Luke'a baktı. "Knight'ı ara. Hawk'ı ara. Lanet Valenzuela'yı ara. Hank'i ara. Mitch'i ara. Ve son olarak, Tack'i ara. Söyle onlara, sokaktaki postallar dışında bir teklifimiz varsa, biz varız."

Luke başıyla onayladı ve telefonunu çıkararak uzaklaştı.

Luke ilk aramasını yapmadan önce Lee son emrini verdi.

"Rock Chick . Bunlardan herhangi biri bunun gerçekleştiğini bilirse baskı uygular ve hepimiz mahvoluruz."

Bunun üzerine, tek kelime etmeden, sadece üç bakışla, tamamen aynı fikirde olduğunu anladı.

NINETEEN

Iustitia, Tribus, Honoris, Observantia, Fidelitas

Rush

O sabah, sekizi çeyrek gece . . .

Rush'ın gözleri açıldı ve tek gördüğü Rebel'in saçlarıydı.

Sadece uyanıktı. Ama

hala silinmişti.

Bir gece önce pek uyuyamadım, dün gece uykum bölündü.

Boş koşuyordu.

Ama bulmaları gereken bir deli vardı ve evinde iki koruyucu adam vardı, bu yüzden kız arkadaşını uyandıramaz, onu beceremez ve tekrar bayılamazdı.

Kıçını gerekiyordu.

Yaptı, ama dikkatlice yaptı, böylece onu uyandırmadı.

Banyoya girmeden önce çarşafın onun üzerinde olduğundan emin oldu, işlerini halletti, ellerini yıkadı, dişlerini fırçaladı ve ellerini ıslatmak için tekrar içeri girdi, parmaklarını üç kez saçlarının arasından geçirdi.

Bu ön tarafı geride tutar. Beş

dakika kadar.

Yaklaşık dört ay önce saçını kestirmesi

gerekiyordu. Ama Rebel saçını kestirmesini

istemedi.

Ve sıradaki kardeşin hangisi olacağı konusunda ona bok atarken önce Joker'e, "sakallı olana" gitmişti.

Yani saçları bu şekilde kalacak ve Pazar günü (ya da Pazartesi veya o zamandan beri) tıraş olmadığında istemeden uzatmaya başladığı sakalı çıkacaktı.

Dışarı çıktı, dün giydiği kot pantolonu çekiştirdi, yeni bir tişört giydi, sonra çıplak ayakla, uyuyan Rebel'e baktı, saçları yastıklarının üzerindeydi, dudakları yukarı kalktı ve odadan çıktı.

Merdivenlerden aşağı, koridor boyunca ilerledi ve mutfağa açılan kapı görüş alanına girdiğinde durdu.

Diesel bir taburede oturuyordu, yan dönmüştü, bol bir tişört ve kesik eşofman giymişti, ayakları basamaklara uzanıyordu, uzun, sağlam bacakları genişçe açılmıştı, böylece yıpranmış pijama pantolonu ve kendi tişörtü içindeki Maddox aralarında durabiliyordu.

Maddox, Diesel'in saçlarını yumruk yapmış, başını geriye doğru çekmek için kullanıyor ve adamının ağzına saldırıyordu.

Rush bu ikisi arasında gerçekten bir şey söyleyemiyordu. Dün gece duyduklarına ve Diesel'in ne kadar devasa olduğuna bakılırsa, Maddox hiç de fena olmasa bile, Diesel'in en iyisi olduğunu söyleyebilirdi.

Maddox'un o anda sahip olduğu baskın tutuş ve pozisyon, genel tavrından bahsetmiyorum bile, zirvedeydi.

Belki de her iki de savrulmuşlardır. Her neyse.

Uzun süre kalırlarsa, sadece seslerden bile bunurenmekten başka çaresi .

Rush geri çekilmek üzereydi ki Maddox onu hissetti, bağlantıyı kopardı, elini Diesel'in saından çekti ve Rush'a baktı.

Diesel omzunun üzerinden baktı ve Rush neredeyse gülecekti çünkü adamın gözleri açıktı ama hâlâ uyuyor gibiydi.

Rebel'in kardeşi onu görünce hemen gözlerini kaçırdı.

Rush içeri girdi ve "Hey" dedi,önlerindeki tezgâhta duran fincanlara şöyle bir göz attı ve devam etti, "Harika. Kahve yapmışsın."

Tezgâhın etrafından dolandı ve doğruca tencereye gitti.

Rush tencerenin üzerindeki dolaptan bir fincan indirirken Maddox, "Umarım kendimizi evimizde gibi hissetmemize kızmazsınız," dedi. "D ikinci fincanı içene kadar başlamıyor."

"nemli değil. Geldiğine sevindim." Rush tencerenin peşinden gitti ve "Kahvaltı ister misiniz?" diye sordu.

Maddox, "Yemek iyi olur," diye cevap verdi.

Rush, bardağa doldurduğu kahveye gülümseyerek, "Eminimyle olacak," diye mırıldandı.

"Özür dilemeli," dedi Maddox. Rush ona baktı. "Neden?"

Maddox ona, "Uyuduğunu sanıyorduk, kardeşim," dedi.

"Uyuyordum. Rebel uyuyordu. Bizi sen uyandırdın."

"Bu hiç hoş değildi," diye yanıtladı Maddox. "Ve istemeden oldu.

İşler kontrolden çıktı."

Rush başını salladı, tencereyi yerine koydu ve şekere uzandı. "Umurumda değil, dostum." Onlara bir gülümseme attı. "Şimdi, Rebel. Onu korkuttum."

Maddox'un ağzı çarpıldı. "Üstesinden gelmiş gibi ." "Ödeşme saksosu için teşekkürler," diye mırıldandı Rush.

Diesel önceden uğuldayan bir ses çıkardı.

Maddox kıkırdadı.

"Hâlâ uyuyor mu?" Diesel .

Rush kupasını kaptı, döndü ve kalçasını tezgâha yasladı. "Evet."

Maddox, "Konuşmamız gerek," diye açıkladı. Bunu anlamıştı.

Bir yudum aldı ve sert kahve sevdiğini, ama kahveyi *sert* içtiklerini kaydettikten sonra, "Vur bana," dedi.

"Dün gece unuttuğunuz bir şey var mı?" Maddox sordu.

Unuttukları bir sürü şey vardı.

Ama asla bilemeyecekleri kadar çoktu. Bu adamları severdi.

Ama onlar Kaos değildi.

"Bildiğim kadarıyla değil. Tam bir karmaşa. Yıllardır bu işin içindeyim ve ayak uyduramıyorum" dedi.

Maddox harekete geçti, tezgâhın etrafında dönerek konuşmaya başladı. "Buraya gelir, Rebel'i alır ve gideriz diye düşünmüştük. Böyle bir şey olmayacak. İşler sarpa sarıyor, gidemeyiz."

Rush, Maddox'un kahve fincanına el koyması için önünden çekildi ve adamın hâlâ konuşarak tezgâhtaki fincanlarına doğru ilerleyişini izledi.

"İzin alabileceğimiz kişisel günlerimiz var. Bu bizi Salı gününe getirir. Ondan sonra tatile çıkmamız gerekecekti. Biraz var," Diesel'in kahve dolduruyordu, "ama iki haftalık bir iznimiz de var.

Yakında balayımız var ve bu boktan şey gerçekleşiyor. Başka bir deyişle," diyerek tencereyi makineye geri itti, "bir haftan var."

"Neyden önce?" Adam tezgâhın etrafından dolanırken Rush sordu.

"Onu alıp gitmeden önce," diye zorladı Diesel ve sonra daha fazla joe emdi, çok fazla, sıcaktı ve Rush onun bir buz küpü emmek için doğrudan dondurucuya koşmamasından etkilendi.

Asi'yi almaktan bahsettiklerinde sırtının kalkmasına izin vermek yerine bunu düşündü.

Rush onlara, "Bu durumda zamanlayıcı yok," diye bilgi verdi.

Maddox kışını tabureye dayayıp elini Rush'a doğru kaldırarak, "Artık var," diye cevap verdi. "Sağlamsın. Kulübünüzün sesi sağlam geliyor. İyi hislerden başka bir şey yok, kardeşim." Elini indirdi. "Ve ona bakma yeteneğin hakkında bir şey söylemiyorum. Ondan daha çok hoşlandığın belli. Onun da senden hoşlandığı çok açık. Sen de kendini idare edebilecek bir adama benziyorsun. Ama onu Phoenix'e taşımayacağız. Onu oraya götüreceğiz ve bu iş bittiğinde geri gelebilir."

Rush, "*Onun da* bu konuda söz hakkı var," diye .

Diesel kupasına doğru, "Yok," diye mırıldandı.

Maddox Rush'a dönmeden önce adamına bir bakış attı. "Bunu duydum. Onunla konuşacağız. Ama aşağıda daha güvende."

"Burada ona bakacak on dört kardeşim var, siz ikiniz varsınız ve işiniz var. Ayrıca bir kadının var. Bu pisliklerin kolunun ne kadar uzun olduğundan emin değilim ama sanırım hiçbirimiz bunu öğrenmek istemiyoruz," diye karşılık verdi Rush.

Diesel, "Umurunda değil," dedi. Doğru.

Şimdi sinirlenmeye başlamıştı.

Maddox haklıydı. çaresine bakabilirdi.

Birini akıllıca oynarsa, en iyisi olabilirdi. İkisini de, boku yemişti.

Ve Rebel'in uyandığında mutfakta erkek kardeşi ve *onun adamıyla* kavga etmesini istemesine imkân yoktu.

"Sikimde bile değil." Sesini çalışıyordu.

Diesel kupasını yere bırakarak, "Hayır," dedi. "Bir kadınıımız var. Bunu az önce söyledin. Dün gece oğlumu fena becerdim, duydun. Ve senin umurunda bile değil."

"Neden olsun ki?" Rush sordu.

"Hangi motorcu koridorun aşağısında bir adamın kendi adamının kıcını sikmesini umursamaz?" Diesel dobra dobra sordu ve dobralığın bir amacı vardı.

Bu bir meydan okumaydı.

Rush'ın meydan okumaya ihtiyacı

yoktu. Ama Diesel'in vardı.

Ve Rebel için, Rush bu işi zorundaydı. "Bu motorcu bilmiyor."

Diesel, "Senin ailen de bilmiyor ve dün gece şu masada oturan iki yamalı vardı ve onlar da bilmiyor," dedi.

"Hayır, ."

Diesel ona baktı.

Sonra tekrar başını salladı, kaldırdığı kupasına bakarak, "Senin gibileri bulmak için Asi'ye güven," diye mırıldandı ve kocaman bir yudum daha aldı.

"Bu saçmalıkla işimiz bitti mi?" Maddox sabırsızca sordu.

Diesel'in kocaman omuzları silkildi. "Elbette."

"Kız kardeşinin burada ya da aşağıda olması konusunda ne düşündüğüne karar vermek ister misin?" Maddox sordu.

Diesel adamına baktı. "Bir haftamız var. O haftadan sonra bu iş bitmez, yeniden değerlendiririz." Rush'a döndü. "Senin için çalışıyor mu?"

Rush başını salladı ve kendi kahvesini yudumladıktan sonra tezgâha bıraktı. "Bana uyar." Ardından babasının kreplerini yapmak için gerekli malzemeleri toplamaya başladı ve "Şimdi siz ikiniz yanınızdaki hatunun kim olduğunu paylaşmak ister misiniz?" dedi.

"Sixx," dedi Maddox ona. "Phoenix'te bir dedektif." Diesel, "Aynı zamanda tam bir baş belası," diye mırıldandı.

Rush ona bir bakışta bu izlenime kapıldı.

Rush, "Size buraya kadar eşlik etmesi önemli bir dostluk gösterisi gibi görünüyor," dedi.

Buna bir şey diyemez.

Çıkardığı kâseyi tezgâhın üzerine koydu ve onlara baktı.

"Ne?" diye itti.

Maddox, "Sixx yaptığı işte iyi," diye paylaştı. "Ve?"

Rush sordu.

Maddox ona, "Bu Valenzuela denen adam dün bir Domme'u becerdi," dedi.

"Tanrım, lanet olsun," diye Rush.

"Evet. Bok gibi dövdüm. Kıçına dildo ile tecavüz etti. Adamları içeri girip çarşafı alırken, hatta temizlikçileri gönderip her yeri silerken ve yerde yatan kızın etrafını süpürürken onu içinde ve yerde yatar halde bıraktı."

Rush, "Bu adamın hasta ruhlu bir pislik olduğuna dair daha fazla kanıtı şaşırmamalıyım ama bu kadar büyük bir pislik olmasına şaşırdım," diye kestirip attı.

"Evet," diye söze girdi Diesel, Maddox'a baktı, sonra Rush'a döndü, "hayatın içindeyiz."

"Hayat mı?"

"Biz Dom'uz," dedi Diesel ona. "Bir tane denizaltımız var, Molly. Ama oynuyoruz.

Ben de Phoenix'teki bir seks kulübünün güvenlik şefiyim." Bu kimin üstte olduğunu açıklıyordu.

Rush, "Doğru," diye yanıtladı.

"Sixx aynı zamanda bir Domme," diye devam etti Diesel. "Biz bir topluluğuz. Birbirimize göz kulak oluruz. Üzerinde çalışılan bu kadın konuşmak istemedi. Biri ona koruma verdi ve konuşmasını sağladı. Sixx'in duyduğuna göre kadın çıldırmayacak kadar klas biriymiş. Ama sınıfın altında, dostum, inan bana, çıldırıyor. O bizim için burada. Rebel için. Ama olan biten her şeyi paylaşıırken ve dün buraya gelmek için bilet alırken bunu duydu, o yüzden peşimize takıldı çünkü şimdi bu Valenzuela denen herifle olanları görmek için burada."

Sikeyim.

Rush onlara, "Bu iyi bir fikir değil," dedi.

"Sixx serbest bırakıldı, değil Tabii ki herhangi biri olabilir kontrol Bu," Diesel cevap verdi.

"O a Anahtar, O var onu kendi Dom. O sahiplenici, koruyucu ve ciddi imkanları olan bir adam. Eğer düşünseydi bile

onu kilitleyebilirdi, yapardı. Ama o burada. Bu da her şeyi anlatıyor," diye ekledi Maddox.

Rush, "İkinizin de tüm bu saçmalıklar yüzünden nefes almakta zorlananların sadece kadınlar olduğu gerçeğini anladığınızdan emin değilim," dedi.

Diesel, "Ölen kadınların hiçbirinin Sixx gibi olduğundan emin değilim," diye karşılık verdi.

Rush, "Tanıdığım en sert kadın olan bir bar sahibi, kendi arka bahçesinde yüzünden vuruldu," diye paylaştı.

Maddox, "Sixx maske ve pelerin takmıyor ama buna aldanmayın," diye tavsiyede bulundu.

"Bu kadına deli gibi saygı duyduğunu görüyorum ama ben kendi gözlerimle gördüm, bir kadın masaya yatırılmış, boğazı kesilmiş ve alnına bir not zımbalanmış. Arkadaşınla tanışmadım bile, ama bunun onun başına gelmesini istemediğimi biliyorum," diye karşılık verdi Rush.

Maddox, "Demek bir şeyler sakladın," diye homurdandı ve Rush ona odaklandı.

Tanrım.

Adamdan hoşlanıyordu, onu tanımaya başlamıştı, iyi adamdı. Ama normal bakışları insanın tüylerini ürpertiyordu.

Çok kızdı, Tanrım.

"Bunu sana kız arkadaşın Sixx vermedi mi?" Rush sordu.

"Onda vardı ama yapmadı, bir dahaki sefere onunla konuşacağız." Maddox cevap verdiğinde hâlâ homurdanıyordu.

Rush onlara başıyla onay verdi. "Bodrumda PlayStation'ın önünde yemek yiyen ama her an gelebilecek iki oğlanla ve zaten dinlememeleri gerekirken dinlemekte üstlerine yoktur, masanın etrafında da kadınlar varken et ilgili ayrıntılara girmek doğru bir yol değildi," dedi Rush. "Hepsini mi istiyorsun, diğer ceset kız kardeşimin en iyi arkadaşıydı, bir barın arkasına atılmıştı ve ceset torbasında ona eşlik eden iki kafatası ve birkaç tarantula vardı. Bu boktan bir durum. Bu kadınların özgürleşmesiyle ilgili değil. Bu kadınların ölmesiyle ilgili."

Diesel ve Maddox birbirlerine bakmadan önce bir süre ona baktılar.

Diesel, "Ben onu ararım,"

dedi. Maddox, "Tamam,"

diye karşılık verdi.

Rush nefesini tuttu ve kreplere geri döndü.

"Bu biraz zaman alacak mı?" Diesel kahvaltı hakkında sordu.

Rush ona, "En az yirmi saatin var," dedi. "Muhtemelen otuz."

Diesel alçak sesle, "Yukarı çıkıp telefonumu alacağım, Sixx'le konuşacağım, duş alacağım," dedi ve Rush onun Maddox'la konuştuğunu anladı.

"Tamam dostum," diye cevap verdi Maddox.

Rush bir hareket duydu ve Maddox'la yalnız olduğunu anladı.

"Pastırma mı?" Rush sordu.

Maddox, "Bir erkek pastırmaya hayır diyorsa, amcığı vardır ve diyet yapıyordur," diye cevap verdi.

Rush pastırma almak için buzdolabına giderken kıkırdadı.

Maddox kayıtsızca, "Onu mahvedersen, Club olsun ya da olmasın, biz de seni mahvederiz," dedi.

Rush pastırmayı tezgâhın üzerine fırlattı ve adama gözlerini dikti.

"Onu becerdim, bunu hak ettim."

Birbirlerine baktılar, bir anlamaya varamadılar, birbirlerine benzediklerini anladılar.

"O tanıdığım en iyi ikinci kadın," dedi Maddox sessizce. "Ve benim sevdiğim bir kız kardeşim var, Molly'nin de , gerçi Molly'nin kız kardeşini sevmek daha zor, ama yine de var."

"Koşullar yüzünden hızlı gitmiyor. Hızlı gidiyor çünkü Rebel Rebel'dir," diye açıkladı Rush.

"Bunu duydum," diye mırıldandı Maddox.

Rush pastırmayı dilimlemek için bir bıçak çıkardı.

Maddox, "Bize dürüstlük göstermene hiç gerek yok, kardeşim," dedi.

Rush ona baktı. "İşe yarıyor, hepsi aile içinde."

Maddox, Rush'ın bile erkeğini sertleştirdiğini ve kadını ıslattığını bildiği iğrenç bir gülümsemeyle kupasını kaldırıp boşalttı.

Üst kattaki duşun sesini duydular ve bu Maddox'a hiçbir şeyi gizlemeyen kötü bir bakış attı.

Maddox hala paylaşıyordu.

"Duş zamanı," diye , taburesinden kayarak odadan çıktı.

Rush sırtarak yaptığı işe geri döndü.

"Duşta sevişiyorlar" diye duyduğunda hamuru dinlendiriyor ve pastırmayı kızartıyordu.

Dönüp Rebel'i dünkü Henley'siyle gördü, kolları çok uzun, etek ucu yeterince uzun değildi (ama işine yarıyordu), kıcını zar zor örtüyordu, saçları uykudan ve seksten yabanileşmişti, yüzü uykulu ve somurtkandı ve hemen kahvaltı teklif etmemiş olmayı diledi.

"Onlar erkek. Erkekler sevişir. Yapabiliyorlarsa, sık sık yaparlar. Eğer , her zaman yaparlardı," diye karşılık verdi.

Ona doğru ilerlerken, "Burası merkezin amına koyayım," diye homurdandı. şuna bak.

Kadın onun yanından geçerek kahveye doğru ilerledi. "Bebeğim," diye seslendi.

"Ne?" diye sordu, bir kupaya uzanarak.

"Bebeğim," diye tekrarladı.

"Ne?" diye sordu, ona doğru bakarak.

"Beni öpme, aşağı indiğimde Maddox'u Diesel'in ağzına girerken yakaladım. Seni tezgâhımın üzerine eğilmiş, sikimi alırken yakalayacaklar, kıcın kıpkırmızı olacak."

Gözleri parladı, aleti seğirdi, sonra ona doğru ilerledi, yaklaştı, ayak parmaklarının üzerine çıktı ve ağzını sundu.

O aldı.

Dişlerini fırçalamıştı. O da ona saldırdı.

Kıcında çalan telefonu onları durdurdu.

Konuşmayı , dudaklarını kızın yanağına dokundurdu ve sonra uzaklaştı.

Kahvesine geri döndü.

Telefonunu çıkardı ve ekrana baktı. Utangaç.

Telefona cevap

verdi. "Yo," diye

selamladı.

Utangaç rahat durmadı.

"şu anda bunu bilemeyiz ama Chew'in dün gece saldırıya geçtiğini varsayıyoruz. Valenzuela'nın beş kızını öldürdü. Onları öldürdükten sonra sahip oldukları her şeyi soymuş."

Rush sağlam
durdu. Shy devam
etti.

"Ya çaresiz durumda ve öyle olsaydı şehirden defolup giderdi. Ya da bir şeyler yapmaya hazırlanıyor. Knight harekete geçti. Nightingale kaynaklarını sundu. Hawk'ın elinde ciddi şekilde bir Dominatrix var ve Valenzuela'ya karşı suç duyurusunda bulunma tehdidiyle oyuna dahil olmaya çalışıyor. Ve kardeşler çiftler halinde yola çıkıyor. Sen ve Snap. Öğlen diyor. Siz ikiniz buradan sonrasını halledin. Benim yapacak işlerim var."

Rush, "Tamam," itti. "Sonra görüşürüz."

"Evet. Sonra görüşürüz."

Bağlantı kesildi.

"Ne?"

Rebel'in elini sırtında hissedene kadar kızarmakta olan pastırmaya baktı.

"Bebeğim, ne?"

Başını çevirdi ve onun gözlerinin içine baktı. "Chew dün gece beş fahişeyi öldürdü." O güzel maviler kocaman oldu.

İşte o anda Rebel'in Playboy'la birlikte kanepede oturduğu anı aklına geldi. Playboy her zamanki flörtünü yapıyor, bunu herkese Rebel'in tatlı sütyenine iyice baktırarak yapıyordu.

Utanmadı. Ya da üzülmedi. Ya da sinirlenmedi.

Güldü ve Playboy'a takıldı, Rush'ın babası gelip onu sahiplendiğinde hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Çocukları olsaydı, bunu çocuklarına da verirdi. Bu doğal rahatlığı. Bu mizahı. "Çocuklar çocuk olacak" ve sonra çocuk olmalarına izin vereceksin.

Onları özgür bırak.

Yıllarını annesinin Tabby'nin içindeki ruhu öldürmeye çalışmasını izleyerek geçirmişti. Naomi parlasın diye onu kırmış ve olmadığı bir şey olmaya zorlamıştı.

Bu düşünceler geldi ve Rush bir karar verdi.

"Kardeşlerin seni Phoenix'e götürmek istiyor," diye paylaştı. "Gitmeyi düşünmeni istiyorum."

"Rush," diye fısıldadı.

"Babam Tyra'yı kırk bir yaşındayken buldu. Ben seni yirmi dokuz yaşında buldum. Ona sevdiği kadınla on iki yıl daha geçirmesi için her şeyimi verirdim. Bu benim elimde değil. Ama seninle geçireceği zamanı korumak benim elimde. Bu işin nereye biliyorum, sen de biliyorsun. Oraya varmamızı istiyorum."

Yüzü yumuşadı ama cevap vermedi.

Onun yüz ifadesini aynı fikirde olduklarının teyidi olarak algıladı ve konuşmaya devam etti.

"Maddox ve Diesel bir hafta boyunca burada sizinle birlikte olmak için yeterince izin aldılar. Yani bunu düşünmek için zamanın var. Ama Chew senin benim olduğunu biliyorsa bile, önce başka hedefleri vardır ve muhtemelen uzun mesafeli operasyonlar için kaynakları yoktur. Ve Valenzuela az önce tam cepheden bir saldırıya uğradı. Neyin peşinde olduğunu öğrenirse, önceliği sen olmazsın. Yani, bu pislik oraya sızmayacak ve Phoenix'e gitme konusunu iyice düşünmeni istiyorum."

"Eğer bana odaklanmayacaklarsa, o zaman ben de burada güvendedeyim," diye belirtti.

"Olabilir. Ama aşağıda daha güvende olacağınızı söylemeye gerek yok."

Bunu fark etti ama pes etmedi. "İşe dönmem gerek Rush. E-postalarımı kontrol ettim. Üstlenebileceğim ve üstlenmem gereken işler var. Molly törenleri için hediye yok diyor ama ben onlara bir şeyler alacağım ve Essence beni seviyor ama de onu seviyorum ve bu yüzden ondan kirayı geciktirmemle uğraşmasını asla istemem."

"Seni duyuyorum ve ne yapman gerektiğini düşünüyorsan seni koruyacağız. Ama bebeğim, beni dinle. Ne kadar çok korursak, bu pisliğe bir son vermek için o kadar az enerjimiz ve insan gücümüz olur. Ve kimse bunun hızla ısındığını fark etmedi, bu yüzden yakında kaynayacak. Ve sonra bitecek. Bu yüzden Phoenix'i düşünün. Lütfen."

"Sana kim bakacak?" diye sormadan önce bakışları adamın yüzünde gezindi.

"Kardeşlerim." "O

şekilde değil."

Lanet olsun.

Kız arkadaşı.

Onu kollarına çekti.
Kollarını ona doladı ve daha sıkı tuttu.
"Telefonda konuşuruz," dedi kulağına. "Aynı şey değil."
Haklıydı.
Bunu sözlü olarak teyit etmedi, sadece ona sarıldı.
"Seni tanıma maratonumuz hoşuma gitti," dedi.
"Ben de tatlım. Ama bunu telefonda da yapabiliriz."
"Koca sakinle beni becerirken araya girerek olmaz." Rush gülmeye başladı ve içinden "Telefon seksi" dedi.
"Yine aynı değil."
Bu konuda haklıydı.
"Bebeğim." Onu sıktı. O da daha sert sıktı.
"Bunu düşüneneğim," diye fısıldadı.
Rush gözlerini kapattı.
Teşekkürler.

Beck

O sabah on bir kırk beşte.

Beck, bu adamların tüzük tartışması ve kulübe koymayı düşündükleri saçma isim dışında tartışacak acil bir şeyleri olmadığını bildiği halde Web'in çağırdığı "acil" toplantıya sinirlenerek toplantı odasının kapısını açmak için elini kaldırdı.

Öfkeli değil de kızgın olmasının tek nedeni Janna'nın o gün çalışmak zorunda olmasıydı. O hafta üretim bir nedenle bir gün durdurulmuştu ve o günü telafi etmek için kullanıyorlardı.

Eğer evde olsaydı ve onunla birlikte olsaydı, yemeğini yeseydi, yatağında sevişseydik, gri kadife koltuğunda oturup onunla televizyon izleseydik, rüyasını paylaşmasını sağlamanın bir yolunu bulsaydı, gerçekten çok sinirlenirdi.

Bu düşünceyle itti ve anında pazularına dolanan bir el tarafından kenara çekildi, kapı arkasından çarparak kapandı ve kilidin açıldığını duydu.

Öfkeli bir bakışla Eightball'un eldivenini silkti ve dikkatini masaya çevirdi.

Onu içeri çeken Eightball ve kapıyı kapatıp kilitleyen Griller hariç, tüm adamlar bıçaklarını önlerindeki masaya dayamış, etrafında duruyordu.

Tanrım, Digger ve Pacino polisler tarafından içeri alındıklarını paylaşmışlardı.

Peki o zaman.

Gösteri zamanıydı.

Gözleri doğrudan Digger'a kaydı.

"Görünüşe göre polisler tarafından yakalanmışsın, kardeşim," dedi.

Herkesin vücudu düşmanca yer değiştirdi ama konuşan Pacino oldu, "Evet, sen bunu bilirsin. Koca ağızlı amcığın tekiydin, sana da bulaşmış olmalı *kardeşim*."

Rosalie'ye yapılan gönderme karşısında nasıl olduğunu bilmediği bir şekilde kendini tuttu ve Pacino ile göz göze geldi.

"Sen de mi içeri alındın Pacino?" diye sordu sessizce. "Yaptığımı bildiğinden eminim," diye alay etti.

"Bilmiyorum, Pickle'ın sohbet etmeyi sevdiğine dair ilk elden bilgim var, kiminle sohbet etmeyi sevdiğini bilemem. Sen biliyor musun Digger?" diye sordu hasta herife.

Digger cevap vermeden önce irkildiğini gizleyemedi: "Etrafı koklamaya geldiğini söylediğini biliyorum."

"Evet, görüyorsunuz," diye başladı Beck masaya doğru ilerleyerek, "Ben bu kulüpteyim. Bu kulüpte kardeşlerim var. Ve bir şekilde, bize kolay para vaat eden büyük bir pislikle başımız belaya girdi. Şimdi biliyorum, benim yaşlı kadınımla bizim için o boku becerdi. Valenzuela'nın sallanmamıza izin verdiğini de biliyorum. Bütün parasını. En iyi avukatları. Hala parmaklıklar ardında oturan adamlarımız var. O zaman Valenzuela neredeydi, bize çok iyi bakacaktı? Biz ortak mıyız? Büyük adam kardeşlerimizle ilgileneceğine söz veriyor, geri ödeme fırsatları ve hayatı güzelleştirecek işler vaat ediyor, sonra ortadan kayboluyor. Geri döndüğünde ise biz yokuz."

Durakladı, kimse bir demedi, o da devam etti.

"Ben de bu konuyu düşündüm. Uzun süre düşündüm. Bizi yüzüstü bırakan bu büyük pislikle nasıl belaya girdi? Bu kulüp, iyi bir kulüp ama deneyimi yok, hiç böyle bir şey yapmamış, nasıl oldu da birdenbire bize gelip işinin önemli bir kısmını hallettiğimiz için bize bir sürü pasta ikram etti? O selamı nasıl hak ettik?"

Kimse bir şey
söylemedi. Beck
söyledi.

"Durup dururken Valenzuela bize mi geliyor? Hiç mantıklı gelmedi. Dediğim gibi, bu konuda uzun uzun düşündüm çünkü sizi bilmem ama ben bilmek istiyordum. Yaşlı karımı dayak yemesi için teslim ettim. Sonra da yüzüm oyuldu. Kaos'la bir sorunumuz var. Hapishanedeki kardeşler. Sözleşmemizi kaybettik. Bilmek istedim. Kulübüm umurumdaydı. Bu yüzden etrafa sordum. Ne bilmek ister misin?"

Pacino Digger'a baktı.

Digger'ın ağzı çalışıyordu ve altına işemiş olması Beck'i şaşırtmazdı.

Beck masadaki yerine oturmak için son adımlarını attı ve gözlerini Digger'dan .

"Son zamanlarda Chew Lannigan'ı gördün mü kardeşim?" diye sordu.

Daha da kaygan, daha da düşmancaydı ve Digger'ın herkesin dikkatini çektiğini biliyordu.

"Nedir bu saçmalık?" Web homurdandı.

Beck, hâlâ Digger'a bakarak, "Büyük ve berbat Benito Valenzuela tarafından çağrılmadık çünkü kulübümüzde gelecek vaat ettiğini gördü ve imparatorluğuna bizi de ortak etmek istedi," diye açıkladı.

Dikkatini Web'e çevirdi.

"Digger eskiden Chew Lannigan'la çalışırdı. Araları hâlâ iyi. Chew'in Kaos'la bir sorunu var ve bu sorunu çözmek için Valenzuela ile ittifak kurdu. Valenzuela'yla olan konumunu sağlamlaştırmak ve ona bir ordu sunmak için de bizi önerdi," dedi Web ve tekrar Digger'a baktı. "Haksız mıyım?"

"İyi bir fırsattı, ta ki senin yaran her şeyi berbat edene kadar." diye tükürmeden önce orospu çocuğunun gözlerinde dönen çarkları görebiliyordunuz.

Beck yumruğunu masaya vurdu ve bağırdı, "Bu kulüp *dürüstlük*le ilgilidir! *Kardeşlik! Sadakat!* Bunun iyi bir fırsat olduğunu düşündünüz, neden bu fırsatı nasıl elde ettiğimizi paylaşmadınız?"

Digger, "Bizi bu hale getiren senin sikik amcığın olduğu halde bu pisliği benim üzerime yıkmaya çalışıyorsun," diye alay etti.

Beck, "Sanırım o durumu ben hallettim, pislik," diye karşılık verdi. "O boku . Kulübüme söyledim. Gittim ve onu yakaladım. Dersini alması için onu kardeşlerime getirdim." Boğazında safra tadı vardı ama devam etmekten başka çaresi yoktu. "Ve ilk darbeleri *ben* indirdim."

Tanrım, bu boku kusmadan atlatabilecek miydi?

Denemek zorundaydı.

"DPD'deki domuzların yarısı Lannigan'ın peşinde. Kaos onu istiyor. Valenzuela onun için nefes nefese. Savunmasızız, o deli herifle bilmediğimiz bir bağlantımız var ve en başta bu pisliğe bulaşmamızın sebebinin o olduğunu paylaşmıyor musun?"

"Senin kaltağın bizi ele vereceğini bilemezdim," diye karşılık verdi Digger.

"O yaptı. Baktan şeyler olduğunda anlaşırsın. Ama tüm bilgilere sahip değilseniz *anlaşma* yapamazsınız. Ve şimdi polisler tarafından içeri alınan kardeşlerimiz var çünkü Chaos ya da Valenzuela onu parçalara ayırmadan önce Lannigan'ın kışını istiyorlar ve biz *daha* da savunmasızız. Tüzük yok. Destek yok. Müttefik yok. Para yok. *Sik yok*," diye karşılık verdi Beck.

Pacino, Digger'a baktı, kafası karışmıştı, çünkü Lannigan hakkında hiçbir şey söylememişti.

Bir cinayetin sahte tanığı olduğu için içeri alınmıştı. "Neden sadece Digger ve Pacino'yu getirdiler?" Rainman sordu. Beck onlara doğru bir kol attı. "Bunu sormak zorunda mısınız?"

Spiderweb, Muzzle, Griller, Eightball, Spartan, Rainman, Hardcore, eğer bu kulüple işi bitmeseydi, Rosalie'ye zarar vermeselerdi, onu çağırmasalardı, talep etmeselerdi (gerçi Pacino bunun arkasındaki kişiydi, onu zorlamak konusunda kuduzdu), kardeşlerle kalabilirdi.

Muzzle, Eightball, Hardcore ve Griller iyi görünümlü, yapılı, Beck'in yaşında ya da biraz daha büyük adamlardı. Kafalarında beyinleri vardı ama bunu daha çok birileriyle yatmanın yollarını bulmak için kullanıyorlardı. Tüm bunlar yaşanmaya başlamadan önce kendisine sorulsaydı, Beck'in yanı sıra dördünün de sadece birlikte ata binecek, bira içecek, birbirine katacak ve karı bulacak ekürileri olmasını istediklerini söylerdi.

Rainman ve Spartan kırklı yaşlarındaydı, Web ellili yaşlarındaydı, daha yumuşaktılar, ama çoğunlukla bilgisiz, özenti kanun kaçakları bile, hayal gücünün herhangi bir yerinde geniş yaşamadıkları ve ailelerine daha fazlasını vermek istedikleri ama bunu yapmak için sıfır fırsatları olduğu için, hala sağlamdılar.

Pacino bir çakaldı, bedeni ve akli zayıftı ve bu her yerinde yazılıydı, ama ne zaman konuşsa doğrulanıyordu.

Digger sadece bir sapkındı.

Böylece Beck'in daha fazla açıklama yapmasına gerek kalmadı.

"Chew Lannigan'la birlikte misin?" Web, Digger'a sordu.

"Onun bokunu yemeyin," diye cevap verdi Digger Web'e. "Bizi sikip attığı için hepimizin onun salak bir amcık olduğunu düşündüğünü biliyor."

"Ben öyle düşünmüyorum," dedi Hardcore. "Rosalie kirazdı. Fitilimi normal olana daldırırsam aptallık etmiş olurum."

Beck'in gövdesi geriye doğru sallandı ve bunu kıskançlıktan değil, Core'un Rosalie'ye saldırmak istemesinden kaynaklanan bir şokla yaptı. O muhteşemdi. Aleti olan her erkek isterdi.

Tam da söylediği gibi.

Beck'in yanında duran Muzzle, "Ve sen, Pacino, hepimizin Kaos tarafından kışımıza tekme yedikten ve Throttle'ın suratu oyulduktan sonra tutuklanmamıza neden olan onu becerdik," dedi. "Lanet olası Kaos'a bilgi veriyordu. Hepimiz biliyorduk ki ona dokunduğumuzda harekete geçeceklerdi. Onu dövmemiz delilikti."

"Sen buna oy verdin," diye tersledi Pacino.

"Evet, çünkü taşaklarımın düşünüyordum ve eğer bir açıklama yapmazsak taşaklarımın olmayacağına karar vermiştim," diye karşılık verdi Muzzle. "Bu saçmalığı düşünmek için biraz zamanım oldu, Hound kardeş gerçekten bıçağıyla başladı ve Throttle'ın yüzüyle iyi zamanını sınırlamadı, hiç topum olmazdı, bu yüzden belki de başka bir şeyle düşünmenin zamanı geldi."

Beck, "Ben Throttle değilim," diye açıkladı.

"Ne?" Eightball diğer tarafından sordu.

Beck ona döndü. "Ben lanet olası Throttle değilim. Ben Beck'im."

Elini kemerine götürdü, kendi bıçağının ititini çözdü, dışarı çekti ve herkes alarma geçti.

Ama o sadece üzerinde Throttle yazan ve kalbinin üzerine dikilmiş olan yamanın kenarına götürdü ve bıçağını önündeki masaya fırlatıp son iki ay içinde keşiğinden yırttığı ikinci yamayı koparabileceği kadar itti.

Masanın zerine fırlattı.

"Ben Beck," dedi. "Throttle ld. Bu kulüp öldü." Web'e baktı. "Bu kardeşlik, sadakat, saygı ve lanet olası *dürüstlükle* ilgili hale geldi, ben hala varım. Biz Diriliş'iz. Ve ölümden dönmek için zayıf halkaları ayıklamalıyız ve ben bu iki pisliğin *gitmesini* istiyorum." Masanın karşısındaki Digger ve Pacino'yu işaret etti. "Biz kurtulmayacağız, giden ben olacağım."

"Diriliş," diye mırıldandı Griller, "Harika."

Rainman kendi mırıltısı içinde, "Doğru," diye onayladı. Tanrım.

Web, Digger'a bakmadan önce Beck'in bakışlarını tuttu.

"Digger, cevap ver. Valenzuela bizi aradı çünkü Lannigan bizi teklif etmek için sana geldi?"

"Polisler beni Chew hakkında konuşmak için çağırmadı," diye karşılık verdi Digger.

Tamamen yalan.

yerinde bu yazıyordu. Bir katil istiyorlardı.

Ama Chew'in bokunu çıkardılar.

"O zaman polisler seni neden çağırdı kardeşim? Çünkü aylardır bir bok yapmadık, Valenzuela varlığımızı unuttu, yani seni içeri tıkacak bir şey yok," diye itti Web.

"Başkanını aradın," diye ekledi Spartan, Digger cevap , "ona Thro ile anlaşmamız gerektiğini söyledin ..." Beck'e baktı, sonra Digger'a döndü, "Beck nk

Polisler. Bana öyle geliyor ki, o sadece sarhoş kışına, yer israfı dostun Pickle'a sorular soruyordu. Sen ve Pacino yine de içeri alındınız. Polisler seninle ne konuştu?"

Beck, bu soruyu neden acil toplantı çağrısı yapmadan ve bıçaklarını çıkarmadan önce sormadıklarını merak etti.

Ama en azından şimdi soruyorlardı.

Digger masaya, Beck'e baktı ve dikkati orada kaldı. Pacino'nun gözleri odanın içinde geziniyordu.

"Pacino, polisler *seni* neden içeri aldı?" Spartan bastırdı. "Hepiniz Beck'in kışına girmemiz için buradasınız, o bir sıçan. Polislerin bu kadar ilgilendiği ne yaptık? Beck onlara koşup neyi paylaştı? Başkanlık süresinin ne kadar olduğunu mu tartışıyorduk?"

"Bu bir yıl, herkes bunun lanet bir yıl olduğunu biliyor," diye mırıldandı Pacino.

Eightball'un kocaman yumruğu masaya indiğinde büyük bir gümbürtü duyuldu ve "*Cevap ver, lanet olası!*" diye gürledi.

Pacino hızlıca, "Digger bir porno bağımlısını öldürmekle suçlanıyor," dedi. "Bir mazerete ihtiyacı vardı, ben de ona bir tane verdim. Kardeşimin sırtını aldım. Bu yüzden bizi içeri aldılar."

Çok uzun bir süre çok ağır bir sessizlik oldu.

Sonra Muzzle sandalyesini çekip oturdu ve gözlerini Pacino'ya dikerek sessizce, "Şimdi arkasını kollamıyorsun, değil mi kardeşim? Onu yere serdim. Eightball biraz ses çıkarıyor, sen de dökülüyorsun. Güzel."

"Bu kardeşlikle, sadakatle," dedi Pacino Beck'i işaret ederek, "dürüstlikle ilgili."

"Birini indirdin," dedi Eightball, kendi sandalyesini çekip oturarak. "Gerçi bunu biliyordun ve Beck'in canını yakmamız için bizi ikna ettin, o da bizi ispiyonladı. Yani dürüstlük de yarım yamalak görünüyor."

"Bu keşi sen mi öldürdün?" Web, Digger'a sordu.

"Ne?" Digger cevap verdi, o kadar kaypak görünüyordu ki, normal kaypaklık seviyesi düşünülüyordu mide bulandırıcıydı. "Yok canım. Sadece evde yalnızdım. Polisler, evde yalnız başına kendi işine bakan bir adama inanmazlar."

Web, Digger'dan vazgeçti ve Pacino'ya baktı. "Bu kızı o mu öldürdü?" "Ben nereden bileyim?" Pacino tükürdü.

"Kardeşlik, sadakat," diye mırıldandı Griller, kendi koltuğuna otururken. "İnsanın içini ısıtıyor."

Pacino, "Domuzların benimle birlikte olduğunu söylediği kayıtlarda var," diye tersledi. "*İkisi de* öyle."

"Siz dahiler bunu kulübe getirmeyi düşündünüz mü?" Spartan sordu. "Bilirsiniz, şu anda çok sağlam olduğumuz için bir suikasta dayanabiliriz, mesela birimiz diğerlerinin haberi olmadan cinayet zanlısı olabilir. Benim yaşlı kadın aklını kaçırdı, yine polisler tarafından içeri alındım. Ben *kendiminkini* kaybederdim, içeri alındım ve ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Rosalie'ye yaptıklarımız yüzünden neredeyse işimi . Patronum kıcıma tekmeyi basacaktı, polisler geldi ve beni tekrar içeri aldılar. Çocuklarımı da seviyorum. Bu yüzden karınlarının doyduğundan emin olmak istiyorum."

"Her şeyi sanıyorduk," diye mırıldandı Pacino. "Ama yapmadınız," diye kestirip attı Web.

Pacino Beck'e odaklandı. "Beck'e tüm bunları neden bildiğini, masaya getirmediğini sormayı düşünen oldu mu?"

Çünkü patlamasını bekliyordu. Bunu söyleyemezdi.

"Çünkü yeterince ilgi göstermediğim bir kadını vardı ve bu berbat durum kulübümün de berbat olmasına neden oldu. Şu anda kadınım ile ilgilenmem gereken bir şey var, o aramayı yaptım. Zarar çoktan . Daha kötüsü olamazdı, birkaç gece izin aldım ve kadınıma baktım. Bu toplantıya gelmem için çağrı aldığım da bir görüşme daha yapacaktım. Ne hakkında olduğunu biliyordum. Bilmediğim şey ise iki kardeşimin beni yere sereceğiydi."

"Uygun, sen de arayacaktın," dedi Pacino küçümseyerek.

"Hayır. Sadece gerçek," diye yalan söyledi Beck.

Web, "Yeter," diye içini çekerek kendi koltuğuna oturdu. Ayakta kalan herkes aynısını yaptı.

Beck hariç.

Ama Digger ve Pacino yerlerine oturmaya gitti.

Web, "Ayaklar, kardeşlerim, oturmayın," diye homurdandı.

İkisinin de gözleri Web'e kaydı ama o Beck'e bakıyordu. "Beck, sen otur," diye emretti.

"Ama-" Pacino başladı.

Web, Pacino'nun sözünü keserek, "Diriliş'in ilk toplantısı az önce başladı," diye duyurdu. "Beck oturuyor, ilk işimizi tartışabiliriz, Digger ve Pacino kardeşlerin yamalarını iptal edebiliriz."

"Benimle dalga geçiyor olmalısın!" Pacino bağırdı. Spartan yüksek sesle, "İkincisi," dedi.

"Evet," dedi Hardcore.

"Evet," dedi Griller.

"Evet," dedi Rainman.

"Evet," dedi Eightball.

"Evet," dedi Muzzle.

"Beck?" Web sordu.

Beck yerine oturdu, Pacino'ya odaklandı ve "Evet" dedi.

"Seni öldüreceğim orospu çocuğu," diye tehdit etti Pacino, dikkati Beck'in üzerindeydi.

Hardcore, "Ona tuhaf bakarsan seni ateşe veririm," diye .

Pacino, Beck'e dönmeden önce gergin bir şekilde Hardcore'a baktı, çünkü Hardcore'a Hardcore denmesinin bir nedeni vardı.

"O güzel porno amcığını yakından *izlesen* iyi olur. bangin'-"

Tüm çıkarabildiği bu.

Çünkü Beck'in sandalyesi arkasındaki duvara çarptığında geri çekilmeye başladı ve masanın etrafında hızla dolandı.

Pacino kendi ayağına takıldı ama onu sırt üstü yere düşüren şey Beck'in boğazına dolanan parmakları oldu.

Göt herifin göğsüne bir diz attı, suratına girdi ve sıktı.

"Ne diyordun?" diye fısıldadı. "Thro . . . Beck,"

diye mırıldandı Web yakınlardan.

Pacino ayaklarını tekmeleyerek parmaklarını Beck'in bileğine geçirirken Beck, "Ağzından ne çıkıyordu?" diye sordu.

Pacino ağzını açıp kapattı, hiçbir şey çıkaramadı ya da oksijen alamadı, yüzü kızardı, vücudu şiddetle sarsılırken bir eli Beck'in bileğinden yere vurmaya başladı, hava almak için savaşıyordu.

Onlara Janna'yla birlikte olduğunu asla söylememeliydi. Janna kulüple hiçbir şey yapmak istemiyordu, kulübün onun varlığından haberdar olmadığından emin olmalıydı.

Onlarla yüzleşmek, Rosalie'den uzaklaştığını göstermek, paylaşarak güven kazanmak, sikleriyle büyük adam olduğunu düşünmelerini sağlamak için porno sahnesinde bir kızla birlikte olmuş, paylaşmıştı.

Başka bir ders daha öğrendim.

Ve bu hatayı düzeltmenin zamanı geldi.

"Janna'nın varlığını bile hatırlamıyorsun," diye fısıldadı. "Beni anladın mı? Bu odadan çıkarsan, o bir anı bile olmaz. Duyulduğumu onaylayın."

Pacino telaşla başını salladı.

Beck beş saniye daha verdi. Saydı.

Yavaş.

Pacino'nun gözleri dolmaya başlayınca, ağırlığını adamın boğazına vererek yukarı itti.

Onun üzerinde durdu. "Bana dürüst olsan daha iyi olur *kardeşim*. Janna'ya bir şey olursa, yemin ederim, vereceğim acıya son vermek için bıçağımı taşaklarından gırtlığına kadar sürüklemem için bana yalvaracaksın."

Pacino kışının üzerine çöktü ve kaçmaya çalıştı, sırtı duvara çarpana kadar bunu yaptı, boğazını tuttu ve havayı içine çekti.

Beck gözleri dışında hiçbir yerini oynatmadı ve bunu da onu takip etmek için yaptı.

"Sanırım bu senin buradan siktir olup gitmen için bir işaret," dedi Eightball ve Beck bakışlarını Pacino'dan ayırıp Eightball'un bir ön kolunu Spartan'ın omzuna yasladığını, botlarının bileklerinden çaprazlandığını, Spartan'ın kollarını göğsünde kavuşturduğunu, gözlerini bir karıncanın işleyişinden büyülenmiş gibi Pacino'ya diktiğini gördü.

Spartan küçük bir adam değildi.

Tanrım, Eightball uzun boylu bir orospu çocuğuydu.

Bu adamlara dikkat etmemişti.

Rosalieye yaptığı gibi kederin ve kendi zihninin içinde kaybolmuş, kardeşlerine hiç dikkat etmemişti.

Belki de ona çok benziyorlardı. Belki de çıkmaz işler, en son akıllı telefonu isteyen çocuklar ve hatta Beck'in tanımak için çaba sarf etmediği kafalarını siken boklar, bir kardeşlik aradılar ve kendilerini olmak istemedikleri ve nasıl kurtulacaklarını bilmedikleri bir yolda buldular.

Tıpkı onun gibi.

Ama o bilmiyordu.

Çünkü zerre kadar dikkat etmemişti.

Pacino ayağa kalkmaya çalıştığında Beck arkasına baktı, derin bir nefes aldı, iki, sonra alay etti, "Siz koca aptallar bir yıl içinde dağılacaksınız. MC olmak için gerekenlere sahip değilsin." "Komik, bana öyle geliyor ki, bizi aşağı çeken ağırlık sadece olmuştur kaldırıldı." Griller belirtti. "I hissetmek gibi a çiçek

çiçek açıyor."

"Şair konuşuyor," diye mırıldandı Muzzle şakayla. "Hafif bir esintide sallanıyor," diye devam etti Griller.

"herif," diye mırıldandı Core, ama bu mırıltıda bir eğlence vardı.

"Ezikler," dedi Pacino kapıya doğru ilerlerken nefesinin altından.

"Şerefsiz," diye karşılık verdi Eightball.

"Pislik!" Pacino kapıda durarak karşılık verdi.

"Dostum, bunu kazanamayacaksın çünkü birincisi, kışın henüz kapıdan çıkmadı ve hala kapının dışında. İkincisi, son on yılda sikimi amcığa soktum, daha doğrusu bu sabah buraya gelmeden önce onun içine boşaldım ve parasını ödemedikçe am bulamazsın, ki bence bu da sik kafalının tanımının yarısıdır. Ve üçüncüsü, sen aslında tam bir gerizekalısın," diye karşılık verdi Eightball.

Pacino, veda atışını yapmadan önce Eightball'a kaşlarını çattı. Ve bu bir puştun veda atışıydı.

"Umarım hepiniz cehennemde çürürsünüz."

Rainman, "Bu bir kızın söyleyeceği bir şey," dedi. Pacino kapıyı çarparak çıktı.

Web, "Digger, kapı senin için de çalışıyor," dedi.

İşte o zaman Beck dönüp Digger'ın olduğu yerde sabitlenmiş bir şekilde durduğunu gördü.

"Digger, Diriliş toplantıları sadece kardeşler içindir. Gitmen gerekiyor," diye itti Web.

"Kardeşlerim yok, sikim yok," diye fısıldadı Digger.

Web, "Bunu bizi Lannigan'a sunmadan önce düşünmeliydin," diye karşılık verdi.

"İyi gitmesi gerekiyordu. Para olması gerekiyordu. Sürtükler. Kardeşler. Haydutlar," dedi Digger.

"Neye ve *neden* bulaştığımızı bilseydik belki de öyle olabilirdi. Lannigan'ın Kaos'a karşı bir şikayeti var. O kulübe girebilmek için *seni* becerdi. Sonra o kulüpten vazgeçti. Sonra o Kulübe geri dönmek için *seni tekrar* becerdi," diye hatırlattı Beck ona. "O orospu çocuğu kardeşliğin ne olduğunu bilmiyor. Muhtemelen nasıl hecelendiğini bile bilmiyordur. Bunu nasıl yaşayacağını bilmediğini defalarca kanıtladı. Ve sen de bizi onun önüne attın."

"Sen yoksun, sikim yok," diye fısıldadı Digger.

"Sanırım Pacino bir oyun arkadaşı arıyor," diye önerdi Hardcore.

Digger yüzünde hastalanmak üzereymiş gibi bir ifadeyle Core'a baktı.

Sonra başını eğdi ve yavaşça kapıya doğru yürüyüp çıktı. Web,

"Masayı alın kardeşlerim," diye mırıldandı.

Hepsi masaya doğru ilerledi.

Herkes yerine yerleştikten sonra Web, "Diriliş," dedi.

Erkekler Beck'e bakışlar fırlattı.

Beck gözlerini Web'e dikti.

"Dürüstlük," dedi Beck. "Klan. Onur. Saygı. Bağlılık." "*Iustitia, Tribus, Honoris, Observantia, Fidelitas*," diye mırıldandı Griller.

"Gerçi bunların ortasında sürü *et* var." "Nöbet mi geçiriyorsun?" Muzzle sordu.

"Latince dersi almıştım," diye karşılık verdi Griller. "Bok sıkışmış."

Web, "Görevimizi aldık, kardeşlerim, kulübümüzü aldık," diye duyurdu ve dikkati Beck'e geri döndü. "Koluna şu dövme var ya Beck, hani şu kaskın içinden bakan gözleri ve alevden ağzı olan. Sence ressamın bizim armamızı tasarlamak ister mi?"

Yeterince para alıyordu, her şeye razı olurdu.

"Elbette," diye cevap verdi.

Web, "Hallet şu işi kardeşim," diye emretti ama ekledi, "Ve şu çevirileri kontrol et. Grill'den şüphe ettiğimden değil. Ama yeterince sıçtık batırdık."

En azından sloganımızı doğru bulalım."

Beck iç geçirmek yerine çenesini kaldırdı.

Lucas'ın bunu nasıl karşılayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir katili zayıflatmıştı.

Ama yanlışlıkla sopasını güçlendirmiş gibi görünüyordu.

Nasıl düştüyse öyle düşecekti. Bunu değiştiremezdi. Ve daha fazla hapis yatmayacağından asla emin olamazdı.

Polislere sopayı ve Valenzuela üzerinde kullanabilecekleri bir şeyi vermezse, muhtemelen daha fazlasını yapmak zorunda kalacaktı.

Bu seçeneği her zaman kabul etmişti. Bunu hak etmişti.

Ama şimdi Janna vardı.

Şimdi, ilk kez, sikilmemeyi umuyordu. Onun için değil.

Çünkü o yaparsa, o da yapar.

Eve dönerken . . .

Hayır.

Janna'nın evine dönerken bir marketin otoparkına girdi ve otoparkın en ucunda bir yerde durdu.

Lucas'ı aramak için değil.

Çünkü Hardcore, eski Kiwanis ya da Rotary kulübünden ya da kulüp binası yapmak için o boktan, kül bloklu kâbusu kimden satın aldılarsa ondan ayrıldığından beri onu takip ediyordu.

Hardcore, Beck'in önündeki açık noktaya yanaştı ve Beck'in yanında durana kadar ilerlemeye devam etti.

Motosikletini kapattı.

Bu yüzden Beck motorunu kapattı.

"Kuyruğun büyük bir hayranı değilim, dostum," diye homurdandı.

Hardcore, "Rosalie'ye indiğimiz bok kardeşim," diye karşılık verdi.

Beck ona baktı.

"Kiki'yi bu yüzden kaybettim," diye paylaştı Hardcore.

Beck, Kiki'nin gittiğini biliyordu. Ama Hardcore kukudan su gibi geçti. Bununla birlikte, Rosalie ona Hardcore'un Kiki'yi elinde tutacağını düşündüğünü söylemişti. "Onun için gitti" falan demişti.

Çok haklı çıkmıştı.

Bu konuda da haklı olduğu belliydi.

"Aklını kaçırdı," diye etti Hardcore. "Bana bunu neden söylüyorsun?" Beck sordu.

"Dürüstlük, Thro . . . Beck."

"Peki bununla ne yapmamı istiyorsun?"

Hardcore alçak sesle, "Bunun seni kestiğini biliyorum, dostum," dedi.

"Evet, kendi darbelerini indiriyorsun, sonra da kardeşlerinin çocuk yapacağın kadını dövmesini izliyorsun. Bu bir sürpriz miydi?"

"Pacino pisliğin teki," diye mırıldandı Hardcore.

"Bunu o istedi. Ama hepimiz oyladık. Ve sen de evet dedin, Core. Ben de öyle. Bununla yaşamak zorundayız. Ama bu işlemi yapmak zorunda değiliz."

Core ona yakından baktı. "Janna'yı kulüp binasına getirmelisin, parti yaparız Beck."

Nasıl başladıysa öyle devam etti, deli miydi?

"Kulübün sıkı, kadının da sıkı olduğundan emin olana kadar o kulübün yakınına başka bir kadın getirmem," diye karşılık verdi.

"Seni anlıyorum," diye

mırıldandı. Beck onu

yakalamış olmasını

umursamadı. "İşimiz bitti mi?"

Değillerdi ve Hardcore'un bunu ortaya koyması henüz bitmemişti.

"Janna iyi mi?" diye sordu.

"O benim işim, senin değil."

"Sadece söylüyorum, bir şeye ihtiyacın olursa kardeşim." Bu bir teklifti. Bu onun el uzatmasıydı.

Beck Core'un kendisine daha önce ulaşmış

olmasını diledi. Beck, Core'a daha önce ulaşmış

olmayı diledi.

Belki de ders alan tek kişi o değildi. Öyle bile olsa.

"En son benim bir kadınımle birlikte olduğunda işler pek iyi gitmemişti, o yüzden alınma Core ama ben olsam benim aramamı beklemezdim."

"Evet," dedi Core uzaklara bakarak. "Seni anlıyorum."

Tanrım.

Rose'a yapılanlardan duyduğu utancın onu boğduğunu hissediyordu, kardeşinin suçluluk duygusunu üzerine yıkmasına ihtiyacı yoktu.

Core ona baktı. "Web genç değil ve tüm bunlar olurken tokmağı o tutuyordu. Her şey onun gözetiminde oldu ve-"

"Bir," diye sözünü kesti Beck, "suçu hepimizin omuzlarında olan başka bir yere atmanın büyük bir hayranısın gibi görünüyor kardeşim. İkincisi, liderlikle ilgili sorunların varsa bunları masaya yatırırın, beni bir otoparka götürüp berbat bir isyan planı yapmamı beklemezsin."

"Bunu Web'in yüzüne de söyledim," dedi Core.

"O zaman neden bana söylüyorsun?"

"Çünkü senin başkan olman gerektiğini düşünüyorum ve yalnız değilim. Muzzle, Eight ve Grill de aynı fikirde. Bu saçmalık Web'i . Bunu hissediyor. Masaya her oturduğunda bunu görebilirsiniz. Bu olay olduğunda o bizim liderimizdi ve sözümü bitirmeme izin verirseniz, onun için bunu hissediyorum. Hepimiz bu yolculuğa katıldık ama onun koltuğuna oturursanız, bu size daha ağır gelecektir. Yeni tüzüğümüzü hazırladıktan sonra görevi devredeceğini düşünüyorum. Ve bunu yaptığında senin de bunu istiyorum."

Beck ona baktı.

"Kulüp sağlamlaştığında onu papaz yapabiliriz. Buna bayılacaktır," diye devam etti Hardcore.

Beck hiçbir şey söylemedi.

"Sadece düşün kardeşim. Her şeyi berbat ettik ve dağılıyorduk. Ama Rosalie'yi kaybetmenin acısını yaşadıktan sonra bile bizi bir arada tutan en önemli şeylerden biri sendin. Bu sadakat özlenmedi. O yüzden sadece düşün. Öyle mi?"

"Evet," diye homurdandı Beck.

"Cidden güzelim, hiçbirimizin sormayı düşünmediği soruları yanıtlamak için fazladan yol kat ettin ve Digger ile Pacino'yu saf dışı bıraktın. İkisi de bizim zamanımızdan önce eklenmişti ve bunun nasıl olduğunu anlamıyorum. Pacino sadece bir baş belasıydı, ama büyük bir baş belasıydı. Digger," diye etkileyici, sahte, tüm gövdesini titreten bir ses çıkardı, "o adam

hiç doğru olmadı. O porno kızını yaptı, şaşırmazdım. Kiki ondan nefret ederdi. Dışarı çıkıp şampanya almamak için çok , arkasını gördük."

Hardcore, Rosalie'nin Hollywood gülümsemesi dediği bir sırıtışla sırıttı ve Beck bunu hiç anlamamıştı, ama şimdi adamın oldukça yakışıklı olduğunu görüyordu.

"Ve şampanyadan nefret ediyorum," diye bitirdi.

Core bir yumruk kaldırdı ve Beck de otomatik olarak onunkini kaldırdı.

Onlara çarptılar, sonra başparmaklarını birleştirdiler, parmaklarını sardılar ve bırakmadan önce sıkıca tuttular.

Gizli bir el sıkışma değildi. Ama

tüm Bounty bunu yaptı.

Bunu uzun zamandır yapmamıştı.

Beş dakika önce ona kaçırıp kaçırmadığını sorsaydınız, hayır derdi.

Şimdi, dürüst olmak gerekirse, düşünmek için bir saniye ayırması gerekecekti.

"Janna'yı da getirin," dedi Core sessizce. "Onunla tanışmak isteriz ama düşündüğün gibi değil. Değişiklik olsun diye etrafta düzgün hatunların olması iyi olur."

Bununla birlikte çenesini yukarı kaldırdı, motorunu çalıştırdı ve yola çıktı.

Beck öne doğru baktı ve orada oturdu, aynısını yapmadan önce bir dakika boyunca önündeki boş noktaya baktı.

Kuyruktan ürkmüştü ama kenara çekip Lucas'ı aramadı.

Dışarıda olduğuna göre, Janna'nın evine gittiğinde adamı arayacaktı.

Ve eve döndüğünde, ondan rüyası hakkında bilgi almaya çalışacaktı.

Bunu hâlâ duygusal bir şantaj olarak elinde tutuyordu.

Sadece kendi pedi onunkinden çok daha güzel olduğu için değil, aynı zamanda rahat uyumasına yardımcı olmak için hafta sonunu ona ayırdığı için de onun pedine vuruyordu.

Ama o hafta sonu canını sıkan şeyi ona vermezse, onu yatağa bağlayıp onunla oynamak zorunda kalsa bile, içinden çıkarana kadar günlerce boşalmasına izin vermeyecekti, yapacağı şey buydu.

TWENTY

Misfits

Beck

O akşam, sekizi on geçe.

Beck sırtını yatak başlığına dayamış, ayakları yatakta, bacaklarını açmış, gözlerini Janna'ya dikmiş, boşalmamak için kendini zor tutuyordu.

Tanrım, neler oluyordu?

Bir elini sıkıca sarmış, başını sertçe emerken şaftını çalıştırıyor, dönüşümlü olarak diliyle daire çiziyordu.

Ama ne zaman sınıra yaklaşsa, geri çekildi, ağzıyla onu derinlemesine okşadı, tam boğazıyla, onu çalıştırdı, acele etmedi, yüzünü becermekten kendini alıkoymayı neredeyse acı verici hale getirdi.

Ve ona bakıp tepkisini kontrol etmiyordu.

Yaptığı şeyin parlaklığının bir kısmı da tamamen onun sikiyle ilgili olmasıydı. Sanki onun sikini emmek onu besliyordu.

Olağanüstü bir şeydi.

Bu onun dünyasını sarsıyordu.

O kadar çoktu ki, tek düşünebildiği buydu. Ve karnındaki ağırlığı değil.

"Bebeğim," diye hırladı.

Ona bakmadı bile.

Baş hareketinden iki katına çıktı, onu becerdi ve ağzıyla derinlemesine okşadı, eli sıkı ve ıslak, sıcak ve ağır çekti.

Kalçaları hareket etmeye

başladı. "*Bebeğim*," diye

uyardı.

Yumruğunu sıkmaya devam etti ve diğer elini uyluğunun iç kısmından taşaklarına doğru kaydırarak taşaklarını avuçladı.

el.

Oğullarına hiç dokunmamıştı.

Sanki onun için var olmamışlar gibiydi.

Sikeyim.

Kalçaları yataktan çıktığında ve yüzünü sikmeye başladığında iki elini de kalçalarına yerleştirmek zorunda kaldığında kaybetti.

Kahretsin, bunu aldı, ifadesi mest olmuşa döndü. Çok güzeldi.

Onu daha hızlı becerdi.

O anda gözlerini onunkilere dikti ve o kadar *oradaydı* ki, o kadar havaya girmişti ki, Beck'in ona uzanmaktan, onu kollarının altından tutup göğsüne çekmekten başka çaresi yoktu.

Ağır ağır nefes alarak onun üzerine bindi ve adam sırtını ona doğru kavislenene kadar itti.

Aletini emmeye başlamadan önce sutyenini çıkarmayı başaramamıştı.

Ve o zaman onu çıkarmakla uğraşmadı.

İki eliyle kupları aşağı doğru çekti, altlarındaki esnek malzemeyi bir araya getirerek onları yüksek ve sıkı bir şekilde bir araya getirdi - bir davet.

Eğildi ve bir meme ucunu sertçe emdi.

Taşaklarını yukarı çektiğini hissettiği bir ses çıkardı ve amını onun kaya gibi sağlam sikine dayadı.

Külotu hâlâ üzerindeydi ve sırlıklam olmuştu. Doymuştu.

Tanrım.

Bundan kesinlikle zevk alıyorum.

Ve bunu yapması onu mantığın ötesine geçirdi.

Adam meme uçlarını değiştirdi ve kadın, adam daha fazla dayanamayana kadar onu kuru bir şekilde (ya da duruma göre ıslak bir şekilde) becerdi.

Adam kadının saçlarını kavradı, ağzını kendi ağzına doğru zorladı, dilini içeri soktu, sonra kadının alt bedeni sarsıldı ve adam kadının külotunu yandan yırttığında kadın adamın ağzına tatlı ve sıcak bir nefes verdi.

Beck öpüşmeyi kesti ve kalçasında işe yaramaz bir şekilde asılı durmaları için onları itti, onun şaşkın gözlerine baktı ve

"İçeride" dedi.

Dudaklarına karşı nefes nefese kalan Janna sikini kavradı. Başının kadının ıslağından geçtiğini hissetti, geçerken dişlerini sıktı, bu çok iyi hissettirdi.

Adam yakaladı ve kadın aşağı indi.

İkisinin de başı geriye gitti, adamınki duvara çarptı ve adam kadıninkinin uçtuğunu hissetti, adamın eli hâlâ kadının saçındaydı.

Boynunu dikleştirirken başını geride tuttu ve kızın ona binişini izledi, büyük, güzel göğüsleri yüzünde zıplıyordu.

Ağzıyla onun hareketlerinden yararlanarak meme ucuna olabildiğince yapıştı ve mümkün olduğunca derine çekti.

O inledi, tutma onun Kafa için Onu, sürme onu vahşi, ona çarparak.

"Beck," diye fısıldadı.

Adam onun memesini .

"Evet." "Beck," diye nefes nefese kaldı.

Kızın yüzünü kendi yüzüne , gözlerini yakalamaya çalıştı ama gözler odaklanmamıştı.

Çok ateşli.

"Evet, bebeğim."

Ona sertçe bindi.

"Beck," diye .

Onu sırtüstü çevirdi ve sürüşü devraldı, boşalırken ona vurdu, elini aralarına kaydırıp ve klitorisine gitti.

"Çok ... çok ... yapamam," diye zorladı.

"Gelmeye devam et," dedi adam.

Kadının vücudu adamın altında kıpırdandı, bacakları adamın kalçalarına dolandı, tırnakları sırtının derinliklerinde gezindi ve adam çok iyi hissettiren bir acıya boyun eğip kadına daha sert saldırdı.

"Beck!" diye bağırdı, şimdi sarsılıyordu, tırnakları adamın kafa derisini kazıyordu, "Evet.

Evet, tatlım. *Durma*," diye nefes aldı, hâlâ boşalıyordu.

Kadının gövdesine doğru bastıran gergin kavisi çaresiz hissettirene, başı o kadar geriye düşmüştü ki, elindeki tek şey boğazıydı ve kadının seslerini kaybetmişti.

Ancak o zaman klitorisinde durdu, kendini içine gömdü ve dişlerini memesinin kenarındaki ete geçirdi, patladı, parçalandı, Janna'nın derinliklerine fırladı.

Tanrım, inanılmaz. İnanılmaz.

Ama evet.

İnanılır gibi değil.

Adam aşağı indiğinde parmakları adamın saçlarını karıştırıyordu.

Yukarı çıkmadan önce izini yaladı.

Parmaklarının tersiyle adamın yanağını ve çenesini okşarken güzel yüzü memnun ve muzafferdi.

Zaferi göz ardı etti. Ve memnun olanları.

Ve başka bir şeye odaklandı.

"Sanırım paylaşacak bir şeyin var," dedi, sesi daha alçak, daha sert, taşakları boşalmış, aleti bitmişti ve bu muhteşemdi.

Bu saçmalık hâlâ doğru değildi. "Ne?" diye mırıldandı.

Kadın, onun kadını, taşaklarını görmezden gelip pijamalarını giyen,, titiz Janna'sı, kışını parmağıyla sikonu orgazm edene kadar yalayıp yuttuktan sonra bile göz göze gelmedi... mırıldandı.

"Görünüşe göre biraz pratik yapmışsın, ama benim üzerimde değil." Gözlerini kırıştırdı.

"Birdenbire nasıl gerçekten harika kafa verdiğini paylaşmak ister misin?" diye sordu.

Yaptığı şey hoş değildi.

Ama dürüsttü.

"Ben," diye kekeledi belirgin bir inançsızlıkla, "seni terk etmiyorum, Beck."

"Eldivensiz sevişiyoruz. Sen," diye tek omuz , "özel değiliz. Yine de bilmem gerek."

"Özel değil miyiz?"

"tek kadın sensin. Ama az önce olanlardan sonra bunun bana geri döndüğünden emin değilim. Yapmak zorunda olduğunu söylemiştin.

Bugün çalışın. Bir günlük üretim kaybını telafi etmek için. Bugün işte misin, Janna?"

"Evet," diye fısıldadı.

Hâlâ içinde yarı sert bir şekilde ona bakıyor, hissettiklerini inkâr etmeye çalışıyordu.

Parçalanmı

ş. İçi ham.

Bir kadın bir gün hafifçe eğlenirken ertesi gün uzman olmazdı.

Onu o kadar dikkatli idare etti ki, eğitim bile teklif etmedi.

Ve söylemeye gerek yok, son kadını burnunun dibinde kulübünü ihbar etmekle kalmadı, başka bir adama aşık oldu. Onu buna o zorlamıştı, yine de oldu.

Belki Janna'yı da aynı şeye itmiştir. Yani evet.

Bu doğru değildi.

"Hıyarlık etmek istemem ama sanırım ikimiz de bana sakso çekmenin senin güçlü yönün olmadığını biliyoruz."

Gözleri uzaklara kaydı.

"Bana bak," dedi.

Gözleri geri kaydı ve hızla, "Dryden'la konuştum," dedi. Ne dedi?

"Dryden da kim?"

"Yaptığımız filmde başrolümüz o. O ve Shaughnessy, o da kadın başrol" diye açıkladı. "Sette herkes bu konuda çok heyecanlı. Birbirlerine çok yaklaşıyorlar. Aralarında inanılmaz iyi bir kimya var. Sanki bir sahnedeyken, o sahne ne olursa olsun, Re ... yani Tally kes ya da başka bir şey demediği sürece, sadece onlar var."

Beck ona baktı ve hiçbir şey söylemedi.

"Yani bugün bir Tally izinde ve Meryl yönetiyor ve Tally kadar iyi değil, ama artık bunun bir önemi yok çünkü Shaughnessy ve Dryden çok iyi anlaşıyorlar ve bugün bir oral seks sahnesi çektiler."

Lanet olsun.

Beck ona doğru gevşedi.

"İzledim," diye fısıldadı.

"Doğru," diye fısıldadı.

"Normalde izlemem," diyerek ona tahmin edebileceği bir şey söyledi.

"Doğru," diye tekrarladı.

"Ve sonra ben ... şey, garipti, ama sonra Dryden'a neyin, yani onun için neyin işe yaradığını sordum."

Beck, "Tahminimce oldukça titizdi," diye belirtti.

"Şey... evet. Ama en önemli şeyin Shaughnessy'nin onun kafasına girmemesi olduğunu söyledi. Sadece onlar. Sette değillermiş. Sadece onlar. Onun için iyi olmasını istemiyor, istese bile. Kamera önünde iyi olmasını istemiyor, öyle olsa bile. *Birlikte* yaptıkları şeyin içine giriyor. İkisinin de bundan kazandığı şey. Shaughnessy sadece sakso çekmeyi seviyor. , *onun* sikini. Adam bundan zevk alıyor ama kadın da bundan zevk alıyor, bu da işi daha iyi hale getiriyor."

Sözlerini bitirmeden önce yutkundu, acı çekmiş gibi görünüyordu.

"Kafamdan çıkmam, sen ve benle ilgili olmam ve sadece neler olduğunu hissetmem gerekiyordu. Ve acele etmemeliydim. Dryden bunu uzatmamı söyledi. Bu şekilde doruğa ulaşmanın daha iyi olduğunu söyledi."

Bu adamla sohbet etti. Onun için.

Kendini koydu.

Sırf ona daha iyi sakso çekebilmek için. Bunu yapmanın zamanı gelmişti.

"İyi bir oral seks yaptığından emin olmak için konfor alanının oldukça dışına çıktın, Janna," dedi kayıtsızca.

"Ben ... evet," diye mırıldandı sefilce.

"Neden benimlesin?"

Dikkatini ona yoğunlaştırdı. Ama ona cevap vermedi.

"Neden benimlesin?" diye itti.

"Sana söyledim. Sen nazik bir adamsın ve beni mutlu ediyorsun ve-"
Nazik bir adam.

Evet.

Bunu yapmanın zamanı gelmişti.

"Ben ve kulübüm son yaşlı kadını dövdükten sonra hapisten çıkmam için şartlar vardı. Bu koşulları yerine getirmiyorum, bu yüzden muhtemelen geri dönmek zorunda kalacağım" dedi.

Gözleri büyüdü. "Ne?"

"Madem bu işe bu kadar gönül verdin, neden benimle birlikte olduğunu bilmek herhalde ikimiz için de iyi olur."

"Biz aynıyız Beck."

"Biz aynı değiliz, Janna."

"Evet. Öyleyiz. İkimiz de uyumsuzuz." Beck durdu.

Janna konuşmaya devam etti.

"İkimiz de kendimizi olmamamız gereken yerlerde, birlikte olmamamız gereken insanlarla, yapmamamız gereken şeyleri yaparken bulduk."

Ona baktı.

"Sen Rosalie'ye yaptığın şey değilsin," dedi ona. "Ve ben de porno endüstrisi için makyaj, saç ve kostüm değilim. Ama biz öyleyiz."

Bunu söyledikten sonra durakladı. Beck sessiz kaldı.

Devam etti.

"Sen . . şey, sanırım beni anlayabilecek tanıdığım tek kişi sensin."

"Ne alacağım?" diye sordu.

"Porno sektöründe olmak istemiyorum," diye fısıldadı. "Stilist olmak istiyorum."

"Tamam," dedi yavaşça. "Peki oraya nasıl gittin?"

Başını salladı ama "Annem beni on yedi yaşındayken evden kovdu" dedi.

Tanırım.

"O Kötü bir şey yaptım," diye devam etti.

Beck bu kelimeler ve onları bir araya getirme şekli hakkında iyi sahip değildi.

"Kötü olan ne yaptın?" diye sordu, bu kelimelerle ve onları bir araya getirme şekliyle, ses tonunu nazik hale getirdi.

"Şey, bir erkek arkadaşım vardı ve izin verilmedi."

Evet.

Bu hiç iyi değildi.

"On yedi yaşında bir erkek arkadaşın olmasına izin verilmiyor muydu?" Başını salladı. "Annem biraz dindardı."

Külot. Utangaçlık. İffet. "Sik" kelimesini doğrudan söyleyememe.

"Tanrı onun aracılığıyla iletişim kurdu ... ve onun, şey ... tahta kaşığı," diye paylaştı dikkatle, onu da aynı dikkatle izleyerek.

Ama yeterince dikkatli değil.

Beck katılaştı ve boğazında bir şeylerin yandığını hissetti.

"Ne?" diye sordu alçak sesle.

"Eğer yanlış bir şey yaptıysam... bulaşık makinesini doğru doldurmadıysam ya da buna benzer bir şey yaptıysam, Tanrı çocukların düşünmesini istedi. Onların dinlemesini istedi. Ben de onun bana tahta kaşıkla vurmasıyla doğru doldururdum."

Beck onun üzerine uzandı, Janna etrafına sarıldı, siki dışarı kaymıştı, spermleri ve sularıyla ona yaslandı ve *çok ama çok* derin nefes aldı.

"Beni erkek arkadaşımın bulduğunda işler pek iyi gitmedi," diye fısıldadı.

Kelimeleri gırtlaktan geliyordu. "Seni dövdü mü?"

Başını salladı ve Beck'i olduğundan daha sıkı tuttuğunu fark etmedi.

Sadece bir şeyin onu bir arada tuttuğunu biliyordu çünkü kendini tutmayı başarmıştı.

"Ve beni kovdu, hemen ... sonra." "On yedi yaşındayken."

"On yedi yaşında," diye onayladı.

Onun Janna'sı, tek başına, on yedi yaşında. "Ne yaptın sen?"

"Herhangi bir şey. Bir restoranda hosteslik. Gazete dağıtıcılığı yaptım. Ailem beni Sosyal Hizmetler'e falan vermesin diye arkadaşlarım beni gizlice yatak odalarına sokarlardı ve ben de onların yerlerinde uyurdum, erken kalkıp duş alır ve ." Elini onun boynuna doğru kaydırды ve sessizce, "Okulu bitirmeyi başardım. Biraz para biriktirdim. Bir stüdyo daireye girdim. Güzel bir daire değildi ama

Benimkiydi ve istediğim kadar duş alabiliyordum. Zordu ve eğlenceli değildi, ama bunu düşünmeyi seviyorum, kendi yolumu çizmek, bilirsiniz, çünkü denememe rağmen geri dönmeme asla izin vermedi. Babam da ondan korkuyordu, bu yüzden ona karşı gelemezdi. Bu yüzden bunu düşünmeyi seviyorum çünkü sonunda ona rağmen başardım Beck."

Gri kanepelerini ve gümüş süngerli eşyalarını düşündü. On yedi yaşında atılmış.

Ve şimdi yirmi yedi yaşındaydı. Evet, başardı.

"Ama kozmetoloji lisansım yok," diye itiraf etti. "Sahte. Okula gitmek için para ödememin imkanı yok. Ben sadece yaptığım yapmak istedim. Saç ve makyaj konusunda her zaman iyiydim, her ne kadar başlangıçta bunu okuldaki kızlar tuvaletinde yapmak zorunda kalsam da, annemden sakladım. Böylece numara yapabildim. Ve yaptığım işten iyi para kazanıyorum. Hiç bu kadar para kazanmamıştım. Ve bu bir tecrübeydi. Gerçekten yapmak istediğim şeyde tecrübe. İşimi almak için yalan söyledim. Çok yakından bakmadılar ve ben aptal değilim. Diğer yönetmen Rodrigo'nun beni istediğini biliyorum çünkü beni başka şeyler için yetiştirebileceğini düşünüyordu. Ama ben bunu kendi avantajıma kullandım. Ve Tanrı'ya şükür, Re . . . Yani, Tally geldi. Onun setlerinde her şey daha güzel."

Beck yuvarlandı, böylece Beck sırt üstü yattı ve kadın da Beck' üzerindeydi.

Ve bir anlığına, saçları etraflarına düşüp ikisini de içine aldığı anda, hiçbir şey hissetmedi.

Onun yumuşak bedeninden, onun yüzündeki yüzünden, arayan gözlerinden, parfümünün kokusundan ve sevişmelerinden, onun içinden onun üzerine kayma hissinden, onun kollarındaki gerçekliğinden başka hiçbir şey.

Sonra birden her şeyi yapabileceğini hissetti. Sanki sahip olmadığı bir güce sahipmiş gibi. Kendisine ait olmayan bir güce. Öğrenmediği bilgiye.

Ama sonra bir elini kaldırıp saçlarını geriye attı ve tüm bunlar yok oldu.

Bakışlarını onun ötesine taşıyarak tavana dikti. "Beck," diye fısıldadı onun boynunu okşayarak.

"Kardeşim Afganistan'da öldü."

Her iki eli de yüzünü kavrarken saçları geri geldi ve tüm hissettikleri geri çarptı.

Ona baktı.
Ve bunu yaptığında, bunu yapabileceğini biliyordu.
Çünkü onun acısını görebiliyordu.
Asla tanışamayacağı ölü bir adamdan bir anlığına haberdar olmuştu ve bu acının derinlere işlemesi için yıllarını vermiş gibi görünüyordu.
Onun için.
Hepsi onun için.
"Tatlım," diye fısıldadı.
"Bunu kimseye söylemedim."
"Beck, oh tatlım, oh bebeğim," diye mırıldandı, ona doğru bastırarak. "Annemle sorunlarım var," dedi ona.
" konuda her şeyi biliyorum."
"Beni dövmedi. Sadece benim bir pislik olduğumu düşünüyordu."
Gözleri yaşlarla doldu.
Dudaklarını kapattı ve bir tanesi düşüp adamın çenesine çarptı, o da içeri girip dudaklarını adamın kılere değdirdi.
Tanrı
m.
İsa.
Sikeyi
m.
Uzaklaştı ama fazla uzaklaşmadı.
"Çok özür dilerim," diye fısıldadı. "Ve sen bir bok parçası değilsin.
Çok yanılıyordu." Onun
kızı.
"Kahretsin" bile diyemedi. Bu güzelliği nasıl kazandı?
"Rosalie'ye yaptığım şey yüzünden uyuyamıyorum." Başını salladı.
"Biliyorum."
"Kardeşim bilseydi, onun için ölmüş olurdum."
Başparmaklarını onun yanaklarında gezdirdi, gözlerine baktı, onun yanında olabilmek için kendi gözlerindeki ıslaklığa tutundu.
Böylece onun yanında olabilirdi.
Hiç kimse onun yanında olmamıştı.
Kardeşinden başka kimse.
"Bana tepeden bakıyor bebeğim ve annemin beni nasıl bir pislik olarak tanıdığını görüyor."

"Hayır, öyle değil," dedi yoğun bir şekilde. "Kardeşinin yolunu kaybettiğini, hatalar yaptığını ama tekrar yoluna girdiğini görüyor."

"Ben bir takipçiydim."

"Bu, kaybolduğunuzda, hangi yöne gideceğinizi bilemediğinizde ve size yolu göstermesi için güvenebileceğiniz birini bulduğunuzu düşündüğünüzde olur."

"Her şey benim üzerimdeyken sanki benim üzerimde değilmiş gibi konuşuyorsun," dedi.

"Evet, öyle. Ve yaptığın şey korkunç Beck. Korkunç."

Ona baktı, içinde yine o yanmayı hissetti, ama daha büyüktü, onu tüketmekle tehdit ediyordu.

"Ve kefaretin de kendini asla affetmeyecek olman," diye devam etti. "Yaptığın şeyi asla unutmayacaksın. Sonsuza kadar bununla yaşamak zorunda kalacaksın. Ama yine de hayatına etmek zorundasın. Bunu daha iyi bir insan olmak için kullanın. Hiçbir zaman düzeltilemeyecek olsa bile bu yanlış düzeltmenin yollarını bulSadece iyilik yap." Ona doğru bastırdı. "Ve ben senin içinde bunun olduğuna inanıyorum."

Gözlerini tavana çevirerek burnundan nefes aldı, o kadar çok nefes aldı ki Janna o nefes alırken göğsünde yükseldi.

"Ondan özür dilemelisin tatlım," diye tavsiyede bulundu. "Zaten diledim."

"Yaptın mı?"

Tekrar ona baktı. "Evet."

"O zaman yapabileceğin tek şey bu. Bunu zorlamanın iyi olacağını sanmıyorum. Ya da en azından onun için."

Evet.

Rosie için yapabileceği en iyi şey onun hayatından kaybolmaktı. Ama tam o anda, Janna ile ... bu gerçekleşiyordu.

Bunu yapıyorlardı, *bu* ne olursa olsun ve ne kadar sürerse sürsün.

Her şeye sahip olmalıydı.

"boğdum, tekmeledim ve üzerine tükürdüm."

Janna irkildi, kalbini deldiğini hissetti, acı dayanılmazdı, nefesini çalıyordu, sonra ifadesini temizledi ve daha da yakınına bastırdı.

Kadın *daha da yaklaştı*.

"Daha iyi bir adam ol," diye fısıldadı.
Onun için bu kadar kolaydı.
Çünkü onda kim olduğunu değil, kim olmak istediğini gördü.

ol.

Yani . . .
Doğru.
İstediği bu muydu? Yapacağı
şey buydu.
Şu andan itibaren.
"Bana rüyayı anlat."
Kendini tamamen kapattı.

Onu.

Bu yüzden onları tekrar yuvarladı ve onu altına
hapsetti. Daha iyi bir adam bunu yapardı.
Daha iyi bir adam bunu ondan alırdı, böylece ne olursa olsun bununla
yaşamak zorunda kalmazdı.

Kız vermek istemese bile bunu yapacaktı. "Janna," diye
uyardı.

"Beck, ben-"

"Konuş," diye emretti.

Başını iki yana salladı. "Sanmıyorum-"

Adam onun yüzüne baktı. "Söyle bana."

Onun gözlerinin içine baktı.

Sonra hızlıca, "Tamam, kızamazsın." dedi. Oh
lanet olsun.

"Ne?"

"Ve bu konuda hiçbir şey *yapamazsın*." Hay
sikeyim.

"Ne?" diye kestirip attı.

"Tamam, pekala..."

Sesi kesildi ve hiçbir şey söylemedi.

"Janna," diye hırladı.

"Tamam," diye nefes aldı, kendini toparladı ve başladı. "Bir
arkadaşım vardı. Bir kız. Bir kız arkadaşım. Çok tatlıydı," dedi hızla.
"Berbat durumdaydı ama çok tatlıydı. Bunu biliyordum. O da senin
gibiydi.

Benim gibi. Ait olmadığı bir yerde, yapmaması gereken şeyleri yapıyordu. Bir uyumsuz."

"Devam et," diye homurdanmaya devam etti kadın durduğunda. "Bilirsin işte, ona yardım etmeye çalışıyordum."

"Neye yardım edeyim?" diye itti.

"Temizlenmesine yardım edin. Yaşamaması gereken hayata geri dönmesine yardım edin."

Yüce .

Janna ve onun uyumsuzları. "Janna-"

"Bir haber vardı ..." Hızlı konuşmaya geri döndü. "İki erkekle görüşüyormuş. Bu iyi bir şey değildi. Onlar . . . birbirlerini öğrenirlerse, işler iyi gitmezdi. Herkes bunun hakkında konuşuyordu. İyi adamlar değillerdi. İkisi de onun babası olacak yaşıyordu."

Beck ensesinde garip bir karıncalanma .

"Dediler ki ..." Başını salladı ama devam etti. "Normalde olduğundan daha fazla çimdiklediğini söyleyebilirim. Kafası güzelken bile bir şeye üzülmüyordu. Geç bir saatte evine gittim ve çok fazla parti yaptığı için evde olacağını düşündüm. Oradaydı ama gerçekten gitmişti. Kafası iyiydi ama daha fazlası vardı. Çok komik davranıyordu. Onunla konuşmaya çalıştım ama sadece gitmemi istedi. Bir şeyler olduğunu anlamalıydım çünkü gitmem konusunda *çıldırılmış* gibiydi. Kavgı ettik. Ondı vazgeçmek istemedim ve o da gitmediğim için bana kızdı. Ama içimde bir his vardı. Davranışlarından şeylerin değişmesi gerektiğini .
Ve yakında."

Evet.

Janna ve onun uyumsuzları pes etmiyor.

"Ve sonra biri kapıyı çaldı," dedi. Hay sikeyim.

Kahr

etsin.

Sikeyi

m.

Kahr

etsin.

Sikeyi

m.

"İşte o zaman kendini kaybetti, beni dolaba itti ve çıkarmamamı söyledi. Ne görürsem göreyim, ne duyarsam duyayım, sadece oturmamı söyledi.

orada sessiz ol ve *hareket etme*." Onun

kızı.

Bir dolabın içinde.

Sırada ne olduğunu biliyordu.

"Tanrım, lanet olsun, Janna," diye bağırdı.

"Biliyorum." Yapmadan duramıyormuş gibi başını salladı.

Sonra ağlamaya başlayacak gibi oldu. Kendini kontrol etti ve konuşmaya devam etti.

"O . Diğer adamı biliyordu. Kavga ettiler, Beck, hemen. Çok kötüydü. Sanki ..."

Sesi kesildi.

Adam kızın üzerinden kayarak onları yanlarına aldı, kıza yaklaştı, parmaklarını kızın saçlarında hafifçe dolaştırdı ve diğer koluyla onu belinden sıkıca kavradı.

"Ama onunla bu konu hakkında konuşmadı," diye devam etti. "Tek istediği uyuşturucuydu, bilirsiniz, başlamadan önce. O da hiç olmadığını söyledi. İşte o zaman kızdı. Onunla yüzleşti. Ona bir şeyler söyledi, gerçekten çirkin şeyler, onu kızdırdı."

", " dedi nazikçe.

"Ama ben ... kötüleşmeye başlamıştı. İlk başta gerçekten kızgındı. Sonra birden bir şeyler başlatmak istedi. Bilirsiniz, seks yapmak. Ürkütücüydü, açıklayamıyorum. Ama doğru değildi, nereden bakarsanız bakın normal değildi. Kadın sevişmeden önce uyuşturucu istiyordu, adam ise sadece sevişmeye odaklanmıştı. Diğer adamı hiçbir şey olmamış gibi atlattı. Ve merak ettim, bu onların *şeyi miydi?* Nasıl *oynadıklarını*. Önce bir içki bile içmediler, ya da ne bileyim, *öyle bir şey*. Sadece kavga ettiler ve sonra da *yaptılar*."

"Evet, tatlım," diye fısıldadı.

"Tuhaftı, yanlıştı ve inanılmaz derecede çirkindi," dedi. "Ve bu beni onun adına üzdü çünkü bunun o olduğunu sanmıyorum. Bence bu onun kendini düzeltmek için yaptığı bir şeydi."

"Evet, bebeğim." Fısıldamaya devam etti.

"Telefonum yanımdaydı," dedi ona. "Bir arkadaşı vardı. Onunla bir kez tanışmıştım, kısa bir süre. O kadar kısa bir süre ki, muhtemelen adını bile hatırlamazdım ama alışılmadık bir şeydi. Hayatın içinde değildi. Onu da çekip çıkarmaya çalışıyordu. Numarasını buldum. Telefon rehberine baktım.

Telefonum dolapta. Onu aradım. I . . . Kim olduğumu bilmesini istemedim ama belki de onu korkutup bir şeyler yaptırmak istedim. Korkmuştum Beck. Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Bir dolabın içindeydim. Ve bu bana doğru gelmiyordu."

"Artık güvendesin bebeğim," diye mırıldandı nazikçe. " et."

"I . . . Bilmiyorum. Gerçekten anlayamadım. O şekildeydi. Onun için *giyinmişti*. Bir şeye hazırdı. Bilirsiniz, okul kıyafetleri içinde."

Tanrım.

"Ama ben Beck, sanırım sonunda bu adama gerçekten kızdı ve bence ... ona tecavüz etmiş olabilir."

Kahr

etsin.

Sikeyi

m.

Kahr

etsin.

Sikeyi

m.

Kahr

etsin.

"Dinledim. Çok zayıf. *Dinledim* ve *hiçbir şey* yapmadım. Çok korkmuştum.

İlk başta bağıırıyordu. Evi yıkıyordu. Ama oturma odasında kaldılar. Görünmeden dışarı çıkamadım. Bana hareket etmememi, ses çıkarmamamı söyledi ve acaba bana zarar verebileceğini düşünüp beni korumaya mı çalışıyordu diye merak ettim. Sonra bunu yapıyorlardı ve ben anlayamıyordum. Kulağa doğru gelmiyordu. Sertti. Ama 'hayır' diye bağıırmadı. Sadece olması gerektiği gibi değildi."

"Neden polisleri aramadın, tatlım?"

"Bunun onların normal bir şeyi olup olmadığını bilmiyordum," diye ağladı, sesi yükseliyordu. "Ve o ... o ... benden nefret ederdi. Polisi ararsam ona asla ulaşamazdım. Benimle ilişkisini keser. Bu adam ona uyuşturucu verdi. Eğer başı belaya girerse ve bunu yapamazsa..." Bunun yalan olmasına izin verdi ama konuşmaya devam etti. "Arkadaşı gerçekten birlikte görünüyordu. Onu uyuşturucuya başlamadan önce tanıyordu. Gelirse müdahale edebilir diye düşündüm. Korkmazdı. Benim gibi değil." Gözleri dehşete kapıldı. "Her şey gürültülü ve ve sonra," sesi boğuklaştı, "hiçbir şey. Hiçbir şey, Beck."

Bunu biliyordu.

Aman Tanrım.

Janna.

"Onu o öldürdü," diye tahmin etti.

Başını salladı, sonra yüzünü onun göğsüne gömdü ve hıçkırarak ağladı, "O gitti ve ben dışarı çıktım ve o ... Tanrım, çok *iğrençti*. Ve ben o dolapta oturdum ve *hiçbir şey yapmadım!*"

Ona doğru itti, vücudu ele geçirildi, hıçkırıklarıyla şiddetle sarsıldı.

Ona doğru eğildi, ağırlığını ve sıcaklığını ... ve zamanını verdi.

Ama sonuncusu pek yoktu.

Çünkü porno sahnesinde bir uyuşturucu bağımlısından bahsediyordu.

Onunla ilgilenebilmek için kendini toparlaması gerekiyordu.

Ve işlerini halledebilirdi.

Digger zor durumdaydı ve arkasında kimse yoktu.

O lanet adamın ne yapacağını kim bilebilirdi ki?

"O zaman ne yaptın?" diye sordu.

"Oradan çıktım," diye haykırdı. "Geri dönüp dönmeyeceğini bilmiyordum. Çok zayıftı," diye inledi son kez.

"Onu gördün mü?" diye sordu.

Başını onun göğsüne doğru salladı. "Hayır. Dolabın kapısı kapalıydı."

"Bir isim kullandı mı?"

Başını geriye attı.

"Beck, söz vermiştin!" diye bağırdı.

"Ne sözü?"

"Sen hiçbir şey yapmazsın."

"Bebeğim, polise gittin mi?"

Dehşet içinde başını daha fazla salladı. "olmaz."

Bu hiç Janna'ya göre değildi.

"Neden?"

"Çünkü Rebel geldi." "Ne?"

"Ben ... bu adam, bu adamlar ... ikisi de patronuma bağlıydı. Büyük patronumla. Benito Valenzuela. Ve eğer ispiyonlarsam, Beck, eğer bir şey yaparsan, *şimdi* söyle, peşime düşer. Senin ve benim peşime düşer."

Lanet olsun.

"Müttetik gibi bir şeydiler," dedi ona, gözleri çılgına dönmüştü. "Beck, onlardan biri ... o adamlardan biri senin kulübündeydi."

Evet, .

"İşte bu yüzden kulübünüz hakkında soru sormuyorum," diye açıkladı duraksayarak. "Nasıl gittiğini bilmiyorum. Ben bu işe karışmam. Eğer sen olmasaydın

. . kim olduğunu, benimle nasıl olduğunu, asla ..." Bunun yalan olmasına izin verdi ama konuşmayı kesmedi.

"Ama herkes bunu biliyordu. Görüştüğü iki adam da Valenzuela'ya bağlıydı. Eğer biri diğerini öğrenirse, Chantilly bunu ödeyecekti. Eğer Valenzuela onun işleri karıştırdığını öğrenirse, Chantilly bunu ödeyecekti. Bu yüzden herkes endişeliydi. Ama ikisinden de uyuşturucu alıyordu ve bunu yaptı. Öylece yaptı. Kendine engel olamıyordu. Her yerden, herkesten alabiliyordu. Ve herkes bunun kötü olduğunu biliyordu. Tehlikeliydi. Ben de onu durdurmaya, aklını başına getirmeye çalıştım ve olan oldu. Bu onun başına geldi, öldürüldü ve sonra Asi geldi."

"Rebel kim?"

"O Tally."

Kafası karışmıştı.

"Müdürünüz mü?"

Başını salladı. "Birinin onu gönderdiğini biliyordum, bilirsin işte. *Gizli görevle*. Çünkü Chantilly'nin en iyi arkadaşıydı ve onu yakalayacaklarını biliyordum. Rebel onu yakalayacaktı. O çok birlikte Beck. Herkes gibi Bay Valenzuela'dan korkmuyor bile. Ve ben .

. . Korumam yoktu. Rebel'in olması gerektiği gibi, bilirsin, polisle çalıştığı için. Olmak zorunda. Ama benim? Benim ailem yok. İşyerinde arkadaşlarım var ama kimse Valenzuela'ya karşı gelmez. Benimle ilgilenmeye yardım et. Yalnızdım. Kaos için ortaya atılan kadınlardan biri gibi olurdum. Bir sürü çirkin şeyin ortasında kalmış ölü bir kız."

Ağır bir nefes aldı ve yüz ifadesi işkenceye dönüştü.

"Zayıftım. Rebel beni hatırlamadı bile, ben de ona hatırlatmadım. O gizli görevde ve *ölen* arkadaşına bakıyor ve ben *hiçbir şey* söylemedim. Yaptığın şeyle yaşamak zorundasın ve ben

zayıf olmakla yaşamak zorundalar. O dolapta oturmak ve bunun belki de sadece onların tarzı olduğunu düşünmek ve *hiçbir şey* yapmamak."

Rebel ya da Tally adında birini ya da gizli bir kadın hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Bilmek zorunda olduğu şey Chantilly'yi kimin öldürdüğüydü. "Bir isim kullandı mı?" diye sordu.

Kollarında kaskatı kesildi. "Hiçbir şey yapamazsın çünkü ben de senin ölmeni istemiyorum Beck. Bu işe karışan insanların hepsinin Valenzuela'yla bağlantıları var ve buna *senin kulübün* de dâhil. Ve o adam *deli*. Hikayeleri duydum ama aynı zamanda onun etrafında da bulundum ve deliliği gerçekten *görebiliyorsunuz*."

"Kulübüm Valenzuela'ya bağlı değil. Artık değil," dedi ona. Kadın ona gözlerini kırıştırdı. "Öyle değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Ve ölmeyeceğim bebeğim, ama bilmem gerek."

"Neden?"

"Çünkü ben bir polis muhbiriyim."

Tamamen hareketsizleşti ve gözlerini ona dikti.

"Digger, Chew, Arthur ya da Wayne isimlerini söyledi mi?" diye sordu.

"Wayne," diye fısıldadı, gözlerini ona dikmişti.

Lanet olsun.

Bunu biliyordu.

"Bunu ."

"Tamam," diye fısıldadı, hâlâ kocaman gözlerle ona bakıyordu.

Beck başlarının üzerinden yatağın kenarından kot pantolonuna uzanırken ona sarıldı.

Telefonunu aldı, Lucas'ı aradı ve telefonu kulağına götürürken ona yakın durmaya devam etti.

"Görünüşe göre yoğun bir gün geçiriyorsun," dedi Lucas selamlayarak.

"Wayne Benson o kızı öldürdü. Bir tanık vardı."

"Tekrar söyle," diye sordu Lucas, sesi artık .

"Orada biri vardı. Dolapta. Her şeyi duymuş. Ve bu Chantilly'li kadının ona Wayne dediğini duymuşlar."

"Bunu nasıl aldın?"

"Onu içeri aldıktan sonra bu konuya değineceğim."

"Tanıklık etmek istiyorlar mı?"

"Telefonu kapattıktan ve o hasta piçi içeri aldıktan sonra bu konuyla ilgileneceğim."

"Bu kişinin gelip ifade vermesi gerekiyor Beck," dedi Lucas sert bir sesle. "Fiziksel kanıtlara ve robot resimdeki mazeretine dayanarak bir tutuklama yapabiliriz, ancak kadının onunla cinsel bir ilişki yaşadığını ve DNA'sının neden olay yerinde olduğunu açıkladığını düşünürsek, elimizde başka bir şey yok, bu yüzden hiçbir savcı daha fazlası olmadan bunu kabul etmeyecektir."

"Sen kendi işini yap, telefonu kapattık, ben de kendi işimi yapabilirim." "Bunu iyi düşüncelerin var mı?"

Beck Janna'ya baktı.

"Bu benim vereceğim bir karar değil. Ama ben durumu açıklayacağım ve karar onlara kalmış."

"Eddie ve Hank en azından bu bilgiyle ona yaslanabilirler. Belki kırılır. Birini göndeririz. Sanderson'ın peşine düşeceğiz Beck. Bir soruşturmayı engelledi. Polise yanlış bilgi verdi. Sabıkası var. Boku yedi."

"değil."

"Bunu anlamıştım," diye mırıldandı Lucas. "Mazeretini geri çekiyor, Benson'la ilgili elimizde daha çok şey var. Ama hâlâ o ifadeye ihtiyacımız var."

"Elimden geleni ."

"Tamam. Gitmem

gerek." "Sonra

görüşürüz."

"Sonra görüşürüz."

Telefonu yatağın üzerine atmadan önce bağlantının kesildiğinden emin oldu.

"Sen bir polis muhbiri misin?"

Dikkatini Janna'ya verdi.

"Anlaşma şuydu: Valenzuela'nın ötesindeki her konuda sağlam bir şey alacaktım, büyük yakalamalar, dokunulmazlık ve WITSEC alacaktım. Ama bu anlaşmayı yaptım ve sonra Valenzuela yeryüzünden kayboldu. Geri döndü ve kulübümüzle bağlarını kopardı. Anlaşma değişti. Kulübümle ya da Valenzuela ile ilgili bir şey bulursam suçumu kabul edip Rosalie'ye saldırı ve darp suçlarından ceza indirimi alacağım.

Tesadüf ve hayat denen bu boktan şey, arkadaşını öldüren adam benim kulübümden bir kardeşimdi. Bugüne kadar. Sana daha önce bahsettiğim adamlardan biriydi. Kıçına tekmeyi basmıştık. Ondan hiç hoşlanmazdım. Ketum davranıyordu. Olayları araştırdım. bir ses arkadaşına zarar verenin o olduğunu söylüyordu ama arkadaşın olduğunu bilmiyordum. Kanıtım yoktu. Ama sen az önce bunu doğruladın."

"Valenzuela'ya ulaşmak için benimle birlikteydin." Bunu hemen bir araya getirdi.

Kahr
etsin.
Lanet
olsun

.

Siktir.

"Bebeğim," diye fısıldadı.

Kadın ona baktı.

Sikeyim.

"Biliyor musun," dedi sessizce, "hayat denen bu boktan şey, bazen ne kadar boktanlaşırsa o kadar az boktanlaşıyor."

Eğer kızın neden bahsettiğini bilseydi, tekrar tekrar F-bombası atmasına çok şaşırırdı.

"Hiç mantıklı konuşmuyorsun tatlım," dedi. "Beni kullanacaktın."

Onu daha sıkı tutmak istedi. Gevşetmek için kendini zorladı.

Bunu yaptığında, kolunu ona doladı. Çenesi boynuna doğru sarsıldı.

"Ama bunu yapamazdın çünkü sen doğru olanı çalışan iyi bir adamsın. Dokunulmazlık peşinde değildin. Kefaretin peşindeydin."

"Bebeğim."

"Benden hoşlanıyorsun."

Göğsünü onun göğsüne bastıran büyük bir nefes daha çekti.

"Benden çok hoşlanıyorsun," diye fısıldadı. Bunu mu yapıyorlardı?

zamanı.

"Evet," diye onayladı.

Gözlerine ışık vurdu.

"İçeri girmemi değil mi?" diye sordu.

"Evet," dedi usulca.

"Tamam, giyinmeliyiz."

İşte o zaman ona daha sıkı sarıldı.

Ona odaklandı. "Giyinmeliyiz Beck."

"Bu sırrı aylarca sakladın, Valenzuela'dan ölesiye korktun, bebeğim, korkmalıydın da. O adam kaçığın teki. Ama şimdi, 'tamam, giyinmemiz mi gerekiyor?' diye sordu.

"Daha önce sana sahip değildim. Sonra sana sahip olduğumda bile, sahip değildim. Şimdi sen varsın. Ve hiçbir şey söylememek beni öldürüyordu. düşeni yapmamak. Chantilly'ye kimin zarar verdiğini bulmalarına yardım etmemek. Artık düşeni yapabilir. Yani evet. Artık 'Tamam, giyinmemiz gerek.' diyebilirim."

Lanet olsun.

Ona güveniyordu.

Onu tutması için ona güvendi.

Onun gözlerine baktı.

Hepsi .

Hepsi onunla.

Ve hepsi oradaydı.

Hepsi için orada.

Ama bunu ortaya çıkarmak araya bir sürü saçmalık sokmadı. Çıkması onları bir araya getirdi.

Bu yüzden ne alacağını bilmesi için her şeyi ortaya dökmek zorundaydı.

"Onu sevdim," diye paylaştı. Kızın ifadesi yumuşadı. "Biliyorum," diye yanıtladı.

"Onu incittim," dedi.

"Biliyorum," diye tekrarladı.

"zarar vermelerine izin verdim," diye devam etti. "Biliyorum," diye fısıldadı.

Beck elini kızın çenesine doğru kaydırды. "Hiçbir şeyin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Janna yaklaştı, yüzü nazikleşti, gözleri ısındı, elini adamın boğazına götürdü.

"Biliyorum

."

Biliyordu.

Hay

sikeyim.

Kızını, kadını ıslak ama hafif ve yumuşak bir şekilde öptü, bu da onu tatlı kıldı.

Adam uzaklaştığında, kadının gözlerinde eriyen bir bakış vardı. Ona bunu verdi.

Beck onu mutlu etti. O

da bunu kabul etti.

Sonra dedi ki, "Pekala bebeğim. Hadi giyinelim."

Janna, Jimmy Marker adında bir polisle oturup ifadesini verirken Beck, Brock Lucas ve ortağı Mitch Lawson'la birlikte yan tarafta, kadının duyamayacağı ama göremeyeceği bir yerde duruyordu.

"Size söylediğim gibi, Bounty artık Diriliş, Digger ve Pacino'yu devirdik. Açıkçası, elimizde iyi adamlar. Hapishanedeki adamlar berbattı. Anlaşmaları reddetmelerinden ve bunun yerine devletten geçinmelerinden de anlaşılacağı gibi, çünkü hapis yatmanın onları kötü biri yaptığını düşünüyorlar. Kulübün gidişatına bakılırsa, dışarı çıktıklarında Diriliş'e katılmalarının isteneceğinden emin değilim. Yani orada bir şey yok," dedi dedektiflere, gözleri Janna'dan ayrılmadan.

Lucas, "Yani Bounty ya da Valenzuela'dan bir şey elde edemeyeceğinizi söylüyorsunuz," dedi.

Adama bakmak için döndü. "Aurora Charter of Bounty öldü. Onlar Diriliş, dostum. Bu bokun içindeler. Valenzuela bizi bıraktı ve Digger ya da Lannigan bu konuda ipleri elinde tutmadan geri gelmeyecek. Ama önemli değil. Tekrar bir boka bulaşmak için heyecanlı değiller. Hiçbir pisliğe. Hem de hiç. Yani evet, elde edilecek bir şey yok."

Lucas Lawson'a baktı ama Beck tekrar Janna'ya döndü.

"İçeri girip kalan zamanımı doldurmam lazım, hadi başlayalım, tamam mı?" diye mırıldandı.

Lawson, "Savcılıkla konuşup neler olduğuna bakacağız," dedi.

Beck, "Bir seçeneğim var, bunun daha sonra yapılmasındansa bir an önce yapılmasını tercih ederim," dedi.

"Bir katil yakaladığının farkındasın, değil mi?" dedi

Lucas. Beck dönüp ona baktı.

"Kardeşlerinin bildiği kadarıyla," diye devam etti Lucas, "kadının sen onunla birlikte olmadan önce olanları paylaştı. Sonra sen de ruhu olan herkesin yapacağını yaptın. Onu polise götürdün, böylece içini dökebilecekti ve sorunlu bir kadını öldüren adam bunu yapmanın bedelini ödeyecekti. Tesadüfe bakın ki, kulübünüz aynı gün onu vurdu. Ama sanırım bunu çevirebilirsin."

"Ne sen?" Beck alçak sesle sordu.

"Savcının bundan hoşlanacağını söylüyorum," dedi Lucas ona. "Suçluları parmaklıklar ardına koymaktan hoşlanıyorlar. Sen olmasaydın Janna'ya asla sahip olamazdık. Ve sen Lannigan'ı Benson'la ilişkilendirerek bizi dün gece beş fahişeyi öldüren adamın bilmediğimiz bir ortağına götürdün."

Vay anasını.

Beck tamamen Lucas'a döndü. "Benimle dalga geçiyorsun."

Lucas başını salladı. "Hayır. Bu durum kriz seviyesine ulaşıyor ve Valenzuela oyuna yeniden girdiğinde zaten ulaştığımızı düşündük. Benson Chew'in üzerine yuvarlanmamış olabilir ama şimdi ona yaslanacak ağır bir şeyimiz var ve böyle bir adam yarılır. Sanderson bir sik biliyorsa, o da . Üstüne üstlük, her şeyi berbat eden bir MC'yi tek başına temizlemişsin gibi görünüyor. Burunlarını temiz tutuyorlar, yerel polis gücünün zamanını veya kaynaklarını boşa harcamıyorlar, bu iyi olurdu. Ve tüm bunlar olurken, eğer seni bulurlarsa, içimizden biri seni morgda teşhis ederdi. Yani, çok ileri gittin. Bence savcı tüm bunlara olumlu bakacaktır."

"Rosalie-"

"Diane Ragowski Rebel Stapleton'ın en iyi arkadaşıydı," diye girdi Lawson. "Rebel Stapleton Rush Allen'ın yatağında. Hepimiz biliyoruz ki bu onun Kaos olarak kabul edildiği anlamına geliyor. Rosalie Holloway'e ne yaptığın onun iş. Söyleyebileceğim tek şey, Kaos'un parçalanacağı, senden nefret edemeyeceği ve senin tam bir pislik olduğunu düşüneceği."

Çünkü dolambaçlı yollardan onlardan biri için önemli bir şey yaptın."

"Senin bir muhbir olduğunu biliyorlar, Beck," dedi Lucas sessizce. "Onlara bunu anlatacağız ve Mitch'in dediği gibi, karar Rosalie'ye kalmış. Ama suçlamaları düşürmek için harekete geçebilir. Ne olursa olsun, burada seninle paylaşacağım şey, olmayı umduğun adam hakkında çok şey söylediğini düşünüyorum, bu konuda mesafe kat ettin ve umduğumuz gibi sonuçlanmadığında cezayı çekmekte iyi davrandın."

Lucas iyi bir adamdı, bu yüzden Beck bunu duymanın iyi hissettirdiğini inkâr edemezdi.

Hala.

"Eğer Rosie beni istiyorsa-"

Lawson onun sözünü kesti. "Baskı olmayacak. Sadece bilgi alışverişi olacak. Savcının keyfi yerinde değil, irtibat halinde olacağız." Yan tarafa baktı. "Şimdi kadınının yanına gitsen iyi olur."

Beck ona doğru baktığında Janna'nın başını kendi tarafına çevirdiğini gördü.

Marker çenesini kaldırdı, Janna çantasının askısını omzuna atıp sandalyesinde doğrulurken Beck masaların arasından ilerledi.

Yaklaştığı anda bir kolunu kızın beline doladı ve onu kendi tarafına çekti.

"İyi misin?" diye sordu kadınına.

Kadın başını salladı.

"İhtiyacın olan şeyi aldın mı?" diye sordu polise.

"Evet. İtiraf etmezse, Janna'yı ses teşhisi yapıp yapamayacağını görmek için geri çağırmamız gerekebilir. Ama şimdilik sorun yok."

Janna ona, "O sesi asla unutamam," dediğinde Janna ona baktı.

"Bu iyi Janna, ama umarım buna ihtiyacımız olmaz." "Daha önce gelmediğim için özür dilerim," dedi kısık bir sesle.

"Artık buradasınız ve önemli olan da bu. Şimdi gidip ifadenizin çıktısını alacağım, imzalayabilirsiniz ve sonra ikiniz ," diye yanıtladı Marker.

Yola önce Janna'dan başıyla onay aldı.

Beck onu önden öne doğru kıvırdı. "Hâlâ iyi misin?" diye sordu.

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Evet. En son yarım dakika önce sorduğunuzdan beri hâlâ iyiyim."

Elini kızın omurgasından saçlarına doğru kaydırıp ve yanağını göğsüne bastırdı.

"Kulübünüzden birini aramanız gerekmez mi?" diye sordu.

"Ne hakkında?"

"Bu adam sizin kulübünüzdeydi," diye belirtti. "Bilmeleri gerekmez mi?"

Adam elini kızın ensesine götürdü ve kız başını eğerek ona baktı.

"Bebeğim, kulüpten çıkmak zorundayım." Kafası karışmış gibiydi. "Neden?"

"Çünkü onları ihbar etmek için bir anlaşma yaptım."

"Ama içlerinden birinin katil olması ve ondan kurtulmaları dışında bilgi şey yoktu, o zaman neden umursasınlar ki?"

"Bu işler yürümez. Kardeşlikte önemli olan dürüstlüktür.

Onlara aylardır yalan söylüyorum."

"*Diğerlerine* yalan söylüyorsun. Bu akşam bana yeni bir adın, yeni bir tüzüğün olduğunu söylemiştin."

Vay be.

Gözlerini ona dikti.

"Yani *bu* kulübe hiçbir şey yapmadın," diye bitirdi.

Kahretsin.

"Onları ihbar etmek için senin ayarlandığını bilmeleri mi gerekiyor?" sordu. "Ya da *eski* onlar?"

Öyle olmamasını

umuyordu. "Hayır,"

diye cevap verdi.

"Tamam, o zaman, o kulüpten çıkmak istiyor musun?" Evet.

Hayır.

Sikeyim.

"Bence iyi bir yöne doğru gidiyorlar," diye paylaştı. "Bu yüzden, dışarı adım atmayın."

"Her birinin Rosie'ye saldırmasını izledim."

"Ah," diye mırıldandı.

"Core seni sordu," dedi, ama nedenini hiç bilmiyordu.

"Core?"

"Bir kardeş. Seni partiye götürmemi istiyor." Yüzünden okuyamadığı bir şey geçti.

Sonra nefes aldı, "Aman *Tanrım*, annem kesinlikle Kızının motorcularla parti yaptığını bilse *aklını kaçırdı*." Beck yine ona baktı.

"Porno kostümleri, makyaj ve motorcularla parti," dedi, şimdi yüzüne hiç görmediği bir şey oluyordu. "O ... o ... *tamamen çıldırırdı*."

İşte o zaman Beck kendini sırtırken buldu çünkü kız kontrol edilemeyen kıkırdamalara boğulmuştu.

"Sanırım Sanırım sırf seni buraya getirip onu seninle tanıştırmak için bir uzlaşma denemek istiyorum," dedi kıkırdarak. "Bu çok *komik* ."

İşte o zaman Beck kendini ona gülümserken buldu.

"İri yarı, seksi, yaralı ve kabadayı olup ona dik dik bakabilirsin. Sicilini paylaş. Bıçağını kemerine takarsın. Aman Tanrım," diye yana doğru eğildi, hala onun kollarındaydı, "Nefes alamıyorum."

Söylemesi gereken şeyi söylemekten nefret ediyordu.

Ve ona gülmesi, içini dökmesi için biraz zaman tanıdı ve tanıdığı bu zaman bencilceydi, çünkü onu bunu yaparken izleyebildi ve bu gerçekten çok tatlıydı.

Ama sonra söylemesi gerekeni söylemek zorunda kaldı.

"Kaybettiğinin farkındasın çünkü bazı ciddi şeylerin gitmesine izin veriyorsun," diye mırıldandı.

Adamın kollarında doğruldu ve gözlerinin içine baktı, ellerini göğsüne koymak için kaldırdı.

"Biliyorum tatlım, *harika* değil mi?" Kadının dikkati önce adamın omzunun üzerinden geçti, sonra tekrar ona döndü. "Kulübünü ara. Karar vermek için zamanın olana kadar bağlarını koparma. Teğmen Marker geri geliyor. Bunu imzalayacağım. Sonra eve dönerken durup dondurma alırız. Annem çok acımasızdı, babam ise hiç de öyle değildi."

Varlık. Sanırım o benden daha çok . Ama annesinden aldığı harika bir sıcak şekerleme tarifi vardı. Bazen annem koro çalışmasındayken ya da dua çemberindeyken yapardık. Senin için yapacağım. Bayılacaksın."

Babası tam bir orospu çocuğu gibiydi. Ama Janna'nın patronluk taslaması çok şirindi. birlikte, çikolata ve tatlı seven biri değildi. Bira ve nachos seven bir adamdı.

"Kulağa harika geliyor," diye mırıldandı.

Ona gülümsedi, ayak parmaklarının üzerinde yuvarlandı ve ağzını onunkine değdirdi.

Sonra onun kollarından kurtuldu ve Marker'a döndü. "Her şey hazır mı?"

Beck uzaklaştı, telefonunu çıkardı ama gözlerini ondan ayırmadı. Aramasını yaptı ve telefonu kulağına götürdü, gözleri hâlâ kızdaydı. "Thro . . . üzgünüm dostum, Beck. Ne ? Geç oldu," diye yanıtladı Web. "Kardeşim, bilmen gereken bir şey var.

inan."

Yanıliyordu.

Web buna inandı.

Beck'in Janna'ya göz kulak olabilmesi için Web, kulübe haber söyledi.

Janna ve Beck ayrıldılar, dondurma aldılar ve onun evine geri .

Ve Beck onun çikolata ve tatlılardan hoşlanmadığını anlayacaktı.

Ve onu korumayan sik kafalı babasının ona verdiği bir şeyi beğenmek istemedi.

Ama o bayıldı.

Beck de bayıldı.

TWENTY-ONE

Gelecek Şimdi

Valenzuela

On yedi, Pazar sabahı.

Bu duruma düştüğüne inanamıyordu.

Ama şoförü evinin önündeki kaldırıma yanaştı ve kadın her zamanki gibi oradaydı. Karanlıkta verandada oturuyordu.

Hiç uyumadığı fısıldanırdı. Tanrı'nın kara meleği olduğu ve ölümlü bile olmadığı fısıldanıyordu.

Fısıltılar yanlıştı.

Bu, gücü elinde tutmadığı anlamına gelmiyordu.

Şoförü koltuğundan kalktı, Benito'nun kapısına geldi ve onu dışarı çıkardı. Adamı diğer taraftan çıktı.

Benito yürüyüşe çıktı, sonra da evin merdivenlerini tırmandı.

Havada bir serinlik vardı, bu yüzden omuzlarına örümcek ağı gibi siyah yün bir şal takmıştı. Astarlı, siyah ipek, pahalı bir bluz, arkası mükemmel bir şekilde kırışmış bir pantolon, siyah ayakkabılar, zarif bir yüz makyajı, mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş çekici gümüş saçlar.

Hasır sallanan sandalyesinin yanındaki masanın üzerinde dans eden ışıklar saçan Meksika mabedi mumları yanıyordu, yedi tane. İçinde çay varmış gibi görünen uzun bir buzlu bardak, ama herkes buzlu çayın önünde iki kelime daha olduğunu bilirdi: Long Island.

Her şey çok uyumsuzdu. Arkasındaki yıkık dökük, parlak sarı ev ve verandanın etrafındaki turkuaz boyalı korkuluk. Sallanan sandalyenin altındaki çürük çıtalar, o yavaşça sallanırken ikisi de gıcırdayıyordu, gözleri ona yapışmıştı. Görünürde kimse yoktu ama her yerde gözlerin onların üzerinde olduğunu biliyordu. Ve şık, sofistike, pahalı kıyafetler ve kusursuz bir şekilde uygulanmış görünüm.

Mamá Nana.

Anneannem.

En üst basamağa kadar çıktı ve durdu.

Adam alçak sesle eğilerek etrafından dolaştı ve evrak çantasını hareket halindeki sandalyenin yanındaki tahtanın üzerine bıraktıktan sonra geri çekildi ve kendisine söylendiği gibi arabaya doğru merdivenlerden indi.

Bütün bunlar olurken Nana Anne gözlerini Benito'dan ayırmadı.

"Konuşabilirsek çok memnun olurum," dedi, kelimeler boğazında düğümlenmişti.

"Büyük ve her şeyi bilen Benito Valenzuela benimle sohbet etmeye tenezzül ediyor," diye cevap verdi.

Beklediği yanıt buydu ama umduğu yanıt değildi.

"O çantada her zamanki ücretinin iki katı var," dedi ona. Kadın çantaya bakmadı bile.

"İşler senin için çok zorlaştı Benito," dedi. "Ne yazık ki bunun tamamen farkındayım," diye karşılık verdi.

"Bu bana birçok şey hissettirmeli, sen, kucağımda tuttuğum, dizimde zıplattığım çocuk. Ama itiraf etmeliyim ki hiçbir şey hissetmemem beni şaşırtmıyor."

Benito cevap vermedi.

Bu da beklenen bir şeydi.

"Annen iyi bir kadındı, nazik bir kadındı. Baban seni terk ettiğinde, sana bir ev verebilmek için çok çalıştı. Ne yazık ki, o ne kadar çok çalıştıysa da, siz çok az şeye sahip oldunuz. Ama verecek o kadar çok sevgisi vardı ki, bu çok güzel bir şeydi, yeterli olmalıydı." Sanki bir şey düşünüyormuş gibi durakladı. "Onu hep rahatsız ettin. Ve görünüşe göre rahatsız olmak için bir nedeni vardı."

Benito yüzünün gerildiğini hissetti. "Ölmeden önce ona ben baktım."

Başını salladı. "Başardın. Çok cesurca. Sonra tekrar, sen onun oğluydun. Bu senin görevindi. Ne yazık ki, *yaşarken* onunla ilgilenmedin."

Ne yazık ki bu da beklenen bir şeydi.

Mamá Nana, mahallenin bilgi ticareti yapan reisi, yıllar içinde bir şekilde bir denge kurarak, neredeyse durugörü ile bilerek kim için paylaşmak ne ile, ama en

Denver'ı kimin kontrol ettiğine bağılı olarak *ne zaman olacağı* önemliydi.

Darbelerde etkili olmuştu. Kralların düşüşünde rol oynamıştı.

Tüm bunlar, dışı neşeyle boyanmış bir tımarhaneye, içi ise bir Meksika hediyelik eşya dükkanına benzeyen köhne evinde yaşıyordu.

O mahalledeki her erkek, kadın ve çocuk onun için canını ortaya koyabilirdi, çünkü oğlunuzun okul malzemelerine ihtiyacı varsa ve siz bunları karşılayamıyorsanız, kapınıza gelirlerdi.

Mamá Nana'dan.

Ve eğer otuz yıldır ülkede yaşıyor olsa bile yasadışı olduğu için içeri alınmış olsaydı, yüksek fiyatlı bir göçmenlik avukatı gelirdi.

Mamá Nana'nın izniyle.

Ve eğer beyaz bir adam kızınıza tecavüz etseydi, o adam bulunur ve yakalanırdı.

Tekrar.

Mamá Nana.

Birinden herhangi bir şey duyduğunuzda, ki kesinlikle dinliyordunuz, Mamá Nana'ya söylüyordunuz.

Sonra da tekil dehasıyla bu bilgiyi kime ve ne zaman satacağına karar verdi.

Bundan ders çıkarması gerekirdi.

Benito, Nana Ana'dan nasıl sadakat kazanılacağını öğrenmeliydi. Ama öğrenmedi.

Ancak şu anda bunun için zamanı yoktu.

", bilgiye ihtiyacım var," diye ona bildiği bir şeyi söyledi.

"Birkaç şeye ihtiyacın var, Benito." Dişlerini sıkıttı.

"Şu kız," diye elini çevirdi, "genç olan. Ona fırsatlar verdin. Yatağını ısıttı. Sonra sana ihanet etti." Elini tekrar kucağına koydu.

"Bunu anlıyorum."

Bu onu şaşırttı.

Ve en azından bir şeydi.

"Diğeri." Nefesini içine çekti. "Çok üzücü. Ama mesajların gönderilmesi gerekiyor."

Bu onu da şaşırttı.

"Evet," diye homurdandı kadın devam etmeyince.

Çayına döndü, aldı, dudaklarına götürdü, bir yudum içti, geri bıraktı, sonra tekrar ona dikkatini verdi.

"Yargılayan Tanrı'dır," diye ilan etti. Lanet olsun.

"Öyle," diye kabul etti.

"İsteklerimiz, arzularımız var," diye devam etti. "Bana sapkın gelenleri bile yargılamak bana düşmez. Bu Tanrı'nın işi."

Benito durgunluğun istila ettiğini hissetti.

"Ve uzun zamandan beri bir kadının bu dünyada geçinmek için yapması gerekeni yapması gerektiğini öğrendim," diye devam etti.

"Mamá Nana-"
keşti.

"O senin ihtiyaçlarını karşıladı. Aşağılanmış ya da değil, senin ihtiyaçlarını karşıladı Benito ve sen ona saygısızlık mı ettin?"

"Saygısızlık eden oydu," diye .

Başını eğdi. "Anlıyorum. O zaman ona bir ders vermek anlaşılabilir. Yüzü hakkında elbette. Ama tecavüz?"

Benito kızın gözlerinin içine baktı.

"Bu kabul edilemez, *mijo*."

Onun oğlu değildi.

Bunu ona hatırlatmadı.

"Kariyerinizi hayranlıkla izledim," diye paylaştı. "Hatta zaman zaman size hayranlık duyduğumu fark ettim."

Elini göğsüne götürdü ve "Alçakgönüllüyüm" derken sözlerindeki alaycılığıeledi.

"Hiçbir şey seni alçaltamaz," dedi yumuşak bir sesle. "Bu senin sorunun, *muchacho*."

Benito elini bıraktı.

"Bu motosiklet kulübüyle barış yapın," diye talep etti. "Onlara savaş ilan etmek aptallıktı. Onlar kötülük denizindeki dürüst savaşçılar. Diğer zamanlarda liderleri bir kral olurdu. Ver

"Onlara istediklerini ver, Benito." Ona doğru eğildi. "Arzu ettikleri *her şey*."

Tabii ki.

Kemikleri biliyordu. Arkasına yaslandı.

"Ve annenin kalbini bu kadar zayıflatan şeylerden kendini kurtar," diye devam etti. "Ah, yaşadığı yıllar, dizlerinin üzerinde yıpranması, tespihleri için endişelenmesi, senin ruhun için dua etmesi. Uyuşturucuyu arkanda bırakmalısın Benito. Fahişeleri. Sokaklarımızı istila eden silahları. Ve sonra bana geri dön. Tekrar konuşacağız. Aradığın adamı bulacağız."

"Korkarım yardımınıza daha erken ihtiyacım olacak."

Evrak çantasını kaba, çarpık, çentikli çıtalar boyunca kaydırmak için on beş yüz dolarlık topuklu ayakkabısının burnunu kullandı.

"Ve normal ücretim üç katına çıkacak," diye bitirdi sözlerini, sanki o hiçbir şey söylememiş gibi.

"Mamá Nana-"

"Ben konuştum."

Ona doğru bir adım attı ama bakışları keskinleşince durdu. "Ben konuştum," diye tekrarladı.

Onun gözlerini tuttu.

O zaman o aldı daha fazla adımlar doğru
Onu, ama için geri almak evrak çantası.

Sonra ona sırtını döndü ve merdivenlere doğru yürüdü, üç basamak indi, ama kadının sesi tekrar gelince durdu ve döndü.

"Diyorlar ki, *mijo*, her şeyi bildiklerini sanan şu Y kuşağı. Gençler. Çok küstahlar. Çok eğlenceli. Ama geleceğin kadınlarda olduğunu söylüyorlar." Bekledi.

Hayal kırıklığına uğratmadı.

"Çalışmalarında ilerlerken bunu öğren Benito." Sesi bir bıçak gibiydi.

"Gelecek *şimdi*dir."

Camilla'ya ya da Natalie'ye, hatta dövdüğü fahişeye yaptıklarını bile anlamıyordu.

Adam karısının, baba çocuklarının yanındaydı, Nana Anne de orada olacaktı.

, onun için Mamá Nana bir hayaletti.

Ama kocası olmayan kadın, babası olmayan çocuklar, Nana Anne her zaman onların yanındaydı.

Ve eğer bir adam ellerini karısına, çocuklarına götürürse, o zaman suçlu bulunmazdı.

Ama mahalleden ayrıldı ve bir daha geri dönmedi.

Benito bunu daha önceden biliyordu. Kadının bunu kolaylaştırmayacağını biliyordu ve hatta onunla hiç konuşmayabileceğini bile düşünmüştü.

Ama bu hale düşmüştü. Ve
bu daha kötüydü.

Embesil, beleşçi, serseri bir motorcunun onu bu hale getirmesine izin vermişti.

Belki de aslında yeni bir duyguyu öğreniyordu.

Ve bunu deneyimleyerek, sadece zaten hissettiği birkaç tanesine sahip olmayı tercih etti.

Çenesini eğdi, dilinde asidin tadını aldı, arkasını döndü, merdivenlerden inmeyi bitirdi ve arabasına geri döndü.

Şoförü açık kapıda onu bekliyordu. Vücudunu
arkaya doğru katladı.

Şoförü onu içeri kapattı.

Evrak çantasını adamıyla arasındaki koltuğa fırlattı ve yüzünü öne çevirdi, ifadesi taş gibiydi, şoförü onları harekete geçirirken pencereden dışarı bakmayı reddetti.

Eski mahallesine dönmekten nefret ediyordu ve bu nedenle yıllarca geri dönmemişti.

Sefalet. Gülüp yemek pişiren, *Cinco de Mayo*'yu kutlayan, kızlarının *quinceañeralarını* titizlikle planlayan ve uzun zamandır var olduklarını unutmuş bir Tanrı'ya ibadet etmek için Pazar günleri inatla kiliseye giden gülünç köylüler.

Daha fazlasını isteyebilirlerdi, ama beyaz adam buna asla izin vermezdi ve eğer gerçekten , *almak* zorunda olduklarını bilemeyecek kadar aptaldılar.

Daha fazlasını
istemişti. Ve onu aldı.

Ama Mamá Nana'nın bilge olduğunu
biliyordu. Ve o haklıydı.

Çok az duygusu vardı, bu yüzden nasıl alçakgönüllü olunacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Her şeyini kaybetmeden önce öğrenmesi gerekiyordu.

Hawk Delgado'nun o gülünç kırmızı odasında ders verdiği aptal amcığı vardı.

Delgado'nun korumasıyla, Benito bile onu susturmak için bulamadı. Evet, alçakgönüllü olmayı öğrenmek zorundaydı. Yoksa her şeyi kaybedecekti.

Sixx

Siyah Mercedes gözden kaybolduğunda Sixx gölgelerden çıkıp basamakları tırmandı ve turkuaz direğe yaslandı.

"Kıyafetini ne kadar beğendiğimi söylemiş miydim?" Mamá Nana sordu.

"Henüz değil," diye cevap verdi Sixx, daracık kamuflaj pantolonu ve dar kare burunlu, uç buçuk santimlik kalın topuklu, parlak bilekli botlarının üstündeki daracık siyah tulumun üzerindeki dar kesim siyah file kazağa bakmadan.

"Ne giydiğinizize önem vermeniz onların kafasını karıştırıyor," dedi. "Bu sizi hafife almalarına neden oluyor. Sanki zihinlerimiz çok zayıfmış gibi, dış görünüşümüze dikkat etmek, çekici bir kıyafet hazırlamak ve iki artı ikinin dört ettiğini ezbere söyleyebilmek bizi aşırı yorar."

Sixx bu kadından gerçekten hoşlanmıştı. O da gülümsedi.

"Annesi," dedi Mamá Nana sessizce. "*Una santa*. Babası, *un cabrón*. Gerçi hiçbir işe yaramazdı. Oğulları sadece kötü doğmuş."

Sixx, Benito Valenzuela hakkında çok az şey biliyordu. Ama öğrenmeye başlamıştı.

Ve öğrendiğine göre, kadın daha haklı olamazdı.

"O kemiklerin nerede olduğunu bilmem gerek, ," dedi ona.

"Bunu size söyleyeceğim. Eğer anlaşılmamız ederse."

Sixx başını salladı. "Onları şu kulübe vereceğim."

Mamá Nana başıyla onayladı. "Çocukları seninle göndereceğim. Ağır olacaklar. Kirlenecekler. O kıyafeti mahvedersen çok yazık olur."

Sixx başını salladı. "Bana yardım edecek birkaç adamım var."

"Onlara güvenebilirsin, *mi loba*," dedi usulca. "Ve onlar sana yol . Bu kemiklerin hazine olarak kabul edildiğinden bahsetmiyorum bile. Korunacaklar."

Sixx, D ve Mad'in yanı sıra Molly'yi ve yaklaşan törenlerini de düşündü.

Onlara gidemezdi.

Gerçi Carlo şehirdeydi ve Sixx'in şehirde olmasının ve Mamá Nana ile birlikte orada durmasının nedeni de oydu.

Son olarak, ama en önemlisi, Stellan'ı ve dikkatli olacağına, gereksiz riskler almayacağına ve ona sağ salim döneceğine dair verdiği sözü düşündü.

"Adamlarınızın yardımına minnettar olurum," diye karar verdi. "Ama bilsinler ki Carlo destek olacak."

"Carlo, ne kadar iyi bir çocuk," diye mırıldandı. Sixx neredeyse gülecekti.

Yapmadı, ama daha sonra Carlo'ya bok atmak için bunu dosyaladı.

Mamá Nana iki parmağını uzatarak elini kaldırdı. Birkaç saniye içinde verandada iki adam belirdi.

Evet.

Sixx bu kadından gerçekten hoşlanıyordu.

Mamá Nana, "Pazarlık edecek bir hazineye sahip olmamak onu büyük hayal kırıklığına uğratacak," dedi.

Sixx'in bildiği kadarıyla, kadın haksız değildi.

"Ve onu muazzam derecede zayıflatır," diye devam etti

Mamá Nana. Bunu da yapacaktı.

Yine de, daha pazarlık noktasına gelmeden Sixx onu pazarlık edebileceği her şeyden mahrum bırakacaktı.

Ve sadece o kemikleri paketlemek değil.

"O kızlara zarar vermemeliydi" derken kadının sesi titriyordu.

Bu fırsatı .

Sixx bunu ona verenin kendisi olmasından memnundu. "Hayır, vermemeli," diye kabul etti.

Sallanan sandalyesinde sırtını doğrultması biraz zaman aldı ama sallanmaya devam etti.

"Denver'a döndüğünde beni görmeye gelmelisin," diye davet etti Mamá Nana. "*Albóndigas* çorbamı yapacağım. Çok seveceksin."

"Ben buradayım."

"Seninle tanıştığıma memnun oldum Sixx."

Sixx ona doğru ilerledi, eğildi ve yanağını kadınıninkine dokundurarak kulağına "Sen de," dedi.

Uzaklaştı ve kadına göz kırptı, bu da Mamá Nana'nın kahkahalarla patlamasına neden oldu.

Sixx adamlara baktı.

Sonra onları takip ederek merdivenlerden indi.

Asi

O sabah saat iki buçukta.

Yatak hareket edince uyandım çünkü Rush da bana katılmıştı.

Hemen arkama geçmesi şaşırtmadı. O bir kaşıkcıydı. Bütün gece kaşıkcılık yapabiliirdi.

Harikaydı.

Ben uykulu bir şekilde "Hey" diye mırıldanırken kolu bana dolandı.

Beni kendisine doğru çevirdiğinde şaşırdım. Tamam, belki de meşgul olmak istiyordu.

Ölü gibi uyuyordum.

Yine de buna tamamen hazırdım.

"Hey," diye cevap verdi.

Uykum kaçtı ve bunun nedeni meşgul olmak üzere olmamız değildi.

Çünkü I keçe onun tutun ve I duydum onun ton ve I bir şeyler biliyordu.

Elimi çıplak göğsüne bastırdım ve "Her şey yolunda mı?" diye fısıldadım.

"Rebel, bebeğim, bir tanık ortaya çıktı."

Kendimi gergin tuttum çünkü devam etmedi ve bu her şey anlamına gelebilirdi.

"Ve mazeretini söyleyen adam bunu geri çekti." Beni tutuşu gerginleştirdi. "Wayne Benson Diane'i öldürdü. Onu yakaladılar. İtiraf etti."

Orada, Rush'ın kucağında yatıyordum, sıcak tenini elimde hissediyordum, kalbinin atışını duyuyordum ve karanlıkta gerçekten göremediğim gölgeli yüzüne bakıyordum.

"Bir tanık mı ortaya çıktı?" Fısıldadım. "Bu konuda pek bir şey bilmiyorum. Ama evet."

"Neden daha önce ortaya çıkmadılar?"

"Üzgünüm tatlım, onu ben de bilmiyorum." Sustum.

"İyi misin?" Rush sordu.

"Ben ..." Bir nefes aldım. "Rush, ne hissedeceğimi bilmiyorum."

"Rahatlama mı?" diye sordu.

"Evet, elbette, ama ..." Sözlerimi yarıda kestim.

"Bebeğim," diye mırıldandı, diğer kolunu altıma soktu, böylece beni her ikisine de sarabilecek ve yakın tutabilecekti. "Bir parçan, eğer kimin yaptığını bilersen, eğer halledilirse, her şeyin yoluna gireceğini düşündü."

"Evet," diye mırıldandım.

"Ve bu onu doğru yapmadı." "Hayır."

Bir eliyle sırtımı okşadı ve diğer eliyle saçlarımın uçlarıyla oynadı.

Başımı eğdim ve köprücük kemiğine yasladım.

"Ailesine söylemek için sabaha kadar bekletiyorlar. İstersen seni onlara götürebilirim, böylece duyduklarında yanlarında olabilirsin."

Başımı sallayıp "İstiyorum" dediğimde alnım tenine değdi.

"Tamamdır," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

Tabii ki "yapıldı". O Rush'tı.

Bu adamla milyonlarca işi olsa bile benim için orada olacağını tahmin ediyordum.

"Belki Paul'ün iyileşmeye başlamasına yardımcı olur," diye önerdim.

"Belki." Bu konuda pek umutlu görünmüyordu. Doğruyu söylemek gerekirse, ne kadar üzücü da, ben de umutlu değildim.

"Lannigan olduğu konusunda yanılmışım," diye mırıldandım. "Evet," dedi.

"Tüm bunlar, pornoya girmek, kendimi tehlikeye atmak ve sonunda Diane'e yardım etmek için hiçbir şey yapmadım."

Saçlarımın ucundaki parmakları yukarı kaydı ve saçlarıma tamamen dolandı. "Bebeğim. Dur. Sadece dur. Yapman gerekeni yaptın. Bu kadar. Kimsenin canı yanmadı. Bu iş bitti. Hayatına devam et."

Titrek bir nefes aldım.

"Ve eğer bunu yapmasaydın," dedi yumuşak bir sesle, "seni bulamazdım."

Gözlerimi kapattım ve onun içinde eridim.

"Evet," diye cevap verdim.

"Her şey olması gerektiği gibi geliyor." Daha da yaklaştım ve fısıldadım, "Evet."

"Yine de şunu eklemenin yerinde olacağını düşünüyorum; bu, saçma sapan işlere bulaşmak için bir izin değildir," diyerek sözlerini tamamladı.

Gözlerimi açtım ve gülümseyerek "İzin mi?" dedim. "Ben de öyle dedim."

"Bu kadar tatlı davranırken beni kızdırma."

"Doğru."

Yakınlaşmaya devam ettim.

Kollarıyla beni sıktı.

İkimiz de sessizliğe gömüldük ve bu bir süre devam etti. Rush bozdu.

"Bırakmalısın bebeğim," diye fısıldadı, "sadece yap, tamam mı?" "Sanırım Diane için ağlayacağım tüm gözyaşlarını döktüm."

"Tamam tatlım," diye mırıldandı, parmaklarını saçlarımin arasından geçirdi, geri döndü, tekrar yaptı.

Bu delicesine hissettirdi.

Başka bir şey söylemedim. Rush başka bir şey söylemedi.

Uykuya dalmadım. Rush uyumadı.

Haberler iyi olsa bile bir şeylerin yolunda gitmediğini hissediyordum.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

Bunun için beni zorlamadı.

"Kulübün Düşmanı bu adamı tanıyordu ve adam Benson'da bir tuhaflık olduğunu düşündü. Onun peşinden gitti. Tanığı bulmalarının sebebi o."

"Kulübün düşmanı mı?"

"Evet. Cidden berbat bir şey yaptı. Kardeşlerden önemli bir hoşnutsuzluk aldı. Biz onun icabına baktık, o da bunun icabına baktı."

"Neyin icabına baktı?"

"Her şeyi göze aldı, kendini için kışını riske attı."

"Oh," diye mırıldandım.

"Sen benimsin. Yani sen Kaos'sun. Bu adamı yakalamak senin için iyi. Bize iyi bir dönüş yaptığı anlamına gelir."

"Ah," diye yine, ama bunu beni "onun" ve benim *de* "Kaos" olduğumu düşündüğü için sıcak ve bulanık hissederek yaptım.

"Kıçından nefret etmeyi daha çok sevdim."

"Hiç kimse tamamen iyi ya da tamamen kötü değildir Rush," dedim sessizce.

"Rebel Stapleton diyor, yoluna çıkan hemen herkesin koruyucusu," diye karşılık verdi. "Yine de söylemeliyim ki, benim tahminim Wayne Benson tam bir pislik."

Buna itiraz edemezdim.

Sustu.

"İster misin-?" Teklif etmeye başladım.

"Bunu söylemek beni öldürüyor," diye kesti. "Ama çok . Sabah sana ."

Çok fazla uyumamıştı.

"Sana daha iyi bakmam gerek," diye mırıldandım.

Başımın üstünü öptü. "Bana iyi bakıyorsun." "Sabah kahvaltı hazırlayacağım."

"Yemek yapacağına söz verip durama bu henüz gerçekleşmedi."

"Ben mutfakta öldürürüm," diye böbürlendim. "Yumurtalı ve pastırmalı sandviçlerimi peynirli ayrıntılı bisküvilerin üzerinde yapacağım. "D'ye benim yaptığımı söyleriz

Her zamanki gibi yarı uykulu olacak ve eğer malzemeler bizde yoksa yine de kiraladığı arabaya binip malzemeleri almaya gidecek."

"Kulağa mükemmel geliyor."

Gülümsedim, yaklaştım, dudaklarımla tenini okşadım, sonra beni kucaklaması için kucağında döndüm.

Bana arkadan biraz ağırlık verdi, kalçalarımı onun kıvrımlarına daha sıkı sıkıştırdı ve yüzünü saçlarıma gömdü.

Kaşıkla harika oldu.

Neredeyse uykuya geri dönmüştüm, Rush'ın nefesi düzleşmişti ki alçak, hırıltılı bir inilti havayı böldü.

Dizel.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Şaka yapıyor olmalısın."

Rush'ın kolu sıkılaştı ve saçlarıma doğru kıkırdadı.

"Onları öldüreceğim," diye ilan ettim.

"Sakin ol."

"Uykuya ihtiyacın var."

Rush hiçbir şey söylemedi. Sessizlik vardı. Yatağa vurmak yoktu. Homurdanma yoktu.

Tamam, belki de D gerçekten yüksek sesle uyku sesleri çıkarıyordu.

"Evet, dostum, işte bu. Bu çekimi seviyorum. Em beni," diye cesaretlendirdiği duyulabiliyordu Diesel'in.

"Tanrı aşkına," diye tersledim, başımı kaldırdım, yastığımı yakaladım, başımı yatağa düşürdüm ve yastığı üzerime çarptım.

Rush'ın vücudu kahkahalarıyla benimkine çarptı.

Benim "*Erkekler!*" sesim de kısılmıştı.

Rush'ın vücudu benimkine doğru sallanmaya devam etti. Her neyse.

Yastık işe yaradı.

Rush'ın içimde rahatladığı sıralarda uykuya daldım.

Chew

O sabah dört kırk beşte . . .

Çantaları merdivenlerden yukarı sürükleyen Chew, on dört numarayı görene kadar dış geçitten aşağı inerken kapıların üzerindeki numaraları kontrol etti.

Üzerinde aynı numara basılı olan büyük, elmas şeklindeki plastik madalyonlu anahtarı kullandı, çantaları arkasından sürükleyerek içeri girdi.

Kapıyı kapattı. Kilitledi.

Ön pencerede asılı perdelere gitti. Onları tokatlayarak kapattı.

Ancak o zaman komodinin üzerindeki ışığa doğru ilerledi ve onu açtı.

Üç plastik torbaya geri döndü, onları odanın öbür ucuna ve yatağın üzerine taşıdı.

Sonra orada durup onlara baktı ve tüm vücudunun titrediğini hissetti.

Nasıl?

Nereden biliyorlardı?

Onu nasıl buldular?

Geceki çalışmasının ardından eve dönerken kendini iyi hissediyor, dokunuşunu kaybetmediğini ve *harika* olduğunu düşünüyordu.

Biraz daha zaman. Biraz daha izleme. İki içki dükkanı ve bir bakkal.

Bu sefer onları ölüme terk , çünkü kafataslarının arkasına çarpmadan önce lastik demiri görmediler bile.

Uyandıklarında başları ağrıyordu ve Chew son adamın olması gerekenden daha fazla kanaması nedeniyle biraz endişeliydi.

Ama her neyse.

Para çantalarını aldı. Günlük kazançlarını.

Ve şükürler olsun ki zulasını arabasında saklıyordu. Eğer saklamasaydı, şimdi mahvolurdu.

Sikeyim.

Polisler onu nasıl bulmuştu? Eve döndüğünde güvenli evinin her yerinde. Işıklar yanıp sönüyordu. O lanet olası iyi niyetli puşt Mitch Lawson ve o lanet olası eski DEA puştı Brock Lucas güvenli evinin önünde durmuş *sohbet ediyorlardı*.

Tack'in

arkadaşları.

Tack'in dostları.

Chew, Tack'in yaşlı karısının kanlar içinde sıkışıp kaldığı evi ele geçirdiklerinde bu adamların Tack'in yanında olmasını hiç umursamadı.

Onlar lanet *polislerdi*. Tack

bir kanun kaçağıydı.

Ne oluyor lan?

Daha da önemlisi . . .

Onu nasıl bulmuşlardı? Çantalara baktı.

Hala büyüyor.

"Digger," diye fısıldadı.

Harrietta ve Cammy öldüğüne göre, güvenli evinin nerede olduğunu bilen tek orospu çocuğu hayattaydı.

Döndü, neredeyse televizyonu kapıp odanın öbür ucuna fırlatacaktı.

Onun yerine sessizce yaklaştı, kumandayı kaptı ve bu bok çukurunda komşuları varsa onları uyandırıp şikâyet etmesinler diye kısık açmaya başladı.

Yerel bir kanal buldu, yatağı döndü ve çantaları açtı.

Bir çanta: beşlikler, onluklar, yirmilikler, birkaç ellilik, birkaç yüzlük, hatta birkaç bir.

Yüz yetmiş yedi bin dolar ve biraz bozukluk.

Kaos'un ihtişamlı günlerinden geriye ne kaldıysa.

İkinci çanta: Cammy'nin Valenzuela'ya verdiği mücevherler, Harrietta'nın Benito tarafından değıl de eski sevgilisi tarafından verilen mücevherleri (pek bir şey yoktu), Harrietta'nın büyükannesinin gümüşleri, Chew'in babasının saati, Chaos'un fahişelerinden birinin çaldığı ve Chew'in kendisine ait olduğunu iddia ettiğı Rolex ve üç silah, bir .38, bir .22 ve bir 9mm.

Üçüncü çanta: dün gece fahişelerden aldığı paranın bulunduğı zarf (otuz iki yüz cılız dolar ve fazla bir şey getirmeyecek birkaç mücevher), bu gecedan kalan üç para çantası (on yedi bin

ve biraz bozukluk) ve Benito'nun ona aldığı Cammy'nin tasarımcı ayakkabılarından yedi çift ve beş tasarımcı el çantası.

Ayakkabı ve el çantasına kadar düşmüştü.

Ama lanet olsun, o piçler değerliydi.

Bir çit bulması gerekiyordu. Chew'in kokusunu alır almaz polisi ya da Kaos'u aramayacak birini.

Bu da bir süreliğine şehirden ayrılması gerektiği anlamına geliyordu.

Digger'dan aldığı şey ortaya çıktı. O hasta herifin Chantilly'yi öldürdüğünü biliyordu. Artık polisler de biliyordu, bu yüzden ona şantaj yapamazdı.

Chantilly. Tam bir israf. Kafası güzel ve bok gibi olsa bile, o kaltak sıkıydı.

Ve onu yakaladıkları için Chew gidip bisikletini çalamazdı.

Bisikleti.

Chew'in bisikleti güvenli evindeydi.

Siktiğimin polisleri bisikletine el koyarlardı.

Chew yatağın kenarına oturdu, yüzü ellerinin arasına düştü. "Tanrım, kahretsin, bebeğim," diye fısıldadı.

O anda aklına diğer bebekleri geldi.

Tarantulaları.

sekizinin de.

Boğazının hissetti.

Onun bebeklerine ne yapacaklar?

Ya o domuz polisler kapıyı açarsa ve onlar dışarı çıkarsa? Esaret altında doğmuşlardı. Bazıları on beş, yirmi yıldır ondaydı.

O olmadan nasıl yemek yiyecekler?

"Bu sabah erken saatlerde Denver polisi Wayne Benson'ı tutukladı..." Başını kaldırdı ve gözleri televizyona gitti.

" ... Denver'da ikamet eden ve geçtiğimiz Ocak ayında evinde öldürülmüş olarak bulunan yirmi sekiz yaşındaki Diane Ragowski'nin katil zanlısı."

Denver sakini.

Unh-hunh.

Porno amcığı.

Sanırım günahların , bazı pislikler seni bitiriyor.

"Tutuklamanın ardından polis, Bay Benson'ın evinde yasadışı uyuşturucu zulaları ve çeşitli çocuk pornografisi buldu."

Chew'in içine bir ürperti yayıldı ve titremesine neden oldu.

"Polis, Bay Benson'ın bir kez birinci derece cinayet, üç kez dağıtmak amacıyla uyuşturucu madde bulundurmak ve birden fazla kez çocukların cinsel istismarı ile suçlandığını bildirdi. Gözaltına alındı ve Pazartesi günü yapılacak kefalet duruşmasını bekleyecek."

"O hasta herif," diye mırıldandı Chew.

Tanrım.

Hapishanede geçireceği zaman eğlenceli olacak.

Chew uzaktan kumandayı buldu, televizyonu kapattı, sonra çantaları yatağın üzerinden çekti, içeri uzandı ve 38'liği aldı. Dolu olup olmadığını kontrol etti ve komodinin üzerine koydu.

Işığı söndürdü ve yorganın üstüne uzandı. Gözlerini kapattı.

Kapılar açıldığında neredeyse uyuyordu. Digger konuşuyordu.

Digger onları ona götürdü.

Digger, *Chew'e bağlı* hasta bir sikikti.

"Kahretsin," diye fısıldadı, zihni o kadar hızlı dönüyordu ki başı ağrımaya başlamıştı.

Bir çit bulması gerekiyordu.

Lanet olası bir çit bulması gerekiyordu. Ve sigortaya ihtiyacı vardı.

Şafak sökmeden önceki karanlıkta gözlerini tavana dikti.

Aklına geldiğinde zihni durdu.

Ve bunu fark ettiğinde dudakları bir gülümsemeye kıvrıldı. O zaman Vegas'a gideceğini tahmin etti. Ondan sonra da Boulder'a gidecekti.

Tack

O sabah sekiz buçukta.

"Polis, sabahın erken saatlerinde bir içki dükkânı sahibini öldüren ve başka bir içki dükkânı sahibi ile bir marketin gece müdürünü hastanelik eden diğer iki saldırının zanlısının Arthur Lannigan olduğunu gösteren güvenlik kamerası görüntülerinin bulunduğunu bildirdi."

Tack, kendisinin ve Red'in yatağının alt kenarına oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış, televizyona bakıyordu.

"Arthur Lannigan, yirmi altı yaşındaki Natalie Harbinger ve yirmi yedi yaşındaki Camilla Turnbull'un ölümünden şüphelenilen aynı adam. Her iki kadının cesedi de bu yaz başında Englewood'un farklı yerlerinde aynı gece bulunmuştu. Bay Lannigan aynı zamanda Denver'daki motellerde beş fahişenin ölü bulunduğu Cuma gecesi işlenen cinayetlerin de şüphelisi. Soyulmuşlardı."

Kapı açıldı ve Tack kapının kapanma şeklinden gelenin karısı olduğunu anlamasına rağmen gözlerini televizyondan ayırmadı.

"Polis bu sabah erken saatlerde Bay Lannigan'ın Littleton'daki evine baskın düzenledi ve çoktan kaçtığını tespit etti."

"Kaçmamıştı. Onu ürkütmüşler," diye homurdandı Tack. "Slim onlara içeri sıcak girmemelerini söyledi."

Chew'in güvenli evinin dışındaki polislerin görüntüsü, Chew'in bir koltukta otururken, bacağını bir kolunun üzerine atmış ve elinde bir şişe birayla çekilmiş bir fotoğrafa dönüştü. Yeni çekilmiş olmalı. Daha yaşlıydı. Bitkin görünüyordu. Ama yüzünde öyle sinsi bir ifade vardı ki, fotoğrafı Harrietta ya da Camilla'nın çektiğini düşünürsek, Tack bunu mide bulandırıcı buldu.

"Polis, bu adamı görenlerin derhal yetkililerle irtibata geçmesini istiyor. Yaklaşmayın. Şüphelinin silahlı ve tehlikeli olduğu düşünülmektedir."

Başka bir hikâyeye başladılar ve Tack televizyonu kapatmak için elindeki kumandayı kaldırdı.

Tyra onun yanına oturdu, yakınlaştı ve elini sırtında gezdirdi.

"Tatlım," diye mırıldandı.

Tack boş televizyona bakarak, "Paraya ihtiyacı var," dedi.

"Evet," diye cevap verdi, koluna yakın bir şekilde bastırarak ve sırtının küçük kısmına daireler çizerek.

."

Karısı hiçbir şey söylemedi. "Birimizi dışarı çıkar."

Daha da yaklaştı, diğer elini adamın ön kolunda gezdirerek ellerinden birini sıkıca tuttu.

"Kane-"

"Şak," diye .

"Aman Tanrım," diye fısıldadı.

"Ve tarih tekerrür ediyor," dedi.

"Hayır, olmayacak" diye cevap verirken sesi sertti.

Başını çevirdi ve karısının güzel yeşil gözlerine baktı.

"Hayır," diye hırladı, "olmayacak."

TWENTY-TWO

Alçakgönüllülük

Asi

Dokuz on beş, Pazar sabahı.

"Sence rahatlamalı mıyım?"

Rush, Paul ve Amy'lerde benim yanımda dururken Amy odanın diğer ucunda, elini karnına bastırmış, yüzünde kederli bir ifadeyle duruyordu ve Paul de onun yanında durmuş, Hank'e çirkini gösteriyordu.

Ve çirkindi.

Ayrıca konuşuyordu.

Bu da sabah olduğu ve ya çoktan sarhoş olduğu ya da dün gecedan beri ayılmadığı anlamına geliyordu.

"Bay Ragowski," diye mırıldandı Hank.

"Kızım, *babası* yaşında bir *pedofil* ile cinsel ilişki yaşıyordu ve sonunda ona tecavüz edip *öldürdü*. Bu konuda rahatlamalı mıyım?"

Hank'in ona rahatlaması gerektiğini söylemediğini belirtmek önemliydi. Hank sadece adamın yakalandığı haberini ve konuyla ilgili ayrıntıları paylaşmıştı. Öyle bile olsa, eninde sonunda öğreneceklerdi, çünkü tüm haberlerde bu vardı, bu yüzden birinin onlara söylemesi gerekiyordu.

Onun için üzülüyordum ama o kişi Hank'ti.

"Paul," diye fısıldadı Amy.

"İşte bu. Diane'in bıraktığı şey bu. Tarihe gömülmüş müstehcen bir dipnot, keş ve pedofil," diye tükürdü Paul. "Benim tek çocuğum ve onun tüm vaatleri, geriye kalan bu."

Dilimi ısırđım, gerçek anlamda değil, mecazi anlamda, zehri çıkarması için ona biraz alan tanımaya çalıştım.

Ama bunu yapmanın gerçekten çok zor olduğunu söylemeliyim. "Paul," dedi Amy kırık bir sesle.

Paul, Rush ve bana döndü. "Ve tekrar soruyorum, kim bu adam?"

Amy telaşla, "Bu Rebel'in genç adamı," dedi. "Bunu biliyorsun. Onunla on dakika önce tanıştın."

Paul dikkatini karısına çevirdi. "Evet. Sanki on dakika önce tanıştığım bir adamın *ölü kızım* tarafından *tekrar* aşağılanmamı izlemesini istermişim gibi."

Ağzımın gerildiğini hissettim.

Amy'nin yüzü soldu ve geri çekildi ama "Onu kamyonetinde bırakamazdık" dedi.

Bu tartışılabilir bir konuydu ve bu noktada hangi tarafı savunacağımı biliyordum.

Bu arada, Rush'ın kalmaya niyetlendiği yer de orasıydı.

Hank'ten gelen ve ikimizi de uyandıran bir telefonla, Rush yaklaşık beş saat uyuduğu için, peynirli ayran bisküvisi üzerine yumurta ve pastırmamı alamadı. "Bana saldırma" şansını elde edemedi.

Yataktan kalkmıştık ve Rush kahve yapmak için aşağıya indi, bana çocuklardan bir not geldiğini ve Sixx'le bir yerlerde bir şeyler yaptıklarını söyledi.

Hızlı bir duş aldık, kıyafetlerimizi giydik, birkaç seyahat fincanı kahve aldık ve Paul ve Amy'lere doğru yola çıktık. Bu duygusal anda bir nebze olsun yalnız kalabilmeleri için beni kamyonette bekleyecekti.

Çok tatlıydı.

Ta ki Amy bana kapıyı açana, Rush'ı kamyonetinde görene, Hank'in 4Runner'ı yanaşana, eşyaları toplayana ve Rush'ın yeni erkek arkadaşım olduğunu söylediğimde içeri gelmesi için ısrar edene kadar.

vazgeçiremedim.

Ve gözlerindeki perili bakışla, çok fazla zorlayacak gücü kendimde bulamadım.

Gerçekten öğrenmeye ihtiyacım vardı.

Rush'a haber vermek için aşağı koştuğumda bana sinirli bir bakış attı, ama Rush'ın *çok* iyi biri olduğunu sezdiğim için kamyonundan inip içeri girdi.

Hank'in haberleri paylaşmasına yol açan hızlı tanıtımlar.

Bizi şu ana getirdi.

"Evet, aslında onu kamyonetinde bırakabiliriz," diye karşılık verdi

Paul. "Ben çıkıyorum," diye mırıldandı Rush.

Amy ona, "Hayır, *yapmayacaksın*," diye çıkıştı, sonra Paul'e, "O Rebel'in adamı. Rebel'in ailesi, yani *o da* aileden."

"Bu delilik," diye Paul.

Rush'la bir haftadan daha kısa bir süredir görüştüğümüzü ve onunla hiç tanışmadıklarını düşünürsek, ona tamamen aşık olmama rağmen (yani cidden, nasıl ?), öyleydi.

"Öyle değil," diye karşılık verdi Amy. "Ve ayrıca, Teğmen Nightingale için bunu bizimle paylaşmak kolay olmasa gerek."

Paul, "Bu tür şeyler için para alıyor," diye karşılık verdi.

Oh be.

Amy'nin yüzü kıpkırmızı oldu, "Evet, bir Pazar sabahı, ailesinden uzakta, kızımızın onu öldüren bir sapıkla ilişkisi olduğu haberini paylaşıyor, eminim bunu yapmak için cömertçe para alıyordur."

"Belki de sizi yalnız bırakmalıyız-" Hank başladı.

"Evet," diye Amy. ". Evine, karının yanına gitmeli ve tüm bunları bildiğini unutmaya çalışmalısın, eğer çocukların varsa onlara sıkı sıkı sarılmalı ve Pazar gününün geri kalanının tadını çıkarmalısın. Geldiğiniz için teşekkür ederim. Diane'den vazgeçmediğiniz için teşekkür ederim. Bu sabah paylaşmak zorunda şeyin kolay olmadığını biliyorum, ancak bunu yapmak için zaman ayırdığın için minnettarım ve bunun sonunda bittiğini bildiğim için de minnettarım."

"Henüz bitmedi," diye mırıldandı Paul. "Asla ."

"Görünüşe göre öyle olmayacak," diye çıkıştı Amy. "Kızımın uyuşturucuya yenik düştüğünü gördükten sonra, kocamın alkole yenik düştüğünü görmem için beni zorlama ihtiyacı hissediyorsun."

"Kahretsin," dedi Rush nefesinin altından.

İşte o zaman Paul'ün yüzü kızardı.

Rush'ın kamyonetinde kalması için Amy'yi zorlamalıyım.

"Şimdi *bunu* hiç tanımadığım iki adamın önünde yapacağız. *biliyor* musun?" Paul öfkeyle sordu.

"Evet, öyleyiz Paul, çünkü berbat durumdayım. Tek çocuğum öldü. Kocam yavaş yavaş kendini öldürüyor. Ama bunların hiçbiri, ödememiz gereken bir ipotek olduğu ve bunu ödemek için sadece yarı zamanlı bir gelirimiz olduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyor çünkü sen *şu anda* olduğu gibi günün yirmi dört saati sarhoş olma ihtiyacı hissediyorsun. Bu yüzden, ne bileyim, *üç hafta önce* bitmesi gereken ücretsiz bir *izindesin*." Ona doğru eğildi, "*üç hafta önce*." Arkasına yaslandı ve öfkeyle kollarını iki yana açtı. "Tanrı aşkına, sarhoş bir halde *panini makinesi* almaya gitmişsin! Sarhoşken araba kullandığını da ekleyeyim. Bu iş tamamen kontrolden çıktı. Yetiştirdiğim Diane bizden utanırdı."

Paul ona doğru eğildi. "*Senin* yetiştirdiğin Diane bir porno yıldızı oldu." Uh-oh.

Şimdi sinirlenmeye başlamıştım.

Rush'ın eli dışarı çıktı ve benimkini sıkıca tuttu ve bir şekilde, bununla, onu kaybetmedim.

Amy'nin elini tutacak kimse yoktu.

Bu yüzden tekrar geri çekildi ve bunu yaptıktan sonra, "Bunu votka şişene söyle, Paul!" diye bağırdı.

Rush'ı bir kez daha sıktım, çekip kurtuldum, sinsice Hank'e doğru ilerledim, elimi koluna koydum ve fısıldadım, "Teşekkürler Hank. Gidebilirsin. Roxie'ye selamımı söyle."

Bana baktı ve o sıcak, viski gözlü sevgilisi geri döndü.

Parmakları benimkileri buldu, bir süre sıkıca tuttu ve mırıldandı: "Onlarla kurban yardımı hakkında tekrar konuş."

Başımı salladım.

Dikkatini Paul ve Amy'ye çevirdi. "Bay ve Bayan Ragowski, kendinize dikkat etmeye çalışın," dediğinde Paul'den kızgın bir bakış, Amy'den ise özür dileyen bir bakış aldı.

Parıltılar ondan uzaklaştı (ya da en azından ben öyle umuyordum) ve o da kapıya yönelip çıktı.

Kapı arkasından kapandığında arkadaşlarıma baktım. "Paul, Amy, Rush ve ben de gidiyoruz."

Amy'nin sırtı dikleşti, çenesi yukarı kalktı ve "Onu terk ediyorum" dedi.

Allah kahretsin.

"Sen nesen?" Paul sordu.

Kocasına döndü. "Barbara'nın yanına taşınyorum. Her şey hazır. Eğer bir toplantıya katılmaz, kendine çeki düzen vermez ve işine geri dönmezsen, evi satışa çıkaracağız ve boşanma davası açacağım. Ölü bir kız, alkolik bir koca ve kötü bir kredi ile bu kabusa son vermeyeceğim. Bir haftan var Paul. Hayat çok kısa. Senin harcanmanı izleyerek bir saniye daha harcamayacağım."

Paul ona baktı, ağzı açık, yüzü bomboştu.

Amy bana döndü. "Seni arayacağım, bebeğim. Seni seviyorum." Rush'a baktı. "Özür dilerim. Kamyonetinde kalmana izin vermeliydim. Rebel'e çok yükledim ve sen de buna kapıldın. Bu artık sona erdi. Umarım hafifletici koşulları anlıyorsundur ve daha iyi altında seninle tekrar buluşmayı umuyorum."

Bununla birlikte, koridora doğru fırladı ve bir kapı çarpma sesi duyduk. Dikkatimi Paul'e verdim.

"Paul, ikinizin konuşmaya ihtiyacı var. Biz gidiyoruz."

"Kızım öldü," diye mırıldandı Amy'nin az önce indiğı koridora doğru.

"Evet," diye fısıldadım.

"Ve o kaltak," elini salona doğru kaldırdı, "bana bunu mu yapıyor?" Aptalca bir şey söylememek için dişlerimi sıktım.

Rush aynı şeyi yapmadı.

"Adamım, kafanı kışından çıkar yoksa sadece kızını değil, her şeyini kaybedeceksin."

Paul Rush'a bir bakış fırlatıyordu ama Rush elimi tutmuş beni kapıya doğru çekiyordu.

Paul Rush'a tükürerek, "Tekrar hoş karşılandığınızdan emin değilim," dedi.

"Eminim, moron gibi davranmaya devam edersen umurumda olmaz," diye mırıldandı Rush, kapıyı açtı ve beni dışarı çekti, geri dönüp "Hoşça kal," dedi.

İçeri uzandı, kapıyı kapattı ve beni yürüyüşe çıkardı. "Özür dilerim bebeğim," diye fısıldadım, elini sıkıca tutarak.

"Bunun olması iyi oldu. Amy'nin bunu ortaya dökmesi gerekiyordu," Rush fısıltıyla karşılık vermedi.

"Buna tanık olmak zorunda değildin."

Beni kamyonetinin yolcu kapısında durdurdu ve bana baktı. "Ben kamyonetimle dışarıda olsaydım, sen hâlâ orada, o ikisine hakemlik yapıyor olur muydun?"

Gözlerimi .

"Doğru," diye mırıldandı, kapımı çekerek açtı. "Yani içeri girdiğim iyi oldu. Şimdi eve gidebiliriz, ben , kardeşin ve adamının nerede olduğunu öğrenip onları sana getirebiliriz ve ben de geri dönüp Chew'in nerede olduğunu bilmeyen daha fazla insanı haraca bağlayabilirim. Mükemmel bir gün daha."

Oh adamım.

Yorgundu, bu karmaşayla işi bitmişti, muhtemelen açtı, Paul ve Amy'yle o çirkin meseleyi halletmesi gerekiyordu ve şey ... yorgundu.

Kamyona binmekte gecikmedim.

Rush beni içine aldı, kaputun etrafından dolandı, sonra diğer tarafa doğru eğildi.

Arabayı çalıştırıp yola çıktıktan sonra, "Peynirli bisküvili kahvaltı sandviçlerimi ister misin?" diye sordum.

"Çok uzun sürer. Arabaya servis yapan bir yerden bir şeyler alırız, eve dönerken yolda yeriz, ben de seni yiyerek kahvaltımı bitiririm, sonra da uyurum."

Fast food'dan nefret etmeme rağmen (Arby's hariç hepsi, biftekleri, kaşarları ve kıvrıcık berbattı) "Bu bir plan" dedim. Geri kalanına tamamen razıydım ve bir kısmına da razıydım. Cebimden telefonumu çıkardım ve ona "D'yi arayacağım" dedim.

"İyi fikir," diye mırıldandı.

Diesel cevap vermedi, ben de mesaj bıraktım.

Rush, Taco Bell'de arabaya servis penceresinden siparişimizi alırken telefonuma bir mesaj geldi.

Sixx ile bir şeyler yapıyorum. Biraz zaman alacak. Kapalı mı?

Çantayı bana uzatırken Rush'a, "D, Sixx'le bir şeyler yaptığını ve bunun biraz zaman alacağını söylüyor," dedim.

Rush, "Uyandıgımda dönmemiş olacaklar, seni Essence'ın yerine bırakırım," diyerek fast food şeridinden çıktı.

Ve işte yine oradaydı.

Planlar değişti, Rush yeni bir akış buldu.

Örtülü, D'ye mesaj attım. Sonra da *"Uzun süre yoksan Essence'de olabilirim."* dedim. *Mesaj atarım.*

Tamam, kardeşim. Sonra görüşürüz.

Rush'ın kahvaltı burritosunu çıkarmak için çantayı

karıştırdım. "Beni aldığın için teşekkürler," dedim.

"Sorun değil," diye yanıtladı. "Harika

olduğun için teşekkürler."

Dudakları büküldü, bana baktı, dürümünü aldı ve tekrar yola baktı.

"Sorun değil."

Kendi dürümümü çıkardım, ve tarçınlı topları Rush'ın ulaşabileceği bir yere koydum, sonra poşeti yere attım.

Bir ısırık alacak kadar açtım, çiğnedim, yuttum ve "Haklısın" dedim.

Rush lokmasını yutmadı ama ağzı dolu bir şekilde sordu: "Ne hakkında?"

"Diane öldükten sonra bana son bir şey verdi."

Nereye gittiğimi biliyordu ve bu yüzden nazik bir "Bebeğim" aldım.

"Bu şekilde olmasını istemezdim. Ama oldu. Yani elimde olan bu.

Ve ben bunu kabul etmekte iyiyim."

Burrito ellerini değiştirip uzandı ve kalçamı sıktı.

Direksiyona geri dönerken bir patates kızartması kaptı. "Amy'nin bunu yapmasına sevindim. Artık o kadar endişelenmiyorum," diye paylaştım.

"Evet," diye yanıtladı.

"O kadar da kötü değiller," dedim ona. "Amy değil," diye kesin bir şekilde cevap verdi.

Hmm . . .

Görünüşe göre Rush, hafifletici sebepler olsa bile hayatlarındaki kadınlara pislikmiş gibi davranan erkeklere karşı o kadar yumuşak başlı değildi.

Paul'ün hafifletici sebeplerini (bir noktaya kadar) anladım. Yine de hoşuma gitti.

Yemek yedik.

Evine geri döndük. Seviştik.

Ve Rush bayıldı.

Ama onun kollarında çırılçıplak yatıyor, Rush'ın uyumasını izliyor, bunu yaparken hâlâ fena görüldüğüne hayret ediyor, sabahımızı, D ve Mad'in Sixx'le ne yaptıklarını ve Phoenix'e gitmeyi düşünüyordum.

Babasının kreplerinden yemiştım (ve *harikaydılar*).

Rush'ın peynirli bisküvili kahvaltı sandviçlerimi denemeye gerçekten ihtiyacı vardı.

Hiç sahip olmadığı için bunu bilmiyor olabilirdi ama gerçekten de etrafında ona göz kulak olacak birine ihtiyacı vardı.

O olmak istedim. Kötü biri.

Soru şuydu: Phoenix'e giderek ona göz kulak olmam daha mı önemliydi?

Annesi böyle bir kaltak olduğunda kendini kaybetmesinden ve o gün beni sürüklemesinden, sürüklemesine rağmen iyi bir yüz ifadesi sonra, kararsızdım.

Bildiğim şey, bu konu hakkında daha fazla konuşabileceğimiz, düşüncelerime ve endişelerime açık olacağı ve bir karara varacağımızdı.

Birlikte.

Ve bunun böyle olacağını bilmek harikaydı.

Valenzuela

Bir yirmi sekiz, Pazar öğleden sonra. . .

Başını geriye attı, dişleri eti sürüklerken alçak ama keskin bir acı çığlığı duydu ve kendini prezervatifin içine muhteşem bir şekilde harcarken kalçalarını hareket ettirememesini garip ama çekici bir his olarak buldu.

"Bitir işini," diye sert bir ses geldi arkasından. Emir onun içindi.

Ve bunu duyunca, orgazmı neredeyse başladığından daha sert bir şekilde sona erdi.

Ağız yine zorla dolduruldu, plastik hoşuna gitmedi ama sınırları vardı.

Onlar da öyle.

Bu sefer kurallara uyulacaktı.

Ancak, belki bir dahaki sefere onları farklı bir şey denemeye ikna edebilirdi.

İşi bitmiş olsa bile, işler tam olarak sonuçlanırken dinlemek ve katılmak tatsız değildi.

tutulması ve kalçasının hırpalanması da hoşuna gitmiyor değildi, işler doruğa ulaştığında ete inen bir elin acı veren sert sesleri, etin ete çarpma sesiyle keyifli bir şekilde karışıyordu.

Başını çevirdi, ağızını serbest bıraktı ve "Şimdi git" dedi.

Serbest kalmanın tadını çıkarmasına izin verdi ve yatak onların çıkışıyla sallandığında döndü, bir kalçasına, sonra kıkına düştü ve kendi yatağında sırtını başlığa dayayarak çıplak yatmak için eğildi.

Gördüklerini onayladı. Büyük.

Yapılı. Asılı.

Gelecek kadın değildi.

Dudakları kıvrıldı.

İkisi de banyosunu ziyaret ettikten sonra geri döndüler ve gözlerinin üzerlerinde olduğunu bildikleri için tembelce giyindiler ama yine de zaman kaybetmediler.

Erkekleri düşünmeliydi.

Ancak, bu onun aklına asla gelmezdi. Bu fikir çok iğrençti.

Tabii ki kırmızı odada yaşadıklarına kadar.

Ama şimdi, biraz düşündükten sonra, erkeklerin çok daha az sorun çıkaracağını .

Kıkını kaldıran uzun boylu ve büyük penisli olan, televizyonun monte edildiği sandığın altına doğru yürüdü ve orada onlar için bıraktığı zarfı aldı.

Olağanüstü kumaştan iyi dikilmiş pantolonlar, mükemmel dikilmiş elbise gömleği, mükemmel bakımlı koyu sarı saçlar.

Tam da emrettiği gibi.

Evet, erkekleri daha önce düşünmeliydi.

Erkekler otoriteyi, paranın önemini ve neyi satın aldığını ve emirleri nasıl alacaklarını anlıyorlardı, hatta emir almak emir vermek anlamına gelse bile.

Sadece gerekli bir hizmeti sağlarlar ve bir sorun teşkil etmezler.

"Cüzdanım. Pantolonum," diye sordu.

Diğeri Benito'nun pantolonunu uşağından kaptı.

O da oldukça uzun boyluydu ve üstün bir fiziğe sahipti ama daha kısa, daha zayıf ve daha az donanımlı olmasına rağmen, hareket ettiğinde büyük bir zarafete ve Benito'nun özellikle gösteri sırasında takdir ettiğini fark ettiği derin bir sese sahipti.

Adam cüzdanını çıkardı, pantolonu bulduğu gibi sardı ve cüzdanı kendi terzi yapımı pantolonu ve gömleğiyle Benito'ya getirdi.

Benito adamın pantolonunu örtmesini onayladı. O pantolonun fiyatı yedi yüz dolardı.

Evet, erkekler birçok açıdan çok daha az sorunluydu.

Benito cüzdanı ondan aldı, içinden iki yüz dolarlık banknot çıkardı ve cüzdanını komodinin üzerine koymadan önce yatağa fırlattı.

"Bahşiş," dedi cömertçe.

Birbirlerine baktılar, sonra uzun boylu olan öne doğru ilerledi ve banknotları aldı.

Bir dahaki sefere, uzun olanın kendisini becermesine izin vermeden önce, kendisi izlerken kısa olanın uzun olanı becermesini sağlayacaktı.

Yine de bu , isteyecektir.

"Tekrar. Pazartesi akşamı. Saat sekizde. İki saat ayırın," diye emretti.

"Tamamdır," diye mırıldandı uzun boylu olanın hırçın sesi. Sesi de çekiciydi.

Odadan çıktılar, kısa boylu olan kapıyı arkalarından kapattı.

Ona isimlerini vermişlerdi, sadece onları not etme zahmetine girmemişti.

Bir dahaki sefere bunu yapardı.

Bu düşünce üzerine Benito içini çekti.

Günün geri kalanında bu anıyı düşünecek ve Tack ile yapacağı toplantıya hazırlanacaktı ve görünüşe göre Knight da yarın sabah onlara katılacaktı.

Baş belası olsa da sürpriz değildi ama Şövalye Sebring Denver'daki her çalışan kızın kahramanıydı. Bu yüzden Lannigan, Benito'nun fahişelerini kullanarak intikamını aldıktan sonra, Sebring'in bir müdahalesi bekleniyordu.

Yine de Knight'ın üstesinden gelmek kolay olacaktı. Beş fahişeyi öldüren *Benito* değildi. Böyle bir şey pek çok açıdan iş için kötüydü ve Sebring Benito'nun işle ilgili olduğunu biliyordu.

Benito, toplantı için hazırlanacak fazla bir şey olmadığını belirtmekten memnuniyet duydu.

O sabah, planlanmış konukları gelmeden önce geç saatlere kadar yavaş bir kahvaltının tadını çıkaran Benito, dün geçirdiği kötü günün ardından bunu düşünerek yaptığında, sonunda her şeyin zaten olmasını istediği gibi olacağı sonucuna varmıştı.

Kemikleri geçmişte yaptığı hatalar için bir dokunulmazlık olarak sunacaktı. Kaos'un yamasından uzak durmaya devam edeceğine söz verecek ve sadece film yapımcılığı girişimlerine odaklanacağı için yakında bunun bir sorun olmaktan çıkacağını açıklayacaktı (Sebring'i yatıştıracak bir şey). Ve Lannigan'ı bulmak için bir araya geleceklerdi, diğer teklifleri ona, Kaos onu önce bulursa ona ne yapacaklarsa yapmadan önce o pislikle biraz zaman geçirmek için pazarlık gücü sağlayacaktı.

Ve belki de ona yapacakları her şeyi izlemesine izin veriyorlardı.

Knight işin , *birisi* Lannigan'ı bulacaktır.

Mamá Nana'ya gitmesine bile gerek yoktu, ama önce o orospu çocuğunu görmek istiyordu.

Hem kendisinin hem de Kaos'un aylarca süren arayışları bir yana, Lannigan'ı bulanın kendisi olması avantajlı olacak ve Kulüp'ü bir adım öne çıkaracaktı. Bu sadece Kulüp'le ilişkilerinde değil, aynı zamanda Camilla ve Lannigan'ın onunla oynadıktan sonra bıraktıkları itibarındaki bazı çatlakları onarmak için de uzun bir yol kat edecekti.

Ancak Mamá Nana'yı ziyaret ettikten ve pek de hoşlanmadığı duygulara kapıldıktan sonra durumu yeniden değerlendirmiş ve operasyonlarını düzene sokma fikriyle zaten flört ettiğini kendine hatırlatmıştı.

Son olaylar bunu pekiştirdi.
Fahişeler dışarı çıkmayı
reddediyor.

Kızgın pezevenkler onun alanını işgal ediyor.

Polise durumu açıklamak için oturduğunda ne olup bittiğini *anlamamıştı*, zira fahişelerin ahırını *işletmiyordu*, bu yüzden neden *zamanını* boşa harcadıklarını anlayamıyordu. Dahası, beş zavallı asi kadını kimin öldürebileceği ya da Arthur Lannigan'ın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Adamın adını bile duymamıştı.

Sadece bu polis sorgusu ona avukatlık ücreti olarak 1500 dolara mal olmuştu.

Avukatlara, doktorlara, muhbirlerle ve kendi adamlarının sadakatini sağlamaya bu kadar para harcamaya devam edemezdi.

Normal zamanlarda bunu düşünmezdi.

Fahişeler dışarı çıkmayı reddediyordu ve Lannigan'ın yaptıkları yüzünden krupiyeler bile kıpırdanmaya başlamıştı, eğer kazancı düşmeye devam eder ve büyük harcamalar yapmaya devam ederse, kaynakları tehlikeli bir şekilde azalmaya başlayacaktı.

Söylemeye bile gerek yoktu, onları kazanmak için çok çalışmıştı. Arthur Lannigan gibilerin inşa ettiği her şeyi yok etmesine kesinlikle izin vermeyecekti.

Kesinlikle *olmaz*.

Dün iyi bir gün değildi.

Son birkaç pek de iyi geçmemişti. Bugün çok daha iyiydi.

İyi bir uyku, iyi bir düşünce ve iyi bir sevişme ne kadar fark yarattı.

Evet, erkekleri bundan çok daha önce düşünmeliydi. İndiler, gittiler ve başka biriyle çıktılar. O iki adam yarın geceye kadar onu bir daha düşünmeyecekti. Entrikalar, dolandırıcılıklar ve duygusal karmaşalar olmayacaktı. Onlara hizmetleri için ödeme yaptı, sağlıklı bir bahşış verdi, bitti.

Benito için sorun yoktu.

Gülümseyerek yataktan kalktı ve banyoya gitti.

Prezervatifi attı ve sikini temizlemek ve kayganlaştırıcıyı arkadan silmek için pelüş, koyu mavi bir el bezi aldı.

Daha sonra dolabına gitti ve sıcak tutan ama nefes alabilen yumuşak, esnek bir malzemeden yapılmış, kraliyet mavisi bir pantolon ve ona uygun bir gömlek buldu.

Paranın satın alabileceği en iyi şeydi. Pijaması. El bezi. Front Range manzaralı dairesi. Ve içindeki her şey.

Hırsını, açgözlülüğünü serbest bırakmış ve son derece başarılı olmuştu.

Çok heyecan vericiydi.

Şimdi bunu sürdürmek için küçülmesi gerekecekti, ancak Benito bunu bir tür yarı emeklilik olarak düşünmekten hoşlanıyordu.

Sonuç olarak artık mızımız pezevenkler, tedirgin satıcılar, gereksiz avukat ücretleri ve Mamá Nana ziyaretleri olmayacaktı.

O da bu konuda iyiydi. Hem de çok.

Şezlongunu çekti, akli en iyisindeydi, Tallulah'ı düşünmeye başladı.

Onu düşünmekten vazgeçmemişti. O duygusal bir olmayacaktı.

Ondan korkmadan, onun dengi olacaktı. Onun çalışmasını izleyecek, markalarını büyütmesi için ona kaynak sağlayacak ve bu onun bir sonraki büyük başarısı olacaktı.

Ve işe yaramayı ya da bırakırsa, onu kazıyıp atacaktı.

Bu arada, filmleri için m/m hakkında bir tartışma yapmışlardı.

İsteksizdi.

"Ateşli" olduğunu söylemişti.

Ne görmek için onu bu konuda serbest .

İkisinin arasında karar verdi, eğer sevdiği bir şeyse, onun için biraz sipariş edecekti, onun hoşuna gidenlerden ve izlemesine izin verecekti.

Ve belki onunla oynarken.

Bu olasılığı ilgi çekici bularak banyodan yatak odasına doğru ilerledi ve durdu.

Bunu yaptı çünkü uzun, açık kahverengi saçlı, iri yarı bir adam kendini yatağına atıyordu.

"Böyle kazılara alışabilirim," dedi Benito'nun diğer ikisinden de daha çok sevdiği bir sesle.

"Evet. Bunu duydum."

Benito'nun gözleri yatakta iri yarı adama eşlik eden adama kaydı, esmer yüz hatları, gür sakalı ve çakıllı sesi Benito'nun daha da hoşuna gitmişti.

Diğerleriyle olan Pazartesi planlarını iptal edecekti. Ve bu ikisini sipariş edecekti.

Ve istediği gibi gelebilmeleri için kot pantolonlarını ve tişörtlerini değiştirmelerini bile istemezdi.

Belli ki kaba bir ticaret yapıyorlardı ve bu ilginç bir değişiklik olurdu.

Ayrıca, kapıdaki adamlarını atlatmak için ajansa verdiği sözler de ellerindeydi.

Yani bu da Benito'nun affedebileceği bir hataydı.

"Acente bir hata yapmış," dedi de dikkatini çekerek. "Bana zaten hizmet verildi."

"Biliyoruz," dedi iri yarı olan, parlak mavi gözlerini Benito'ya dikerek ve başını odanın diğer ucuna doğru eğdi.

Benito o tarafa baktı ve olduğu yerde dondu kaldı.

Kısa kahverengi saçları, vücuda oturan siyah deri pantolonu, derin, kadınsı yakaları olan asker yeşili blazer ceketinin altında ipek bir kabuğu, boynunda narin platin gerdanlığı ve yüksek topuklu, askılı, platin sandaletleri olan, odasının kapı pervazına umursamazca yaslanmış uzun boylu, ince kadını tam olarak içine almadı (ama belli ki kıyafetlerini içine aldı).

Televizyonu açtı.

Üzerinde de davanın başında, on beş dakika geçmeden ayrılan adamlarla birlikte çekilmiş bir videosu vardı.

Sırtüstü yatmış, siki emiliyor, dizleri yukarı ve geniş bir şekilde zorlanıyor, uzun boylu olan ise kafasına binmiş, yüzünü beceriyordu.

Açı mükemmeldi, yana doğru, her şeyi görebiliyordunuz. Odada kamera aramadı.

Çünkü soğuğun istila ettiğini hissetti.

Ve bundan zevk aldı.

Yataktaki adamlardan biri, ses tonunda gizlemediği bir tiksintiyle, "Bunu izlerken seni biraz dinlendirmem gerekebilir, kardeşim," dedi.

"Bilmiyorum, ağzındaki adamda yetenek var," dedi çakıl taşı. Karanlık olan.

Yatağa doğru baktığında büyük olanın silahını komodinden çıkardığını gördü.

Şarjörü yatağa fırlatıyordu. Ardından fişek yatağından çıkardığı mermiyi avuçladı ve silahı kot pantolonunun arkasına soktu.

Bütün bunları Benito'ya saygısızca gülümseyerek yaptı. Bu ürperti derine işledi.

"Merhaba," diye bir kadın sesi . Gözlerini kadına dikti.

Kumandayı kaldırdı.

"İyi kısımlara hızlıca geçelim mi?" diye sordu.

"Dostum, dişlerini kontrol etmelisin," dedi yataktaki iri adam ve Benito bakışlarını tekrar ona çevirdi. "O için üzüldüm, boşalırken neredeyse sikini koparıyordun."

İzlediler.

"Bilgin olsun dostum, Knight adında biri Dusk Ajansı'nı satın aldı. Az önce seni delen çocuklar mı?" dedi karanlık olan. "Onlar onun."

Bundan haberdar edilmemişti. Bu Benito'yu mutlu etmedi.

Evet, düzene sokma zamanı gelmişti. Her şey dağılıyormuş gibi hissediyordum.

"Siz üçünüze nasıl yardımcı olabileceğimi bana açıklayabilir misiniz?" diye sordu soğukkanlılıkla.

"Şey ..."

Esmer kadın odaya öyle bir duygusallıkla sızmıştı ki, Benito'nun mevcut durumda bile takdir etmek için bir an durması gerekti.

Yatağa süzüldü ve iki erkeğe öyle bir sarıldı ki Benito hemen Tallulah'dan o m nage filmini sipariş etmeye karar verdi. Programını gözden geçirmesi gerekecekti. Ama bu onların bir sonraki filmi olacaktı.

"On milyon dolarla başlayacağız," diye bitirdi esmer kadın.

Tallulah ve m nages hakkında düşünmeyi bıraktı ve gözlerini kadına dikti, içi buz gibiydi.

"Özür dilerim?" diye fısıldadı.

"On milyon," diye tekrarladı. "Benim, D'nin ve Mad'in buraya geliş biletlerini de sen ödüyorsun. Elbette birinci sınıfta geldik. Ve ben Halcyon'da kalıyorum. Muazzam bir yer. Arızı masraflar, kiralık arabalar, benzin, vesaire ve bundan sonra alışverişe gitmeyi düş nd ğ me göre, on milyon, on bine yuvarlamaya ne dersiniz?"

"On beş," diye homurdandı büyük olan. "Balayı, Hanım kızım."

O onların Domme'siydi.

Ve Benito bu düşünceyi çok sinir bozucu ve hiç de uygun olmayan bir şekilde sikinin seğirmesine neden olmuş buldu.

"On milyon, on beş bin," diye düzeltti esmer kadın.

Fiziksel tepkisini görmezden geldi.

"İnsanların hakkımda bunları bilmesini umursadığımı mı sanıyorsun?" diye sordu bir kolunu televizyona doğru savurarak.

Kadın kumandayı kaldırdı ve televizyonun sesi kapandı.

Benito'nun televizyona bakmasına neden olan sesler kesilmeden önce dakikalarca sesleri dinlediler.

Hızlı ileri sarıyordu.

"Sanırım buralarda bir yerde," diye mırıldandı, play tuşuna bastı ve sesler geri geldi.

Biraz zaman aldı ve onu elleri ve dizleri üzerinde, her iki ucundan da alırken izlemek ve dinlemek dayanılmaz bir zamandı, ama sonra "Hoşuna gitti mi? Babanın sikini almak hoşuna gitti mi?"

Ağzı serbest kaldı ve kendisinin "Evet" diye homurdandığını duydu ve bunu diğeri kalçalarını döndürürken ve sert aletiyle yüzünü tokatlarken yapmıştı.

Arkasındaki adam, "Bana babanın sikini almaktan hoşlandığını söyle," dedi.

Kadın yine sessiz tuşuna

bastı. Ama o söylemişti.

Emredildiği gibi.

Ve bir ödül aldım.

Şimdiye kadar tecrübe ettiği en iyi handjob, kışında hareket eden bir horoz olan.

"Ben de babamın sikini almayı seviyorum," dedi esmer olan.

"Baban artık kendini iyi hissetmiyor, kardeşim," dedi iri olan.

Karanlık olan Benito'ya zalimce gülümsedi.

"Şimdi, insanların ne düşündüğünü neden önemsedüğün hakkında konuşalım," diye davet etti esmer kadın.

"Hepinizi öldüreceğimi biliyorsunuz," diye belirtti.

Sadece büyük olanın onu ikiye bölebileceğini düşündükleri için bunu kabadayılık olarak görebileceklerini anlıyordu ama karanlık olanın görünüşüne bakılırsa, Benito'ya acı çektirmekten zevk alıyordu ve bu iyi bir şey değildi.

O da umursamadı.

Üçü de ölmüştü.

"Hayır, bunu bilmiyoruz," diye mırıldandı esmer kadın, başını iri olanın göğsüne yaslamak için yana kaydı ama gözlerini Benito'dan ayırmadı. "Sanırım hazır olduğumuzu söylediğimizde on milyon, on beş bin dolar bizi bekliyor olacak. Teslim edilmesini istediğimiz yere teslim edeceksin. Sonra da Kane Allen ve Knight Sebring ile toplantı yapacak ve onlarla Denver'dan bu kez temelli olarak ayrılacağınızı paylaşacaksınız. Dr. Baldwin'in Suçlular Hastanesi'nde inzivaya çekilmek için değil."

Bu kadının ne kadar çok şey bildiğinden etkilenmemiş olmayı diledi.

Ama bu kadının ne kadar çok şey bildiğinden etkilenmişti.

Eğer farklı koşullar altında tanışmış olsalardı, yarası olsa bile onu işe alırdı.

Konuşmaya devam etti.

"Ama şehirden ayrılmadan önce, sahip olduğunuz tüm film yapım tesislerini Ride LLC'ye devredeceksiniz. Tüm bunlar tamamlandığında, bir daha dönmek üzere gideceksin. Hafta sonuna kadar vaktin var. Ve

O zaman bütün bunları arkada bırakırsın," diyerek kolunu savurdu ve gözleriyle onu kıştırdı, "Tallulah Monroe da dahil."

Tallulah?

"Bunların hiçbirini ," diye belirtti.

Omuz silkti, yer değiştirdi ve iki dirseğini de büyük olanın düz karnına yerleştirdi.

Homurdandı, sonra sırtıttı, Benito'nun yastıklarına yaslandı, başı yatak başlığının üzerindeydi, omuzları avuçlarının üzerindeydi, ellerini kafatasının arkasında kavuşturmuştu, sanki her gün Benito'nun iki bin dolarlık yorganının üzerinde tembellik ediyormuş gibi.

Esmer olan sırtını örtüp göğsünü oraya yaslarken çenesini iki yumruğunun arasına aldı, sakallı çenesi ensesindeydi, gözleri Benito'daydı ama eli tamamen iri olanın kalçasına, kasıklarına yakın bir yere kıvrılmıştı.

"O zaman bana bu kaseti Mamá Nana'ya vermekten başka seçenek bırakmıyorsunuz," dedi kadın.

İyi sikişti.

"Şimdi sakın büyük düşüncelere kapılıp zincirlerinizi çekiştirmeye başlamayın," diye öğüt verdi. "Bir sonraki durağımız Kaos. Onlara kemikleri vereceğiz."

Aman Tanrım.

Kemikler mi?

Benito'nun orta kısmı sarsıldı.

Kaşları havaya kalktı. "Eksiksiz olmadan göstereceğimizi düşünmedin mi?"

"Kardeşim," diye alçak sesle gürledi esmer olan ve Benito'nun basit biri olduğunu düşünüyormuş gibi başını salladı.

"Şimdi, sadece şunu söylemek istiyorum," diye devam etti esmer kadın, "on milyon, Bayan Fury için."

Kadının yüzünde Benito'nun hayalarının kalkmasına neden olan bir şey kıpırdadı, seks dışında hiç hissetmediği tuhaf bir duyguydu bu.

Ancak bu his en ufak bir şekilde cinsel değildi.

"Sevgiyi hissetmiyor, Benito," diye fısıldadı. "Delgado ona baktırdı, bilirsin, profesyoneller tarafından. Fotoğrafları çekildi. Ve o gün o binada çalışan üç tane daha Dom vardı, ikisi sizi girerken gördü, biri çıkarken gördü. Tecavüz ne yazık ki

Kısa bir cümle, ama Mamá Nana bu kaseti büyük evdeki yeraltı video kütüphanesiyle paylaştığında sizin için eğlenceli olacağını sanmıyorum. İstedğin zaman almak başka bir şey. Bayan Fury'den isteyebilirsin, senden alınması tamamen farklı bir şey. Beni anlıyor musun?"

Hiçbir şey söylemedi, sadece gözlerinin içine baktı.

"Ah, bir şeyi örtmeyi unuttum," dedi sahte bir pişmanlık ifadesiyle. "Muhtemelen kapıdaki adamlarınız için endişeleniyorsunuzdur. Bilmelisiniz ki biz çok adiliz. Kimseye tecavüz etmediler. Sizle oynarken hem sohbet ettik hem de canlı bir eğlenceyi paylaştık." Başını yumruklarının üzerine eğdi. "'Batan gemiyi fareler terk eder' deyimi size tanıdık geliyor mu?"

Ağzının gerildiğini hissetti.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, cevap vermeye gerek duymadı.

"Şimdi," dedi parlak bir sesle, "durumunuzu size tam olarak anlatamamış olabiliriz diye söylüyorum, başka bir arkadaşımız daha var. *Çok hoş biri*," diye nefes aldı. "Oh çok *eğlenceli*. Eğer küçük sinsi aklınız ödeşmeyi ya da yarattığınız bu karmaşadan kendinizi nasıl kurtarabileceğinizi düşünüyorsa, gerçekten, tüm dürüstlüğümlle, bunu bırakmanızı tavsiye . Seni sağlam bırakacağız, en azından fiziksel olarak. Onu serbest bırakırsak, sadece topallayarak yürümeyeceksin. Bir Domme'yi incittiği için peşine düştüğü son adam şenlikler sırasında kendi dilini ısırp koparmıştı. Bunun senin başına gelmemesini sağlayalım. Benimle misin?"

"Seninleyim," dedi dişlerinin arasından.

"Güzel," diye neşeyle kabul etti, yer değiştirdi ve adamlar da onunla birlikte yer değiştirdi.

Yataktan kalkıp kapıya doğru ilerlediler ama durdular ve üçü de geri döndü.

"Bu sizde kalabilir," dedi başını televizyona doğru eğerek. "Efendi elimizde. Ve sadece şunu söylemek için, bir horoz seni kışından sikmediğinde emirleri yerine getirebileceğin bir sigorta ekledi, yarın Allen ve Sebring ile görüşmeden önce, onlar da bir kopya alacaklar. Yıllardır mutlu edemediğin herkes seni taşaklarından yakalayacak."

Kane Allen'ın o kaseti izlediğini, *duyduğunu*, Kaos'un kardeşleriyle paylaştığını ve hatta üşüdüğünü hissettiğini düşündü

değişti.

Güçlendirici hissettirmedi.

Sadece soğuk hissettirdi.

Esmer kadın konuşarak onun dikkatini yeniden çekti.

"Kuku gerçekten sorun yaratıyor, değil mi?" Gülümsedi. "Ama sanırım penis de öyle. Temas halinde olacağız. *Hoşça kalın.*"

Ardından, kollarını onun omuzlarına dolayan erkeklerin ek sırtışılarıyla birlikte dışarı çıktılar.

Benito kapıya baktı.

Sonra tam zamanında televizyona bakarak kendisinin doruğa çıkışını izledi. On milyon dolar onu neredeyse yok edecekti.

Yatırımları vardı. Gayrimenkuller. Ancak geri dönüşünü finanse edebilmek için bunların bir satmak zorunda kalmıştı ve üretim tesislerinden vazgeçmek zorunda kalmak, sadece gelecekteki gelirine değil, mevcut varlıklarına da büyük bir darbe vuracaktı.

Liquid, parayı ödediğinde neredeyse beş kalacaktı. Bu kadar yeter.

On milyon, on beş bin dolardı. Evet.

Neredeyse beş parasız.

Küçülen sikinin üzerinde kullanılmış bir prezervatifle iki ucundan da sikilmesini izledi.

İşte o zaman Benito Valenzuela nasıl tevazu gösterileceğini öğrendi.

TWENTY-THREE

Miras

Rush

Beş elli, Pazar akşamı.

"Onu yakaladın mı?" Rush Kaos Yerleşkesi'ne girerken telefonuna sordu.

Diesel ona, "Evet, bir süre Essence'de takılacağız," dedi. "Ama sanırım Rebel'e taşınacağız. Kız kardeşimin biraz evde ihtiyacı olduğunu hissediyorum. Sen gelmeden önce orada olursak birimiz sana mesaj atar."

"Doğru. Teşekkürler," diye mırıldandı Rush.

"Bu gece Halcyon'da bir oda tuttuğumuzu söylemek için aradım. Biraz yalnız kalmaya ihtiyacınız var. Ve bugünden sonra, biraz rahatlamaya ihtiyacımız var."

Rush bara uğradı çünkü bu büyük bir . Rebel konusunda ona güvendiler.

Diesel'e, "Benim için olmadığını biliyorsun," diye hatırlattı.

"Biliyorum kardeşim," diye cevap verdi Diesel. "Ama biz senin tarzını, onun tarzını ve bunu yapmak da bizim tarzımızı bozuyor."

Eğer bir şey , bunu bilmek istemiyordu.

"Gece. Yarın gündüz vardiyası için tekrar bir araya geleceğiz.

Öyle mi?" Diesel devam etti.

"Evet. Teşekkürler, Diesel."

"Uzun sürecek mi?" diye sordu. "Rebel soruyor. Sana yemek yapmak için dışarı çıkıp bir şeyler almamız gerekip gerekmediğini soruyor."

Rush'ın aklına babasından gelen ve kendisiyle Yerleşke'de buluşmasını isteyen telefon . Yani yerleşkedeydi ama bunun neyle ilgili olduğunu bilmiyordu.

"Bilmiyorum. Bu iş bittiğinde mesaj atarım," dedi.

Diesel, "Harika, sonra, dostum," dedi.

"Daha sonra. Ve oraya gittiğimde, hemen ayrılmayı planlamayın. Sixx ile neler yaptığınızı duymak isterim."

"Bunu kesinlikle duymak istiyorsun. Yılını güzelleştireceğini düşünüyorum."

Bir yılını değerlendirebilir.

Yine de Rebel'le tanışmak, tüm bu karmaşaya rağmen, sanki çoktan olmuş gibi hissettirdi.

"Harika. Görüşürüz,

Diesel." "D."

"Ne?" Rush sordu.

Diesel alçak sesle, "İyi arkadaşlar, ailem bana D der, kardeşim," dedi. Bunu nasıl hak ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Sonra yine, kız kardeşlerinden hoşlandığını, onun güvende olmasını istediğini ve kim ve nasıl olduklarından tamamen memnun olduğunu saklamadı.

Belki de biliyordu. "Tamam,

D. Görüşürüz."

"Görüşürüz, kardeşim."

Telefonu kapattılar ve Rush kendisini toplantı odasına olan kapıya doğru ilerledi.

Odaya girdiğinde, babasını zamanki koltuğunda, masanın ucunda, dizüstü bilgisayarını açmış, bir sürü kâğıt yaymış, önünde açık bir bira şişesi ve bitmiş bir bira şişesi, başı eğik bir şekilde gördü.

Boktan şeyler oluyordu, işlerin hâlâ görülmesi gerekiyordu. Beş mağaza, beş garaj ve özel atölye, defterler tutulmalı, faturalar ödenmeli, çekler kesilmeliydi. Tyra çok yardımcı oluyordu ama iş son noktaya geldiğinde gözlerin doğrudan Kaos'un üzerinde olması gerekiyordu.

Babası.

Tack başını kaldırıp ona baktı ve kalemını bıraktı. "Hey, Rush, konuşmadan önce bir bira içmek ister misin?"

Rush salladı ve Hop'un normal yeri olan yanındaki sandalyeye geçti.

"Hıyarlık etmek istemem ama bu işi bitirmek istiyorum. Bu sabah biraz fazla uyudum ama Diesel ve Maddox bu gece bir otele gidecekler.

Rebel'le biraz sessiz zaman geçirebileceğim anlamına geliyor. Hiç böyle bir yaşamadık ve ben de bunu istiyorum."

Tack başıyla onayladı ve Rush yerine otururken kendi birasını almak için uzandı.

Tack bir yudum aldı, birayı yere bıraktı ve gözlerini Rush'a dikti.

"Yarın Valenzuela ile buluş, sen de benimle geliyorsun," diye duyurdu.

Rush anında alarma geçti.

"Ally Nightingale'in konferans salonunda gerçekleşecek," diye devam etti Tack. "Tarafsız bölge. Knight, Rhash, Valenzuela, sen ve ben. Valenzuela'nın aptalca bir şey yapma ihtimaline karşı, Hound yeraltı otoparkını tutacak. Snap ve High bisikletleriyle binanın çevresinde olacaklar. Hop geliyor ama ofislerin dışında nöbet tutacak. Shy lobiye alacak. Diğer kardeşler yakın ve tetikte olacaklar."

"Neden seninle geliyorum?" Rush sordu.

Tack arkasına yaslandı. "Çünkü zamanı geldi, evlat."

"Ne için zaman?"

"Kemikler elimizde."

Rush, sanki biri karnına bir tane indirmiş gibi uzun bir nefes verdi ama darbe yavaşça vurulmuştu.

Ve o havayı boşaltmak iyi hissettirdi.

"Kızınızın kardeşi, onun adamı ve arkadaşları onları birkaç saat önce bize teslim etti. Şu anda kül suyuyla dolu bir çukurdalar. Her şey bitti," diye açıkladı Tack.

Görünüşe göre D ve Maddox'un kutlayacak bir şeyleri varmış.

Hepsinin vardı.

Yüce İsa.

İsa.

Rush, "Bunu nasıl başardılar?" diye sormadan önce bir süre bunun rahatlamasına izin verdi.

"Onun yöntemiymi, o kadından Kulübü işe almasını isterdim. Arma takan ilk kadın. O başka bir şey."

Diesel ve Maddox'un söylediklerine bakılırsa, bunu anlıyordu.

Hala.

"Bu nasıl başardığını açıklamıyor." "Mamá Nana ile arkadaş oldu." İşte oldu.

Rush yavaşça gülümsedi.

Mamá Nana'yla hayatında iki kez karşılaştığını belirterek, "Yani o bir mucize işçisi," dedi.

Bir keresinde çocukken ona sıcak bir gülümseme ve bir torba Meksika şekeri vermişti.

Bir keresinde, o yamalı bir kardeşken, Donna Winters'ın ilk yılında okuldaki hademenin dolabında orgazm olmak için parmakladığını biliyormuş gibi ona bakmıştı ve bu davranışı biraz bile onaylamamıştı.

"Hayır, sadece vajinası var. Annem kadınlara düşkündür. Ve son olarak, Valenzuela kendisini alt edebilecek birini düşman ilan etti." Durakladı. "şunu iki yapalım."

"Haklısın baba," diye mırıldandı.

"Daha iyi olacak, Rush," dedi Tack. "Görünüşe göre Sixx, Diesel ve Maddox, Valenzuela'nın başrolde olduğu bir seks kaseti yapmışlar. Ne göstereceğini bilmiyorum ama bize bir kopyasını yakacağını söylüyor. Sonuç olarak, yarın Denver'dan ayrılacağını bizimle paylaşacak. Ve Sixx onun mali durumunu araştırdı. Üzerinde çalıştığı metresine yaptığı ödeme onu sakat bırakacak. Denver'dan çıkmaya yetecek kadar parası olacak ve sonra iş bitecek."

Vay anasını.

Yıllarca bu orospu çocuğuyla uğraşmak sona mı ermişti? "Bitti mi?" Rush sordu.

"Valenzuela ile öyle," diye onayladı Tack.

Tanrım.

Peki,

tamam.

Tamam.

İşimize dönelim.

Rush görüşmeyle ilgili olarak, "Başka bir deyişle, o artık bir sorun değil, dolayısıyla iki teğmeninizin de yanınızda olmasına gerek yok," ıkarımında bulundu.

"Başka bir deyişle, Chew'i bulduk, sonunda bitti ve senin devralma geldi."

Rush'ın tüm vücudu hareketsiz kalmadan önce başı sarsıldı.

"Anlayasınız diye söylüyorum," diye devam etti Tack. "Hop'un savaş yorgunluğu var. Bu işin bitmesini, Lanie ve Nash, Mol ve Cody ile ilgili olmasını istiyor. Bunu hak etti. Bunu almalı."

Hâlâ şokta olan Rush kendini başını sallamaya zorladı. Tack devam etti.

"Shy yakında Tab'le birlikte ikinci torunum için uğraşacaklarını söylüyor. Evde iki küçük çocuk var, Tab işe geri dönmek istiyor, daha fazla katkıda bulunmak zorunda kalacak çünkü çocuklarının tüm zamanlarını Büyük Petey ile geçirmelerini istemiyor, çünkü Pete'in babaları olduğunu düşünmeye başlayacaklar. Zamanı olmayacak. Ama iyi bir Başkan Yardımcısı olacak."

Rush sadece babasına baktı.

"Şaka yapılarla ilgili, Carissa ve on beş çocuk istediğini görmek güvenli olur olmaz onu tekrar hamile bırakmak. Snap iyi bir Başçavuş olacak ama yakında Rosalie'nin parmağına bir yüzük takacak ve bir aile kuracaklar. Hound'un buna uygun bir mizacı ya da diplomasisi yok ama önemli değil. O şu anda sonsuza kadar değişmeyecek bir şekilde Keely'den başka bir şey düşünmüyor."

Bu kesinlikle doğrudu.

Hepsi.

Ama özellikle Hound.

Tack devam etti.

"Zadie ve Cleo bu işten ne kazanacaklarını anlayacak kadar büyüdüler, bu yüzden High onları ve Millie'yi gezilere götürmeye başlamak istiyor. Paris'te çok eğlendiler. Sırada İtalya var. Sonra Avustralya."

Rush hareketsiz bir şekilde oturdu, ağzını kapalı tuttu ve zihni babasının sözlerine odaklandı.

Ama lanet olası Benito Valenzuela için hayatın ne kadar askıya alındığı da gözümün önünden gitmiyordu.

Ve lanet olası Chew.

Tack, "Arlo'nun neden tokmağı alamayacağını hepimiz biliyoruz," dedi. "Evet," diye atıldı Rush.

"Brick batı yamacına geri dönüyor. Stella tüm bunlar burada olmaktan memnun ama eve gitmek istiyor. Brick de

Dog Denver'a döndü. Ekibiyle ilgilenmesi gerekiyor. Dog ve Sheila'nın hamile kalmakta sorun yaşadığını biliyorsun." Sesi düştü. "Sheila gençleşmiyor, Rush. Umudunu yitirmeye başladı. Bazı yeni tedavilere başlayacaklar. Dog, kadınının bu süreci atlatmasına ve sonunda bir bebek sahibi olmasına odaklanmak istiyor."

Rush, babası devam etmeyince "Doğru," dedi.

Babası da devam etti.

"Roscoe ve Speck hazır değil. Birkaç dönem yaparsın, torunlarım büyür, Shy görevi devralabilir. Ya da Snap. Belki Joker. Gerçi Dutch'ı gelecekte görüyorum, sadece yamasını hak etmesi gerekiyor ve ikimiz de bunu yapacağını biliyoruz. Ama Kulübü istediğin taşımak için senin de zamanın olacak."

"Baba-"

"Benim için Tyra, Ride ve Cut'a sana ve Tabby'ye veremediğim şeyi vermek istiyorum."

Bu sözler o kadar ağırdı ki, Rush sözlerini kesmeden devam etti.

"En kötüsü de buydu, Rush. Bebeklerim için belli bir hayat istiyordum ve bunu onlara vermek benim elimde değildi. Bunun için savaşmamı izlemek zorunda kaldılar. Sevdikleri bir adamın bu uğurda ölmesini hissetmek zorunda . İkinci bir şansım var evlat ve bunu kullanmak istiyorum."

Rush, babasının buna sahip olmasını ne kadar çok istediğini bastırmak için derin bir nefes çekti.

Tack devam etti.

"Kadınıma başının belada olmadığı bir hayat vermek istiyorum ve erkeği dağdan aşağı çağırıyor, onu çocuklarımıza bakması için bırakıyor ve onların büyümesini, kavga etmesini, komik ve tatlı olmasını, tüm bunları izliyor, o kadar çok işle ilgileniyorum ki, özlüyorum. Telefonumun çalmamasını istiyorum. Pazar günlerimin bu şekilde istiyorum," elini önündeki kâğıtların üzerine attı, "bunun yerine karımla birlikte televizyonun karşısına geçip aileme büyük Pazar yemekleri hazırlamak istiyorum."

Rush, "Bunu ben de senin için istiyorum baba," derken hissettiği duyguların çoğunun kelimelere dökülmesinden memnundu.

Tack başını salladı, yüzü ısınıyordu.

"Her şey bir anda olup bitmeyecek," diye garanti verdi. "Sana göstereceğim. Sana öğreteceğim. Sana yardım edeceğim. Ve Red'in yaptığı işten vazgeçmesine imkan yok. Evimizin dışında bir işi olmazsa aklını kaçıırır. Bu yüzden ona sahip olacaksın ve söylemeye gerek yok, bana her zaman sahip olacaksın."

"Doğru, ama baba-"

"Bu iş halloldu, Kaos'a odaklanıyoruz." Rush'ın tüm bedeni taşa dönüştü.

Şöyle mi diyordu . . . ?

"Artık devriye gezmek yok," diye ilan etti

Tack. Bağırsağa bir darbe daha.

Ve bu iki kat daha tatlı hissettirdi.

Tack devam etti.

"Benito ölümcül bir yara aldı ve yakında . Chew etkisiz hale getirildiğinde, vizyonum nihayet gerçekleşmiş olacak. Kaos, özel arabalar, bisikletler, otomobil malzemeleri, domuz kızartmaları, iyi vakit geçirmek ve ailelerimize bakmakla ilgili olabilir. Düşündüğümünden çok daha uzun sürdü ama size sahip olmanızı istediğim Kulübü bırakacağım. Keşke buradaki yerini bu şekilde hak etmek zorunda kalmasaydın ama böyle bir şey olmadı. Hak ettiğini aldın. Ve sonuçta, bunu elde etme şeklin iyi. Adamlar sana güvenecek. Seni takip edecekler. Bunu biliyorum çünkü size zaten saygı duyuyorlar. Oylama yapıldığında senin dediğin olacağından hiç şüphem yok. Hatta ben görevi bıraktığımda ve adaylar , her kardeşin ağzından çıkan ilk isim senin adın olacak."

Rush, Tack'in bir sonraki cümlesini söylemeden önce bakışlarının da yoğunlaşmasını izlerken, babasının söylediği her şeyin, tüm bunların ne anlama geldiğini, ne kadar muazzam olduğunu kalbinin güm güm attığını hissetti.

"Şunu bilmen çok önemli evlat, mesele diğerlerinin bunu istememesi değil. Bu senin hak etmenle ilgili. Tüm , sahip olmak için bir kardeşini ezmediğini bilmen için paylaştım."

Tack bir nefes aldı.

Rush babasının gözlerine baktı.

Babası bitirdi.

" olarak, Chew gitti, neredeyse otuz yıldır sahip olmanız için çalıştığım şeyi nihayet size verebilirim. Mirasımı."

Ne kadar duygu yüklü olursa olsun, daha fazla dayanamadı ve Rush başını eğip kucağına baktı.

"Sen iyi bir evlatsın. Sen iyi bir adamsın," diye fısıldadı babası. "Seni korumaya gücümün yetmediği onca pisliğin içinden nasıl olup da böyle bir adama dönüştüğün hakkında hiçbir fikrim yok."

Rush, Tack'in gözlerini tekrar yakalamak için başını geriye eğdi.

"Ama başardın ve seninle gurur duyuyorum Rush. Sen olmak istediğim . Yapmak istediğim Kulübe sahip olacaksın. Ve ben daha fazlasını yaptım. Tabby'yi ben yarattım. Ride ve Cut'ın yapımında parmağım var. Üvey annenin sevgisini kazandım. Beni en çok gururlandıran şeyi her gün tartışıyorum. Ve sana söylemeliyim ki evlat, bunu tartışmak bir erkeğin en iyi yeridir."

"Baba" dediğinde sesi boğuk çıkıyordu.

Babasının sesi kalındı, "Baskı yok, Rush. Bunu istemezsin, etrafımız iyi adamlarla çevrili. En iyileriyle. Kulüp hayatta kalacak." Rush'a doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Kulüp hayatta kalacak."

Bunu o yaptı.

Çılgın ihtimallere rağmen babası bunu başardı.

Kaos Motosiklet Kulübü'nün hayatta kalmasını sağladı. Rush ona doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı.

"Ben senin olmak istediğin adamım. Sen benim olmak için çok çalıştığın adamsın baba."

Bundan sonra ona gelen şey sertti.

Ama iyi hissettirdi.

"Oğlum."

Birbirlerinin bakışlarını tuttular, aralarındaki tek şey pleksiglasın içindeki ilk bayrağıyla Kaos Kulübü masasıydı.

Başka bir deyişle, aralarında hiçbir şey yoktu.

"Domuz kızartması," diye fısıldadı Rush.

"Ve aile," diye yanıtladı Tack.

"İşte Rebel o."

Tack başını salladı ve sonra yavaşça sırtıttı. "Ben de öyle hissediyordum. Red'le de aynı şeyi hissettim. Bana tavır yaptığı anda, o kızıl saçlar, o gözler, gitmiştim. Bunu sende de ilk gördüğünde hissetmiştim.

Senin kızın. Çok güzel, altın gibi kalbi var ve senin paran için koşacak. Bunu senin için sevdim, Rush. Hem de çok hoşuma gitti."

Babası Rebel'le ilk tanıştığında bunu zaten biliyordu. Yine de bu sözleri duymak hoşuna gidiyordu.

Rush ona, "Zamana ihtiyacımız var," dedi.

"Chew kaçıyor, gidecek hiçbir yeri yok ve parası olmadığını açıkça belirtti. Kaynaklarını toplaması gerekiyor. Berbat ama sanırım bize bunu verecektir."

Rush, "Henüz bitmedi," diye .

"Hayır, ama tünelin sonuna geldik, Rush. Bunu hissediyorum. O lanet şey uzundu ve yol boyunca daraldı, ama oraya varacağız. Sağ salım. Black'i kurtardık ama en azından oğullarını aldık, o da bizimle. Sona ulaştığımızda her şey güneşli olacak ve geleceğimiz parlak olacak."

Rush, "Bunu sen yaptın," dedi.

"Hayır." Tack başını salladı. "Kazanmaya değer hiçbir savaş bir adam tarafından kazanılmaz. *Biz* . Ve yakında bitecek. O zaman bir sonraki bölümün zamanı gelecek. Ve zaman, benim yaptığım gibi, oğlumun kâtip olmasını istiyorum."

"Ben de varım."

Rush babasının gözlerini kapatıp uzaklara bakmasını izledi ve Rush kendini düzenli nefes almaya zorladı.

Bu onun için her şey demekti.

Bütün bunları o yapmıştı.

Rush için.

Babası gözlerini açtı ve arkasına baktı. "Öyle olacağını biliyordum."

Cole "Rush" Allen, kız arkadaşı için uzattığı kalın sakalının arasından babasına gülümsedi.

Kane "Tack" Allen, kadını için sakladığı keçi sakalının arasından gülümseyerek karşılık verdi.

"Buraya gelirken pizza siparişi verdiğine inanamıyorum," diye homurdandı Rebel, dolaşıp geri oturma odasına sonra dedi

Diesel ve Maddox'a elveda, Rush eşikten botunu geçirmeden önce neredeyse havalanmak için hamle yaptılar.

Görünüşe göre eğlenceli günlerini kutlama zamanı gelmişti.

Rush bunu neyin eğlenceli kıldığını zaten bildiğinden, onları geri tutmadı.

Rush, böbrek şeklindeki kanepesinde oturuyordu ve zeytin zeminine karşı baş döndürücü bir yanık turuncu deseni vardı.

Bu, üçgen cam tablalı bir sehpanın önünde duruyordu, üçgenin noktaları kavisliydi ve üst kısmı tutan fizik kurallarına meydan okuyor gibi görünen iki parçadan oluşan uzay çağı, sarı ahşap bir tabanı vardı.

Kanepeye uymayan bolca kırlent. İnce metal ayaklı kireç yeşili sandalyeler güzel görünüyordu ama oturup bir süre kalmanızı değil, kalkıp defolup gitmenizi istiyordu. Yerde yeşil, altın ve mavi kadifeden yapılmış, sizi kışınizi dikmeye ve bir bira içmeye davet eden kakalar. Vahşi lambalar. Şöminenin arkasındaki duvar koyu laciverte boyanmış şişman, pas rengi mumlarla dolu. İki dahili kitap rafının arkasındaki boşluk limon yeşiline boyanmış. Bu kitap rafları, yosun renginde minderlerle kaplı ve doldurulmuş bir pencere koltuğunun etrafındaki çok camlı pencereleri kaplıyordu.

Duvarların geri kalanı da renklerin çatışmasını yansıtıyordu ama beyaza boyanmıştı.

Her tarafına damgalanmış belli bir tarzı vardı.

Ve bu tarz tam bir çılgınlıktı.

Böbrek kanepesinde onun yanına oturdu.

"Acıkmıştım ve senin yemek yapmanı beklemek istemedim," dedi ona.

"Senin için asla yemek yapmayacağım," diye mırıldandı.

Ona yemek pişirmek için bol bol fırsatı olacaktı. Sadece o gece değil.

"Bebeğim."

"Ne?" diye sordu, gözlerini sehpaye dikerek.

"Bebeğim," diye tekrarladı.

Ona baktı. "Ne?"

"Bu iş hallolursa, babam Kulübü benim devralmamı istiyor."

Dudakları aralandı ve gözleri büyüdü.
Kızın bunun ne kadar büyük bir şey olduğunu anlamasına bayılmıştı. "Gerçekten mi?" diye nefes aldı.

Evet, ne kadar büyük olduğunu anlamıştı. "Evet."

"Bu çok *büyük* değil mi?" diye sordu.

"Playboy doğduktan birkaç ay sonra, babam bana Ty-Ty ile neden evrak işlerini değiştirdiklerini açıkladığında, onlara bir şey olursa Hop ve Lanie yerine Tab ve Shy'ın Ride ve Cut'ı büyüteceğini, bu yüzden bu onuru alamadığımı düşünürsek, bu benden istediği ya da isteyebileceği en büyük şey."

"Baban ne zamandır ?" "Yirmi yılı aşkın süredir."

Gülümseyerek, "Vay canına, tatlım," diye fısıldarken elini adamın karın kaslarının üzerine koydu.

"O oy geldiğinde, Rebel, bunu yapacağım."

"Tabii ki yapacaksın."

Tanrım, bu çok kolay oldu. Ona baktı.

"Senin yaşındaki bir adam için çok fazla baskı var, ama sen yirmi dokuz yaşındasın ve yüz elliye yaklaşıyorsun," dedi. "İçinizdeki çocuğun beyaz sakalı var ve bir asa taşıyor. Tam bir Beyaz Gandalf. Daha seksi olması dışında."

Gülmek zorunda kaldı, sonra durmak zorunda kaldı çünkü ne dediğini anlaması gerekiyordu.

"Bu bizimle çalışıyor, buna katlanmak zorundasın." "Neye katlanmak?"

"İşin başında olmam gerekecek. Kulüple ilgili her şeyin başında olmalıyım. Bir kardeşimin bir sorunu var, benim de dahil olmam gerekecek. Dört tane daha charter'ımız var, biz ana charter'ız, işi batırırlarsa, bir soru sorarlarsa, bir anlaşmazlık olursa, bu da benim üzerime kalır. Ve biz büyüyoruz. Pueblo, Durango, Telluride, Aspen, Steamboat Springs'i düşünüyoruz. Hepsi bir anda değil ama eninde sonunda hepsi olacak. Bu sadece yeni dükkanlar ve garajlar değil. O dükkanları kardeşler işletiyor. Bu yeni işe alımlar ve yeni kiralamalar demek."

"Ve?" diye sordu adam konuşmayı bıraktığında. "Bu çok fazla sorumluluk demek, bebeğim."

"Baban sana kitapları verip 'al bakalım' mı diyecek, sonra da gidip Big Mac mi alacak?"

Dudakları seğirdi. "Hayır."

"Yani, ben bir sorun görmüyorum." Sorun görmemiş.

"Buraya gel," diye mırıldandı, bakışları kızın dolgun dudaklarına kaydı.

"Pizza hiçbir şeye başlamayacağım. Ben de çok açım. ve ben bir piliçim. Soğuk pizzayı erkekler gibi bir lezzet görmüyoruz."

"Bebeğim, buraya gel dedim." Ona bir bakış attı.

"Biliyor musun, patronluk taslarken hâlâ seksi olman çok kötü," diye homurdandı.

Ama oraya geldi.

Kollarını ona doladı, sırtını kucağına şekilde çevirdi, üzerine eğildi ve ağzını aldı.

Sıcak ve ağırlaştı ve telefonu çalana kadar da öyle kaldı.

Öpüşmelerine ara verdi ve arka cebinden telefonunu çıkarmak için arkasına uzanırken bile pozisyonlarını korudu.

Numarayı bilmiyordu.

İşler bu kadar sarpa sarmışken, yine de telefona cevap verdi. "Evet?"

"Efendim, bu sizin pizza teslimatınız. Elinde 'Çimenlerde kal' yazan bir tabela tutan, kravat boyalı gömlekli hippie bir bahçe cücesinin yanındayım ama sanırım kayboldum."

Rebel'e baktı. "Essence'ın ormanındaki tüm yollar senin kulübene mi çıkıyor?"

"Yakınından bile geçmez."

"Çimlerin üzerinde durmasını söyleyen cüce," dedi ona.

"Düz gitmesi gerekirken sola saptı." İtmeye başladı. "Ben onu yakalarım."

Onu döndürdü ve koltuğa oturttu. "Onu bulacağım."

Ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerlerken seslendi: "On dakikan var, sonra işaret fişegi göndereceğim."

Sırtarak elini arkasına götürdü ve pizzacıyı bulmak için dışarı çıktı.

Döndüğünde fütüristik sehpasının üzerinde bira, tabaklar, peçeteler, çatallar, bıçaklar, bir küvet taze rendelenmiş parmesan peyniri ve bir çalkalayıcı biber vardı.

Pizzayı masaya bıraktı ve üstünde duran mozzarella çubukları poşetini kabaca yırtarak açtı.

"Moz sticks," diye nefes aldı. "Gerçek değildin, şimdi hayallerimin erkeğisin."

Bunu ona verdikten sonra küçük marinara küvetinin üstünü yırtarak açtı, bardağa fırlattı ve bir çubuk aldı.

Rush kışının üstüne oturdu.

Rebel sehpanın önünde yere kaydı, görünüşe bakılırsa yemeği kaşıklarken daha hizada olmak için daha iyiydi ve ona bir bira uzattı.

Rush bir yudum almak için şişeyi kaldırdı.

"Görünüşe göre Benito serbest dolaşıyor. Sixx onu iki çalışan adamın iki ucundan tutarken yakalamış," diye paylaştı.

Rush birasını yudumlarken boğuldu.

Asi ona baktı. "İyi misin?" "Ne?" diye hırıldadı.

"Onun yobaz olduğunu düşünmüştüm," dedi neyse ki kendini tekrarlamak . Sonra ne yazık ki devam etti, "Ama görünüşe göre . Babanın kim olduğu asla gibi olmayacak."

Rush'açlıktan ölmek üzere olan iştahı yok olmuştu. "Benimle dalga geçiyorsun," dedi.

Başını ona doğru salladı ve marinara kaplı bir mozzarella çubuğunu ısırdı.

Vay anasını.

Çiğnedi, yutkundu, sonra da iki büküm oldu: "Artık onun için endişelenmeme gerek olmadığını söylediler. Şehirden ayrılıyor."

Rush, "Aynen öyle," diye onayladı ve sonunda bu işin bitmesine sevindiğini söylemeye gerek yoktu, ama aynı zamanda Valenzuela'nın kız arkadaşının pantolonunu indirmek istemesi gibi bir komplikasyonla da uğraşmak zorunda kalmamıştı.

Her iki ucundan da tutmasına rağmen . . .
Belki de Rush bu konuda yanılmıştı.
Sopasının geri kalanını tutarak ona sırtıttı. "Biri gitti."
Masadaki yiyeceklere baktı ama kıpırdamadı. "Evet." "Neden yemiyorsun?" diye sordu.
Dikkatini ona çevirdi. "Bebeğim."
Kıkırdadı ve başka bir çubuğa uzandı. "Biliyorum. O kadar ürkütücü ki, iğrenç. Gerçi Mad gönderilen iki adamın seksi olduğunu söylüyor."
"Bu konu hakkında konuşmayı kesebilir miyiz?"
Ona döndü ve ağzına tıktırdığı yemeği gizlemek için dudaklarını büzerek sırtıttı.
Sonra da "Tabii." diye mırıldandı.
Rush boğazındaki iğrenç tadı temizlemek için bir bira daha çekti.
Yardımlı oldu.
"Phoenix'e gitmek istemiyorum."
Bu daha sessizdi, gözlerini masaya dikmişti, elindeki sopanın yarısını havaya kaldırmıştı.
Ona doğru eğildi ve elini sırtına koydu. "Asi, bebeğim, bana bak."
Yüzünü ona dönmek için döndü ve döndüğünde elini sırtında tuttu.
"Bunu istiyorum," diye fısıldadı. "Seni kanepemde istiyorum ve pizzacı çocuğu kurtarmanı istiyorum ve Essence'i daha iyi tanımanı istiyorum ve Amy ile başka bir duygusal darbe almadığı zamanlarda vakit geçirmeni istiyorum ve beni soymaya çalışsa bile Playboy ile oynamak istiyorum ve Tyra ile alışverişe gitmek istiyorum çünkü harika kıyafetleri var ve sadece daha fazlasını istiyorum," elini uzattı, "bunu."
Kadının işine ya da hayatına geri dönmek istediğini söylemediğini belirtmiştir.
Onunla ilgili her şeyden daha fazlasını istiyordu. Bu çok iyi hissettirdi.
Ve o yalnız değildi.
"Ben de öyle," diye cevap verdi sessizce.

"Bunu Phoenix'te yapamam."

"İşlerin nasıl gittiğini görmek için bir haftamız var."

Başını iki yana salladı. "Mad ve D, Molly olmadan uzun süre iyi olamazlar. Benito işi bitti. Sixx ayrılacak. Hiç eğlenemeyecekler. Onları eve göndermeliyiz."

Birasını yere bıraktı, bir çubuk aldı, batırdı ve arkasına yaslandı.

"Rush," diye seslendi.

Bir ısırik aldı ve ona baktı.

Yutkunduktan sonra, "Benim için öncelikli olan senin güvende olmanı istiyorum" dedi.

"Biliyorum. Ama Essence Kaos çocuklarının zamanını çaldığı için kendini kötü hissediyor ve bence etrafta birilerinin olması dansözlüğüne zarar veriyor. Üç çocuğunun üçünün de babasıyla hâlâ görüşüyor. Sadece birlikte yaşamıyorlar çünkü bağlanmak istemiyor. Nasıl oluyor anlamıyorum ama hippie kız dünyasında işe yarıyor. İnsanları seviyor, sadece yalnız seviyor. Bana eve ve dışarıya güvenlik sistemleri taktıracağını söyledi."

"Bu da bir şeydir tatlım, ama yeterli değil." İnatçı bir bakış attı ama bir şey söylemedi.

Döndü, pizza kutusundaki çubukları kaydırды ve hiç gecikmeden kutuyu açtı.

Bir lokma kopardı, çiğnedi, yutkundu ve mırıldandı, "Tyra ile ofiste takılabiliyim. Dosyalama falan yaparım. Adamları çekerim. Bir yapı. Bunu düşünüyordum, bugün Google'da sizi araştırdım, bir sürü şey var. Hepsi harika. Şimdi kafamda bir şeyler şekilleniyor."

"Ne?"

Dikkatini ona çevirdi. "Bir belgesel. Yaptıklarınız hakkında. Garaj. Dükkânınız. Tüm bunları nasıl ortaklaşa yürüttüğünüz ve ne kadar samimi olduğunuz. Tyra ve Tab yemekte hikayeler paylaşıyorlardı. Hop'un Kulüp'ten önce nasıl bir grupta olduğunu. Joker'in küçükken kardeşleri nasıl izlediğini, bir aday olacak yaşa gelmeden önce yıllarca Chaos olmak istediğini. Kulübün ot satarken nasıl boka battığını ama sonra nasıl temizlendiğini. Gerçekten olağanüstü."

Tyra ve Tabby çok şey paylaştı.

Bunun Rebel'in de onlarla birlikte olduğu anlamına geldiğini söylemeye gerek yoktu.

"Bu sadece bir Kulüp değil," diye devam etti. "Sadece bir aile bile değil. Gittikçe büyüyen, genişleyen, çılgınca iyi bir üne sahip devasa bir işletme. Ama bu büyüleyici. Nasıl bir araya geldiniz. Ne kadar çok geçmiş paylaşıyorsunuz. Ne kadar iyi uyum sağladınız. Birlikte ne kadar iyi çalışıyorsunuz. Birbirinize nasıl göz kulak oluyorsunuz. Asılabilirim, duvarda uçabilirim, film çekebilirim. Birlikte bir şeyler yapın. Bittiğinde sadece sen ve kardeşlerin için olsa bile, yapmayı sevdiğim şeyi yapıyorum. Kutsal topraklardayım, kardeşlerinizi daha yakından tanıma, yaşlı tanışma şansım var. Ve sonunda bunu hepinize vermek harika olurdu. Profesyonel bir ev filmi gibi."

"Bütün erkeklerin senin film çekmeni hoş karşılayacağından emin değilim."

Sözleri bunu düşündüğünü gösteriyordu ve yüzü aydınlandı.

Sikeyim.

"Eğer değillerse, yapmam," dedi hızlıca, sonra heyecanla dizlerinin üzerine kalktı. "Ama Rush, bu şekilde senin enerjini tüketmeyeceğim. Kimsenin bana göz kulak olması gerekmez. Ve sen de buralarda olacaksın, yani muhtemelen günün sonunda gelip beni alman bile gerekmeyecek. Sen neredeyse ben de orada olacağım. Ya da eninde sonunda senin olacağın yerde. Ve biraz eğlenebilirim."

"Bebeğim, bu konuda heyecanlanma," diye nazikçe tavsiyede bulundu. "Düşmüş bile, bunu kardeşlere götürmem gerekecek ve onlar da bunu kabul etmeyebilir."

"Ne olursa olsun iyi olacağım, Rush. Sadece Tyra'ya başvuruyor olsam bile, havalı olacağım."

Onun yüzüne ve gördü. Bunu yapmak istiyordu.

Ona yakın olmak istiyordu ve iki kişinin sevişmesini filme almakla ilgili olmadığı zamanlarda yaptığı şeye geri dönmek istiyordu.

Tanrım, lanet olsun.

Boku yemişti.

Çünkü onun yüzündeki ifadeyi görünce hayır diyemedi.

"Kardeşlerle konuşacağım," diye mırıldandı.

Dilimi kutuya geri uçu ve sonra onun her yerindeydi, yüzünü, boynunu, ağzını öpüyordu.

Ellerini beline koydu ve "Bebeğim" dedi.

Ellerini onun göğsüne yerleştirdi ve yüzüne bakarak gülümsedi. "Bu çok harika!"

"D ve Maddox'u da atlatman gerekecek," diye uyardı. "Hâlâ tehlike var ve bundan hoşlanmayacaklar."

"Seni seviyorlar. Onları kreplerle ve gece yarısı sevişmelerine bağırarak kazandın. Kaos'ta olduğumu ve olmadığım zamanlarda seninle olduğumu bilirlerse, tamamen rahat olacaklar."

"Göreceğiz."

Ona gülümsedi, dudağına dokunmak için yaklaştı, geri çekildi ve pizza dilimini geri alarak kış üstü yere düştü.

"Bu harika," diye ilan etti bir şeyler . "Amy'yi akşam yemeğine ve nabzını kontrol edebiliriz. Sana nasıl meditasyon yapılacağını öğretebilirim. Sonunda senin için yemek yapabilirim. İhtiyacın olduğunda kötü adam bulmaya çalıştığın bir günün ardından sakso çekebilirim. Harika."

Bunlardan sadece oral seks için hazırды. Ve beceri seviyesine bağlı olarak, yemek pişirmek.

Rush öyle demedi. Bir dilime uzandı.

"Rush," dedi adam koltuğuna geri oturmadan önce.

Başını çevirdi ve onun yüzündeki ifadeyi yakaladı. Ve birdenbire kızın söylediği her şeye inanmaya başladı.

Ondan hoşlanıyordu. Bir şeylere başlıyorlardı.

Kendisi için bir anlam ifade eden insanlarla ilgilenmek onun içine işlemiştı.

O burada yeterince uyuyamazken ve eve döndüğünde boş bir ev ve boş bir yatakla karşılaşırken Phoenix'te olmak onu öldürürdü.

Tam orada, onun yanında olması gerekiyordu. Ve bunu ondan almak hiç de kötü değildi.

"Teşekkür bebeğim," diye fısıldadı.

Ona sırtıttı, arkasına yaslandı ve pişman olmayacağını umarak dişleriyle pizzadan bir ısırık kopardı.

Ama babası son düzlüğe girdiklerini ve Chew'in son saldırısına hazırlanmak için geri çekildiğini .

Tack nadiren .

Ve ne olursa olsun, bunun olacağını biliyorlardı. Belki de bundan pişman olmayacaktı.

Ne olursa olsun, Rebel'i gerçekten mutlu etmişti. Ve bundan asla pişman olmayacağını biliyordu.

TWENTY-FOUR

Uygun Prosedür

Rush

Yedi kırk, Pazartesi sabahı.

"Tanrım, kardeşim, sakin ol."

Diesel'in sesi duvarda gürlerken Rush gözlerini açtı.

Oturma odasındaki kitap raflarıyla aynı kireç yeşiline ve sarıya boyanmış bir odada, bir kemerin altına sıkışmış bir mağara gibi olan Rebel'in yatağındaydı.

Rebel'in diğer her şeyi gibi yatak odası da ismiyle örtüşüyordu.

Normal yastıklar yoktu, sadece pembeler, maviler ve morlardan oluşan desenlerde çeşitli boyutlarda aptal miktarda fırlatılan yastıklar vardı. Yorgan yoktu ama kabarık battaniyeler ve işlemeli yorganlar vardı. Şilte üç duvara yaslanmıştı; baş, ayak ve yan taraflarda pencereler vardı. Kemer yapraklı, çiçekli bir çelenkle süslenmişti, üzerinde dalgalı yıldızlar ve aşağıya sarkan pembe ve mor Noel toplarına benzeyen şeyler vardı.

Odanın küçük açık alanında çok alçakta asılı duran lal renkli avizeye girmek bile istemedi, ilk girdiğinde ona çarpmıştı.

Antika sandıklar eğimli bir şekilde yerleştirilmiş, kemeri daha da kapatıyor. Çiçekli sandalyeler doldurulmuş.

Yatağın sadece bir tarafına girebildiği için yatağı nasıl yaptığını bilmiyordu. Ama dün gece oraya vardıklarında, yatak yapılmıştı.

Tüm bu tuhafliklara rağmen, yine de o sıcak, karanlık kozanın, ay ışığının her taraftan süzüldüğü, rahat, zıplayan yatağıyla sikişmek için harika bir yer olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Ve tabii ki uyku.

Bir yıl uyumuş gibi hissetti. Yenilenmiş, beyni .

Duvardan gelen bazı mırıltılar duydu, kadın, Asi ve sonra Diesel'den

... .

"Yarın onun için yap. Donut getirdik. Cinayet işlemedik."

Rush sıırttı ve yataktan fırladı.

Avizeden kaçınarak, botları da dahil olmak üzere giysilerini çekti.

Yüz yıl önce krem rengine boyanmış ahır ahşabıyla kaplanmış gibi görünen küçük banyoya girmek için küçük odadan çıktı. Yıpranmış gri kenarlı, kısa, pençe ayaklı bir küvet. Ayaklı lavabo. dibindeki büyük pencere Essence'in ormanı tarafından kapatıldığı için şükretti çünkü doğrudan banyoya bakıyordu. Altındaki rafta antika oval bir ayna, birkaç şişe ve birkaç deniz kabuğu vardı. Yanındaki uzun hasır sepet ise muazzam miktarda kurutulmuş kır çiçeğiyle doluydu.

Garip bir şekilde odanın ön tarafında bulunan tuvaleti ayıran bir duvar vardı. Bu duvarın yanı sıra banyo alanındaki duvarların da üst köşelerinde bazı şablonlar vardı.

Odanın tamamen boş olduğunu düşünebilirdi. Tuvaletin diğer tarafına sıkışmış bir duş odası olmasaydı, içinde uzanamayacağınız (banyo yapsa bile, ki yapmazdı) küçük küvetiyle korkak bir müstemilat hissi veren o küçük oda. Belli ki sonradan eklenmişti çünkü odanın şeklini çarpıklaştırıyor ve oturma odasındaki garip duvarı açıklıyordu.

Rebel'in kulübesinin tamamı buydu. İyi büyüklükte bir oturma odası, büyük bir mutfak, küçük bir antre, küçük bir yatak odası, küçücük bir banyo. Hepsi yeşilliklerle çevrili, kişilik ve gizemli bir tarzla dolu.

Ve Rush bundan hoşlandığını itiraf etmek zorundaydı. Dün gece yalnız olmaktan çok daha fazla şekilde yalnız olduklarını hissetmişti. Mahremiyetleri vardı. Kendi küçük adalarındaydılar, insanlardan, trafikten ve hayatın boktanlığından uzakta bir ormanın içinde sıkışıp kalmışlardı.

O noktaya dağ evinde olmasını istediği şey buydu.

Asi'nin şimdi ona sunduğu başka bir şeydi.

Ve Valenzuela'nın devre dışı kalması ve tehdidin yarısının ortadan kalkmasıyla, her şey bitene kadar burada takılacaklarına karar verdi.

Tuvaleti kullandı, ellerini yıkadı, yüzüne su sıçrattı ve çalkalamak için biraz gargara buldu.

Sonra dışarı çıktı ve dün gece Essence'in boya işine karar verdiğini söylediği baş ağrısı mutfağına girdi.

En azından o vardı.

İçeri girer girmez Rebel'i straplez, krem rengi, bikiniye benzeyen, göğüslerinin ortasından bağlanan ve daha da fazla tenini gösteren bir üst, düşük belli, geniş paçalı, pastel şal desenli bir pijama pantolon ve transparan krem rengi bir elbise giydiğini gördü.

-Ne olduğunu bilmiyordu ama uçlarında küçük toplar olan cübbeye benzer bir şeydi.

Ona döndü ve suçlayıcı bir tavırla, "D ve Mad çörek getirmişler," dedi.

Ve yaptılar da.

Mutfak masasının üzerinde büyük bir LaMar's kutusu açıktı. D çikolata kaplı bir Bavyera kremasını ısıırıyordu, krema kenarından sızıyordu ve Maddox bir kahve fincanından bir yudum alıyordu, diğer elinde yarısı yenmiş bir tarçınlı burgu vardı.

Rush kız arkadaşının onun için yemek yapmak istediğini biliyordu ve şansının yine engellenmesinden memnun değildi ama hızlı bir kahvaltı yaptığı için memnundu.

Eve gitmeli, duş almalı, temiz kıyafetler giymeli ve Valenzuela ile görüşmeye gitmek üzere babası ve kardeşleriyle yerleşkede buluşmalıydı. Dört gözle beklediği bir görüşmeydi bu, o pisliğin korktuğunu görmek ve sıvışıp gittiğini paylaşmasını dinlemek.

Bununla birlikte, yalnız olmalarını tercih ederdi, böylece üstünü ve göğüslerinin vadisinden karnının altına kadar uzanan et parçasını keşfedebilirdi. En azından birkaç dakikalığına.

On beşinin bu yapabileceğini düşündü.

Rebel'in yüzündeki ifadeyi gördüğünde tüm bunlar aklından çıktı.

"Bebeğim, bisküvili sandviçlerini yarın yiyeceğim," diye güvence verdi.
"Evet," diye tükürdü, bakışlarını kardeşine ve onun adamına çevirerek, "yapacaksın."
"Selam kanka," diye selamladı Maddox, Rebel'in hiç etkilenmemiştir.
"Selam dostum," dedi D ağzı dolu bir şekilde, belli ki o da etkilenmemiştir. Çenesini onlara doğru eğdi ve Rebel'in yanına gitti.
Kolunu cübbeye benzeyen şeyin içine sokarak, elini kızın sırtının alt kısmında durdurdu ve onu kendine çekti.
"Zaten gitmem gerek bebeğim. Uyuyakalmışım. Eve gidip duş almam ve toplantıya gitmem gerek."
Bir an ona ters baktı, sonra bakışlarını kaçırdı ve başını salladı.
Bunu yaptıktan sonra çıplak ayaklarının ucunda yuvarlandı ve dudaklarını onunkilere dokundurdu.
Geri döndüğünde, "Sana bir fincan kahve yapayım," diye mırıldandı.
Gitti ve bunu yaptı.
kutusuna gitti ve bir tarçınlı çörek seçti.
Kadın kahvesini hazırlarken o da yedi. Rebel daha sonra ikinci yemek için peçeteye çikolata sardı ve ön kapıya kadar takip etti, başını kaldırmadan önce çok kısa bir süre öpüştüler.
"Konuş onlarla," diye emretti.
"Yapacağım. Dikkatli ol," diye emretti. "Dikkat edeceğim."
Ona gülümsedi, bir saniye kadar yaklaştı ve sonra çekildi.
Çörekleri aldı, kahvesini zaten içmişti ve kamyonetine gitmek için Essence'in arka yoluna giden çok daha kısa yolu yürüdü.
Eve giderken ikinci çöreğini yedi ve Rebel'in harika kahvesini içti.

Rush bisikletiyle Ride'ın ön avlusuna girip yerleşkeye doğru ilerlerken ve Mitch Lawson ile Slim Lucas'ın babası, Hop, Shy, Snap ve Hound'la birlikte durduğunu gördüğünde iyi şeyler düşünmüyordu.

Park etti ve motosikletinden indi, kızgın bakışlı Mitch ve asık suratlı Slim'den sert çene darbeleri aldı, sonra da plakasız polis arabalarına binip çalıştırdılar ve çekip gittiler.

Toplandıkları yere doğru ilerledi ve kardeşlerinin yanında durdu, High ata binerken Mitch ve Slim'in uzaklaşmasını izlerken onların da yüzlerinin asık olduğunu gördü.

" oluyor?" diye sordu.

Tack ona döndü. "Polisler dün isimsiz bir telefon alarak kafataslarından birinin Crank'e, diğerinin de polisin Black'i öldürdüğünden şüphelendiği Tyrone Spader'a ait olduğunu tespit etti."

Rush bu saçmalığa inanamıyordu.

"Valenzuela?" diye sordu.

Tack başını salladı. "Bu daha çok Chew gibi kokuyor."

Rush dikkatini tekrar babasına çevirmeden önce ön avluya bir göz attı.

"Mitch ve Slim mutlu görünmüyorlardı," diye belirtti Rush.

Tack, "Bu daha çok o ikisini çıkardığımızı bilmeleriyle ilgili ve bundan hoşlanmıyorlar," dedi. "Ancak her ikisi de DNA eşleştirmesi yaygınlaşmadan önce yapıldı, bu yüzden kimliklerini doğrulamak için dosyada herhangi bir şey yok. İkisinin de çocuğu yok. Crank'in eski sevgilisi ondan neredeyse bizden daha fazla nefret ediyordu, sanırım o dışarı çıkarıldıktan sonra ona ait her şeyi yaktı. Ama ikisinin de akrabaları var. Onları bulup DNA'larını alabilir ve bu şekilde kimlik tespiti yapabilirler. Sorun şu ki, bunu yapsalar ve her ikisini de Kulüp'le ilişkilendirebilseler bile, ellerinde başka bir şey yok ve elde edecekleri başka bir şey de yok. Kimi suçlayacaklarını bile bilemezler. Dışarıda kalan tek kardeşler, o zamanlar içeride olmayan kardeşler. Artık kimin öldüğünü biliyorlar. Ama her şey burada bitiyor."

"Bu mı? Burada mı bitiyor?" Rush sordu.

Tack, "Mitch ve Slim, Ride, Compound ve muhtemelen evlerimiz için arama emri çıkarılmasını bekleyebileceğimizi söylüyorlar," diye cevap verdi.

"Kahretsin," diye mırıldandı Rush.

"Bulacak bir şey yok, Rush. Herkesin vaktini boşa harcamak olur," diye güvence verdi babası.

Rush, "Başka bir deyişle, Chew bunu baş belası olmak için yaptı," dedi. "Başka bir deyişle, evet," diye yanıtladı Tack. "Bu."

Rush, "Ne alet ama," diye mırıldandı.

"Lawson ve Slim bunu atlatacak mı?" High sordu, Tack ve Rush konuşurken mırıldanmalarla bilgilendirilmişti.

"Bunun onlar için büyük bir sürpriz olduğunu düşünmüyorum. Bunun doğrulanması onları mutlu etmiyor ama neyle karşı karşıya olduklarını biliyorlar." Kardeşlerinin etrafına bakındı. "Şimdi Chew'e bundan istediği şeyi vermeyelim. Zamanımızı boşa harcıyoruz. Bir toplantımız var. Herkesin bir işi var. Yola çıkmamız gerek."

Rush bunu yapmak için döndü ama Hop onu omzundan yakalayınca durdu.

Kardeşinin gözlerinin içine baktı. Bir kez sıktı ve hepsi bu kadar. Hop uzaklaştı.

Ama o bunu yaptığı anda Tazı da aynı şeyi yapmak için harekete geçti. İşte o zaman Rush'ın içine bir sıcaklık yayılmaya başladı.

Hound , High içeri girdi.

Eski muhafızların işi bitti, Shy . Sonra Snap.

Aynı ağırlık omzuna iniyor, aynı göz teması.

O toplantıda babasıyla oturduğunu biliyorlardı, nedenini biliyorlardı ve hepsi oradaydı.

Rush bisikletine doğru ilerlerken boğazında garip bir hisle birlikte sıcaklığın devam ettiğini ve onu ısıttığını hissetti.

İkisi de saf güzellikteydi.

Bisikletine bindi. Çalıştırdı. Ve sonra Kaos ortaya çıktı.

Oraya vardıklarında, Hank ve Lee'nin küçük kız kardeşi Ally Nightingale, özel soruşturma ofislerinin konferans salonunda Knight, Rhash ve Ally'nin resepsiyonisti, ama Denver sahnesinde daha da önemlisi Marcus Sloan'ın karısı Daisy Sloan ile sohbet ediyordu.

Ally ayaklarını masanın üzerine uzatmış, uzun bacaklarının bileklerini çaprazlamış, ayağında bir çift yüksek topuklu ayakkabı, hatta en

kendini adanmış bir adam sikinde hissedirdi ve o kıcıyla gülüyordu.

Rush'tan yaşça büyüktü, evli ve çocukluydu, ama öyle olmasaydı ve Rebel olmasaydı, Rush'ın tipi olurdu (esmer olduğu gerçeğini saymazsak) ve o da denerdi. Cesur. Zeki. Ne istediğini biliyordu. Belalı. Ve Colorado'dan daha büyük bir kalbi vardı.

Babası ve Rush içeri girer girmez gözleri onlara kaydı.

"Gördün mü?" diye sordu. "Neyi?"

Tack karşılık verdi.

"Valenzuela'nın seks kaseti."

Rush bağırsaklarında çörek homurtuları

hissetti. "Henüz değil," diye yanıtladı

Tack.

"Bu *paha biçilemez*. Luke'un telefonuna seçme bir parça gönderdim," diye paylaştı elindeki cep telefonunu kaldırarak. "Benimle bir yıl boyunca konuşmayacağını söyledi."

Rush kıkırdadı ama yine de onun ucuz kurtulduğunu düşünüyordu. Lee'nin sağ kolu Luke Stark bunu görünce çok daha kötü bir tehdit savurabilir ve bunu gerçekleştirebilirdi.

Knight yüzünde bir gülümsemeyle Tack'in elini sıkmak için ayağa kalktı, sonra gözleri Rush'a geldi. İyice taradı, durumu okudu ve Rush'ın elini tuttuğunda gülümsemesi farklıydı.

Rush onun gözlerini tuttu, sıkıca kavradı ve .

Rush, "Valenzuela'nın da yer alacağı bir buluşmaya gülümseyerek gidebileceğimizi görmek güzel," diye mırıldandı.

"Yeni bir günün şafağı, ," diye yanıtladı Knight.

"Marcus ve ben bir seks kaseti yaptık," diye paylaştı Daisy ayağa kalkarken ve Tack ile Rush Rhash'ın elini sıkarken. "Gerçi bu ortaya çıkarsa, ballı aşk demetlerim daha da efsane olacak."

Bu doğru olabilir.

Rush hala görmek .

Daisy kendi marka fuck-me ayakkabılarıyla dışarı çıkarken, "tahttan indirirken iyi eğlenceler," dedi, ama onunkiler bir striptizci tarafından gururla giyilecekti.

"Kahve ister misiniz?" Ally topuklu ayakkabılarını masadan çekerek teklif etti. "Fortnum's'dan DoorDash ile alırsınız. Tex DoorDash'ten nefret eder. Şikayet edecek bir şeyi olur. Bu onun gününü güzelleştirir."

"Burada o kadar uzun kalacağımızdan emin değilim," diye yanıtladı

Tack, oturarak. Rush da onun yanına oturdu.

Ally ayağa kalktı. "Tamam o zaman çocuklar. İyi eğlenceler." Ve kasıla kasıla dışarı çıktı.

"Kaseti aldın mı?" Kapı üzerine kapandığında Tack Knight'a sordu.

Knight, "Bu sabah ofisime postalandı," diye cevap verdi.

"Ally ile paylaşıyor musun?" Tack telefonunu cebinden çıkararak devam etti.

"Paylaşılmayacak kadar iyi," diye yanıtladı Knight. "Gerçi bu, 'çok iyi' kelimesinin çeşitli nüanslarını anlamınıza ."

Rush babasının ekrana vururken dudaklarının seğirmesini izledi ve sonra telefonunu kulağına götürdü.

Çok geçmeden, "Red? Bir kurye teslimatı alacaksın. Açabilirsin ama inan bana, oynamak istemezsin."

Durakladı, sıırttı.

Sonra, "Evet, bebeğim. Ben de seni seviyorum. Sonra görüşürüz."

Masanın üzerindeki kutudan bir ses geldiği sırada telefonu kulağından çekti.

"Gösteri zamanı, belalılar," dedi Daisy . Hepsi pencere duvarından dışarı baktı.

Valenzuela içeri girdi, her gibi şık görünüyordu ve her zamanki sinirli değildi. Yıllardır çoğunlukla kendini beğenmiş, sağlıklı yanları üstünlük taslayan ve aşağılık biri olmuşlardı.

Rush'ın yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Bu *doğru olacaktı*.

Ama Valenzuela' yanında adam yoktu.

"İkinci yok mu?" Rush mırıldandı.

"Sixx çok titizdir," mırıldandı babası. Tanrım.

O kadına ciddi saygı duyuyorum.

Daisy, Valenzuela'nın toplantı odasına girmesine izin verdiğini gösterdi. Masaya doğru ilerlerken ona bakmadı bile, baş köşeye oturdu ve odadaki tek bir adamla bile göz teması kurmadı.

"Öngörülebilir bir gelecekte Denver dışındaki fırsatları araştıracağımı bilmek eminim hepinizi memnun edecektir," dedi ve şimdi sanki bir bakış yarışmasını kazanmak düzleştirilmiş itibarını güçlendirecekmiş gibi adamların arasında kaşlarını çatmaya karar verdi.

Bunu yaparken çok zaman aldı, bu da can sıkıcıydı.

Sonunda Tack'te karar kıldı. "Evrakları hazırlıyorum. İmzalamanız gerekecek ve ben de tapu daireleriyle ilgilenmeniz için sizi yalnız bırakacağım. Ama hafta sonuna kadar üretim tesislerim Ride LLC'nin eline geçmiş olacak."

"Ne diyeyim?" Tack gürledi.

Valenzuela'nın bakışları başka yöne kaymıştı ama Tack'in sözleriyle tekrar ona odaklandı. "Luxe Films ve Bang Productions'ı Chaos MC'ye devrediyorum."

Tack başını Rush'a doğru çevirdi.

Rush omuzlarını silkti.

Tack başını Valenzuela'ya doğru çevirdi.

"Bunu neden yaptığını bana söylemek ister ?" Tack sordu.

"Bir jest," diye dişlerinin arasından zorladı Valenzuela, "sebebi olduğum sıkıntıların telafisi için."

Sixx.

Ve D.

Ve Maddox.

Vay anasını.

Tack ona, "Kaos porno girmek istemiyor," dedi.

Valenzuela sıkı sıkıya, "Onlar para kazanıyor," dedi. "Özellikle de Luxe."

"Tekrar edeceğim," dedi Tack. "Kaos porno ticaretiyle hiçbir şey yapmak istemiyor."

"O zaman porno üretmeyin," diye çıkıştı Valenzuela. "Ekipmanı ve binaları sat. Umurumda değil."

Son söylediği

yalandı. Çok

önemsiyordu.

Kahretsin, bu tamamen doğrudu.

"Bir bok olmasını istemiyoruz-" Tack başladı.

"Baba," dedi Rush alçak sesle.

Tack başını Rush'a doğru çevirdi. Rush

ona "Asi" der gibi bir bakış attı. Ve bu

Asi'yle ilgiliydi.

Bu Sixx, D ve Maddox'un Rebel'e kocaman bir hediye vermesiyle ilgiliydi.

"Doğru," diye mırıldandı Tack. Valenzuela'ya döndü. "Evrak işlerini dört gözle bekliyorum."

Valenzuela başıyla spazm gibi görünen bir hareket yaptı. Rush gülmek için çenesini sıktı.

Valenzuela ayağa kalkmak için hareket etti. "Sanırım artık işimiz bitti." Çenesini eğdi. "Beyler."

"Bir saniye, Benito," diye seslendi

Knight. Valenzuela durakladı.

"Yapman gereken bir teslimat var. Mamá Nana'nın. Yarın öğlene kadar," dedi Knight ona.

Bu Valenzuela'nın midesinin bulanmasına neden oldu.

"Olmuş bilin," diye ısırdı.

Knight, "O parayı Fury'ye verdiğimde işim bitmiş sayacağım," diye cevap verdi.

Valenzuela kendine gelmeden önce bir baş spazmı daha geçirdi, kapıya doğru yürüdü, kapıyı gereğinden fazla güç kullanarak açtı ve Daisy'nin, "Ama Benito. Film zamanı için patlamış mısırı henüz patlatmadım."

Rush adama bir şey vermek zorundaydı.

Kapıdan çıkarken bir adım bile atmadı.

Daisy'nin çan sesine benzeyen kahkahası, Ally'nin konferans odasının cam kapısı kapanmış olsa bile duyulmuyordu.

"Kısa ama eğlenceliydi," dedi Rhash. Rush ona bir sırıtış fırlattı.

Tack oğluna döndü.

"Rebel porno kariyerine devam etmek istiyor mu?" diye sordu.

"Hayır," diye yanıtladı Rush. "Ama yapmak istediği bir senaryo var. Ayrıca Kulüp hakkında yapmak istediği bir belgesel için kardeşlere yaklaşmamı istiyor."

Tack'in yüz ifadesi, belli belirsiz bir merakla bakmak dışında değişmedi.

"Ve ekibini seviyor," diye devam etti Rush. "Bence eğer imkanları varsa, onları çalıştırabilir. Ayrıca Sixx'in bunu onun için maniple ettiği de aşıkâr."

"Film yapmak için sermaye lazım, Rush."

"Kaos Bang'i kapatabilir, o alanı, ekipmanı satabilir ve yatırım yapabilir baba."

"Kaos hakkında bir belgesel izlerdim," yorumladı Rhash koca gövdesini sandalyesinden kaldırıp doğrulurken.

"Ben de isterdim," dedi Knight, çoktan ayağa kalkmıştı.

Rush ve Tack de aynı şeyi yaptı. Daha fazla el sıkışma. Vedalaşmalar. Sonra Knight ve Rhash gitti.

Dış kapı üzerlerine kapandığında, Hop kapıyı tekrar açtı ve içeri girdi.

Tack ona bir çene hareketi yaptı ve tekrar Rush'a döndü. "Kulüp hakkında bir belgesel mi?"

"Tüm bunlar olurken Kaos'a tutunacak, böylece güvende olduğunu bileceğim, ama yapmak için üzerinde bir erkek olmasına gerek yok. Kardeşlerinin evlerine, işlerine ve kadınlarına dönmeleri gerekiyor. Ve Rebel burada olmak istiyor, bu yüzden onlarla gitmek istemiyor. Etrafta dolanırken bir şeyler çekecek."

Hop odaya girerken Tack, "Orası daha güvenli," diye mırıldandı. "Hiçbir yer Kaos'tan daha güvenli değil," diye yanıtladı Rush.

"ok uzun sürmedi," diye girdi Hop.

Tack ona, "Döndüğümüzde kısa bir açıklama yapacağız," dedi. Hop başını salladı.

Daisy kafasını içeri soktu.

"Film izlemek isteyen var mı?" diye sordu. Rush,

"Tabii ki hayır," diye cevap verdi.

"Tabii ki hayır," diye cevap verdi Tack.

"Hangi film?" Hop cevap olarak sordu.

Daisy an çalan kahkahalarından birini daha attı.

O gece sekiz buçukta.

Rush, Sixx'i DIA'daki güvenlik alanının dışında beklerken "Geri dön, adamını da getir, domuz kızartması yapalım," diye davet etti. Rush Sixx'e veda ederken Rebel'e de Diesel ve Maddox'la vedalaşması için zaman verdi.

"Görünüşe göre Mile High City'ye döndüğümde aktif bir sosyal gündemim olacak," diye yanıtladı Sixx eğlenerek gülümsemeye.

"Kulüp sana borçlu Sixx," dedi Rush tüm ciddiyetiyle. "Yıllar boyunca kadınları şişmanlamak ve küstahlaşmak için kullandı, şiirsel adalet ikisi tarafından oyun dışı bırakıldı. Acıtmamasının tek yolu Kaos'un bu onura erişememiş olması. Yine de bu işin bitmiş olması içimi rahatlattı, yani ihtiyacınız olan her şeyi size sağlayabiliriz, bizi arayın."

"Çoğunlukla oyunun dışındayım, Rush. Sadece bunun gibi özel işler alıyorum. Ama bunu aklımda tutacağım."

"Güzel."

Sixx yaklaştı. "Ona sen söyleyeceksin."

"Pardon?" Rush sordu.

"Çocukların sahip olmasını istedikleri hediye. Paylaşmadılar.

Ona söylemeni istiyorlar." Rush

yavaşça gülümsedi.

Sixx de gülümsedi. El

sıkıştı.

Sonra Sixx, Maddox ve Diesel ona doğru ilerlerken Rebel'e doğru

ilerledi. Daha fazla el sıkışma, bu sefer biraz omuz vurma,

"Sana güveniyoruz kardeşim." diye hırladı Diesel.

"Bunu ciddiye alıyorum," diye yanıtladı Rush. "Daha ciddiye aldığım tek şey ona göz kulak olmak."

D onun gözlerinin içine baktı ve Rush'ı neredeyse bir adım yana savuracak bir omuz darbesi daha indirdi. Sonra Maddox'un harekete geçmesi için onu bıraktı.

Maddox, Rush'ın elini canavar gibi kavrayarak, "Bu iş biter, aşağı gel," dedi. "Molly bayıldı, seninle tanışmadı. Kadınımızı fazla bekletme."

Rush, "Elimden geleni yapacağım, dostum," diye söz verdi.

Bıraktılar, Rush onu almadan önce Rebel kardeşlerine bir kez daha sarıldı ve birinci sınıf yolcuları için şuta doğru ilerlediler.

"Bu kısım her zaman berbattır," diye mırıldandı Rebel.

Ona sıkıca sarıldı ve bunu bir süre yaptı, güvenlikten tamamen geçtikten sonra çenesini kaldırdı ve adamlar trene giden yürüyen merdivenlerde onları gözden kaybetmeden önce arkalarına baktılar.

Rebel'i kamyonete kadar götürdü ve sessizliğini korudu ama bunu yaparken etraflarına dikkat etti.

Rush ve Rebel kiralık arabalarını takip etmişler, tüm o bırakma işlemlerini yapmışlar, çantalarını onun kamyonetinin arkasına yüklemişler, Rebel ve Sixx onun taksisinin arkasına binmişler, Maddox'la birlikte sıkışmışlar, D onları DIA'ya götürürken ön koltukta oturmuş.

Yolda çok sohbet ve şakalaşma olmuştu.

Tam o anda, Rebel'in taksideki enerjinin en son içinde bulundukları zamanki kadar hareketli olmadığına dair hüznünü hissetti.

"İyi olacak mısın?" diye sordu ve onları park ücretini ödemeleri için bir büfeye yönlendirdi.

"Şehirden ayrılmadan önce Sixx'i Las Delicias ile tanıştırabildiğime sevindim, yine de sana yemek hazırlayamadığım için kızgınım."

Ona yemek yapamadığı için kızgın değildi.

Geride bıraktığı tüm ailesi bir uçağa binip sekiz yüz mil uzağa uçmak üzere olduğu için üzgündü.

Park ücretini ödedi ve Peña Bulvarı'na geldiklerinde "Sana bir şey bırakmışlar" dedi.

"Ne?" diye sorduğunda kızın kendisine baktığını biliyordu.

"Ve kardeşler bu öğleden sonra oturup konuştular. Valenzuela'nın oyundan çıkmasıyla ortaya çıkan durum hakkında konuştular. Konuyu ben açtım ve kapalı kapıları açmazsan film çekmene bir şey demediler. Kapıyı bile çalma bebeğim. İçlerinden biri geldiğini görüp seni uyarırsa da yaklaşma. Tamam mı?"

"Şaka yapıyorsun," diye nefes aldı.

Gözlerini tekrar yola çevirmeden önce ona baktı. Kadın kendinden geçmişti.

Bu hoşuna gitti.

Bunu ona vermesi hoşuna gitmişti.

"Hayır," diye cevap verdi.

"Ciddi misin?" diye bağırdı. "Ohmigod, Rush! Bu *inanılmaz*!"

Ön cama doğru sırtarak, "Kemerini bağla bebeğim. Daha iyi olacak."

"Ne?" diye sordu.

"Sixx, D ve Maddox, Valenzuela'yı Bang ve Luxe'ü Chaos'a devretmesi için manevra yaptı. Binaların ve içindeki tüm ekipman ve mülklerin tapusu bizde olacak. Kardeşler Bang'i tasfiye etme kararı aldı. Luxe ile ne yapmak istediğin konusunda seninle konuşmak istiyorlar."

Bundan hiçbir şey elde edemedi.

Bakışlarını ona doğru kaydırды, yan camdan dışarı baktığını gördü, bunun tuhaf olduğunu düşündü ve "Bebeğim" diye seslendi.

Hiçbir şey.

"Asi." Hiçbir

şey yok.

Ona tekrar seslenmek için ağzını açtığı anda boğuk bir duydu.

Ağzını kapattı. Ona

zaman verdi.

O aldı.

I-25 yolundayken, onun çıkışına yaklaştıklarında, usulca, "Tallulah Monroe olarak yaptığım filmi bitirmek istiyorum. Sonra da porno kısmını kapatıp gelirini Kaos belgeseli ve bağımsız filmim için kullanmak istiyorum."

"Bir plana, bütçeye ve telif ücretleriyle ilgili bilgilere ihtiyacımız olacak," diye cevap verdi onun ses tonuyla. "Ve senaryona ihtiyacımız olacak."

"Yarın dizüstü bilgisayarımı Ride'a götürür ve bir şeyler hazırlarım."

"Tamam tatlım," diye mırıldandı.

Arabayı kenara çekti ve şehrin sokaklarında kulübesine doğru ilerledi.

Asi sessizliği bozdu.

"Bunu sen yaptın," diye fısıldadı.

"Sixx ve D-"

"Kaos her tasfiye eder. Kulübü temizlemek istiyorlar. Bunu tasarlayan sendin."

Onaylamadı.

Ama vardı.

"Benim için," diye bitirdi.

Adam onun kalçasını tutmak için uzandı ama oraya varamadı.

Kadın onun elini iki elinin arasına aldı ve sıkıca tuttu.

"Teşekkür , Rush."

"İyi filmler yap, bebeğim." Elleri

onun ellerinin etrafında gerildi.

Sonra dedi ki, "Yapacağım, tatlım. Söz veriyorum."

Rush bunun tutacağı bir söz düşündü.

Ama Rebel'in yapmayacağı bir şey olmadığını da düşündü.

On beş dakika sonra Essence'in arka sokağına girdiler ve Rush'ın aklına, Essence yüzü panik içinde arka kapıdan fırladığında daha kamyonu durdurmamış olması iyi bir şeymiş gibi gelmedi.

Ya da belki tıkanmıştı.

Sessiz bir gece.

Bu .

Şimdi ellerinde . . . Ne

vardı?

"Hayır," diye nefes aldı Rebel ve lanet kapısı açıldı.

"Asi!" diye bağırdı, kalbi yerinden fırlayacak gibiydi, emniyet kemeri geri çarpınca ruh hali anında çok kızgın bir hale geldi ve daha duramadan dışarı fırladı.

Rush kontağı kapatıp kapısını açarak dışarı çıktığında, Speck'in Essence'i takip ettiğini görünce kapıyı çarparak Essence'e doğru koşmaya başladı.

İşte bu vardı.

Speck de sinirli görünüyordu.

Ama kanlı görünmüyordu.

Rush, Speck'e odaklanarak Essence ve Rebel'e doğru

ilerledi. Speck sadece başını salladı.

"Ne?" Asi çılgılık attı.

Kız Essence'ın arka kapısına doğru uçmadan önce ona zar zor ulaşabildi.

"Allah kahretsin," diye ısırdı, Essence'a baktı, kadının mutlu olmaktan çok uzak göründüğünü yakından okuduktan sonra Speck'e doğru uzun adımlar attı ve Speck ağzını açtığında koşuyu kontrol etti.

Speck, "Annesi ve erkek kardeşi burada," diye hırladı ve Rush, ziyaretleri ne kadar sürmüş olursa olsun, iyi bir izlenim bırakmadıklarını anladı.

İşte o zaman koşmaya başladı.

Salondaydılar ve o da bunu biliyordu çünkü Rebel'in bağırıışlarını orada takip etmişti.

"Bunu yapamazsın!"

"Siktir git Reb," dedi bir erkek sesi. "Nerede bu sikik?"

Rush odaya girdiğinde Rebel, "O *pislik*, yani *kardeşin* burada değil," diye karşılık verdi.

En büyük erkek kardeşi, Diesel'e çok benzeyen, ama daha küçük, daha az formda, yakışıklı olmayan (bunların hepsi birçok şeyi açıklayabilir), kin dolu gözleri ve çirkin bir ağız kıvrımı olan bir adam Rebel ile karşı karşıyaydı.

"Onun burada olduğunu biliyoruz, Rebel," Diesel'e, bu adama ya da Rebel'e benzemeyen bir kadın, sadece ufak tefek görünüyordu ve ... başka hiçbir şeye benzemiyordu.

Eğer odadan çıkıp gitmiş olsaydı, Rebel'in annesi olan kadının neye benzediğini kimseye söyleyemezdi.

"Değil," dedi Rebel.

"Kim bu adam?" diye sordu kardeşi Gunner, Rush'ın başparmağını çekerek.

Asi arkasına baktı, sonra tekrar kardeşine döndü. "Git buradan."

"I istiyorum için konuşmak için benim oğlum," ve kadın dedi, ve Eğer Doğru hatırlıyordu, adı Verna'ydı.

"O *burada* değil," diye karşılık verdi Rebel.

"Burada olduğunu biliyoruz. Siktir. Ne lanet bir homo.

Onu koruması için küçük kız kardeşini gönderiyor," diye Gunner.

Rush göğsüne bir şey saplandığını hissetti.

Rush, "O burada değil," diye homurdandı. "Onu az önce uçağa bindirdik." "Tekrar soruyorum, sen de kimsin?" Gunner talep etti.

"Kim olduğumu sormak için aradığından emin değilim, pislik. Hoş karşılanmadığın bir odada duran sensin. Şimdi sana kız kardeşine veda etmen için beş dakika veriyorum, sonra çıkıyorsun."

Gunner onu yanlış bir şekilde değerlendirdi ve "Hadi bakalım, dangalak" diyerek bitirdi.

"Onun burada olduğunu nasıl öğrendin?" Rebel konuşmalarını keserek annesine sordu.

"Ne kadar aşağılayıcı olsa da, *oğlumu* görecektik bir zaman bulmak için bir arkadaşımın Molly'yi aramasını ve şehirde eski bir tanıdığı varmış ve öğle yemeği yemek istiyormuş gibi davranmasını rica etmek zorunda kaldım. Phoenix'e gidecektik ama Molly, Diesel'in kız kardeşini ziyaret ettiğini söyledi. Biz de buraya geldik," diye yanıtladı Verna.

"Babam burada mı?" Asi sordu.

Kadın çenesini kaldırdı. "Babanın kardeşinle işi bitti. Tamamen. Durumu kurtarmaya çalışmak için buradayız."

"D'nin onunla da işi bittiğine göre bu işe yarar," diye karşılık verdi Rebel. "Ve şunu da söyleyeyim, ortada kurtarılabilecek bir durum yok. Sen sensin. O da o. Sen berbat durumdasın. O mutlu. Son."

Pekala.

Kahretsin

.

Ona aşık oluyordu. Evet.

Bunu yaptığını zaten biliyordu. Ama çok sert yapıyordu.

Annesi Rebel'e kim olduğunu bilmiyormuş gibi bakarken Rush, "Tamam, bunu hallettik," dedi. "Şimdi ikiniz de gittiniz."

"Kızımın konuşmam gerek," diye tükürdü Verna.

Rebel'e baktı.

Başını sallayarak bir adım geri çekildi.

Tekrar annesine baktı. "Bunu hissetmiyor. Bu da gitme zamanı demek."

"Siktir git, göt herif-" Gunner başladı.

Onu bitirmedi.

Rush onu tişörtünün yakasından yakalamıştı. Onu sarsarak başını geriye attı, sonra etrafında döndürdü ve bir eliyle gömleğinin arkasından, diğer eliyle de kot pantolonunun belinden tutarak onu odadan dışarı çıkardı.

"Aman Tanrım! Neler oluyor?" Verna bağırdı.

Gunner başarısız bir şekilde onun pençesinden kurtulmaya çalıştı. "Çek ellerini üzerimden, orospu çocuğu."

Speck kapıyı açabilmek için yanlarından hızla geçti.

Ki bu iyiydi. Rush onu oraya götürdüğünde, hemen dışarı attı.

Sonra kapıyı kapattı, elleri kalçalarında, bacaklarını iki yana açtı, Speck arkasındaydı, adam tökezledi, kendini düzeltti ve Rush'la göğüs göğüse çarpışarak ileri atıldı.

Gunner pozisyonunu aldığı anda geri adım atmadı.

Bir başka tümsekte Rush'ın yüzüne doğru, "Var mıyız, göt herif?" diye sordu. Rush ensesinde soğuk bir sızı hissetti.

Bir göğüs şişliği daha.

Bu Rebel'in kardeşiydi. Pisliğin tekiydi. Yine de onun kardeşiydi.

Rush biraz çaba sarf ederek bokunu tuttu.

"Var mıyız? Benim için bir şeyin var mı, sik kafalı?" Gunner sordu. "Git," diye gürledi Rush.

"Anne, git. Gunner'ı al ve git," diye cesaretlendirdi Rebel arkasından.

Başka bir darbe ve alay. "Benim için hiçbir şeyin yok. Sadece konuşuyorsun. Sen de mi yarrak yiyorsun, salak?"

"Çekil önümden," diye homurdandı Speck. "Bu pisliği istiyorum." "Hayır! Kavgaya etmek yok!" Rebel'in annesi bağırdı.

"Barış, sevgi ve gökkuşağıyla ilgili her şey, ama bir dövüş görmek istiyorum," diye seslendiğini duydu Essence.

Gunner yüzünü sıkıca kapatıp burnunu fırçaladı.

"Sen ve şuradaki adam, değil mi? Erkek arkadaş mısınız?" Gunner gözlerinde alaycı bir gülümsemeye sordu. "Taktığın o yama, bir homo MC mi? Sen mi onun sikini yalıyorsun, yoksa o mu seninkini?"

Speck, "Rush, çekil yolumdan," diye uyardı.

"Anneni de al," dedi Rush alçak sesle ve yavaşça, "ve *git*."

"İbne," diye ısırdı Gunner, geri çekildi, sallamak için hazırlandı ve atışını yaptı.

Rush eğildi, yumruk onun üzerinden geçti ve kaburgalarına Gunner'ı yarım adım geriye savuran bir darbe indirdi.

Rush takip etti.

Bir sonraki hamlesi, Gunner'ı sendeleyerek bir elin üzerine düşüren, elmacık kemiğine indirilmiş bir roundhouse'du.

Rush botuyla yüzünü yakaladı ve bu Gunner'ın sırtına uçmasına neden oldu.

Verna "*Hayır!*" diye bağırdı.

Rush onun yanında durmak için hareket etti. "Gidecek misin?" diye sordu.

"*Kavga etmeyi bırakın!*" Verna çığlık attı.

Gunner yana doğru yuvarlandı, Rush'ın botlarına tükürdü ve "Siktir git, orospu çocuğu" diye cevap verdi.

Rush sokağa baktı, sonra Gunner'a doğru eğildi, onu tişörtünden tutup kaldırdı ve elmacık kemiğine bir tane daha indirdi. Bir tane daha.

Sonra onu ayağa kaldırdı, başı dönüyordu ve Essence'in merdivenlerinden aşağıya, kaldırım kenarındaki kiralık arabaya kadar yarı yürüdü, yarı çekti.

Adamın alnının metalden sekmesine neden olacak şekilde onu kaputun üzerine çarptı. Ön cebine uzandı, anahtarlığı çekti, kilidi öttürdü, sonra adamı kaputtan çekti, kapıyı açtı ve kafasını arabanın içine soktu.

Anahtarı sırtına attı.

Gunner kışını koltuğa sokmak için yuvarlandı, bir bacağının ayağı hâlâ kapının dışındaydı.

Rush kapıyı çarptı ve Gunner uludu.

Kapıyı çekerek açtı ve içeri eğildi.

"Gidecek misin?" diye sordu.

"Üfle bana," diye inledi Gunner.

Rush burnuna bir yumruk indirdi ve kıkırdağın kırıldığını hissetti. Gunner homurdandı. Kan aktı. Rebel'in annesi yine çığlık attı.

"Gidecek misin?" diye sordu.

Gunner gözlerini kırptırıyordu.

"Gidecek misin?" diye itti.

"Evet. Siktir . Evet. Çekil gözümün önünden, göt herif," diye mırıldandı Gunner.

Rush geri adım attı ve Speck'in yaklaştığını, Rebel'in kaldırımında Essence'in kollarında, annesinin kaputun etrafında koşturduğunu görmek için döndü.

"Sen bir hayvansın!" Verna Rush'a bağırdı.

"Sakin geri gelme," diye öğüt verdi.

Sürücü tarafındaki kapıda durdu ve "Polisle birlikte geri geleceğiz!" diye tehdit etti.

"Bunu deneyin. Bakalım senin için nasıl olacak,"

diye davet etti. "Bunu sen yap anne, yemin ederim."

Asi şimdi onun yanındaydı.

Onu kaydıldı.

"Neye yemin ediyorsun?" diye alay etti annesi.

"Hiçbir şey. Hiçbir şey. Sen benim için zaten ölüsün," diye Rebel.

Kadının yüzünde şok ifadesi belirdi ve Rush, yüz ifadesi çirkinleşmeden önce, son zamanlarda yaşanan çılgınlıkları göz önünde bulundurarak o aptal kaltağın bu duyguya kapıldığına inanamadı.

"Sen ve sahiplenmeyi reddettiğim o oğul birbirinizi hak ediyorsunuz," diye tükürdü. "Evet," diye onayladı Rebel. "Hak ediyoruz."

"Artık işimiz *bitti*. Bunu duy, Rebel. *Bitti*," diye ilan etti annesi.

"Sayonara, anne. Anılar için teşekkürler."

Kızına ters ters baktı, kapıyı açtı, arabaya bindi, Gunner diğer eliyle yüzünü tutarak kapısını çarparken yerden anahtarlığı almak için çabaladı.

Beş saniye sonra çekip . Rush

burnundan kocaman bir nefes aldı.

Sesini bıraktı ve Rebel'e döndüğünde onun sokağa baktığını gördü.

"Bebeğim-"

Bakışları onunkilere kaydı.

"*Kesinlikle beynini karıştırarak* bir sakso çekeceksin."

"Güzel," diye mırıldandı Speck.

"Buzlu çay isteyen var mı?" Essence

seslendi. Asi, Rush'ın gözlerinin içine baktı.

Rush onu kollarının arasına aldı, kollarının ona sarıldığını hissetti, Essence'a baktı ve "Bu harika olur" dedi.

Essence Rush'a gülümsedi.

Buzlu ay için de pek sevinmiyordu.

Sanırım iek çocuklar yobazlara karşı güç kullanmaktan hoşlanmıyorlardı. Bildiğim iyi oldu.

Sonra döndü ve neredeyse zıplayarak yürüyüşe ıktı. "İyi misin?" Speck sordu.

"Evet, kardeşim," diye mırıldandı Rush.

Speck başıyla onayladı ve Essence'i takip etti. Rush Rebel'i tuttu.

Asi onu geride tuttu.

Bu, göğsüne doğru mırıldanmadan önce uzun vuruşlar sürdü, "O bilemez."

Rush ona daha sıkı sarıldı.

"Bilemezler," diye düzeltti. "Bilemezler, Rush. Asla bilemezler."

Onun Asi kızı, sevdiklerini koruyordu.

Dudaklarını onun saçlarına değdirdi.

"Asla bilmeyecekler, tatlım." Ona daha sıkı bastırdı.

Saçlarından nefes aldı.

Bir süre öylece durdular.

"Bir araçtan inmek için uygun prosedür hakkında sohbet etmemiz gerekiyor" diyerek o anı sonlandırdı.

Onun kıkırdadığını duydu.

Ve işte o zaman iyi olduğunu anladı.

Başını arkaya eğdi ve onun sözlerini tamamen görmezden geldi. Yine de konunun değişmesine aldırmadı.

"Hadi gidip buzlu çay alalım. Oral seksin için kafeine ihtiyacım var."

Rush onun güzel mavi gözlerine baktı.

Ve gülümsedi.

TWENTY-FIVE

Tawny Kitaen

Asi

Yedi otuz yedi, Salı sabahı . . .

Öpüşüyorduk.

Ben üstteydim, Rush içerideydi. Yavaşça hareket ediyordum, içimi doldurmasının, onu dışarı kaydırmanın, tekrar almanın tadını çıkarıyordum, bu sırada kolu neredeyse gelişigüzel belimde duruyordu, diğer elinin parmakları saçlarıma dolanmıştı, ağızlarımız birbirine bağlıydı.

O sabah yatağında sadece ikimiz vardık. Hiçbir dram yaşanmamıştı. Ufukta yakın bir kabus görünmüyordu. Koridorun sonunda ya da elinde *çöreklerle* gelecek bir akraba yoktu.

Öpüşebiliriz. Sevişebiliriz. İstedüğimiz kadar zaman geçirebilirdik. İstedüğümüz kadar gürültü yapabiliriz. Birlikte olabilirdik, olabildiğince yakın olabilirdik ve birbirimizi daha da iyi tanıyabiliriz.

Ve sonra, ona yumurtalı ve pastırmalı peynirli ayanlı bisküvili sandviçlerimi yapabilirim.

Şimdiden mükemmel bir gün olmaya başlamıştı.

Ve bunu kullanabiliriz.

Kesinlikle.

Beni yuvarladığında Rush'ın meşgul olmaya hazır olduğunu biliyordum. Parmaklarımı onunkilere bağladım. Elimi başımın üzerinden tepeye yakın bir yere kaldırdı ve yatağa bastırdı. Diğer eli aramıza girdi, böylece başparmağıyla klitorisimi yuvarlayabildi.

Elimi omurgasından aşağı kaydırdım ve kıcını kavradım.

Öpüştük, parmaklarım onun içinde gerildi, o benim içinde gerildi, ritmi hızlandı, itişlerinin gücü arttı, başparmağının baskısı arttı.

Ta ki ben öpücüğü kesip "Rush" diye fısıldayana kadar.

Sonra gözlerim kapandı, boynum büküldü, etini kavradım ve üzerimde yuvarlandı, tembel, uzun ve güzel.

Benimki bitmeden onunki geldi, ama yüzünü boynuma sokup beni nazikçe emmeden önce biraz duydum, hissettim ve izledim.

Elimi bırakmadı ve daha fazla yapamayana kadar içimde hareket etmeyi bırakmadı.

Ama yine de elimi bırakmadı ya da dudaklarının boynumda gezinmesini durdurmadı.

"Mutlu yıldönümleri," dedim.

Başını kaldırdı. "Ne dedin?"

"Bir hafta önce bugün tanışmıştık," diye hatırlattım ona.

Bana baktı, o değerli taşın gözleri uykunun kalıntılarıyla biraz puslu (işe koyulmak için onu uyandırdım), sikişiyordu, geliyordu

Ve benimle olmak.

"Bu imkânsız görünüyor," diye mırıldandı.

"Şey, daha sonra resmiyet kazanacak. Sen ve kardeşlerin akşam beni kaçırdınız."

"Bebeğim, bu imkansız."

"Hayır, değil. Bir hafta önce bugün."

"Eğer uçak kaçırma olayını da sayarsan, geçen Pazartesi tanıştık." "Oh," diye mırıldandım.

Kahretsin, haklıydı.

Lanet olsun.

Yıldönümümüzü kaçırdık.

Bana tatlı bir gülümseme verdi, bizi yanlarımıza döndürdü ve birbirine bağlı ellerimizi göğsüne götürdü, bastırdı ve bırakmadı.

"Evet," dedi.

"Tamam, o zaman ilk öpüşmemizin yıldönümü," diye düzelttim.

"Kutlamanın birinci aşaması bittiğine göre, ikinci aşamaya geçiyoruz ve ben kahvaltı hazırlıyorum."

Gülümsemesi daha da büyüdü. "Bebeğim."

Uzaklaşmak için hamle yaptım, "Şunu halletmem lazım. Bisküviler biraz zaman alıyor."

Eli elimde sıkılaştı ve hafifçe içime doğru yuvarlanarak yataktan çıkmamı engelledi.

"Bebeğim," diye tekrarladı.

Tekrar o gözlere baktım. "Ne?"

"Bunu hatırlatmak istemezdim ama günlerdir sette değilsiniz. Oyuncularınız ve ekibiniz fonlarını kaybetti. Henüz unvanı almadık ama , kardeşler son bir porno filmi finanse etmek için oy kullanmadılar. Ve vermeyecekler de. Onları istemediklerine göre, Bang'in gelirlerini alıp Luxe'a aktarabilirler. Ama yine de, henüz ona sahip değiliz ve tasfiyesi zaman alacak. Hâlâ kardeşleri planınız konusunda ikna etmeniz gerekiyor, bu yüzden planınızı yazmalısınız. Bu da ekibinizin oyunun gidişatını bilmesi gerektiği anlamına geliyor. Yapılacak çok şey var ve bence kahvaltılık sandviçleri buna dahil değil."

Ona baktım, oyuncularımı ve ekibimi ve ben işleri yoluna koyana kadar işsiz kalacakları gerçeğini düşündüm.

Ve bazıları post prodüksiyonu tamamlayana, son filmi dağıtana ve yeniden başlayabilmemiz için nakit akışı sağlayana kadar işsiz kalacaktı.

Dahası, önce Kaos filmi yapmak istedim ve kafamda şekillenme şekline göre, bu çok fazla ekip gerektirmeyecekti, eğer varsa ve kesinlikle bir oyuncu kadrosuna ihtiyaç duymayacaktı.

Bu delicesine havalı nimetin aynı zamanda bir yük olduğunu fark ettiğimde gözlerim Rush'ın arkasındaki pencereye kaydı.

"Asi," diye seslendi usulca.

Ona baktım. "Benito param." "Bir daha söyle?"

"Son sekiz ayda kazandığım tüm o para. Çok para var, Rush. Rakamların üzerinden geçmem gerekecek ama sanırım bununla prodüksiyonu en az bir hafta boyunca maaş bordrosuyla devam ettirebilirim. Bugün oyuncular ve ekiple bir toplantı yapıp, neler olduğunu paylaşıp, bu hafta için prodüksiyonu kapatabilirim. Nakit paramla yeniden başlayabilirim. Mallar devredilir, tasfiye sürecine başlayabiliriz, işleri devam ettirmek için o parayı besleyebiliriz. Üretimde sadece iki, belki üç haftamız kaldı. Daha fazla parayı bankaya yatırabilirim. Kesimleri kendim yapıyorum. Kurgu, müzik, oyuncuların geri getirilmesi

yeniden çekim gerekirse, o bankayı kullanırım. DVD'ler basılır ve dağıtılır, son film tamamlanır, gelirler bağımsız şirketimin kasasına girer ve bu arada Kaos'a başlayabilirim."

"Her şeyi çok çabuk planlamışsın," diye mırıldandı.

"Meryl'i aramam gerekiyor," dedim kirli çenesine. "Ona bu sabah bir toplantı ayarlamasını söyle. O yüzden duşa girmem gerekiyor."

Kendimi kurtarmış, yuvarlanmışım ama bir kol karnıma yapışıp beni geri çektiğinde başaramamışım.

Rush kulağıma, "Korunman gerek Asi," dedi. Oh, kahretsin.

Boynumu büktüm. "Yıldönümü hediyesi mi?"

Taciz edilmiş gibi bakınca hızla devam ettim.

"Sadece bir kez soracağım. Söz veriyorum. Ve hızlı yapmaya çalışacağım. Gerçi üzerinden geçmemiz gereken çok şey var. Benim Tallulah değil de Rebel olmam. Neden Tallulah olduğumu. Bir hafta izin almak zorunda kalacakları gerçeğini."

İç çekti.

"İşe döndüğümde, bu durum henüz çözülmediyse, sormak zorunda kalmam " diye dikkatle bitirdim.

Tekrar iç çekmeden önce bana baktı.

Sonra da "Şanslısın, çok iyi sikişiyorsun." dedi.

Sırıttım.

"Ve harika saçları var," diye devam etti. Daha büyük sıırıttım.

"Ve harika bacaklar."

Sırıtişım ciddi anlamda dişlekleşti. "Ve güzel elmacık kemikleri."

Bu beni şaşırttı. "Güzel elmacık kemikleri mi?" Bir iç çekiş daha.

"Bebeğim, her şeyin çok güzel, bu da benim sıçıtığım anlamına geliyor."

Buna sıırıtmadım.

Kollarında döndüm ve ona ıslak, özensiz bir öpücük bıraktım. Sırt dönerek üzerine çekti ve bıraktı.

Rush konuşmayı kesip bana "Üretim toplantısı mı?" diye hatırlatmadan önce bir süre devam ettik.

"Kahretsin!" diye bağırdım, sonra yastıkların ve uzuvların uçuştığı bir telaşla yataktan fırladım.

O sabah dokuz kırk beşte . . .

Luxe Films'in stüdyosu olan kavernöz alanda oyuncularımın ve ekibimin önünde durdum, arkalarındaki alan romantik bir yemek seti gibi giyinmişti, hepsinin gözleri benim üzerimdeydi.

"Yani hiçbir garanti yok," diye anlatmaya devam ettim. "Devir teslimin sorunsuz geçeceğini düşünüyoruz, ancak daha fazla finansman Bang'in tasfiyesine bağlı. Ancak devir gerçekleşirse, varlıklar satılana kadar prodüksiyonu şahsen finanse edeceğim. Umuyorum ki bu filmi bitireceğiz. Ama dürüst olmak gerekirse, bundan sonrası belirsiz. Bu yüzden zor olacağını bilsem de benimle kalmanızı rica ediyorum. Ama ön uyarıda bulunarak söylüyorum, özgeçmişlerinizi hazırlamanızı tavsiye ederim çünkü filmi tamamladıktan sonra gelecekte ne bilemiyorum."

"Bay Valenzuela dışarıda mı?" Sharon aradı.

"Anladığım kadarıyla hafta sonuna kadar gelecek," dedim.

"Çok zekice. Bu adam tüylerimi diken diken etti," diye mırıldandı kameraman kadınlardan biri olan Darında.

"Kendin mi finanse edeceksin?" Janna sordu.

Rakamları gözden geçirdim. Benito maaşım konusunda cimri davranmamıştı. Gerekirse, bizi iki hafta idare edecek kadar param vardı.

birlikte, beni temizleyecekti ve bu benim, *benim*, *benim* olduğu ve artık hesaba katılmadığı için, o parayı benim olarak kabul ettim. Bu yüzden bir hafta umuyordum çünkü gerçekten yemek için fazladan paraya ihtiyacım vardı.

"Evet," diye cevap verdim.

Genel bir ayak kayması ile bakışlar değiş tokuş edildi.

"Ve sen Tallulah Monroe değilsin, senin adın Rebel Stapleton, ama sen Tally'sin çünkü ... ne? Çünkü sen

Gerçek adını bir porno filme koymak mı?" Dryden mutsuz bir ses tonuyla sordu.

Arkamdan Rush'ın kollarını göğsünde kavuşturmuş, Dryden'a kaşlarını çatarak baktığı yere baktım.

Dryden'a baktım.

"En iyi arkadaşım Diane Ragowski'ydi. Muhtemelen bazılarınız onu tanıyordu ve eğer gerçek adıyla bilmiyorsanız, onu Chantilly olarak biliyordunuz," diye açıkladım.

Etrafta daha çok bakışmalar, ayak kaydırmalar oldu ve bana daha çok odaklandıklarını hissettim ve zaten bana çok fazla odaklanıyorlardı.

Birçoğu onu tanıyordu. Ya da onu.

Ve ona ne olduğunu.

"Onu seviyordum," diye ettim. "Onun için adalet istedim. Size karşı dürüst olacağım, pornografiye girmek umduğum kariyer çizgisinin bir parçası değildi. Ama arkadaşım öldürüldü. Ne yaptığımı açıklamayacağım, muhtemelen . Sadece yapmak zorunda olduğumu söyleyeceğim. Ama bunu yapmanın en kötü yanı hepinize yalan söylemektir. Sizler yetenekli profesyonellersiniz. Ekibimle gurur duyuyorum. Yaptığımız işle gurur duyuyorum. Bu yüzden çekilmedim. Başladığımız işi bitirmek istiyorum. Çalışmalarımızın görülmesini ve takdir edilmesini istiyorum. Ve gelecekte, geleceğim sektörün bu dalında olmasa bile, hepinizle tekrar çalışmayı umuyorum."

Durduğumda kimse bir şey söylemedi, ben de devam ettim.

"Elimde olan bu. Anladığım kadarıyla Bay Valenzuela ile yaptığınız sözleşmeler de yeni sahiplerimize devredilecek. Ancak tüm bunları göz önünde bulundurarak devam düşünüyorsanız, benimle konuşabilirsiniz ve ben de sizi sözleşmelerinizden çıkarır ve yerinize geçecek bir yol bulurum." Önce Shaughnessy'ye sonra da Dryden'a baktım. "Tabii müdür değilseniz. Ve üzülerek söylüyorum ki üzerinizde baskı var çünkü geri çekilirseniz bu film biter ve herkesin de işi biter."

Shaughnessy, "Geri çekilmiyorum," diye seslendikten sonra Dryden'a baktı. "Ve sen de değilsin."

Dryden, Shaughnessy'ye dönerek, "Geri çekileceğimi söylemedim," dedi. "Sadece bu işe inandığımız için *hepimizin* bu işin içinde olduğunu açıkça belirtmek istedim."

"Buna inanıyorum Dry, seni temin ederim," dedim ona. O da başını salladı. "Benim için işe yarıyor."

Tanrı'ya şükür.

Rush'a döndüm ve "Bir saat daha mı?" diye sordum. Çenesini yukarı kaldırdı.

Ekibime geri döndüm. "Bir saat kadar burada olacağım. Eğer devam etmeniz gerektiğini düşünüyorsanız, ofisimde konuşuruz. Diğer herkes kapansın, birileri sizinle irtibata geçecek. Her şey yolunda giderse, Pazartesi saat dokuzda tekrar . Sahne ve senaryo notlarını Perşembe günü e-posta yoluyla göndereceğim."

Kafa sallayanlar, ayaklarını sürüyenler oldu ama yine kimse bir şey söylemedi.

"İşimiz bitti. Herkese teşekkürler. Ve eğer sizinle konuşmazsam, Pazartesi görüşürüz," diye bitirdim.

İnsanlar birbirlerine sokuldular ve mırıldanmaya başladılar.

Rush'a doğru gittim, yaklaştığım anda elini belime koydu ve "İyi iş çıkardın bebeğim" diye mırıldandı.

"Ofisime gelir misin?" diye sordum. "Elbette," dedi.

Ofisime gittik.

Eski bir metal olan masamın arkasına oturdum (Benito'nun cömertliği ofis mobilyalarına kadar uzanmıyordu) ve Rush tek yırtık sandalyeye uzandı.

Boşluğa bakan kare şeklinde bir pencere vardı. Vücudum gergin bir şekilde pencereden dışarı baktım.

Ama tek gördüğüm etrafta dolaşan, ekipman ve monitörleri örten, makyaj aynalarını kapatan, giysi raflarını yuvarlayan insanlardı.

"Hiçbiri pes etmeyecek."

Rush'ın sandalyede yayıldığı yere baktım. "Pardon?"

"Hiçbiri pes etmeyecek Rebel. İşler biraz havada kalabilir ama bu işi sonuna kadar götürmek istiyorlar ve sana inanıyorlar. Onlara üretimin bir haftadan kısa bir süre içinde yeniden başlayacağını söylerseniz, üretimin bir haftadan kısa bir süre içinde başlayacağına inanırlar. Bir iş buldular. Onlar

Maaş çekleri geliyor. Onlara bundan sonra kendilerine çeki düzen vermeleri gerektiği konusunda uyarıda bulundunuz, ancak bunu yapmak için biraz zamanları var. Pazartesi günü hepsi burada olacak."

Pencereden dışarı baktığımda Dryden'ın kolunu Shaughnessy'nin omzuna atmış, seslenerek yürüdüğünü gördüm. "Pazartesi görüşürüz."

El sallamak için bir elimi kaldırdım. "Pazartesi görüşürüz çocuklar." "Sonra, uh . . . Rebel," dedi Shaughnessy. "Sonra," diye cevap verdim.

Shaughnessy bana gülümsedi. "Asi, Tallulah'tan daha olan tek isim."

Ben de gülümsedim, rahatlama-gerçek bir rahatlama-bu işe yarayabilirdi.

Sonraki on dakika boyunca, Janna'nın yaklaştığını fark edene kadar bu yarım düzine oyuncu ve ekibimle daha oldu.

Nefesimi tuttum ama bu beni şaşırtmadı. Janna işte gerçekten iyiydi. Tüm saç, makyaj ve kostüm işlerini o yapıyordu. Saç ve makyaj konusunda çok yetenekliydi ama asıl yeteneği kıyafetleri bir araya getirmek, güzel görünmelerini sağlamak ve bunu bir karakteri tanımlamaya yardımcı olacak şekilde ustaca ama emin bir şekilde yapmaktı. Şimdiye kadar yaptığımız filmlerin yarısı onun oyuncularını şık göstermesiyle ilgiliydi.

Başka bir yerde kolayca iş bulabilir. Bir mağazada stilist. Kendi dükkanını açabilir. Başka bir prodüksiyona geçebilir.

Bir hafta boyunca maaş almadan çalıştıktan sonra birkaç hafta içinde işten çıkarılmak üzere geri dönmek zorunda kalmayan birkaç kişiden biriydi.

Onsuz yine de berbat olurdu ve en azından oyuncularımızı giydirebilmemiz için çekilmesi gereken sahnelerin geri kalanı için taslak hazırlaması için ona para ödeyip ödeyemeyeceğimi merak ettim.

Kapıya vurduğunda kendimi hafif ve rahat görünmeye zorladım.

"Selam Janna," diye selamladım.

"Hey, Rebel. Bir dakikanı alabilir miyim?" diye sordu.

Pencereden dışarı baktım.

Daha fazla insan yanından geçiyor, el sallıyor, başını sallıyordu ama şimdi merakla Janna'ya da bakıyorlardı.

Dikkatimi tekrar Janna'ya çevirdim.

"Elbette," dedim.

Rush'a dikkatli bir bakış attı.

Ona gülümsedim. "İsirmaz. Sizi tanıştırayım. Rush, bu saç, makyaj ve kostüm sorumlusu Janna Adrian. Janna, bu benim erkek arkadaşım, Rush Allen."

Birbirlerine baktılar ve Rush ayağa kalkıp elini uzattıktan sonra, "Tanıştığımıza memnun oldum," diye mırıldandığında Janna daha az dikkatli görünmüyordu, hatta daha da dikkatliydi. Sonra da "Sandalyeme otur" dedi.

Yeni bir şey.

Adamım benim.

Centilmen bir motorcu.

Güzel.

"Ben .." elini tuttu ve bıraktı, "tamam, elbette."

Daha sonra onun koltuğuna oturdu ve en ucuna yerleşti.

Rush omuzlarını arkasındaki duvara dayayarak pozisyonunu aldı ve dikkatle onu izledi.

"Anlıyorum Janna," dedim, çok gergin görüldüğü için bunu onun için kolaylaştırmak amacıyla.

"Lisansım yok," diye ağzından

kaçırdı. Ona bakakaldım.

Gevezeliğe devam etti.

"Rodrigo'ya kazık atmaktan çekinmedim. Rodrigo pisliğin tekiydi. Bu yüzden ona ya da Bay Valenzuela'ya yalan söylemekten çekinmedim, Bay Valenzuela korkutucu olduğu için ona yalan söyledim. Ama ben onun için küçük bir patatestim. Umurunda olmazdı. Ama onlar gittiğine ve sen olduğuna göre, sana yalan söylemek istemiyorum. Kozmetoloji lisansım yok. Saç ya da makyaj konusunda. Nordstrom'da üç yıl boyunca stilist olarak çalışmadım."

"Ben ... uh ..." Mırıldandım, bu habere şaşırıyordum ve bunun ışığında çılgın yeteneklerini nereden aldığını merak ediyordum.

"*Kalmak* istiyorum. Filmi bitirmek. Ama gitmeme izin vermek istersen anlarım."

Tanrıya şükür.

Masamın üzerindeki kollarıma yaslandım ve ona gülümsedim. "Gitmene izin vermek istemiyorum. Gerçekten çok iyisin. Sensiz bitirebileceğimizden emin değilim."

"Saç kıvırırım."

"Prodüksiyona kimsenin taklit edemeyeceği bir hava katıyorsun." Janna'nın başı sarsıldı.

Ona "Sen bir kayıp olursun ve eğer kalırsan bunun anlamı çok büyük olur" dedim.

"Ben ..." sertleşir gibi oldu, koltuğunun kenarına doğru daha fazla hareket etti, öyle ki sallanacağını sandım, sonra tuhaf bir şekilde "Erkeğin beni istemeyebilir" dedi.

Kaşlarımın çatıldığını hissettim. "O sadece buraya-"

"Beck benim erkek arkadaşım" derken sesi tiz çıkıyordu. Rush'a doğru döndü ve tekrarladı: "Beck benim erkek arkadaşım. Throttle benim erkek arkadaşım. Gerçi o artık Throttle değil. Throttle öldü. Ama o benim erkek arkadaşım."

Rush'ın içinden ona bakmamı, çenesindeki ve gözlerinin etrafındaki gerginliği görmemi sağlayan bir şeyin attığını hissettim ve ayağa kalkmaya başladım.

" oluyor?" diye sordum.

Janna bana doğru döndü.

"Her şeyi bilmeniz gerekiyor. Ben oradaydım. Oradaydım," sesi çatlıyordu ama , "Oradaydım. Chantilly öldürüldüğünde. Dolaptaydım. I . . ." Başını salladı, sarı saçları etrafında uçuşuyordu ama gözlerini tekrar bana çevirdiğinde işkence görmüş gibiydi.

Kıçımı sandalyeme yasladım, çömelirken bile ayaklarımı tutamıyordum. İçimdeki tüm hava boşalmış gibi hissediyordum.

Saç, makyaj ve kostüm sorumlum Diane için öne çıkan tanıktı.

Bu nasıl ?

"Her şey tamamen durumda," diye açıkladı. "Onlar Bay Valenzuela'nın müttefikleriydi. Her ikisi de. Ben de onlarla ilişkisini bitirmesi için oradaydım. Çok kötüydü. Bundan kurtulması gerekiyordu. En azından bundan. Herkes endişeliydi. Ona zarar verdi. Her şeyi duydum. Korkunçtu. Ve biliyordum ki Eğer bir şey söylersem, Bay Valenzuela'nın-"

"Beni arayan sendin," diye fısıldadım ve Rush'ın kötü havası yaklaşık on beş kademe yükseldi.

"Evet," diye zorladı, kaçacakmış gibi görünüyordu, ama sonra çenesini kaldırdı, çenesi

titrek. "Tanıştık. Kısaca. Bir keresinde onun evinde. Beni hatırlamadın."

Ben .

O sıralarda ne zaman Diane'in evine gitsem, ondan başka hiçbir şeye dikkatimi vermiyordum.

Gerçi bu, sesin neden tanıdık geldiğinin gizemini çözmüştü ama nedenini hatırlayamıyordum.

Janna, "Bunun anlamını sağlamayacağını biliyorum," diye devam etti. "Ama ben zayıflığımla yaşadım. Korkuyla ve bunun beni nasıl zayıflattığıyla ve Chantilly'nin ailesine yaptıklarıyla aylarca yaşadım. Kolay değildi. O kadınlar öldürüldü ve herkes bunun Bay Valenzuela'nın geri dönmesi ve Chantilly'nin görüştüğü o iki adamla ilgili olduğunu fısıldıyordu ve ben daha da korktum. Ama bu bir mazeret değil. Öne çıkmalıyım. Yapmalıyım-"

"Eğer yapsaydın, bu onu daha az ölü yapmazdı." Başı seğirdi.

"Janna, bütün bu olanlar büyük bir ,," diye belirttim. "Bir şey ne kadar berbat olabilirse o kadar berbattı. Ama doğru şeyi yapmak için bir moratoryum yok. Bu yüzden biraz zaman aldı." Omuz silktim. "Sonunda doğru şeyi yaptın."

"Bana kızgın değil misin?" diye sordu.

Paul'un votkaya düşüşünü düşündüm. Diane'in ölümündeki gerçeği ve arkasında kimin olduğunu. Bilmek bir kapanış getirebilirdi ama iyileşme getirmezdi ve kesinlikle huzur getirmezdi.

Aylar önce olanlarla ilgili gerçeği bilsek bile bunların hiçbirinin farklı olmayacağını düşünmüştüm.

Pornoya olan yolculuğum dışında tabii ki.

Ama o yolu seçmeseydim Rush'la tanışamayacaktım.

"Sana kızgın değilim," dedim ona.

Omuzları rahatlayarak çöktü.

Sonra tekrar gerginleştiler ve Rush'a döndü. "İyi bir adam olmaya çalışıyor," dedi ona garip bir şekilde.

"uzun bir yol var," diye Rush.

Rush'ın bariz kötü ruh haline rağmen bu çelişkiye göğüs gerdiği için hakkını teslim etmek gerekir.

"Sandığınız kadar uzak değil."

Rush, "Uyarı, kadınlarla arası pek iyi değil," dedi. "Çok yanılıyorsun," diye fısıldadı.

Bu konuşma boyunca sessiz kaldım ve birbirlerine bakmaya başladıklarında ben de söze girdim.

"Pekâlâ Janna, sorun yok. Tüm bunları benimle paylaştığın için gerçekten minnettarım. Bunun anlamı çok büyük. Gerçekten öyle. Ama artık her şey bitti. Tamamen bitti. Bunu yapalım ve Pazartesi görüşürüz."

Yüzünü bana dönmek için koltuğunda geriye doğru döndü. "İyiymiş."

Masamın arkasına sağlam bir şekilde oturdum.

"O iyi bir insandı. Yaptığı şey, uyuşturucunun onu yaptığı kişi onu . Onda bunu gördüm. Hayattayken, denedim.

." başını bir kez daha salladı, "Başarısız oldum."

"Sen başarısız olmadın. Ben başarısız olmadım. Ailesi de başarısız olmadı," dedim nazikçe, Essence'in bana söylediklerini düşünerek. "Hastaydı. Çok ama çok hastaydı. Ve sonra öldü."

İşte o zaman Janna ve ben birbirimize bakmaya başladık ve o başını sallamadan önce bunu birkaç kez yaptık.

"Teşekkürler, Rebel. Pazartesi görüşürüz."

Bununla birlikte ayağa kalktı ve odadan hızla çıkarken Rush'a sadece göz ucuyla baktı.

Dikkatimi Rush'a verdim. "Bu da neydi şimdi?"

"Erkek arkadaşı ve onun MC'si Snapper'ın kadını Rosalie'yi feci şekilde dövdüler."

"Vay anasını," diye fısıldadım.

"Evet. Onun kulübünü Kaos'a ihbar ediyordu. Bu onu doğru yapmaz."

Bir MC'yi başka bir MC hakkında bilgilendirmek mi? "Vay anasını," diye nefes aldım.

"Bu onu doğru yapmaz, Rebel."

"Biliyorum. Ama, vay canına. Bu cesaret ister."

"Şeker gibi tatlı ama yaşlı bir kadın olmak için doğmuş, yani evet. Ona baktığınızda bunu anlayamazsınız ama sevdiği biri ya da inandığı bir şey için her şeyi göze alır." Yüz ifadesi değişti. "Kaos bu tür şeyleri çekiyor gibi görünüyor."

Vay canına.

Bu hissettirdi.

O kadar güzeldi ki, bunu ona bok atarak

örtbas etmek zorunda kaldım. "Senin

durumunda, bu senin büyük sikin."

Kıkırdamaya başladığında ifadesi tekrar değişti. "Ve

gözlerin. Çok güzel gözlerin var," diye paylaştım.

Gülmeye devam etti.

"Ve saçların. Saçına bayıldım. Sakalına da bayıldım." "Gözlüğe

ihtiyacın var," dedi.

"Ne?"

"Pencerende. Perde gibi bir şeye ihtiyacın var. Perdenizin olmaması setinize gelemeyeceğim, sizi on beş dakikaya zorlayamayacağım ve masanızda sikemeyeceğim anlamına geliyor."

"Lowe's'a gideceğimiz için beni Ride'a bırakıp dışarı çıkıp son düşmanını avlaman biraz daha gecikecek," diye duyurdum.

Bir kahkaha patlattı.

"Güle güle, Rebel!" Meryl'in ofisimin önünden geçtiğini duydum ve döndüm. "Sen yokken ne kadar ilerlediğimizi sana e-posta ile bildireceğim ve Pazartesi günü görüşürüz!"

Bana Asi derdi.

Beni pazartesi görecekti.

Tanrım, ikisi de iyi

hissettirdi. Elimi ona doğru

kaldırdım. "Pazartesi

görüşürüz!"

İki otuz sekiz, o öğleden sonra. . .

"Şu anda kendimi çok Tawny Kitaen gibi hissediyorum," dedim garajdan geçip Rush'ın yüzde yüz harika bir arabanın motorunun üzerine eğildiği yere doğru yürürken.

Adamım: ateşli.

Benim adamım benim göt kardeşimin kıcını tekmeliyor: daha ateşli.

Adamım çok güzel bir kaslı arabanın motorunun üzerine eğilmiş.

Tamam, Rush'ın Gunner'ı yere sermesi en ateşlisiydi, ama o anda o görüntüye sahip değildim.

Bende bu vardı.

Ve iyiydi.

Başını arkaya eğdi ve bana sıırttı. "Bu havayı koru, diğerleri eve gitsin, biz hallediyoruz."

Onun karşısında durdum. "Olmaz. Diğerleri evlerine gidiyor, madem düşmanını avlamıyorsun, benim evime ve sana bir yıldönümü yemeği hazırlıyorum."

Kendini motordan geri çekti ve "Biftek yemeye gidiyoruz" dedi.

Kaşları havaya kalktı. "Biftek yemeye gitmiyoruz."

"Sevgilimle ilk yıl dönümümü kutlayıp ona yemek yaptırmamın imkanı yok."

Hmm . . .

Midem erimiş gibiydi.

"Biftek yemeye gidiyoruz," diye karar verdi. "Gelecek Pazartesi bana bir yıldönümü yemeği hazırlayabilirsin," diye durakladı, "ya da Salı."

Ellerimi kalçalarıma koydum. "Sana yemek yapmak için gelecek pazartesiye kadar beklemeyeceğim, Rush."

Benden öteye baktı, sonra tekrar bana döndü ve sözlerimi duymazdan gelerek "Teklifini aldın mı?" diye sordu.

"Hayır. Ama Tyra şu ana kadar bulduklarımı okuyor." Önce arabaya sonra da ona baktım, "Neden ava çıkmadın?"

"İpucu yok."

"Yazık," diye mırıldandım.

"Başka bir hamle yapmasını beklemeliyiz." Aman Tanrım.

Bunun iyi olmayacağı kesindi.

"Bummer," diye tekrarladım.

"Evet," diye kabul etti.

Sonra başı döndü.

Ardından, çelik raflı tavana bakabilmesi için geriye doğru eğildi.

Bunu bir süre yaptı ve bu süre boyunca topukların betona vuruşunun keskin sesini duydum. Ama o yöne bakmadım çünkü Rush dikkatini bana çevirmişti.

"Brace," dedi hemen önce ...

"Hey! Bu da ne?"

Kadın sesine döndüğümde şık bir elbise ve harika ayakkabılar giymiş siyah bir kadın gördüm, nedense Rush'a çok kızmış gibi ters ters bakıyordu.

Elbise harikaydı. Ayakkabılar daha da harika.

Ama Benito Valenzuela'yı bir katilin peşine takmıştım ve onun ifadesi beni hâlâ korkutuyordu.

"Motorcu bir hatun istiyorsun, onu bana sormuyor musun?" diye sordu.

"Elvira. ." Rush mırıldandı.

Odak noktam tekrar siyah kadına döndü çünkü Tyra ve Tabby ondan bahsetmişlerdi ve ben de onunla tanışmak istemiştım.

Bu aynı zamanda tavrını da açıklıyordu. "Hey," diye selamladım.

Daralmış gözlerini bana çevirdi. "Sen, kızlar, ben, kulüp, bu gece. Kokteyller ve kız muhabbeti. Yine de bize bilgi verirken sakın olmalısın. Tyra ve Tabby'nin, erkeğinin sana nasıl iş verdiğini duymasına gerek yok. Ve ben bir erkeğin zevk verme ölçeğindeki yerini bilmeyi kaldıramam. Rush'ı seviyorum. Önümüzdeki altı ay boyunca onun gözlerinin içine bakabilmek istiyorum. Benimle misin?"

Gülmeye başlamak istedim.

Yapmadım çünkü Rush girdi.

"Bu akşam yemeğe çıkıyoruz, Vira. Bu bizim yıldönümümüz."

"Neyin yıldönümü? Birbirinizi dört gündür falan tanıyorsunuz," diye karşılık verdi Elvira.

Rush, "Bir hafta oldu," diye karşılık verdi.

"Kahretsin oğlum, koca bir hafta," diye karşılık verdi ve tekrar bana .

"Bu gece. Martini."

"Yarına ne dersin?" Ben önerdim.

"Hmm, hiç olmamasına ne dersin," diye araya girdi Rush. "Arkasında bir erkek kardeşi olmadan hiçbir yere gidemez."

"Öyleyse sen de gel," diye karşılık verdi Elvira.

"Kızlarla martini içmeye gitmiyorum," diye homurdandı Rush.

"Barda otur," diye karşılık verdi Elvira.

Rush, "Kulüp'te barda oturmayacağım," diye homurdanmaya devam etti.

"Kıçını bir sınıf lokalinde tabureye koymak sana takım elbise giymek için sarsılmaz bir dürtü vermeyecek, Rush," diye belirtti.

Rush yavaşça, "Ben Kulüp'te bir taburede oturmuyorum," dedi. "Kadınım bu iş bitene kadar kızlarla içki içmeye gitmiyor. Bu iş bitene kadar kızlarla içki içmeyecek. Ve bu gece *biftek* yiyeceğiz."

O zaman, baş belası konuşmuştu.

Elvira belalının konuşmasını umursamadı.

Bakışmaya başladılar.

Rush'ın kazanmasına biraz şaşırdım.

Elvira bir tarama yaptığında ve "Kimi dövdün?" diye sorduğunda bunu yaptı.

Gunner'a kıçını teslim ederken birkaç parmak eklemine kırmıştı. Gördün mü?

Sıcak.

"Rebel'in kardeşi," diye cevap verdi.

Gözleri kocaman oldu ve bana çevirdi. "Ne dedin?" Onun için anlattım.

"Anneme, biseksüel olan diğer erkek kardeşimle onu Indiana'daki bir 'programa' sokmak için konuşmak üzere eşlik etmek üzere şehirdeydi. Neyse ki o sırada kardeşim ve adamı Phoenix'teki kadınlarına dönüyorlardı. İşler çirkinleşti. Rush araya girdi."

"Bir program mı?" diye sordu. Omuz silktilim.

Yüz ifadesi ısındı, tekrar Rush'a döndü ve mırıldandı, "Aferin sana, boo. Aferin sana." Bana döndü. "Biz de geleceğiz. Yarın akşam. Tahtaları hazırlayacağım, böylece endişelenmene gerek kalmayacak. Yedi. Orada görüşürüz."

Görünüşe göre, yarın gece Rush için de yemek yapmayacaktım.

Bu biraz sinir bozucuydu ama daha çok panoların ne olduğunu bilmek istiyordum.

"Elvira," diye hırlamaya başladı Rush, "o yıldönümü mü? Bir hafta oldu. Zamanımız var, birlikte geçireceğiz. Sen ve

Kızlar gelecek hafta Rebel'i alabilir." Durakladı ve "Hayır, sonraki hafta" diye düzeltti.

"Ah, Rush," diye gıdıkladı. "İşlerin bu şekilde yürümediğini biliyorsun." Yine bana. "Görüşürüz kızım. Yarın görüşürüz. Yedide. İçkileri de getireceğiz."

Sonra döndü ve bir sıçrayışta tıkırdayarak uzaklaştı. "Hayal kırıklığına uğratmadı," diye mırıldandım sırtarak. "Tam bir baş belası," mırıldandı Rush.

Ona baktığımda sırtımadığını ama kaşlarını çatarak ona doğru baktığını gördüm. "Sana 'boo' dedi."

Kaşlarını bana çevirdi.

"'Damızlık' . sonra sana kesinlikle 'boo' diyeceğim," diye ilan ettim.

Gözleri tekrar tavana kaydı. Orada çok uzun süre kalmadılar.

Dikkati körfezin dışına yöneldi.

O tarafa baktığımda üç arabanın geldiğini gördüm, ikisi ekip arabasıydı, öndeki "Polis!" diye bağırıyordu ama üstündeki ışıklar yoktu.

"Ne oluyor?" diye sordum.

"Arama izinlerini aldılar," diye mırıldandı Rush.

Bakışlarımı ona çevirdim. "Arama izni mi?"

Bakışları bana kaydı. "Uzun hikaye." "Asi!"

Döndüğümde Tyra'nın ofisin kapısından dışarı sarktığını gördüm. "Bu harika!" diye bağırdı. "Geri gel! Bazı fikirlerim var."

"Um, Tyra, görünüşe göre polis arama izniyle burada," diye bilgilendirdim onu.

"Oh, uzun sürmez. Şunu kazalım. Günün sonunda çocuklara vermek için bir ön hazırlık yapmış oluruz."

Bununla birlikte, ortadan kayboldu.

Ve aniden, arama emirleri hakkında endişelerim kalmadı.

Rush'a doğru döndüm. "Görünüşe göre yapacak işlerim var." "Git bebeğim," diye mırıldandı.

Ona gülümsedim ve ofis kapısına doğru ilerledim.

"Bebeğim!" diye seslendi.
Yürümeye devam ettim ama arkama baktım.
"Tawny Kitaen," diye hatırlattı bana.
Ona bir gülümseme gönderdim.
Sonra ofise giden merdivenleri atlayarak çıktım.

O gece dokuz yirmi dokuz . . .

Bir, iki, üç, yavaşça süzül.
Bir, iki, üç, yavaşça süzül.
Tanrım, beni öldürüyordu.
Rush'ı dizlerinin üstünde beni sikerken izliyordum.
Vuruş, vuruş, vuruş, sonra o göğüs, o karın kasları bir güç merkezi
süzülüşünde sallanıyor, yardım edemedim ama kalın horozunun her
santiminin beni doldurduğunu hissettim.
Ve bu beni ciddi şekilde etkiliyordu.
"Bebeğim," diye nefes nefese kaldım, ayaklarımı yatağa
indirmeye başladım. "Yüksek ve geniş," diye homurdandı
bir .
"Rush," diye fısıldadım.
İt, it, it, *süzül*. Aman Tanrım.
Dizlerimi oldukları yerde tuttum. "Rush,
tatlım," diye inledim.
"Güzel, sikimi nasıl da seviyorsun," diye gürledi, o çok sevdiğim
sert sesi içimi titretiyordu, bakışları sıcaktı, her tarafımda geziniyordu,
saçları gözüne düşmüştü.
İnanılmaz.
Hızlı, hızlı, hızlı, *yavaş*.
Inledim, ona doğru uzandım, onun için açıldım. Hepsi
onun içindi.
Yumruk, yumruk, yumruk,
yuvarlan. Tanrım.
"Anniversary fuck," diye .
Bam, , bam, bam, bam, *bam* . . .

Nefesim
kesildi.

Bam . . . *float*.

Tanrım, beni böyle becermesini izlemek, güzel vücudunun hareket etmesi, büyük aletin bana sahip olması, klitorisime çarpması.

"Rush," diye ısrarla bağırdım.

Dalga ve kayma, sonra uzandı ve klitorisimi çimdikledi ve sertçe yaptı. İşte oldu.

Ben
uçtum.

Uçtu.

Orgazmımla birlikte bacaklarım kendiliğinden düşmeye başladığında dizlerimin arkasını yakaladı ve içime girerek cesaretlendirdi, "Ver onu, Rebel. Ver onu, bebeğim."

Nefes verdim.

Bir dizini bıraktı ve klitorisimi çimdikledi.

Nefesim kesildi ve yükselmeye devam ettim.

"Evet," diye inledi, beni sertçe beceriyordu. "Ver onu, bebeğim." Sonra gitti, bana katıldı, bana çarparak yaptı.

"Siktir, siktir, *siktir*," diye homurdandı her itişinde. Sonra ayağa kaldırılıp kollarına alındığımda ve son bir "*Siktir*" ile sikinin üzerine oturtulduğumda şaşkınlıkla haykırdım.

Alnım omzuna kaydı. Birkaç itiş daha, daha zayıf.

Sonra sikini kaybettiğimde inledim ve tekrar yatakta sırt üstü dizlerinin arasına yattım, bacaklarım kalkık ve genişçe açılmıştı.

"Rush," diye fısıldadım.

Gözleri bacaklarımın arasından yüzüme doğru kaydı. "Bu benim mi?" diye sordu.

Aman Tanrım.

Bu büyük bir
şeydi.

Hayır.

Bunun *büyük bir* şey
olduğunu biliyordum.

"Tatlım."

Elini uyluğumun iç kısmına doğru kaydırды ve hafifçe cinsel organımı örttü.

"Bu benim mi, Rebel?"

Bunun tek bir cevabı vardı. "Evet."

Başparmağını klitorisimin üzerinde kaydırды, sarsıldım, sonra içine gömdü ve iç çektim.

"Bu benim mi?"

"Evet, Rush," diye fısıldadım.

Başparmağını dışarı kaydırды, eli düz bir şekilde , karnımın üzerine, kalbimin atışını hissetmesi gereken yere doğru gitti.

"Buna ne dersin?"

Elimi karnıma bastırdım. Oh Tanrım.

Evet, bu *çok*

büyüktü. Devasa.

Her şeyi.

"Rush."

"Çok erken değil. Ver onu, Asi."

Gözlerinin içine baktım, pencerelerden süzülen ay ışığı gözlerini gümüş rengine boyuyordu.

O çok güzeldi. Çok,
çok güzeldi.

"Zaten sahip olduğunuz bir şeyi veremem."

Ben ayağa kalktığımda, Rush yere düştüğünde, uyluğum fırlatıldığında, kalçalarımıdaki iki el beni aşağı çektiğinde ve sonra beni yerken tekrar bağırmadan önce kelimeleri zar zor geçirdim.

Başım geriye düştü ve vücudum onun ağzında yuvarlanarak sallanmaya başladı.

Bir elimi önümdeki cama koydum ve yüzüne sürdüm. Sürdüm, sürdüm ve umutsuzca sürdüm.

"Evet," diye hırladı klitorisime karşı, orgazmımı yemeden önce.

Sonra çıktı, arkamda dizlerinin üzerindeydi ve iki elim de dul kadının üzerindeydi, parmakları meme ucumu çekiştiriyordu, diğer eliyle iki elini bacaklarımın arasına koymuş beni beceriyordu.

"Rush," diye nefes nefese kaldım.

"Ne sıklıkla gelebilirsin?" diye sordu boynuma.

O derinden okşarken kalçalarım sarsıldı. "I . . . Bilmiyorum."

Dilini kulağıma doğru kaydırды.

"Bakalım."

Miyavladı

m.

Parmakları beni terk etti ve siki içeri kayd.

Eli sırtımın ortasına gitti, bastırarak beni kamburlaştırdı. "Sür şunu, Asi," diye homurdandı.

Ona istediğini verdim ve arkamıza uzanıp tam boşalırken taşaklarını sıkıttığımda, doruk noktasının sert, güzel havlaması omzuma vurduğunda kendim de biraz aldım.

Aşağı inerek sikinin üzerine oturdu, bir elini boğazıma doladı, parmaklarının uçları hafifçe içeri girdi.

"Bu, bebeğim, bedava," diye kulağıma homurdandı. "Ve ne olursa olsun, sahip olduğumuz şey her zaman budur. Bu her zaman sen ve ben olacağız."

"Her zaman," diye fısıldadım.

Parmakları boğazımı okşasın diye eli hareket etmeden önce tutuşu gevşedi.

"Her zaman."

Rush

Yedi otuz üç, Çarşamba akşamı . . .

"Bu iş böyle yapılmaz!" Elvira'nın sesi mutfaktan duyulabiliyordu.

"Bize bir tahta getir!" Hound oturma odasından bağırdı.

"Gel ve olsun senin kendi tahta, Hound!" Lanie oldu
Ayrıca bağıırıyor.

"O mutfağa tekrar giremem! Son girdiğimden beri hala başım ağrıyor!" Tazı böğürdü.

Kadınların kahkahaları duyulabiliyordu.

Rush çok Rebel'in sesini duydu.

Bir kedi, yere yayılmış olan Shy'ın üzerine atladı, Playboy göğsündeydi ve Playboy ciyaklayarak kürkünü almak için uzandı.

Kedi zıplayarak uzaklaştı.

"Yatakta olması gerekmiyor mu?" High sordu.

"Tab ve ben zaman bayılacağını öğrendik," diye yanıtladı Shy.

Kaos'un papazı ve fiili motorcu dadısı Koca Petey, Rebel'in rahatsız sandalyelerinden birinde otururken, "Bununla da yarın uğraşacağım," diye homurdandı.

Joker Shy'a, o sırada Rebel'in yatağında uyuklayan Carissa'nın oğlunu kastederek, "O çıkana kadar onu Travis'in yanına yatırma," dedi. "Son üç seferde T'yi uyandırdı."

"O aşağı inmezse ben eve giderim," diye yanıtladı Shy. "Biri Tabby'yi bırakacak."

"Onu yakaladım, Shy," diye girdi Tack.

"Snap, yeterince biranız var mı çocuklar?" Rosalie seslendi. "Sanırım bebeğim," diye karşılık verdi Snapper.

"Bir bira daha içebilirim," diye mırıldandı Hop ve sonra bağırdı, "Lanie! Bira!"

"Ciddi misin sen?" Lanie bağırarak karşılık verdi. Hop, Snapper'a sıırttı.

"Playboy çıktı mı tatlım?" Tabby bağırdı.

"Hayır! Ve herkes bağırmaaya devam ederse, bu şekilde olmayacak!" Shy bağırarak karşılık verdi.

"Bu iş böyle *yapılmaz!*" Elvira çığlık attı.

Keely elinde parmak yiyeceklerle dolu bir tabakla içeri girdi.

Uzay çağı sehпасının üzerine koydu.

Çıkarken kanepenin arkasına eğildi ve dudaklarını Tazi'nin dudaklarına değdirdi.

Erkeğine biraz sevgi gösterdikten sonra kasıla kasıla odadan çıktı.

Erkekler akbabalar gibi yemeğe üşüştüler.

Çoğunlukla yok edildiğinde, Hop böbrek kanepesinden kalktı ve "Bize daha fazla bira getireceğim" diye mırıldandı.

O gitti ve Rush oturduğu yerden , kıcı bir pufun üzerinde, sırtı duvara dayalı, dizleri yukarı çekilmiş, yanındaki High da hemen hemen aynı pozisyondaydı, tek fark bacakları düz ve bileklerinden çaprazdı.

Babasının bakışlarını odanın diğer ucunda yakaladı.

Tack gözlerini tuttu, birasını oğluna doğru kaldırdı, sonra boşalttı
o.
Rush gülümsedi.
Hop, bir elinde üç bira sallanarak geri geldi,
diğerinin üzerinde dengelenmiş başka bir tahta.
"İhtiyacı olan varsa daha fazla bira için geri döneceğim," dedi.
"O kişi baskı altında bırakıldı!" Elvira bağırdı.
"Onu dinlemeyin," diye bağırdı Millie de. "Bunu özellikle sizin için
yaptım çocuklar!"
Playboy bağırıışa atladı.
Shy mırıldandı, "Kahretsin, neredeyse bitmek üzereydi. Snap, şişeyi
bana tekrar uzat."
Snap şişeyi botunun yanında durduğu yerden, kıcı yerde bir pufun
üzerinde, böbrek kanepenin alt kıvrımına doğru uzattı. Shy şişeyi aldı,
kıvrıldı, oğlunu kucakladı ve ona şişesini verdi.
Koca Petey yeni tahta tekliflerine doğru eğildi.
Mutfaktan kesik bir ciyıklama sesi geldi. Sonra
sessizlik.
Adamlar kıpırdamadan sessizliği gözlemlerken oturma odasındaki
hava ağırlaştı.
Tyra odaya girdi, gözleri Joke'un üzerindeydi.
"Kamyonetini buraya getirmek isteyebilirsin, tatlım. Carissa'nın suyu
geldi."
Joke bir milisaniye içinde kireç yeşili sandalyesinden kalktı.
Sonra da odadan dışarı fırladı.
"Onu burada alabiliriz!" Essence bağırdı. "Bin dokuz yüz yetmiş yedi
Gökkuşığı Buluşması'nda bir, bin dokuz yüz seksen dörtte de *iki* bebeğin
doğumuna yardım ettim. Sadece küveti doldurmamız gerekiyor!"
Tüm adamlar ayağa kalkıp Joker'i takip etti, hiçbiri banyoyu
doldurmadı.
Tack hareket
etmedi. Rush da
hareket etmedi.
Tack, Rebel'in böbrek kanepesine
oturdu. Rush kıcını bir pufun üzerine
koyarak oturdu.
Birbirlerine bakıyorlardı.

Ve gülümsüyorlardı. O an
için. . .
Ücretsiz.

Bildikleri gibi, bu uzun sürmeyecekti.
Ama olmadı.

TWENTY-SIX

Değişiklik

Beck

Dokuz otuz yedi, Çarşamba akşamı, bir hafta sonra ...

Core'un yumruğu onunkindeydi, başparmakları birbirine kenetlenmişti, göğüs göğüse güçlü bir şekilde tutuyordu, kısmen onu ayakta tutuyordu, Beck'e ıslak bir havlu uzattı.

Beck onu aldı ve yüzüne sürdü, burnundaki kan ve dudağındaki yırtık beyaz kıpkırmızıya boyanmıştı. Buz almalıydı. Gözünün şiştiğini şimdiden hissedebiliyordu.

Buz istemedi.

Core sonuncusuydu. Adam geri adım atmamıştı.

Şimdi de Beck'i tutuyordu.

"Bitti, tamam," dedi Web, bir elini hem Beck'in hem de Core'un omuzlarına koyarak.

Web, Beck'in gözlerinin içine sertçe baktı. Sonra başını salladı.

Ve böylece Web uzaklaştı.

Beck başını çevirdi ve Core'un da onun gözlerinin içine baktığını ve elini bırakmadığını gördü.

"İyi mi?" Core sordu.

Beck bir nefes aldı, başını salladı, havluyu tekrar kanayan dudağına götürdü ve tekrar başını salladı.

Core onu ellerinden tutarak salladı, birkaç vuruş daha yaptıktan sonra bıraktı.

Bunu yaptığında Grill tam oradaydı ve sırtıyordu, "Sen ciddi bir sert çocuksun ve çılgın bir sikişsin. Buna bayılıyorum." Yaklaştı ve Beck'in sırtına bir tokat atarak gövdesinde bir acı dalgasının yayılmasına neden oldu. "Bunun bittiğine sevindim kardeşim." Ve o da Beck'in gözlerinin içine baktı. "Diriliş, Beck," diye bitirdi Grill fısıltıyla.

Evet.

Pek sayılmaz.

Ama geliyordu.

Beck de başıyla onu onayladı.

"Masa, kardeşler," diye Spartan.

İlk birkaç adımı dengesizdi, kulübüne kendini affettirmek için her bir üyenin Beck'e iki dakika boyunca dayak atmasına katlanmıştı ve yumruk bile sallayamıyordu.

Ama kendini toparladı ve kardeşlerin son işlerini bitirdikten sonra masaları tekrar yerleştirdiklerini gördü.

Öncelikli olmazdı ama Beck'in onlara daha iyi bir masa alması çok da zor olmazdı.

Her zamanki yerine yöneldi ama Web seslendi, "Kardeşim. Oylama yapıldı."

Web'e baktı.

Kahretsın.

Hepsi deli .

Havluyu ağzına tutarak masanın başına gitti.

Otururken inlemesini engelleyemedi. Ve orada oturmak iyi hissettirmiyordu.

Kardeşler kendilerine ait olanları geri aldıktan sonra bile, her biri geçmişini temizledi, onu bu duruma soktu, o da kabul etti. Ama bu gerçekleşmeden önce, ayakta kalabilirse ona bunu vermek için oy kullandılar ve o da ayakta kaldı. İyi hissettirmedi.

Olup olmayacağını merak

ediyordu. Yapacak işleri vardı.

"Yakala onları Rainman," dedi Spartan.

Hepsi oturuyordu. Rainman ayağa kalktı, duvarın yanında yere attığı heybesine gitti ve bir şey çıkardı.

Plastik bir torba içindekilerle birlikte ağırlaştı.

Masaya geri döndü ve frizbi fırlatır gibi yamalar uçuşmaya başladı.

Bir tanesi ona doğru kayarken Beck'in eli fırladı. Onu

durdurdu, masanın üzerine çevirdi ve aşağı baktı. Başka parçalar da geldi.

Bir üst rocker. Bir alt rocker.

Üstte Diriliş yazıyordu. Altta Colorado yazıyordu.

Ve ilk yama, uzun siyah saçları arkaya doğru akan ve yüzünde manyakça bir sırıtış olan, alev duvarından çıkan bir bisikletin üzerinde oturan bir motorcuydu.

Çok daha küçük bir daha geldi ve onu elinin altına sıkıştırdı.

Elini kaldırdı ve Beck yazdığını gördü.

Bir tane daha yakaladı, okudu ve üzerinde Orijinal yazıyordu. Son bir tane daha ona doğru geliyordu.

Elini kaldırdığında, üzerinde Başkan yazdığını gördü.

Doğru.

Yapacak işleri vardı.

Yumruğunu yamanın yanına vurdu ve herkes ona baktı.

"Bir sonraki işimizin bu yamayı nasıl kazanacağımız olduğunu biliyoruz," diye duyurdu. Ardından alevlerin arasından gelen motorcuya yumruğunun yan tarafıyla vurdu. "İş bitene kadar bunu dikmeyeceğiz, kardeşlerim. Ama hepimiz katılmalıyız. Oybirliği. Şimdi oylayın."

Uzun bir toplantı olmuştu.

Çok şey konuşmuşlar.

Kolay olmamıştı.

Ama hiç de zor olmaması onu şaşırtmıştı. Onu dövdükleri kısım hariç.

Ama o ayakta kaldı.

Şu anda neyi biliyorlardı.

Beck'in onları nasıl bir yola biliyorlardı.

Uzun olduğunu biliyorlardı, geniş kapsamlı olduğunu biliyorlardı ve yorucu olacağını biliyorlardı.

Ve oylama talep ettiğinde, hiçbiri tereddüt etmedi. Web, "Evet," dedi.

"Evet," dedi Rainman.

"Evet," dedi Grill.

"Evet," dedi Eightball.

"Evet," dedi Spartan.

"Evet," dedi Muzzle.

"Evet," dedi Core.

, ama bu adamları hafife almıştı. Onlar da kendilerini küçümsemişlerdi.
Bu gece sona erdi.
Beck başını salladı, havluyu ağzından çıkardı, yumruğunun yan tarafını tekrar masaya ve "Geçti" dedi.

Tack

Beş yirmi sekiz, Pazar akşamı, bir hafta ve üç gün sonra .

"Rostoyu uzat."

"Biraz daha patates, lütfen."

"Tatlı olarak ne var, baba?"

Tack sağında oturan kızına baktı. "Tyra tatlının üstünde."

"Pudingli parfe!" Tyra zaferini ilan etti. Tabağına bakarak sırtıttı.

O yapılmış pot Kızartma, püre Patates,Sos, karamelize havuçlar ve taze ekmekler.

Kadını bir küvet hazır puding ve Cool Whip'i açmış ve bardaklara doldurmuştu.

Ve tek düşünebildiği, biraz Cool Whip kalmış olmasını ummaktı.

Sonra soluna baktı.

"Ekmekleri uzat, sevgilim."

Asi ekmek sepetini kaptı ve ona uzattı. "Teşekkürler tatlım," diye mırıldandı.

"Sorun değil, Tack," mırıldandı, o kendi ekmeğini aldıktan sonra kendi ekmeğini kaptı ve tereyağı tabağına uzandı.

Kadın ona uzattı. "Önce

sen git," diye emretti.

"Önce rulonu aldın."

Onun gözlerinin içine baktı. "Önce sen git, Punk."

Ona gözlerini devirdi. Tyra'ya gözlerini devirdi. Tabby'ye sırttı. Sonra bıçağını aldı ve tereyağını dilimledi. Mükemmel uyum.

Ailesi için mükemmel bir uyumdu.

Oğlu iyi iş çıkardı.

Cutter ağzı patates püresiyle doluyken, "Bu yeni Pazar yemeği dönüşümünü sevdim," dedi.

"Gelenek," diye düzeltti Tyra.

"Her neyse," diye mırıldandı Cutter.

"Bud," diye Tack. "Saygı göster."

Cut, Rebel'e bir göz attıktan sonra sabit bir şekilde tabağına baktı. Rider bunu aşmıştı.

Cut'ın ezilmişliği devam ediyordu. Tack iç çekti.

"Ben de beğendim!" Ride seslendi. "Babam gelecek hafta bana dolmanın nasıl yapıldığını öğreteceğini söyledi."

"Gelecek hafta dolma mı? Doğru," diye mırıldandı Tabby, yanındaki mama sandalyesinde oturan Playboy'un ağzına bir şeyler tıkıştırırken.

Rebel, patates ve sosla kaplı rostoyu ağzına atmadan önce, "Bu rostodan daha erdemli bir şey bulabileceğinizi sanmıyorum," dedi.

"Bebeğim," Tyra'nın solunda oturan Rush, kız arkadaşının gözlerini aşağıya ve masanın diğer tarafına dikti.

Yutkunduktan sonra dedi ki, "Dolma mı? Gerçekten mi?"

"Ciddi," diye yanıtladı.

"Vay canına," diye mırıldandı.

"Hey, Rush için yemek yapmayı başardın mı Rebel?" Tyra sordu.

"Bu sabah ona tost yaptım," diye yanıtladı Rebel.

"Tost," diye kıs kıs güldü Cutter.

"İçinde erimiş tereyağı, tarçın ve şeker vardı. Bomba gibiydi." Rush kız arkadaşının ardından baktı.

"Kızarmış ekmekti," diye yanıtladı Rebel, sinirli bir ifadeyle erkeğine bakarak. "Evet. Ve harika bir tosttu," diye karşılık verdi Rush.

"Tostumun üzerine tarçın ve şeker alabilir miyim, baba?" Rider sordu.
"Oğlumun babasına nasıl beslendiğini sorduğuna dikkat edin," Tyra belirtti. "İşimin bittiğini rahatlıkla söyleyebilirim." Tack homurdandı.
Karısı ona parlak bir gülümseme attı.
Gülümseme karşısında aleti seçirse de tekrar hırladı.
Rebel, "Artık çekimlerimiz bittiğine göre, belki biraz zaman bulabilirim," dedi. "Çok yoğun geçti. Geçmiş yönetimin ne kadar çok şey gördüğünü bilmiyordum, şimdi bunu yapmak zorundayım."
Ekibinden kimse onu terk etmedi.
Valenzuela'nın tüm ekibi buharlaştı.
Asileri meşgul bir kızdı.
Ve Tyra ona bazı günlük gazeteler göstermişti. Tack hiçbir zaman pornoyla ilgilenmemişti. Gerçek bir anlaşma bir erkeğin zamanını çok daha iyi kullanırdı.
Ama onun yeteneğini ve yaptığı işten duyduğu gururu görebiliyordu. Hiç de gizli değildi.
Ve etkileyiciydi. Porno bile olsa.
Rider, "Rebel'in filmini izleyemediğime inanamıyorum," diye homurdandı.
Tack, "Rebel'in filmini kesinlikle izlemeyeceksin," dedi.
Tyra sağındaki Shy'a "Gecenin F-bombası," diye fısıldadı. "Tek söyleyebileceğim Tanrı'ya şükür ki bu bir içki oyunu değil."
"Neden olmasın?" Rider annesini görmezden gelerek babasına bağırdı. "Dokuz yaşında bir oğlun olduğunda bana sor," diye karşılık verdi Tack. "O zaman gelecek yüzyıl olacak," diye yakındı Rider.
"Sadece umut edebiliriz," dedi Tyra nefesinin altından. Karısına bir sırtış fırlattı.
Ağzının bunu yapmasını izlerken gözleri biraz kapandı.
Evet.
Bunu onun sikinde de hissettim.
Mutfak barındaki telefonu çaldı.
Gözleri onun üzerindeyken karısının ona baktığını ya da hemen üstünü örtse bile yüzünün düştüğünü fark etmemişti.
Kalbinden bıçakla. Her seferinde.

Tack peçetesini attı ve sandalyesinden kalktı.

"Yemekte telefonlara bakabilir miyim?" Cutter sordu.

Tack ona, "Tabii, kendi telefon tarifeni ödüyorsan," dedi.

"Ve bir telefonun var, dostum," diye ekledi Rush.

Tyra, "Bu da on altı yaşına geldiğinde olacak ve GPS'i etkinleştirip seni takip edebileceğim," dedi.

"Babam on bir diyor!" Rider bağırdı.

Tyra, "Eğer babanla konuşup onu bir telefon mağazasına girmeye ikna edebilirsen, bunun olmasına izin veririm," diye cevap verdi.

Oğullarına on bir yaşında telefon alabileceklerini söylediğinden beri, ama hayatının üç saatini beş x üç inçlik bir cam ve plastik parçasına bir şeyler yaparak geçirmeleri için lanet olası bir telefon mağazasına girmeye hiç niyeti yoktu, on altı yaşına kadar beklemek zorunda ve annelerinin onlara bir telefon alacağı için biraz kötü hissediyordu.

Onu kimin aradığını görmeden önce aklından geçen son düşünce buydu.

Telefonu açtı, aramayı bağladı ve "Yo, Raid" diye cevap verdiğinde koridorda uzun adımlarla kendisinin ve Red'in odasına doğru ilerliyordu.

"Hey, Tack. Bunu söylemek çok kötü ama öğrendiğimize göre, en son kaldığı evden bu sabah ayrılmış," dedi Raid.

Tack odasına döndü, iki adım attı ve durdu.

Carissa'nın bebeğini doğurmasının ertesi günü Lee Nightingale aradı ve bilgisayar dehası Brody'nin Arthur Lannigan adına kayıtlı bir silahın Cheyenne'deki bir rehin dükkanına satıldığını tespit ettiği haberini verdi.

Dört gün sonra, Reno'da başka bir silah satışı.

Dört gün önce, yirmi yıl önce çalındığı bildirilen bir Rolex, Vegas'taki bir rehin dükkanında ortaya çıktı.

Cheyenne koşusunda Rush, Snap, High ve Hound yükseldi.

Reno haberini aldılar, Knight devreye girdi, Deacon, Raid ve Nick'i gönderdi, Rush ve Snap de onlara katıldı (Rebel'in henüz erkeği için yemek yapamamasının yarısı).

Knight'ın adamları onu Vegas'a kadar takip etti, ancak Knight ve Tack sohbet ettiler ve Chew'in faaliyetleriyle ilgili yazının duvarda olduğuna karar verdiler, bu yüzden Chaos'un evde iş görmesi gerekiyordu.

Bu da Rush ve Snap'in eve gittiği anlamına geliyordu.

Üç motele uğramışlar ve her seferinde onu birkaç saatle kaçırmışlardı.

Tack, "Seçimleriyle ilgili bir MO'su olmalı," diye belirtti. "Bir dahaki sefere nerede ortaya çıkacağına dair bir tahminin var mı?"

"Hayır, temizlik personeli gördüğünde yönetim anlamadı ama biz anladık, çünkü banyo aynasına sabunla 'Fuck Chaos' yazmıştı."

Tack gözlerini kapadı ve başını öne eğdi.

"Etrafta dolaşıyor," diye devam etti Raid kulağına. "Biraz gümüş, biraz mücevher düşürdü ve yerel bir çete ondan birkaç tasarım ayakkabı çanta aldı." Sesi alçaldı. "Üzgünüm Tack, ama Nick yok. Olivia Tennessee'de tek başına ve o da bundan hoşlanmıyor. Deacon da huzursuzlanmaya başladı. Eve, Cassidy'nin yanına dönmek istiyor. Ve muhtemelen söylemeye gerek yok, ben de Hanna'ya dönmek istiyorum. Birinin peşinde olduğunu bilmesinden hoşlanmıyoruz. Onun mesajı, bizi yarattığından emin değilim. Ama kadınlarımız evde yalnız, hiçbirimiz bu riski almak istemiyoruz."

Tack gözlerini açtı.

"Anlaşılabilir. Sence boşa mı gitti ve geri mi dönüyor?" diye sordu.

"Benim tahminim,
evet." "Onun
görüşü?"

"Belki otuz, otuz beş bin."

"Bir vuruş için yeterli," diye mırıldandı

Tack. "Amatör bir vuruş."

"Denver'daki son soygunlarından 17 bin dolar kazanmış."

Raid, "Ve iki eyalet boyunca boşalttığı her şeyi takip ettiğimizi söyleyemem," diye ekledi. "Bu berbat bir şey ve kendimizi pislik gibi hissetmemize neden oluyor, . Ama kadınlarımız ve çocuklarımız var-"

"Senin kavgan değil," diye mırıldandı Tack.

"İnsanlara isimlerimizi, numaralarımızı ve biraz para bıraktık. Dönüş yolunda, uğrayabileceği motellere ve rehin dükkanlarına daha fazlasını ve resmini bırakacağız. O patlayacak, biz aranacağız, sonra siz aranacaksınız. Ama şunu söyleyeyim, aynadaki sabundan sana, kardeşleri Vegas'a göndererek kaynakları boşa harcamazdım. İçgüdülerim bana eve döneceğini söylüyor."

Tack döndü ve Shy'ın içeri girdiğini, Rush'ın kapı pervazına yaslandığını gördü.

Başını iki yana salladı.

Shy'ın ağzı gerildi, Rush'ın gözlerinin etrafındaki deri de aynı şeyi yaptı.

Playboy'un "Da, Da, !" diye bağırdığı duyulabiliyordu. Tack damadına baktı.

Ağzı artık sıkı değildi.

Playboy'un konuşması yeni değildi. Torunu aylardır bu kelimeleri seçip duruyordu.

Ama bu özellikle, ne olursa olsun babasını iyi bir ruh haline sokmayı asla başaramadı.

"Aile yemeği, Raid. Geri dönmeliyim. Size borçluyuz. Bunu yapmak için ararsanız, bize gelirsiniz."

"Bizi domuz rostosunda besle, kasabadayız, Tack. Bu senin için. Bu Knight için. Ama daha çok beş ölü kadın ve bir ölü adam için."

"Evet," diye homurdandı Tack.

"Görüşürüz, umarım bu senin için yakında biter, dostum." "Ben de öyle Raid. Ben de öyle," diye Tack.

Telefonu kapattılar.

"Dur tahmin edeyim, lanet olası Raid Miller, Nick Sebring ve Deacon Gates'ten bir adım öndeydi," dedi Rush. "Yine."

"Kıçında polisler ve ateşle kaçan bir adam. Havuz kenarında oturmak için zaman ayırmayacaktır. Bu onların suçu değil," diye karşılık verdi Tack.

"Öyle olduğunu söylemiyorum." Rush elini saçlarının arasından geçirdi. Geri gitti, tekrar gözlerinin içine düştü, sonra parmaklarını sakallı yanağında gezdirdi ve mırıldandı, "Bu pislikle işim bitti."

"Bunu duydum."

"*Da, , , DaDaDa!*" Playboy çığlık attı.

"Oğlumun yanına dönsem iyi olacak," dedi Shy ve Rush onun önünden çekilerek odadan çıkmasını sağladı.

Baba ve oğul birbirlerine baktılar.

"Snap'i alıp Vegas'a gitmemi ister misin?" Rush teklif etti.

"Her kardeşimin toplanmasını ve tetikte olmasını istiyorum. O pislik eve dönüyor. Gösteri zamanı, Rush. Sadece oyun faturamız yok."

Rush bundan memnun değildi.

Yine de başını salladı, döndü ve kapı aralığından kayboldu. Tack derin bir nefes aldı.

Sonra oğlunu takip etti.

Snapper

Altı yirmi yedi, Pazartesi akşamı . . .

Yerleşkeden ayrılıp Rosalie'nin evine giderken Snapper kaldırıma yanaştı, motorunun gücünü kesti, botunun topuğunu sehpaye vurdu, bacağını selenin üzerinden geçirdi ve arkasına park etmiş olan motora doğru sinsice ilerledi.

Tanrım, herif kuyruğunu saklamaya bile çalışmamıştı. "Benimle dalga geçiyorsun, değil mi?" diye kırptı.

"Dostum-"

"*Benimle taşak* geçiyorsun, değil mi?" diye tekrarladı. "Özür dilerim, Snapper," diye mırıldandı Throttle.

"Siktir , Throttle."

"Artık Throttle değil," dedi.

"Sen her zaman Throttle olacaksın, pislik. Ve nedenini biliyorsun."

Adam irkildi ve irkildiğinde Snap solmakta olan morluğu ve dudağındaki kesiği yakaladı.

Kendini toparladı, bisikletinin üzerindeki yerini korudu ve Snapper'ın gözlerini tuttu. "Bütün sokakta Chew'in geri döneceği konuşuluyor."

"Ve bu sizin işiniz çünkü . . . ?"

"Çünkü, hoşuna gitsin ya da gitmesin, Snapper, Diriliş senin arkanda." Snap'in vücudu dikleşti.

"Bunu size ben söylüyorum," dedi Throttle. "Umarım Chew bizi fark etmez. Ama çocuklar oy verdi, geçmişin temizlenemeyeceğini biliyoruz, yine de telafi etmek istiyoruz, bu yüzden arkanızı kollayacağız."

"Bounty'nin saçma sapan korumasına ihtiyacımız yok."

"Bounty değil, koruma da değil. Daha fazla göz, Snapper. İşte bu kadar. Daha fazla göz. Daha fazla kulak. Sormuyoruz ama dinliyoruz. Ve sen bizi görmeyeceksin. O bizi görmeyecek. Kesiklerimizde ya da bisikletlerimizde olmayacağız. İşimiz, kadınlarımız, çocuklarımız var, her zaman her yerde olamayız. Ama olabileceğimiz yerde olacağız ve olduğumuzda da kimse kışında kuyruk olup olmadığını bilmeden senin *kışını* takip edemeyecek."

"Bu boku istemiyoruz, Throttle, ve açıkça söyleyeceğim, *ben* özellikle bunu istemiyorum."

"Anlıyorum."

"O zaman geri

çekil." "Hayır."

Snap hareketsiz durdu ve sikişe baktı. Sonra başka bir şey denedi.

"Bu adam tehlikeli ve çaresiz ve sen ve kardeşlerin yaptığınız şey hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz. O seni yapar, *seni* kim koruyacak?"

"Bizim bu."

Snapper bir nefes verdi.

"Bunu biz satın aldık, bizim payımız bu," diye tekrarladı. "Affedilmeyi istemiyoruz-"

"Bu iyi," Snap ısırarak.

"Biz sadece doğru yapıyoruz."

"İstenmiyorsa doğru değildir."

"Rosalie'ye evde yalnız olduğunu söyleyeceğim."

"Silahlıyım ve tetikteyim ve Chew'in muhtemelen şehre döndüğünü biliyorum." Throttle başını salladı. "Dostum, Rosalie'yi mahvettik-"

"Bana hatırlatmana gerek yok."

Throttle, Snapper konuşmuyormuş gibi devam etti. "Yamalı bir pedofilimiz vardı." "Bunun

Chaos'u şaşırttığını söyleyemem."

"Snapper, açabilirsin ve ben de alacağım," diye hırladı. "Bunu hak ettim. Ama bizi geri çağıramazsın." Bir kolunu uzatarak şu anki sohbetlerini işaret etti. "Nezaket. Bundan sonra beni görmeyeceksin. Çekirdek. Izgara. Sekiz. Ağızlık. Gerisi. Ama orada olacağız. Bitti. Kızabilirsin. Yüzüme bak. Beni burada bırakabilirsin."

bir yumruk bile atamayacak. Sonra kalkacağım, temizleneceğim ve yine o boku yapacağız."

"Kaos için mi?" Snapper kuşkuyla sordu.

"Hayır dostum," dedi Throttle alçak sesle.

"Rosalie için." Lanet olsun.

"Ne yaptığını duydu ve suçlamaları düşürdü, Throttle.

Devam edin."

"Böyle bir şey asla olamaz Snapper, asla," diye ısırdı. "Bunun nasıl olduğunu bilemezsin ve bu Rose için iyi bir şey. Ama bu benim satın aldığım şey. Satın aldığımız şey. Bizim . Ve hoşuna gitse de gitmese de bunu yapacağız."

"Web' istifa ettiğini duydum," dedi Snapper.

"Kulübün yeni kana ihtiyacı vardı."

Sokaktaki göre, Snap yeni kanın Throttle olduğunu biliyordu.

Snap çenesini Throttle'a doğru salladı. "Ve sen de kulübünü bir ölüm görevine mi götürüyorsun?"

"Telafi."

Yüce İsa.

"Kıçlarını Cl'ladığını biliyorlar mı?"

Tehdidi belirsiz değildi.

"Kulüpten kovulan bir kardeşin katil bir pedofil olduğu ortaya çıkınca Diriliş, içlerinden birinin polislerle birlikte çalışarak sümüklü, uyuşturucu ticareti yapan, porno üreten bir pezevenği alaşağı etmeye çalışmasına ve bir yırtıcıyı sokaklardan uzaklaştırmasına çok da üzülmedi. Dürüstlüğümlü anladılar ve kefaretimi ödediler."

Kefaret olarak onu döverlerdi. Morarmış göz. Kesik dudak.

Telafi etmek için kardeşlerinin yumruklarını yemişti.

Ve şimdi bitti.

"Ve seni başkanları yaptılar," diye bitirdi Snap onun yerine. "Siktir, siz kafayı yemişsiniz."

Throttle omuz silkti.

Snapper başka bir şey denedi.

"Bir kadının olduğunu duydum."

Throttle daha uyanık hale geldi.

Snapper devam etti, "Chew seni yapıyor, dışarı çıkarıyor, peki ya o?"

"O çok güzel. Çok tatlı. Zeki. Ve erkeğinin doğru şeyi yaparak öldüğünü bilerek hayatına devam edebilecek."

"Kahretsin, sen delisin," diye fısıldadı Snapper.

"Öyleydim, şimdi aklım başımda. Ne yaptığımı biliyorum. Neyle ilgili olduğumu biliyorum. Kulübümün ne hakkında olduğunu biliyorum. Nasıl kulüp olacağını biliyorum. Ve olmak istediğim adamı biliyorum. Ve o adam olacağım, Snapper. İşte böyle olacak."

"Ne minnettarlık ne de bağlılık göreceksiniz." Throttle başını sallayarak kabul etti.

"Bunu istemiyoruz. Ama teklif etmemişken, bir uyarıda bulunayım. Şehirden ayrılmadan önce Chew birkaç iş için fiyat teklifi aldı. Digger kayıp aşkı hissediyor. Web onu hapishanede ziyaret ederek bir kemik attı, o da konuşmaya başladı. Yani sadece sizin kışınızı korumuyoruz, bu adamı arıyoruz. Sizin için daha fazlası, bu delinin sokak adı Sparkle. Bu saçmalığı anlamıyorum ama Digger, Chew'in bu orospu çocuğunun bıçağını bileylerken çıkan kıvılcımlardan hoşlandığını söyledi. Onu bulun, bu tehdit artık sizi gölgelemiyor çünkü Chew siksiz bir kullanıcı ve bir Kaos kardeşine yaklaşırsa onu parçalayacağınızı biliyor."

Snap omurgasında bir ürperti hissetti.

Bu konuda içinde çok kötü bir his vardı.

"Chew kiralık katil mi tuttu?" diye sordu.

"Bu adam pahalı, dostum. Chew'in terör saltanatı bu ödemeyi yapmakla ilgiliydi. Digger'a göre, zaten bir zulası varmış. Yani açığı kapatması gerekebilirdi ama içimden bir ses geri döndüğüne göre bu amacına ulaştığını söylüyor."

Kahretsin.

"Bu adamı arama Throttle," diye uyardı Snap. "Özür dilerim," diye Throttle.

Belli ki işleri bitmişti çünkü Throttle motosikletini çalıştırdı, sehpadan çekti, topuğuyla tekmeledi ve yolundan çekilmesi için Snapper'a baktı.

Snapper yolundan çekildi. Ama

Throttle gitmedi.

Sikeyim.

Hiçbir yere varamayacağını bildiği halde borulardan ona bağlamak yerine Snap bisikletine doğru yürüdü, bindi ve eve doğru sürdü.

Throttle onu takip etti ve Snap döndükten sonra arabanın dibinde rölantide durdu.

Garajın dışında kapının açılmasını beklerken, "Tanrım, siktir et beni," diye mırıldandı.

İçeri girdi, bisikletinden hızla indi ve kapı kapanırken körfezin ötesindeki karanlığa bakakaldı.

Ancak kapı kapandığında, Throttle'ın uzaklaşırken çıkardığı boru seslerini duydu.

Sonra telefonunu çıkardı.

Rush'ı aradı ve yeni bir müttefikleri olduğunu ve yeni bir ipucu bulduklarını söyledi.

İşi bittiğinde, o pisliği bisikletiyle birlikte bıraktı. Rosie bunların hiçbirini bilmeyecekti.

"Tanrım, sik beni," diye tekrarladı.

Sonra kadınına ulaşmak için kapıyı açtı.

Millie

Bir otuz yedi, Çarşamba öğleden sonra . . .

Arkamda birinin bastığını duyduğumda 32. Cadde ve Federal'deki ışıklarda oturuyordum, neredeyse eve dönüyordum.

Dikiz aynasından baktığımda Roscoe ve Brick'i bisikletlerinin üzerinde gördüm, kafalarını çevirip arkalarına bakıyorlardı.

Arkalarındaki araba sanki çarpmış gibi sıçradı. "Ne oldu?"

Beni susturan sadece Brick'in silahını çıkarması değildi.

Ya da Roscoe'nun sehpasını bırakıp bisikletinden atladığını.

"Aman Tanrım," diye panik içinde nefes aldım ve kardeşlerin arkasındaki araba direksiyonu kırıp kaldırıma çıktığında ve yarı yolda, yarı yoldan çıktığında bakakaldım.

Silah seslerini duyduğumda vücudum sarsıldı ve eğildim.

Neredeyse nefes nefese , başımı arkaya doğru eğdim, silah sesleri kesildiğinde yan camdan dışarı baktım ve arabaların korna çaldığını ve patinaj yaptığını duydum.

Takip eden bir kamyon gördüm.

Sonra şükürler olsun ki Brick'i kamyonu takip eden bisikletinde kurşun deliği olmadan sağ salım gördüm.

Ama arabamda kaskatı
oturuyordum. Chew o ilk
arabaydı. Chew.

Beni takip et.

Ve Kaos'a ateş ediyor.

Roscoe.

Roscoe pencereme vurduğu anda doğruldum.

Tanrıya şükür. Şükürler olsun. *Teşekkürler
Tanrım.*

Ona bakmak için döndüm.

"Kapat. Kenara çek. Arabayı ben kullanıyorum," diye camdan emir
verdi.

Başımı salladım ve trafik tekrar akmaya başladığında bir şekilde
32. Caddeye dönmek için kendimi toparladım ve sonra kenara
çekecek bir yer buldum.

Roscoe arkamda durdu, bisikletini bıraktı ve arabama doğru koşarken
kilitlere bastım, emniyet kemerimi çözdüm ve koltuklara atladım.

Kapımı çekip açtı, içeri girdi, koltuğu ayarlamak ve aynaları kontrol
etmek için bir saniye bile harcamadı.

Sonra kükreyerek yola çıktı.

Ona emniyet kemerini takmasını
hatırlatmadım. Sadece kendiminkini taktım.

Telefonu kulağındaydı.

"Tack" mi? Evet. Chew. Chew, lanet olası *Chew*, Millie'nin peşinden
bizi takip ediyordu. Kışında bir Bounty ya da her ne haltsa, sanırım
Eightball vardı. Eightball yaptı onu. Yirmi dokuzuncu caddede arkamızdan
geldi. Ondan önce onu yakalayamadığımızı biliyorum. Önemli değil.
Kalkarken bize ateş etti. Brick onun peşinde. Eightball peşinde. Federal,
Thirty-Second'ı geçince. Millie'yi yakaladım. Kaos'a gidiyorum."
Duraklama. "Evet. Evet. Sonra görüşürüz."

Telefonunu kucağına düşürdü.

"Beni takip ediyor," diye fısıldadım.
"Güvendesin."
"Beni takip ediyor."
"Getir hazır için hareket et içine ve Bileşik,
Sevgilim." Roscoe mırıldandı.
Gözlerimi kapattım ve yan cama döndüm.
Gözlerimi açtım ve ileriye baktım. "Siz ikiniz benimle birlikte çok
küstahça davrandınız."
"Umutsuz adam. Umutsuz işler."
Roscoe'ya döndüm. "Neden beni takip ediyor?"
Roscoe bir şey söylemedi.
Sessizliğinin ne anlama geldiğini
biliyordum. Chew eskiden bana karşı
bir şeyler hissediyordu. "Bu yıllar
önceydi, Roscoe."
"Bebeğim, Aşk asla ölür. Berbat, Kaybeden,
karşılıksız Görünüşe göre aşk derinlerde yanıyor."
Çenemi .
Telefonum çaldı.
Çantamı kaptım, çıkardım ve aramadan önce derin bir nefes aldım.
Sesimi sakinleştirmeye çalıştım. "Hey."
"Yerleşke," diye High. "Ayrılmayın." Sanki Kaos'u
bir daha terk edecekmişim gibi.
Kurşunlar havada uçuşuyordu.
"Tamam tatlım," diye fısıldadım. "Lütfen
güvende ol." Logan'ım güvende olacağına söz
vermedi.
Telefonu kapattı.
Chew daha önce olduğundan daha da berbat . Ama
umurumda değildi.
Adamım çok kızmıştı.
Ve kurşunlar havada uçuşuyordu.
Kendimi toparladım. "İyi misin, Roscoe?"
"Yakında bir erkeğin kafa derisini nasıl
Youtube'dan izleyeceğim." Yine çenemi
kapattım.
Ama YouTube'un bu tür bir eğitim videosu sunmadığını umarak
yaptım.

"Onu yakalayacağız, Millie," diye mırıldandı Roscoe, Speer'a dönerken. Yapacaklarını biliyordum.
Ama yine de . . .
şey buydu.

Rush

O akşam altı kırk üç.

Bira, High dışarı çıkmadan hemen önce köpükler uçuşarak duvara çarptı.

Eightball'un ön camı, içinden geçen kurşunlar nedeniyle paramparça olmuş, yüzüne camlar, kafasına kurşunlar isabet etmişti. Cam onu yaralamıştı ama neyse ki bir kurşun isabet etmemişti ama direksiyonu kırdı ve bu onu kovalamacanın dışına çıkardı.

Chew'in Brick'in önünü kesip onu karşıdan gelen trafiğe sokması ve neredeyse boynunun kırılmasına neden olması onu takipten çıkarmıştır.

Başka hiçbir kardeş ava katılacak kadar yakın değildi. Chew kaçmıştı.

Kimse mutlu değildi.

Gerçi High bu yığının en tepesindeydi. En azından o gece için.

Speck duvardan aşağı damlayan birayı kastederek, "Jag ya da Chill'i çağırayım," diye mırıldandı.

Sanki duvardan aşağı damlayan bira kimsenin umurundaydı. "Hop, yüksekteki adamlar," diye homurdandı Tack.

Hop kendisi yapmak için kalktı. Köpek de onu takip etti.

Babası ona baktı.

"Herkes mi?"

Rush babasına, "Kadınlar ve çocuklar burada," dedi.

Tack başını salladı. "Throttle'ı ara. Bir şey bulmuşlar mı öğren." "Bunu ben yaparım," diye ekledi Snapper.

"Senin için değil," diye Tack.

"Evet, öyle."

Rush bunu anlamadı.

Snapper biliyordu ve tartışacak havada değildi. Masadan kalktı ve odadan dışarı çıktı.

"Biri Dutch'a, Jag'a ya da Chill'e pizza ya da Çin yemeği falan sipariş etsin. Teslimat. Yarın yeniden toplanacağız. Herkes bu süre boyunca burada," diye emretti Tack.

Kahr

etsin.

Sikeyi

m.

Tack koltuğunu geriye itti ve sinsice odadan çıktı.

Rush bazı gözleri yakaladı, yüzlerde içgüdülerine kadar hissettiği acımasız bakışları fark etti ve takip etti.

Rebel'i odasında, yatağının ortasında kış üstü bağdaş kurmuş, ellerini yukarı kaldırmış, başparmaklarını orta parmaklarına dayamış halde buldu.

Adam kapıdan içeri girdiğinde kapalı gözleri açıldı. "Meditasyon bir MC Yerleşkesinde işe yaramaz," diye ilan etti.

Tanrım, kardeşlerine ateş , biri neredeyse bir araba kovalamacasında ölüyordu ve o, gülmek istemesine neden oluyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Tabii ki hayır," diye

cevapladı.

"Buraya gel," diye fısıldadı.

Kapıyı kapattı ve oraya gitti. Yatağa tırmandı.

Onu kollarına aldı.

Onu göğsünden yukarı sürükledi, sırt üstü düştü ve kendi göğsüne aldı.

"Çin yemeği ya da pizza falan alacağız," diye mırıldandı. "Tamam."

"Essence oğluyla birlikte mi?"

"Giriş yaptı. Kedilerini başarıyla dağıttı ve Beau ile birlikte. Kendisine Beau adını vermiş, bu arada. O da ona Dharma adını vermiş."

Tanrım, Essence'i seviyordu. Kadın sadece kendisiydi ve bu hoşuna gidiyordu.

Yine de, "İsa" dedi.

"O eski bir asker. Eski denizci. Ağaçtan çok uzağa düştü. Ama annesine nasıl bakacağını bilir," diye güvence verdi. "Evinin önüne atılmış bir cesetten korkmasını isteseydi haftalar önce ona giderdi. Söylemeye gerek yok, artık neler olup bittiğini bildiğine göre, beni evden çıkarmaya kararlı."

"Asi-"

Onu sıktı. "Sence Essence beni evden atar mı?"

O yapmadı.

"Harika, bebeğim," diye mırıldandı.

Daha da yaklaştı. "Her şey girecek."

Kardeşleri kurşunlardan ve kırık boyunlardan kurtuldu ve kadınlarından biri takip edildi.

Rush pek iyimser hissetmiyordu. Ona bir sarsıntı verdi.

"Başka bir şey olamaz tatlım," diye fısıldadı.

Olabilirdi.

Kesinlikle .

Rush gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı.

Gözlerini açtı ve ona, "Koridorun sonunda kendi evinde olması güvenli olmayan yepyeni bir bebek var," diye hatırlattı.

"Her şey girecek."

"Millie silah sesleri arasında arabasına saklandı."

"Her şey yoluna girecek."

"Brick neredeyse bir SUV'a kafa çarpıyordu." "Her şey yoluna girecek."

"Nereden biliyorsun?" diye hırladı.

"Çünkü öyle olmak zorunda."

O sustu. Asi

sustu.

Sessizliğin akıp gitmesine izin verdi.

Sonra bunu yapmayı bıraktı.

"Sana meditasyon yapmayı öğretmemi ister misin?" diye sordu. "Tabii ki hayır."

"Gidip sana General Tso's tavuğu sipariş etmemi ister misin?"

Çekim programı ve Valenzuela'nın çıkışından sonraki temizlikle birlikte paket servis işini hallettiler.

Onun Meksika, pizza, İtalyan, Tayland ve kesinlikle Çin tercihlerini biliyordu.

Onunkini de biliyordu.

"Evet," diye mırıldandı.

Adamın sakallı çenesini öptü, kollarından çekildi ve yataktan sürünerek indi.

Kapıya doğru ilerlerken kot pantolonunun içindeki kıçını izledi.

Kadın durup ona döndüğünde gözlerini kaldırdı.

"Her şey girecek," diye fısıldadı.

"Nereden biliyorsun?" fısıldadı. "Çünkü hepinizin özgür olma vakti geldi."

Bunu söyledikten sonra ona küçük bir gülümseme verdi ve kapıdan geçerek arkasından kapattı.

Elleriyle yüzünü ovaladı. Ve kız

arkadaşının haklı olduğunu umdu.

Tam kalkıp onu takip edecekti ki telefonu çaldı. Çıkardı.

Numaraya baktı.

Ve kaşları çatık, oyunun durumunu düşünerek, kim olduğunu bilmemesine rağmen telefonu açtı.

Eğer bir pazarlamacı olsaydı, avlar ve boğardı.

"Rush'ı yakalamışsın," diye

selamladı. "Cole, *muchacho*,

ben Nana." Doğrulup oturdu.

"Mamá Nana," diye mırıldandı.

"Kaos için sıranın sende olduğunu

duydum." Tabii ki bunu duymuştu.

"Belki," diye yanıtladı.

"Mm . . ."

Sabrını korudu.

Onu bekletmedi.

"Üzgünüm Cole, adamlarım dikkat ediyordu ama bu kaygan."

Lanet olsun.

"Duydum, Kaos'la paylaşacağım," diye teklif etti. "Bedava değil, *jefecito*. Bir işaretçi."

Mamá Nana ile asla bedava bir şey yoktu, eğer teniniz kahverengi değilse.

Klanınızla ilgilenmeye saygı duyardı.

"Teşekkürler, Mamá Nana."

"*El gusto es mio*," diye mırıldandı ve telefonu kapattı.

Tanrım, Chew Mamá Nana'nın radarında bile değildi.

"Kahretsin," diye fısıldadı. "Umarım boku yememişizdir."

Şimdi dışarı çıkıp bir bira almak daha fazla nedeni vardı ve bu pek de iyi olmayan haberi babasıyla paylaşması gerekiyordu.

O da yatağa doğru eğildi ve bunu yaptı.

Beck

On yedi, Cuma akşamı, bir buçuk hafta sonra ...

Beck, Janna'nın oturma odasındaki sürgülü cam kapıdan dışarı bakıyor, hiçbir şey görmüyordu ve bunun tek nedeni karanlık olması değildi.

Eli onun sırtında parladı. "Tatlım, gel bir şeyler ye."

Hareket etmedi, sadece pencereden dışarı baktı.

Elini adamın sırtına bastırdı, tıpkı önünü adamın yan tarafına bastırdığı gibi.

"Beck, tatlım, lütfen gelip bir şeyler ye."

Elindeki telefon çaldı.

Ona baktı, telefonu açtı. "Evet?"

"Gaz kelebeği mi?"

Kahretsin, bu lanet isimden *nefret ediyordu*. "Bu kim?"

"Tack Allen."

Gözlerini kapattı.

"Tatlım," diye yalvarırcasına seslendi Janna.

"Telafi edildi, Throttle, kana kan, siz çocukların kışları orada sallandı. Şimdi geri çekilin," dedi Tack.

Gözlerini açtı. " bir şey olmayacak."

"Bir kardeşini kaybettin, Throttle. Siyahı giy. Yamayı dik. Geri çekilin. İyileşin. Sağlıklı

kalın." Griller.

Boğaz yarığı.

Çok yaklaştım.

Gitti.

Lanet olsun *gitti*.

"Kulüp çoktan oy verdi, Tack."

Tack, "Bunu kardeşlerine yapma," diye .

"Bunu zaten kendimize yaptık ve bunu son oylamadan çok önce yaptık."

"Throttle-"

"Yaklaştık."

"Bunu biz halledelim."

"İçerideyiz, Tack. Şimdi *eskisinden* daha çok içerideyiz ve bunu sen de biliyorsun. Onları ikna etmeye çalışsam bile başarısız olurum."

Bir an sessizlik oldu. Sonra bir iç çekiş.

Evet.

Tack Beck'in bunda başarısız olacağını biliyordu. "Akıllı ol," diye teklif etti Tack.

Bunun için çok geç.

"Evet."

Bir an daha sessizlikten sonra, "Üzgünüm dostum, bunun ne kadar yaralayıcı olduğunu çok iyi biliyorum. Özellikle de bu olay yaşandığında masanın başında oturan senin için."

Beck gözlerini tekrar kapattı.

Sonra açtı.

"Doğru. Teşekkürler. Sonra görüşürüz." "Sonra ve Throttle?"

"*Beck!*" diye bağırmamak için kendini zor tuttu ve "Öyle mi?" diye homurdandı.

"Kaos, Diriliş. Kardeşler . Sağlamız."

Kaos gibi bir Kulüp, kulübünün yaptığı şey, Beck bunun iyi hissettirmesini diledi.

Hiçbir şey hissetmedi.

Kendisinin hiçbir şey hissetmesine izin vermiyordu çünkü hissettiğinde bu onu *öldürüyordu*.

Bağlantı kesildi.

Janna yüzünü ellerinin arasına aldığı anda ve şimdi ön tarafına bastırıldığı telefonunu zar zor indirdi.

"Lütfen Beck, *gel bir şeyler ye*." Onun üzgün ve sıkıntılı gözlerine baktı. Buna izin veremezdi.

Ama üzüntüden kurtulamadı. Onun hissettiklerini hissediyordu. Bu onun çalışma şekliydi. Bunu biliyordu çünkü ona bunu vermişti, ama aynı zamanda onun hissettiklerini de hissediyordu.

Eğer doğruysa, işlerin böyle yürüdüğünü tahmin ediyordu.

Yani üzüntüden kurtulamadı ama sıkıntıdan kurtulabilirdi.

Bu düşünce üzerine eğildi ve dudaklarını onunkilere dokundurdu.

Bunu yaptıktan sonra onun elinden tutup mutfağa götürdü ve bir şeyler yedi.

Tadı pislik gibiydi ve midesini bulandırıyor. Ama o rahatlamış görünüyordu.

O da yemeye devam etti.

Papa

Saat tam yedi, iki hafta sonra ...

Tanrım, şu lanet Kaos kardeşler.

Pope, Diriliş'in kulüp binasında bir araya getirilmiş ucuz katlanır masalarda oturmuş, yanında başkan yardımcısı, Kaos kardeşlerin içeri girişini izliyordu.

Odanın dışında gürültü vardı, kadın sesleri, çocuklar.

Ailelerini de getirmişlerdi. Pope

onları suçlamadı.

Diriliş'in aileleri de oradaydı. Kötü zamanlar.

Tamamen boktan.

Beck masanın başına oturdu, önünde tokmağı yoktu, bu kardeş öyle yapmazdı.

Hardcore onun arkasında durdu, bir saniye değil, bir nöbetçi.

Bu yeni kurulan tüzükteki kardeşlerin tek derdi sadakat ve bir açıklama yapmaktı.

Pope etkilendiğini itiraf etmek zorundaydı.

Kaos kardeşler masanın etrafında dönüp, her biri masanın köşesindeki ucuz suntaya bir bıçak gömüp Beck'in arkasından yürüyerek masanın etrafında bir daire çizip dışarı çıkarken Beck ve Core masaya baktı.

Rush hariç, o da bıçağını diğerlerinin yanına gömdükten sonra Beck'in etrafını sardı ve yerine oturdu.

Tack bıçağını gömdü ve Beck'in önüne bir yama koydu.

Pope ona baktı.

Dedi ki,

Bazıları cennetin kapılarından geçecek. . .

Bazıları binecek.

Griller

Şimdi o masaya her oturduklarında bıçaklar gitmiş olacaktı.

Ancak bıçaklanan puanlar, Griller'in ondan kurtulana kadar o masada kalacağı anlamına geliyordu.

Pope, o masa ne kadar boktan olsa da, bir şekilde hep öyle kalacağından şüpheleniyordu.

İsa, Diriliş kadınlarından birini dövdü, duvara tosladılar, içlerinden biri pişmanlık olarak kendilerine ait olmayan bir savaşta düştü, Kaos merhamet sunuyor.

Evet, o Kaos kardeşler başka bir şeydi. Pope bunu

yapıp yapamayacağını bilmiyordu.

Gerçi bir motorcu kardeşimiz tövbe etmek için boğazını kesmiş olsa da, denemek için bir yol bulurdu.

Son Kaos'un üzerine kapı kapanırken Tack, Rush'ın yanına oturdu.

Söylenenler doğruymuş. Tack oğlunu yönetimi devralması için yetiştiriyordu.

Pope Rush'ı tanıyordu. Onun büyümesini izledi. Mitinglerde ve ortak gezilerde onunla birlikte oldu.

İyi bir seçimdi.

Tack, "Pope, bu toplantıyı sen istedin," diye söze girdi.

Pope, "Sparkle'dan haber aldım," diye söze başladı, Beck ve Hardcore'un dikkatleri Pope'a odaklanırken, o Tack'e bakmaya devam etti. "Bu işin buna değmeyeceğini, maaşını alıp uzun bir tatile çıkacağını söylüyor. Kulaklarınızı dört açın, adam hayalet gibi dolaşıyor."

"*Lanet* olsun," diye Beck.

Beck'e döndü.

"Öfkeni anlıyorum Beck ama bu adam aptal değil," dedi Pope dikkatle. "Onu kollayan bir MC vardı, bu bir şey. Üç, Sebring'in yerel çocukları ve bir ton polis?" Pope başını salladı. "O gitti."

"Nasıl gitti?" Beck kırptı.

Pope, "Chew ona çeyrek servet ödedi, bundan önce ayaklarını uzatıp arkasına yaslanmadı, Colorado'da kimse onu bir daha görmeyecek," diye cevap verdi. "Kahretsin, muhtemelen ABD'de kimse onu bir daha görmeyecek."

Beck eliyle önündeki yamayı kapattı. Kahretsin, Pope bunu hissetti.

Bunu hissetti.

Sonra Beck elini çekti ve koltuğuna geri oturdu.

Pope Tack'e baktı. "Sparkle, Chew'in o vuruş için her şeyini kullandığını düşündüğünü paylaştı. Pueblo'dan Fort Collins'e uzanan koridorda Chew için işler o kadar kızışmış ki, kafasında biraz beyin kaldıysa bile gitmiş. Ve zaten biliyoruz ki, bir korkağın yoksa ya da karanlık değilse ve sırtını ona dönmüşsen ve elinde bir levye varsa, bir sik yapacak cesareti yoktur."

"Bu göze alamayız," diye Tack.

Pope başını salladı. "Şaşırmadım. Sadece bilmeni istiyorum, Sparkle'ın kendisi dışarıda olduğunu bildirdi. Bu pisliği tanımıyorum. Yalan söylüyor olabilir. Soruşturdum. İşler sarpa sardığında ve kendisine ödeme yapılmadığında işi bırakıp kaçacak kadar profesyonel.

baş ağrısı için yeterli. Neredeyse Chew kadar ateşi var, Griller'ı ve yaptığı şeyi ortadan kaldırdı. Ve Chew gibi aptal değil."

Ne Beck ne de Tack konuştu.

Böylece Pope bitirdi.

"Sadece," Beck'e baktı, "Range'in taziyelerini için buradayım ve ikinizin de," Tack'e baktı, "bu durumu bilmenizi istedim. Range hâlâ . Gözünüz açık, kulağınız yerde olsun ve ihtiyacınız olursa korunun. Boulder'dan aşağıya adam gönderin, siz sadece söyleyin."

"Chew'in pisliği yüzünden başka ölmesine ihtiyacımız yok," diye gürlledi Tack.

Bu yüzden diğer kiracılardan çocuklarını çekmemişti. Pope bunu anlamıştı.

O yeni kiracılar bu iş başladığında ortalıkta yoktu, dolayısıyla Tack gibi bir adam bu işi bitirmek için onları sürüklemeydi.

Ancak Denver'da bir kıyamet kopsa bile Tack, o Kulüp için harcadığı emek, ter ve kanla Kaos'tan birinin ayakta kalmasını isteyecektir.

Pope, "Teklif geçerli," diye yanıtladı.

Tack başıyla onayladıktan sonra Rush konuşmaya girdi.

"Griller yaklaştı, başka bir şey var mı?" diye sordu Beck.

"Sadece Sparkle'da," diye homurdandı Beck, gözleri hâlâ yamada. "Ama Grill'i öldürdükten sonra onunla ilgili tüm ipuçlarını kaybettiler. Digger'ın Chew'le ilgili haberlerden haberi yok ama bildiği kadarıyla Pope'un dediğini doğruluyor. Chew tüm bu pisliklerle başarmaya çalıştığı şey her neyse, son bir şans için sahip olduğu her şeyi kullandı." Gözlerini Rush'a kaldırdı. "Ama Diriliş henüz bitmedi. Olabildiğince hala arkanızdayız, hala Sparkle'ın peşindeyiz ve hala Chew'in peşindeyiz."

Tack, "Tekrar söylüyorum, çekilmeli, yeniden toplanmalı ve iyileşmelisin," diye tavsiyede bulundu.

Beck dikkatini yavaşça Tack'e çevirdi.

"Haklısın. Yapmalıyız. Ama bu değil."

Tack ona, "Web, Rainman ve Spartan'ın çocukları var, dostum," diye hatırlattı.

Beck hiçbir şey söylemedi, sadece Tack'in gözlerinin içine baktı, önündeki masada duran kardeşinin hatıra yamasıyla.

Pope'un bu kulübe pek ilgisi yoktu, Bounty iken de yoktu.

Pope, Diriliş'in başkanı olduğu için Beck'e çok dikkat ediyordu.

Tack, "Başka bir yama yaptırmak zorunda kalmak istemiyorum, Throttle," diye devam etti.

"Saygı duyuyorum. Ama bu Beck," diye mırıldandı. "Ve ben de bunu istemiyorum. Yani bu iş bitmeli. Ve bunu yapmak için Sparkle ve Chew'e ödül . Elimizde kalan her şey. Toplayabildiğimiz her şey. Her kardeşin o potaya dökebileceği her şey. Onu yakalayamazsak, sekiz eyaletteki her avcı onu arıyor, birileri ."

Tack, "Çaresiz bir adamı daha da çaresiz hale getiriyorsun, bunu yapıyorsun ve haber Chew'e ulaşıyor," diye cevap verdi.

Beck, "Chew'in başına konan ödülü iptal etmemizi istiyorsun, o iş bitti," diye karşılık verdi. "Ama Sparkle'ın üzerindeki ödül duruyor."

Tack ona baktı, omzunun üzerinden oğluna baktı, Rush çenesini eğdi, Tack tekrar Beck'e baktı.

"Sparkle'ın üzerindeki ayakta kalabilir," diye karar verdi Tack.

Beck'in çenesi titredi ama hiçbir şey söylemedi. Sparkle'ın arkasındaki Chew'in kardeşini öldürmesi hiç hoşuna gitmemişti. Ama söz verdiği şeyi yapacaktı.

Tack arkasına yaslandı ve birbirine bağlı ellerini karnına dayadı.

"Son birkaç haftadır kardeşler sıkı güvenlik sistemleri kurdurdular ya da zaten varsa daha sıkılarını kurdurdular. Ailelerimizi eve geri götürüyoruz. Gördüğünüz ya da duyduğunuz her şey için teşekkür ederiz." Beck'e baktı. "Siz çocuklar yapmanız gerekeni yapın." Pope'a baktı. "Hayatımıza ve umudumuza devam etme zamanı."

Pope, "Senin için bundan nefret ediyorum kardeşim ve inan ki Range'in bu umudu yakında sona erecek," dedi.

"Evet," diye araya Beck.

"Gitmeden önce bira?" Pope sordu.

"Rosalie orada mı?" Beck Rush'a sordu. Kahretsin.

Rush, "Evet," diye yanıtladı.

"Bira yok," diye Beck. "Eve güvenli bir şekilde gitmesi gerekiyor." Tack Beck'i yakından inceledi.

Esrarengizdi ama Rush da onu aynı şekilde inceliyordu.

Yani Kaos'un yeni bir başkanı olmayacaktı.
Sadece aynı başkanın daha genç bir versiyonu
olacaktı. Beck, "Sanırım toplantı sona ermiştir,"
diye karar verdi.

Sonra sandalyesini geriye itti, masadan bir bıçak çıkardı, arkasındaki
duvarda asılı duran yepyeni Diriliş bayrağına doğru yürüdü, yamayı ona
doğru tuttu ve bıçağı sapladı.

Döndü ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

Hardcore da aynı pozisyonu alarak kardeşinin yanına gitti.

Beck, "Dikkatli sürün, beyler," dedi.

Tokalaşmalar yapıldı ve Pope kapıyı açar açmaz Range ve Chaos,
Diriliş'ten geriye kalanlar içeri girerken omuzlarını fırçalıyordu.

Kapıyı arkalarından kapattılar. Pope
bunu saygısızlık olarak algılamadı.

Sadece Kaos'a ve tanıdığı yaşlı kadınlara saygılarını sundu ve
yardımcısıyla birlikte oradan siktir olup gitti.

Rush

Üç buçuk saat sonra . . .

"Tanrım, evde olmak çok güzel," diye mırıldandı Rebel onun göğsüne
doğru.

Herkes evdeydi. Çocuklar programlarına geri dönüyordu. Yaşlı
kadınlar işlerine dönüyordu.

Millie hariç.

Haftalar boyunca Millie ve High'ın eski sevgilisinden olan kızları Zadie
ve Cleo ile eski sevgilisi Deb, Phoenix'te Millie'nin ailesiyle takıldılar.

D, Mad ve Sixx onlara göz kulak olacaklarına söz vermişlerdi.

High hala günde yedi yüz kez orayı arıyordu.

Rush Rebel'e daha sıkı sarıldı ve gözlerini tavandan sarkan Noel
toplalarının üzerinde dans eden ay ışığına dikti.

Uykuya dalarken vücudu onunkinin içinde gevşedi.

Uyuyamadı.

Uyuyamadı.

Çünkü Pope mantıklıydı. Chew'in kaynakları tükenmişti. Seçenekleri tükenmişti. Ve şansı da tükenmek üzereydi.

Ama Rush biliyordu.

Bu iş daha bitmemişti.

Çünkü Chew bunların hepsini biliyordu.

Ve bu yüzden, Chew zamanının tükenmekte olduğunu biliyordu.

TWENTY-SEVEN

Özgür ve Temiz

Snapper

Altı elli, Cumartesi akşamı, iki hafta sonra ...

Çok yağmur

yağıyordu.

Sırılsıklam

olmuştu.

Boğazı tıkanmıştı.

Saçları gözlerine dökülüyordu, gözleri saçları ve ıslaklığı
kırıştırtıyordu.

Ve kan.

Parmakları silahının kabzasının etrafında kıvrılmış olan eli de dahil
olmak üzere elleri yumruk halindeydi.

Ve Everett "Snapper" Kavanagh bakakaldı.

İşte bu kadar.

Son yaklaşmıştı.

Ve şu anda gördüklerine, az önce yapılanlara bakılırsa, zaten iğrenç
olan bir şey ciddi şekilde çirkinleşecekti.

Chew pes etmeyecekti.

Bu lanet herif pes etmeyecekti.

Yağmur suyunun kırmızı lekesi çizmelerinin üzerinde

birikiyordu. Yine siyahtı.

Pislik herif, akıl hocasının Black'e yapmayı başardığı şeyin aynısını
Snap'e yapmaya çalışmıştı.

Tıpkı onun yapacağını düşündükleri gibi.

Herkesin sevdiği kardeşi çıkar. Dengeli olanı. Fırtınanın içindeki
sakin.

Zaten bir barut fıçısı olan Kulübü havaya uçurmamak için ateşleyecek
olan kardeşini dışarı çıkarın,

ama onları ışığı söndürmek için çabalamaya ve sonra da çizgiyi aşmaya zorlamak.

O manyak ne yapmalarını istiyorsa onu yaptılar. Ne

bok yemelerini istiyorsa onu yesinler.

En çok da yas tutmalarını sağlayın.

Ama bu sefer, cidden çok şükür ki, başarısız oldular.

"Ben kaderimin efendisiyim," diye fısıldadı, başı eğilmemişti, kan, su ve ter birbirine karışarak boynundan aşağıya, kesiğine akıyor, tişörtünü ıslatıyordu, Rosie'yle paylaşmak istediği hayat bir bıçak darbesiyle neredeyse kararırken onu saran adrenalin, bakıyordu, lanet olası bakıyordu, gözlerini ayıramıyordu. "Ben ruhumun kaptanıyım."

, bir adam öldürmüştü.

Çok zaman aldı ama göz temasını kesip uzaklaştı, silahının emniyetini açıp kot pantolonunun arka kemerine soktu ve telefonunu çıkarıp kendisi ve Rosalie için aldığı pizzayı görmezden gelerek kamyonetine doğru ilerledi.

Bir adam öldürmüştü.

Hızlı karar vermesi gerekiyordu. Onları verdi.

Hızlı.

İlk aradığı Rush'tı. İkinci

çağrısı Throttle'dı. Üçüncü

çağrısı Tack'ti.

Son aradığı Rosalie'ydi.

Yağmurdan kaçıp kamyonetine bindi ve direksiyona baktı.

Bir adam öldürmüştü.

Telefonunu tekrar kaldırdı ve bir arama daha yaptı.

Mitch Lawson'ı.

Rush

Yedi saat sonra . . .

Snapper'a dışarı kadar eşlik eden Eddie Chavez'di. Mitch ve Slim, Kaos'la olan bilinen ilişkilerine rağmen bunu alamayacaklardı.

Rush altı saattir oturduğu koltuktan kalktı. Babası da onun yanında oturduğu yerden kalktı.

Tazı durduğu yerden yaklaştı ve odanın karşıındaki ilan panosunda asılı olan bazı ilanlara kaşlarını çatarak baktı.

Rush'ın gözleri Snap'e takıldı ve takıldığı anda babasının sesi yavaş bir gök gürültüsü gibi yankılanarak ona geldi. "Sakin ol, Rush. Sakin ol amına koyayım."

Boğazında ince bir bıçak izi vardı, deriyi parçalamıştı, çok derin değildi, şükürler olsun, ama kan vardı. Tüm boğazı boka batmış, mor çürükler oluşmaya başlamıştı bile. Sol elmacık kemiğı boyunca kızgın kırmızı akıyordu. Boynunda ve tişörtünde de sulu kan lekeleri vardı. Muhtemelen yakın mesafeden isabet eden kurşundan.

"Tazı," diye gürledi babası uyararak.

Hound'un öfkesi odayı kapladı ve Snapper "Ben iyiyim" diye mırıldandığında da öfke pek dinmedi.

"Doğru," diye araya girdi Eddie. "Bir inceleme yapılacak. Snap şehri terk edemez. Ama onu tutmuyoruz. Olay yeri, yaraları, ölen adamın kimliğı, bunun nefsi müdafaa olduğunu gösteriyor. Snap'in silahı ruhsatlı, gizli taşıma izni var. Colorado eyaletindeki kolluk kuvvetlerinden hiç kimse Chaos'un başına gelenlerden haberdar değil."

"Peki ya ölü adam?" Tack talep etti.

"Karl Sanderson. Bir kulübü varken kulüp adı Pacino'ydu. Eski Bounty ve bence mevcut iklimde eski Diriliş olmadığını belirtmek önemli. Wayne 'Digger' Benson ile yakın olduğu biliniyor. Bu gece evinde yapılan aramada 1'lik banknotlar halinde 5 bin dolar, arkadaşlarının bildirdiğine göre o gece öldürülen fahişelerden birinden alınmış altın bir haç, başka bir çalışan kızın taktığı bildirilen Swatch marka bir saat bulundu. Ve tüm bunların yanında, ki bu benim en sevdiğim kısım, Arthur Lannigan'ın parmak izleri olan açılmamış bir beşlik Jack."

Chew vardı.

Bunu Chew'a bağlayabilirler.

"Yani Chew Kaos'un bir üyesini öldürmesi için bir motorcuyu mu kiraladı?" Rush inanmayarak sordu.

Eddie cevap olarak, "Gördüğüm kadarıyla işin iç yüzü size bir süre daha belli olmayacak," dedi. "Ama adamın işi kabul eden bir aptal olduğu, Snap'in adamdan elli kilo üstün olduğu, adamın bıçaklı, Snap'in silahlı olduğu ve bu gecenin Snap'in başka bir yol yerine adamın şahdamarına bir delik açmasıyla sona erdiği düşünülürse, bir umut ışığı var. Ve Chew bulunduğunda, ona karşı zaten hazırladığımız iki yüz elli suçlamanın üzerine bir suçlama daha gelecek."

Bundan anladıkları bir başka şey de Chew'in Kaos'a kişisel olarak yaklaşmadığıydı.

Ve oldu.

"Üst düzey yetkililerin bunu onaylaması biraz zaman alacak ama boğazına bıçak dayanmış ve belinde silahı olan bir erkek ya da kadın, savcı bile olsa, o atışı yapmayacaktır. Snapper'ın yaraları ve olay yerindeki kargaşaya bakılırsa, Snap bu işi farklı bir şekilde bitirmeye çalışmış. Seçenekleri kalmayınca ve kendisini öldürmeye niyetli bir adamla karşılaşınca ölümcül güç kullandı," dedi Eddie ve Snap'e döndü. "İyi olacaksın. Sadece şehri terk etme." Eddie'nin gözleri hepsinin üzerinde gezindi. "Ya da aptalca bir şey yapmayın."

Bunun için söz vermedi. Eddie

onları beklemedi.

Bir el hareketi yaptı ve uzaklaştı.

"Keely zaten Rosalie'yle birlikte," dedi Hound. "Snap'i aldım.

Kamyonetini alacağız. Bu gece onlarla kalacağız."

Rush, "Rebel de onunla birlikte," diye belirtti.

Tack, Snapper'a, "Roscoe, Dutch ve Jag da öyle," diye güvence verdi.

"O korunuyor, kardeşim."

"Bu gece ben," diye ilan etti

Hound. "Kadınımı buldum," diye

konuştı Snap.

"Ve onunla ilgilen. Ben kapılara bakarım," diye cevap verdi

Tazı. Rush, Snapper'a alçak sesle, "Bırak onu kardeşim,"

dedi.

Başını sallamadan önce Snap'in çenesi şişti. Rush da bunu anlıyordu, bu geceden sonra bir ev dolusu insan değil, sadece Rosalie'yi istiyordu. Ama güvende olmak üzmekten çok daha iyiydi.

Rush babasına bir bakış attı.

Tack bakışı okudu, Hound'u yakaladı ve uzaklaştılar. Rush, Snap'e doğru hareket etti.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," diye kestirip attı Snap.

"Doğru, tamam. Sen ..." Rush başka bir şey söylemedi.

Snapper'ın gözleri Hound'a kaydı. "Keely bu olay yüzünden mahvolacak."

"Keely oradayken Tazı'nın senin evinde takıldığını ve Dutch ile Jag'ın sırf sana sevgilerini göstermek için gitmeyeceklerini mi düşünüyorsun?" Rush sordu.

Snapper ona baktı.

"Sana sevgisini gösteriyor," dedi Rush . "Ayrıca bunun tarihin tekerrürü olmadığını da belli . Sen hayattasın, üst katta kadınınla yataktasın. Keely alt katta, senin çekmecende erkeğiyle birlikte. Bu durumun tamamen farklı bir sonu var. Onları yakın tut kardeşim, Hound'a iyilik yapıyorsun."

Snap'in göğsü aldığı nefesle birlikte kabardı.

Rush da onun orada durup bunu yapabilmesinin son on yılda gördüğü en iyi şey olduğunu düşündü.

"Eve git," diye ısrar etti. "Rosalie muhtemelen çok endişelenmiştir. Kamyonetini al. Kızınla ilgilen. Ben Hound'un arkasına bineceğim. Sen güvendesin."

Snap başını sallamadan önce bir saniye bekledi. Sonra bir hamle yaptı.

Rush dikkatle uzanıp onun kolunu tuttu, Snap arkasını döner dönmez hâlâ ürkek olma ihtimaline karşı elini çekti.

"Konuşmaya hazır olduğunda, kardeşim," diye teklifini tekrarladı.

Yine öylece bıraktı.

Snap onun gözlerinin içine baktı.

"Ben kaderimin efendisiyim, ben ruhumun kaptanıyım." Aynen öyle.

"Öylesin kardeşim," diye hırladı Rush. Snap çenesini yukarı kaldırdı.

Ve ancak o zaman .

Naomi

Yaklaşık on yedi dakika sonra . . .

Çarpma sesini duydu, gözlerini açtı ve yatağında hareketsiz yattı.

Bu durgunluk anı onun felaketi idi.

Elini komodinin üzerinde duran silaha götürmedi.

Bunun yerine, yataktan sürüklenerek çıkarıldı ve sadece yumruklara geçene kadar çoğunlukla tabanca kırbacıyla yüzüne vuruldu.

İki dişinin gittiğini, burnunun gittiğini hissetti ve adam külotunu üzerinden çekip aldığı anda bilincinin yerinde olmamasına sevindi.

"Tack bunu aldı. Tack hep buradaydı. Şimdi bu kuku benim," diye homurdandı.

Hâlâ sevgi vardı anne. Göz

kapakları dalgalandı.

Eğer Tabby ve benim için bir şey yapabileceksen, bizi bir çarşafın altında Kaos'a teslim edilmekten kurtar.

Oğlunu dinlemeliydi.

Güzel oğlunu dinlemeliydi. Şimdi gidecekti.

Ve iki bebeği onun yasını tutacaktı.

Onlara yas tutacak bir şey vermemişti.

Ama onlar tutacaktı. Onlar böyleydi.

İçlerinde babalarından çok şey vardı. Göz

kapakları tamamen kapandı.

Ve bayılmadan önceki son düşüncesi Playboy'la asla tanışamayacağıydı.

Tack

Bir saat, on beş dakika sonra . . .

Aletin etrafında zonkladığını hissettiği orgazm iniltisini boğazından aşağı yuttu.

Tack, parmağını klitorisinden çekip kaşıkla arkadan içeri sokarken eliyle çenesini tutarak başını çevirdi ve Red'in dudaklarına "Seni seviyorum bebeğim" diye fısıldadı.

"Seni seviyorum Kane," diye

nefes aldı. Dudaklarının

gölümsediğini hissetti.

Sonra siki patlarken kızın ağzına karşı hırladı. Aleti gömülü

halde aşağı inerken onu nazikçe öptü.

Öpüşmeyi kesip gözlerini açtığı anda, onun gözlerinin içine bakıyordu.

"Temizlenmek mi?"

"Ben yaparım, tatlım. Uzun bir gün geçirdin. Kendinden ."

Dudaklarını onunkilere bastırmak için başını kaldırdı ve adam geri çekildi.

Kollarında yuvarlandı, böylece önden öne geçtiler, yakınlaştılar, çenesini okşadı, keçi sakalının ucundaki uzun bıyıkları çekiştirdi, ona yumuşak bir gülümsemenin kısık gözlerini verdi, sonra yuvarlandı ve çıplak, kıvrımlı kıcının banyoya doğru yürüyüşünü izledi.

Sırt üstü düştü. Boynunun arkasındaki gerginliği hafifletmek için başını öne eğdi. Yastıkların üzerine bıraktı.

Telefonu titreşimiyle komodinin üzerinde takırdadı.

"Tanrım!" diye homurdanırken gözleri banyoya kaydı.

Telefonunu eline aldı, ekranı kontrol etti ve Naomi'den bir video mesajı aldığını gördü.

İç organları tutuldu.

Oturdu, kaydırды, videoyu açtı, üç saniye izledi ve durdurdu.

Cole.

Tabitha.

Telefonu elinde titredi. Yere baktı.

Başka bir

metin.

Bir adres.

Ve kelimeler: *Yalnız. Şimdi.*

Başka bir mesaj: *Tek bir kardeş, o öldü.* Cole.

Tabitha.

Böyle mi olacaktı? Böyle olacaktı.

Başka bir kardeş ölmeyecekti.

Başka bir kardeş değil.

Tack'in gözetiminde birini kaybetmişlerdi.

Diriliş, Chew'in pisliği yüzünden bir tane kaybetmişti. Bu iş bitecekti.

Bu gece.

Yatağa doğru eğildi. "Nereye gidiyorsun?"

Şortunu yukarı çekerken banyo kapısında duran Tyra'ya baktı. "Geri çekil, bebeğim. Biraz zaman alacak. Yakında döneceğim."

Yatak odasının kapısına baktı ve adam kot pantolonunu çekiştirirken ona döndü. "Bir ağabey seni almaya mı geliyor?"

"Şehirde onlarla buluşacağım," diye yalan söyledi.

Yarım saat önce çıkardığı tişörtünü çekti, ona doğru yürüdü, boynunun önünden yakaladı ve kız dimdik durdu, kocaman gözlerle ona baktı.

"Her şey bitti. Bu gece," diye ilan etti. "Seni seviyorum. Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

"Kane-"

"Beni seviyor musun?" "Evet."

"Bana güveniyor musun?" "Evet."

Boğazını kullanarak onu nazikçe kendine çekti ve ağzını aldı.

O verdi.

Ona sertçe saldırdı.

Kadın ona izin verdi.

Sonra onu bıraktı ve gömleğini yırttı. Ona uzattı.

Onu alıp taktığında eli titriyordu. Bu onun için yakında sona erecekti.

O korku.

Yakında hepsi için şey sona erecekti.
Yeni bir tişört aldı, çoraplarını ve botlarını giydi ve kapıya doğru yürüdü.

"Tack," diye Tyra.
Ona doğru döndü.
"Bana geri dön," diye fısıldadı. Adam
karısının gözlerinin içine baktı.
"Kesinlikle."
Odadan çıktı.
Kesiğini aldı. Ve
gitmişti.

Rush

Yirmi dakika sonra . . .

Önce telefon geldi.
Rush gözlerini açtı.
Rebel'in yatağındaydı.
Çıplaklardı.
O gece olanlardan sonra, eve geldiklerinde hızlı, sert, harika bir sikişle kendilerinden geçmişlerdi.
Pencerenin altındaki küçük çıkıntıdan telefonunu almak için başının üzerinden uzandı.
Rebel'in başı kalktı.
Ekranı baktı. Ty-Ty'di.
Gecenin bir yarısı üvey annesinden telefon geldi. Kahretsin.
Rebel vücudunda gezinirken telefona cevap verdi.
"Hey, Tyra."
"Baban beni öldürecek." Bir bok değil.
Kahretsin.

Rebel'i de yanına alarak ayağa kalktı. "Ne?" diye havladı.

"Gitti," dedi hızlıca ve Rush'ın kemiklerine bir ürperti girdi çünkü babası Rush'ın başa geçmesini istediğini söylediğinden beri Rush olmadan hiçbir şey yapmıyordu. "Nedenini bilmiyorum. Çekip gitti. Hızlı davrandı. Şehirde bir kardeşiyle buluşacağı yalanını söyledi. Ve bana bu gece bittiğini söyledi."

"Lanet olsun," diye homurdandı Rush, Rebel'ı itip yorganı geriye atarak.

"Nereye gittiğini bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum." "Ben ilgileniyorum."

"Rush."

Kıpırdamadan yatağın yanında durdu, Rebel'in dışarı fırladığını duydu, çünkü Tyra'nın ses tonu çok fazla korku içeriyordu ve bu korkunun içini buruşturduğunu hissetti.

"Ty-Ty," diye fısıldadı. "Söz veriyorum. Bana inanıyor musun?" Yalan söylemediğini umuyordu.

"Evet, tatlım," fısıldadı. "Onu yakında göreceksin."

Bunun da yalan olmadığını umuyordu. "Tamam. Görüşürüz, Cole."

O ismi hiç kullanmadı.

Onu şimdi kullanmasının bir nedeni vardı.

O artık bir Kaos kardeşi değildi. O babasının oğluydu.

"Hoşça kal, Ty-Ty," dedi nazikçe.

Sonra da telefonu kapattı.

"Ne?" Rebel sordu, zaten altında hiçbir şey olmayan garip transparan bornozunu giymişti ama bir eliyle önünü kapatıyordu.

Diğer eliyle ona kot pantolonunu uzatıyordu. Adam kotu aldı ve telefonunu ona fırlattı.

"Kod on üç on iki, önce Hop'u ara. Sonra High'ı ara," diye emretti ve telefonları çekiştirdi. "Onlara babamın gittiğini söyle ve onları arayıp aramadığını öğren."

Başını hemen ona doğru eğdi.

Ön kapının yüksek sesle çalınması ikinci sırada geldi. İkisinin de kafası o tarafa döndü.
"Giyin," diye homurdandı, tişörtünü kapmak için eğildi. Üzerine çekti.
Bir kapı daha . Daha yüksek sesle.
Silahını almak için yatağın üzerinden çıkıntıya uzandı.
Emniyeti kapalı, kapıya doğru yürüdü.
Gözetleme deliği yoktu.
Güvenliğini yerleştirdiklerinde, kapısıyla kapalı bir tane aldı.
O pislığe yüzünü göstermedi.
Sırtını kapının yanına dayadı ve "Kim o?" diye bağırdı.
"Çekirdek!" diye bağırıldı. "Tack dağdan aşağı geliyor! Beck onu takip ediyor. İzlediğimiz diğer kardeşler harekete geçmedi. Sen de dahil. Bir şeyler oluyor. Hadi gidelim!"
Tanrım,
lanet olsun.
Tanrı'ya
şükür.
Throttle onu takip ediyordu.
Muhtemelen Snap'i duymuşlardır.
Gidiyoruz.
Kapalı Kaos.
Tanrım, *lanet* olsun.
Tanrı'ya şükür.
Gözetleme deliğinden dışarı baktı, Core'un orada dikilip kapıya baktığını gördü, Rush'ın görebildiği kadarıyla arkada kimse yoktu. Güvenlik kodunu tuşladı, kilidi açtı ve kapıyı açtı.
"Botlarımı giymeliyim," dedi arkasını taradıktan sonra. "Bir dakika içinde çıkıyorum."
Yatak odasına geri döndüğünde Rebel'in üzerinde küçük bir gecelik ve bornoz olduğunu gördü.
Telefonunu uzatıyordu. "Ben High."
Onu yakaladı. "Yüksek mi?"
"Ne lan?"

"Babam evi terk etti. Haber aldın mı?"
"Hayır."
"Etrafı kolaçan et. Biriyle konuşmuş mu öğren. Core burada. Throttle babamda. Throttle'da olacağız." "Rush-"
"İrtibatta kalacağım."
"Ru-!" diye bağırarak telefonu kapattı.
"Rush," diye fısıldadı Rebel.
"Essence'e gidiyorsun. Benim yedek silahımı alacaksın. Silahın yanında ve telefonun elinde uyanık kalacaksın."
Başını salladı.
"Ayakkabılar, bebeğim. Ve en azından bir kazak."
Söyleneni yapmak için acele etti, geceliğinin altına bir kot pantolon çekti, bornozu hırkayla değiştirdi ve adam çantasından 9mm'sini çıkarırken eski püskü kırmızı Chucks'larını çekti.
Bunu yapması muhtemelen iki dakikasını almıştır. Sanki iki yılını almış gibi hissetti.
Core ve o onu Essence'ın evine götürdüler. Kilitlerin açıldığını duydu.
Sonra Core kendi kamyonetine, Rush da onunkine bindi ve yola koyuldular.

On beş dakika sonra . . .

O biliyordu.
O biliyordu.
Boulder'a gidiyorlardı.
Vücudu kurşundan yapılmış gibi hissediyordu. High'ı aradı.
" *ne lan!*" High cevap olarak kükredi.
"Yoldayız, Boulder'a gidiyoruz. Neden yalnız gittiğini bilmiyorum. Ama sakın olmamız gerektiğini anladım, High. Yumuşak davranmalıyız."
"Annen," diye High.

"Anne" diye onayladığında boğazındaki yumruyu itmek zorunda kaldı.

"Ben ilgileniyorum," dedi High. "Kardeşler çoktan taşındı, nereye gitmemiz gerektiğini bilmediğimiz için Compound'a doğru yola çıktık."

"Polisleri arayacağım."

" olmaz," dedi High.

"Erkekler dışarı çıkarken kadınlarımızı korumamız gerekiyor, High. Ekip gönderecekler. Mitch'i arıyorum."

Görünüşe göre High bunun hikmetini anladı çünkü "Hawk ve Sebring'deyim" dedi.

"Rapor vereceğim. Sadece şu işi hallet ve Boulder'a doğru yola çık."

"Akıllı oyna, Rush," diye uyardı.

"İki ailem de tehlikede, High. Bu saçmalığı söylemek zorunda değilsin."

High, "Annen de baban da hatta olduğu için bunu söylemek zorundayım," diye karşılık verdi. Sonra, "Ben yokum."

Bağlantıyı kesti.

Rush üç telefon görüşmesi daha yaptı, bunlardan ilki Mitch'i aradı, Mitch Kaos'un ne yaptığından ve bunu neden yaptığından ziyade ekiplerin gönderilmesiyle ilgileniyordu, bu yüzden bu konuyu zorlayarak değerli zamanını boşa harcadı, bu da Rush'ın yine de ekipleri göndereceğini bilerek telefonu yüzüne kapatması anlamına geliyordu.

Diğer iki çağrı da kardeşlere bilgi vermek içindi.

Sonra da haberin karar verdi.

Bu yüzden neler olup bittiğine dikkat edecekti.

Tack

Otuz üç dakika sonra . . .

Daireye kapısı aralıktı.

Elinde silah, kenarda duran Tack yavaşça silahı içeri itti.

Chew, "Merak etme, Kutsal Tack, bunu bitirmeden önce senin için bir şovum var," diye seslendi. "İçeri gel *kardeşim*."

Tack yavaşça, dikkatlice etrafta dolaştı, açık kapıya vurdu, karanlıkta kaldıktan sonra gözleri odadaki ışığa alıştı.

Bir sandalyeye bağlanmıştı. Cehenneme kadar dövülmüş. Geceliği yırtılmış ve üzerinde sallanıyordu. Bir göğsü görünüyordu.

Çocuklarının annesi. İfşa oldu.

Cehenneme kadar yolun var.

Öfke kaynadı.

Onu sıkıca tuttu.

"Sana mesaj atmadan önce Naomi ve ben çok eğlenmiştik," diye alay etti Chew. Kafasına silah dayamış bir halde onun yanında duruyordu.

Tack Naomi'ye baktı.

Zar zor odaklanabiliyordu, adam onu çok kötü dövmüştü, ama yaptı. Yaptı.

Orada görmüş.

Korku.

Minnettarlık.

Ve barış yapmıştı.

Yani ne olsun, çocuklarını huzura kavuşturabilirdi. Ya da dene.

Ama o biliyordu.

Ya o, ya da o.

Ve da bu durumdan hoşnuttu.

Bunun olmaması için elinden geleni yapacak olmasına rağmen başını salladı.

Chew ona "Dölümü amına soktum," dedi ve Tack'in gözleri eski kardeşine kaydı.

Çok ince.

Saç yağlı.

Yaşadığından daha uzun yıllar yüzüne kazınmıştı.

"Evet, Naomi ve ben çok eğlendik," diye alay etti Chew.

Ona tecavüz etmişti.

Tack, Kaos'un son pisliği olan Chew'e baktı ve yavaş ve sabit bir şekilde nefes aldı.

Ama hiçbir şey söylemedi.
Chew, "Silahını indir," diye emretti.
Eğer Tack onu Naomi'nin kafasında bir delik açmadan önce öldürseydi, hapse girebilirdi.
Tyra'ya, çocuklarına bunu yapmazdı.
"İndir şu lanet silahını!" Chew patladı. Elindeki silaha ateş etmek zorunda kaldı.
Naomi'ye yakın bir silah.
"şu lanet silahını!" Chew bağırdı. Tack, Chew'in gözlerinin içine baktı.
"Doğru," diye tükürdü ve Naomi'ye döndü. Tack silahını hızla kaldırdı.
Sonra Chew'in kafası patladığında Tack'in vücudu sarsıldı.

Beck

Aynı anda. . .

Beck tüfeği omzundan aldı.
Onun yerine kayışı oraya salladım.
Tack'in girdiği dairenin arka penceresinden döndü.
Ve rezervasyon yaptırdı.
Kamyonetinideydi, boktan apartman kompleksinden dolambaçlı bir yoldan çıkıp 36'ya giden başka bir dolambaçlı yoldan giderken dikkatlice hız sınırının altı mil üzerinde gidiyordu.
Yakın , bu yüzden ıskalasaydı kötü olurdu. Ama yine de.
Kardeşiyle birlikte atış yapmaya gitmeleri çok iyiydi. Gerçekten çok iyiydi.
Kardeşi bu atışla gurur duyardı. Gerçekten gurur duyardı.

Tack

Yirmi iki dakika sonra . . .

"Aklını mı kaçırdın sen?" "Oğlum."

"*Lanet olası aklını mı kaçırdın sen?*" "Red'i aramam gerek," dedi sessizce.

Rush kapattı.

"Hastaneye git, annene bak," diye emretti.

"Sana ne kadar kızgın olduğumu hayal bile edemezsin," diye gürledi Rush.

Tack, ışıkları yanıp sönen bir ton polis arabasının aydınlattığı, birbirine yakın duran kardeşlerinin arasına baktı ve hepsinin kendisine ne kadar kızgın olduğunu kolayca tahmin edebildi.

Karısını aramak için telefonunu çıkardı.

Telefon elinde çaldı.

Bilmediği bir numara. Tanrım.

Telefonu açtığında "Ne?" diye hırladı.

"Özgür ve temiz. Kaos serbest ve temiz. *Şimdi* Diriliş ve Kaos sağlam, Tack," dedi Beck.

Bağlantıyı

kes.

Tanrım.

Tack telefonuna baktı. "Ne?"

Rush kırptı.

Tack telefonuna bakıp

gülümsedi. "Ne?" Rush

havladı.

Oğlunu görmezden

geldi. Ve karısını

aradı.

Söylemesi yeterli, o da çok kızgındı.

Yine de eve döndüğünde dünyasını sarsacak bir sakso biliyordu.

Çünkü Red'in tarzı buydu.

Naomi

Naomi gözlerini açtığında, başı öne eğik, kızıl saçları yüzünü gizleyen bir kadın gördü ve bir an için o kadının kendisi olduğunu düşündü.

Ama değildi. Naomi'nin

kırmızısı solmuştu.

Şimdi gri olduğu için boyaması gerekiyordu.

Orada oturan o değildi.

Kadın başını kaldırdı ve mavi gözlerini Naomi'ye çevirdi. Naomi'nin kendi gözleri biraz bulanıktı.

bile göremiyordu. Kahretsin.

Hayatta

kalmıştı.

Yüce Tanrım.

Hayatta kalmış.

Aman Tanrım.

Tack geldi ve onu kurtardı.

Kadın odanın diğer ucuna baktı, sonra ayağa kalkıp yatağa doğru ilerledi.

"Hey," diye fısıldadı Naomi'nin üzerine eğilerek. "Kendinden geçmiş. Uyumasına izin versek sorun olur mu?"

Naomi yavaşça ve acı çekmeden başını çevirdiğinde oğlunun hemen yanındaki sandalyeye yayılmış olduğunu gördü.

Tam yanında.

"Tab koridorda," diye devam etti kadın ve Naomi'nin başı geri geldi.

Daha hızlı.

Ve bu daha çok acıttı.

Naomi'nin yüzünü görünce kadının başı sarsıldı. Sonra onunki yumuşadı.

"Shy ile konuşuyor," diye paylaştı. "Playboy'u var. Kontrol ediyor. Seni rahatsız etmek istemedi."

"Küçük kızım burada mı?"

Kelimeleri bulamaç gibiydi. Dudakları bir tuhaftı. Belki de tamamen şişmiş ve çatlamış oldukları içindir.

"Evet, Naomi, o burada. Koridorun sonunda. Bir saniye içinde dönecek."

Gözlerinin şişmiş etinin üzerinde ıslak bir kayma hissetti.

"Kimsin sen?" diye sordu.

"Ben Rebel'im. Ben Rush'ınım."

Ona bakarken tek *düşünebildiği, bu çocuğun babasına çekmiş* olduğuydu.

Hepsi

Tack.

Her şey

yolunda.

Oh

Tanrım.

"Yapabileceğimi sanmıyorum.

Yapabileceğimi sanmıyorum-" "Evet, ,"

dedi Rebel.

Naomi başını salladı. "Ben-olamam-" "Evet,

olabilirsin."

"I-"

"Ve yapacaksın, Naomi." Sesi hâlâ sessizdi ama aynı zamanda çelik gibiydi. "Tabby yine hamile. İyileşeceksin, başına gelenlerle başa çıkacaksın, kendine çeki düzen vereceksin ve onun orada oturmasına değecek bir şey yapacaksın Naomi. Tab'in sabahın köründe annesiyle birlikte olmak için buraya koşturmasına değmesini sağlayacaksın. Bunu yapacaksın, Naomi. Ben de her adımında yanında olacağım ve sendelememeni sağlayacağım. Beni duyuyor musun?"

Kahretsin.

Bu kaltak biraz

korkutucuydu. "Her neyse,"

diye mırıldandı. Asi ona

gülümsedi.

Ve sürtüğün inanılmaz elmacık kemikleri vardı.

"Tabby hamile mi?" diye sordu.

"Ona söyle, sana . Jöle kabını çalıyorum." Orada ona jöle

yedirecek biri vardı.

Başını çevirdi ve oğlu karşısındaydı. "Tek

kelime etmeyeceğim," diye mırıldandı. Rush'ın

kızının uzaklaştığını hissetti.

Oğlunun uyumasına izin verdiler.

Bu, on yıldır onun için yaptığı ilk nazik şeydi.

Ve kızı içeri girdiğinde, öyle güzeldi ki, onu görür görmez Naomi'nin gözleri ıslandı.

Ve bu, kızı için yaptığı ilk nazik şeydi.

Rush

Ertesi sabah altı yirmi yedi.

Rush gözlerini pişmekte olan pastırma kokusuyla açtı.

Rebel'in yatağından kalktı, bir çift pijama altı çekti ve odadan çıktı, banyoya uğramadan doğruca onun çılğın mutfağına gitti.

Üzerinde vahşi desenli bir pijama altı, dar pembe bir tişört ve omzundan düşen özensiz yeşil bir hırka vardı. Saçları uyku ve seks yüzünden çılğına dönmüştü.

Ve açık fırının üzerine eğilmiş, üstü altın sarısı kahverengi kabarık bisküvilerle kaplı bir kurabiye tepsisi çıkarıyordu.

"Hey," diye seslendi usulca.

O güzel mavilikler ona geldi ve .

"Pastırmalı ve yumurtalı peynirli ayanalı bisküvili sandviçlerimi yapıyorum!" diye zaferle ilan etti.

"Evlenmek ister misin?" diye sordu.

Orada durdu, elinde fırın eldiveni, kurabiye tepsisi havada, gözleri kocaman.

Sonra kurabiye tepsisi tezgâha çarptı ve kız kollarında adamın yüzünü ve boynunu öpüyordu.

Bunu evet olarak kabul ediyordu.

Geri çekildi ve onun gözlerinin içine baktı.

"Birbirimizi üç aydır falan tanıyoruz," diye belirtti. "Yani?" diye sordu.

"Çift bile değil," dedi.

"Yani?" diye tekrarladı

"Elvira gelecek ay evleniyor. Eğer onun şanını çalarsak bizi öldürür."

"Bugün evlenmek zorunda değiliz," diye belirtti.

Yine de o gün onunla evlenmeye tamamen hazırды. Onun kollarında eridi.

O gün onunla evlenmeye razı olacağını biliyordu.

"Essence'in bahçesinde evlenmek istiyorum," diye fısıldadı. "Yazın. Yeşil, dolu ve güzel olduğunda."

"Bunu başarabiliriz," dedi ona, ama nasıl başaracağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Kardeşleri, onların kadınları, onların çocukları, onun kardeşleri, onun kadını. Yeminlerini ederken birilerinin onları görmesini istiyorlarsa o ormana zor olurdu.

Eğer kız bunu istiyorsa, bir şekilde bunu başaracağını biliyordu. "Yani beni seviyor musun?"

Kızın sorusu üzerine Rush onun güzel yüzüne odaklandı.

"Hayır, seni seviyorum."

O yüz parlıyordu.

Ve daha da derine eridi.

"Ben de seni seviyorum Cole 'Rush' Allen," diye cevap verdi. "Bu iyi, çünkü sen benim yaşlı kadınımsın."

Rebel kıkırdadı.

Bunu sevmiştı. Onun savunmasız, belalı, komik, zeki ve sonsuz sevgi dolu olabilmesini ve gülmemesini seviyordu.

Kıkırdadı.

Yani kız gibi de olabilir.

Ciddiydi, onunla ilgili her şeyi seviyordu.

"Bugün bir yüzük alırsın," diye mırıldandı, "yukarı çıkıp annemi ziyaret etmeden önce."

"Tamam," mırıldandı.

"Bebeğim, pastırmayı kapatmalısın."

"Ah! Doğru!" diye bağırdı kollarından çekilmeden önce.

Pastırmayı kapattı. Tavayı ocaktan aldı ve kahvaltısını hazırlamakla meşgul olmaya başladı.

Ama adam elinden tutup mutfaktan çıkardı, yatak odasına götürdü ve başka bir şekilde meşgul oldular.

Onlara geri döndüklerinde bisküviler buz gibiydi ve pastırma bir buçuk saattir yağın içinde duruyordu.

Bu yüzden onu attı ve yeni bir başlangıç yaptı.

Yumurtalı ve pastırmalı peynirli ayranlı bisküvili sandviçlerine dişlerini geçirmesi biraz zaman aldı.

Ama yaptığında, *harikaydılar*.

EPILOGUE

Rebel Yell

Tyra.

İki gün sonra . . .

"Ne?" Asi çığlık attı.

Ofisimin dışında garaja çıkan merdivenlerin başında durdum ve Rebel ile Rush'ı koylar boyunca izledim.

Rush'ın bir şeyler mırıldandığını duydum ama ne dediğini duymadım. "Ama yapamam!" Rebel bağırdı.

Yapabileceğine dair bir his vardı içimde.

Bir gümbürtü daha ve bu olurken, sırtıma, göğsüne, kürek kemiğime bastırdığını, elinin belimi aydınlattığını ve karnıma doğru kaydığını hissettim.

Bu pozisyonda, ben ve kocam, Rush'ın vücuduna karşı heyecanla zıplayan Rebel'in onu yüzünün ve boynunun her yerinden öpmesini izledik.

Kane'e, "Bil diye söylüyorum, bana bebeğimi verdiğinde ben de böyle hissetmiştim," dedim.

Öpücük yağmuru sona erdiğinde, Rush'ın kolları kız arkadaşının etrafında sıkıca kapandı, onu çevirdi, ona yeni verdiği parlak çivit mavisi 'Cuda'nın sürücü tarafındaki kapısına bastırdı ve öpüşme odaklandı.

Çocuk iyi iş çıkarmış. Parmağındaki prenses kesimli taş bile Elvira onaylı.

"Ve bil diye söylüyorum," dedi Tack'in gürültüsü kulağımda yankılanarak, "sana 'Stang'ini verdiğimde heyecanlandığında ben de böyle hissetmiştim."

Yüzüne bakmak için boynumu büktüm.

Onu ilk gördüğüm andan itibaren Kane Allen'a bakmayı sevdim.
Bunca yıldan sonra bana söylemeniz inanmazdım ama şimdi ona bakmayı her zamankinden daha çok seviyordum.

Sonunda adamım özgürdü.

Ve kalbime girmesine izin verdiğim andan beri bana iyilik yaptı. Bana güzel bir ev ve güzel çocuklar verdi iki tane daha yapmama yardım etti. Beni güvende tuttu. Bana sevgisini verdi. Ve bir sürü güzel zaman geçirdik, yürek ısıtan aile tatilleri, gürültülü motorcu partileri, kamyon dolusu harika yemekleri ve astronomik miktarda harika seks.

Ama birlikte geçirdiğimiz onca yıl boyunca bunu onun yüzünde, gözlerinde görmek beni hiç bu kadar mutlu etmemişti.

Oğullarım doğduğunda bile. Bu sonuncuyu kabul etmek zordu.

Ama kocamın gözlerine şimdi olduğu gibi bakarken, bunu kabul etmekten başka çarem yoktu.

Çünkü doğruydı.

Eliyle karnıma baskı uyguladı ve ben yer , döndüm, sonra Tack hala arkamdayken kapıdan ofisime yürüdüm.

kapattı. Panjurları kapalı olacak şekilde çevirdi.

Sonra kapının kilidine vurdu.

Beni kollarının arasına aldı.

"Senin için yeni bir bebek hazırlamama hazır mısın?" diye teklif etti.

Çünkü yapabilirdi.

Artık yapabilirdi.

Garajda çalışabilir, bir arabayı tamir edebilir, bana yakın olmak ve yapmayı sevdiği bir şeyi yapmak için zaman harcayabilirdi.

Evet.

Bunu yapabilirdi.

Sonunda.

"Bebeğimi benden alırsan, seninle sonsuza kadar konuşmam," diye tehdit ettim.

Sırıttı.

Sonra kendine çekti ve öptü.

Bir motor gürültüsü ve lastik gıcirtısı duyana kadar bu durum nispeten sıcak ve ağır bir hal aldı.

Ancak o zaman Kane başını kaldırdı ve bana gülümsedi, güzel mavi gözlerinin kırışıklıkları derindi, içlerindeki ışık dans ediyordu.

"Şu kız," diye mırıldandı.

"Mükemmel." Haklıydı.

"Birini nasıl fark edeceğimi bilme ve sonra onu kazanmak için etrafta dolaşmama iyiliğini oğluma aktardığım için mutluyum," diye bitirdi.

Başımı yana eğdim ve "İlk tanıştığımızda beni becerip yatağından attığını hatırlıyorsun, değil mi?" diye hatırlattım.

"Bu, ertesi gün senin mükemmel olduğun ve benim de kazanmak için her şeyimi ortaya koyduğum gerçeğini ortadan kaldırmaz," diye karşılık verdi.

"Çiçekli iltifatlar olmadan da sevişebileceğini biliyorsun," diye devam ettim.

Beni masama geri götürürken hâlâ gülümsüyordu. "Sanırım sevişen sensin, Red."

"Her neyse," diye mırıldandım.

Beni öperken bile gülümsemeye devam etti.

Sonra biriyle yattım. Masamda. Ofisimde.

O masa biraz hareket görmüştü.

Tanrım, işe gelmeyi seviyordum.

Daha çok kocamı seviyordum.

Ve beni sevdi.

Tack

Ondan sonraki gün . . .

Telefonu çaldı.

Arayanı gördüğünde, gerçekten de telefona cevap vermek istemedi.

Ama telefona cevap vermek zorundaydı.

Bu yüzden ön avluda yürümeyi bıraktı ve lanet telefona cevap verdi.

"Naomi," diye selamladı.
"Teşekkürler," diye tükürdü.
Tack derin bir nefes aldı.
"Rush'ın kızı otoriter bir sürtük," diye ilan etti.
Dur bir dakika.
"Naomi-"
"Ve tam baş belası." Tanrım.
Bunu biliyordu.
Bu aramayı kabul etmemeliydi.
"Onun için , değil mi?" Naomi bilmek istiyordu. Tack kısaca,
"Onun için o," diye onayladı.
"Doğru," diye kestirip attı. "Beni duydun mu?"
"Hangi kısmı?" diye sordu.
"Minnettarlık kısmı, Tack," diye ısırdı.
"Sanırım öyle," diye iç geçirdi.
"Bunu yapmak zorunda değildin."
Tack hiçbir şey söylemedi.
"O sandalyeye oturdu, atıp tutuyordu, sana mesaj attığını söyledi, gelecektin, bunu yapacağını düşünmemiştim," dedi sertçe.
"Nao-"
"Yapmanı istemedim," diye fısıldadı.
Tack ağzını kapattı.
"Sen olmasaydın ne yaparlardı?" diye sordu sessizce. Tack botlarına baktı.
"Benim için yas tutarlardı ama sensiz kaybolurlardı," devam etti.
Tack gözlerini kapadı ve hiçbir şey söylemedi.
Boğazını temizledi ve "Bugün Playboy'la tanıştım," dedi.
"Biliyorum," diye yanıtladı gözlerini açıp başını kaldırarak.
"Çok tatlı bir herif," diye mırıldandı.
Tack sessizliğe geri dönmeye karar verdi, onu yakalayacağını umuyordu, onu duyduğunu ve yakaladığını bilecekti ve bu iş bitecekti.
Naomi de ona katıldı.
Kadın konuştuğunda buna bir son vermek üzereydi.

"Bu saçmalığı sadece bir kez söyleyeceğim ve bunu uyuşturucu etkisinde olduğum için yaptığımı düşünüyorum, o yüzden dinle, orospu çocuğu," diye söze başladı. " ettim. Sen haklıydın. Her şeyimiz vardı. Sonra her şeyi mahvettim. Haklı olduğun için o kadar kızgındım ki, mahvetmeye devam ettim. Ama öğrendim. Vay be, öğrendim. Artık biliyorum. Mutlu musun?"

"Birazcık bile değil," diye hırladı. "Sen neysen osun ve ne onu yaptın, ama iki harika çocuk yaptık ve sen her zaman bana bunu veren kadın olacaksın. Bu yüzden acı çekmeni istemiyorum. Kesinlikle dövülmeni ve şiddet görmeni istemiyorum. Yani şu anda mutlu değilim. Ama oğlumuza ve kızımıza iyi bir şey verirsen, Naomi, minnettar olacağım. Seni özleyolar, Tabitha bile. Umarım olanları geride bırakır ve onların hayatındaki yerini geri kazanırsın. Bunu çok istiyorum Naomi. Onlar için ve senin için."

Bu sefer hiçbir şey söylemedi. O da bitirdi.

"Ama bence sen çivi gibi sağlamsın. Her zaman öyleydin, bu yüzden senin gibi güçlü bir kadının Chew gibi işe yaramaz bir pisliğin seni yenmesine izin vermesine imkan yok. Bunun sağla, Naomi. İyileş ve sonra iyi bir hayat bul."

Bununla birlikte,
telefonu kapattı. Kadın
geri aramadı.

Tack bunu beklemiyordu.

Bu yüzden bunu aklından çıkardı ve karısının işinin bittiğine karar vermesini beklerken bir bira içmek için etrafta kimlerin olduğunu görmek üzere yerleşkeye gitmek için ön avluda yürümeye devam etti.

Beck

Ondan bir hafta sonra . . .

Beck silahının namlusunun ucuyla sikik adamın alnına vurdu.

Gözleri açıldı ve adam yatağında hareketsiz kaldı.

Eğer o olsaydı, suratında bir silah, arkasında dikilen adamlar ve vücudunda hâlâ uyuşturucu dolaşıyor olsa bile, Beck en azından silahına davranmasını umardı.

Silahı orada değildi.

Adamım, Shaughnessy başka bir şeydi.

Bal tuzağı. Küçük bir mickey kaydırın.

Onu öpemedi bile.

Ancak adam dikkatsiz davranmaya başlayınca Dryden harekete geçti ve onu otel odasına götürdü.

Muzzle otelin güvenlik kameralarındaydı. Tüm bunlar olurken teknik bir arıza yaşadılar.

Muzzle'ın böyle bir yeteneği olduğundan haberi yoktu. Ama görünüşe göre, erkeklerin çoğu tamirci ya da HVAC teknisyeni olarak çalışırken ve eğlence olarak arabalarla, bisikletlerle ya da kamyonlarıyla uğraşırken, Muzzle'ın kablolarla, bilgisayar kartlarıyla ve teknolojiyle dolu bir garajı vardı ve bunlarla uğraşıyordu.

Kesinlikle işe yaradı.

Beck yataktaki adama baktı. Kahretsin, erkekler am için aptallaşıyor.

Akıllı olmanın tek yolu size pusulasını sunacak iyi bir kadın bulmaktır.

"Bizi hafife aldın," dedi Beck ona. "Dinle, param var-"

"Griller."

Tetiği çekmeden önce söylediği tek şey buydu.

Susturucu sesi bastırdı.

Kan Beck'in üzerine değil, yastığa geri sıçradı.

Eightball eldivenlerini taktı, içeri girdi ve sikik adamın bileğini tuttu.

Ancak o silahı bırakıp Beck'e başını salladığında Beck silahı yerine koydu.

Onlarla birlikte olmayan tek kardeşler Örümcek Ağı, Spartan ve Yağmur Adam'dı çünkü onların aileleri vardı.

İş bitti, burada takılmadılar. Gittiler.

Bira içme zamanı.

Florida'daydılar. Geceyi burada geçirip, yerel lezzetleri biraz içlerine çektikten sonra eve döneceklerdi.

Miami çok sıcak bir yerdi. Beck keşke Janna'yı da yanında getirebilseydi dedi. Ama o kozmetoloji okulundaydı. Dersleri asamazdı.

Her neyse, oraya birine suikast düzenlemek için gitmişlerdi. Onu serbest bırakabileceği zaman getirecekti.

Eve döndüklerinde sırada kulüpten kalan tüm parayı toplamak ve Mamá Nana'ya götürmek vardı.

Her kuruşuna değmişti. Doğru.

Artık Sparkle listeden çıkmıştı.

Biri daha gitti.

Biri gidiyor.

Sonra yamalarını dikebilirler.

Rush

Bir hafta sonra . . .

"İşte, . Evet, . Ve *bunu neden* yaptığımdan dolayı yapmamam gerektiği umurumda bile değil," diye açıkladı Rebel'in mutfak masasında oturan Amy, tekilasını içmeden önce.

"Boşanma davası açtığın ve Paul'ü evini satılığa çıkarmaya zorladığın için seninle gurur duyduğumu söylemeli miyim, söylememeli bilmiyorum." Rush, kalçalarını tezgâha dayamış, botlarını bileğinden geçirmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, arkadaşının karşısına oturup tekilasını içmek yerine Amy'yi dikkatle inceleyen Rebel'i izliyordu.

Söylemeye gerek yok, Paul kafasını kışından çıkaramamıştı. Rush şaşırmamıştı.

Rebel üzgündü ama başa çıkıyordu. Ve görünüşe göre Amy de uğraşıyordu.

"Kendimle gurur duyuyorum," diye açıkladı Amy. "Çünkü kızımı tanıyorum. Şu anda biliyorum ki, eğer başına gelenler olmasaydı

o voleybol maçında olsaydı, PT diplomasını alıyor olurdu. PT diplomasının kışını tekmeliyor olacaktı. 5K yarışlarında koşuyor, snowboard yapıyor ve tamam, belki yaşça büyük olabilir ama ona iyi davranacak ve daha azına tahammül edemeyeceği buluyor olacaktı."

"Gerçek bu," diye mırıldandı Rebel.

"Ve annesinden de daha azını beklemezdi," diye devam etti Amy. "Yani bu bir koltuk değneği. O koltuk değneğine yaslanıyorum. Diane'in nasıl biri olduğunu değil, nasıl biri *olacağını* düşüneneğim. Bu işimi kolaylaştırıyor. Ve o iskambil kâğıtlarından ev yıkılabilir, ama olursa bununla başa çıkacağım. Şimdi işe yarıyor. Artık hayatıma devam edebilirim. Öyle de yapıyorum."

"Aferin sana," dedi Rebel, sonunda kadehini kaldırıp Amy'ye uzattı ve tekilasını içti.

"Tamam, araba kullanacağım için fazla içmem, o zaman şaraba geçelim mi?" Rebel'in işi bittiğinde Amy önerdi.

Asi kalkmaya başladı.

"Anladım," diye mırıldandı Rush. "Kırmızı mı beyaz mı?" "Beyaz, Rush. Teşekkürler," dedi Amy.

"Evet, tatlım," diye kabul etti

Rebel. Onlara şaraplarını getirdi.

Sonra da oradan siktir olup gitti.

Ama dışarı çıkarken Amy'nin fısıldadığını duydu: "Ondan hoşlanıyorum Asi. İlk başta beni biraz korkuttu. Ama sana bakışına bakılırsa, sen onun dünyası. Bunu senin için seviyorum, bebeğim. Gerçekten seviyorum. Keşke Diane bunu görece kadar yaşasaydı."

Bu, Rush'ın oturma odasına girdiğinde gülümsediği anlamına geliyordu.

Şaşırmadım, Rebel'in akli fikri Noel'deydi ve oturma odasının köşesindeki uzun, dar ağaç da bunu haykırıyordu. Parlak süslemelerle dolu ağacın iğneleri zar zor görülebiliyordu. O kadar çoktu ki, bazıları dışarı çıkmıştı. Tam olarak küçük dalların uçlarında küçük, parlak renkli ponponlar vardı.

Kapısında aynı temada kocaman bir çelenk vardı. Antreden oturma odasına, oradan banyoya, yatak odasına, mutfığa ve tekrar ön kapıya uzanan kabarık ponponlu çelenkler. Her yerde renkli ışıklar.

Öte yandan, Essence'in pedi "Yule" adını verdiği şey için dekore edilmişti.

Ama aynı boktan bir sürü şey vardı. Sadece bir tekne dolusu daha fazla.

Telefonunu, üzerinde mor, kırmızı, pembe, mavi ve turuncu renklerde farklı desenlerde üç güvercin bulunan sehpadan aldı. Ayrıca gümüş bir kâğıda sarılmış ve büyük gümüş bir kurdeleyle bağlanmış büyük bir kutu vardı ki bu Noel için değil, o hafta sonu içindi. Elvira'nın düğünü.

Takım elbise giymesi gerekiyordu.

Böyle bir şey olmayacaktı.

Yatak odasına gitti ve kulaklıklarını aldı.

Ponponlu çelenklerin, Noel ışıklarının ve yıl boyunca kullanılan süslerin altındaki yatağında sırtüstü yattığı yerden, çoraplı ayaklarını yatağa sıkışmış sandıklardan birinin arkasına uzatarak onun içeri girişini izleyene kadar ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu.

Adamın göğsüne çökerken ona gülümsedi ve kulaklıklarından birini çıkarıp kulağına taktı.

Ve sonra onun dinlediği şeyi duyduğunda yüzünün güzelliğinin daha da güzelleşmesini izledi.

Bu, Hop'un altı ay sonra bahçeden ona doğru yürürken söyleyeceği şarkıydı.

Düğün onundu. Ona ne isterse verecekti. Bunu ona söylemişti.

tek şey o şarkıydı.

Her ne kadar bu sözler bir insanın hayatının geri kalanında birlikte geçireceği ilk gün için isteyeceği şeyler olmasa da Rush, babasını örnek alarak düşünmeye başladığından beri her günün hayatının geri kalanının ilk günü olduğunu ve bu şekilde yaşanması öğrenmişti.

Ama her şey olup bittiğinde, birlikte geçirdikleri zamanı vampir olarak yaşamayacaklarını bilmesini istiyordu.

Onun elini tutacaktı.

Ve ona verebileceği her saniyeyi . Asi hemen

kabul etmişti.

Jason Isbell and the 400 Unit "If We Were Vampires" şarkısını bitirdiğinde Rebel yüzünü onun boynuna gömdü ve "Umarım kırk yıldan fazla zamanımız olur" diye fısıldadı.

Asi yanında olsa kırk dakikasını alırdı.

"Yapacağız," diye fısıldadı.

Daha yakına sokuldu.

"Amy veda etti," dedi.

"Umarım benden veda almışsındır," diye cevap verdi. "Dedim."

Onun bildiğinden emindi.

Sonra şarkıyı tekrar çaldı.

Telefonu çalmadan önce bitirememişler.

Kulaklığını çıkardı, telefonu kot pantolonunun arka cebinden çıkardı, ekrana baktı, ona bakmadı ve bakmadığı için bunun ne olduğunu anladı, bu yüzden bakışlarını tavana çevirdi ve iç çekti.

Asi, tabii ki, cevap verdi.

"Hey, Naomi," diye selamladı. "Unh-hunh. Unh-hunh." Durakladı. Sonra, "Bunu daha önce de yaptı. Ve o bir hemşire. Tab'in doğum öncesi vitaminlerini aldığından eminim. Ama onu arayıp sorabilirsiniz."

Rush kız arkadaşına baktı.

Dudaklarını birbirine , ona iri gözlerle baktı, sonra dudaklarını araladı.

"Unh-hunh. Tamam. Onu arayıp soracağım. Hala gruba gidiyor musun?"

Birkaç saniye içinde aniden doğruldu.

Kahretsin.

"Naomi, o grupla kalacağın konusunda anlaşmıştık," diye tersledi. Dinlemek için durakladı, sonra devam etti: "Tamam, seanslar sırasında diğer tüm kadınlar tecavüze uğradıklarından yakınıyorlar. Bu bir cinsel saldırı destek grubu. *Bunun olması gerekiyordu. Onların yanında olman ve dinlemen gerekiyor. Sen de içini .*"

Gözleri Rush'a dikilmişti ve kısıktı.

"Evet," diye ısırdı. "Sefalet arkadaşlığı sever. Mesele de bu zaten. *Yalnız değilsin. Seni yakalarlar. Tanrı aşkına kadın, bırak seni yakalasınlar.*"

Gözleri kısıldı. Hay
sikeyim.

" bu, Naomi. Önümüzdeki Çarşamba gelip kışını tek başıma alacağım."
Tanrım.

Onun Süperkadını.

"Seni takip etmeyeceğimi mi sanıyorsun?" diye tehdit etti. "Seni ve eğer o seansta kalmak için üzerine oturmam gerekirse, oturacağım. Anlaşıldı mı?"

Yüzü netleşip devam etmeden önce bir süre daha kızgın kızgın baktı.

"Güzel. Sonra yemeğe çıkarız. Rush bizimle buluşabilir. Ben de Tab'e müsait olup olmadığını sorarım." Duraklama. "Evet." Duraklama. "Evet. Meksika kayaları. Mükemmel olur. Görüşürüz o zaman. Sonra görüşürüz."

Bununla birlikte telefonu kapattı, büyük olasılıkla annesinin tüm bu saçmalıklarının işin sonuna gelmek ve gerçekten ne istediğini öğrenmek için olduğunu biliyordu.

Rush akşam yemeğine
geliyor. Tab de geliyor.

Ama Rebel sevdiği insanlar güzelliğin gerçekleşmesi adına ne gerekiyorsa yapacaktı.

Hatta Naomi Allen'ı bile.

Bunu yapmak, ona ve kız kardeşine annelerini vermek.

"Tab'i aramalı ve doğum öncesi vitaminlerini aldığından emin olmalıyım," dedi.

Rush bir saniye ona baktı. Sonra
bir kahkaha patlattı.

Bunu yaptıktan sonra telefonunu kenara fırlattı, onu kollarının arasına aldı ve kendisine doğru çekerek üzerine yuvarlandı.

"Biz sonra yapabilirsin," dedi ona.

"Hayır. Naomi, Tabby'nin hepimizin bildiği bir şeyi yaptığını doğrulamamı bekliyor. Sonra sevişebiliriz."

Rush parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi, onu kendine çekmek için kullandı ve "Bebeğim, sanırım filigranın soluyor. Bunun üzerine gitmeliyiz."

Onun ne dediğini çok iyi biliyordu.

Bu yüzden telefonunu kenara fırlattı ve onu öptü.

Kırk beş dakika sonra, tırnak izleri sırtında ve kışının etindeyken, Rush onu temizlemek için bir bez almak üzere kışını banyoya sürükledi.

Yarım saat sonra, onu kollarında tutarken, hoparlörüne bluetoot ile bağladığı soğuk çalma listesi kısık sesle çalarken, annesini geri aradı ve kızının vitaminlerini aldığına dair güvence verdi.

Beş dakika konuştuktan sonra telefonunu ona verdi. Rush da annesiyle 20 dakika konuşmuş.

Valenzuela

İki ay sonra . . .

Benito'nun keyfi yerinde değildi.

Santa Fe'yi seçmişti çünkü yaşam maliyeti daha ucuzdu ve çok uzakta değildi, bu yüzden kayıplarını telafi ettikten ve Denver'a yeniden giriş stratejisini belirledikten sonra hemen geri dönmeye hazır olacaktı.

Ama bu şehir çorak bir araziydi.

Yürüyüş yapmadı. Dağ bisikleti kullanmadı. Kayak yapmazdı. Kızılderili pazarlarına, caz festivallerine, nehir raftingine, rodeolara ve halk sanatına *hiç* ilgi duymuyordu.

İsa.

Tam bir çorak arazi.

Rodrigo'nun biraz kas gücüne sahip olduğu, Benito'nun ise hiç kas gücüne sahip olmadığı düşünüldüğünde, planı hemen bir engele takılmıştı. Daha Denver'dan ayrılmadan Rodrigo onu ziyaret etmiş ve Bang'de üretilen tüm filmlerin haklarından vazgeçmesini sağlayan belgeleri imzalaması için onu zorlamıştı.

Dolayısıyla Benito, Rodrigo'nun "yaratıcı çabalarından" elde ettiği düşük telif ücretlerinden pek de memnun olmadığını anlayabiliyordu. Bunu daha önce de dile getirmemiş değildi. Adam yıllar boyunca bundan acı acı şikâyet etmişti. Bu Benito'nun kafasını kurcalıyordu ve eğer yaptığı işte o kadar iyi olmasaydı ve bunu çok fazla para almadan yapsaydı

Benito onu vurdururdu.

Yine de Benito'yu, hayatını istediği gibi yaşaması ve geri dönüşünü finanse etmesine yardımcı olması için ihtiyaç duyduğu paraları silah zoruyla imzalamaya zorlamak zorunda değildi.

Rodrigo, Tallulah'ın filmleri üzerinde hak iddia eden Luxe haklarını zorlamamıştı, çünkü Kaos'un elindeydi, bu yüzden Benito'nun verecek bir şeyi yoktu.

Hayır.

Tallulah'ın

değil.

Rebel's.

Bunu Rodrigo'dan da öğrenmişti.

O Tallulah Monroe değildi. O Rebel Stapleton'dı ve Tack Allen'ın oğlunun yarasıydı.

Bu düşünce bile Benito'yu buz gibi hissettiriyordu. O yüzden listesi vardı.

Önce Rodrigo, o kolay olur.

Bilinmeyen bir tetikçi Lannigan'ı öldürmüştü, o yüzden bununla uğraşmasına gerek yoktu.

Yine de Kaos'un onu ele geçirmemiş olmasından memnun olduğunu söyleyebilirdi. Tack Allen orada durdu ve adamın kafasının patlamasını izledi ve sonra ... hiçbir şey olmadı. Tüm Kaos kardeşleri Tack'in peşindeydi, bu yüzden polisler olay yerine geldikten dakikalar sonra hepsinin mazereti vardı. Ve şu ana kadar cinayet çözülememişti.

Kaos'un onu yakalayamaması küçük bir teselliydi ama Benito yine de bundan zevk alıyordu.

Listesine geri dönelim.

Sırada Mamá Nana vardı, çünkü halkına daha fazla sadakat göstermeyi öğrenmesi gerekiyordu.

Sonra da evine gelen o kadın ve iki yakışıklı oyuncağı her kimse. Benito'nun kadının nereden geldiği ya da kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama Mamá Nana'nın bildiğinden ve Benito'nun onunla işi bitmeden önce kesinlikle paylaşacağından şüpheleniyordu.

Ondan sonra Daisy Sloan, konuşulmaması gereken şeyleri konuşacak kadar aptal olduğu için ve ne olursa olsun

Marcus oyunun dışındaydı, adam bir adım aşağı çekilmeyi kullanabilirdi.

Ve son olarak, Kaos.

Bu *Rebel*'den başlayarak.

Bir kadın tarafından bir kez daha

kandırıldım. Bir daha asla.

Bu da becerdiği (daha doğrusu becerilmesine izin verdiği) tek cinsiyetin erkekler olduğu anlamına geliyordu.

Yiyeceklerini alıp dairesine girdi, bu ufak tefek işlerle ilgilenecek bir erkeği yeniden bulabileceği günü iple çekiyordu. Yemek pişirmek de dahil. Ve temizlik. Benito temizlikten *nefret ederdi*. Ama evinin her zaman böyle olmasını isterdi. Bu yüzden yaptı.

Geri döndüğünde iyi olacaktı. Birçok açıdan.

Ama en azından güzel bir yer bulmuştu. Denver'daki emlak piyasası ve yaptığı yatırımların zekâsı düşünüldüğünde, tasfiyesi iyi gitmişti. Sahte kerpiçten yapılmıştı ve tavanlarında o gülünç kirifler bile vardı. İyi bir manzarası, bolca işığı, sessiz komşuları, geniş bir alanı, muhteşem bir havuz alanı vardı ve olağanüstü mobilyalar seçmişti.

İçeri girdi, işıkları yaktı ve .

Çünkü mekânda hiçbir şey yoktu; ne bir duvar resmi, ne de bir mobilya parçası.

Yakışıklı biri hariç.

Ve içinde bir adam uzanıyordu, kot pantolon ve deri ceket giymişti, koyu renk saçları uzun ve dağınıktı, sol yanağı boyunca uzanan yara izi dışında yüz hatları dikkat çekiciydi, bu da onu daha ilginç göstermeye yarıyordu. Benito odanın öbür ucundan bile adamın kirpiklerinin dolgunluğunu ve uzunluğunu görebiliyordu.

Başka koşullar altında Benito ona farklı amaçlarla bakıyor olurdu.

Bu durumda Benito gözlerini dikip bakmaktan başka bir şey yapmadı.

Adamın bir bacağı sandalyenin bir kolunun üzerine sarkmış, diğer bacağı ise ayağındaki motosiklet botuyla yerde umursamaz bir şekilde duruyordu ve sırtı sandalyenin karşı koluna dönüktü.

O koltuğun, o dairenin, tüm lüks kompleksin sahibiymiş gibi orada uzanıyordu.

Benito bu adamı hayatında hiç görmemişti.

Yine de onun kim olduğunu biliyordu.

Yüzü kesilen Ödül Kardeşi, çünkü kulübü bir Kaos kadınına önemli bir ders verecek kadar (Benito'ya göre tamamen haklı olsa da) aptalca davranmıştı.

"Malını aldık," diye derin sesi Benito'ya doğru geldi. "Kasanı aldık."

Benito farklı bir ürpertinin yayıldığını hissetti. Nefret ettiği türden. O kadın iki oyuncağıyla birlikte onu ziyarete geldiğinde hissettiği.

Parasının çoğunu riskli bir yatırım yapmak için kullanmıştı, bu risk gerekliydi çünkü eğer başarılı olursa, temettüler astronomik olacaktı.

Ama akıllıca davranıyordu. Her ihtimale karşı birazını saklamıştı. Ve bir kısmı da kasasındaydı.

"O orospu çocuğunu kırmamız biraz zaman alacak, ama sanırım içindekiler, tüm pisliklerinizi dökmenin yanı sıra, en azından bize yeni bir masa alacaktır," diye devam etti adam.

Her şeyin neredeyse yepyeni ve birinci sınıf olduğu düşünüldüğünde, Benito'nun "tüm eşyalarını atmak" sözlerinden ürpermemesi için iyi bir anlaşma yapması gerekiyordu.

Eşyalarını Denver'dan taşımamıştı.

Onları satmış ve işin ruhuna girmeye çalışarak yeni bir güneybatı tasarım şemasını benimsemişti.

"Kimsin sen?" Benito talep etti.

"İşte bu," diye homurdandı adam, bacağını sandalyenin kolundan çekip botunu yere koydu ve oldukça etkileyici bir şekilde ayağa kalktı, "senin sorunun. Sen benim kim olduğumu bilmiyorsun. Beni ve kardeşlerimi kafaladın ama benim kim olduğumu bile bilmiyorsun."

"Senin Bounty olduğunu biliyorum," diye karşılık verdi Benito.

"Ve orada yanılmış olursun," diye mırıldandı adam.

Sonra hareket etti.

Benito'ya doğru.

Sadece uzun değil, genişti de ve Benito buna aldanmadı. Alan boş gibiydi ama bu adam orada yalnız olmayacaktı.

Benito da onun yolundan çekildi.

Benito adamın durmasını izlemek için arkasını döndü, eli, yatırımı gerçekleşene kadar artık kiralamaya gücünün yetmeyeceği bir dairenin kapısının .

"Beyin yoksunu bir pislik tarafından kontrol edilen beyin yoksunu bir kuklayı dinleyerek çuvallayan bizdik. Ama bizi böyle yere serip sonra da çekip gidebileceğini düşünerek çuvallayan sendin," dedi. "Sanırım bugünlerde sadakat konusunda çok ders alıyorsun. Bu bokun eve batmasına izin vermek için şansımız olduğu için mutluyum."

Bununla birlikte kapıyı kapattı.

Benito gözlerini dikip baktı ve Bounty'yi de listesine ekledi. En tepeye.

Beck

Ondan iki ay sonra . . .

Zemin halıyla kaplıydı. Endüstriyel değil. Buckskin denilen renkte güzel peluş.

Kerpiç duvarlar inşa edilmiş ve moleskin adı verilen güzel bir ahşap panel ile kaplanmıştı.

Spartan'ın yaşlı hanımı, Kaos puanlarının bulunduğu eski masalarının yırtık kenarıyla büyük gölge kutusunu yaptı. Griller'ın kesimi tam doğru katlanmış. Kaos'un yaptığı anma yaması.

Duvardaki bayraklarının yanındaydı.

Diğer tarafta ise Griller onu ısırmadan önce hep birlikte çektiardıkları bir fotoğraf vardı. Bir selfie. O eski, birbirine itilmiş masaların etrafında, yeni yamaları tepeye saçılmış, Beck'in surati darmadağın, tüm erkekler biralarını kaldırıyor, yüz ifadeleri kararlı kaşlardan (Beck, Web, Spartan, Core, Rainman) bok yiyen sırtışlara (Muzzle, Eight ve Griller) kadar değişiyor.

Duvarlarındaki tek şey buydu. Şimdilik.
Bunun üzerine inşa
edeceklerdi. "İşte," diye
emretti Beck.
"şükür," diye mırıldandığını duydu.
Masayı tutan altı adam masayı odanın ortasına yerleştirdi. Maun
ağacından.
Tanrım, içindeki damarlar, iki farklı taneyle işlenmiş kenarlar,
muhteşemdi.
Ortada ise alevden bir duvardan atını süren manyak sırtışlı bir
motorcu ve tepesinde Diriliş yazan bir rockçı vardı.
Tamamen boktan.
Bu daha . "Burada işimiz
bitti mi?"
Beck, ustabaşı olduğunu düşündüğü nakliyeciyeye baktı.
"Evet," dedi, ona doğru gitti ve cebinden bir tomar para çıkardı.
Bahşişi adama uzattı.
Adam başını salladı, "Teşekkürler, dostum." Sonra da gittiler.
Beck, uzun arkalıklı, koyu kestane rengi deriden yapılmış, duvara
yaslanmış halı üzerinde hareket eden özel tekerlekleri olan döner yönetici
koltuklarına geçti.
Yedi sandalyeyi masanın etrafına yuvarladı.
Ancak o zaman masanın başına taşıdığı sandalyenin arkasındaki
kesimi aldı.
Artık arkasına yamalar dikilmişti.
Onu taktı ve artık boktan kanepeler ve katlanır sandalyeli iskambil
masalarından ibaret olmayan ortak salona doğru yürüdü.
.
Marangoz önce barı yerleştirecekti, çalışmalar önümüzdeki hafta
başlayacaktı, gerisi daha sonra gelecekti.
Dışarı çıktı, bisikletine bindi ve eve gitti.
Arabayı park etti, indi, içeri girdi ve kesiğini çıkarırken plastik kaplı
kadife kanepeye doğru yürüdü ve o gün neler yapıldığını gözden geçirdi.

Mutfak ile oturma odası arasındaki duvar yıkılmış ve ortaya harika bir oda çıkmıştı. Yıkılan duvarın kaplamaları günler önce yapılmıştı.

Şimdi ada ve dolaplar yerleştirilmiş, backsplash karoları döşenmişti. Sıcak ahşap. Çikolatalı yer karosu. Krom ayaklı kahve deriden alçak arkalıklı, kova koltuklu tabureler oturma odasında plastiğin altındaydı ve bittiğinde adanın etrafında dönmeye hazırdı.

Siyah granit tezgahlar ve paslanmaz çelik aletler ile dolapların kulplarını da yerleştirdiler.

Sonra Janna'nın mutfağı bitecekti.

Gri kadife kumsallı oturma odasına uymuyordu. Ancak mutfağının sıcak olmasını ve iki alanın benzersiz olmasını istemişti.

Yani ona buydu. "Hey, tatlım."

Çağrısı üzerine döndüğünde onun koridorda zıplayarak kendisine doğru geldiğini gördü.

Bakışları kadının sol eline kaydı, orada görebildiği bir taş vardı, çünkü o piç uzaydan görülebiliyordu.

"Bugün fayansı bitirdiler!" diye bağırdı heyecanla, kendini ona atmadan yaklaşık iki saniye önce.

Beck onu yakaladı.

"Evet," diye mırıldandı ve "Öp," dediğinde bunu yapmaya devam etti.

Ayak parmaklarının ucuna kalktı ve onun için her şeyi bıraktığında saçlarının belindeki ellerini okşadığını hissetti.

Ağzını yağmalamayı bitirdikten sonra başını kaldırdı. "Akşam yemeği için nereye gitmek istersin?" diye sordu.

Yüzünü buruşturdu. "Bu iş bittiğinde iyi olacak, böylece yemek yapabilirim. Sanki bir yıldır sana buruşuk et yapmamışım gibi geliyor."

Ona sırtıttı.

Sonra tekrarladı. "Akşam yemeği için nereye gitmek istersin?" "Monsoon?"

Samosa, pilav ve kebaplar fena olmasa da büyük bir hayranı değildi. Ama kadını Hintlileri severdi. En sevdiği restoran orasıydı.

"," diye cevap verdi.

Kadın ona gülümsedi.

"Paltonu al, bebeğim. Hava güzel, benim bisikletimle gidiyoruz" dedi.

Bir ışın daha ve sonra kollarından çekilerek uzaklaştı.

On dakika sonra Gerard Beck bisikletine binmiş, kadını sırtındaki yamasına bastırmış, onu yiyecek bir şeyler almaya götürüyordu.

Dünyada hiçbir şeyi umursamadığını söyleyemezdi. İki adam öldürmüştü.

İyi bir kadını döverdi.

Ayrıca kulübünü onurlu bir yola yönlendirmiş ve üç yanlışı düzeltmişti ve bu yanlışlardan biri iyi bir kadını dövdüğü gerçeğini silmese bile, bir başkasının sevgisini kazanmıştı.

Yani gittiğinden şüpheleniyordu. Ve kardeşi gurur duyabilirdi.

Ama kadınının öyle olduğunu biliyordu. Yani bu onun işine yaradı.

Asi

Altı hafta sonra . . .

Bu tezahürat muhtemelen Çin'den bile duyulabilir.

Ben de . Tack .

Rosalie gelini teslim *etti* ve baş oldu.

Tack ve Tyra'nın dağ eteklerindeki evlerinin dışında yapıldı.

Sonunda, tüm gün boyunca parlıyormuş gibi görünen Büyük Petey oldu.

Ama yeni karısı Renae'nin mutlu görünmediğini söyleyemezdim.

Rush

İki hafta sonra . . .

Dizinde gitarıyla, parlak minderlerle dolu bir bankın kenarında otururken bir yasemin sarmaşığının saçlarını okşaması Hop'un umurunda bile değildi.

Rush, babası yanında dururken, Hop o şarkıyı söylerken bir kolunda Diesel, diğerinde Maddox'la yolu dönüp ona doğru ilerlediğinde zaten bir bok vermeyi düşünmezdi.

Elvira'nın ona allık olduğunu söyleyeceği pembenin soluk bir tonundaki elbiseyi fark ettiğinde çok daha sonra olacaktı; elbisenin üst kısmındaki danteller ince, geniş eteğin içine doğru . Elbisenin derin V dekoltesini ya da saçlarını ensesinde örüp yüzünü çerçevelediğini fark etmedi bile.

Tek görebildiği o yüzdü. Kızının güzel yüzü.

Ve ona olan sevgim orada parlıyordu.

Ayrıca, kocaman bir aptal gibi gülümsüyordu.

İlk hıçkırığı onun karşısında duran Molly çıkardı. Bir sonrakinde Essence devreye girdi.

Amy'ninki ondan sonra geldi.

Sonrasını anlayamadı çünkü Rebel önce Maddox'un, sonra da D'nin yanağını öpmüştü ve D onun elini kendi elinin içine koyuyordu.

İşte o zaman Rebel onun oldu. Yemin etmesine gerek yoktu.

Ama onları söyledi.

Bunları söylerken onu dinlemek zorunda değildi.

Ama onun parlak dudaklarından çıkan her kelimeyi dinledi. Gelinini öptüğünde o parlaklık ağzına bulaştı.

Ve kız arkadaşıyla eğilip büyülmüş bir yoldan geçerken birbirlerinin yüzlerine gülmek çılgınca gerçeküstüydü.

Denver'ın kuzeyindeki harikalar diyarı, iki tarafı da onları seven gerçekten iyi insanlarla çevriliyken pembe çiçek yaprakları o kadar yoğun yağıyordu ki önlerini ancak beş santim görebiliyorlardı.

Ama Cole "Rush" Allen biliyordu ki, kızın elini göğsüne sımsıkı bastırıldığı, yapraklar arasında yürürken güzel yüzünün onun yüzüne güldüğü o gerçeküstü an, hayatının en güzel anıydı.

Ve bunun ölene kadar süreceğini biliyordu. Çok uzun zaman alacaktı.

Kırk yıldan çok daha fazla zamanları olurdu.

Ama o anda dünyadaki son düşüncesi şuydu. . . Haklıydı.

İki hafta sonra . . .

"Bu, evlat, *bu*. Gördün mü?" Essence kulağına fısıldadı, iki hafta önce Rebel'le evlendikleri yere yakın bir yerde, Essence'ın o gün fark etmediği ama şimdi fark ettiği, yemyeşil, siyah gözlü Susanlar ile parlak, koyu renkli lobelya ile sürünen ve yasemin kokan bahçesindeki bir oyuğa uzanmışlardı.

Asi haklıydı.

Essence'in bahçesi yaz aylarında büyüleyiciydi.

Ama geçen kış Noel ışıklarını oraya asmasına yardım etmişti (Roscoe, Speck, Dutch, Jag ve Chill'le birlikte, son üçü artık yamalı, bu yüzden Jag tüm süreçten ve artık bu "dandik boku" yapmak zorunda olmadığı gerçeğinden uzun uzun yakındı). Yani orası kışın da büyülü olabilir.

Rush'ın hiçbir fikri yoktu ama dalların ve gövdelerin etrafına sardıkları o piçlerden iki bin tel olmalıydı.

Görünüşe göre Essence'in hippie çevreciliği, onun yanında bir Ziploc çıkardığında aklını kaçırdığı anlamına geliyordu, Yule'a kadar uzanmıyordu.

Sonra yine, bir ton bal likörü yapmıştı, bakire bal (ne haltsa, bakire olmayan boktan bir yudum almıştı

ve sonra doğrudan biraya geçti) ve üç adamını, oğlunu ve ailesini, tüm Kaos'u ve üç blok yarıçapındaki herkesi harikalar diyarında dolaşmaya, ev yapımı kurabiyeler yemeye ve bal likörü (ve bira) içmeye çağırdı. Bu tür bir dostlukla ozon tabakasındaki deliğin kendi payına düşen kısmını yakmaktan kurtulabileceğini düşündü.

Domuz kızartması değildi.

Ama çok .

Tam o sırada Rebel kışını bir pufun üzerine koymuş, sırtını bir ağaç kabuğuna dayamış ve Tab ile Shy'in yepyeni, uyuyan kızını kucağına almıştı.

Playboy onun yanındaki battaniyeye uzanmış, öğleden sonra uykusuna yatmıştı.

Tab ve Shy, Rebel'in kulübesinde sızmış, biraz nefes alıyorlardı.

Rush ve Rebel bir gün önce balayından dönmüşlerdi.

Kumsalda geçen bir balayı.

"Tamamen pembe ve yeşil. Pembe, yeşil ve *beyaz*," diye paylaştı Essence.

Rush rengârenk minderleriyle bankta arkasına yaslandı, ayak bileklerini önündeki sedirde çaprazladı, Essence onun yanına yaslandı, bacakları arkasında kıvrıldı ve kolunun kıvrımına yaslandı.

Ve baktı.

Ama o bir sik görmedi.

Küçük Tyra Wren'in gözleri parladı ve Rebel ona mırıldandı, "Essence Teyze'nin fısıltısı çok yüksek, değil mi?"

Wren dudaklarını büzdü ve Rebel' tüm yüzü bunun ne kadar sevimli olduğunu düşündüğünü paylaştı.

Kahretsin, mümkün olan en kısa sürede karısını hamile bırakacaktı. "Şimdi pespembe oldu," dedi Essence mutlulukla.

Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama umurunda değildi.

Sevdiği kadın, hayran olduğu yeğenleri ve kalbinin bir parçasına sahip olan çılgın yaşlı bir kadınla oturup sakinleşmekten başka yapacak bir şeyi yoktu.

Yani hayat .

O gece . . .

Rebel içeri girdiğinde Rush dizüstü bilgisayarına eğilmiş, babası ve Tyra'nın evine yakın dağ evi listelerine bakıyordu.

Kadının yüzündeki ifadeden ya da yanındaki böbrek kanepeye uzanış şeklinden hoşlanmamıştı.

"Yani?" diye
sordu. "İşe
yaramadı." Hay
sikeyim.

"Tyra onunla birlikte. Lanie de öyle. Keeley de oraya gidiyor. Sanırım ben de gitmeliyim," diye devam etti.

Tabii ki yaptı.

"Seni götürmemi ister misin?" diye teklif etti.

Başını salladı, eğildi, elini göğsüne koydu ve dudaklarını onunkilere dokundurdu. "Anladım."

"Millie gitmeli. O bunu anlar," diye tavsiye etti Rush.

"Evet, Tyra da öyle dedi. Onu arayacakmış." "Evlat edinme konusunda onunla konuş," diye mırıldandı.

Başını salladı. "Belki bu gece olmaz. Ama bu son kayıp o kadar taze olmadığına konuyu açacağım."

O da başıyla . "Sheila'ya sevgilerimi ilet."

"Yapacağım tatlım," diye fısıldadı, dudaklarını tekrar onunkilere dokundurdu, uzaklaşmaya başladı ama dizüstü bilgisayarında ne olduğunu görünce durdu.

"Gelecek yıla kadar taşınmayacağımızı sanıyordum," diye belirtti. Karısı Essence'den ayrılmak istemedi.

Speck, Rush'ın sahibi olduğu evi kiraliyordu ve Essence'e kira ödüyorlardı.

Aptalcaydı.

Ve umursamadı.

Kadın orada olmak istiyordu ve adam onun mutfağına bağışıklık kazanmıştı, bu yüzden oradaydılar.

Her neyse, meditasyon yapan bahçe cücesinin yanında meditasyon yaparken çok tatlıydı ve karısını yatak dediği mağarada becermek harikaydı.

"Bakmaktan zarar gelmez," dedi.

Ona sıırttı. "Mükemmel bir yeri kaçırmak istemezsin, bu işin üstesinden gelemezsin."

O da .

Dağlarda bir yer istiyordu, eğer bulursa orada olacaktı.

"Git ki geri gelebilesin," diye .

"Doğru," diye mırıldandı, dudağına bir kez daha dokunduktan sonra,

"Seni seviyorum Cole." "Ben de seni seviyorum, bebeğim."

Onun uzaklaşmasını izledi.

Listelere tıklayarak on beş dakika geçirdi. Sonra Dog'u aradı.

Bundan beş dakika sonra karısına mesaj atmış ve bisikletine atlayıp, karısı bebek yapmak için son şansını da kaybetmiş olan erkek kardeşinin yanına gitmişti.

Sonunda Dog ve Sheila evlat edinmediler.

Koruyucu bakıcı oldular.

Ama eve dönmeyen ilk bebekleri oldu. Onu kendilerinin yaptılar.

Asi

İki ay sonra . . .

Getirdikleri 70 inçlik televizyonda jenerik başladı ve Graham Black'e ithaf edilen anma töreninin ardından kardeşlerin isimleri bir Kaos amblemi üzerinde kayarak geçtikten sonra televizyonu kapatmak için elimi kumandaya götürdüm.

Rush'ın sık sık bana kayan gözlerini görmezden gelerek arkada duruyordum (çoğunlukla oturmamı istediği için, ama ben

kadar gergin), doksan yedi dakika boyunca.

Toplantı odasında sadece erkek kardeşler vardı, yaşlı kadınlar yoktu. Erkekler onay verirse, kadınlar da görecekti.

Bununla birlikte, Tyra ve Tabby çoktan . Ve bayıldılar.

Adamlara gösterebilmem için de onay verdiler.

İşte şimdi oradaydım, kurgularken yaklaşık beş bin kez izlediğim bir filmi izliyordum.

Kan, Cesaret ve Kardeşlik adını verdiğim bir film: *Kaos MC'nin Hikayesi*.

Başlık uzundu.

Kısaltmalıyım.

Ve bir belgeselde iki nokta üst üste

mi? Bu klişe değil miydi?

Ve Black'in montajı. Belki de çok uzun sürdü.

Adam fotojenikti ve tek başına ya da *kardeşleriyle* çektiği her fotoğraf çok seksiydi, ama Keely ve oğullarıyla çektiği fotoğraflarda *eriyip gidiyordu*. O resimler Black denen adam hakkında binlerce kelime anlatıyordu.

Ama bunun üzerine "Spirit in the Sky "ı kullanmak tamamen klişeydi. "Wish You Were Here "ı kullanmalıydım.

Ancak "Wish You Were Here "ın haklarını almak için muhtemelen bir servet gerekecekti ve Chaos, Luxe'de çektiğimiz filmlerden kazandığımız tüm paraları benim, oyuncularımın ve ekibimin almasını sağlamış olsa da, bu yüzden biraz pastam vardı, bu kesinlikle büyük bir tomar çekecekti.

Ve yapacak daha çok filmim vardı.

Şarkının Sid Barrett hakkında olduğunu ve onun ölümüyle ilgili olmadığını söylemeye gerek bile yok. Daha üzücüydü ve sözler onu iyi bir yere koymuyordu çünkü söylentilere göre akıl hastası olmasıyla ilgiliydi.

"Spirit in the Sky" çok daha iyi bir havaya sahipti.

Ve Keely bunu görecekti (ve Dutch ve Jag az önce gördü).

Keely bana tüm fotoğrafları vermişti; Dutch, Jag ve Hound da onunla birlikte fotoğrafların üzerinden geçiyordu ve ben de onları bu sırada filme almıştım. Oğullarının gözleri nazik ve tetikteydi, Tazı da ona yakındı.

Ama Keely'nin bunu yaptığı süre boyunca çok güzel, huzurlu bir gülümsemesi vardı.

Ve o resimleri sevgi ve saygıyla ele alış şekli. Bunun filme nasıl aktarıldığı konusunda kendimle çelişiyordum.

Ancak Keely'den (ve Hound'dan) gelen o kadar çok şey vardı ki, olmaması imkansızdı.

O sahne en sevdiklerimden biriydi.

Dışarıda, tabii ki High'ın Millie'yi kedisi Chief'in karnına sokulmuş, mırıldanarak televizyon seyredirken izlediği fotoğraf. Bebek sahibi olamayınca tüylü bebekleri oldu ve tüm mamut sevgisini onlara verdi. Ve bunun en güzel yanı, büyük, kötü High'ın o tüy yumaklarına da aynısını vermesiydi, muhtemelen çoğunlukla kadını mutlu ettiği için.

Rush ve ben sinemaya gittiğimizde o görüntüleri yakalamıştım. High'ın onu aldığı bilip bilmediğini bile bilmiyordum (tabii o ana kadar).

Bir de Joker ve Carissa'nın garajdan çıkarken arkadan çekilmiş bir fotoğrafı vardı, Joke'un harika yapımlarından biri çoğunlukla kenarda yapılmıştı, Travis Joker'in omuzlarında, Clementine Elvira Carissa'nın kalçasındaydı.

Carissa önüne bakarak konuşuyordu.

Joker başını çevirip onu izledi. Ve karısı onunla konuşurken yüzündeki ifade. Oh adamım.

Bir de Snapper'ın Rosalie'nin büyüyen bebeğini öpmek için dizlerinin üzerine çöktüğü sahne vardı.

Tanrım, o an paha biçilemezdi. Tamamen plansızdı. Ve çok tatlıydı. Bunu yaptığında kameramla orada olduğum için çok mutluydum. *Çok* şirin, *çok* tatlı, *çok* motorcu ve çok da motorcu olmayan Snapper'a göre *mükemmeldi*.

Ve Tack'in piknik masasında oturup Hawk, Mitch ve Slim'le bira içtiği görüntüler, kardeşliğin dışındaki o bağ, hepsi gülerken bile dört adamın yüzüne kazınmış.

Ve Lanie son moda, şık iş kadını kıyafetleriyle, MC kulüp binasına girmiş bir manken gibi görünerek Yerleşkeye girdiğinde Hop'un yüzünün değişmesiyle ilgili şeyler.

Ama adam taburesinden kaymış, böylece kız da kıcını tabureye koyabilmişti ve birdenbire kız ona ait olmuştu. Onun kızıydı, Kaos'un kızıydı. Sevdiklerini seven bu adamların bir yansımasıydı ve uymadığını düşünen herkesin canı cehenneme.

İkisinin de koltuk değişimi sırasında birbirlerine gülümsemelerine bayıldım, sanki o sabah aynı yataktan birlikte çıkmamışlar da birbirlerini aylardır görmemişler gibi.

Ve tabii ki, Tab' kontrolsüzce güldüğü ve Shy'ın da biraz sinirlendiği bir anda iki eliyle Shy'ın göğsünü ittiği bir film vardı. Sonra onu kollarının arasına almış ve sıkıca tutarak boynuna doğru gülmüştü. O sahne, kocasının kollarındayken yüzünün nasıl değiştiğini, kendini tutamadığını anlatıyordu.

Kaos prensesi ve prensi, kardeşlerin VP'si. Tavır, şefkat ve sevgi.

Bütün filmi tanımladı.

Ve özellikle filmin son sahnesine *bayıldım*.

Tack ve Tyra ön avludan geçerken, Tack'in elleri bisikletinin kabzasında, ileriye bakarken, Tyra bisikletin arkasında, saçları savrulmaya başlamıştı. Tyra yüzünde kocaman bir gülümsemeyle yerleşkeye doğru dönüyordu. El sallıyordu.

Hayır.

En iyisi son domuz kızartmasındaki görüntülerdi.

Para vuruşuydu. Postere koyacağım bir kare.

Hepsi ön avluda ateşle dolu çelik bir davulun etrafında toplanmıştı. Her bir kardeş. Bazılarının elleri davuldaydı. Bazılarının parmakları biralara sarılmıştı (gerçi Hound'un elinde bir şişe tekila vardı). Bazıları diğerlerine bakıyordu. Bazıları botlarına bakıyordu. Bazıları gökyüzüne bakıyordu.

Koca Petey az önce bir şey

söylemişti. Hepsi gülüyordu.

Evet, bu benim favorimdi.

Adamlar ve yaşlı kadınlar bir sürü fotoğraf çıkardılar ve hepsiyle oldukça yoğun sohbetler yaptım, bu yüzden film sadece duvarda uçan görüntülerden değil, aynı zamanda Ken Burn'ün anlatımlı fotoğraflarından da oluşuyordu.

Bana çok güvenmişlerdi. Her şeye sahip olmadığımı biliyordum ama bana çok güvendiler. Bu benim için dünyalara bedeldi.

Ve umarım onları

gururlandırmışımdır. "Bebeğim?"

Rush'ın çağırısı üzerine odaya geri döndüğümde tüm erkeklerin gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm.

Sikeyim.

Masanın başında oturan Rush'a odaklandım. Ve içimdeki rahatlama dalga dalga yayıldı.

"Bebeğim," diye

tekrarladı. Sesi

kalındı.

Boğazım tuhaflaşmaya başladı.

Düz ellerini masaya vurmaya başlayan Boz oldu. Arlo da ona katıldı.

Speck. Roscoe. Jag. Chill.

Snapper. Joker. Dutch.

Sonra High, Hop, Hound.

Bunu yaparken ilk ayağa kalkan Koca Petey oldu ve tüm adamlar yerlerinden kalkarak masanın üzerine eğilip tepesine vurmaya başladılar.

Tack.

Ve son olarak Rush.

Hepsi ellerini masaya vurdu, ses odanın içinde gürledi.

Rush'ın başı bana dönüktü ve gülümsüyordu. Bir dakikasını bile görmesine izin vermemiştim.

Şimdi bunun için mutluydum.

Boz bir savaş çılgılığı attığında ilk gözyaşı düştüğünde aynı zamanda hıçkırık olan o kahkahalardan birini attım.

Bütün erkekler kıkırdamaya başladı.

Sonra "Punk, Punk, Punk" diye bağırmaya başladılar. Sanırım onların onayını almıştım.

Ben daha fazlasını alırdım.

Bu film üç bağımsız film festivalinde madalya aldı, ikisinde de birinci oldu.

Ve ABD genelinde sınırlı dağıtım için seçildi. Kaos MC daha da ünlü oldu.

Onları ve kocamı gururlandırmıştım.

Rush

İki yıl sonra . . .

"Bebeğim."

"Ne?"

"*Bebeğim.*"

Eve yeni gelen Rebel, Rodos'u toplamak için eğildi, bacaklarını karnına doladığı oğullarını yere bıraktı ve ocaktaki kocasına baktı.

"Ne?"

"Önce öp. Sonra ben seni beslemeden önce sen onu besle," diye emretti. "Sana da merhaba, boo. İyi günler mi?" diye cevap verdi.

"Yarım saat geciktin. Öp. Beslen. Sonra sana yemek vereceğim," diye karşılık verdi.

Oğullarına baktı. "Patron, patron, patronikins, bu senin baban," diye paylaştı onu karnının üzerinde zıplatırken.

Ama bunu Rush'ın yoluna çıkararak yaptı.

Rodos'u yana çevirerek ona bir öpücük verdi, gözleriyle daha sonra sevişeceğine dair bir söz verdi (alışılmadık bir şey değildi), sonra bebek maması kavanozlarını almak için dolaba yöneldi.

Bunu aşmıştı.

Yine de evde çocuklarıyla birlikteydi, en sevdiği yer orasıydı, bu yüzden küçük bir öfke krizi geçirdiğinde bu çok hızlı oluyordu.

Büyük bir mi?

Bu bir orgazm gerektirdi.

"Atışlar gidiyor mu?" diye sordu.

"Shaughnessy kendini kaybediyor. Yasal olma konusunda çıldırmış durumda." Bebek maması kavanozunu yere bıraktı, oğullarının bezli poposunu tezgahın kenarına koydu, kulaklarını kapattı ve Rush'a döndü. "Oral seks olmadan rol yapamaz, ya da en azından o öyle düşünmüyor. Ama

Eğer onu kafasından çıkarırsam, gerçekten çok iyi Rush. Beni bile şaşırtıyor." Bunun bir oyun olduğunu düşünerek kıkırdayan ve parmaklarını çeken Rhodes'a baktı. "Gerçi sadece ben ona on beş dakika verdiğimde aklını başına topluyor, böylece Dryden'a sakso çekebiliyor."

Rush kıkırdamaya başladı.

Rebel oğullarını ve yemeğini mama sandalyesine götürdü.

Yemeği tepsiye koydu, oğulları kalçasındaydı ve mama sandalyesini Rush'a doğru sürükledi, böylece o yemek pişirirken yakın durup Rhodes'u besleyebilecekti.

Her gece aynı.

Tabii o eve geldiğinde yemek hazır değilse. O zaman herkes ailece sofraya otururdu.

Spagetti sosuna, "Yarın sabah gel, günlük gazeteleri kontrol edelim," mırıldandı.

"Harika," diye mırıldandı mama sandalyesindeki oğullarına, sonra ona surat yaptı ve onu kıkırdattığında gülümsedi.

Tanrı .

Kadınını seviyordu.

"Kulüpte işler yolunda mı?" diye sordu, çocuklarına kaşıkla yemek verirken.

"Evet," diye cevap verdi.

Ve hepsi kadardı.

Onlar açıldı yukarı içinde Pueblo, o vardı gitti
İyi. Roscoe bu operasyonu denetliyor ve kiralamayı başlatıyor.

Gelecek yıl Durango'da açılıyorlardı, Speck karşıya geçiyordu.

Rebel başka bir şey sormadı. İyi olduğunu biliyordu. Eğer değilse ona söyledi

Ama nadiren değildi.

Babası ona gelişmekte olan bir kulüp

bıraktı. Çılgın ve havalı bir miras.

Ve Rush büyümeye, iyi zamanlara, domuz kızartmalarına ve kardeş strateji toplantılarına, babasıyla, Tyra, Ride, Cut, Tab, Shy, Playboy, Wren, karısı ve oğluya Pazar akşamı yemeklerine, ailesiyle değil babasıyla arabaları yeniden inşa etmeye zaman ayırmaya başladı.

Kitaplar ve genel olarak yetenekli bir film yapımcısı, olağanüstü bir anne, sevgi dolu bir eş ve harika bir sevişme olan ödüllü eşiyle iyi bir hayat yaşamak.

Kimse daha fazlasını
isteyemezdi. Rush da
istemeydi.

Her şeye sahipti. Bunu biliyordu. Ve
minnettardı. Son.

"Cole, bebeğim, fazladan sarımsaklı ekmek pişir. Açlıktan
ölüyorum. Öğle yemeği yemedim," dedi ve yemeği ağzına tıkarken
oğluna surat yapmaya geri döndü.

Rush tereddüt etmedi.

Dondurucuya gitti, iki parça daha sarımsaklı peynirli Teksas tostunu
parçaladı ve fırına atmak üzere hazırladığı dört tanesiyle birlikte kurabiye
tepsisine attı.

Rhodes'un ağzına havuç, şeftali ya da başka bir şey tıkarken,
"Babacık bu gece kesinlikle kendine bir şeyler alacak," diye mırıldandı.
"Evet, öyle," diye şarkı söyledi. "Spagettisini sevdiğimi biliyor. Bu yüzden
siz yatağınıza yattığınızda babanız için her şey daha iyi olacak."

Rhodes sandalyesine geri döndü, yumruklarını tepsisine ve öyle bir
kıkırdadı ki ağzından havuçlar (ya da şeftaliler ya da başka bir şey)
damladı.

Rebel ustalıkla bebek kaşığıyla aldı ve tekrar içine soktu.

"Bebeğim," diye .

"Ne?" diye sordu oğullarına.

"Bebeğim?"

"Ne?"

"Asi, bebeğim."

Bunun işe yarayacağını
biliyordu. Öyle de oldu.

Başını ona doğru çevirdi.

"Ne var Cole?" diye fısıldadı.

"Seni çok seviyorum," dedi ona. Güzel
yüzü yumuşadı.

Sonra da kızmış gibi yaptı. "Rhodes'un önünde böyle konuşmayı
bırakmalısın."

Gülmeye başladı. "Tatlım, az önce ona daha sonra meşgul olacağımızı söyledin."

"Mantıklı düşünemiyor. Ama konuşmaya başlıyor ve muh-muh-muh, dah-dah-dah, tah-tah-tah," bu sonuncusu hem Tyra hem de Tabby içindi, "ve gah-gah-gah," bu büyükbabası Tack içindi, "*fuh-fuh-fuh* ile eklemesini istemiyorum," diye bitirdi.

Rush ona gülümsedi.

Bunu o istemişti.

Anladı.

Her gün bir macera.

Bazen hepsi aynı bok olsa bile. "Bu hiç komik değil, aygır," dedi ona.

Tekrar ocağa baktı. "Elbette öyle." Rush ekmeği içine koydu.

Rebel oğullarına babasının ne kadar sinir bozucu olduğunu söylemiş.

Rhodes masanın ayaklarının etrafında dolanırken yemek yediler.

Rebel ona şişesini verdi.

Rodos aşağı indikten sonra güvertede oturdular, gece dağ rüzgarında hafifçe sallanan çam ağaçlarına baktılar, hiçbir şey konuşmadılar ama el ele tutuşarak yaptılar.

Bunu bitirdikten sonra oğullarını kontrol ettiler ve yataklarına gittiler ...

Ve meşgul oldum.

Valenzuela

Aynı gece . . .

Yatağın üzerinde dizlerinin üzerinde, kolları başının üzerinde, bileklerindeki deri kayışlarla yüksek direklere bağlı, yüksek, geniş ve gergin bir şekilde asılı dururken, hepsinin hissettiği şeyin bu olup olmadığını merak etti.

Adam Benito'nun sikini ağzından çıkardıktan sonra bile, kızın tokatlayışını izleyebilmesi için sert tutması emredilmişti.

karşı onun mide olarak o aldı ve lanet olsun
itibaren Arkada, merak etti.

Fahişelerinin bu kadar çok şeye katlanıp katlanmadıklarını merak etti, sonunda onlar da kendisi gibi hissettiler.

Hiçbir şey.

Arkasındaki adam, kocası ya da öyle bir şey, uzanıp Benito'nun aletini kavradı ve Benito dişlerini sıkarken pompaladı, bunun nasıl biteceğini ve iyi bir şekilde olmayacağını biliyordu.

O haklıydı.

Benito'nun sikini vahşice çekiştirmeye başladı, bu hafif bir acı verdi ama sonuç vermedi, sonra taşaklarına yapıştı ve onları aşağı çekti, bu da hafif bir acıdan daha fazlasını getirdi, adam Benito'nun içinde yüksek sesle kendini harcadı, o ise şimdi onu yiyen adamla birlikte izledi.

Göz teması ya da aptalca bir şey sayesinde aynı anda geldiler.

Bunun romantik olması gerektiğini düşündü.

İşin bitmiş olmasının verdiği rahatlama ve tacizin aleti, taşakları ve kılıcında kalacağını bilmesi dışında, ki bu alışkın olduğu bir şeydi, Benito hiçbir şey hissetmedi.

Adam arkadan çekilirken fazla düşünmedi. Nadiren yaparlardı.

Siktir, gel, bitti.

Sıcak bir delik ve oynamak için sallanan bir aletten ibaretti.

Hepsi bu kadardı.

"Onu serbest bırakın ve ikiniz de gidebilirsiniz," diye emretti kadın, izlemesi için yerleştirilmiş sandalyeden kalktı ve kocası ona doğru giderken ipek bornozunu etrafına topladı.

Birbirlerinin alanına girdikleri anda utanmadan ve oldukça mide bulandırıcı bir şekilde sarmaş dolaş .

Tanrım, yumuşamış olsa bile adamın aleti devasa boyutlardaydı ve prezervatifin içinde harcadığı yük de devasa boyutlardaydı.

Neyse kayganlaştırıcı konusunda cömert davranmıştı.

Gece için tutulan diğer kişi onu bıraktı ve Benito kıyafetlerini toplamakla .

"Bahşiş," kocasının derin sesi.

Benito, diğerk adamın yatağın üzerine yüz dolarlık bir banknot atmasını ve iki banknotu ona doğru götürmesini izledi.

Benito onları aldı ve sonra adam mavi taşaklı, hâlâ sert olan aletini tutup acımasızca çektişitirdiğinde beklenmedik bir acıyla homurdandı.

"Gelecek hafta yine," dedi adam ona. "Sıkısın ve senden hoşlanıyor."

Sonra Benito'ya sarılmayı bıraktı, kendi ipek bornozuna uzandı, silkindi ve ikisi birlikte dışarı çıktılar.

"Bana şu yüzlüklerden birini ver, seni bir yere kadar takip edeyim, arabanda sana sakso çekeyim," dedi diğerk adam, Benito'nun şişmiş aletine bakarak.

Benito, diğerk adamın gözlerini kendisinden başka bir yere dikmesine ve kıyafetlerini çektiştirerek daha hızlı gitmesine neden olan bir bakışla, "Git kendini becer," diye cevap verdi.

Giyindikten sonra, Benito talimatlara uygun olarak arka kapıdan çıktı, Nissan'ına bindi - lanet olası Nissan'ına - ve eve gitti.

Oraya vardığında tek söyleyebildiği, yerin korkunç olmadığı oldu. İyi bir ajansa girmişti. Tam olarak bir Knight Sebring onlara iki kez bir orospu çocuğunun kıcını yağlamadan siktiğini ya da parasını ödemededen onu yumrukladığını bildirmiş ama onlar onu geri göndermemişlerdi.

İşte .

Riskli yatırımının sonuç vermediğini söylemek yeterli olacaktır.

Benito küçük çaplı bir pezevenkti. Hırslıydı, uyuşturucu satmaya başlamadan önce lisedeyken başlamıştı ve o günden sonra da gelişti.

Hiç düzgün bir işi olmamıştı.

Ve görünüşe göre, ilk ihlalleri ne kadar küçük olursa olsun, uyuşturucu ve fuhuşla ilgili bir sabıkası olan bir adam, bu yüzden geçmiş kontrolleri yaptıklarında (ve *hepsi* geçmiş kontrolleri yaptı), bir tane bulamamıştı.

Bu yolu uzun süre denememişti, kartellerle olan bağlantıları sayesinde kendisini satarak yeniden ayağa kalkmasını sağlayacak bir tedarik elde edebileceğini düşünüyordu.

Ne yazık ki kasetini görmüşlerdi ve telefonuna ilk çıkan kişi, bir daha aramaya kalkarsa kafasını vücudunun üzerinde bulamayacağını söylemişti.

Başka bir arama yapmamıştı.

Kısa bir süre için polise gidip dokunulmazlık ve WITSEC karşılığında ifade vermeyi düşünmüştü.

Ama o kartellerin de bir bildiği vardı ve ne olursa olsun, paralı bir sikici olabilirdi ama ispiyoncu değildi.

Yani şimdi buradaydı, kıcını sikiş başına üç yüz dolara satıyordu (ve bunun yüzde otuzunu ajansa veriyordu, lanet olası bir soygun), iki kişi denemek için oradaysa beş yüz, onu bağlamak isterlerse dört yüz, işin içinde kırbaç, cop, kırbaç, kelepçe ve/veya başlık varsa beş yüz.

İnsanların ona yapmak için para ödeyeceği şeylerin haddi hesabı

. En azından artık sokaklarda değildi.

Bu hiç eğlenceli değildi.

En son tuvaletini yıkarken duşta sikinden orgazmı çıkardı.

Keyifli değildi.

Ama en azından aleti artık sert değildi.

Dışarı çıkıp, Macy's'den aldığı (ama en azından tenine yumuşak gelen) kapüşonlu sweatshirt'ünü giydiğinde ve telefonu çaldığında pek de iyi bir gece olmayacağını kanıtlayacaktı.

Arayanın kim olduğunu bilmiyordu ama o ay kirasını, arabasının taksitini ve elektrik faturalarını ödeyecek kadar para kazanmıştı ve geriye karnını doyuracak, düzgün bir takım elbise giyip güzel bir restorana kadar bir miktar kalmıştı.

Bu, bir hafta daha kıcını satamayacağı anlamına geliyordu. Az önce aldığı o kocaman sikten bahsetmiyorum bile.

O lanet yılan tarafından becerildikten sonra tekrar sıkışmak için televizyon izlerken egzersiz yapıyor olacaktı.

Yine de çağırıcıyı kabul etti. Basit bir oral seks olabilirdi ya da sevişmeyi o yapacaktı ve bunu daha iyi bir ev kiralamak ve daha güzel şeyler almak için biriktirdiği paraya biraz daha eklemek için yapacaktı.

Bu geceki bahşışı takdir ettiğini itiraf etmek zorunda kaldı. Çok cömertti. Birinin ona yirmi ya da elli atması duyulmamış bir şey değildi ama iki yüz normalin çok dışındaydı.

Gözü daha iyi bir kanepedeydi ve onu satın alacak paraya sahip olmaya çok yakındı, bu iki yüzlük çok yardımcı olacaktı. Bir dahaki sefere, o canavarı almadan önce bedavaya kocasının sikini yalamayı teklif edecekti, o kadar bahşış verilerse müdavim olduklarını teyit etmek için.

"Evet?" diye homurdandı telefonda, buzdolabını açtı ve bir şişe şarap çıkardı.

Her zaman altılı paket indirimi yapardı. En iyisi değildi ama en azından beş dolar değildi ve bazen indirimdeyse indirimle iyi bir tane de alabiliyordu.

"Müdavimlerinin olması güzel, değil mi Benito?" Mamá Nana'nın sesi telefonundan geliyordu.

Sesi gülüyormuş gibi geliyordu.

Telefonu yanıyormuş gibi kulağından çekti.

Bağlantıyı kestiğinde elleri titriyordu ve numarasını engellemek için parmağını ekranın üzerinde gezdirdi.

Tanrım, lanet Seattle'daydı. Yıllar olmuştu.

O da izliyordu.

Onu geri çağırdıklarını nereden biliyordu ki?

Tanrım.

Kendini sakinleştirmek için bir kadeh şarap doldurdu, fakir adam brie'sini ve su krakerlerini çıkardı ve kanepesine geçti.

Abonelik servisini çalıştırdı, ki bu sahip olduğu tek şeydi çünkü hiçbir şey yokken kablolu yayına para harcamayı reddediyordu.

Her neyse, tıkmayı tercih etti.

Tıkladığı anda, favoriler listesinin en üstünde beliren fragman, bu belgeselin ödüllü ve bağımsız olarak çekilmiş bir belgesel olduğunu vurguluyordu.

Ama Benito donmuştu, bir elinde soğuk, ucuz şarap kadehi, diğer elinde uzaktan kumanda, siyah beyaz çekilmiş bazı görüntülerin üzerinde "Midnight Rider" alıyordu.

Gözleri sola kaydı ve okudu:

Kan, Cesaret ve Kardeşlik: Kaos MC' Hikayesi

Ödüllü film yapımcısı Rebel Allen'dan, Denver Motosiklet Kulübü Chaos MC'nin kanun dışı yaşamdan nasıl sıyrıldıklarını, kulüplerini nasıl temizlediklerini, meşruiyet kazandıklarını ve Amerika Birleşik Devletleri'nde özel tasarım araba ve motosikletlerin en önde gelen tedarikçileri haline geldiklerini anlatan derinlemesine bir çalışma. Ahlaki bir pusula bulan ve tek bir şeye tutunarak bunu başaran bir kardeşlik inşa eden bir kulübün çarpıcı, çoğu zaman dokunaklı ve her zaman sınır tanımayan bir tasviri: Sadakat.

Benito izledi. Evet,
izledi.

Ama bunu yapmadan önce, elindeki en iyi şarabı değiştirdi. Özel bir durum için sakladığı otuz beş dolarlık bir chardonnay.

Film boyunca bütün şişeyi içti. Ayrıca bütün brie'yi yedi.

Bu alışılmadık bir şeydi. Kalorilere dikkat ederdi. Spor yapardı. Müşteriler sikişlerini formda severdi. Yine de her lokmayı yedi.

Film bittiğinde yatak odasına gitti. Çorap çekmecesine yöneldi ve en alttan teyzesinin o beş yaşındayken çektiği, annesiyle birlikte çekilmiş çerçeveli fotoğrafını çıkardı.

Koltuk ve birkaç giysi dışında, Bounty'nin geride bıraktığı tek şey buydu.

Annesi çok güzeldi. Ama üzgün görünüyordu.

Hep üzgün görünürdü.

Benito bunu hiç anlamamıştı.

Şimdi anladı.

O kadar erken bile olsa onun yolunu görmüştü.

Ve hayatını onu bundan uzak tutmaya çalışarak geçirdi. O daha iyi bilirdi.

.

Olacağını bildiği gibi.

Çerçeveyi komodinin üzerine koydu.
Yatağının kenarına oturdu.
Bir not yazmadı. Tereddüt
de etmedi.
Komodinine uzandı ve silahını çıkardı. Kafasına dayadı.
Ve kurşunu tam içinden geçirdi.

Tack

İki hafta sonra . . .

Hep birlikte ön avludan çıktılar.

25 Kuzey'e
ulaştılar. Ve devam
ettiler.

Fort Collins'i geçtikten sonra yol açıldı ve Tack sağa, oğluna doğru baktı, o sırada Rush'ın bisikletinin arkasındaki Rebel, uzun saçları etrafa uçuşuyordu, göğsünü oğlunun yamasına doğru kaldırdı, iki kolunu havaya kaldırdı ve bir isyan çılgılığı attı.

Tack kalın sakalının arasından bile Rush'ın gülümsediğini görebiliyordu. Arkasındaki karısı da Rebel gibi aynı şeyi yaptı.

Tack aynaya baktı ve bunun gerçekleştiğini gördü. Tabby.

Lanie.

Carissa.

Millie.

Rosalie.

Keeley.

Sheila.

Renae.

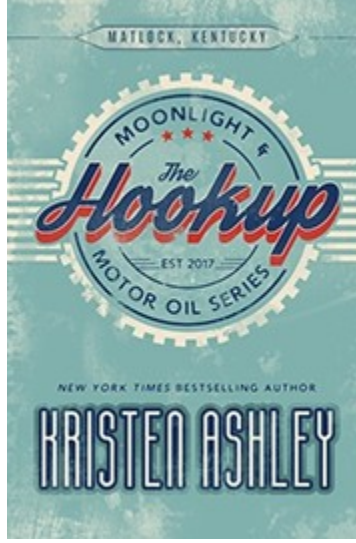
Tüm erkekler, tüm kardeşleri, hepsinin dudakları .

Tacked önünde uzanan ve güneşte parıldayan açık asfalta bakarak sıırıttı.

Ve Kaos sürdü.

Son

Kristen Ashley'den daha fazlasına dalın.
The Hookup'ı şimdi keşfedin!

Kasabanın yeni kızı Eliza "Izzy" Forrester yerel bir içki mekanına gitmeye karar verdiğinde, kasabanın iyi ve sağlam erkeğiyle tanışmaya hazır değildir. Onunla ilk ilişkisini yaşamaya da kesinlikle hazır değildir.

Sonra Izzy ertesi sabah Johnny Gamble'ın yatağında uyanır ve iyi kız Izzy, Johnny için kötü olmaktan hoşlandığını fark eder.

Yine de Izzy, Johnny'nin onu kol mesafesinde tuttuğunu hisseder. Ancak Johnny daha fazlasını istediğini açıkça belirtiyor ve Izzy de yatakta ateşli, tatlı Johnny Gamble'dan çok şey istediğini zaten biliyor.

Bunun bir yere varacağını düşünerek havada süzülen Izzy, Johnny'nin neden mesafeli durduğunu çabucak öğrenir.

Başka birine aşık. Onu terk eden ve bunu onu kırgın bırakarak yapan birine. Sıradaki kim olursa olsun, ikinci en iyi olacaktı. Tehlikenin farkında olan Izzy, Johnny Gamble denen beyefendiden alabileceği her şeyi alacaktır. Ve kalbinin asla onarılamayacağını bilse bile Johnny, Izzy'den uzak duramıyor gibi görünüyor.

Ta ki kayıp aşkı ansızın kasabaya geri gelene kadar. O geri dönmeyecektir ama Johnny yine de doğru olanın Izzy'nin gitmesine izin vermek olduğunu bilmektedir.

Ve Izzy riskleri biliyordu, bu yüzden işi kolaylaştırdı ve onun parmaklarının arasından sıyrıldı.

Ama bu, Johnny'nin Eliza'nın etrafında dönen tehlikeden kaçmak için kasabaya taşındığını fark etmesinden önce olur.

İşte bu yüzden Johnny bu işe karışmaya karar verir.

Bu ve Eliza Forrester'ın omzunda öten bir kanaryayla kahvaltı yapması ve dar elbiseleri Johnny Gamble'ın aklından çıkaramayacağı şekilde doldurması.

Şimdi ilk bölümü okumak için sayfayı çevirin!

The Hookup

Külot

Izzy

Tavan vantilatörünün sesiyle uyandım.

Tavan vantilatörüm yoktu.

Açıkçası, bu benim gözlerimi açmamı ve hızlıca yapmamı sağladı.

Bu da aklıma ten rengi çarşafların üzerinde yattığım gerçeğini getirdi. Üzerlerinde hafif bir parlaklık vardı. Onları da hissedebiliyordum ve yumuşacıktılar. Pahalı görünüyor ve hissettiriyorlardı.

Ama onlar benim çarşafларım değildi.

Başımı koyduğum yastık benim yastığım değildi.

Yatağın yanında duran ve içinde üç kullanılmış prezervatif ambalajı, biraz bozuk para, bir cep telefonu, bir çalar saat ve bir lamba bulunan komodinin benim komodinim, cep telefonum, çalar saatim ya da lambam değildi.

Aptalca, çalar saate baktım.

Üniversiteye gittiğimde annemin bana aldığı çalar saat hâlâ bendeydi. Kare şeklindeydi, soluk pembeydi ve aynalı bir yüzü vardı. On yıldan eski ve çok ucuz olmasına rağmen hala havalıydı ve daha da iyisi kız gibiydi. Hepsinden iyisi, hala çalışıyordu.

Baktığım çalar saat modern, karmaşık ve pahalı görünüyordu.

Yatağımda, evimde, çalar saatimle birlikte değildim.

Çıplak olduğumu fark ederek (*hiç* çıplak uyumamıştım) bir elime yaslanmak için doğruldum. Her şey üzerime çökerken üzerimi örtmek için çarşafı çektim, gözlerim ilginç (bu halimle bile çok ilginç olduğunu belirtmeliyim) alanı taramadan önce bile

Yatağın karşı tarafındaki pencere duvarının önünde bir adam duruyordu.

Johnny.

Johnny Gamble.

Onu görünce midem keyifli bir şekilde bulandı.

Ama onu görmek, onunla ve önceki geceyle ilgili anıları da canlandırdı.

Adı imkansızdı. Gerçek hayatta hiçbir erkeğin böyle bir ismi yoktu.

Bu, süper kahraman olmadığı zamanlarda günlük yaşamındaki süper kahramanın adıydı. Ya da sonunda kıza aşık olup dolandırıcılıktan vazgeçen tatlı dilli, yetenekli . Ya da parmağınızdaki elması kaydırırken gözlerinizin içine gülümseyen kurnaz hırsız.

Ama bu onun adıydı.

Dahası, orada duran adam "ny "li bir John değildi.

Ancak kendini bu şekilde tanıttı.

"Ben Johnny. Gamble. Johnny Gamble," demişti dün gece barda, gözlerimin içine gülümseyerek ve parmağımdan bir pırlantayı kaydırarak değil, çünkü parmağımda bir pırlanta yoktu, ama daha fazlası, sadece o adam değildi.

Dışarıdaki adam bir John, bir Dirk, bir Clint ya da bir Adonis olabilir.

Johnny, hayır.

Ona bakmak, adını defalarca söylemek, içimdeyken inlemek dışında (diğer zamanların yanı sıra), kesinlikle *Johnny'ydi*.

Kahvesiyle birlikte dışarıdaydı.

Hayır, şimdi dışarıdaydı, balkonunda duruyordu, üzerinde sadece bir çift gri eşofman vardı, o kadar uzundu ki ayak bileklerinde toplanıyor ve topuklarını örtüyordu, etek uçları yanlarda çentiklerle bollaşmıştı. Balkonda kollarını iki yana açmış, iki elinin arasında ağır beyaz bir fincan tutuyordu. Kaslı belini ve omuzlarını net bir şekilde görebilmem için ince belini kısmen bükmişti.

Yüzünü profilden de görebiliyordum.

Siyah saçları vardı; dalgalı, kıvrımlı ve bukleli kalın saçlardı ve şu anda birçoğu alnının üzerinden sarkıyordu.

Ayrıca siyah bir sakalı vardı. Gür değildi ama bakımlıydı. Yakın kesilmemiş ve aşırı bakımlı değildi ama oduncu ya da ZZ Top da değildi. Sakal moda olmadan önce sakal bırakan bir adam olduğunu ve moda olmadığına da sakal bırakmaya devam edeceğini belirtiyordu.

Bulunduğum yerden göremiyordum ama onun da siyah gözleri vardı. Katran kadar koyu.

Sakalı güçlü çenesini gizleyemiyordu. Büyük, düz ve agresif ama bir şekilde klasik ve kültürlü burnunu da hiçbir şey gizlemiyordu. Ya da gözlerini gölgeleyen kalın siyah kaşlarını, bir bakışta uğursuz gibi görünen ama onunla on kelime konuşsanız, başka bir şey olmadıklarını anlardınız.

O başka bir şeydi.

Uzun boyluydu. Yapılıydı. Geniş omuzlar. Damarlı ön kollar. Çıkıntılı karın. Hantal kalçalar.

Son olarak, hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamdı. Televizyonu açtığınızda görmeyi bekleyeceğiniz türden bir adam. Bir sinema salonuna girdiğinizde ekranda hayattan bile daha büyük olacağını düşüneceğiniz türden bir adam. Bir dergiyi açtığınızda Akdeniz'de şık bir sürat teknesinin dümeninde muhteşem kıyafetler giymiş, kolonya reklamı yaparken resmedilmesini beklediğiniz türden bir adam.

Arkasında tahta bir balkonda duran adam gibi değil.
-Gözlerimi kıstım, bir su çarkını döndürdüm.

Bir su çarkı!

Bu gerçek, onun bu kadar yakışıklı olması, su çarkının çalışmasının imkânsız olduğu bir yerde yaşıyor olması değil, hiçliğin ortasındaki evinde, su çarkı olan bir evde onun yatağında olmamın nedeni değildi.

Dürüst olmak gerekirse, bu sebebin bir parçasıydı. Ama hepsi değil.

Sonuç olarak, ben öyle bir şey yapmadım.

İlişki yaşayan bir kız değildim.

Kaşlarımı çatmadım. Annem bana yargılamanın bana düşmediğini öğretmişti. Hiçbir şeyi. Hiç kimseyi.

"Hikayenin ne olduğunu asla bilemezsin Izzy," demişti bana birden fazla kez. "Bir ruhun derinliklerinde ne olduğunu asla bilemezsin. Asla bilemezsin. Ve bilmediğin için de asla ama asla yargılayacak konumda değilsin."

Yani evet, yargılamamayı öğrenmiştim.

Ama ben böyle bir şey yapmadım, bir barda bir adamla tanışmak, onunla birkaç içki içmek ve sonra onunla seks yapmak için eve gitmek (çok fazla seks), onunla çıplak uyumak ve o dışarıda hiçbir şey giymeden ve bir fincan kahvenin tadını çıkarırken yatağında uyanmak.

Sık sık öyle bir kız olmayı dilerdim.

Aslında, annem de öyle bir kızdı.

Evlenene kadar kız kardeşim de öyleydi. Sadece ben değildim.

Çok utangaçtım.

Dürüst olmak gerekirse, ben de biraz namuslu biriydim. Bunu, düzgün, mütevazı ve *iyi* olma ihtiyacımı içimden atmaya çalıştım. Ancak küçük yaştan itibaren "kötü" nün insana neler getirebileceğini öğrenmiştim ve doğuştan gelen utangaçlığım ve bu ders başka bir şey olmama izin vermiyordu.

Ayrıca erkeklerin nasıl olabileceğini çok genç olmayan bir yaşta öğrenmiş, geçmişimden (ve annemden) bir mil görmem gereken bir tuzağa düşmüştüm.

Yani sadece utangaç değildim. Erkeklerle karşı, özellikle de bu günlerde, ürkektim.

Ama Johnny ile değil.

Johnny Gamble ile

değil.

Ve sadece çok yakışıklı olduğu için değil.

Sadece içkilerimi ısmarladığı için de değildi. Kısmen de olsa, üçüncü ve dördüncü içkiler arasında (hepsini bana ısmarlamıştı) garsonu durdurup "Kızıma bir bardak su getirir misin?" demişti.

Söylediğine göre beni sarhoş edip sonra da benimle birlikte olmak istemiyordu. Kendimi rahat ve gevşek hissetmeme aldırmiyordu ama bundan faydalanmak da istemiyordu.

Bu da onun hakkında çok iyi şeyler söylüyordu. Ama sadece bu da değildi.

Ve bu sadece dinlediği için değildi. Çok konuşmuyordu ama dinliyordu ve bunu aktif bir şekilde yapıyordu; ben işimden, annemden, kız kardeşimden, evcil hayvanlarımdan, evimden bahsederken sorular soruyordu. İlgileniyordu. Söylediğim her şeyi takip ediyordu. Bakışları bardaki diğer kadınlara ya da televizyondaki maça kaymıyordu.

Tüm dikkati benim üzerimdeydi.

Sadece harika bir sırtışı ve daha da iyi bir gülümsemesi olduğu için de değildi. Sırtışı kırılmıştı, bir köşesinden kırılmıştı, yüzünün bir tarafı öyle bir kırılmıştı ki, koyu renk gözleri parıldıyormuş gibi görünüyordu.

Gülümsemesi daha fazlaydı. Koyu renk sakalının içinde kocaman, parlak ve beyaz, dolgun dudaklarını kıvrıran bu gülümseme hem tatlı hem seksiydi, ikisi de aynı ölçüde acı vericiydi.

Ve bana hem sırtışını hem de gülümsemesini çokça verdi, ki bu da o anda onun yatağında çıplak olmamın bir başka nedeniydi. Komik olduğumu düşünüyordu. Ve bu hoşuma gitmişti. Onu sırttırmak, gülümsetmek ve kesinlikle kıkırdatmak (bu onun da çok yaptığı bir şeydi) iyi hissettiriyordu.

Tüm bunları bir araya getirdiğimizde, dördüncü içkiden sonra bana doğru eğilip derin sesiyle "Buradan gitmek ister misin?" diye sordu. Evet dedim.

Hiç tereddüt etmedim.

Başımı salladım ve utangaç, biraz nefes nefese ama yine de kesin bir "Evet" ile onayımı dile getirdim.

Bu bana bir gülümseme daha kazandırdı.

Ondan sonra daha da iyi olduğunu fark ettim.

Her şey kamyonetinin kapısını bana açmasıyla başladı.

Ben içeri girdikten sonra kapıyı arkamdan kapattı.

Sonra, bizi yola , yabancı bir adamın arabasına binip evine gitmenin pek de akıllıca bir şey olmayabileceği aklıma geldi, gösterge panelinin ışıklarındaki profiline baktım, biraz panikle birlikte ürkeklik de beni vurdu ve "Bu gece eve mi gidiyorum?" diye sordum.

Konuyla ilgili fikrimi sormadı. Tereddüt de etmedi. Sadece "Hayır." dedi.

Bu noktada, omurgamda hoş bir ürperti hissettikten sonra, çantamdan telefonumu çıkardım ve ona duraksayarak, "Sadece ..arkadaşıma mesaj atmam gerekiyor. Köpeklerim var. Kedilerim de. Ve bazı, uh ... diğer hayvanlar. Bana yakın bir yerde yaşıyor. Sabah uğrayıp onları beslemesini ve köpekleri dışarı çıkarmasını isteyeceğim."

"Birincisi, evcil hayvanlarınızla ilgileniyor olmanız çok güzel, ikincisi, eğer kendinizle ilgilenmeseydiniz ve bir kız arkadaşınızın nerede ve kiminle olduğunuzu bilmesine izin verseydiniz aptal olduğunuzu düşünürdüm."

Cevabı bu oldu. Deanna'yı neden aradığımı biliyordu ve bu neden sadece birisinin evcil hayvanlarıma anlayış göstermesini istemem değildi. İçkilerimin arasında bana bir bardak su getirmesi gibi, bu da onun da benimle ilgilendiğini gösteriyordu.

Yani evet, kesinlikle evet, harika başladı ve daha iyi olmaya devam etti.

Deanna'ya bu bilgiyi mesajla ilettim ve daha önce yaptığı yorumla endişem azalmış olsa da, şehir dışına çıktığımız için geri geldi. Ben şehir dışında, evim, küçük ahırım, iki köpeğim, üç kedim, iki kuşum ve iki atımla birlikte üç dönümlük bir arazide yaşıyordum ama onun kadar uzakta .

Deanna mesajımı almış olabilirdi ama onun kim olduğunu, beni nereye bilmiyordu ve adam etrafı tamamen ormanla çevrili toprak bir yola sapınca kendimi neyin içine soktuğumu merak ettim.

Seri katillerin ormanlık alanlardaki toprak yollarda yaşadığından emindim.

Ve sizi zorla yeraltı sığınaklarına sokup esir tutan ve ordu kurabilmek için (ya da her neyse) sizi bebek yapmaya zorlayan manyaklar da kesinlikle ormanlık alanlardaki toprak yollarda yaşıyordu.

Farları nihayet yumuşak krem, taba ve kahverenginin çeşitli tonlarındaki taşlardan yapılmış iki katlı bir binanın (su çarkı diğer taraftaydı, bu yüzden onu görmemiştim) bulunduğu ve büyük bir dere ile çevrili bir açıklığa düştüğünde panikten başka bir şey hissetmedim çünkü ormandaydık, etrafımızda hiçbir şey yoktu ve kaçmam gerekirse herhangi bir şeye ulaşmak için koşmam gereken uzun bir yol vardı.

Uzun boylu ve formdaydı, çok uzun bacakları vardı, yüzden koşmak zorunda kalırsam beni yakalayacağını hissediyordum.

Dışarı çıktı, yanıma geldi ve kapımı açtı (çoğunlukla koltuğumda donup kaldığım için).

O da benim elimi tuttu ve başımı çevirdiğimde karanlığın içinden gözlerimin içine baktığını hissedebildim.

O zaman usulca, "Izzy, bebeğim, seni ısırma ihtimalim çok yüksek. Ama sadece söyleyeyim, güven bana, inmek isteyeceksin, çünkü hoşuna gideceğini garanti edebilirim."

Bacaklarımın arasında hissettiğimden çok daha güçlü olması gereken bir karıncalanma gezindi, çünkü bacakları yana doğru itti.

Ben kamyonetenin inerken Johnny yolumdan çekildi. Beni binanın yan tarafındaki ahşap, açık çatalı basamaklara yönlendirdi ve beni öpmek için yarı yolda durdurdu.

Gerisi iyilikten başka bir şey değildi.

Bu iyilik sırasında, birden fazla kez beni ısırılmıştı.

Ve sözüne sadık kalmıştı.

Hoşuma gitmişti.

Ve üç kez seks yaptıktan sonra (ama benim için dört orgazm), kollarında çıplak uyuyakaldım.

Şimdi oradaydım, yatağında hala çıplaktım ve o evini çevreleyen dereyi ve ormanı derinlemesine düşünüyordu, doğayla koza örüyordu, sakallı adam olduğu için sakallı, terli, kahve içen rahatlığıyla onun bir parçası gibi görünüyordu.

Başımı çevirdiğimde yatağının yanında, yerde kot pantolonumla karışmış külotumu gördüm; külotun yanında da dün gece giydiği tişört vardı.

Çarşafı göğsümde tutarak yatağın kenarına doğru ilerledim ve tişörtünü bana doğru çekmek için bir bacağımı uzatabildiğim kadar uzatıp ayak parmaklarımı sivriltiltim.

Bunu başardım, eğildim, tuttum ve başımın üzerine çektim.

Ancak o zaman kalktım.

Ben uzundum. O daha uzundu ama ben de uzundum. Çok geniş omuzları vardı, yüzden gömlek göğsümde ve göğsümün aşağısında torbalanmıştı, ancak kızımlı zar zor örtüyordu.

Eğilip külotumu almamın tek nedeni bu değildi.

Onları giydim, gizlice pencereden dışarı baktığımda Johnny'nin kıpırdadığını gördüm, ama sadece kahve fincanını dudaklarına götürüyordu. Gözleri hâlâ uzaklara dikilmişti ve sırtı kısmen bana dönüktü.

Böylece mutfak, yemek alanı, dinlenme alanı, okuma alanı ve yataktan oluşan büyük bir oda (aslında kocaman) olan odaya girdim. Ancak mutfağın sağında bir salona açılan bir ağız vardı.

Koridorda ikisi sağda, biri solda olmak üzere üç kapı görerek o tarafa yöneldim.

Sağdaki ilk kapı açıktı. İçeri baktım ve bir sürü eşyanın olduğu büyük, uzun bir oda gördüm. Bu eşyalar bir fırın, su ısıtıcı ve bir Wi-Fi kurulumuydu, ama aynı zamanda bir sürü erkek eşyasıydı. Kancalarda ceketler ve yünler. Yerde düzensiz bir yığın halinde botlar ve koşu ayakkabıları. Sadece ikisi alınmış dört tüfek yeri olan bir silah rafı. Bağlanmış bir çadıra benzeyen bir şey ve köşede birkaç katlanmış kamp sandalyesi. Bir kamp ocağı. Kamp fenerleri. Balık ağıları. Olta kamışları. Büyük bir sırt çantası.

birkaç adım yürüdüm ve soldaki odaya baktım.

Banyo.

İçeri girdim ve hayretler içinde kaldım.

Ön odayı tam olarak görememiştim. Ancak tavanlar ahşaptı. Duvarlar taştı. Krem, taba ve kahverengi taştan yapılmış, su çarkı olan bu binada beklediğiniz bir odaydı.

Banyo tamamen yeniden yapılmıştı ve benim acemi gözlerimle bile yakın zamanda yapıldığını görebiliyordum.

Ve bu binaya aitmiş gibi görünüyordu. Tamamen beyaz.

Her şeyi.

Parlak Beyaz, Metro kiremit Duvarlar. A büyük
duş (aslında mamut, beş spreylı, ikisi üst taraflarda eğimli,
biri

tavandan ve iki tane de duvardan geliyor). Gri damarlı beyaz mermer kaplı çift lavabo ve aydınlatmalı ayna. Çoğunlukla görünmesini engelleyen yarım bir bölmenin arkasında bir tuvalet. Ve duvarla birleştiği yerde etrafına dar bir platform inşa edilmiş, bir kadının mumlar, bitkiler, banyo tuzları ile dekoratif kavanozlar koyacağı büyük (aslında büyük) bir köşe küveti.

En son biliyordum çünkü orada o vardı. O dar platformdaki tek şey. Yakışıklı krom kapaklı dekoratif bir cam kavanozun yarısı mavi banyo tuzlarıyla doluydu.

Bu Johnny'nin değildi. Bu başkasınıdı.

Tam o sırada "başka biri" olasılığını düşünmek istemedim.

Banyo tuzlarından ve her kadının fantezisi olan bu büyük, temiz, pırıl pırıl, muhteşem banyonun muhteşemliğinden ve erkek eşyaları ve dış mekan malzemeleri ile dolu olan fırın / su ısıtıcı odasına çok uyumsuz bir şekilde baktım ve tesisleri kullandım. Ellerimi yıkadım. Dış macunu bulana kadar Johnny'nin çekmecelerini açtım ve parmağımı fırça olarak kullandım. Durulandım ve aynada makyajın temizlenmesine gerçekten ihtiyacı olan gözlerime baktım ve daha hızlı ve olabildiğince invaziv olmayan bir incelemeyle, banyo tuzlarıyla uyumlu olabilecek yüz bakım ürünlerini aradım.

Hiç kimse yoktu.

Ancak biraz gargara vardı, ben de onu kullandım.

Banyodan çıkmak istedim ama banyoyu tüm ihtişamıyla gördükten sonra merakıma yenik düştüm ve beni arka taraftaki küvet ile duş arasındaki kapıya götürdü. Kapı kapalıydı.

Ama yapamadım.

Johnny Gamble bana dört margarita ısmarlamıştı. Beni evine getirmişti. Sonra bana dört orgazm yaşattı ve ben uykuya dalarken beni kollarında tuttu (bu uzun sürmedi, yine de dört margarita ve dört orgazm yaşamıştım).

Ona mahremiyet borçluydum.

Bana evini gezdirmeyi teklif , kabul ederdim.

Ama o banyo tuzları bir yana, ne ondan ne de başka bir şeyden herhangi bir belirti yoktu.

Bir şey saklıyor.

Kız kıza hafta sonu tatiline çıkan ya da iş için uzakta olan bir kadını olabilirdi ve o da kendini güvende hissederek sinsice dolaşmaya başlamıştı ve bunu yaparken de, olduğu gibi, görüldüğü gibi, şansının yaver gideceğini bilerek, kanıtları saklamış ve banyo tuzlarını unutmuştu.

Ama banyo tuzu kullanan bir kadını olsaydı, saklayacak çok fazla kanıt olurdu ve gözden kaçırdığı bir rimel tüpü bir yana, fazladan bir diş fırçası bile yoktu. Gördüğüm kadarıyla benim müdahaleci olmayan incelememde yoktu.

Belki de banyo yapmayı seven bir adamdı ya da herkes toksinleri atmaya yardımcı olması için içine biraz Epsom tuzu atıldığını bilirken, masajdan sonra banyo yapıyordu.

Belki de güzel kokmayı seviyordu.

"Johnny" ismini somutlaştırdı ve ona meydan okudu. Yatakta tam olarak ne istediğini bilen bir adamdı, bu yüzden onu aldı ve onu sürüklemesi, konumlandırması, germesi, esnetmesi, desteklemesi gerekiyorsa yaptı.

İstediği kadar kokulu banyo yapabilirdi.

Dışarı çıktım ve onu hâlâ balkonunun parmaklıklarında gördüm. Şimdi dik duruyordu ama bir elini korkuluğa dayamıştı, kahve fincanını havada tutuyordu, ağzına yakındı ama yudumlamıyordu, gözleri hala manzarayı düşünüyordu.

Çabucak, onun alanına girdim.

Her yerde orta yüzyıl mobilyaları. Taşındığında ona miras kalan eşyalar değildi. Yeniydi. Yakışıklıydı. Temiz çizgiler. Kutu gibi. Saçmalık yok. Tüvitler, deriler ve açık renk ahşap. Yatak, bol kitaplıklı raflar (bol kitapla dolu) ve köşedeki rahat koltuk da dahil olmak üzere her şey seyrek ve şıktı, sanki Johnny *Mad Men* setlerinin giydirmelerinin açık artırmasına katılmış ve evini satın aldıklarıyla döşemişti.

İnanılmaz derecede *havalıydı*.

Mutfakta olduğu gibi çalışıyordu. Modaya uygun hiçbir şeyi yoktu. Çimento, granit ya da mermer tezgah yoktu. Gösterişli kapalı dolaplar da yoktu. Çok eski, her yeri pürüzsüz, yer yer eğri, sık kullanılan noktalarda dalgalı kasap blok tezgahlar vardı. Yıldız cepheci dolaplar ve açık raflar.

Beyaz eşyaları paslanmaz çelik bulaşık makinesi, buzdolabı ve ocakla değiştirmiş olsa da bunlar en üst seviye olmasa da yüksek kaliteli ve pahalıydı.

Kahveyi gözüme kestirdim. Kahve makinesinin üzerindeki açık rafta beyaz kahve fincanlarını ve tezgahın üzerinde bir şişe krema gördüm.

Oraya gittim ve kendime bir fincan yaptım.

Balkona doğru ilerlediğimde Johnny'nin artık su yemyeşil çevresini huzurla seyretmediğini gördüm.

Hareketlerimi fark etmiş olmalı, hatta belki de yataktan çıktığımı ve tuvalete gittiğimi bile fark etmişti. Ama ne olursa olsun, bakışları şimdi pencere duvarına yönelmişti.

Bana.

Cam kapıyı açtım ve dışarı çıktım, arkamdan ve Johnny'ye dönüp baktım, ancak durdum çünkü vücudumdaki tişörtüne .

Belki de bunun samimiyeti ve benim kendime kahve (ve banyo, diş macunu ve gargara) yardım etmem hoş karşılanmadı.

Hiç takılmamıştım. Hayatım boyunca. Ben çıktım. Ellemeden önce beş kez buluşma kuralım vardı (bu çoğunlukla utangaçlığımdan kaynaklanıyordu, ama aynı zamanda çok utangaç olmama yardımcı olduğu için tuttuğuma inanmak için nedenlerim olan iffetimden de kaynaklanıyordu), bu yüzden açıkça bir erkekle tanıştıktan saatler sonra yatmamıştım.

Ne kadar yakışıklı, centilmen ya da iyi bir dinleyici olursa olsun, çoğunlukla yabancı bir adamın yatağında uyandığınızda protokolü bilmiyordum.

"O bacakların katıksız görüntüsünü takdir de, o saçlardan bahsetmiyorum bile, kışını buraya getirmeni tercih ederim, Izzy."

Bu eğlendirici komut beni kurtardı ve yaz başında serin Pazar sabahında çıplak ayaklarımla yavaşça Johnny Gamble'a doğru ilerledim.

Elini parmaklıktan çekmemişti ama kahve fincanını parmaklığa koydu, böylece eli boşta kalıp belime dolanabilecekti.

Bunu yaptı, beni sıkıca yanına çekti ve çenesini boynuna doğru eğerek bana baktı.

Bu hoşuma gitmişti. Uzun boylu olduğum için, bir erkeğin bana tepeden bakması ve bunu yapmak için çenesini boynuna doğru kaydıracak kadar çaba sarf etmesi pek sık başıma gelmezdi.

Bu, Johnny'yi altı-iki, hatta belki altı-üç yaşında gösteriyordu.

Evet, bu çok hoşuma gitti.

Vücudunun sıcaklığını da sevdim. Dün gece yatakta ne kadar sıcak olduğunu fark etmiştim ve bu bazı şeylere yardımcı oluyordu (yeteneklerinin gerçekten yardıma ihtiyacı yoktu, ama de) ve onlara güzel şekillerde yardımcı oluyordu.

Ve son olarak, onun sağlamlığını seviyordum ve bu sadece yapılı olmasından kaynaklanmıyordu. Gözlerimin içine bakmasından, beni hemen kavramasından, orada hoş karşılandığımı hissettirmesinden, diş macununu, gargarasını (henüz bilme de) kullanmamdan, bir fincan kahve içmemden, onun yatağında çıplak memnun olmasından geliyordu.

Beni kamyonetine yükleyip şehirdeki arabama geri götürecek ve arkasına bile bakmadan benimle işini bitirecek değildi.

Bu başka bir şeydi. Bu . . .

Bu bir şeyin başlangıcıydı. Onun kollarında rahatlardım.

"Hey," diye fısıldadım.

Ağzı çarpıldı.

"Hey." "İyi uyudun mu?" diye sorarken elini yanımdan kalçama doğru kaydırdı.

Başımı salladım çünkü salladım ama aynı zamanda elinin hareketi o kadar dikkatimi çekmişti ki konuşamadım.

Parmakları üzerimdeki gömleğinin etek ucuyla buluşup onu yukarı çektiğinde daha da dikkatimi çekti.

Bu nedenle, "mi?" diye sorduğumda biraz gıcırtilı çıktı. İyi uyu yani."

Yanaklarımın ısındığını da hissettim ve Johnny bunu kaçırmadı. Parmaklarının ucu külotumun kemerini bulduğunda bile siyah gözleri parıldamaya başladığından bunu biliyordum.

"Harika uyudum," diye mırıldandı ve sonra devam etmekte tereddüt etmedi, "Külot mu?"

"Pardon?" Sorusuna şaşırarak sordum, belki de parmakları garip bir şekilde tartıştığımız giysinin bel kemeri boyunca ilerliyordu ve bu hoş bir histi.

"Külot mu?" diye tekrarladı, bu kez soru sorarak değil.

"Evet, onlar benim ," diye onayladım.

Bu bana parlak, beyaz, güzel bir gülümseme kazandırdı. "Bebeğim, neden külotunu giydin?"

Gözlerimi kırıştıtararak ona baktım.

Parmakları bel bandının içine kayarak arkamdaki bir yanağımı hafifçe kavradı.

Dudaklarım aralandı.

"Tatlı, utangaç Eliza," diye mırıldandı, gözlerimin içine bakıyor olsa da beni bir başkasına gönderme yapıyormuş gibi. "Seni bundan vazgeçirmem ."

Evet.

Tanrım, lütfen evet olsun.

Bu bir şeyin başlangıcıydı.

"Aç mısın?" diye sordu sohbet edercesine.

Başımı salladım, gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığımı bilmiyordum. En çok da pantolonumun altındaki elinin sıcaklığını ve sahipleniciliğini sevdiğimi biliyordum.

"Seni beslememden önce mi sonra mı sevişmek istersin?"

diye sordu. Bacaklarım titriyordu.

Bunu hissetti, biliyordum çünkü bu bana başka gülümseme getirdi, bu daha az tatlı ve çok daha seksi.

"İkisi de," diye fısıldadı, başı benimkine doğru gelirken. "Önceden başlayarak."

"Johnny," diye fısıldadım ama bunu dudaklarımı onunkilere yaptım.

Gözleri açıldı, kapalıydı, çünkü tekrar belirtiyorum, "Evet?" diye cevap verdiğinde dudakları dudaklarıma değiyordu.

"Kahvem," dedim aptalca. Ne yazık

ki dudakları uzaklaştı.

Sonra benim kahvem gitti ve onunkinin yanındaki parmaklığa kondu.

Sonra dudakları geri geldi.

"Bir yudum bile almadım," diye açıkladım, yine gözlerine o kadar yakından bakıyordum ki (bol) kirpiklerini sayabiliyordum.

"Seni boşalttıktan sonra üç tencere yapacağım," diye mırıldandı ve sonsuz derecede yaklaştı.

"Johnny," dedim ısrarla, öpücüğü yine sebepsiz yere yarıda keserek. İyi öpüşürdü. En iyisiydi. Şimdiye kadar sahip olduklarımın en iyisi. Açık ara.

Yine de, ben bendim. Bu yüzden gergindim.

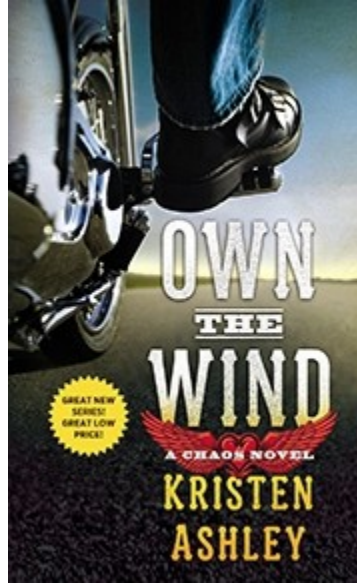
"Izzy," diye cevap verdi. "Evet?" Ben de sordum.

"Kapa çenenini."

Ve sonunda beni öptü.

[SİPARİŞ İÇİN TIKLAYINIZ](#)

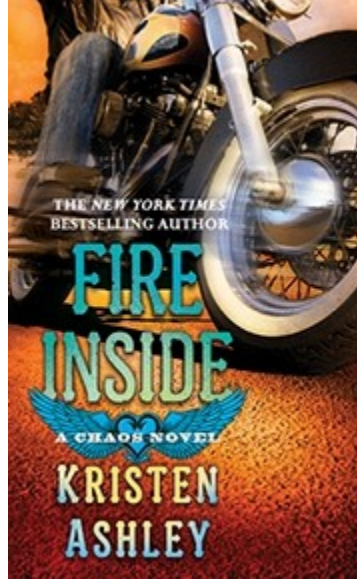
DISCOVER THE OTHER TITLES IN THE CHAOS SERIES

İşlenemeyecek kadar sıcak . . .

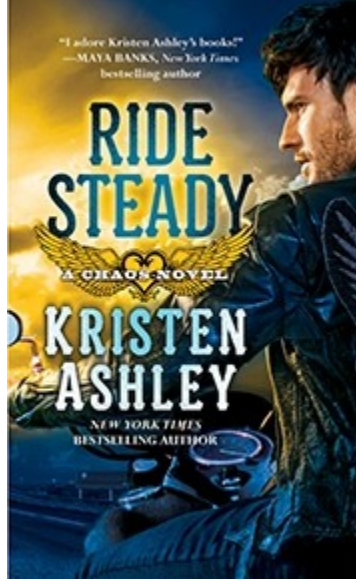
Tabitha Allen Kaos'un, yani Kaos Motosiklet Kulübü'nün içinde büyüdü. Babası Kaos'un lideriydi ve kulüp her zaman onun arkasını kolladı. Ama bir sürücü en başından beri farklıydı. Tabby çılgınca koşarken, Shy Cage oradaydı. Trajedi hayatını paramparça ettiğinde, tekrar bir araya gelmesine yardım etti. Ve şimdi Tabby arkadaşlıktan çok daha fazlasını düşünüyor.

Tabby, Shy'ın istediği ama sahip olamayacağını düşündüğü her şeydir. Güzel, akıllı ve arkadaşının kızı olarak dokunulmaz. Shy hiçbir zaman arkadaşlıktan fazlasını beklememiştir, bu yüzden Tabby daha fazlasını istediğini belirttiğinde -çok daha fazlasını- kendini yaşayan en şanslı adam gibi hisseder. Ama şanslı erkekler bile kaza yapabilir ve yanabilir . . .

Lanie Heron aşk aramıyor; son ciddi ilişkisinin neredeyse ölümüne neden olduğunu düşünürsek bu hiç de şaşırtıcı değil. Bu yüzden Lanie, Hop Kincaid'e evlenme teklif ettiğinde tek istediği Kaos Motosiklet Kulübü'nde devriye gezen bu ateşli motorcuyla geçireceği çılgın bir gecedir.

Hop için Lanie her zaman dokunulmaz olmuştur. Onun zevkine göre fazla gösterişli ve fazla şıktır. Ama Lanie yatak odasındaki gözleriyle Hop'u baştan çıkarıp ona cennette bir gece teklif ettiğinde Hop hayır diyemez. Ve Lanie'nin yatakta ya da yatak dışında başına gelen en iyi şey olduğunu anladığında da pişman olmaz. Şimdi yapması gereken *onu* buna ikna etmektir.

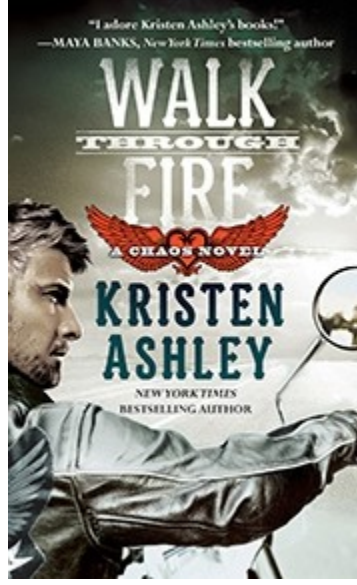
Hayatının yolculuğu.

Bir zamanlar Carissa Teodoro mutlu sonlara inanırdı. Para, evlilik, annelik: her şey kolaydı-- ta ki Beyaz Atlı Prensi hakkındaki çirkin gerçeğe uyanana kadar. Şimdi mücadele eden, bekâr bir anne olan ve patlak bir lastik yüzünden yolda kalan Carissa hatalarını düşünürken, belli belirsiz tanıdık bir şövalye bir ton beygir gücüyle onu kurtarmaya gelir.

Atla ve sıkı tutun.

Lisedeyken Carson Steele, Carissa'yı ulaşamayacağı bir yere koyan yalnız ve kötü bir çocuktur. Bugün ise sadece Joker olarak bilinen sert vücutlu bir motorcudur ve Carissa'nın davranışlarına bakılırsa hızla aşık olduğu açıktır. Onu yakalamak karşı konulmaz olsa da, onunla ne yapacağını bilmek farklı bir hikaye. Carissa gibi iyi bir kız Kaos Motosiklet Kulübü'ne en az uyan kişidir. Kendini tutmanın bu kadar zor olması çok kötü. Şimdi, Joker'in sırları ortaya çıktıkça ve dışarıdan gelen bir tehdit kulübü tehlikeye attıkça, Joker Carissa ile yola devam edip etmeyeceğine ya da sonsuza dek uzaklaşıp uzaklaşmayacağına karar vermelidir.

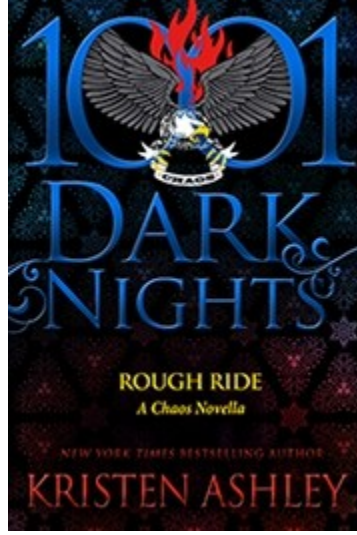
.

Alev asla ölmez.

Millie Cross biri için yanmanın nasıl bir şey olduğunu bilir. O genç ve vahşiydi, adam ise sert ve daha da vahşiydi - kalbini yerinden oynatan bir Kaos motorcusu. İlk görüşte aşık ve hayat güzeldi, ta ki Millie onun ihtiyacı olan kadın olamayacağını öğrenene ve onu terk etmekten başka çaresi kalmayana kadar. Yirmi yıl sonra, Millie'nin eski aşkıyla tesadüfen karşılaşması, görmezden gelemeyeceği bir arzuyu ateşler. Ve bu sefer, onun çekip gitmesine izin vermeyecektir.

Kötü çocuk Logan "High" Judd kanunla yaşadığı sorunlardan payına düşeni almıştır. Yine de onu yıkan güzel bir kadın olmuştur. Sevgisiz bir evliliği bitiren High, gerçek aşkı hayatına geri döndüğünde şok olur. Millie hâlâ muhteşemdir ama eski halinin hayaleti gibidir. Bu değişim High'ın ilgisini çeker ama ihaneti onu derinden yaralamıştır ve tekrar yanmak istememektedir. High, Millie'nin ihanetinin intikamını almaya çalışırken, Millie'nin erkeği için nasıl ateşin içinden geçtiğini anladığında yeniden yıkılacaktır.

Rosalie Holloway, Kaos Motosiklet Kulübü için her şeyini ortaya koydu.

Rakip kulüpleri Kaos'a -erkeğinin kulübü Bounty'ye- haber veren Rosalie tehlikenin farkındadır. Ve korkutup yola getirmeyi umduğu erkeği, ona ihanet ettiğini öğrenip kendi adaletlerini yerine getirmeleri için onu kardeşlerine teslim ettiğinde bunun bedelini öder.

Ama aslında Rosie, Bounty'den uzaklaştıkça Kaos'un kardeşi Everett "Snapper" Kavanagh'a aşık olduğunu inkâr ediyordu. Snap, kar mavisi gözleri, sessiz özgüveni ve tatlı mizacıyla onu güvende tutması gereken ama işinde başarısız olan motorcu çocuktur.

Snapper için, Kaos Yerleşkesi'nde onu ilk gördüğü andan itibaren Rosalie hep Rosalie'ydi. Sadece açık bir atış için bekliyordu. Ancak Rosie'si Bounty tarafından bir deponun beton zemininde kanlar içinde, dövülmüş ve kırılmış halde bırakıldıktan sonra bunu elde etmek istemedi.

Rosalie devam eden bir savaşın kurbanı olmuşken, Snapper ona güvenmesi için rehberlik etmeli, onunla bir şans yakalamalı ve bir bağ kurmalıdır...

Ve kadını Kaos ailesine sıkı sıkıya bağlar.

Hound olarak bilinen kardeşin bir ünü vardır. Kafaları kırmaktan, iyi vakit geçirmekten başka bir şey yapmaz ve Kaos Motosiklet Kulübü zor işleri yapacak birine ihtiyaç duyduğunda onu çağırır.

Ama Hound'un bir sırrı vardır. Yıllar önce bir kadına aşık olmuş. O kadın dokunulmaz. Ulaşılamaz. Ve kadının durumu değişse bile, Hound için aynı kalır.

Keely Black her şeye erkenden sahip olmuş ve kısa bir süre sonra hepsini kaybetmiştir. Bir kayıp ve keder uçurumuna atılan Keely, iki oğlunu tek başına büyütmek ve onlardan koparılan her şeye duyduğu öfkeyle mücadele etmek zorunda kalmıştır.

Ve neden.

Öfkeyle söylenen sözler Tazı ve Keely'nin gözlerini açar. Hound, hayatını yanlış kadını severek boşa harcadığını görür. Keely ise kendini iyi bir adamın aşkına açmayarak hayatını boşa harcadığını görür...

[KRISTEN ASHLEY tarafından yazılan bu ve diğer kitapları sipariş etmek için buraya tıklayın](#)

ABOUT THE AUTHOR

KRISTEN ASHLEY, *Rock Chick*, *Colorado Mountain*, *Dream Man*, *Chaos*, *Unfinished Heroes*, *The 'Burg*, *Magdalene*, *Fantasyland*, *The Three*, *Ghost and Reincarnation*, *Moonlight* ve *Motor Oil* and *Honey* serilerinin yanı sıra birçok bağımsız romanın da dahil olduğu altmıştan fazla aşk romanının *New York Times* çoksatan yazarıdır. Hem bağımsız hem de geleneksel olarak kitap yayınlayan melez bir yazardır, kitapları on dört dile çevrilmiştir ve üç milyondan fazla kitap satmıştır.

Kristen'in *Law Man* adlı romanı en iyi Romantik Gerilim dalında *RT Book Reviews* Reviewer's Choice Ödülü'nü kazanmıştır. Bağımsız olarak yayınlanan *Hold On* adlı romanı *RT Book Reviews* en iyi Bağımsız Çağdaş Romans ödülüne, geleneksel olarak yayınlanan *Breathe* adlı romanı ise en iyi Çağdaş Romans ödülüne aday gösterilmiştir. Kristen'in *Motorcycle Man*, *The Will*, *Ride Steady* (*Romance Reviews*'dan Reader's Choice ödülünü kazandı) ve *The Hookup* adlı kitapları Goodreads Choice Ödülleri'nde Romantizm kategorisinde finale kaldı.

Gary'de doğan ve Brownsburg, Indiana'da büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nin dördüncü kuşak mezunudur. O zamandan beri Denver'da, İngiltere'nin West Country bölgesinde yaşadı ve şimdi Phoenix'te ikamet ediyor. Daha önce on sekiz yıl boyunca hayır kurumu yöneticisi olarak çalışmıştır.

bağımsız yayıncılık kariyerine başlamak için. Şu anda tam zamanlı olarak yazıyor.

Türü romantizm olsa da, Kristen'in tüm romanlarında hakim olan temalar dostluk, aile ve güçlü bir kız kardeşliktir. Bu amaçla ve okurlarına destekleri için teşekkür etmenin bir yolu olarak Kristen, okurlarına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan Rock Chick Nation'ı yarattı.

Rock Chick Nation'ın misyonu, en iyi hayatınızı yaşamak, gerçek benliğinize sadık kalmak, güzelliğinizin farkına varmak ve ister arkadaşlarınız ve aileniz olsun ister binlerce mil uzakta ve kim olduklarını bilmeseniz de kız kardeşinizi geri almaktır. RC Nation'ın programları şunları içerir: Rock Chick Rendezvous, Kristen'in kız kardeşliği bir araya getirmek için düzenlediği partiler ve buluşmalarla dolu hafta sonları; Rock Chick Recharges, Kristen'in aday gösterilen kadınlara özel bir gece düzenlediği akşamlar; ve Rock Chick Rewards, Kristen'in okurlarının aday gösterdiği kar amacı gütmeyen kadın kuruluşları için fon toplayan devam eden bir program. Kristen'in Rock Chick Ödülleri, hayır kurumlarına yaklaşık 130.000 dolar bağışladı ve bu sayı artmaya devam ediyor.

Kristen, kitapları ve Rock Chick Nation hakkında daha fazla bilgiye www.KristenAshley.net adresinden ulaşabilirsiniz.

BOOKS BY KRISTEN ASHLEY

Rock Chick Serisi:

Rock Chick
Rock Chick Rescue
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick İntikamı
Rock Chick
Hesaplaşması Rock
Chick Pişmanlığı
Rock Chick Devrimi Rock
Chick Yeniden Uyanıyor Rock
Chick Yeniden Doğuyor

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Rock Chick
Rock Chick Rescue
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick İntikamı
Rock Chick
Hesaplaşması Rock
Chick Pişmanlığı
Rock Chick Devrimi Rock
Chick Yeniden Uyanıyor Rock
Chick Yeniden Doğuyor

The 'Burg Series:

Senin
İçin
Huzur
İçinde
Golden Trail
Gönül Oyunları

The Promise
Hold On

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Senin
İçin
Huzur
İçinde
Golden Trail
Gönül Oyunları
The Promise
Hold On

Kaos Serisi:

İçindeki
Rüzgârı Ateşi
Sahiplen
Ride Steady Walk
Through Fire
Hatırlanacak Bir Noel Zorlu
Yolculuk
Rüzgar Gibi Vahşi
Ücretsiz

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

İçindeki
Rüzgârı
Ateşi
Sahiplen
Ride Steady
Walk Through Fire
Wild Like the Wind
Ücretsiz

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı
Rüyalar Lady
Luck
Breathe Jagged
Kaleydoskop

Bounty

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Kumar Tatlı
Rüyalar Lady
Luck
Breathe Jagged
Kaleydoskop
Bounty

Rüya Adam Serisi:

Gizemli Adam
Vahşi Adam
Kanun Adam
Motosikletli Adam

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Gizemli Adam
Vahşi Adam
Kanun Adam
Motosikletli Adam

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Hayaller
Altın Hanedanlık
Fantastik
Kırık Güvercin
Gece Yarısı
Ruhu

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

En Çılgın Hayaller
Altın Hanedanlık
Fantastik
Kırık Güvercin
Gece Yarısı
Ruhu

Bal Serisi:

*Derin Uç En
Uzak Sınır En
Büyük Risk*

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

*Derin Uç En
Uzak Sınır En
Büyük Risk*

Magdalene Serisi:

*Yükselen İrade
Aradaki Zaman*

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

*Yükselen İrade
Aradaki Zaman*

Ay Işığı ve Motor Yağı Serisi:

The Hookup

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

The Hookup

Üç Seri:

*Güneş Gökyüzünden Düşene Kadar
Her Şeyimle
Vahşi ve Özgür*

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

*Güneş Gökyüzünden Düşene Kadar
Her Şeyimle
Vahşi ve Özgür*

Bitmemiş Kahraman Serisi:

*Şövalye
Creed
Baskını
Deacon
Sebring*

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

*Şövalye
Creed
Baskını
Deacon
Sebring*

Hayaletler ve Reenkarnasyon Serisi:

*Sommersgate House
Lacybourne Malikanesi
Penmort Kalesi
Masal Canlanıyor Şanslı
Yıldızlar*

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

*Sommersgate House
Lacybourne Malikanesi
Penmort Kalesi
Masal Canlanıyor Şanslı
Yıldızlar*

Kristen Ashley'in diğer kitapları:

*Cennet ve Cehennem
Mathilda, Süper Cadı (Mathilda'nın Gölgeler Kitabı) Play It
Safe
Üç Dilek
Karmaşık
Gevşek
Uçlar*

SESLİ OLARAK DA MEVCUTTUR

Cennet ve

Cehennem Play It

Safe Üç Dilek

Karmaşık

Gevşek Uçlar

[KRISTEN ASHLEY'İN BAŞLIKLARINI SİPARİŞ ETMEK İÇİN TIKLAYIN](#)

CONNECT WITH KRISTEN ASHLEY

Resmi Web Sitesi:

www.kristenashley.net

Kristen'in Facebook Sayfası:

www.facebook.com/kristenashleybooks

Kristen'ı Twitter'da takip edin:

[@KristenAshley68](https://twitter.com/KristenAshley68)

Kristen adlı kullanıcının Pinterest'teki Pinlerini keşfedin:

www.pinterest.com/kashley0155

Kristen'ı Instagram'da takip edin:

[KristenAshleyKitapları](https://www.instagram.com/KristenAshleyKitapları)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

